SAYI:470-481

CİLT 22

LeMan

NİNONA

SAYI: 470-481

Akgamsefasi

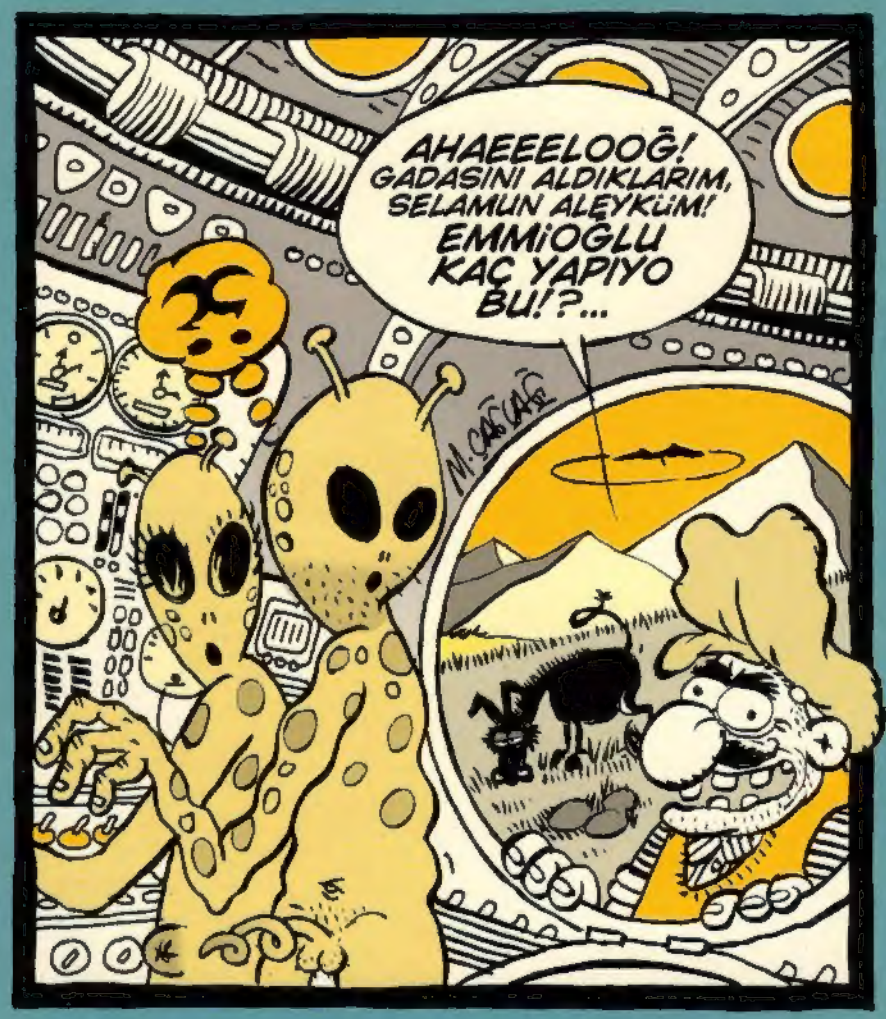

SAYI: 184-470

Akşamsefası

470

11 Kasım 2000 Cumartesi-Sayı:2000/46 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

En Mutsuz Ülkeyiz

Araştırma Şirketi PİAR-GALLUP'a göre Türk halkının %76'sı karamsar ve mutsuzmuş... Bu oran şöyle bir iki elini başının arasına alıp düşünüldüğünde dehşet verici (karamsar yaklaşım) Ne kadar ilginçtir ki bu ülkede aynı oran onlarca yıldır sağ ve muhafazakar partilere oy veriyor... Oysa ülkenin televizyonlarından, gazetelerinden, medyasından mutluluk akıyor. Halkımız özellikle ekranlardan gününün üçte birini sapkıcasına mutluluk saçan popçuları, Tv yıldızlarını, Thalk showcuları, yarışma sunucularını, arabesk dallamaları, baba parası yiyen ve çılgıncasına eğlenen zengin piçlerle gönül eğlendirdikleri kaşarlarla, çıtırları, mankenleri izlemeye ayırıyor. Bunlar durduk yerde histerik ve psikopat kahkahalar atıyorlar... Yarıştırdıklarını altına, paraya boğuyorlar. Katılımcılarını altlarına işetircesine güldürüyor, eğlendiriyorlar... Mutluluktan ölüyor, öldürüyorlar... Gazetelerin baş yazarları özel günlerde kaleme aldıkları yazılarında solcuları, entellektüelleri karamsar olmakla suçlayıp, aşşağılayıp yeni fenomenlerin mutlu trendlerin altlarını çiziyorlar... Gelgelelim halkımız yine de karamsar, mutsuz... Bir bölgesinde, bir şehrinde durduk yerde 6 ayda 100 genç kız dehşet verici yöntemlerle intihar ediyormuş... Milyonlarca işçi, memur günde 2 ekmek 1 simit alabilecek kadar paraya talim ediyormuş... Eğitim bütçesi kadar para banka soyguncusu aşşağılık sülüklere hortumlanmış... Fakirlik sınırı 500 milyona dayanmış... Hukuk mafyaya teslim edilmiş... Amaan daha sayalım mı... Böylesine adaletsiz bir havada mutluluk oksijeni solunabilir mi?. Bakalım cinnet oranı % kaçlara çıkacak?..

Akşamsefası

25 bin lira zam meramı

Geçtiğimiz Pazar Cumhuriyet gazetesi fiyatını 100 bin lira daha artırırken birinci sayfasından okurlarıyla söyleşti... Güzel güzel karikatürler, bantlar çizmek varken bu tip yazılan yazmakta zorlanan, daha yazının giriş bölümünde kendini Leman'ın penceresinden atası gelen editör için bu yazı gerçekten ferahlatıcı oldu... Cumhuriyet diyor ki:

"Basının en çok satışlı gazetesi Sabah'ın devletten satın alarak içini boşalttığı Etibank'a devletin el koyması bir rastlantı değildir.

Medyanın sağlıklı bir yapıda olduğunu bugün kimse söyleyemez. Gazeteler reel fiyat politikalarından kopmuşlardır; bu gidişle gazetecilik işlevini yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadırlar...

* * *

Eskiden Babıâli'de bir gazetenin üç gelir kalemi vardı; bunlardan birincisi "satış", ikincisi "reklam" geliriydi.

Artık bu dönem geride kaldı.

Gazetelerin gelirleri gazetecilik dışındaki kaynaklardan sağlanıyor.

Gerçek şudur ki bugün 60-70 sayfalık gazeteler 175 bin liraya satılırken 20 sayfalık Cumhuriyet, fiyatını 350 bine çıkarmak zorundadır. Bunu ancak "Cumhuriyet" gibi bir gazete yapabilir.

Okurlarımıza güvenimiz tamdır; bağımsızlığımızı korumak için bir başka çare var mı?..

* * *

Avrupa ve Amerika'da Cumhuriyet benzeri ciddi gazetelerin yaşadıkları ortam, Türkiye'dekinden çok daha başka bir nitelik taşıyor. Teknolojik çağda ülkemiz medyasının yapılanmasındaki başıboşluk ve yozlaşma, ne Amerika, ne Fransa, ne İngiltere,ne de bir başka gelişmiş devlette görülebilir. Enflasyonun neredeyse sıfırlandığı coğrafyada gazeteler, bankalar, televizyonlar, pazarlama şirketleri iç içe olamazlar. Gazete gazetedir, banka da bankadır. Televizyon her ikisinin piyasa silahına dönüşmemiştir. Gazeteler gazetecilik dışındaki kaynaklardan olağanüstü gelirler sağlayıp fiyatlarını düşürerek damping yapamazlar.

Ne yazık ki bir gazetenin bağımsızlığı, ülkemizde pahalı ve bulunmaz erdem oldu.

Leman'ın reklam gelin de yok. Bağımsız olup, her hafta 150.000 basıp 100.000 okurun satın aldığı büyük bir kitle dergisi olmak, ekonomik, siyasi baskılara göğüs germek, yargılandığı onlarca dava için mahkemelere milyarlarca lira para ödemek kültüre katkı için yıllardır zarar eden yan dergiler çıkarmak Leman'ın zorlukları... Bunların dışında beynimiz, kalem tutan ellerimiz patlayıncaya kadar çizmek, yıllardır her haftayı geceler boyu uykusuz kalmak büyük keyif...

Fiyat baskısı ve ekonomik zorluklar olmasa dilinin ucuna gelen herşeyi özgürce ifade etmekten bir kez bile imtina etmeyen Leman belki çok daha fazla satacak, büyük kitlelere ulaşacaktı.

Bu yazı 25 bin liralık son zammımız için kaleme alınmıştır. 25 bin liranın bizim gerçek okurumuz olan Öteki Türkiye'nin çocukları için ne kadar değerli olduğunu biliyoruz...

Karagümrük Çetesinin lideri Ergin kardeşlerin cezaevinde çıkardığı isyanda, 5 kişi vahşice öldürüldü.. Ergin kardeşlerin isyanı sıkı pazarlıklar sonrası sona erdi.

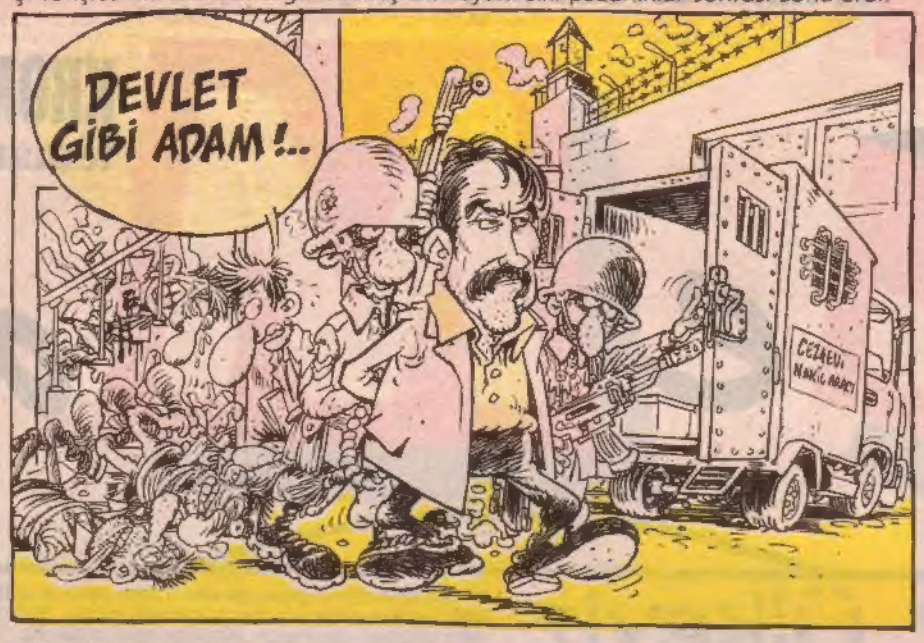

Leman

Türk halkının yüzde 76'sı huzursuz ve karam

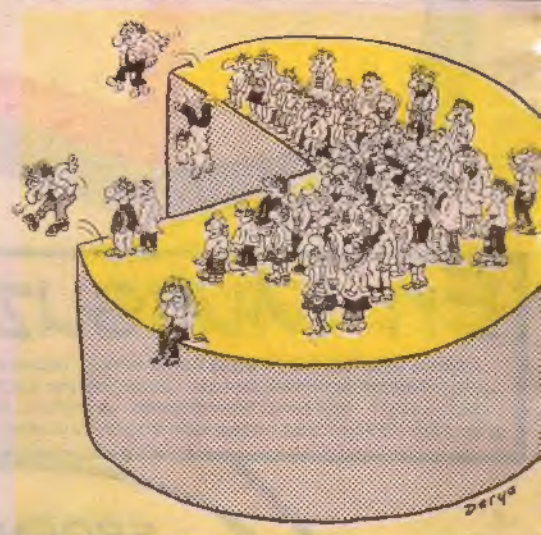

TÜYAP Kitap Fuarı izdiham eleştirilerine rağmen bütün coşkunluğuyla sürüyor.

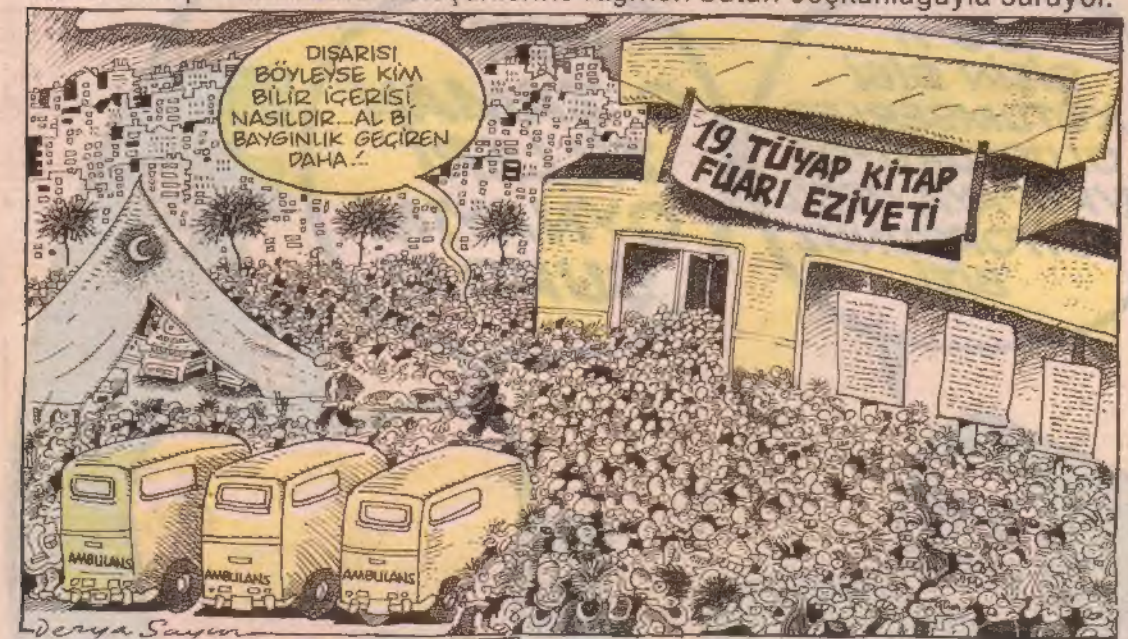

SSK İzmir Bozyaka hastanesinde bademcik ve bel fıt ameliyatı için hastalara 2002 yılına gün veriliyor...

LemanTV

MHP KONGRESİNDE KEMİK SESLERİ!
Asistan Başbuğ Devlet Bahçeli'nin tek harbi lider seçildiği MHP olağan kongresi geçmiş kongreleri aratmayacak şekilde hareketli geçti sevgili izleyiciler. Yer yer esneme sesleri arasından özlenen kemik sesleri duyulabiliyordu! İşte Leman TV kameramanının Devlet Bahçeli ve parti kurmaylarına kelle koltukta yaklaşarak çektiği görüntüler...

"F" TİPİNDEN VAZGEÇİLDİ, ARTIK "N" TİPİ CEZAEVLERİ YAPILACAK! Adalet Bakanı H.Sami Türk, kamuoyunun tepkisini haklı gördüklerini ve "F" tipi cezaevi uygulamasından vazgeçildiğini bildirdi. Bakan asıl müjdeli haberinse artık "N" tipi cezaevlerinin yapılacak olmasıdır dedi. Bakan Türk "Eğer ki Uşak Cezaevi'nde Nuriş kardeşler ortalığı mezbahaya çevirip, mahkumların vücutların "N" harfi kazımamış olsalar bu fikir aklımıza gelmezdi. Adalet sistemimiz, tıpkı Wright kardeşler gibi Nuriş kardeşlere çok şey borçludur!" dedi.

BİR TÜRK NOBEL KİMYA ÖDÜLÜ ALDI!
Dinç Çokbilir adlı amatör kimyacı ekonomi tarihinde müthiş bir buluşa imza attı değerli izleyiciler. Yaptığı deneyi kısaca sıfır maliyet, çok az risk ve zamandan tasarruf edilerek "BANKA BATIRMA" tepkimesi olarak açıklayan Dinç Bey bankacılıkta bürokrasi ve rüşveti ortadan kaldırdığını, deneyle ilgili fazla bilgi veremeyeceğini, çünkü özel bankaların bulduğu formülün peşinde olduklarını belirtti.

ENİS YATIR'IN BEKLENEN DEV ROMANI ÇIK
Yaşarken yatır muamelesi gören yazar Enis Yatır'ın "LAHMACUN" (Fast Food üzerine bir roman denem adlı romanı, yanında bedava Büyük Fransızca Sözlükle likte piyasada sevgili izleyiciler. Kitap tam 3.5 kilo ağ ğında (sözlükle birlikte 8.5 kilo) Roman Fransızca aksa la Türkçe yazılmış ve Akrep burcu! Roman zor bir yönt le yazılmış. Anlayabilmek için önce Fransız vatandaşl geçip Retoriği düzeltmek gerekiyor. Kitap çıkmadan e ne oldu. Bir eleştirmen kitabın çıplak gözle uzaydan okunabildiğini ama anlaşılmasının o kadar kolay olm ğını söyledi... Her nerede okuyor ve okutuluyorsanız...

Son

Cenajans-Grey patronu Nail Keçili, Egebank skandalında usülsüz kredi aldığı iddiasıyla önce gözaltına alındı, ilk sorgusundan sonra da tutuklanarak cezaevine konuldu.

Rüşvetin önlenebilmesi için trafik polislerine cepsiz tulum giydirilecek...

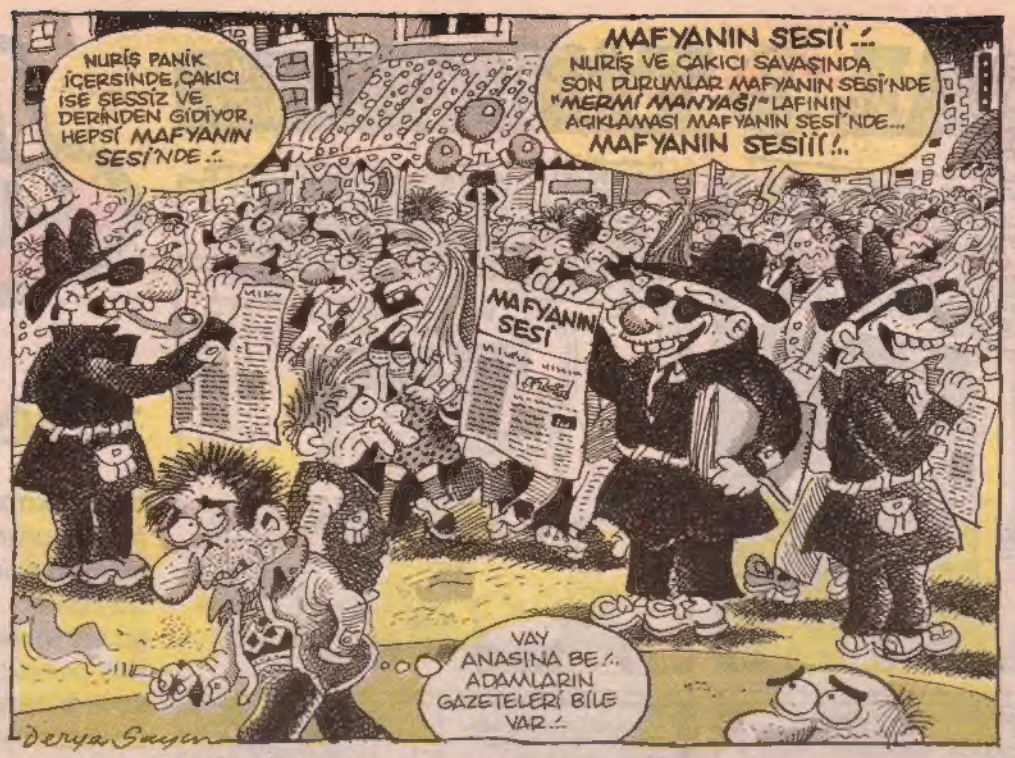

MHP'ye medyanın yakın ilgisi devam ediyor... MHP kurultayının ardından, gazetelerde çıkan yazılar, MHP'nin değişiminden(!) övgüyle söz ediyor.

Buca cezaevinde gerekli bbbi malzeme bulunmuyor ve diş doktorunun söylediğine göre gardiyanların muayeneye girmesi tedavi aşamasında problemler doğuruyor

Şemdin Sakık'ın ifadelerinden yola çıkılarak hazırlanan, bazı kişi ve kurumları zan altında bırakan suçlamaların psikolojik harb koşullarını içeren bir taslak çalışması olduğu belirtildi.

UŞŞAK VALİSİ kanlı katliama mutlu son yakıştırması

NAİL KEÇİLİ hortum reklamcısı

İSRAİL bebek katilleri

KENAN LEVREK plaketlerde boğulası

MURAT DEMİREL yiyen yeğen doymayan

YÖK öök

SSK HASTANELERİ rabbım düşürmeye

ATMAN'DA YENİ EVLİ GELİN HEDİYEYE BOĞULDU! 5 yaşındaki korucubaşı ZABİT SİLİNDİR ve görücü usuyle evlendiği 14 yaşındaki ABİDE DUYGU'nun düğünde geline takılan takılar göz kamaştırdı! Muhabirimizin yaptığı sayıma göre düğün takılarının dökümü öyle: **1 adet dolu piknik tüp...** 2 kutu tarım ilacı... **Sa gümüş ve yakut işlemeli hançer...** Susturucu takılış 7.65 baretta... **1 adet pompalı tüfek...** 1500 Lot ABAH Holding hissesi... **Hükümet tabibi imzalı bir üşha bekaret belgesi...** "Mutfak Kazaları" kitabı.

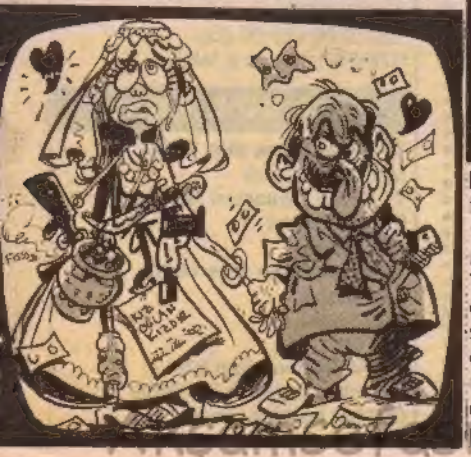

KENDİ KENDİNE İŞKENCE YAPAN POLİS YAKALANAMIYOR! Polis memuru Ferit Münferit (38) aşırı alkollüyken "Ben bunca yıldır bu memleket insanına nasıl kıyar, nasıl elektrik verir onları nasıl filistin askısına alırım. Tüh yazıklar olsun bana!" diyerek kendi kendini dövmüş ve başında 5'lik rakı şişesini kırmış, daha sonra da karakola giderek teslim olmuştur. Karakolda Çin işkencesi yapılarak ayılması sağlanan polis memuru arkadaşları ile birlikte, görgü tanıklarının ipuçlarından eşkalini belirlediği 25 yaşında 1.80 boyunda sarışın mavi gözlü saldırganı arıyor!

TÜRK'ÜN GÜCÜ JAPON'U MAT ETTİ! Sevgili seyirciler, Japonya'da geçen hafta pipisi ile bir kamyonu 5 metre hareket ettiren Japon'dan sonra Giresun-Görele'de Recep Vatanfeda adlı fırıncı ustası üzerine işeyerek bir kamyonu hareket ettirdi. Efes Pilsen sponsorluğunda E-5 karayolunda yapılan gösteri, şiddetli tazyikle kamyonun hızının saatte 140 km'ye çıkması ve karşıdan gelen yolcu otobüsüne çarpması sonucu yarıda kalmıştır!

Alp Tamer

YIKIMA KARŞI SAHTE MEZAR! MANİSA-Evinin yol yapımı için yıkılacağını öğrenen börekçi Mehmet Oral, bahçesine bir gecede sahte şehit mezarı yaptı. Oral fotoyu ortaya çıkınca, "Rüyamda şehit benden mezar istedi" dedi. Oral, yol için bazı binalar yıkılınca, evinin bahçesindeki tuvalet çukurunu mezar yapıp, üzerine 'Şehit Yüzbaşı Kırşehirli Hafız Ali' yazdırdı. Mezar, ziyaretçi akınına uğrarken, Belediye Başkanı Adil Aygül, "Yapılan deli saçması. Mezarı yıkacağız" diye konuştu. (dha) (Bu haber espri değil, gerçek hayattan alınmadır.)

AZZZ SONRA!...

* Ameliyatla anten kulesi olan şempanze üniversite mezunu kızla evlendi! Kız orospu çıktı, şempanze psikolojik tedavi görüyor!!! Muhabirimizin "niçin bir anten kulesi ile evlendiniz?" sorusuna "Anten sensin, kule de sana ....!" diyen Edebiyat Fakültesi mezunu DERYA HÖŞMERİM azzz sonra stüdyo konuğumuz...

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

Fi TARİHİ ANILARIM

Açık Büfe met üst

taze met üst sözlüğü

başpiskopat: arıza, sorun çıkarıcı
truman şova gelmek: işletilmek
güzel insan: adi, pezevenk
kofti bizans: öteki türkiye
amfiteatr: istiklal caddesi
sadece arkadaşız: günaşırı pompa
düzeyli ilişki: haftada iki kere
milli irade: iriyarı kof insan
eflak-boğdan: hazine arazisi
internet nikahı: kaçamak ilişki
ötenazi: pot kırmak, yanlış yapmak
baz istasyonu: negatif elektrikli
sulu tarım: bira içmek
organ nakli: cinsel ilişki
üçlü fiş: herkesin ortak arkadaşı
bankamatik: borç veren hatırlı kişi
stand up comedy: erken boşalma
tema vakfı: randevu yerinde ekilen
gap projesi: olmayacak hayaller
brezilya dizisi: uzun süreli ilişki
durumdan vazife çıkarmak: vakitsiz ereksiyon
zebercet dizaynlı: içine kapanık
kitap fuarı: güzel kızlarla dolu yer
köşeyazarı: gizli işsizlik
altın gol: beklenmedik fırsat
insan kaynakları: yoluncak kazlar
veb sitesi: şahane arkadaşlık ortamı
silikon vadisi: bayanların göğüs bölgesi
show must go on: elin mahkum
düşünce suçu: beynin mahkum
clark kent: kadri kıymeti bilinmemiş
dinlenme tesisleri: kartal cezaevi
küreselleşme: işin bokunu çıkarma
tabakhane konsepti: irticalen, acele
fak fuk fonu: peçete parası
dinlenmemiş sperm: kıpır kıpır
hazır kart: el altında hazır sevgili
yap işlet devret: üzümü ye bağını sorma
özelleştir: götüür, yarasın
pazar magazin: hafif meşrep kadın
kayıt dışı ekonomi: masturbasyon
her hakkı mahfuzdur: ananı avradını
strum graz: kardeş takım

PANEL..PANEL..PANEL..

Küreselleşen Mizahta Türkiye Şampiyonlar Liginde mi?
Konuşmacılar: **Gani Müjde, Meral Onat, met üst, Gülay Batur, Erdil Yaşaroğlu**
Yöneten: **Oktay Taftalı**
12 Kasım Pazar günü
saat 18:00 - 20:00 arası
TÜYAP Kitap Fuarı B salonu

• • •

Oktay Güzeloğlu ve Sokak Mobilyaları'nın Gerçek Kahramanları İle Söyleşi
11 Kasım Cumartesi
saat 18:00 - 20:00 arası
TÜYAP Kitap Fuarı B Salonu.

İMZA...İMZA...İMZA...

10 Kasım Cuma saat 14:00
Mehtap Kandemir
11 Kasım Cumartesi saat 14:00
Bahadır Baruter
Fatih Solmaz
12 Kasım Pazar saat 14:00
Can Barsları
Gani Müjde
met üst
TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı,
Parantez Yayınları Standında
(Alt kat koridor sonu)

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

VAY ALÇAKLAR..! ÖZ KARDEŞİMLE. KARIM HA..!?

EYVAH YAKALANDIK..!

CEMİL BİR DAKKA İZAH EDEYİM..!

SOLMAZ BARUTER İMZA GÜNÜ
11 KASIM CUMARTESİ 14 ⁰⁰
TÜYAP
PARANTEZ YAYINLARI STANDI
ALT KAT ANA KORİDORUN SONU

ÖHHÖÖ...ÖHEEE..! ŞU ÖKSÜRÜK ŞURUBU ÇOK HOŞ GÖRÜNÜYOR..!

BEN DE ŞU ROMATİZMA İLACINI BEĞENDİM..!

ECZANE

PANTER ECZANESİ

AY ÇOKTANDIR ECZANE VİTRİNİNE BAKMIYORDUM... GEL BİRAZ BAKALIM CANIM..!

Paranoya

EYVAAAH KÖPEK..! HEMEN ÇÖMELEYİM DE BİŞEY YAPMASIN..!

DERYA'YI SEVİYOM FATİH

HIRRR VOOHHH! VOOH!..

NE BAKIYON LAN AYİLE EVİNE, KÖT VEREN..!? ŞİMDİ GELİYOM ORAYA..!

KADIKÖY YAKASININ EN GÜZEL YAVRU KEDİLERİ... (Harbiden çok güzeller) Tel: 0216 324 95 71...

HAA HAA HAA..! NE GÜZEL KENDİ ÖZEL GEZİCİ KÜTÜPHANE ARABAMIZ VAR DI Mİ SEVGİLİM?.

GEZİCİ KÜTÜPHANE

MEKTUP TELGRAF

BENİM BİR İNTİHAR MEKTUBUM, İKİ DE İNTİHAR TEBRİĞİM VARDI..!

BEN DE İNTİHAR APS'Sİ GÖNDERECEM.

TELEFON FATURASI

BEN DE İNTİHAR TELGRAFI ÇEKECEM..!

lombak@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat için doğanlar

KADİR YILMAZ

* Beyaz işkarpin giyen bir sanatçıya değil ödenek randevu bile vermem..

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

barslan@leman.com.tr

Annemin Yelkeni olsa

12 Kasım Pazar İmzaaa..!.. Metüst Bey Gani Bey Beni Bey Pararitez standı...

Aksaray Sefası

canbarslan@turk.net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

DUMUR ROMAN

Giriş

Genç adam sıkışmıştır. Alnından terler süzülmekte ve telaş içinde bir tuvalet aramaktadır. Koşarcasına en yakın umumi bir tuvalete girer. Etrafta çeşitli tahtalara, kontraplaklara TUVALET, WC gibi yazılmış bir sürü tabela vardır. O an dikkat etmez. İşini bitirip çıkarken üçüncü bir tabela gözüne çarpar. Alt alta yazılmış TUVALET, WC, BATHROOM, en altta da ok işareti!.. Adamımız tabelaya dikkatle bakar ve ücreti ödemek için tuvaletçiye yaklaşır. O sırada aralarında şöyle bir dialog geçer;

- *"Amca bunu sen mi yazdın?"*
- *"Benim o kadar tahsilim yok, eski sahibi yazmış. O yazı dört senedir duruyo orda."*
- *"Bathroom banyo demek amca, banyo yapılan yer"*
- *"Eee ne edek yeğenim dursun eyle"*

Genç adam parayı öder ve son bir kez tabelaya bakar. Kıyıda köşede bir kaç tane daha WC, TUVALET levhası görür, fakat Bathroom yazan levhayı anlayamadan sessizce yoluna devam eder...

Romanı bilmem ama dumurlar devam edecek

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

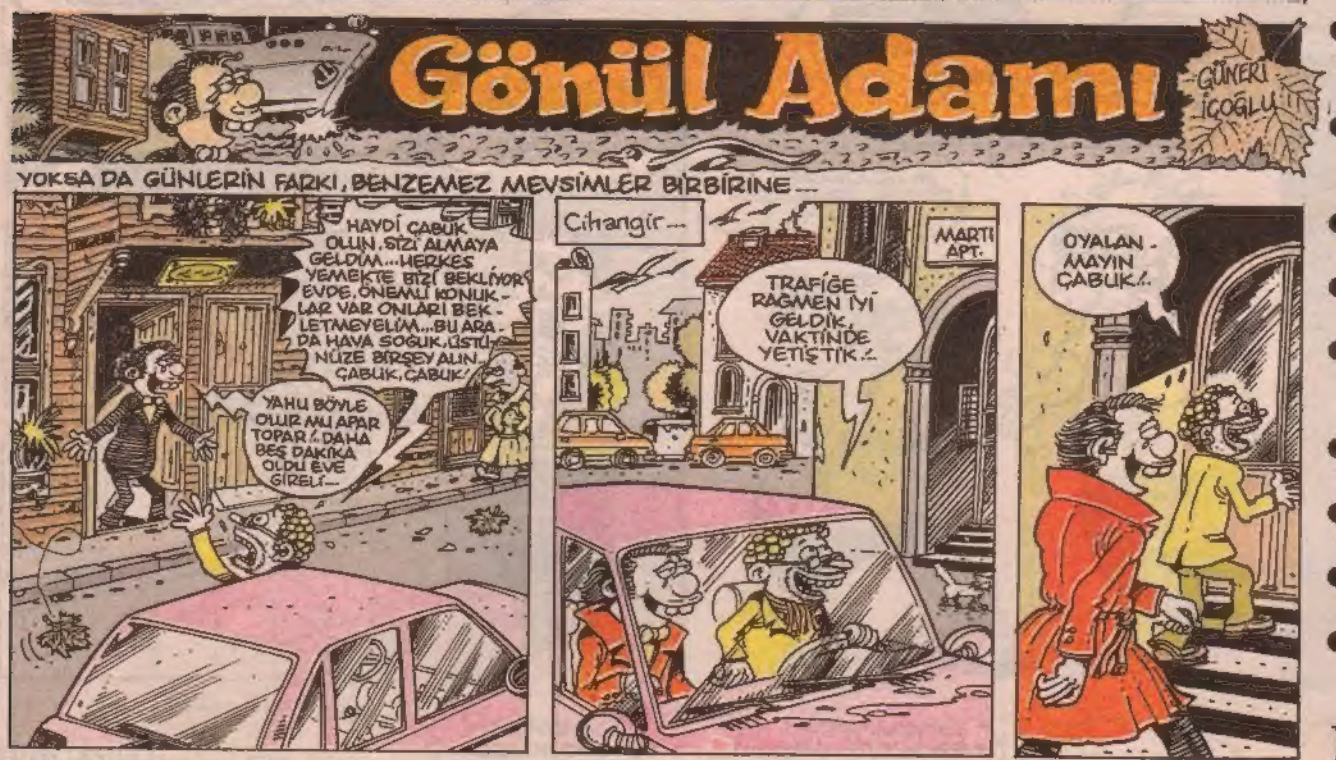

KILLANDIRMA SERVİSİ

kilservis@leman.com.tr

YENİ ŞEYLER!!

I-Yeni Operasyonlar!

- **Şerbeti Katmerlenmiş Şambabası Operasyonu:** Cezaevleri!
- **Fındıkkıran Operasyonu:** Devlet Opera-Bale'deki Yolsuzluklar!
  Bay Yanlış İle Doğru Ahmet Operasyonu: TRT!
- **Kekilli Operasyonu:** Nail Keçili! (Deşifre olmasın diye isim değiştirilmiş!)
- **Mı Acaba Operasyonu:** Yarışma programlarında eş-dost kayırmalar!
- **www.operation.com.tr operasyonu:** İnternetteki şantajlar!
- **Andıç Operasyonu:** MGK'ya muhalif yazarlar!
- **Boşuna Yorma Kendini Abicim Operasyonu:** Susurluk!
- **Çift Kâğıt Operasyonu:** Uyuşturucu!
- **Türkmen Kızı İnek Sağar, İnek Tepmiş Dizini Ovar Operasyonu:** Orta Asya kaçakçılık güzergâhı!
- **Uyanıkspor Operasyonu:** Futbol dünyasındaki şike, doping, Osman Tanburacı, vs. olaylar!
- **Duyarlı Stoper Operasyonu:** Beşiktaşlı Halilagiç'in "Olgunlaşma" adlı şiir kitabını soruşturuş!
- **Ne Belgesi Lan Puşt Operasyonu:** Rüşvet Ortamı!
- **Arkadaşa Bakıp Çıkıcam Operasyonu:** Ruhsatsız barlar!
- **Denizin Dibinde Hatçem, Demirden Evler Operasyonu:** Denize atılmış plaketler!
- **Işıklarda İnicem Operasyonu:** Minibüs kontrelleri!
- **Ne Var, Ben De Yaparım Operasyonu:** Stand-up alemi!
- **Hadi Gelin Köyümüze Geri Dönelim Operasyonu:** Göç dünyası!
- **Atta Gidenler Operasyonu:** Faili Meçhuller!

II-Yeni Belgeler!

*** Avrupa Birliği - Katılım Ortaklığı Belgesi**

Sevgili Türkiye

Biz sana kıllık yapıyor diiliz. AB'ye seni almak mevzu diil, alırız. Yeminlen. Zaten üç günlük dünyada Avrupa, Asya diye kafayı yemek nedir ki abi? Bak, gastelerde çıkıyo, kıtalar birbirine yaklaşıyo, bin milyon yıl sonra Çin'le Almanya komşu olacak, nedir ki?

Nüfusunun fazlalığı, hatta ölüleri bile nüfusta göstermen problem diil. Bizde nüfus artmıyo, onu da sizle kapatırız. Müslüman oluşunuz da bi yere kadar, cumaları iki saat, biz idare ederiz. Cumartesi gelip kapatırsın o açığı! İdam cezasını zaten uygulamıyosun, zamanla kalkar! Gerçi demokrasiyi de uygulamıyosun ama alışırsın, önceleri biraz zor oluyo! İşkenceyi azalta azalta bırakırsın, düşünce suçunun da saçma bişey

olduğunu düşünmeye başlayınca nasıl olsa anlayacaksın. *(VÖ'nün notu: Sevgili Eşber Abi'ye selamlar!)*

"Eee, nedir peki?" diyeceksin. De tabii. İsmail Türüt baba! Herşeyi hallederiz, ona tanammülümüz yok! Çöz o sorunu, buyur gel!

AB Dönem Başkanı Tim Yellowpipi

*** ABD Başkan Adayları İstihbarat Çalışması Belgesi!**

● **Al Gore:** Clinton'ın yardımcısı, mesai boyunca ondan çok etkilenmekle birlikte, asla karizmasına ulaşamadı. Clinton'ı taklit ederek Oval Ofis'e sayısız manita attı ama hepsinde karısına yakalandı, rezil kepaze oldu! İnternet'i bulan kişi, ama onun bulduğu İnternet, ipini çekince hırlayan bir oyuncak kedinin adıydı, sizin bildiğinizle ilgisi yok. Gayet romantik, Beyaz Saray duvarına sarı pastelle "Al-gor beni aşk neyledi!" diye şiir yazmışlığı var. İngilizce biliyor! *(VÖ'nün notu: Ben yazarken, henüz seçim başlamamış durumda. Al Gore kazanacak gibime geliyor. Bi yandan da, Saddam kazanacak diil ya lan, %50 şansım var işte!)*

● **George Bush, JR:** Salağa yatan bi kişi. Herşeyin farkında, cin gibi, ama yarın bigün işler iyice bozulursa, yaman biçimde denyoya vurup yırtmak amacında! Babasının başkanlığı sırasında Beyaz Saray'da uzun dönem kahverengi slip donuyla gezdi! Yani devlet işlerine yabancı değil. Konuşurken gaf yapıyor, kelimeleri karıştırıyor, Tansu Çiller'e platonik aşık!

II-Yeni Şairler! (Futbol Ortamı)

● **Hami Mandıralı**

Ben duran topa vurmak için gerildıkçe
Biliyorum, geriliyor tüm yürekler...
İşte buna hastayım!..

15.10.2000 Faroz

● **Fatih Terim**

İtalya akşamları bebeğim,
Deli etti beni!.
Kilise duvarlarına vuran güneş,
UEFA kupasına eş
Haz bağlamında!..
Ve çan sesleri
Deli etti beni,
Uyku uyuyamıyorum!..
En iyisi DELİETTİ adını alıp
İtalyan vatandaşlığına geçmek diyorum,
Hemmen danışmak için Ağar'ı arıyorum!..

1.11.2000 - Floransa

● **Metin Tokat**

Ben de terlerim sahada,
Ben de koşarım delicesine,
Ama taraftarım yoktur benim
Bu sebeple hıncımı alırım kartlarımla
Olmadı, dördüncü hakeme patlarım!

10.9.2000 - Kongre Olayı

Aksaray

Komikaze

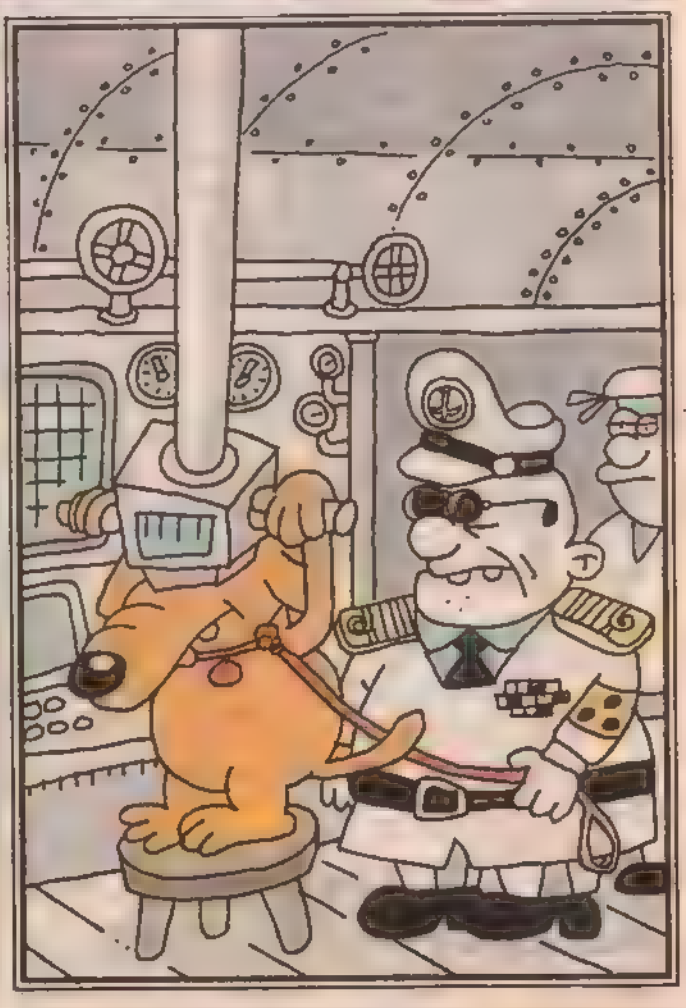

bahadirboysal@leman.com.tr.

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

LeMan

İçkileri bakanı Tantan'ın muhteşem yardımıyla, İstanbul'da haftasonu gece hayatı en geç saat dörtte çak diye kesiliyor.. Fakat, eğlenceye doymayanlar ne yapıyor ? birisi goturdu bizi.. Taksim'de Maksim Gazinosunun orda bi otelin altı . üstü otel olduğu için sabah sekiztuçuğa kadar açık bir gece kulubu . kapısında her cinsten adam kuyrukta . İçerisi acayip kohne ama.. karanlık, ağır, rahatsız bi tekno muzik. bi ara şahane bi jip, gelip yardı kalabalığı onderi bi tane hayvanoğlu, arkadan iki tane çıtır, hepsi ellerinde kadehlerle indi arabadan!..(kadehler le... aloo!) hangi kahpe keyif ehlinden geliyorlardı? 14 Ekim-Taksim

...AHHA UYUDU, UYUYACAK EŞŞEK SIRAT-I MÜSTAKİM SENİN GİBİ BİR GECE KUŞUNU BİR KERRE OLSUN BAYRAM NAMAZINA GETİRENDE / BAR İBLİS SENİ!..KALK ULAN, BİTİYOR SECDE!.. HELE BİR UYUUU!..

EV HALİ GÜLDEN'İN SON REFLEXİ...(Acıklı.)

GİDER TABİİ ELEKTRİKLER HUYSUZ KARI / ATTIRDIN S.GORTALARI / BENİM ELEKTRİĞİM NOLUCAK PEKİ? SONU GELMEZ BUNAKLIKLARIN ALTINA İŞEMELERİN ŞÖYLE DURSUN BI DE ŞU EXTRALARIN YOK MU ?ÖLDÜRÜYORR BENİ / ULAN EV HALKI DA TAM DUĞUNE GİDECEK ZAMAN! BUuuLLzzzzz

CEYRAN GELDİ /

TELE VOLE

SIIRRR

ZZOZ

COZZ

Birkaç yıl once.. İstanbul'un gelmiş geçmiş en baba Rock Barı.. bulunduğu 3 katlı binanın alt ve ust katları rock barken orta kat duğun salonuydu!! haftasonu alttan-ustten merdivenlerde rockcılarla, duğun alayı çakışıyor acaib bir atmosfer oluşuyordu.. barınamadı sonra duğun salonu orda . gitti.. onun yerine besmeleşiz açılan o turlu turlu bartar iş yapmadı.. kapandı..

PIRIL PIRIL...

PES WALLAHİ! 52 SAYFA

ATOM

TÜYAP 11 KASIM ATOM İMZA GÜNÜ

2. SAYI DOYUMSUZLAR İÇİN ÖZEL OLARAK TASARLANDI...

MANEVİ ADAM ŞEMS'İN KENDİ GOKKUBBESİ...

ŞEMS: HAYATIM ŞU İŞİN EVE GETİRMESEN ARTIK.. BİZ NEYSE DE KOMŞULAR PEK HUYLANIR OLDU...

Mevlana Celaleddin Rumi

Ya ben biliyom hayatın anlamını, ah bi konuşa bilsem

OLMAZ RABİA.. NEYSE O.. "YA GÖRÜNDÜĞÜM GİBİ OLMALIYIM, YA DA OLDUĞUM GİBİ "(*)

(*) MEVLANA...

Şemdin Sakık'ın ifadesinde yeraldığı bel... nan "PKK'dan mülhem alan gazeteciler" ile... parçası olduğunun ortaya çıkmasına... dur'dan geldi. Candar'ın oyunu sahneye... zisi Sabah gazetesi yönetimi tarafından

BUNDAN SONRA YAZIL... ONA ONAYLATMAM GEREKİYOR...

SEFER * GÜRCAN

Seni tanımadan çok daha önce tanımıştım bu kenti. Çok eskiden, çocukluk rüyalarımdan... Boğaz'ın o masalsı mavi'liğine usulca eğrilmiş bir cumbada, çok eski bir fotoğrafın içinde buluvermiştim kendimi bir gece Ellerimle martıların özgürlüğünü okşadığım anda ise uyanmıştım. Duşlerime dar gelen tek kişilik yatağımda gözlerimi açtığımda, burnumdaydı hala o katıksız mavi koku. İki kıtanın ortasında, tanrıtan sonsuzluğa akan Boğaz'ın ılık sularıyla ıslanmıştı ya bir kez rüyalarım, bir daha da dilah olmadım.

O gece gördüğüm rüyayı, bir de yazdığın mektupları cebime koyup bu kentin sokaklarına gölgemi düşürmemse çok daha sonra, ruhumun aşkınla kanatlanıp, kafesinden kaçmasıyla oldu. Aşkım özgür olmalıydı artık. Özgürlük martılarındı Ve o gri şehirde hiç martı yoktu. Yola çıktım, izine düştüm.

O kırgın, o yaralı çocukluğun, sağ omuzumdaki iyilik melegimi oldu sonra. Hep onun sesini dinledim. Seni mi keşfe çıkmıştım, yoksa İstanbul'u mu bilmiyorum. Bildiğim tek şey, parçalanmış hayatını yeniden yaşayarak geldiğimi farkettiğinde, aşk değil belki ama, şefkatli ve pişmanlık dolu bir merhamet duymaya başladığımdı bana. O merhametin aşka dönüşünü bekleyip durdum hep, yıllarca, gecelerce, sokaklarca...

Sensizlikten çok bunaldığım gecelerde penceremi açıp derin sonlar aldım İstanbul'dan Kentin yaşamaktan yaşlanmış binalarının pencerelerinden sızan yorgun ışıklar, kimsesizliğimin solgun yüzüne biraz olsun renk katar, bu aşkın, eksikliğinle kanayan yarasına ilaç olur belki diye..

Kimi zaman da sokaklara düşer, sahiller boyunca yürürdüm kırgınlığımı unutmak, bir an önce kalbimi yumuşatıp, seni affedebilmek için. En büyük korkumdu çünkü sana öfke duymak. Öyle ağır, öyle gerçeklerden uzak, öyle acımasızcaydı ki yaşadıklarımız,. hayat beni senden nefret etmeye zorlardı çoğu zaman. Hayat beni kendisiyle tek bağım olan aşkımla, seninle vurmak istedi. Hayatın tetiğindeki el senindi. Oysa kimsesizliğimde boğuldukça sığınmaya yeltendiğim hayattan kaçıp kaçıp döndüğüm yer yine senin aşkındı. Aşkın, sılamı bırakıp, parlak ışıklarına, özgür martılarına, simit kokulu sokaklarına kaçtığım bu kentti. Ve aşkın, binlerce kayıp öykünün arasına benimkini de yazan bu kentte kaybolduğca özlediğim, terkedip boynu bükük bıraktığım o sılamdı aynı zamanda. Bu sonsuz döngünün ortasında, tüm gerçekdışılığına ve inanılmazlığına rağmen, tek sığınağımdı aşkın Sana nasıl öfke duyabilir, senden nasıl vazgeçebilirdim ki?

"Bizim hikayemiz de böyle gelişti, hayat bizi bi mecburiyetler yerlere sürükler bazen" diye avutmaya çalışırdın kalbimi, Belki de farkında olmadan bana, o hiç inanmak istemediğim, o adına "kader" dediklerinin tarifini yapardın. Oysa hepimiz seçtiklerimizi yaşıyorduk işte. Hayatın bizi sürüklediğimi iddia ettiğin o yollar, taşlarına sevgimizi harç ettiğimiz yollardı. Sen kendi yolunu başka bir yürekle birleştirdiğin an beni, ne denli geride bıraktığının farkına varamayacak kadar sevdalıydın, hepsi o kadar. Farkettiğim-

İst... Ki...

deyse o ş... şeyin kain...

Tıpkı İs...

Bense ... inatla. Sok... gın çayba... ğım evleri... rin yanın... nızlığımla ... sında... P... dim seni. ... büslerin to...

Dostlar... yar parke... da beni uğ... binerken ... anahtarım ... ken . Her... suzluğu ay...

Hep se...

Sen ba... kıp, bütün... şeyini, özg...

Beni bı... rulunca ka...

Kalbine ... başladığ... yacağını ... diğinde ... tune fazla ... artık istem...

İstanbu...

Bulup b... yeniden itti... kat en fazl... lerdi... Sa... di. Emin o... tik, suçlulu... lı ya Go... m zi yen d... daha as a ... s z ve uçan...

Tıpkı İst... mak, sana ...

Gecenin ... beni bırakıp ... lanmış gur ... Gidersen o... ansızın "Gi... sun, istemi...

MEDYA

Küreselleşme karşıtı köylü lideri Jose Bove ve Eurogold karşıtı Bergamalı'ların buluşması

ı ve kamuoyuna açıkla- ın psikolojik savaşın bir ert; tepki. Cengiz Çan- ân askerleri eleştiren ya- eteye konulmadı

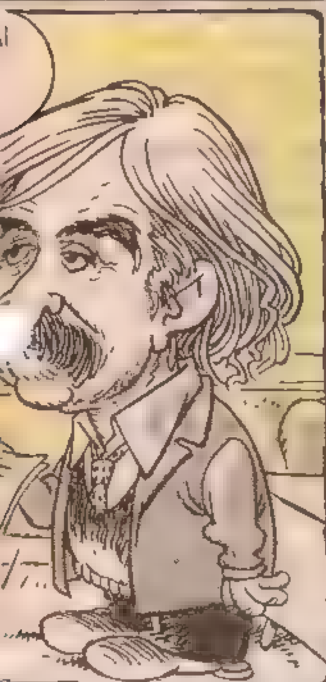

Kureselleşmeci, sıyanürcü altıncı Eurogold yeni oyunlar peşinde. Altıncıları şikayet edip en yuksek mahkemede kazanan, sıyanurlü fabrikayı kapattıran Bergamal lar'ın barışcıl eylemleri Eurogold'culara göre "Gızli Örgut" ışıymış. Altıncı, siyanurcü, kalkınmacı bılım adamlarından aldıkları raporlarla çevre bakanlığını kandıran Eurogold'cular Bergamalı köylulerı DGM'ye şikayet ettıler. Mahkemede "Suçlarını" kabul eden Bergamalılar sıyanurlü altına karşı çıktıklarını, sabahları erkenden, evlerınden, yiyecek sepetlerini alıp çıktıklarını, tepeleri aşıp, ana yolda otobüse bındıklerını, İstanbul'a Boğaz Köprusu'ne, Ankara'ya Bakanlıklara gıdip, Tahkime, sıyanure, nukleer santrallere karşı eylemler yaptıklarını anlattılar. Butun bu olanlara köylerındekı tavuklarının, ineklerın, eşeklerının, öküzlerının tanık olduğunu söylediler. Geçen hafta İstanbul DGM'ye de suçlarını

ıtıraf etmeye gelen köylüler, İstanbullu aydınlarla bırlıkte, Beşiktaş DGM önünde "Her yer Bergama, Hepımız Bergamalıyız" dıye bağırdılar.

Barışcıl eylemlerini daha sonra İstanbul Kıtap Fuarı'na taşıyan köyluler, Mc Donnnald'ı demonte eden, Fransız Köylü lıderı Jose Bove'yı zıyaret ettıler. Bove'ye sıyanursuz ekmeklerını veren Bergamalılar, öğleden sonra TÜYAP'ın içinde yapılan Küreılleşme Karşıtı Toplantı'ya "Korsan" vazıyette katıldılar. Katılımcıların Kureılleşmeye karşı dırenışın sembolu olarak Bergamalılar'ı gördüklerını ıfade ettiklerı bır anda salona gıren, kasketlı şalvarlı köyluler, ızleyenlerın dakıkalar suren, ayakta alkışları ile ödullendırıldıler

Bergama Çevre Yürutme Kurulu Başkanı Oktay Konyar, köylulerı temsılen bır konuşma yaptı ve tum ınsanları, önumuzdekı gunlerde başlayacak Bergama-Çanakkale "Sıyanur Karşıtı Yuruyuş"e davet ettı... Bu toplantı sırasında Fransız Köylu lıderı Bove Bergamalılar'ı, Ocak 2000'de Brezılya'da yapılacak Kuresellleşme Karşıtı Toplantıya davet ettı. Bergamalılar'da, Sıyanür Karşıtı Yuruyuşlerı'nın, Brezılya'ya kadar uzanacağını söylediler.

Bergamalılar'ın yereıden kuresele gıden yurüyuşu desteklemek ıçın timurdan@yahoo.com'a yazınız

...bul'um, Sevgilim... Şehrin Üstüme ...lediğin Kapılarını Aç da Gideyim...

...u doldurabılmek ıçın yapacak çok fazla ...

...ı gibıydın, suçu kadere attın.

...bıraktığımız o yolda seni bekleyip durdum ...a bekledim senı Deniz kenarlarındakı kır... ...inin acı çaylarında bekledim. Tanımadı... ...edığım arka odalarında, sevgısız bedenle... ...usuz bekledim seni. Bırbaşıma gırıp, yal... ...ı çıktığım barların vurdumduymaz ışıltı... ...t kokulu, İstanbul kokulu odamda bekle... ...er sabah kentın öbür ucuna taşıyan oto... ...amlarında

...ık sohbetlerınde... Yılgın sokakların ihti... ...nda... Bu kentten her ayrılışımda arkam... ...ğını hayal ettiğım el nı özleyerek otobuse ... abaha karşı kente yeniden dönüşümde ...e sokup kımsesızlığımın kapısını açar... ...n gun yuzümü daha da sahiplenen umut... ...la makyaj malzemeleriyle boyarken...

...ledım, sevgili... Hep .

...ir sevdanın buyusüyle butun tabularını yı... ...rlerını kırarken... Benden esirgedığ n her... ...ıunu bır başka hayata eklerken...

...na bırakıp gittiğinde ..Ve sonra aşkın du... ...yeniden hatırladığında...

...unü aldığın sevda hayatını tehdit etmeye ... Bana nasıl da taptığını, bensiz yaşayama... ...r biraz daha sabretmem gerektığını soyle... ...nra yeniden özgurluğune kavuşunca, üs... ...ememi, aşkımla boğulduğunu, hatta benı ...ı yuzume haykırdığında...

... sevgılim, ben hep, hep seni bekledım ... kaybettığimdım ben senın, özleyip sonra ... Güvenli bır sıcaklık, içtenlik dolu bır şev... ...ysa tek keydi arzuladığın, yenı seruven... ...lmak değıldı kı özlemın. Guven hiç değı... ...istemiyordun kalbimden. Özgürdun ya ar... ...zinde boğulduğun günler gende kalmış... ...rçların da silinivermışti işte. Tam birbiri... ...e bu defa gerçekten bulduğumuzu ve bır ...tmeyeceğımizi düşünürken, bana o vefa... ...unü yenıden hatırlattın

...ı gıbıydın......Sana dokunmak, sana kapıl... ...ak yenilgıyı daha baştan kabul etmektı. ...eç saatınde çaresizlikten sığındığım evinde ...ka bır kadına gıdeceğini öğrenınce parça... ...a sanılmaya çalıştım yorgun bır refleksle. ... seni beklemeyeceğımı söylediğimdeyse ...eyse, nereye gidersen git, hadi ne duruyor... ...m seni" diye bağırmaya başladın. Özgür... ...ğün ıçın bır tehdit olarak görüyordun beni, hayatını gızlı gizli ele geçirmeye çalışan kötu niyetli bir yaratığa bakar gibı bakıyordun. Gözlerınde daha önce hıç gormediğim o öfkeyle şok yaşarken, oturduğum koltukta küçüldukçe küçülmuş, ezilmiş, teslim olmuş, korkmuştum

Gıdemedım ve yenildım.

Kapıdan çıkınca yenıden başlayacaktın çunku. Acımasız ve merhametlı.... Duşkun ve ezıcı... Sadık ve çapkın .. Kirli ve masum... Sevgısız ve şevkatli .. Saf ve hesapçı

Ruhunun boğuk gırdaplarında durmadan gıdip gelen, yorulmadan gıdip gelen iyi kalpli bır kötüydün.... Tıpkı İstanbul gıbıydin... Tıpkı bu kent gıbı bıtmıyordun... Bıtmıyordun...

Öteki'nin gölgesinde ışıksız kaldı bu aşk. Öteki'nın hırçınlığı, bayağılı, kötulüğü onunla yaşadığın aşkı gerçek kılandı. Oysa ben ne zaman bayağılaşsam kötuluğum kendı ayaklarıma dolandı

Benı sevmen ıçın kötü olmayı bile denedım

Benı sevmen ıçın gerçek yalan ne varsa denedım.

Oysa, İstanbul'um, sevgilim, eğer aşka çıkılmamışsa her yolculuk yarım kalır. Aşk yoksa bağışlayıcılık da yoktur. Ben seni en ımkansız zamanlarında sevdim. Yine de hoyratlığın benım oldu, sınırsız merhametın Öteki'nın.

Bilirsın, mahkumlar sevilmez. Onlar sonsuza kadar suçludurlar çünkü. Onlar herkesın vicdanıdır; varolmak, ayakta kalmak ıçın hatırlamak ıstemedikleri o suçlu vicdanları. Ben de senın mahkumundum. Bu koca kent de zindanımdı, kapılarındakı kilitleri kırıp da bır türlü bırakıp gidemediğım. Sen de kendı mahkumunu sevemedın. Aşkımı, en büyük suçumu affetmedın bır turlü, hep yok saydın. İstanbul'u üstüme kapatıp gittin

Tıpkı İstanbul gıbı, hep güçlü olmak zorunda bıraktın benı

Merhametını ve sevgını hakedense zayıflar, daha doğrusu zayıflığı bır sılah gıbı ellerinde tutanlardı. Bense elımdekı tek sılahla, yanı bu dünyanın döngusünde hep oyunbozanlık eden ve bır türlü uzlaşmayan o asi gururumla kendımı vurdum, senı değil

Ne zaman sevgıne acıksam kendı kalbımı yedım. Kendi etimi... Aşkımı .. Ruhumu yedım...

İstediğimi zorla almak, hayatının üzerınde hak iddia etmek; kendimi sana gızli gızli oyunlarla kabul ettırmek, sevgını, kadınlığ n o en eski sılahını, zayıflığın ve çaresizlığın namlusunu kalbıne dayayarak hak etmek, aşkımı çamura batırmaktı benım ıçın.

Doğam buydu, başka türlü olamazdım zaten. Fakat itiraf etmelıyım, ıçımdeki o saf, o çaresız çocuk talep etmeye bıç cesaret edemediği halde usluluğuna gızli gızli bır ödül bekledı yıllarca. Olgunluğun hayat boyu omuzlarında taşımak zorunda kalacağı bır ceza, gızlı ve gerçek bedelınınse sevgi ve takdir değıl ilgısızlık ve ihmal olduğunu da çok geç anladı

En dayanılmaz anlarda artık ıçımde bastıramadığım ufak tefek sitemlerımi "Sana yakışıyor mu, hanı nerede olgunluğun" dıye susturrurken, içımdekı o uslu çocuğu asaletın ve erdemlerın parlak demirleri arkasında yalnızlığa terkettiğının farkında değıldin

Farkında değıldın bana karşı hoyratlığının. Bunun ıçın fırsat tanımamıştım sana.

Hep affetmıştım .. Hep

Kalbının en kotu yuzunü bile sevmiş, o en duyarsız, en haın ve en suçlu halını bile affetmıştım ya, bu aşk ilah olmazdı artık sana göre... Arzularını ve sevgını alevlendırecek, keşfetmek ısted ğın hiçbir yenı ve gizli koşe kalmamıştı ıçımde

Tıpkı İstanbul gıbı ruhumu fethetmıştın

O çok eski rüyadaki gibi, martıların özgurluğune dokunmam gibı, sana dokununca, hayatına dokununca yıllar suren bu ulaşılmaz ruya da bıttı artık. Burnumda kaldı o mavı ık gıbı tenının de kokusu ..

Bu bır veda sevgılım. Param bıttı. Cebımdeki o İstanbul rüyasını bozdurdum. Yoksul hayallerimı bozdurdum, biraz peynır ve ekmek alıp karnımı doyurdum

Bır tek o ıstekli ve sevgı dolu mektuplarının kaldı gerıye. Bır de aşkını değıl ama aşkıma karşı suçluluğunu anlatan, peçetelere yazdığın şiirlerın

İstanbul'um, bıricık sevgilim benım, gıtmelıyım. Bırak o tek kanatlı martım, o deli aşkım, ıçımdeki o uslu, o yalnız çocuğun cebınde kalsın

Şehrın üstume kilitlediğın kapılarını aç da gideyım

Kalbimin zıncırlerını çöz de gideyım

Bırak benı gideyım

CEZMİ ERSÖZ

* Tüyap Kitap Fuarı, 9 Kasım Saat 14:00-20:00 arası Gendaş Yayınları standındayım

* Tüyap Kitap Fuarı, 10 Kasım saat 14:00-19:00 arası Gendaş Yayınları standındayım, ve aynı gün saat 19:00-20:30 arası TÜYAP Kitap Fuarı A Salonu'nda söyleşim var.

* 11 Kasım Cumartesi saat 11:00-16:00 arası TÜYAP'ta Gendaş standındayım.

* 14 Kasım Salı günü saat 18:30-20:00 arası 98.4'de Cem Radyo'dayım. Albatros Özgür'ün programında

* 16 Kasım Perşembe günü saat 16:00'da Bursa Uludağ Üniversitesi Görükle Kampüsü, Örnek'deyim.

* 18 Kasım Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası Adapazarı'nda Barış Kitabevi'ndeyim.

* İzmir, 1 Aralık Cuma günü saat 14:00-19:00 arası Buca'da Ercan Kitabevi'ndeyim

* İzmir, 2 Aralık Cumartesi günü saat 15:00-20:00 arası Konak'ta Ercan Kitabevi'ndeyim.

* Hapishaneler Gerçeği Yaşanan Sorunlar ve Çözüm Önerileri Kurultayı 10-11-12 Kasım Ali Poyrazoğlu Tiyatro salonu Fındıkzade e-mail: hucre-iskence-de hotmail.com

* Özlem "Bursa'dan Ali şu an Ankara'da, ona mutlaka ulaş"

* Mavi, Kubra Paçacı, Sabahattin Deniz, Ali Yaşar, Bahar Avcı, Selçuk Öz yurt, Sevgi Turan, Selin Sağlam, Özgür Elkan, Nevin Öztürk, Bunur Akay (Helin), Saniye Servet Eteke, Taylan Özgür, M.Ali, Mehmet Salih İskender, Sumiye Çatak, Osman Unver Öncel... Mektuplarınızı aldım sevgiyle

* Burhan Yuksel, Nilgün Eser, Sude Toptaş, Salih Sarık, Hakkan Ulkü (Sevgi sevgi), Fatma Kaplan, Döndü Sağlık, Çayan Arıkan, Abdullah Ören, İbrahim Sünnetçi, Kaan Günes, Gunay Ahi, Apo Özer, Işıl Aydın, Mehmet Yardım, Ali Şan, Berna Küçükaydın, Özge Kumru, Ası İsa, Meltem, Yıldız Dedeoğlu, Sencer Kuşdemir, İnal Yaşar, Tecman, Özner Kaya, Muge Tuzcuoğlu ve arkadaşları, Ali Cem Sefer, Başak Dede, Sumeyra Yılmaz, Taşkın Alşat, Tufan Kurtçer, Hüseyin Özkan, Serdar Kadar (bana ara), Duygu Çağırkan, Sezai Sevinç, Ömer Aslan (beni ara), Hüseyin Çakır, Yasemin Çınar, Derya Arslı... E-maillerinizi aldım sevgiyle

* Genç yaşta baba olan dugunmuz Cebo'yu kutluyoruz

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

Ruhsuz kalemler!

Buraya insanlar giremez diye yazıyor adeta medya plazalarının kapısında.

Çünkü insan olana, insanı olana kapılarını kapattı medya.

"İnsanlığından sıyrıl da gel" deniyor medyaya girmek isteyenlere.

Elbiseni çıkartır gibi insanlığını çıkartman isteniyor.

Medyada çalışmak mı istiyorsun?

Öyleyse vicdanını, fikrini, kişiliğini, kısacası insanı insan yapan herşeyi kapıda bırakacaksın.

Kimliksiz olacaksın.

Bakın Sabah ve ATV'nin sahibi, Etibank'ın içini **"Etİ de benim Bank'ı da benim"** diyerek boşaltmış!

Peki buna karşı Sabah ve ATV'de çalışan yazarlar, starlar ne yapıyor?

Biri bile kişilikli, kimlikli bir insanın yapması gerekeni yapamıyor.

Hani bunlar temiz toplumcuydu?

Oldu olacak **"kimliğimi, kişiliğimi kaybettim; hükümsüzdür"** diye bir ilan versinler bari!

Hiçbiri de Etibank'ın içini boşaltan patronlarına ses çıkartamıyor ne yazık ki.

Demek ki onlar başkalarına karşı **temiz toplumcu,** kendi patronlarına karşı **semiz toplumcu!**

Gerçi onlar öyle de Aydın Doğan'ın ve diğer medya patronlarının gazetelerindeki, TV'lerindeki yazarlar, starlar farklı mı?

Onların patronlarının da bankası var.

Onların patronları da milletin onlarca yıllık alınteriyle kurulmuş devlet işletmelerini yağmalıyor.

Ancak hiçbiri yağmacı patronlarına isyan bayrağı açıp milletin hakkını savunmuyor.

Onlar yağmacı patronlarına isyan bayrağı açamaz; aksine patronlarına yardım etmesi için devletin önünde mendil açar!

Evet, onların da elinde kalem var.

Ama o kalemin ruhu yok!

Ruhsuz kalem ise cesettir!

AHMET YILMAZ

KİLİTLİ ADAM

MARLON

Neden bahsediyor?..

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

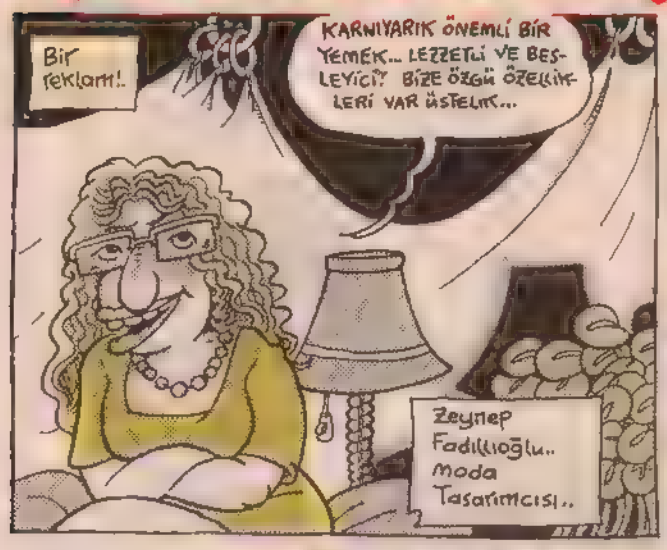

feyhan@leman.com.tr

BAYIR BUCAK

FEYHAN GÜVER

ZARİFE...NAZLI...SELVİ...Bİ DAHA KIZIM OLURSA ADINI TOMRUK KOYUCAM!..

PAT-

NE BU SURAT...DÜN GECE BENİMLE YATMAK İÇİN CAN ATIYORDUN...

EVET...YATMAK İSTEDİĞİM ADAMSIN AMA KALKMAK İSTEDİĞİM ADAM DEĞİLSİN.

ALLAHIM,BU MUMLAR,BU TÜTSÜLER...BU ORTAMI HAZIRLAMAK İÇİN BIR AY UĞRAŞTIM...NE İSMİŞ SARHOŞLUĞU...

SA...SAKİN OL MERVE...

SÇARIM LAN SENİN AĞZINA DEDİM O İTE... O ŞİLLİĞİ BANA TERCİH ETTİ HAYVAAN... GENÇLİĞİMİ YEDİ LAN GENÇLİĞİMİİİ!..

ANK!

OFF.HİÇ CANIM İSTEMİYO AMA ŞU HOROZ YOK MU?-KESİCEM BİR GÜN O OLACAK...

HORRR...HO...HA..

Ü-Ü-RÜÜÜ ÜÜÜÜÜÜÜ!..

HŞŞ CEVRİYE...HOROZ ÖTİY. KALK-SAK ÇOK ERKEN...UYUSAK GEÇ. BOŞ BOŞ OTURMAYAK YATAKTA...DÖN BU YANA...

HAH...KURULU SAAT KALKTI...Bİ GÜNDE DUYMASA ŞU HOROZUN SESİNİ OLMAZ!..

RÜRÜ RÜÜÜ RUUU

Geçen haftadan devam

DENGELİ BESLENME KAAN ERTEM

AMCANIN OĞLU HASAN GİTTİ MAKİNE MÜHENDİSİ OLDU, YURT DIŞINDA MASTIR YAPTI... BEN DE MADDİ OLARAK DESTEK ÇIKTIM...AMA, SEN N'APTIN?..ŞU HALE BAK...SOYTARI ETTİN BENİ BE!..

BENİ DE HEMEN ESKİ HALİME GETİR, MAÇ BAŞLIYCAK BİRAZ SONRA!

İYİ...HASAN'A SÖYLE GELSİN YAPSIN ŞÖYLE BİR NUMARAYI BAKALIM...BIRAK HASAN'I, BİZİM AİLEDE KİM YAPMIŞ BÖYLE BİR NUMARAYI?..BİRAZ SAYGI GÖSTERİN YAA!

ÇALIŞANLARIN OTOMASYONLU VE İŞ VERİMLİĞİNİ ARTTIRICI BAZI ÖNLEMLER PAKETİ ALMAMIZDA YARAR GÖRÜYORUM PATRON' RAND.MAN DÜŞÜK SEYREDİYOR ŞU ARALAR...

E,ULAN PEKMEZ, CEVİZLİ,KAYMAK ALDIRDIK YA? BUNLARI PAKET YAPIP ÇALIŞANLARA DAĞITIN DEMEDİM Mİ BEN?.

HAYIR ÖYLE BİSİ DEĞİL. ZATEN O DEDİĞİNİZ OLAYDA ÇALIŞANLARA KARŞI, YETERİNCE GULLUNÇ DURUMA DÜŞTÜK BU SÖYLEDİĞİM BAŞKA BİR PAKET'

PAKET MAKET DERKEN SAKIN OLAKİ BENİM PAKETE DE GÖZ DİKMEYESİN? BU DEDİĞİN ŞEYİN MALİYETİ NE KADAR?

KURULUM VE DANIŞMANLIK HARİÇ BİR MİLYON DOLAR'

SITTIRSIN EŞŞOĞLU EŞŞEKLER? TAHTAKALE'DE YARI F YATINA YAPTIRIRIM BUNU' HADİ GİT BANA ORTAŞEKERLİ BİR KAHVE SÖYLE.'

VURUN ABALIYA.' (Mim öykü)

BİRADER BİR SANİYE!

BİRADER,BİR MİLYON RİCA EDEYİM!

O NİYEYMİŞ?

BİZ BU SOKAĞI BELEDİYEDEN KİRALADIK AB., İŞLETMESİ BİZDE.

EEEEE?

YANİ BURDA OSURMAK ÜCRETE TABİDİR ABİ. BİR MİLYON LİRA RİCA EDİİM

NE DİYOSUN LAN? DALGA MI GEÇİYOSUN?

YOK ABİ NE MÜNASEBET BİR MİLYON LİRA ALIIM

VERMİYORUM. SITTIR GİT!

On dakika sonra..

KIÇINA MANTAR TAKTIK DİYE KIZMADIN BİZE Dİ Mİ ABİ? SENİ BOŞ GÖNDEREMEZDİK.

EŞŞOĞLU EŞŞEKLER SİZİ BE!

kaanertem@leman.com.tr

NİHAT GENÇ

MEMLEKET HİKAYELERİ

BU HAFTA İSTANBUL ve MARMARA
ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA
BÜTÜN MEMLEKET
SATHINDA

GAZETE BAYİİLERİNDE!

Türk matbuat tarihinde ilk defa bir yazar minicik puntolarla kocaman hikayeler anlatıyor. Milyar dolarlık holdinglere ve sert ideolojilere karşı sadece kelimeleri kullanıyor!!

İNTİHAT'ın ANAHTARI "GENCEL"

Yazan-Çizen: FEMAL ARATAN

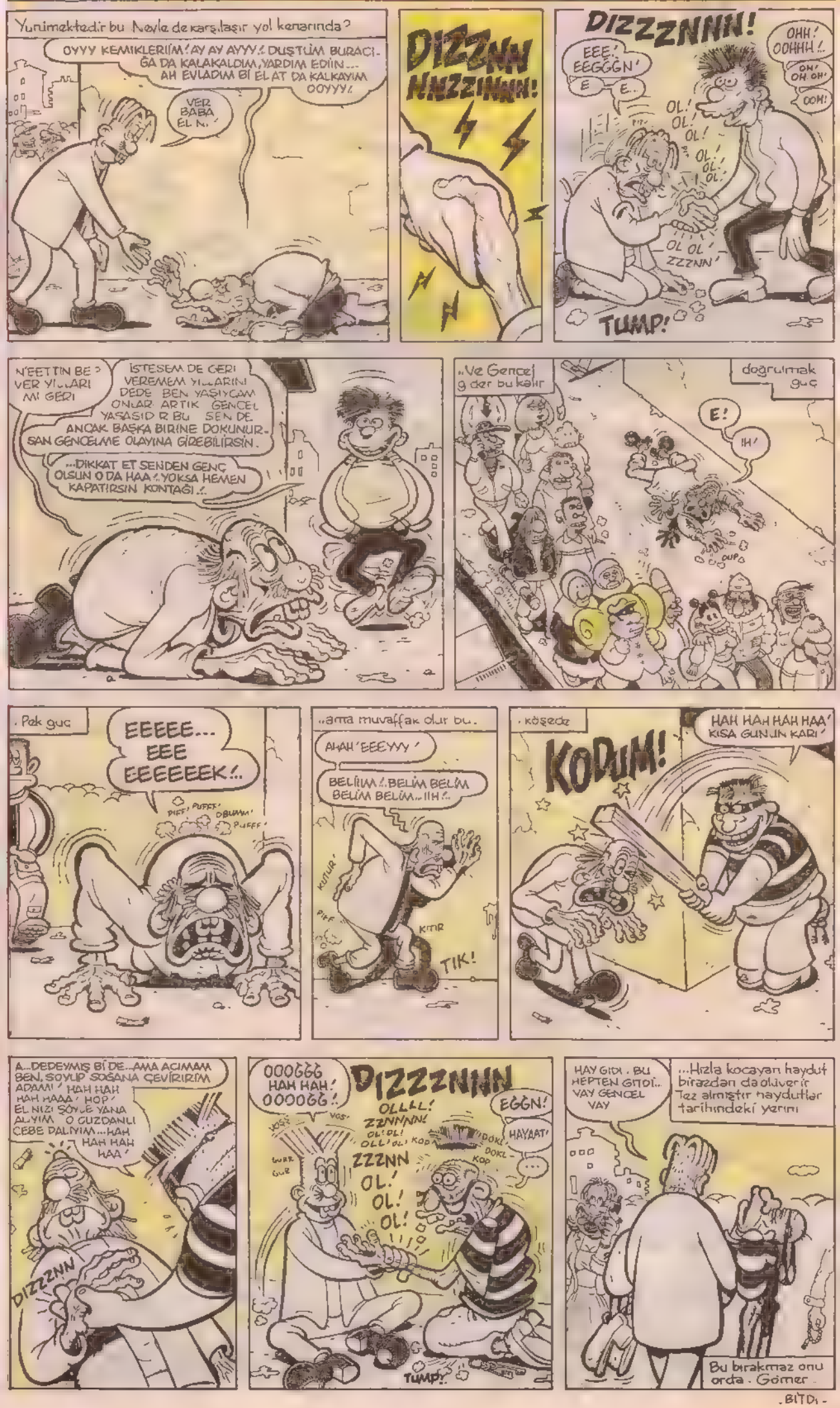

-BİTDİ-

Arşamedyası

HİSS ALO! AKILLI OLUN
UYKUYA ÖVGÜ
Bilim adamı Harun, bilim işleriyle uğraşmaktan, kedisi Babür ise onu motive etmekten yorgun düşmüştü... Hemen uyudular..
GONK
Bazen rüyalarda karşılaşmak hoştur
VE YEDİNCİ RAUNDA BABÜR RAKİBİNİ İNDİRİYOR SAYIN SEYİRCİLER..!
ÇOK İYİYDİN .. DUMANI ETTİN ADAM .. ŞİMDİ NEREYE GİDİYORUZ .
SPORCU ÇIKIŞI
SABRET
Olmadık işler, olmaya başlar...
HARİKAA...
YİHHUUU..!
Zaman mekan, boyut moyut delirdikçe delirir .
SEN Mİ, BEN Mİ?
Coşuldukça coşulur...
BABAREEEYY..!
Şımarıldıkça şımarılır
CEY-YO!
Ve geri ye dönüş başlar
Ha ha haaay!
OY OY OY..!
Tek göz açılır, etrafını tanımaya başlar kişi
HIMM!..
Ben kimim, burası neresi...
.. Derken iki göz açılır ..
BİLİM ADAMIYIM ARAŞTIRMA VE DENEY...
KEDİYİM, OYUN VE GIDA!
...Herşey yerine oturur...

AHMET YILMAZ
FANTASTİCO
KİTAPLARI
Türkiye genelindeki tüm gazete bayiilerinde

AYRINTILAR
METİNFİDAN

Potpuri:... Baca çın, tuğla, çimento felan almak gerekiyodu Şantiye gibi bi yer var, gittim oraya Kimse yok! Arka tarafa doğru yürüdüm, hani! orda bi adam var. Bi horoza, bi tavuğa ve, üç beş tane güvercine yem veriyo bahçede. Seksen bin lira dedi tuğlanın tanesini. İyi. Yirmi tane alırım en az. Ama, götürmek gerekiyo. Neyle? Birisi varmış, gelsin o, taşır el arabasıyla dedi. Onu beklerken, horoza baktım. Yaşlanmış bayaa, ayakları bi tuhaf olmuş. Dikkatli yürüyo, çok ağır. Hiç horozlanacak hali yok. Ben tırsarım aslında horozlardan biraz. Bulaşmam! Fekat bu bişiy yapcak durumda dil. Hem durup dururken niye yapsın; kafayı mı yedi! Öbür adam da gıdıp, ben horozla yanyana kalınca, öyle çok samimi bi ilişki kurmadım yine de! Gittim az öteye, bi gaste vardı orda kiremit yığınının üstünde, ona baktım. Sonra geldi adam, birisi daa vardı yanında. Dört milyona taşırım Moda'ya dedi. Üçe indirdim. O da sadece, kendi el arabasını taşıycak tabi. Çünkü tek el arabasına sığımamıştı tuğlalar, çimento ve kum felan. Kamyon mu tutcam! O önde, ben arkada, çıktık kalabalığa, trafiğe. O iyi biliyo el arabası kullanmayı ve, el arabası yolunu! Ben de eskiden çok kullandım ama, unutmuşum! Biraz sürünce, hemen havaya girdim. Benimki biraz eski; bayaa ses çıkarıyo. Onunki iyi bi modeldi. Kaldırımlara da çıkmadı hiç Araba gibi, yoldan, aldı başını gitti! "Amca!" dedim. "burdan! Sağ taraftan!" "Tamam" dedi, döndü o sokaa. Eve yaklaşmıştık. Komutayı ben devraldım bu sefer, öne geçtim. Yokuş var bi tane; onu çıkarken ağzıma sıçıldı işte! Karnımla itiyodum artık, neredeyse. Neyse, geldik, ve, indirdik malzemeyi. Güzel bi yolculuktu aslında, inkâr edemem! Eski çaylak günlerimi hatırladım. Hem, günleri felan sığdıret, el arabası sürmek harbiden nefis bişiydi! Boşaltınca bi de yuku, geri dönerken yolda, tangır tungur! Raat raat! Bu kez öyle olmadı tabi O aldığı ikinci el arabasını da, döndü depoya geri; ben de kum dolu büyük poşeti sırtladım yukarı Dördüncü katta pörtledi!.

Bi iki kitap bıraktı Yavuz. Donkişot'a biraz ara verip, onlara takıldım. Kortazar bi tanesi; ama önce, Şopenhaur'un "aşkın metafizik", diye bişiyi var onu merâk ettim. İstersen merâk etme! İsmi tahrik ediyo. Bilimsel, teknik bi dille anlatmış bayaa... Hmm, doğru!... Hmm, evet, haklı!.. Aa; doğru, bana da ööle olmuştu!.. Yaa, demek o şey buydu!.. Evet, katılıyorum! felan şeklinde, her tesbite eşlik ederek, metafizik dediği muhabbeti bitirdim. Ve insan, kendisini anlatan her kitapta olduu gibi, şifre çözücü anlamlar, aniden muhteşem bir iç huzur sağlıycak gizemli bilgiler felan arıyor, farkında olmadan, satırlarda... Aslında var. Fekat işe hemen yaramıyo. Çünkü, çok pis bi bilgi bu. Ve her yerde karşına çıkıyo zaten! Açıklamalar, bi şekilde başladın yere dönüp, içinden çıkılmayınca; doğa oluyo, iç güdü oluyo, evren oluyo anlatılanlar! Olsun; yine de elinden geleni yapmış ol Fekat ben yine de Servantes'e dönüyım bi an önce. Kurmaca iyidir. Çok bilimsel zaten yaşayamayız; ara sıra kaptırmak lâzım. Sonra, tekrar bilimsel davranmalıyız ama. İşte, bi de bu, denge kurmak denen mesele var! Asıl bilgi burda gizli

Bi de silgi var tabi! Kurşun kalem izlerini silen şey! Forst! diye bi çektim! simsiyah yaptı kartonu! Ulan, nası oluyo yaa! elimden mi yoksa? Yıkamıştım ama elimi. Mürekkep kötü kesin. Leş gibi çalıştım bu hafta! Kulaamı karıştırmıştım, sonra da elim kartona deydi; nefis bi leke çıktı ortaya! Silgiyle de pek gitmiyo; kazıdım bıçakla!... Çalışırken, kulaanı karıştırmıycan, bir. Silgiye sakın davranıcan, iki. Sandalyeden kalkmıycan, üç! Bi kaktım mı, bir daa dönemiyom! Yok, dışarıya bak, yok kediyle dövüş, hadi kanapeye uzan, dolabı aç bak, yere yat, kalk, dolaş! berbat bişiy! Fekat, yere iyi ki yatmışım! Mumluk devrilmişti geçen gecekı poker gecemizde Yakından görünce, annadım Hmm; tam buraya devrilmiş demek! Ulan, nası kazınır bu! Dur; önce su dökiyım! Bak, iyi oldu. Sonra güzelce, halıyı hırpalamadan kazıyıp, sıyırdım mumu ordan. İşim var şimdi; nelerle uğraşıyorum be! Az kalsın, gidip holün lambasını da tamir edicektim! Sopayla kovaladım kendimi; gidip oturdum sandalyeme, masanın başına!.. Bu sandalye, gacırdıyo mu ne?.. Kalkma diyom! Bırak, gacırdasın! En fazla, düşersin. Elime kalemi alınca sakinleştim zaten.. Fekat çok sürmedi; bi on dakka sonra, kalktım, gidip yerden, onbir tane kırık kibrit çöpü topladım!.. Tükürdüünü yalamak diye buna derler!.. Tükürme be adam; kibriti ağzında kırıp, tükürme oraya burayaa! İş alıyosun sonra başına, bi bahane bulup. Sopayla, bağıra bağıra kovaladım dürttüm kendimi zorla oturttum masaya!.. Biraz nefis, biraz berbat bi haftaydı!.. Henüz ortalamayı alamadım!

Bişiy:... "Pantolon"un, albümünü hazırladım... Eee?!! Ne biliyim; usulen işte; bi söyliyim dedim ben de!.. Ve, bi düzeltme: Haberim olmadan, bi teknik hata sonucu heralde, listeye adım eklenmiş: On Kasım'da, TÜYAP'ta felan dilim! Muhtemelen evde olucam! Belki akşamüstü dışarı çıkarım, ya da Taner uğrar, veya bi yere gidenim, ne biliyim o gün ne yapıcaamı yaa; hemen iyi günler diliyorum!..

harala gürele

M.LAÇİN

BİR BAŞKADIR BENİM MELMEKETİM...

VE YİNE VEYSEL AMCA VE YİNE SON NEFES VASİYETİ...

PADİŞAH 46.TACI VE YİĞİDİ

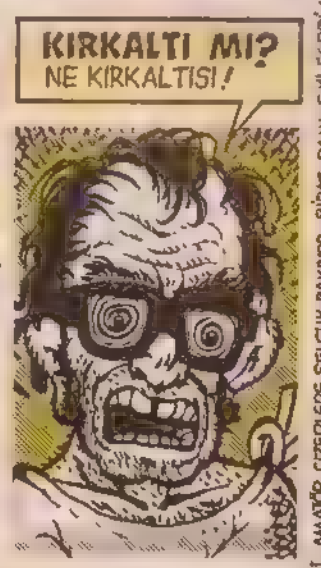

MALUM GENÇ...

HASTALARIN HASTASI BAFİCAN...

daral@leman.com.tr

SEVGİLİ KAAN KÜÇÜKŞAHİN VE SERDAR GÖRAL ESPRİLERİNİZ ZAYİF AMA ÇİZERLERE SELÇUK BAKIYOR. BİRAZ DAHA S'Kİ ESPRİ VE ÇİZGİLERLE BİR DOSYA HAZIRLAYIP SELÇUK'LA TEMASA GEÇİN —

HABERLER

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

● Merzifon timarhanesinin önde gelen delilerinden Abdülcezve Öz hıyar'ın önderliğinde başlayan bayram tüm yurt genelinde sevinçle karşılandı. Alp dağları kaymakamının konuyla ilgili yaptığı yazılı açıklamada bir takım imla hatalarına rastlandı. Bu rastlantı Sütlüce Belediyesi Dil Kurumu tarafından esefle kınandı. Anfibik ve İbibik birlikler alarma geçti.

● Damdan düşerken geçirdiği şok sonucu kendini karga boku zannetmeye başlayan bedbaht genç, "Gak gak gubarak" diye bağırarak ufukta gözden kayboldu.

● Unutulmaya yüz tutmuş anarevi halk büyüleri tekrar gündemde. İşte bu olaya bir örnek: "Tarlaya dadanan kıçıklı böceğinin kökünü kurutma büyüsü[] Vücuduna manikdepresif idrarı sürülmüş sünnetli bir mühendis hamamın etrafında 77 takla attırılarak terletildikten sonra, eşşek götüne sokulup çıkarılmış kalın bir dut dalıyla sırtı kabarana kadar dövülür, akabinde tarlaya dadanan kıçıklı böceğinin kökü kurur. Bolluk ve bereket neticesi, çiftçinin yüzünde güller açar."

● Sahte mimik kaçakçılığı yapan üç tiyatrocu haburhubur sınır kapısında Tayvan malı bir tır dolusu sahte mimikle yakalandı/ Harcıvat konuyla ilgili yaptığı açıklamada "Bıy bıy bıy" dedi.

● Avrupalı bilimadamlarının icadları dur-durak bilmiyor. Suyla çalışan araba, bokla çalışan motosiklet derken, şimdi de kulak kiriyle çalışan vantilatör yapan bilimadamları "Hedefimiz kertenkele kışmuğuyla çalışan çamaşır makinası yapmaktır" deyince kendini tutamayan yedi balerinler hızla dönmeye başladı.

● Sevdiği kızla evlenmesine izin verilmeyen çılgın vazo kendini masaya atarak bin yedi parçaya bölündü. Tutkalla yapıştırılıp onarılan vazonun içine leblebi, mandalina kabuğu ve desenli çorap dolduruldu. Dil mi Cevat aabi (Evet).

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO 20
BOBOO BEYOĞLU / İSTANBUL

Çıplak Hayat

Daha önce hiç böyle görmemiştim, hayatı çıpçıplak. Köyde bakardık küçük bir pencerenin görünümündeydi.

Yemyeşil bir ovaydı, koşsak bitmeyecekti sanki sonra yağmalandık. Büyük kentler aldı soyulmamış hayatımızı. Uyumaya başladık yaşlı trenlerin gölgesinde. Üşürdük. Çocukluğumuzu arardık ve yemyeşil ovayı. Daha önce görmemiştim hayatı, böyle çıplak, böyle yüzsüz. Korkularımla yüzleşirdim; ama yine de korkardım! Çünkü seni de almıştı o çıplaklığın o cehaletin, o yüzsüzlüğün içine.

Bir ara alışırım sandım, ama soyulmuştu hayatın kabuğu. Evet; duygularım kadar çıplak soyguncular kadar gaddar ve ihanetçiler kadar yüzsüzdü bu büyük kent.

Evet çıplaktı hayat, bir daha giyinip kuşanamayacaktı. Koşamayacaktım o yemyeşil ova da olmayacaktı, o gülümseyen çocuklar, minik yürekleriyle nazlı elleriyle toplayamayacaktı, rengarenk çiçekleri.

Evet çıplaktı ve yüzsüzdü hayat.

Sen gibi, hayatı unutup paraya tapanlar gibi, suçlu iken suçsuz gezenler gibi, onlar da çıplaktı. Yine de yüzleşmek vardı hayatla, soyulmuş hayata bir peşkeş ben de mi çekecektim, yoksa inadına savaşacak mıydım? Çıplak olsan da ey görkemli sokaklar; koynunda zalimler beslesen de kirlerine yenilmeyeceğim.

Geç olmadan giyin, umut savaşçıları geliyor. Ey yüzsüz çıplaklık!...

Zeynal Mutlu - Adıyaman

Dibe vuracak kadar çok acı çekiyorsan, kendini ve çevreni yoketme hakkına sahipsin! Çünkü seni yaşama bağlayan tüm umut kırıntılarını öldürmüş, yaşamda sana ait hiçbir şey bırakmamışsındır. Yaşamın, düşlerin sana ait değildir artık!

Standartlaşbramadığın (konformist, tüketici) yaşamın ve toplumun sende yarattığı bunalım; tıpkı bir bomba gibidir ve öyle bir durumdasındır ki bombayı patlatacak hiçbir yer yoktur, kendi bedenin dışında... Kabullenemediğin -ama dayatılan- tüm kurallar, yasalar yüzünden ve kendini korumak adına savrulmamışsan... Işın çok zor dostum! İçinden çıkamadığın gibi dışsallaştıramadığın sorunların yüzünden önce hafif antidepresanlar, sonra yeşil reçetelere sahip olursun. Parçalanmış ben benlikle yaşama veda edeceksin!

Acını temellendirdiğin noktada ekonomik bunalımların ortaya çıktığını göreceksin. Ne yapmak? Hiç kitap okumamalı mıydı mesela? Ya da kravatı takıp emekliliğe kadar ve emeklilik döneminden ölüme kadar aşamalı köleliğe katlanmalı mı?

Peki umudun öldürmek gerçekten özgürlük mü? Yoksa hüznün, umutsuzluğun yeni köleliği mi? Örgütlülüğü öğütlüyor bil-geler sana, "Ezilmişler birleşin!" diyor. Örgütlülük; hiyerarşi, liderler, çıkarlar, robotlaştırılmalarla seni yeniden yapratıyor, yozlaştırmaya, yabancılaştırmaya çalışıyor... Güvenin kalmıyor, nasıl yapmalı? İnsanda bencillik geni var mı? Özel mülkiyetçi eğilimler nasıl yok edilebilir? Karanlığa söylenmiyor sorular, cevaplar bulunmuyor...

Etrafın sarılmış, nasıl davranman, nasıl düşünmen, nasıl yaşaman gerektiğini öğütleyen aileler, insanlar, toplum kuralları, devlet kuralları, kitapları, tv programları... Nefes alamıyorsun. En iyisi doğaya kaçmak mı?... Tek başına... Belki de ölmek... Ama nasıl? Hepsiyle savaşacak gücün var mı?

"İzm"ler geçiyor önünden kapitalizm, faşizm, sosyalizm, komünizm vs... Hepsi sana "yaşam(!)" vaadediyor öyle ya da böyle! Özgürlük diyor kapitalizm. Hazır Kart'la, Orkid'le, yeni çamaşır makineleri tüketerek. Satın alabilirsin özgürlüğü, paran varsa...

Faşizmi es geçiyorsun, hümanistsin çünkü insan diyorsun ırk(!) değil... Ya sosyalizm? Proleterler örgütlenmiyor, kâr sistemini devirmiyor, emekçiler iktidarda... Uygulamalarını görüyorsun, hepsi çökmüş durumda neden? Otorite merkeziyetçilik? Burokratik yozlaşma mı? Neden geçilemiyor komün yaşama? "Güç"ü elinde bulunduranların bu "güç"ten vazgeçmemeleri mi? Kafan karışıyor Nietzsche'ye takılıyorsun, ya da sürüklenıyorsun diyelim Paradox'a, hiçliğe, umutsuzluğa, acıya hoşgeldin! Üstinsan mı? Nasıl? Nasıl olur her türlü insani değeri öldürüp yenisini yaratmak hem de şimdi. Zaten yalnız değil misin? Mutsuz değil misin? Üstad bunları överken yücelirken!

Ne isterdin? Varolan herşeyi yoketmek, yıkmak. Acılarını hafifletir mi peki? Öyle düşünüyorsun dış etkileri yokedersen belki hepsini yokedebilirsin. Sana soruyorlar: "Eee.. diyelim ki yıktın! Peki yerine ne koyacaksın?" Yerine birşey koymak? İnşa etmek, sanki sana herşey yeniden başlayacakmış gibi gelmiyor mu? Kaos, düzensizlik(!) süremez mi, illa ki sınırlamak mı gerekiyor? Ve illa ki birşey koymak gerekiyorsa yerine; "Güç"ü dağıtamaz mıyız, eşit şekilde, üretimde eşitleyemez miyiz? Çok mu zor! Bu size Anarşizm gibi mi gözükuyor? Yoo ben öyle demedim.. Neyse benim ilaçlarımın vakti geldi.

Özgür Küçüktekin - Kastamonu

Yüreğini Yitiren Çocuk

Gecenin geç saatleri genç çocuk odasında yalnız başına oturuyordu. Radyoyu açtı çünkü üzerindeki sessizliğin yok olmasını istiyordu. Fakat radyoda çalan parçalar onun için hiç önem taşımıyordu çünkü çocuğun aklı az önce arayan babasında kalmıştı.

Kendisi daha doğmadan babası farklı bir ülkeye çalışmaya gitmişti. Yaşı arttıkça içindeki ezikliği de arbıyordu çünkü o babalı büyümenin nasıl bir şey olduğunu hiç bir zaman yaşayamamıştı. Yılda bir ya da iki ay babasını görüyordu. Bu bir, iki ayda da aralarında sıcak bir duygu bağı kurmaları imkansızdı. Çünkü çocuğun yıl içinde, bir ay gördüğü kişi karşısına çıkıp ben senin babanım diyordu. Baba, acaba gerçekte ne manaya geliyordu. Çocuklarını kötülüklerden koruyan onları şefkatle kollayıp saran kişi mi ya da oğlu aşk acısıyla yanarken onu dinleyip dertlerine ortak olan kişi mi bilmiyorum. Çünkü benim babam bunların hiçbirini yapmadı.

Onun aklındaki tek şey beni okutabilmek ve iyi bir meslek sahibi olmamı sağ ayabilmek. Bunun için ömrünün yarısına yakın bir zamanı iğrenç bir ülkede geçirdi. Bu şekilde hem kendi hayatını hem de benim hayatımı mahvetti. Yaraca fikirlerimi, duygularımı, aşklarımı kimseye açamamamın nedeni de budur Çünkü insan her zaman arkasında onu destekleyen ona inanan birilerinin olmasını ister. Belki bunu yüzüne karşı söyleyemem ama bu kişi sen olmalıydı n BABA.

Bunların aklıma gelmesini az önce yaptığımız telefon konuşması sağladı.

Baba: Oğlum bugünlerde canım çok sıkılıyor ailede herkes iyi mi?

Çocuk: Evet baba, herşey yolunda, dedi.

Babasının sesinden ilk kez bu kadar etkileniyordu. Sesinden babasının ne kadar kötü halde olduğunu anlayabiliyordu.

Babası tekrar oğlum bana gerçeği söyle hepimiz iyisimiz değil mi dedi.

Çocuk hiç tereddütsüz evet baba gerçekten hepimiz çok iyiyiz ve ayrıca babasının moralini düzeltecek birkaç söz daha söyledi. Biraz daha konuştuktan sonra telefonu kapattı. İçinden geçenleri bir söyleyebilseydi belki her şey değişecekti Fakat bu cesareti kendinde bulamadı. Çünkü onun yüreğini daha o doğmadan yerinden söküp almıştılar.

Çocuk şimdi 18 yaşında ve yine babasız ayrıca bu dünyada hala yüreği olmadan yaşıyor.

Hero

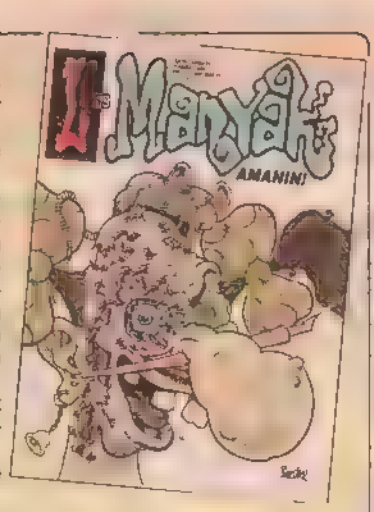

Dostça Merhaba

Şasi'ye...

28 Ekim'deki sayınız şu an yatağımın kenarında duruyor. Okuyucu mektuplarından Esra Eroğlu'nun göndermiş olduğu mektup dikkatimi çekti. Çünkü ayrıntılarda aynı onun gibi oluyordum.

Benim bir alışkanlığım vardır. Her gece oturup mektup yazarım sevdiğim insana! Onunla duygularımı, olayları, acılarımı, bazen Leman'dan bir parçayı paylaşırım. Dün mektup yazarken Esra'nın mektubundan bir alıntı yaptım. Hatta yurttaki kızlara da okudum yazıyı. Çok garip olmuştum. Geç vakitlere kadar mektup yazdım ve yattım.

Sabahleyin kalkıp okula gidecektim. Ama sabaha kadar defalarca uyandım. Zaman sanki geçmiyordu. En sonunda dayanamayıp kalktım yataktan! Hazırlanıp çıktım. Biraz erken çıktım üstelik. Zamanımı da bana gelen mektupları cevaplamakla geçirmeyi tasarladığımdan yanıma zarf ve kâğıt almıştım. İlkin sevdiğim insana yazdım. Ardından da birkaç gün önce mektubu elime ulaşan Özcan Şasi'ye yazacaktım. Ders vakti geldi. İlk iki derse girdim. Hoca biraz erken bıraktı. Karnım aç olduğu için hemen kantine gidip bisküvi ve çikolata aldım. Sınıfa giderken yolda iki arkadaşla karşılaştım. Benimle konuşmak istediklerini söyediler. Merak ettim. Ama güzel bir konu olmadığı yüzlerinden anlaşılıyordu

Haberi duyunca şok oldum. Buz gibi oldu ellerim, ayaklarım? İnsan ne düşüneceğini de bilemiyor. Ayaklarım tutmaz oldu. Banklara oturduk. Arkadaşım elindeki gazeteyi açıp bana trafik kazası haberini gösterdi. Ölenlerin listesinde Özcan Şasi'nin adını gösterdi. Mahvoldum. Bense bugün sabah Şasi'ye mektup yazarım diye tasarlamıştım. Nereden bilebilirdim ki Şasi'nin bir trafik kazasına kurban gittiğini.

Şasi benim liseden arkadaşımdı Kısa bir dönem okuduk, ama o kısa dönemde kalıcı ve güzel dostluklar edindim. Şasi, Canan, Müslüm, Mafuz ve ben! Öyle iyi dostlardık ki! Dostluğumuz okul bitince de sürdü. Dersanede aynı sınıftaydık. Sınıf benim yüzümden dersanesini değiştirmişti. Şunu da belirteyim. Bizim dostluğumuz Eylül 1996'da başlamıştı.

Dostlardan ilk üniversiteyi kazanan ben oldum. 1998 Çanakkale, 1999'da Canan, Diyarbakır'ı kazandı, Şasi'de bu yıl Burdur'u kazandı. Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Müslumle Mafuz hala uğraşıyorlar

Yazın plan yapmıştık. Şasi 29 Ekim tatilinde Çanakkale'ye gelecekti. Yılbaşında da Canan gelecekti yanıma!

En son sınav sonuçları açıklandıktan sonra bize gelmişti. Yemek yemiştik, türkü söylemiştik. Sonra okullar açıldı. Herkes gitti üniversitesine

İlk mektup Canan'dan geldi bana, Salı günü! Çarşamba günü de Şasi'nin mektubu geçti elime. Mektubunda Çanakkale'ye gelemediğini, Mersin'e gitmek zorunda olduğunu ve benim yanıma da mutlaka geleceğini yazmış. Kızdım biraz, hem söz verdi, hem de gelmiyor diye. Okulu çok sevmiş, şimdiden birçok arkadaş edinmiş kendine! Mektubun sonunda beni çok sevdiğini ve hemen cevap yazmam gerektiğini yazmış.

Ben de mektupları hafta sonuna ertelemedim. Önce, Canan'a yazdım, Sonra da Şasi'ye yazacaktım.

Fakat canım dostum acılar içinde kıvranarak can vermiş.

Bugünün gazeteleri, Şasi'nin gönderdiği mektuplar, Şasi'yle yazın çekildiğimiz fotoğraflar var! Hala inanamıyorum!

Daha o kadar gençti ki! 4 yıldır sınava hazırlanıyordu ve sonunda kazanmıştı

Bir mektubumda "son beş günlük ömrün kalsa, ne yapardın?" diye sormuştum. Cevabı şu olmuştu: "Bir de sen beş günlük ömrümün kaldığını öğrenirsem ne yaparım diye sormuşsun

Valla dört senede yapamadığımı beş güne sığdıramıyacağ ma göre efendi efendi oturup zamanımın gelmesini beklerim. Ama gideceğim gün şölen yaparım. Yani dört senedir üniversiteye girmek için uğraşıyoz, beş günde olacak iş değil bu."

Bindiği otobüsün üstü dümdüz olmuş. Ve arkadaşımla diğer 7 öğrenci sıkışarak can vermişler. Tanrım, ne büyük acı! Bu ne biçim adaleti Ceza puanını doldurduğu için ehliyeti elinden alınan, tekrar "eğitildikten" sonraki sürede de 41 ceza puanı alan şoföre gencecik fidanlarla dolu bir otobüs teslim ediliyor O genç fidanlar ne emeklerle büyütüldü. Ne zorluklarla okutuldu. Acaba o şoföre ne ceza uygun görülecek! Kısa bir süre belki ceza alacak. Ehliyeti 2-3 ay verilmeyecek! Peki ya sonra! O insana yine yeni fidanlar emanet edilecek! Anne babalar çocuklarını okumaya gönderiyorlar yaşlı gözlerle. Ertesi gün bir telefon geliyor oğlunuzun cesedini alın diye!

Ailesinin çok kötü bir durumda olduğuna eminim. Ben hala kendime gelemedim. Ağırkesiciler fayda etmiyor Genç bir ölümü kabullenemiyorum

Ablası evlenip Almanya'ya gitmişti. Beni hep ablasına benzetirdi ve çok severdi beni. O benim küçük kardeşim Şasi'ydi. Geçen sene bir yeğeni oldu. Belki daha görememişti bile. Oysa ne çok merak ediyordu küçük Şasi'yi.

Daha pek çok şey yaşanılamadan kaldı! Doyamadığı yaşamı gibi!

Şasi seni çok seviyorum! En son olarak ilkokulda sıra arkadaşımı kan kanserinden kaybetmiştim. O zaman çocuktum, çabuk atlattım. Ama bu çok daha büyük bir acı. Nasıl atlatırım bilemiyorum

Şasi, dostların Canan, Muslüm, Mafuz ve ben seni asla unutmayacağız. Sadece gazetelerde ve fotoğraflarda kalmayacaksın, yanımızda, gönlümüzde hep yaşayacaksın!

seni çok seviyorum küçük kardeşim Şasi!

Diğer ölen fidanların ailelerine başsağlığı, yaralılara da acil şifalar diliyorum

Serpil Kırıcı - Çanakkale

ÜZÜLDÜK. Yazarımız Nihal Genç'in dünyadan çok sevdiği abisi Suat Genç, 51 yaşında kanser hastalığına yenilerek vefat etmiştir. Yazarımıza ve ailesine başsağlığı dileriz.
Leman'dan Arkadaşları

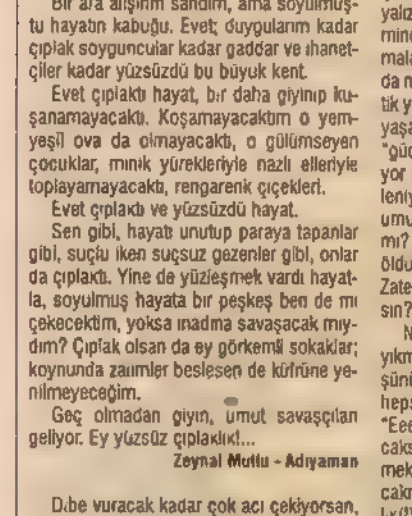

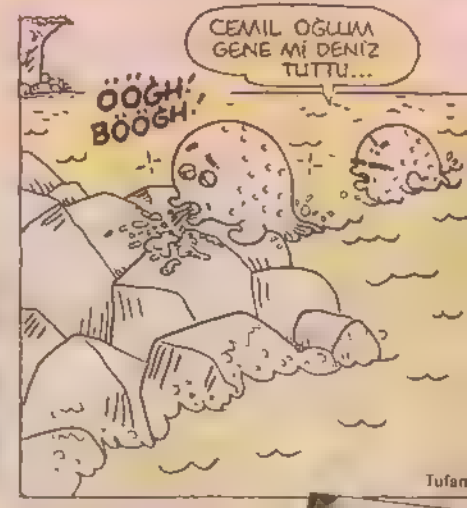

LeMan
Sayı 470, 11 Kasım 2000 Cumartesi Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Akmar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü ORJAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Görcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Sevişgenler mektubu

LeMan KİTAP FUARINDA

TÜYAP kitap fuarında bambaşka...

(Alt kat soldan 1. koridor)
LeMan yazar, çizerlerinin bizzat kendileri ve eserleri, kitapları, albümleri, posterleri, bardakları, t-shirtleri, dergileri, cd'leri, İstanbul Tüyap Kitap Fuarı'nda okurlarıyla buluşacak
Bütün ürünlerde % 20 indirim bulunduğu gibi ayrıca beleş kitap ayraçları falan da var. Bişey almak gerekmez maksat buluşma, görüşme, muhabbet olsun. Yakınlarda olan bütün okurlarımızı bekliyoruz.

Viagraman İngiltere ve Yunanistan'dan sonra şimdi Türkiye'de kitap olarak piyasaya çıktı.

Viagraman eski gırgır çizerlerinden arkadaşımız Ufuk Uyanık tarafından yaratıldı.

12 yıldır Londra'da yaşayan çizerin eserleri Yeni Zelanda'dan Brezilya'ya kadar 23 ülkede yayınlandı.

Kusacası kitap çok komik
www.brainkebab.com

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

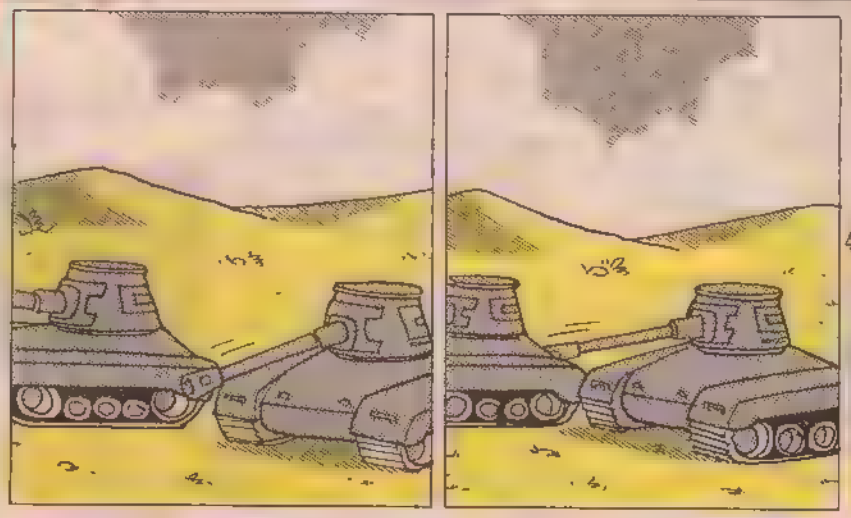

471

18 Kasım 2000 Cumartesi-Sayı:2000/47 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

İkinci 'andıç' belgeleri

TSK'ya ait yeni 'andıç' belgelerini açıklayan FP'li Nazlı Ilıcak, Genelkurmay Başkanı hakkında 1 milyon liralık tazminat davası açtı, emekli Orgeneral Çevik Bir için de suç duyurusunda bulundu

FP Milletvekili Ilıcak, bazı gazetecilerin suçla belgesini soru önergesiyle Meclis'e taşımıştı.

Ilıcak, '2. andıç' belgelerini gazetecilere dağıttı. Bu belgelerde siyasi partilerin Anayasa değişikliği önerilerine ilişkin tutumları değerlendiriliyor. Belgelerin sonuç bölümünde, 12 Eylül Harekâtı'na karşı çıkan çevrelerin Anayasa'ya da karşı çıktıkları belirtilerek, Anayasa'yı en çok bölücü ve irtica çevrelerin eleştirdiği yer alıyor. FP'nın Anayasa teklifinin ülke bütünlüğünün aleyhine, TSK'nın etkinliğini azaltıcı, laikliği tehlikeye düşürecek hususlar içerdiğinin vurgulandığı yazıda, DSP, ANAP ve CHP için şu değerlendirmeler yapılıyor:

Partilere yakın takip

"Cumhuriyetin temel niteliklerine ve devletin üniter yapısına tehdit oluşmasına engel olan maddelerin Anayasa'da kalması Türkiye için hayati önem taşımaktadır. DSP kurulduğundan beri en geniş özgürlüğü savunan parti konumunda olmasına rağmen Bülent Ecevit Başbakan olduktan sonra Anayasa değişikliği konusunda ihtiyatlı hareket etmektedir. Ancak kimi milletvekillerinin durumu ile partinin seçmen kitlesi ve kendisine rakip olan CHP'nin söylemleri Anayasa değişikliği konusunda Ecevit üzerinde baskı oluşturacaktır.

1982 Anayasası'nın doğal savunucusu ANAP, son haftalarda demokratikleşme, özgürlükler ve Güneydoğu sorunundan en çok söz eden partidir. FP'nin, 'hükümetin aldığı Abdullah Öcalan'ın infazının ertelenmesi kararına karşı çıkması üzerine bu partiden istifa eden Güneydoğulu milletvekillerinin ANAP'a katılması dikkat çekici bulunmuştur.

MHP'nin milletvekilleri ile seçmen kitlesinin milliyetçi yönü ağır basması nedeniyle Anayasa değişikliği tekliflerinde cumhuriyetin temel nitelikleri, devletin üniter yapısı aleyhine ve MGK'yı pasifleştirecek tekliflere karşı çıkması mümkün görülmektedir.

MGK koordinatörlüğünde bir çalışma grubu kurularak değiştirilmesi halinde ülkenin üniter yapısını ve cumhuriyetin temel niteliklerini tehlikeye düşürecek Anayasa maddelerinin belirlenmesi, Cumhurbaşkanı başkanlığında parti liderlerinin toplanarak bu maddelerin öneminin vurgulanması, TSK'yı destekleyen köşe yazarlarının ve üniversitelerin bu konuları işleyerek kamuoyunu yönlendirmelerinin uygun olacağı değerlendirilmektedir."

CHP ve HADEP

Ilıcak, Genelkurmay'a ait, CHP'nin 'Halkla Birlikte Çözüm Projesi' adı altında Güneydoğu'da yaptığı toplantıların değerlendirildiği bir başka raporu da açıkladı. 'Gizli' damgası taşıyan Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı'nın raporunda, eski Genel Başkan Altan Öymen'in toplantıda genel af, Kürtçe TV ve Kürt Enstitüsü kurulmasını önerdiği belirtilerek, CHP'nin geçmişte HADEP ile ittifak yaptığı, bugün bunu düşünmediği ifade edildi.

Raporda, "CHP'nin bu toplantılarda dile getirdiği hususların terörist başının cezaevinde belirlediği sözde barış planı ile paralellik arz ettiği" ifadesi de bulunuyor.

İstihbarat Başkanı Korgeneral Fevzi Türker imzasını taşıyan bir başka belgede ise, eski CHP PM üyesi Fikri Sağlar'ın HADEP yönetimiyle temasa geçerek destek arayışına girdiği iddiası yer aldı. Bazı CHP'lilerin Avrupa'daki PKK'lılar ile görüştüğü ve Deniz Baykal'ın Kürt sorununa olumsuz yaklaştığı belirtilen belgede, "Fikri Sağlar'ın, Baykal yanlısı Doğu ve Güneydoğu'daki CHP il teşkilatlarını ele geçirme gayreti doğrultusunda HADEP yönetimi ile temasa geçerek destek arayışında bulunduğuna istihbar olunduğu öğrenilmiştir" denildi.

Ilıcak, Maliye Bakanı Sümer Oral'ın yanıtlamasını istediği soru önergesinde Genelkurmay'ın Ekonomik ve Mali İzleme Merkezi (EMİM) kurduğunu ve bu merkezin bankalarda 10 bin doların üzerindeki işlemleri incelediği iddialarını açıklamasını istedi.

'1. andıç'ta neler vardı?

'CHP yeraltı örgütü değil'

ANKARA - CHP lideri Deniz Baykal ile Fikri Sağlar, 'andıç'ta yer alan suçlamalara sert tepki gösterdi. Sağlar, Genelkurmay aleyhine dava açacağını belirtirken, Baykal, "Böyle bir çalışmayı hiç doğru bulmuyorum. Türkiye'de siyasetle ilgili tartışmalara siyasetin dışındaki kurumların katılmasının ciddi sorunlar doğuracağını düşünüyorum" dedi. Her kurumun sorumluluk alanında görev yapması gerektiğini belirten Baykal, CHP'nin yer altı ve gizli bir örgüt olmadığını ifade etti.

Sağlar da, "Türkiye bir hukuk devleti değil. Düşünmek, konuşmak, ziyaret etmek, insan ilişkileri yasaklanmış. Susurluk'ta açıkça gördük ki, devletin bir yetkisini ele geçirenler beklenti ve çıkarları doğrultusunda her şeyi yapabiliyor, yazabiliyor. Doğu'daki partililer beni Baykal'dan daha çok sever. Onları ele geçirmem gerekmiyor" diye konuştu.

Bir tepki de DYP'li Salim Ensarioğlu'ndan geldi. Bakanlığı döneminde MGK da Kürtlerle ilgili bir raporun görüşüldüğünü anımsatan Ensarioğlu, "O rapora karşı çıkmamdan dolayı beni hedef gösteriyorlarsa ben Kürt'üm. Ama bölücülük yapmadım. Resmi kayıtlarla bölücülük yapılacaksa, bir rapor hazırlanacaksa buna imza atmam, atmadım da. Bununla da iftihar ediyorum" dedi. (Radikal)

KILLANDIRMA SERVİSİ

Yedat Özdemiroğlu

İşte Buffalo Operasyonu'nu Başlatan İfade!

Sayın yetkililer.

Ben yasadışı faaliyet gösteren bir şebekenin üyesiyim... Kendim, şahıs olarak arkadaşlarını satmayan tipte bir insanım... Fakat, aşağıda okuyacağınız şekilde bu itirafa mecbur kaldım...

1992'nin yazında Şahap T. adlı şahsın yanında mafyaya girdim... Önceleri ayak işlerine baktım, sekreterya olarak hizmet verdim.. Şahap ağbi, mükerrer kez Moldovalı iki sevgilisiyle alem yaptığında, telefonda yengeye "Abla, Şahap ağbı şu an belediyeden iki yetkiliynen toplantıda" gibi yalanlar söyledim.. Bu vesileyle Munise T. adlı yengemden de özür dilerim.

Şebeke içinde çek-senet tahsilatı, minyon tipi adam kaçırma, küfürlü tehdit işlerine mesai ayırdıktan sonra, 97 şubat g bi tetikçilik mertebesine yükseldim...

Bu zaman diliminde, ne görev verilirse yapmaya çalıştım, mafyanın bölünmez bütünlüğü yolunda uğraş verdim... İki ayrı bacağa sıkmışlığım var..

Bu yılın yazında Şahap ağbi, bana ve Tatak kod adlı Gaffur T. arkadaşımıza, pasaport çıkarttı.. Gaffur, aynı zamanda Şahap ağbının yeğenidir... Şu an ben bu açıklamayı yazarken, kendisi yan baygın haldedir... Buna beni mecbur bırakmıştır... Gaffur, özünde iyi bir insan olmakla birlikte, zaafları olan bir dingildir... Yukarıda bahsedilen Şahap T.'nın iki Moldovalı sevgilisinden biriyle, amcasından gizli ilişkisi vardır, bu kızla yanında defalarca dudaktan öpüşmüştür... Ayrıca bu Gaffur'un en büyük esprisi, Ayda Pekkan'ın söylediği Fransızca bir şarkıyı "Sütü seven kamyon şöförü" diye söylemektir, bana gına ve tiksinti gelmiştir

Neyse, Gaffur'la ben, daha sonra Avustralya Konsolosluğu'ndan vize aldık... Vizeyi takiben yarım ekmek tavuk döner yediğimiz bufede, Gaffur görevimizi anlattı... Görevimiz, Avustralya'nın orman ortamından bulabildiğimiz kadar kangru toplayıp, orada bızı bekleyen bir şilebe yerleştirmekti... Ben önce Gaffur'u şaka ediyor sandım... Baktım, ciddiydi... Üstelik Şahap ağbının "Orada şimdi Olimpiyat zamanı... Kimse doğal ortamla ilgilenmez, herkesin aklı spor olaylarındadır.." dediğini anlattı... "Kangruların kesesinde uyuşturucu mu kaçıracağız?.." diye sordum.. "Bizzat kangruları kaçıracağız.." cevabını aldım...

Gaffur'un biri Uzakdoğulu olmak üzere üç yolcuyla küfürleştiği, uzun bir uçak yolculuğundan sonra Avustralya'ya indik... Tunus edalarıyla iki gün dolaştıktan sonra, ormanların yerini öğrendik... Üç gün sonra da Avustralya ormanlarının pıçı olduk... Kangru yakalamak kolay bir iş değildi.. Çok çeşitli pusu kurduk... Gerektiğinde yumruklaştık.. Netıcede 220 adet kangruyu şilebe yükledik... "Şahap ağbı belki bir yeraltı sirke olayına girmiştir" diye düşünerek, bir torbaya iki de bukalemun attık..

Yolculuk sırasında ters bir durum olmadı. Sadece kangrular arasında bir kez kavga çıktı, Gaffur hepsini tokatladı... Güverteden Şahap T. ile yaptığı cep telefonu görüşmesinde de, olayı "İsyanı bastırdım amcal.." şeklinde naklettı...

Yurda ulaşınca geceyi bekledik... Gece kangruları bir kamyona yükleyip, Antalya'ya gittik... Şahap ağbı bızı bir lokalde bekliyordu... "Kangruları kuzu sürüsü gibi toplu halde oradan oraya taşımak sakıncalı, ben bir sürü adam ayarladım, dağıtacağız.." dedi.. Lokalin garajında dağıtım yapıldı... Gaffur'la bana da bir kangru düşmüştü.. Sahilde bir evde, sabaha kadar kangruyu gözetim altında tutacak, sabah da Konya yolunda bir mezbahaya götürecektik... Anladım ki, kangrular kesilecekti... Ben bukalemunları çaktırmadan salıverdim.. Seri şekilde gözden kayboldular...

Sahil evinde kangru, önceleri sakindi... Fakat gece yarısı hoplayıp zıplamaya başladı, sehpa camını kırdı.. Gaffur alkolün de etkisiyle kangruya silah çekti sakinleştirdim... Kangruya da su verip, kuruyemiş yedirdim... Sonra Gaffur ağladı... "Yıllarca tehlikeli işler yapmış adamım, çatışmaya girmişliğim var... Koyuyo abi, kangru beklemek.." diye hıçkıra hıçkıra ağladı... Sonra da sızdı... Ben de kangrunun içinin geçmesini bekleyip uyudum..

Sabah uyandığımda kangruyu balkonda ağlarken gördüm... Gözpınarlarında yaşlar irileşiyor, sonra yüzünden akıp kesesine damlıyordu... İçim parçalandı... Bir valize koyup, kangruyu limana götürdüm... Şilebin kaptanına birkmış 13 bin dolarını verip "Kurban olayım Ali Kaptan, götür şu garibi yurduna, sal ormanına..." dedim... Kabul etti.. Şilep uzaklaşırken Canık adını verdiğim kangru dostum sanki bana gülümser gibiydi... Eve dönup, uyanınca küfürleşme, kavga olmasın diye uykudaki Gaffur'u şamdanla bayıttım.. Şu an ayılma süreci yaşıyor...

Durum budur sayın yetkililer.

Canık kod adlı eski şebeke üyesi Enver Tırtıl

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Algı Seçici

LeMan

Anasol-M hükümeti, çalışanların mesai ücretlerine 50 bin lira zam yaptı

TBMM İnsan Hakları Komisyon Başkanlığı, Ecevit tarafından elinden alınarak MHP'ye teslim edilen Sema Pişkinsüt komisyon raporuna girmeyen işkence raporlarından oluşan iki kitap yazıyor

AF ÇİLESİ
affetmeyeni
insanlık affetmez

ÇEKİÇLİ DAYAK
MHP'ye göre
rutin bir olay

Sağlık Bakanı Osman Durmuş, beyin kanamasına yol açtığı iddia edilen grip ilaçlarından "Ben 30 senedir kullanıyorum birşey olmadı" dedi...

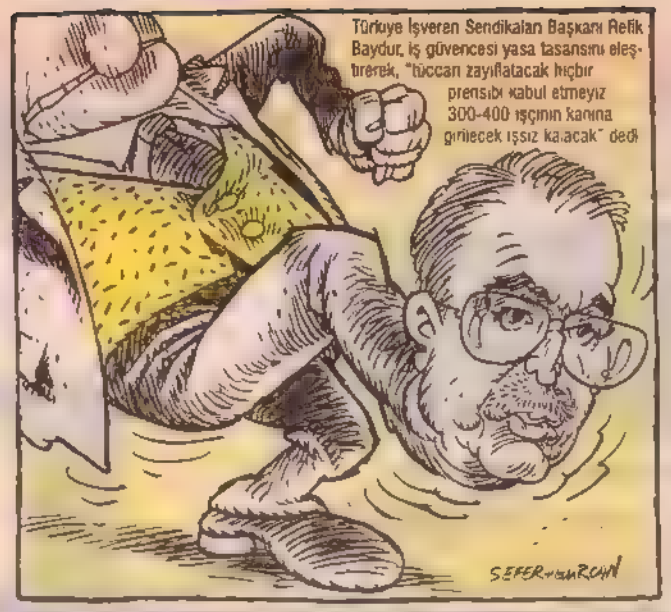

Alibeyköy'de, durdurma ihtarına uymayan bir kişiye ateş açan polis olayla ilgisi olmayan 14 yaşındaki bir çocuğu öldürdü

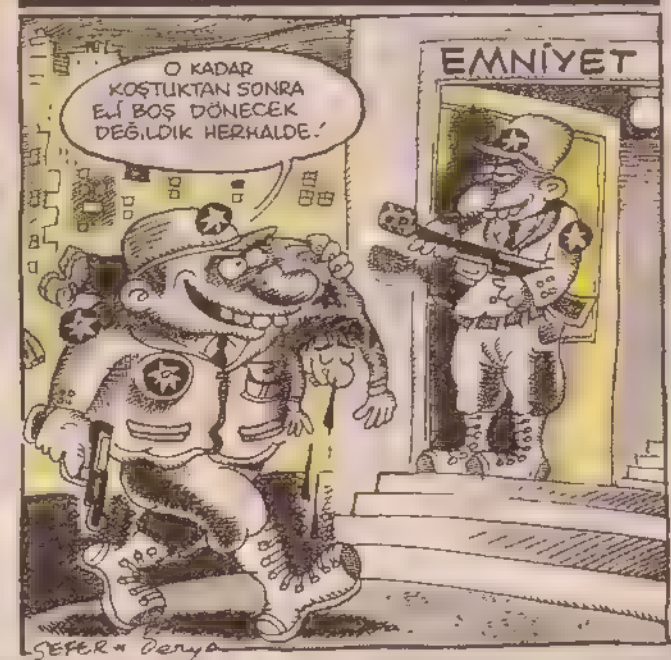

Eli kaçakçılığı için gemi alan İshak Romano'nun işyerlerinde yapılan aramada, gümrük görevlilerine verilen rüşvetlerin kayıtları bulundu

Dokuz nüfuslu mezranın 63-77 yaşlarındaki altı yaşayanı PKK'ya yardım ve yataklıktan yargılanıyor. İddiaya göre 76'lık nine de 28 kilo erzak taşımış..

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

● Tarihi uzay gemisi kaçakçıları yakalandı! Pendik'te Asurlular'dan kalma bir uzay gemisini yalarken lazere çarpılıp cinnet geçiren kaçakçıların çırılçıplak sokakta rakınrol yapması dikaktık mahalle muhtarının dikkatini çekti. Alarma geçen güvenlik güçleri kaçakçıları plastik dinamitle etkisiz hale getirip yetkililere teslim etmişler! (Peki!)

● Sahte şiir kaçakçılığı dur durak bilmiyor. Yazdıkları sekizyüzkilo şiiri üniversiteyi kızlara satsın diye şair süsü verilmiş dallamalara pazarlayan şebeke tutuklanarak hayvanat bahçesine satıldı

● Bilimadamlarında aradıkları realiteyi yakalayamayan halk çâreyi eski büyülerde arıyor. Örnek mi? İşte ördek. (Varoluşun sırrını çözme büyüsü: İki eşşek üst üste konulup deli bağırsağıyla sıkıca birbirine bağlanır. Küçükten büyüğe doğru 40 profesör eşşeklerin üstüne kusturulur. Akabinde profesörler a kolik bir (T) cetveliyle bayılana kadar dövülür. Ve anus'erine potasyum permanganat sürülüp şizofren filozoflara kırılır. Üstelik eşkanar bir aynştırıcı da izotoplarına bölünüp atmosfer dışına gönderilir. Sonra çalsın sazlar, oynasın kızlar

● Uzun yıllardan sonra (dağdan indi bığ bığıl ağaçlağın yaplakağını yedi kıtıl kıtıl)

● Gaddar baba Alaattin memelerini ve .ötlerini maviye boyayıp damda zurna çalan kızını hastaneyik etti. Doktorların yoğun çabaları sonucu hastanede röntgen cihazı olarak kullanılmaya başlayan doğa kızı Zeynep amacının ilerde kasap olmak istediğini dedi

● Japon bilimadamlarının buluşları dur durak bilmiyor. Suyla çalışan çorba, bokla çalışan gül ağacı, kusmukla çalışan ceset, öd kesesiyle çalışan cesaret, kan'la çalışan inanç,nefesle çalışan hayat, yalanla çalışan doğru, doğruyla çalışan yalan, yalanla çalışan çaresizlik, çaresizlikle çalışan sonuç'tan sonra kahkahalarla çalışan gerçek icat edildi! (Edilsin benim için farketmez!) Öyle dil mi Cevat bey (Yes!) Ar yu sıpik İnglış (Fak yu!)

"İYİ ŞANSLAR BAY GORSKİ"

...AY'A İLK ADIM ATAN ÜNLÜ AMERİKALI ASTRONOT NEIL ARMSTRONG, AY MODÜLÜNDEN İNERKEN AYAĞI, AYIN YÜZEYİNE BASMADAN HEMEN ÖNCE ŞU ÜNLÜ SÖZLERİ SÖYLEDİ: "BİR İNSAN İÇİN KÜÇÜK, İNSANLIK İÇİN BÜYÜK BİR ADIM."

...BİR İNSAN İÇİN KÜÇÜK...

AY'IN YÜZÜNDEN AY MODÜLÜNE GERİ ÇIKARKEN İSE ŞU ÇOK AZ BİLİNEN SÖZLERİ MIRILDANDI

İYİ ŞANSLAR BAY GORSKİ...

...DÜNYAYA DÖNDÜKTEN SONRA MERAKLI GAZETECİLER BU SÖZLERİN NE ANLAMA GELDİĞİNİ SORDULAR, ANCAK ARMSTRONG AÇIKLAMA YAPMADI.

...BAZILARI BUNUN BİR SOVYET KOZMONOTA SÖYLENDİĞİNİ DÜŞÜNDÜ, ANCAK BU İSİMDE BİRİ YOKTU... GAZETECİLERİN SONUÇSUZ ÇABALARININ ARDINDAN KONU TAMAMEN UNUTULDU...

...GEÇEN YIL (1997) FLORİDA'DAKİ BİR PARTİDE KONUYU TEKRAR AÇTI. NEIL ARMSTRONG BU KEZ SÖZLERİN NE ANLAMA GELDİĞİNİ AÇIKLADI. ÇÜNKÜ BAY GORSKI VE EŞ OLMUŞTU.

...NEİL ÇOCUKKEN GORSKİ'LER ONLARIN YAN KOMŞUSUYDU... NEİL BİR GÜN ARKADAŞLARIYLA ARKA BAHÇEDE TOP OYNUYORDU... BİR AN TOP GORSKİ'LERİN BAHÇESİNE YATAK ODASININ AÇIK OLAN PENCERESİNİN ALTINA DÜŞTÜ VE NEİL TOPU ALMAK İÇİN GÖREVLENDİRİLDİ.

...GORSKİ'LER ATEŞLİ BİR TARTIŞMANIN ORTASINDAYDI.. NEİL TOPU ALIRKEN BAYAN GORSKİ'NİN BAĞRIŞINI DUYDU: "ORAL SEKS Mİ? ORAL SEKS Mİ İSTİYORSUN? ORAL SEKSİ YANDAKİ ÇOCUK AY'DA YURULDU! GÜNDE GÖRÜRSÜN!"

SEN ORAL SEKSİ ANCA YANDAKİ ÇOCUK AY'A GİDİNCE GÖRÜRSÜN!

...Leman dergisi...Sağda Ahmet Yılmaz

NASI AHMETİKAYE?

OO... ÇİSSENE BUNU

*: "KOZMİK OYUN" Stanislav Grof EGE META YAY...Çev. Levent Kartal

-BİTTİ-

Açık Büfe met üst

tıraş olurken

- tıraş olurken aklıma olmadık şeyler gelir, dalarım.. bu yüzden de keserim hep yüzümün bir yanlarını!
- **tıraş olan ben miyim, yoksa aynadaki mi!**
- büyük rus klasikleri'ni hatmettık de n'oldu sanki, çatır çatır zıkıyorlar işte, nataşaları!
- **bu ilim ile irfan, tek yumurta ikizi mi!**
- şıngırdatıyorum boşluğu olduğum yerde!
- **geceleyin minibüsler hırlıyor aklımda!**
- kurumuş dere yatakları erotik midir!
- **meyveyi at, çekirdeğini sev biraz da!**
- burun ve kulak kıllarını kesemeyen insanlar silme mutsuz ve yalnızdırlar!
- **içim içime sığıyor, bir şekil oldum galiba!**
- ciğerlerim su toplamış, kalbim ömerli barajı!
- **bir sürü dükkan tabelası gördüm: "şen berber", "şen kıraathane", "şen aile kasabı", vesaire... acaba niye şen'ler, utandım soramadım!**
- köse olmak, kıldan tüyden bir dert midir!
- **hep şok halinde geçiyor günlük hayat, azıcık normal geçse bir ayımız, kendimize gelebileceğiz sanki!**
- kendim oradan nasıl görünüyorum, bilmiyorum!
- **dilleri var klitoris, gözleri var kıllı penis!**
- amcam diliyle lahana dolması saydırırdı, onbeş'e kadar, iftar öncesi!
- **bir insan hayatı boyunca kaç kere tıraş olur acaba!**
- hakan şükür iki günlük tıraşlı sahaya çıkmışsa bilin ki o gün morali bozuktur ve hiç gol atamayacaktır!
- **"özerk" kelimesi ne tuhaf, sanki biri boğazlanıyor gibi!**
- süleyman demirel hiç sakal bıraktı mı acaba!
- **ana fikri, baba dürttü, zıçtı bizim kompozisyon!**
- erkek hep kaldırmak zorunda, kadın da hep indirmek, niye ki!
- **tıraş olmak çok komik!**
- ya mezarlıkta açan çiçekler!
- **hüzün gözlerimizde olmuş pimapen!**
- hassıtter ya, ohaa, şimdi de burnumu kestim!
- **deve de hörgücünü kambur olarak görür mü ki hiç!**
- anlar ve iniler insan, hem de yedi minareli!
- **erkekler de ağda olsa ya!**
- bu banyo, kuzey kıbrıs türk cumhuriyeti ve avrupa temsilciliklerimiz başta olmak üzere bütün yeryüzünde yalnızız işte!
- **aşkın hazzetmediği kişiler mi var!**
- canım eksik, pek hıssizim bu gece!
- **bu su, hangi su!**
- ustamı anladım, yağmurlu bir gündü!
- **'nöbetci berber" de var mıdır!**
- traş makinası kullanmadım hiç!
- **rövanşında gibiyim hep birşeylerin!**
- zaman, devlet gibi geçiyor!
- **birden olsun, artık ne olacaksa!**
- kaşlarımı da kessem mi!
- **bülent ecevit saçlarını kendi mi boyuyor acaba!**
- ucuz ve sulu biralar içerek harcıyorlardır şimdi, dostlarım beni! ne güzel!
- **ohh nefis, cillop gibi oldum yine!**
- bazı kelimelerin komik anıları gibi yüz!
- **tıraş olduktan sonra yüze şaplatılan o iki avuç dolusu soğuk su, ohh nefis, işte oğlum hayat bu!**
- sıhhatler olsun bana!

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

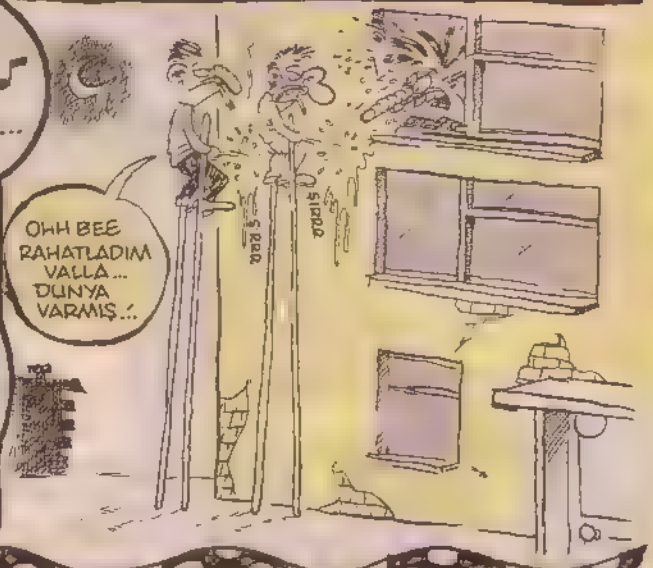

lombak@lemsan.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

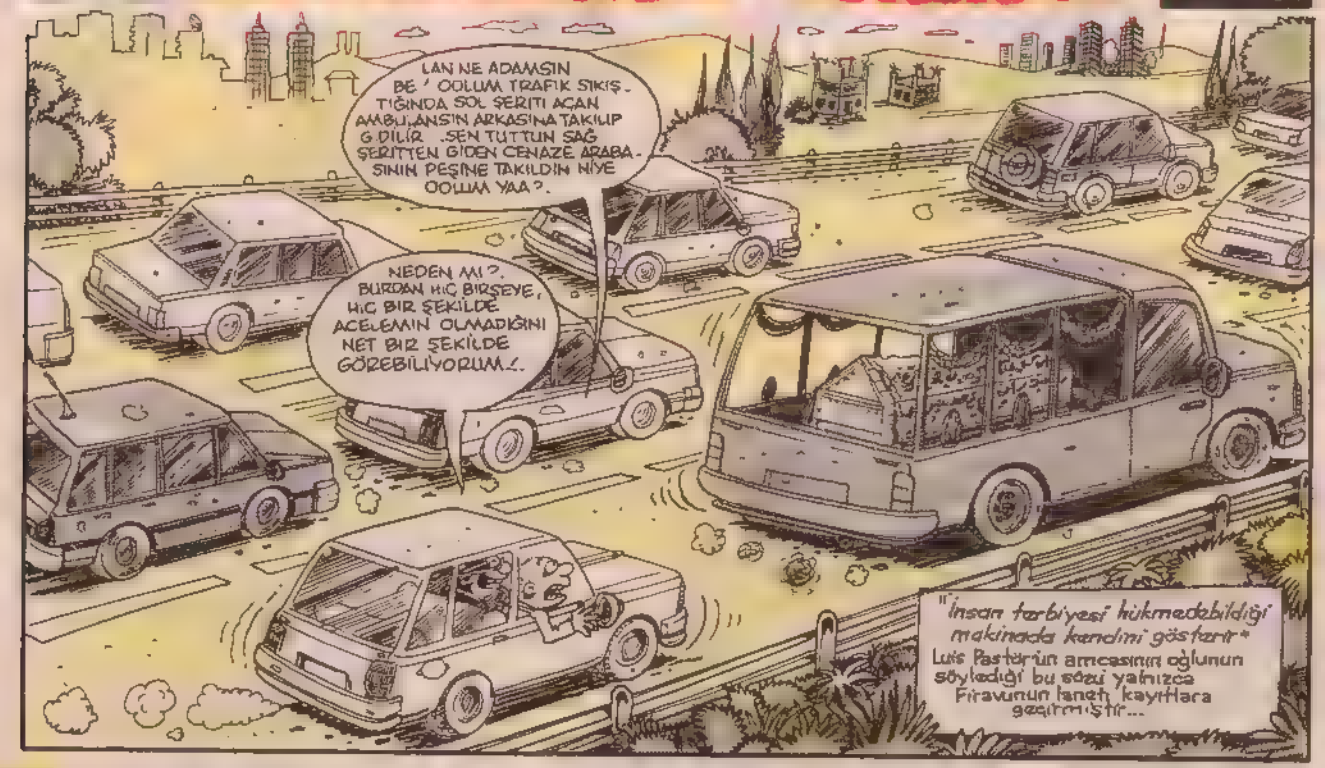

HÜLYA AVŞAR AÇLIK GREVİNDE! Ülkemize gelen ünlü Fransız aktris Catherine Denauve'un şerefine verilen yemekte aktristin erkek arkadaşının aşın ilgisini çeken uluslararası sanatsever starımız HÜLYA AVŞAR hanfendi, bu olay nedeniyle hakkında çıkartılan "F" tipi dedikodulardan bıktığı için açlık grevine başladığını açıkladı! Formunu koruyabilmek için toplam 3 saat sürecek olan açlık grevine bir basın toplantısı ile başlayan AVŞAR KIZI, "Evet Ketrin Dönuv oldukça güzel ama ben ondan daha güzelim. Dolayısıyla bu yüzden bizi Avrupa Birliği ne almayabilirler. Ben bu konuda halkımın dikkatini çekmek için açlık grevi yapıyorum" dedi. Basın mensuplarına da "açlık grevi"ne gösterdikleri aşın ilgiden dolayı teşekkür eden Hülya Avşar "Aşın izdiham beni acıktırdı, biliyor musun sevgilim ayrıca sen de Adnan Çoker'den daha yakışıklısın!" dedi. Her nerede açlığınız ve acıktınlıyorsanız!..

"MERKEZ" TARTIŞMASI KARAKOLDA BİTTİ! ANAP ve MHP arasındaki "Kim daha çok merkezde?" tartışmasına son noktayı Taci Herkez adlı vatandaş koydu sevgili izleyiciler. Muhabirimizin acil servis yoğun bakım ünitesinde ziyaret ettiği Taci Herkez "Kimse ANAP mı yoksa MHP mi merkezde diye düşünmesin, asıl 'merkez'de olan benim. Her merkezin günü beni bi şekilde götürürler merkeze... Merkezde çok güçlü bir merkezkaç vardır. Kendini bir türlü kurtaramazsın abicim. Nah işte dün memur eyleminde hakkımızı aradık diye hoop haydi gene gittik merkeze! Sorun bakalım, Mesut Bey'e merkezin merkez noktasının ivmesini benden iyi bilir mi?" diyerek siyasilere el işareti ile sitemde bulunmuştur!

MÜTHİŞ TÜRK GUİNNESS REKORLAR KİTABINA GİRDİ! Nedim Çakıcı adlı Türk "Guinness rekorları Cilt II" ile 8 çocuğun annesi 25 yıllık karısının başına vurarak ölümüne neden oldu! Nedim Çakıcı kendisine temiz çamaşır içinde esrar, Guinness Rekorlan Cilt III ve cep telefonu götüren muhabirimize şu açıklamayı yaptı: "Kanm bana senden bi bok olmaz, işe yaramazın tekisin, ayrıca şeyin de Avrupa Birliği Standartlanna uymuyo deyince kan beynime sıçradı. Yaptığımdan pişman dılım. Artık Guinness Rekorlar Kitabı'na geçmiş ünlü bir kişiyim, ah keşke hanım da bu günleri görseydi!"

NURİŞ'LERİN TELEFON KONUŞMALARI SAPTANDI!
- Alo babışko nerdesın, fotoğrafçı Erol abi beklemekten sıkıldı Vurun ipneyi!
- Ama babışko, makinayı kullanmayı sadece o biliyo
- Bacağından vurun o zaman!
- İyi de yanımızda vurmak için alet yok babışko
- O zaman müdürü arayın, bi adet 7.65 göndersin!
- Mümkün değil müdürü vurdun ya babışko, şu an Uşak Devlet Hastanes 'nde acil serviste
- Haa devlet dedin de aklıma geldi, bi telefon da Sayın Başbakanımıza et, fotoğraf çekbirmeye o da gelsin
- İyi de sen gelmiyor musun babışko?
- Gelemiycem, Bergama'da bi iş çıktı EURO GOLD'a ortak olucam. Ayrıca köylüler de nümayiş yapıyormuş, ortanğa çekodüzen vermem gerekiyo, hadi bana müsaade

TÜRK-YUNAN DOSTLUĞUNDA BÜYÜK AŞAMA!
Yunan Kedisi ile Türk Köpeği Kokleşti. Narkotik köpeği olarak görev yapan "BABÜR" bir operasyon sırasında uyuşturucu araması yapığı yattan düştü ve akabinde yanlışlıkla Midilli adasına çıktı. Midilli adası yetkililerince bir güzel karnı doyurulan "BABÜR" için bir de ada gezisi düzenlendi. Öte yandan bu gezi sırasında tanıştığı Yunan güzeli ELENİ'ye aşık olan Babür "Burada çok mutluyum. Eleni ile evlenmeyi düşünüyorum." dedi! Öte yandan Türk S.A.T komandoları ve narkotik elemanlarının Babür'ü kurtarmak için gizli bir operasyon düşündükleri bildirildi. Bir S.A.T yetkilisi: "BABÜR Türk'tür, Türk kalacaktır!" dedi. ...SON DAKİKA HABERİ: Kayınbiraderinin adının "KARDAK" olduğunu öğrenen BABÜR "bu aşkın yürümesi artık imkansız, 'KARDAK Turk tür, Türk kalacaktır" dedi

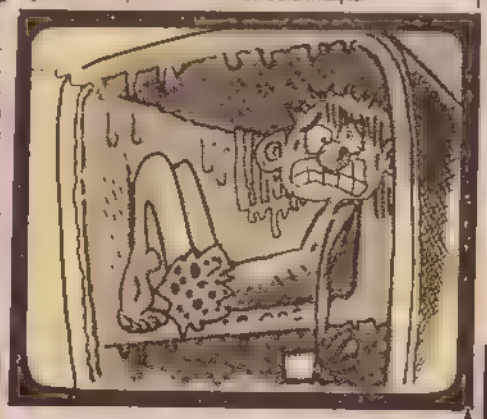

İSTANBUL'DA 1,5 MİLYON YILLIK DONMUŞ İNSAN CESEDİ BULUNDU! Bir ihbarı değerlendiren güvenlik güçlerinin yaptığı baskın sonucu bulunan ve bilinadamlarının 1.5 milyon yıllık olduğunu saptadıkları ceset bilim dünyasını sevince boğdu sevgili izleyiciler. Baskının yapıldığı Feast Food dükkanı (McDonald's) yetkilileri derin dondurucuda bulunan cesedin kim ya da kimler tarafından oraya konulduğu konusunda herhangi bir fikirleri bulunmadığını söylediler. Bir yetkili: "Şirketimiz köklü bir şirkettir. 1.5 milyon yıl önceki görevliler böyle birşey yapmış olabilirler. Ellerine sağlık, bilime istemeden de olsa katkıda bulunduğumuz için sevinçliyiz, ne diyebiliriz ki; bilime vatana ve millete hayırlı olsun" dedi. Öldüğünde 10-12 yaşlarında olduğu tahmin edilen cesedin yanında ayrıca 1.5 milyon yıllık papirüs yaprağından yapılma mendiller de bulundu

KÜRTÇE TV KURDUK BİLE! Avrupa Birliği ortaklık belgesi ne diyorsa o olacak diyen Mesut Yılmaz "Kürtçe TV'yi kurduk, yayına bile başladı, üstelik evde bizim küçük Hasan seyrede seyrede Kurtçe konuşmaya başladı. İnanmıyorsanız Hacettepe Ortopedi Servisi'nde kendisine sorabilirsiniz. Hayrettir ki bu olaydan A.B'nin haberi bile yok. Açınız TV'nizi ve VHS bandı 845 kanalı bulunuz. İşte o gördüğünüz çizgili ve kark görüntü Uludağ değil bizzatihi "KÜRTÇE TV"dir. Şifreli; çünkü çocuklarımızı bu kanaldaki şiddet içeren görüntülerden korumak için bu şekilde yayın yapıyoruz. Gencecik çocuklarımızın psikolojisini de düşünmek zorundayız di mi?" demiştir. Muhabirimizin "İyi, ama şifre çözücüyü nerden bulabiliriz?" sorusuna cevaben sayın Mesut Yılmaz: "Maalesef imalatçı firma bir adet şifre çözücü yapmış. Onu da MGK toplantısında arkadaşlar şakalaşırken kaybetmişler!"

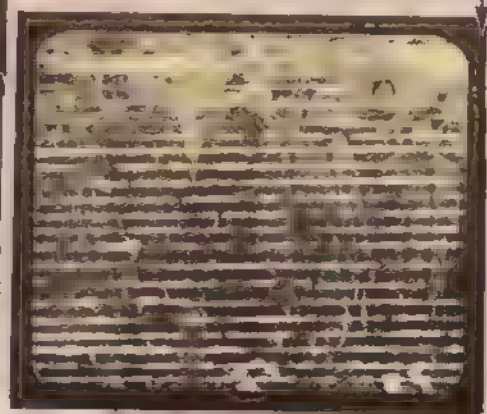

FİFA açıkladı: OFSAYT kaldırılıyor! FİFA yetkilileri bu kararın Avrupa Birliği aday ülkesi Türkiye'nin insan hakları, düşünce özgürlüğü, anadille eğitim, Kıbrıs sorunu gibi konularda sürekli ofsayta düşmesi üzerine gündeme alındığını, ancak ve ancak ofsayt kuralı kaldırıldığında Türkiye'nin AB'ye giriş sürecinin hızlanacağını ayrıca Mesut Yılmaz, Jardel ve Hakan'ın da daha verimli olacağını açıkladılar. AB'den sorumlu Başbakan yardımcısı Mesut Yılmaz: "Bi de penaltıyı kaldırsınlar bakın o zaman bir hafta içinde ŞENGEN!" diyerek sevincini dile getirdi!

Alp Tamer

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@leman.com.tr

BİR HABERCİYİ DAHA KAYBETTİK SAYIN SEYİRCİLER... ÇALIŞMA ARKADAŞIMIZ, MUHABİR FURKAN ÇILBIR DÜN GECE HABER PEŞİNDEYKEN, ÜÇÜNCÜ KATTAN DÜŞÜP ÖLDÜ... CENAZESİ YARIN ÖĞLE NAMAZINI MÜTEAKİBEN KALDIRILACAK

YAHU MASASINA KOYMAK VE AYRICA CENAZEDE TAŞIMAK İÇİN FOTOĞRAF LAZIM... HİÇ RESMİ YOK MU BU ADAMIN...

GETİRDİM !

BULABİLDİĞİMİZ BÜTÜN RESİMLERİ BUNLAR...

NE BUNLAR YAA ?..

OHOO ' DOĞRU DÜRÜST Bİ RESİM YOK Kİ. RAHMETLİ HEP ŞAKLABAN GİBİ POZLAR VERMİŞ.. BUNLAR OLMAZ .

GELİN BAKALIM.. NE YAPABİLECEĞİMİZİ KONUŞALIM ..

Aynı gece, sabaha karşı, morg...

ENİS ABİ.. FURKAN'I BULDUM, BURDA !

FAKAT GÖZLERİ KAPALI ABİ... BÖYLE ÇEKEMEZSİN Kİ...

EVET. OLMAZ. BİR GÖZLERİNİ AÇ BAKİYİM...

ANNECİM, GÖZLERİ NERDE?

OLMAZ. UFKA BAKARKEN DALGIN, HÜZÜNLÜ VE HERŞEYİ ÖZLEMSEMİŞ BİR İFADESİ OLMALI...

HADİ FURKAN'I ALIP GİDELİM... SEN N'APIYOSUN ORDA ?..

CIRK

İKİ TANE GÖZ ALDIM, BAŞKA BİR CESETTEN..

OLDU GALİBA... SOL BAÇAĞI ATIYOR. ARADA BİR.. BİR DE SAĞ DİRSEĞİNE DE DESTEK KOY... GÜNEŞ TAM DOĞARKEN ÇEKİCEM...

ÇOK DEĞERLİ BİR ARKADAŞTI... GÖREVİNE BAĞLI VE DÜRÜSTTÜ... TÜM MEDYANIN BAŞI SAĞOLSUN...

Daha sonra..

DİKKAT ! TÜM ÇALIŞANLAR FOTOĞRAF STÜDYOSUNDA TOPLANSINLAR HERKESİN, DALGIN, HÜZÜNLÜ VE ÖZLEMSEMİŞ RESMİ ÇEKİLECEKTİR... BULUNSUN...

ALLA ALLA... NİYE Kİ..

(Ömer'e teşekkürler) canbarsian @turk.net

Komikaze

komikaze@komikaze.net ; www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Kalplerinde aşk işaretiyle doğanlar kimleri...Yeryüzüne gönül indiremez onlar... Hayatı ve insanları anlarlar, hayata ve insanlara merhamet duyarlar, ama hayatın ve onun içindeki insanların yaşadıkları gibi yaşayamazlar

Aşk işaretiyle doğanlar yaşarken dünyaya talip olamazlar... Bunlar ki ne isteseler, neye alsalar, ne kazansalar aşkın dışında hiçbir şey avutmaz onları, teselli etmez...Gönüllü sürgündür onlar...Gizliden gizliye hissederler bunu...Sonsuz bir ışıktan kopup gelmişlerdir geldikleri yere... Kopup geldikleri ışığa olan inançların ne kadar büyükse, içlerindeki acı da o kadar derindir.. Bu acı hatırlatır onlara kopup geldikleri yeri... Bu acı hatırlatır onlara kim olduklarını ve niye varolduklarını.

Kalplerinde aşk işaretiyle doğsa da bazı günler yorulur insan karşılıksız sevgilerinden...Yorulur kendisini anlatamamaktan... Sevgilim der, sevgilim der, ama, sevgilim dediği yanında değildir, bilir... Bazı günler insan soluksuz kalır, içindeki sevgili olmasa bile karşısındakine deniz gibi sanır... O olmadığını bile bile, sonsuz bir umutsuzlukla sanır... İnsan soluksuz kalmaya görsün, sevgili diye bütün yanılsamına, bütün kaçışlarına, kendine yaptığı ihanetlere sanır... İnsan bir kere içindeki aşktan umudunu kesmeye görsün, her şey olmak,her yere yetişmek için bu hayata düşer.. Her şey olduğunu, her yere yetiştiğini sandığı anda, ortada kendisi yoktur artık... Kaybolmuşluğa çok yakındır...Kopup geldiği ışığa inancı azalmıştır .Daha az acı çekiyordur artık... Ama daha mutsuzdur eskisinden... Daha mutsuzdur o ışığı acı çekerek özlediği günlerden. .

Soluksuz kaldığımı kendime bile sakladığım günlerden bir gündü... Kaybolmuşluğa yakındım... İçimdeki acı hızla eksiliyordu... Işık soluyordu, soluyordu tıpkı sesim gibi... Soluyordu içimdeki aşk işareti gibi... Öylesine kaybolmuştum ki bulamıyordum artık içimde neyi yitirdiğimi, neyi kirlettiğimi... Öyle uzaklaşmıştım ki kendimden, kendimi bulmak için birine ihtiyacım vardı

Onunla nerede ve nasıl tanıştığımız önemli değil... Gerçekten değil... Kaybolmuş insanlar birbirini çabucak buluyor... Umutsuzluk umutsuzluğu çağırıyor...

Konuşmaya susamıştık... Sanki ikimiz de dilini, kültürünü bilmediğimiz uzak ülkelerden henüz dönmüş gibiydik bu ülkeye... Oysa böyle bir şey yoktu...Hep buradaydık...Hep o ışığımızdan koptuğumuz yerde ..O ışığı orada bırakıp bu dünyaya,bu hayata gönül indirdiğimiz, her şey ve her yerde olduğumuzu sandığımız yerde... Hep o soluksuz kaldığımız yerde... Daha vakit var, o ışığa sonra dönerim, dediğimiz bu yerdeydik ikimizde...

Belki aynı gece, belki yıllar boyunca konuştuğumuz yerden bana geldik... Susuz ve yorgun... Yaşamaya köpekler gibi aç ama ölürme dünden razı

Bana geldik... Belki içimizdeki acıyı avutur,koptuğumuz ışığı ikna eder, biraz olsun hiç yaşamamış, hiçbir şey bilmiyormuş gibi yapar, içimizden bir ömür çalar, yitirdiğimiz ve arkayamadığımız ne varsa uzakta bırakır, buradan, bu hayattan yolumuza devam ederiz, sanmaya geldik...

İçtik, şımardık, ağladık, hayatı özledik, çığlık attık, ardımızda bıraktığımız ve bir kez olsun sahiden dönüp bakmadığımız onca kırık kalp, onca vazgeçiş, onca erteleyiş, onca unutuş bir gece-

de bağışlanır sa

Ama olmadı

rimizin çıplak be

de peş peşe, de

kesik kesik ağlar

de kahredici bir

ta sevgili olarak

bizi geri çağırıyo

mıştık... Bu yüzd

Sonra sabah

boşluk aldı. Büt

gusu aldı ..

Sonra o gitti,

rak gitti.. Yaram

onun kadar kır

yaramı sevdim b

termedi... Herke

biliyor hepsini

unutmaya çok ç

mediğim akvaryu

O akvaryumların

tup herkes ne ya

içinde herkes gi

olmayan bir hay

varyumun dışını

meyen insanların

da kendi yaramı

ki, nereye gitsem

ne etsem döndü

lardan bana kalan

kenip, yorulduğu

te en çok o zam

dımden öç alırca

bancı gibi hatırla

tığım yerlerden,

Utanarak .. Sanki

çağırırım... Güze

kimsesiz kalmış

her arzulayışımd

yanım, böyle sus

ve benim bu son

Bu susuzluğu

yı öğrendim... K

me dokunsam o

kendimdeki ilk a

ve yanış bir Tann

Tann'yı unutm

le zamanlarda ka

manların, bütün

klıkları...

KARTOK BAHÇELİ

SUAT ÖZKAN

İKİ ADET RAMAZAN GELDİ HOŞGELDİ KARİKATÜRÜ

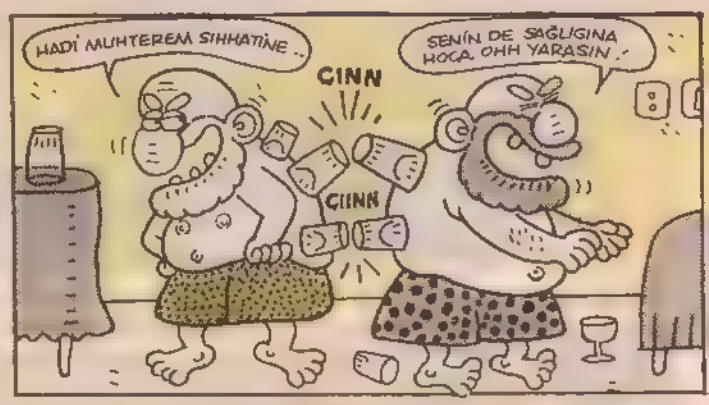

...erimden Çok Yaralı Sevdim

...ı ilk ve son kez sevişirken anladık... Birbi...ne dokunduğumuzda.... Aynı anda, belki ..., çok derinden öksüz kalan bir çocuk gibi ...başadık... Engel olmaya çalışsak da, yine ...e gidecek bir yerimiz yoktu... Geçmişimiz ...Gidecek bir yerimiz yoktu ama kaybolma...redici bir hoşluğu vardı göz yaşlarımızın.. ...Sonra acı ve özlemin yerini utangaç bir ...eksik hazların yerini derin bir suçluluk duy...

...da hiç unutmayacağım bir ürperti bırakа...nse onun kadar beni anlayamaz, yaramı ki ...ni sevemez... Gözlerimden çok içimdeki ...ünkü ondan başka kimse bana beni gös...na herkese yalan söyledim, ama bir tek o ...k o gördü beni kendimi aldatırken .. Onu ...n... Yok saymaya... Hayat diye içine gir...dığımdı... Her mevsim mutluluk modaydı... ...e mutluymuşum gibi yaptım... Yaramı unu...rsa onu yapmaya çalıştım... Akvaryumun ...mların dışında bir yeri özledim... Bana ait ...uçbir ortak yanım olmayan insanlarla ak...lım... Yaramı unutup, neyi özlediklerini bil...eyişlerini sevdim... Bilmiyorum, belki bunu ...mak için yaptım hep... Sonunda anladım ...unda yaramla dönüyorum... Ne yapsam, ...ek yer yine o eski kalbim... Bütün o oyun...ski yâdigar... Ne kadar sevse de insan, tü...aat var... Herkesin bencil bir ömrü var... İş...tırlarım o eski kalbimi, onca insana ken...dağıttığım kalbimi, çok sevdiğim bir ya... Mahçup bir özlemle çağırırım onu dağıt...tlardan, yorgun ve bencil sevgilerden ...di kalbimi geri çağırmak bir suçmuş gibi ...e soyluluk sakıdır o kalpte. . Kalbimdeki ...liğe ve soyluluğa vurgunumdur ben.. Onu ...şırma Tann çıkar.. Beni böyle eksik, böyle ...öyle bir başına O bırakmıştır... Tann vardır ...susuzluğum ondandır.. ...ettiğim andan beridir hayattan korkmama...dokunsam Tann'ya sonsuz bir yakarış; ki...rük kopuşun sancısıydı; kime dokunsam ...dokunuş gibiydi... Kime dokunsam eksik, ...dokunmak gibiydi... ...çimdeki aşkı unutmak gibidir bazen... Böy...eden her şeyin peşine takılırım... Bütün za...rin, bütün vaatlerin ve hazların arkasından...

giderim... Farklı olmak adına, kendim olmak adına, herkes gibi olmak adına koşarım giden herşeyin ardından... İçimdeki Tann'yı, içimdeki aşkı soluksuz, kimsesiz bırakarak koşarak giderim herşeyin ardından... Kendimi hatırlamamak için her anımı, her dakikamı tıka basa bu hayatla doldururum .. İçimdeki aşkı, içimdeki susuzluğu unutabilmek için bir projeye, bir yaz boz tahtasına dönüştürürüm kendimi .. Her yerde ve herkesle olmak için kendimi boşlukta bir yerde yeniden yaratmaya çalışırım... Herkesle ve her yerde olmak için, her yere bir an önce yetişmek için, kendime bana ait olmayan bir kalp, bir yüz alıp kimsenin bilmediği, uğramadığı bir boşluğa yerleştirim... Herkes ve herşey olmak için, beni çağırdıkları her yerde olmak için bu boşlukta yaşadığım kimsesizlik, bu boşlukta yüzüme çarpan kapılar, bu boşlukta hızlandıkça geciktiğim, bu boşlukta çırpındıkça yitirdiğim her şey bana aşksız geçen yıllarımı hatırlatır... Bana Tann siz ömrümü, yüzümden yoksun geçen anlarımı hatırlatır... Böyle zamanlarda defalarca çığırıneyip geçerim kendimi... Verdiğim sözleri, ettiğim yeminleri... Atarım kendimi herkesin ortasına.. Gizlerimi atarım hoyrat gözlerin önüne... Önce ben başlarım kendimi yağmalamaya... O güvenmediğim hayatı ve zamanı yanıma alarak gizlediğim ne varsa ortaya dökerek... Öç alırcasına kendimden... Dökerim herşeyi ortaya... Herkesin kendinden kurtulmak için koşiorttığı yurtsuz ve kimsesiz bir gece için...

Böylesi gecelerde herkes o eski yarasına haksızlık etmiştir, böylesi gecelerin sabahında herkes ezbere ve çabuk çabuk konuşur ve kimse kimsenin gözlerine korkusuzca bakamaz... Herkes bir an önce, eksik ve yanlış da olsa bir gece önceki ömrüne dönmek ister... Herkes susuz bırakığı o eski kalbine dönmek ister..

Bunları bilince, bunları hissederek yaşayınca kimseye kızamıyor insan. Öfke dönüp dolaşıp geliyor yine içte patlıyor içimde patlıyor... Çünkü kime kızıp, kimi lanetlesem en sonunda onu içimde buluyorum... Suçladığım herkeste biraz ben varım... Kimi yargılasam elimde kanı var... Kime bağlansam onda haksızlık ettiğim ömrüm, susuz bırakığım Tann'm var... Kime koşup sarılsam onda kollan bağlı erdemim var... Başkalarını yargıladıkça kendisini tutsak eden, başkalarını küçümsedikçe küçülen sevgim var... Oysa ne yapsam o yurtsuz gecem, susuz bırakığım aşkım beni hiç unutmaz... Sorar hesabını .. Defalarca gidip gelerek ömrümden, kimlerdi, diye sorar o kanayan yüz bana, kimdi bütün gece onca yargıladıklarım... Ihtidığım ve sığındığım yüzümden tek bir yanıt çıkar, tek bir ses... O ses der ki, bütün gece yargıladıkların aslında sensin... Bilirsin ki o issiz gecede bunu sana söyleyen senin sesindir... Sahibini ancak bu issiz gecede bulmuştur.. İçinde soluksuz bırakığın Tann'nın sesi, içinde öyle kimsesiz, öyle kanlar içinde bırakığın sahipsiz yüzünün sesidir... Ne olur sus ve öfkelenme der bu ses bana... Boyun eğ bu sese... Kabullen onu.. Bir kez olsun kendi sesinin önünde eğil der.. Bir kez olsun kulak ver ona... Kulak ver ona, onun neleri yitirdiğini, neleri sonsuza dek kaybettiğini bir kez olsun onların ağzından duy... Yüzünden akan kanı bir kez olsun öp... Sadece gözyaşı değil onlar... Dokun onlara, dokun kendi kanına, yitirdiğin ve özlemini çektiğin herşeyi kendi kanında bulacaksın... Orada bütün yargıladıkların var... Orada reddettiğin bütün ömrün var.. Bu hayattan tiksinip lanetlediğin ne varsa, hepsi kanında saklı... Seni terk edip ihmal edenler, seni bir türlü anlamak istemeyenler, seni yargılayıp dışarıda bırakanlar orada... Orada, seni delirler gibi sevseler de senin içine bir türlü girmeyenler... Ne olur bir kez olsun onca insana dağıttığın kendini geriye çağır.. Ne olur bir kez olsun anla, önünden daha uzağa gidemezsin... Onca yıl susuz bıraktığın Tann'ndan daha uzağa gidemezsin... Ne olur anla, onca yıl kimsesiz bıraktığın yüzünden daha uzağa gidemezsin... Ne olur bir kez olsun anla, yarını yok sayarak hiçbir yere gidemezsin..

Yaşamak ne ki, hem kendini, hem sevdiklerini durmaksızın kimsesiz bırakmak değil mi?.. Yaşamak yüzünü onca yemine rağmen ortada bırakmak değil mi?.. Yaşamak her gittiğin yerde bıraktığın yüzlerini kanayarak özlemek değil mi?

Yaşamak, içindeki o sonsuz ve tesellisiz acının tesellisini bu hayatta aramak değil mi?..

Bu hayatın ne yengisi, ne yenilgisi teselli etti beni... Ne zaman kazandım, ne zaman, artık kurtuldum, desem, daha derin bir boşluk açıldı önüme... Bu hayatın kurallarıyla ne zaman çıksam yola, kazandıkça kaybettim, yükseldikçe alçaldım... Ne akıldan kurtuldum, ne delirdim ..

İçimdeki erdem öylesine soluksuz kalmış ki, ne zaman aşkın bir güzellik görsem ertelediğim hayatım gelirdi aklıma... İçimdeki erdemi suç ve günahla sınamaya geç başlamıştım çünkü...

Çünkü ne zaman yasadışı bir gece yaşasam anlamsızca ve kimsesiz bir ağlayış gelirdi içimden...

Ne zaman beni bana hissettiren birine sarılsam; çok uzaktan, çok eski bir duygu bana rağmen, bana inat yanımdan geçip giderdi... Kimi sevsem hiç olmadığı kadar yalnızlaşırdı... Kimi sevsem bütün o yanlış hayatım gizlendiği yerden çıkıp gelirdi... Kimi anlamaya çalışsam hayatımın boşluğu çarpardı yüzüme.. Kime elimi uzatsam o unutulmuş ömrümle karşılaşırdım..

Kendimi daha fazla ne kadar tüketebilirdim... Kime sarılsam verip de tutmadığım sözler çıkardı karşıma...

İnsan her sabah doğan güneşten utanır... İnsan er ya da geç gelen mevsimlerden utanır...

İnsan onca yıl susuz bıraktığı Tann'sından utanır.

İnsan bunca işarete, bunca özleme rağmen bir türlü gidemediği yerlerden utanır...

İnsan yalan bir hayattan onca yıl bir kurtuluş beklediğine utanır...

CEZMİ ERSÖZ

* Adapazarı, 18 Kasım Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası Adapazarı'nda Berg [redacted]'ndeyim.
* Iğdır, 25 Kasım saat 13:00'den itibaren Iğdır Nokta Kitabevi'nde söyleşi ve imza günüm var
* İzmir, 1 Aralık Cuma günü saat 12:00'de 9 Eylül Üniversitesi'nde söyleşim var. Aynı akşam Mektar Bar'da bir söyleşim var
* İzmir, 1 Aralık Cuma günü saat 14:00-19:00 arası Basca'da Ercan Kitabevi'ndeyim.
* İzmir, 2 Aralık Cumartesi günü saat 15:00-20:00 arası Konak'ta Ercan [redacted]

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

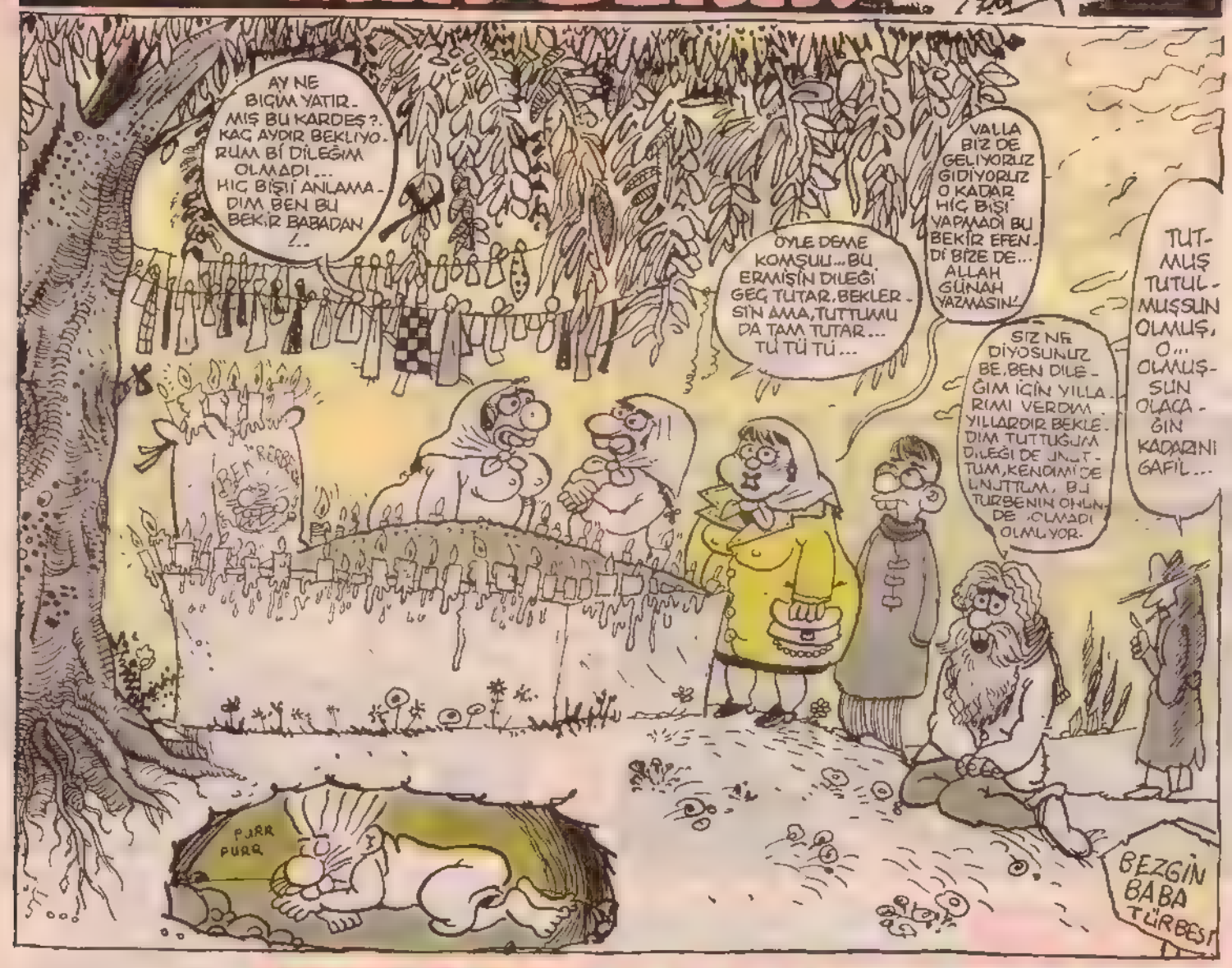

AHMET YILMAZ

HİLAFİAN ADAM

Lütfü Oflaz

lo@firma.com.tr

Çözümsüze çözüm!

İddia ediyorum, dünyanın en matematikçi milletidir Türkler!

Herhangi bir Türk, Matematik Olimpiyatları'na katılsa, dünyanın en ünlü matematikçilerini sollar geçer!

Ve bu satırların yazarı hep şunu merak eder

Türkler savaşçı millet olarak tanınır da, neden matematikçi millet olarak tanınmaz?

Oysa herhangi bir Türk'ün çözdüğü şu problemleri dünyanın en ünlü matematikçileri dahi çözemez

Çözerim diyen varsa buyursun çözsun

Herhangi bir Türk'ün çözdüğü şu problemlerin, dünyanın en zor problemleri olduğunu o da görsün.

Problem 1: 160 milyon lira maaş alan bir emekçisin. Bu paranın yarısını ev kirası olarak ödüyorsun. Geri kalan paranın dörtte birini ise işe gidip gelmek için harcıyorsun. Bu durumda elinde kalan 60 milyon lirayla yemeyi içmeyi, giyinmeyi, ısınmayı, aydınlanmayı, yıkanmayı ve de iki çocuğunu okutmayı nasıl başarırsın?

Problem 2: 100 milyon lira maaş alan bir emeklisin. Ailene de bakmakla mükellefsin. Araştırmalara göre dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı 587 milyon lira. Bu şartlarda aldığın 100 milyon lirayla yeme içme, giyinme, barınma, ısınma, aydınlanma, yıkanma gibi zorunlu ihtiyaçlarını nasıl karşılarsın?

Bunlardan zor problemler de var; bunlar daha kolay problemler!

Bu problemleri çözmek isteyen Nobel Ödülü sahibi matematikçiler bile kafayı yer

Bu problemleri ancak Türkler çözer.

Aslında Türkler'in yaptığı **çözümsüzlüğün çözümü!**

Çözümsüzlüğün çözümü teoremi matematik bilimine Türkler'in hediyesi!

Çünkü Türkler sonradan olma matematikçi değil, anadan doğma matematikçi!

feyhan@kaman.com.tr

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

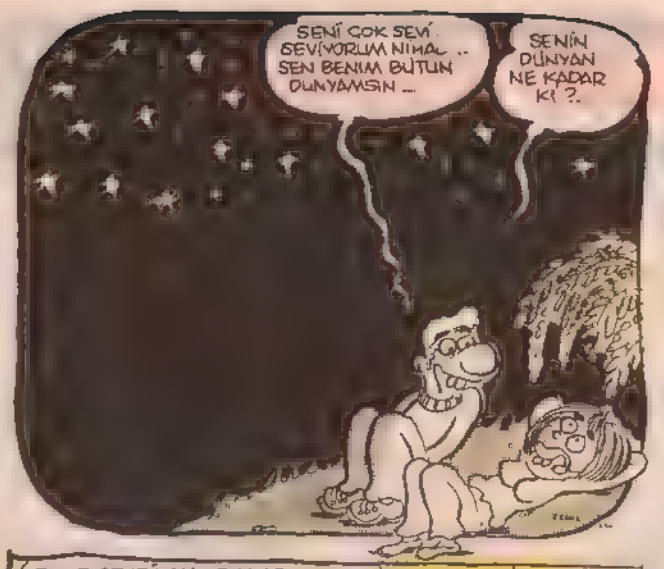

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

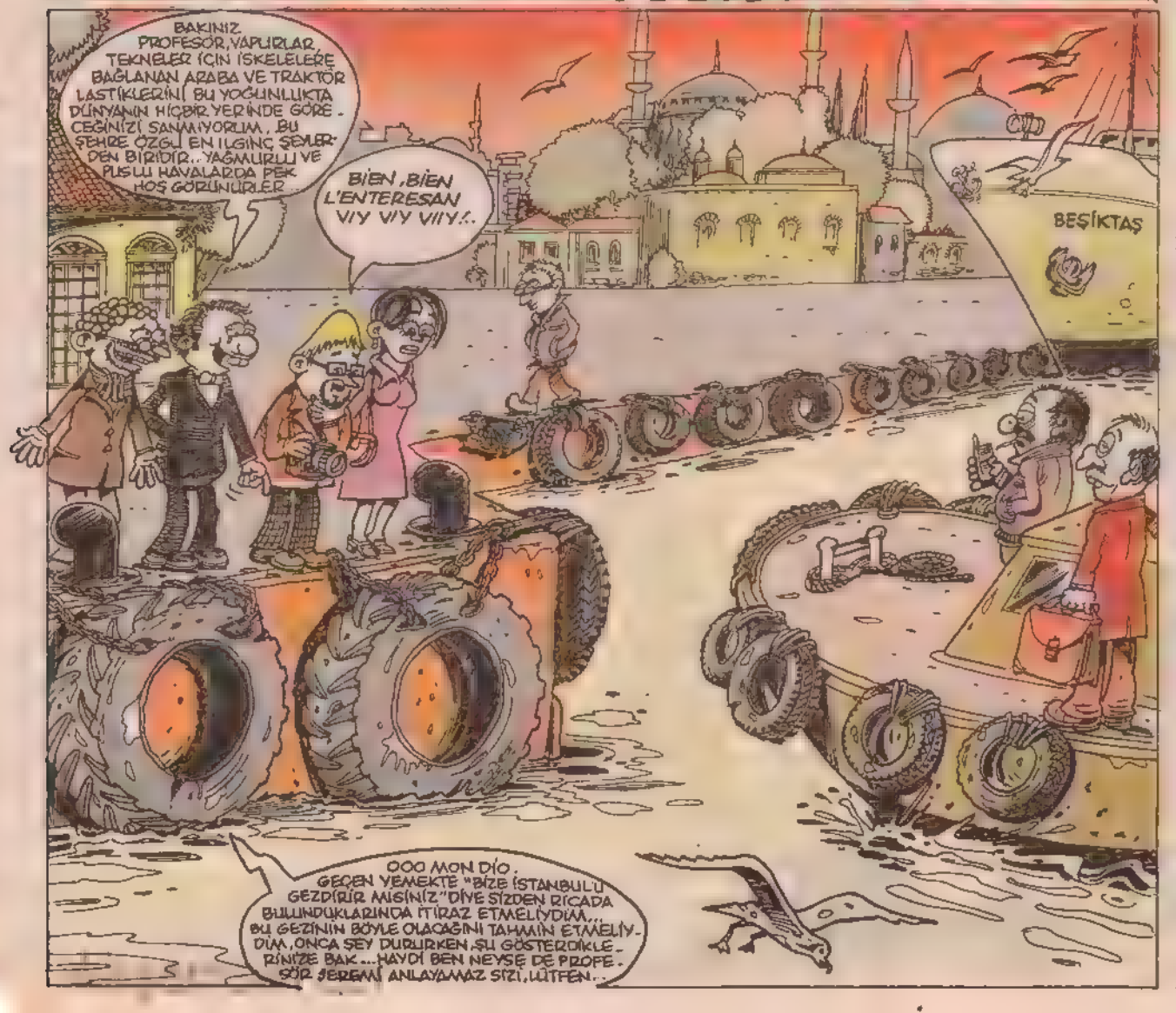

AYRINTILAR

E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selam:...Oyun oynamak güzel bişiydir tabii. Her zaman, çok ciddi davranamayız. Fakat, oyunların da kuralları vardır. Bunları bilince, daa zevkli olur oyun. Bilmiyosak, dışardan seyrederiz, veya bizimle oynarlar!

İnsanlar, oyun oynamayı severi Vakit geçirir çünkü. Sıkıntıyı daatır! Dümdüz, hareketsiz, öt gibi duramayız elbeti Bi şeyle oynarız mutlaka Zaten sıkıntı, acayip bişiydir. İnsanın en büyük belâlarından bindir der fi-lozoflar! Tam oyun vakti yanı! Bi oyun, sıkıntı aanında ilaç gibi gelir! Meselâ bakın, vapurdaki, otobüsdeki insannara felan; Yoksa yanında kimse veya bi gaste felan da okumuyosa, d şarıyı da seyretmiyosa, elindeki bişiyle oynar mutlaka! Yanında, yeni satın aldın bi eşyayı, kutusundan çıkanıp bakmaya, incelemeye çekinmez, canı çok sıkılmışsa o an. Veya, son günnerde populer olan şey; küçük telefonlanyla oynarlar elbettel. Hem, bi yere bakıyormuş gibi davranıp yanızlık duygusundan sıyrılırlar, hem de boş durma kompleksinden annırlar! Aslında, hiç boş durmaz insan. Dışarıyı seyretmek de nefistir. Ama, toplu taşıma araçlarımız, genelde çok kalabalık olduundan, boşluğa, yanı bize hoş gelen bi şeye bakma olasılımız azdır ve, böylece, en yakınımızdaki en ilginç şeye bakmak daa kolay olur. Diz kapaana b ıe bakabilir insan! toz felan varsa orda, silkeler, tırnaayla kazır, kazaanın kolundaki ipi alır. Yüzüğuyle oynar, çenesini sivazlar! Hiç yoktan, dışardaki tabelalara bakılır banl Veya kafa cama yaslıyken, "trrrpl trrp!" diye yan kafa kemünden gelen minik çarpma seslerıyle ilgilen lir!

Çeşitli oyunlar vardır hayatta! Satranç, kızma biraader, sürü faytır kuka, amiral battı, kayış kızdı, japon kale maç, çerezine poker, ip ve kedi, ısım-şehir, bil bakalım kimim ben felanl.. Sonuncuyu hiç oynamadım. Yani, ellerinle birisinin gözünü kapatmakl Bana yapıldı zaman, çok uyuz oluruml Salak gibi kalırım öyle. Bilmiyorum denml Çok zorlarsa, atarım kafadan bi iki isiml. Sokakta yapılırsa bi de, en fenaasıdırl İnsanın gözleri kapatılır mı yaa, ne vahşice!.. Bi anda kararıyo ortalık. Aç-kapat hemen; bak o olur!

İnsanın en büyük eylencesi, en büyük malzemesi bu konuda, kendisidir tabii Burnuyla oynar! Kulaayla oynar! Sigiyle oynar, şeyiyle oynar! Kurallarını da kendi koyar o esnada. Fakat, ortak oynanan oyunnarda, kuralları herkes bilirse, oyun daa zevkli olur haaliyleni "Benimle oynar mısın?" denir meselâ şarkıda! Bu bi davettir; bi teklif felandır. Bi de emriyakiler, oldu bitti ler, zora koşmalar, gizli dolaplar vardır! O çakırmadan oynar, sen de bilmeden katılırsın... Eskiden topu olan kuralları koyardı maalle maçında! Adamını, kaleyi, herhişeyi seçerdi! Fazla bişey değişmedi elbette. Topu olan çok kişi var yine! Her neyse, diyecem o ki, en güzel oyun, kuralları iki tarafça da koyulan oyundur tabi. Aslında en güzeli, oynamamak belki de! Yani, ciddii olcaksın! Ya da, ciddi oynıycaksın! Kaybedicek bişiyim yok diye abuk sabuk şeyler yapmamak lazım tabi! Meselâ, ciddi oyunlardan biri, bişkilerdir. Karşında bayaa, ciddii bi insan vardır! Oyun bi kere çığrından çıkarsa, iki taraftan biri kolayca yavşak konumuna kayabilir her an! Bi de çekilmek vardır. Oyundan çekilmek yani. Bu, duruma göre diğer tarafın ya kaybı, ya da kazancıdır. Çekilen ise, sadece çekilmiş, oyundan önceki hayatına dönmüştür!..

Oyunlar say say bitmez. Meselâ oynaşmak vardır! Oyunun kendisiyle oynamak g bi bişiy. Zevkli bi oyundur! Patlayıncaya kadar uzatırsın! Kuralları içguduselair Pek konuşulmaz bu oyun esnasında... Bu doğal oyunun yanısıra, saman altından su yürütmek biçimindeki oyunlarda mevcuttur hayatta! Entrika denir bunnara. Pembe dizilerden tanıdığınızdır. Entrika hiç olmadı hayatımda, ya da bi sürü oldu, ben farkında dildim! Zaten biz, entrika felan dil de, kelekt diyoruz böyle şeylere kısaca! Her yerde çıkabiliyo karşımıza! İşler iyi giderken, aa, bi bakıyosun, kelek çıkıyo ortam, kişi veya ilişkide olduun o şey, her ne ise! Bi dolaplar dönüyo! Annamıyon!. Bi de anlamak var tabi. Off, bak o çok feci! Yani, sen de annıyon ve, karşılıklı başlıyo didişme! Kana kan, dişe diş!.. İntikam! Nefret! Gizli Saklı! Yani, büyük bi mücadele! Ulan, hayat zaten zor! Niye bi de birbirleriyle oynar ki insannar! Boşu boşuna vakit kaybı!. Oynıycaksan, büyük oynıycaksın di mi?! Garip insanoğluyla ne derdin var! Gitun yiyosa hayatla, doğay a felan didiş! Hem daa zevkli, daa karmaşık ve güzeldir; bi faydası da vardır.

Bi de, gel oyna diyenler var! "Yok, bilmiyorm" ben dersm; "biz bi.iyoz da mı oynuyoz" derler. Hazırcevaplıılar.. Kötü bi niyetleri yok tabi canım! Eğlenceye katılmanı istiyolar, kolundan çekiyolar! Hayatta en çok istediğim şey hazır cevap biri olmaktı! Nasreddin Hoca veya, Holivud filmlerindeki rahat karakterler kadar olmasa da, az buçuk hazır cevap olmayı isterdim. Yani, o an bi espri felan yapsam, güzel bi karşılık versem, belki derdimi annatabilirdim ama, dinneyen kim! "Gel oyna!" diyo yaa! Sevmem kardeşim, bilmem de ayrıca! Yapamam!.. Hayır, o dil, durduk yerde, eğlenceyi de bozuyo böyle, ortamı soğutuyo yani, benim gibi insannar! Terhis öncesindeki bi eğlenceydi. Ricaları kıramayıp, subaylar, komutanlar kaıkı oynadı, ben masada oturmuş, lebleb kıvıyodım ağzımda!... Ara sıra gelip, kolumdan çekiyolar, hiç bıkmadan...Vallaa, yalan atmıyım, hiç hatırlamıyom gerçekten; ama, sanırım, kalkım oynadım! Bi iki şık şık yapıp oturmuş olmalıyım.çünkü, iyice kılık yaratmıştım! Yani, dürte dürte, zorla oynattılar adamı! Bi şekilde, hepimiz oynuyoruz. Yani, yüzümüzdeki maskeler felan! Hem basbayaa hayvanız binnerce yıldır; hem de uygarlık, toplum felan denen, acayip karmaşık bişeyin içinde yaşıyoz! Ortalama bi denge kurmak için, kılıktan kılığa girmek gerekebiliyo bazen, mecburen... Yanmız; o şey, maske yani, ipi vardır onun da mı?. Çıkarıp masaya koycaksın arasıra! Hep, onla da gezersen, ne bilyim, tahriş yapar, bozar cildini. İşte asıl oyun burda gizli. Sen bi şekilde risk alıp, sosyal maskeni çıkartıp masaya koyduun anda, karşındaki de aynı şeyi yapıyormuş gibi oluyoken, oh diyon, ferah ferah, maskesizl. Meğer öyle dilmiş. Bi tane daa çıkıyo onun altından!. Üst üste giyinmiş!. Sonra sen geri takıyon kıvanıp, o çıkartıyo felan, derken, yaıama oluyo!

Küçük oyunlar, günnük hayatımızı sarıp kuşatmıştır zaten! Herkes oynadı için de, bi an, "ne lan bu!" diyip oynamamaya kalkınca da, sen oynuyomuş gibi oluyosun bu seferi. Yani, annaşılmaz, karmaşık, abuk sabuk şeyler sonuçta!. Çok takarsa kafayı yer insan. Kafayı yememek için de biraz oyun oynamak lazım; haydaa! başa dönduk!... Tamam yeter, oynama! Tadında bırak! Hemen iyi günner diliyorum...

TÜNEL

İNİLİ GELİN

Trabzon da halkın en çok küfrettiği aile Ulusoy'lar, yine kızları için düğün yapmışlar İstanbul hava fişek yağmuruna tutuldu şatafatın sonu gelmiyor Tüm Trabzon "Yedi iler memleket beş kuruşluk yardım yapmadılar" diye Ulusoy'ları seviyor Ancak Ulusoy otobüslerinin anonsları mizah tarihine çoktan girdi

"Sayın yolcularımız Terme Doğanay (Doğanay) Tesislerine gelmiş bulunmaktayız Şirketimiz yarım saat ihtiyaç ve yemek molası vermiştir, aha da geçtik orayı.. "

Başka bir anons. "Sayın yolcularımız Susuruluk Tağ (Dağ) Tesislerine gelmiş bulunmaktayız Şirketimiz yarım saat ihtiyaç ve yemek molası vermiştir. aha da ezdik köpeği."

Bir başkası: "Sayın yolcularımız Terme Doğanay Tesislerine gelmiş bulunmaktayız. çaylar şirketimizin bir küçük ikramıdır. lütfen kabul buyurunuz. İsmail, ula. yoksa önce benzin mi alsaydık!"

Bir fıkra gibi... Aile büyüklerimizle akşamın soyu-sopu üzerine konuşuyoruz. ben babamdan duyduğum şekilde, Kimin dan, önce İstanbul a, 1850 lerde de İstanbul'dan bu topraklara geldiğimizi iddia ediyorum. Bir aile buyuğumuz "Yanlış duymuşsun, loğrusını anlatayım. biz aslında Orta Asya dan gelmişiz..." "Nasıl?" dedim, "dinle şimdi, Orta Asya'da iç denizler kuridi.., Kuruyınca, karalduk düştük bu tarafa...".

Bir fıkra da benden. Murat Demirel soygunundan sonra Suleyman Demirel'in doktoru açıklama yaptı. "Beyfendi çok sıhhatli maşallahı var, çok rahat, akşamları kafasını yastığa koydu mu deliksiz uykusunu alıyor!"

Aynı günlerde, Hıncal Uluç da bir yazı yazdı, banka soygununa karışan gazete patronları için Köşesinde patronunu bir güzel savunduktan sonra, "yanı benim vicdanım rahat, akşam kafamı yastığa koyunca mışıl mışıl uyuyorum!"... Kendi kendime: "..mına koduğum memlekette, bir uyuyamayan biz kaldık!"

Bir fıkra da Eşber Yağmurdereli den, güvenlik kameraları bankanın sabahın dördüne kadar aralıksız soyulduğunu tüm Türkiye ye göstermiş, Eşber ağbi. "Sabahın dördüne kadar insan soymaktan yorulur. Ben olsaydım, gecenin ikisinde, hadi arkadaşlar bir işkembe çorbası içelim, sonra devam edeniz

Bunları sizin için değil, kendi acımı hafifletmek için kendime yazıyorum. Hayatımın en acı ile haftasını yaşadım Trabzon-Ankara karayolunda gıt-gel Hasta yatağında yavaş yavaş ölmekte olan ağbim. Girenler, çıkanlar, dualar, hocalar, doktorlar, çaresizlik. Teyzeler, yengeler, halalar, bir oda dolusu kadın a günlerdir ağlıyoruz Üç ay içinde seksen kiloluk adam, otuz kiloya düşmüş Habeşliler gibi, ne doğrulabiliyor, ne yutkunabiliyor. Yüreğim delik-deşik, ıstırap kıvrım kıvrım. Ağbimin elini tutuyorum, o kadar, gözlerinin içine bakamıyorum. Morfinli haplar veriliyor, uykuya gırsın diye dualar ediliyor. Ağbimin gözlerine bakamıyorum, uykuya gelince, yan odalara kaçıp ağlaşıyoruz Herkes dua okuyor, gelen-giden, geçmiş olsunlar. Ağbimin boynu bükük, mahzun duruşu acı çekmesin diye tekrar, bitmeyen dualar okunuyor, artık, ölsün kurtulsun, diye dualar ediliyor!

Nereye alsam kendimi, ağbim uykudayken kaçıp gitsem burdan. nereye baksam ağbimden hatralar, önce ağbimin arkadaşlarını ziyaret ediyorum, artık hep ağlıyorum.... Bir gün, iki gün üç gün, ne yapacağımı şaşırdım. Ağbim uykuya gelince uyanıncaya kadar beş-altı saat, kendimi başka bir yere atmalıyım

Sahile çıkıp denize bakıyorum, onun bana yüzme öğrettiği günler geliyor aklıma, dayanamıyorum. Ardımdaki dağlara baktım. Çocukluğumda babamla gittiğim uzak dağ köyleri geldi aklıma. Hemen bir taksi durdurdum, "yirmi milyonunu alırım" dedi, hiç düşünmeksizin "atla!" dedim Yarım saat düz yol. Şoför dalgın dalgın denize bakbğını gördü "abi, sargan suyudur bu.... (Zargana balığı, kılıç gibi ince, uzun balığın adı) deniz durgun, çarşaf gibi olunca, sargan çok sever bu suyu.." Sonra dağa vurduk, dünyanın en güzel ormanları işte bunlar, çam ormanları. Dağın yamacını portakal kesimi döne döne çıktık. Dağın yamacına serpilmiş üç-dört köy var, hepsini ezbere biliyorum. Taksiyi gönderdim, yamaçtan aşağı yürüyerek inerim, gezmiş de olurum, köpeklerden de korkuyorum burda beni kimse tanımaz birşey olur mu diye de korkuyorum

Ormanların içinde gezdikçe içim ferahladı, çağlayarak akan derelerin yanıbaşında yüzümü yıkadıkça serinledim, bir başka dünyaya girmiş gibi, nihayet unutur gibi oldum ağbimin gözlerini

İyi ki gelmişim, hayal meyal hatırladığım köy evleri, burada bir patika olacaktı, şöyle yan yan yürüyecektim, tüm köy evleri ya harabe, ya kapılarına kilit vurulmuş, burada her kapıda bir insek olurdu, çok uzaklardan bile bir çıngırak ses gelmiyor Şimdi dergiden arkadaşlara bunları anlatsam, inanmazlar, kafayı yerler İniş yolunu iyice karıştırdım, dönüp dönüp bir uçurumun yanına geliyorum. Korkumu unuttumak için hayaller kuruyorum, kitaplarını çok baskı yapacak, bu terkedilmiş araziyi satın alacağım, ihtiyarlığım işte bu topraklarda, yüzbinyıl arayıp da bulamadığım bu ormanların kışlıysında geçecek!

Eski bir mezarlığın önünden geçerken, benim yaşlarda üç-dört adam gördüm. Selamlaştık, mezarı hatırlamak istemiyorum, uzak durdum önce, belki tanırlar, tanışıldık verdim: "Ben şoför Sabri'nin oğluyum, çocukluğum buralarda geçti, şöyle bir gezmeye geldim, iniş yolunu şaşırdım!".... Biraz yaklaşınca neye uğradığımı şaşırdım. Adamlar bir mezarı oymuşlar, mezarın başında bir adam, beyaz şeker torbasından çuval tutuyor, mezarın içinden adam çamurlu, tahtalı, çürümüş iskeletleri çıkarıp içine koyuyor, diğer adam sürekli dua okuyor, Bir eliyle bana, "bekle, bekle" işareti yaptı. Çaresiz bekledim, beklemesem, kuşkulanırlar, hırsız mıyım, katil miyim. Torbayı bir güzel bağladılar. Yanındaki adam torbayı tutacak diyana sıkı sıkı tenbih etti "Eline alsan, bacaklarından aşağı gelir, belden aşağı düşmesin günahtır, sırtına alsan arkana gelir günahtır, en iyisi torbayı boynuna bağlayalım!" dedi.... Torbaye boynuna bağlayan düştü yola, geldi yanıma. "Ben de Maçka ya inıyorum!" dedi, "birlikte yürürüz!"

Ben mezardan, ölüden kaçıyorum, düştüm içine, Adama bakamıyorum, boynundan aşağı iskelet dolu bir torba asılı, lafı karıştırmaya başladım. "Yukardan aşağı üç köyü döne döne indim Bir tek kişiye rastlamadım eskiden hiç değilse bir iki kocakarı otururdu evlerin önünde, onlar da yok!" dedim....

Adam bir derin "of" çekıp, "Sorma gardaşım, herşey yirmi sene içinde oldu" dedi. Bu köyün adı "Zagıra" değil miydi, "O eski adı, yeni adı: Erişte" dedi, "Şu bildiğimiz erişte. ", "Evet o, Erişte!"

"Sen kimin oğlusun?" dedim, "Ben değnek ısıyin'in oğluyum", "şu bildiğimiz değnek mi?" "O budiğimiz değnek, şu boynumdaki torbada kemikleri!" "Nereye götürüyorsun kemiklerini?"

"Uzun hikaye gadaşım, uzatmadan anlatayım..." (gadaşım: Trabzon dilinde, kardeşim, anlamında.) Vurduk yola, lafı mezara, kemiklere getirsin de istemiyorum, konuyu değiştirmek için, hemen: "Burralarda tek bir tarla kalmamış, hepsi yoncaya, yeşilliğe dönmüş."

Sonra gadaşım, hepsi son yirmi senede oldu. Böyle ıssızlığına bakma, bizim köyün namını gazetelerden duymuşsundur. yirmibeş sene evvel köy kahvesinde tüp patladı doksan kişi yaralandı diye haben çıkmıştı, o kadar çokturk, bugün tek kişi kalmadı.

Ormanların içinde ormanlar, dünyanın en güzel tablosundan daha güzel çayırlıklar, gözümü alamıyorum, lafını kesip "bu kadar güzellik olur mu?" dedim, "gadaşım hatırlatma oraları, bir kere dönüp bakamıyorum, kalbim sıkışıyor, ölecek gibi oluyorum, köyüme ayakkabılarıma bakarak gelirim, adımlarımdan gözlerimi ayırmadan çıkarım, baba vatanı orası, eğlenme benimle, hatırlatma bana..." Birden ağlamaya başladı, boynundaki torbaya: "Ahh değnek ısiyin, tırnaklarımla toprağını kazıp, eşeleyip mı çıkartacakdım seni, dede toprağından!"

Lafı değiştirmek için tekrar, burada eskiden çok kurt olurdu... "Bizim kurtlar intikamcı eğlenceciydi, hayvanlarımızı parçalar bırakır, bir kere malımızı yediğini görmedik... Bak şu tepeyi görüyor musun, yayladan koyunun içine girip, sürükler, şu uçurumna kadar getirdi bir defasında... Koyun akılsız yaratıktır. Bir tanesi atladı mı yardan, peşinden hepsi atlar, o sene, üçyüz koyun attadı, hepsi parçalandılar. Koşup koyunun yanına vardık, bir tanesine diş bile geçirmedi kurt..."

"Niçin yemedi koyunu?" "Ne olacak gadaşım, kurt her yerde karnını doyurur, eğlenceci, intikamcı..."

"Çakal da çok olurdu!", "Çakal her yerde olur, çakalı da hayvandan sayma..."... "Ama bir zamanlar burada eşşek kadar büyük köpekler olurdu, yolumuza çıkar mı?", "Korkma gadaşım çıkmaz. tabii bir insan bilmese korkar! Bir saat yolumuz var daha uzatmadan anlatayım sana "

"Evren'in ihtilali olduğunda köyümüzde elektrik yoktu. Özal ın adamları erkek adam çıktı, verdikleri sözü tuttu, o seneye elektriği getirdiler köye. Tepeye kadar taksiyle çıktın, o zaman nere-

de bu yollar, ey gidi?..

"Elektrik geldi, lakin evlere kim çekecek, tesisatı kim yapacak. Muhtarımız Kangal Dayı... "Şu bizim kangal, köpek kangalın kangalı!

"Dur gadaşım, uzatmadan anlatayım... Kangal dayı, köyün tesisatını ihaleye verdi, o zamanın parasıyla dörtyüzbin lira. Üç elektrikçi şehirden gelip ihaleye girdi. En düşük veren üçyüzellibin diyor, aşağı inmiyor. Bütün kasabaya rezil olduk, köye elektrik geldi lakin evlere çekemiyoruz. Hiç değilse Kangal dayının evine çekelim dedik. Köylü kısmında para ne arar..

"Bir zaman sonra, Hızır Süleyman adında otuzunda bir oğlan geldi köye!" "Hızır nedir sorma, her bir işimize koştururdu, köylü adına Hızır, dedi.

"Ben dedi, tüm evlerin tesisatını fişini, prizine kadar otuzbin liraya yaparım. Bir hafta içinde on-onbeş adamıyla köydeki evlere dağıtıldılar. üç-dört gün içinde her bir hanenin lambasını, fişini prizini tamam ettiler..."

Hızır Süleyman o gün, Kangal dayının evine bir de elektrik ızgarası 'borç sayma, nasılsa ödersin' diyerek hediye etti. Dedi ki, artık yemeklerini odun ateşinde değil, burda pişireceksiniz. Bazı evlerde tüpgaz vardı, koca dağın yamacında sırtınıza tüpgazı vurup çıkartmayacaksınız. Bir haftaya kalmadı, kangal dayının evinde elektrik ızgarasını gören köylünün her bir bir ızgara siparişi verdi. Hızır Süleyman her eve bir ızgara attı. Köylü parasını nerden versin. Yukardan aşağı getirken görmüşsündür, her evin önünde dededen kalma ceviz ağaçlarını. Cevizleri topladığınızda verirsiniz, dedi .. Ormancının da hoşuna gitti, artık gizlice ağaç kesmek yok...

"Uzatmayayım gadaşım, Hızır Süleyman ertesi ay, kucağında bir televizyonla geldi. Televizyonu köyün meydanına kurdu. Tüm köylüyü topladı. Nasıl açılır, nasıl kapanır öğretmeye başladı. Önce çağırdı Gammaz dayıyı.

"Şu bildiğimiz gammazlık mı?", "O gammazlık... Sonra televizyonu bedavadan Gammaz dayıya hediye etti, 'borç sayma, nasılsa ödersin' dedi.

Ertesi gün Gammaz dayının evinde televizyonu gören köylü, Gammaz amcada var bizde niye yok, diye yanşa girdiler. Allah razı olsun, Hızır Süleyman çok cömert, çok merhametli adamdı köylünün halinden anlardı. Her eve bir televizyon kurdu. Köylü parayı nerden verecek. Her hanenin en az dört malı (ineği) vardı, onbeş ineği olan haneler bilinir, sadece bizim köyden yaylaya 150 nin üstünde mal çıkardı. Köylü makru çok sever, Hızır suleyman "malınızı satın demiyorum, ama gelecek seneye enikleyecek (yavrulayacak) makruz benimdir enikler yine sizde kalsın, büyüyünce satarım, ya size, ya başkasına, köylü razı geldi...

"Uzatmayayım gadaşım, bizim köylünün bankalık, kredilik işi olmazdı. Hızır Süleyman bir zaman sonra köyün meydanına çamaşır makinesini getirip kurdu. Kürek halayı çağırdı yanına.

"Şu bildiğimiz kürek mi?", "O kürek gadaşım!"... Çamaşırları doldurdu makineye, köylü seyretti sonra koca makineyi herkesin gözü önünde Kurek halaya hediye etti 'borç sayma, nasılsa ödersin' dedi. Bir haftaya kalmadı, köylü gitti, geldi, Kürek halanın çamaşır makinesini film gibi seyretti. Köylü, gündüzleri toplaşıp Kürek halanın çamaşır makinesini seyrediyor, akşamları televizyon yayını başlardı, o zaman iyi çekmezdi, çizgiler, noktalar anlaşılmazdı, çamaşır makinesi daha eğlenceliydi. Köyün uşakları karşısına geçip, bu dönen Halil Dayı nın donudur, bu dönen Seher yengenin şalvarıdır diye gülmekten ölürlerdi.

"Uzatmayayım gadaşım, bizim köyde öteden beri her bir hanenin hali tezgahı vardı, kızlar üçer beşer oturur başına, üç ay kalmaz beş metrekare halı çıkartır. Tarladan dönen tezgahın başına otururdu. Eskiden senin benim yoktu, yonca tarlası ortaklı, iki hafta biçer yetiştiremezdik, odunu beraber keser, tarlaya birlikte giderdik. Çam ağaçları kesmek yasaktı, pelitleri, kavakları kes, yine doymaz. seneye kalmadan eski boyundan daha büyük atardı. Her evin kumesinde otuz-kırk tavuk mutlak olurdu. her hafta kasaba pazarına birer-ikşer satılır, öteberi alınır, ne bileyim, patatesimiz bostanımız, ayvamız, elmamız, soğanımız, mısırımız, tütünümüz azdı ama, bize göreydi, mısır ekmeği yer, akşamları tütün kuyar içerdik, koy yerine ne lazım dışardan, biraz tuz, biraz mum, biraz da gaz, biraz da basma pazen, bilmedin çamaşır sodası, sonra hazır gübreler moda oldu..

"Uzatmayayım gadaşım, her bir hane, çamaşır makinesi Kurek hala da var da bizde niye yok diye yanşa başladı. Köylünün parası nerden olsun. Bizim köyün yaylası Sumela Manastırı'nın üstünde, herkes bilir orayı, Ermeni yaylası. Hızır Suleyman, senede iki ay çıkıyorsunuz, zaten elinizde yaylaya çıkartacak çok malınız yok, ben yayladaki yerlerinizin tapusunu da istemiyorum, ancak, çok güzel yayladır, turistler de gelir, buraya bir tesis yaparız belki, hem benim de elimde vardır kırkın üstünde mal... Hızır Suleyman iyi adamdı, köyde en çok mal onda vardı, üç yıla varmadı, köylü dedi ki, yayla ortaksa, Hızır Suleyman da ortak, bu kadar yılığın arkasında kalır mı.

"Hızır Suleyman habu devletin başına geçseydi, inan gadaşım hiç bir derdimiz kalmazdı.. Bugün Miyav teyzenin.

"Şu bizim miyav mu?", "hah o miyav... tesbih adında kızının düğünü vardı?

"Şu bizim tesbih?" Hah o tesbih... köyün kadınları toplaşıp iki kazan enşte doğramışlar, bakır kazanlarda pişirildi. Gazetelerin hepsi yazdı, mutlak duymuşsundur, düğün yemeğinde iki yüz köylü zehirlendi diye.

"Köy yen, dağ başı, Hızır Süleyman, hızır gibi yetişti, kamyonlara doldurdu köylüyü, şehirdeki hastaneler doldu. Hızır Suleyman köylünün başından ayrılmadı, büyük hükümet adamları koştu, geldi. Uzatmayayım gadaşım. üçgün sonra toplaşıp köye döndük, Hızır Suleyman iç içe giren tencere takımları getirdi, çiçekli çiçekli, bakır sahanlara yasak koydu, bu cahillikle tüm büyük adamlara rezil olduk, dedi, her bir eve tencerelerden ikişer, üçer takım attı, "borç saymayın, nasılsa ödersiniz" dedi...

"Uzatmayayım gadaşım, benim çaydanlığım hala Hızır Süleyman'ın çaydanlığı dır parası da verilmemiştir, Allah razı olsun, melekler gibi adamdı... Bilirdi köylü lüksü senedi-sepeti sevmez, korkar mühür basmaktan, Hızır Suleyman köylüyü topladı, şakadan seneller yapmaya başladı. Köylüye dedi ki, bak "Ahmet Şerefoğlu, senin adını Gammaz amca diye yazıyorum, şimdi ben mahkemeye gitsem beş kuruş alamam, kanun, devlet, sizden para alamaz, bak, dedi Seher hala, senin adını da miyav teyze yazıyorum. kimse bu senetlere inanmaz... Köylü dedi ki, ama, köyün isminden bukurlar bizi, Hızır Suleyman dedi ki, bizim köy, düğün yemeğindeki erişteden şöhret oldu, senetlere köyün adını da "Erişte" diye yazıyorum, kimse inanmaz bunlara.

"Uzatmayayım gadaşım, köylünün iyiliği için her kurnazlığı yapardı Hızır Süleyman. Bizim köyün tek derdi heyelandır, görüysün köy yamaç üzerine kurulu, heyelan belasından kurtulamadık. Heyelan bir gece de olmaz,toprak, tarla, ormanlık yer, beş senede, on senede bir metre, iki metre aşağıya yürür. Diyelim komşunun ağaçları yürüdü, girdi senin tarlana. Şimdi köylü der ki, ağaçlarını al burdan, ben tarlamı süreceğim, ağacın sahibi de der ki, ağacımı niye keseyim. Araya hasımlık girer, dünyada hiçbir hakim hiçbir kaymakam bu derdi çözemez. Bu yüzden tetikte olmak lazım, birlik çıkmasın diye, bütün köylü birleşir önce taş kırarız, sonra, dolgu taşları kayaların üstünden taşır, set yapar, önleriz. Uzatmayayım gadaşım, bizim köyde hasımlık, namus, kadın davasına değil, sınırı geçen ağaçlar, tarlalar yüzünden çıkar... Hızır Süleyman araya girer, ağacı olana ağacın, tarlası olana tarlanın parasını öder, kan davası başlamadan biter. böyle erkek bir adamdı...

"Gadaşım, yolumuz daha var, benim küçük abdestim geldi, bir su dökeyim, dee nasıl yapacam.." Aman bana vermesin korkusuyla: "Şöyle, çimenlerin üzerine koyuver torbayı!", "Çok cahilsun gadaşım, yere koyülür mü.. Sen, haburu boynumdan çıkart.. Lakin belinden aşağı gelmesin, sırtına da yük gibi vurma, dur gadaşım, sen abdestsuzsun olmaz, abdest al önce.."

Ayaklarım titreyerek indim derenin kenarına, hava kararmakta. Yapraklar, ağaçların hışırtılarından başka tür gözler bitti. Küçük gafulluklarının dibinden başka tür sesler çıktı. Baudlaire'nin Ölüler Dansı şiirinden bir mısra düştü aklıma: "Kim kucaklamadı bir iskeleti, kim öpmedi!".. Diğer mısra nasıldı.. "Kim gidasını almadı mezar şeylerinden!" Yıkadığım ayağım çamurlanmasın diye tek ayak üstü çorabımı çıkartıp, tek ayak üstü sol ayağımı da yıkayıp... Mırıldanarak, dualar okuyarak torbayı bir törenle boynumdan çıkartıp, boynuma geçirdi. "Korkma gadaşım, gözü yok, burnu yok, bunun!".. "Korku da değil duyduğum, daha öte birşey. Gözlerim çukurlaştı, saçlarım bembeyaz oldu, daha derinden başka bir koku, sakallarımın her teli solucan gibi göğsüme kadar uzadı. Farenin dili gibi karanlık dökülüyor her yandan. Boynuma asılınca tahtalaşmış çürümüş kefen parçaları, çamurla karışık iskelet parçaları, ciyak ciyak kapkara tenha bir kuyunun içine düştüm. Ah ölüler, ah mezarlıklar, siz mi çağırdınız beni otuz yıl önce çocukluğumu gezdirdiğim bu köy mezarlığına! Çimenler üstünde şırıl şırıl çış sesini duyuyorum, boynumda başsız kadavra, boğuluyorum, gözlerimi kapattım zifiri karanlık, beynim alevle doldu, boynumda... boğuluyorum.

"Kurtulabilmem için yelkenli, direkli, meyveli düşler, hayaller mi kurmam lazım. Adamın yolda [illegible] düşünsün diye zorladım zihnimi. Şu yazarlık, [illegible] aklına hiç olmayacak kelimeler getirir,

Devamı 14. sayfada

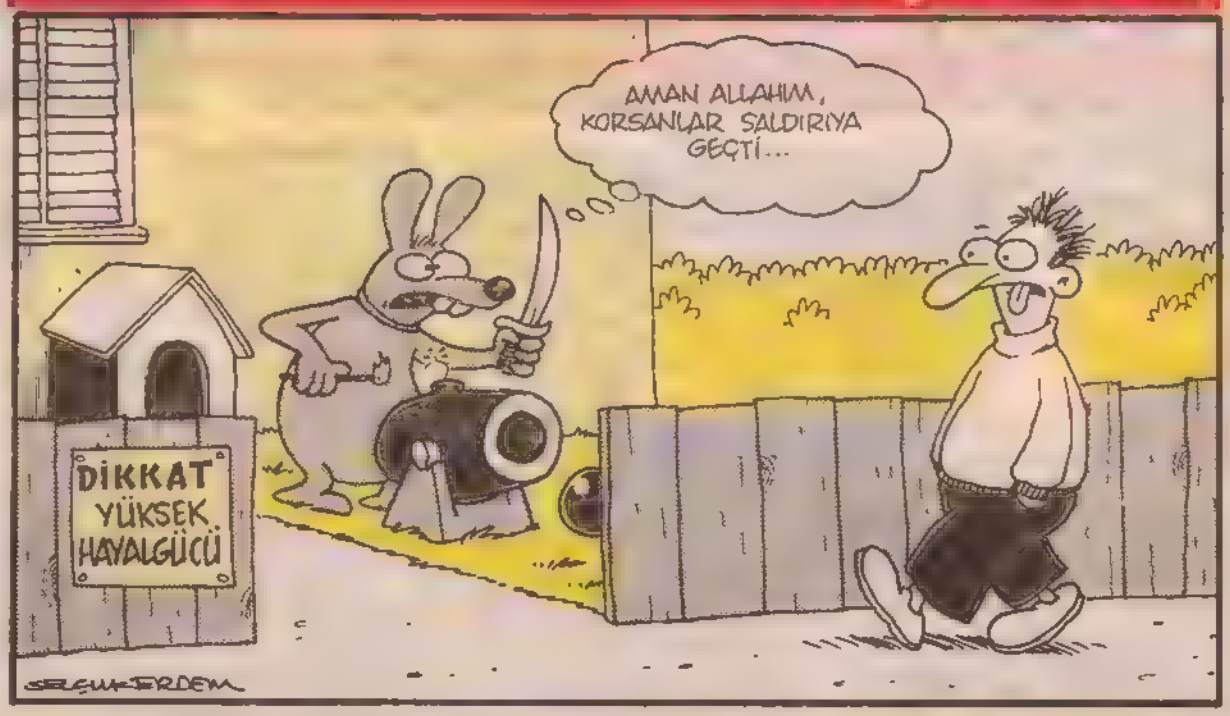

DUYURU: Geçen hafta kitap fuarında imza günüm vardı, haber vermedi demeyin...Bu hafta da bi yerde bi şey var...

harala gürele

daral@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam boynumda asılı torbaya: "Ulan değnek İsiyin, tam değnekik adammışsın!" diye bir cümle geçiverdi, utandım, ama sonra

Beni mezara gömen bu karanlığın içinden boynumdaki lanetli zincirden kurtulur gibi oldum. Uçsuz bucaksız denizin yüzü gibi. Tuvaf gibi göründü iskeletin yüzü. İçimde durgun, sargan suyu. Bir güç geldi kollarıma. Şimdi tüm dünyayı kaldırabilirim. Biraz önce batakığa gömülmüş gibi kımıldayamıyordu ayaklarım, şimdi, büyülenmiş, hafiflemiş başka dünyanın sırlarını çözmüş gibi, zıplayarak koşuverdim. Çişi bitince, boynumdan, o sormadan, çıkartmaya yeltendim.

"Dur gadaşım, bir abdest de ben alayım.." Zihnimden sonsuza uzayıp geçen şeylerin neresini anlatayım, yorgunluk mu, korkudan mı, dizlerimin bağı çözüldü bütün hayatımda ne varsa hepsi boynumda, bir uçuruma atlar gibi, gözlerimi kapadım, yeniden, bilinmez o şeylerin en dibinde Hint işi bir kandil yanıverdi içimde. Annemin babamın çoktan toprak olmuş gözlerinin derinliğinde .. Ah akşamlar hep kararsan da, ah mürekkepler hep kara yazsan da, içimde tüm geçmiş zamanlardan sıcacık bir emanet var, ne kadar okşamışsa annemin elleri, hepsi şimdi birden yüreğime doluştu, artık dönüp bakabilirim ağbimin gözlerine

Küçükken, ağbimin arkadaşı, tabelacı Hayati'yle, şimdi ressamlık da yapıyor Sulukü Mezarlığı'nda, yağlıboyayla, demir levhalara mezarbaşları için tabela yazardılar. ben de, mezar aralarında bağıra bağıra müşteri toplardım: "Ruhunuza Fatiha Yazılır Amcalar Ruhunuza Fatiha Yazılır Amcalar!"

İçimden geçenleri okumuş gibi, abdestini bitirip, "hadi gadaşım, bir fatiha daha okuyalım", yine bir merasim inceliği ve resmiyetiyle boynumdan torbayı çıkarıverdi, ama ben başka bir insan oldum, artık şehre dönmesem de olur. İçimde kokuşmuş, çürük, zehirden ne kadar pislik varsa, boynumda asılı torbayla, sonsuzluğun banyosuyla yıkanıverdi! Nerden bilebilirdim kadavra parçalarının ateşiyle ısıtılacaktı içim. Büyük adamlar gibi oldum. Yüreğim, gözlerim büyüdü, adımlarım, şimdi bir adım atıyorum, sanki öbür dağın yamacına ulaşıyor, bir daha atıyorum, sanki o dağın arkasındaki dağa ulaşıyorum, öyle kolay ki yürümek artık Şimdi soruyorum kendime, hiç hesapta olmadan, beni bu akşam vakti, bu köye kimin sesi çağırdı, kim çağırdı, buraya neden geldim, çok sert, çok tartışmalı bir toplantıya anında yetişmiş ve tüm sorunlarımı çözmüş gibi..

Sanki mola verip, çayırdan, ağaçtan, dereden, abdestten, torbadan bir insanlık neşesi toplamışız gibi, uygun adım, marş marş vurduk yola.. "Eee sonra..." demeden

"Uzatmayayım gadaşım bizim köyü batırdıysa Tofaş sevdası batırdı, bir de bizim köyün herbirşeyi vardı diye bütün köylerin gözü bizdeydi, nazar alduk. Tarlalar mallar (inekler) elimizden çıkınca başladı işsizluk, yine yetişti Hızır, dedi ki, şehirde inşaatımda çalışın, önce babam değnek İsiyin gitti, dedi ki çok uzak orasi, Hızır dedi ki, kapına Tofaş'tan bir Şahin koyacağım, yevmiyenin yarisini keseceğim, bir de yaparsunuz haftada beş kilo yağ. Hızır'ın kasabada yağ dukkanı vardı, her hafta taksit gibi getirirsiniz, beşer kilo yağ.. Köylü dedi ki, İşsizuk çünkü, bir yerlere gidip gelemiyruk, kalduk burada, Değnek İsiyin şahin almış, biz de alırız

"Uzatmayayım gadaşım, üç aya varmadı herkes kapısına çekti bir Şahin, arkamızda dağ gibi, hızır gibi Süleyman, 'borç saymayın, nasılsa ödersiniz' bilesin gadaşım köylünün borcu namustur, ödemezse kafayı yer. vurur kendini Geldi bir kara haber, Hızır Suleyman uçmuş dereye, öldü. Köylü bir hafta ağladı, dövündü, öbür hafta çok sevindi gitti, silindi borçlar diye.. Daha babasının kırkı çıkmadan, vardı onun Doğan adında 19 yaşında bıyığı terlememiş kabadayı bir oğlu çıktı geldi köye, dedi ki, herkes borcunu getirsin, köylü dedi ki, Hızır bizim ağa gibi sahibimizdi, o borç kabul etmezdi, biz yağ verirdik, inşaat işçiliğinden, amelelik yapıp yevmiyelerimizi verirdik, üstelik senetlerin hepsi şakadandur, hiç olur mu, Miyav teyze...

"Uzatmayayım gadaşım, Doğan delisi ertesi hafta aldi yanina on tane adam, boylan haburdan yukarı, geldi köye, bastilar mermiyi, vermeyen olursa, o kadar diye... Ne yapacağumuzu şaşurduk, köylu kısmında para ne arar

"Uzatmayayım gadaşum, Doğan delisı bakti parayi alamayacak gittı kesti elektriği. Koştuk jandarmaya, öbür hafta bir daha kesti, bir daha koştuk jandarmaya Doğan delisiyle Türkiye uğraşamay, biz nasıl başedelim. Üç ay, dört ay elektrik yok, gündüz yapacak iş yok, tezgahlara ip alamayruk, tarla çimene döndü. İşsizluk, sıkıntı bir de her yer karanluk, hepimiz yiyeceğuz kafayi. Geldi köye kaymakam, gençten bir uşak, dedi ki: "Yüzbinyıldır elektriksiz ışıksız yaşadınız üç aya dayanamıy mısınız?", "Doğri der, ama, eskiden Doğan korkusu yokti.. "Doğan'un adamları her gece kapilara mermi sikay!" "Bu böyle bir yil devam etti, ne kasabaya indik, ne kapıya çıktık, gizli gizli inşaatta çaluşanlarimiz kumanya, erzakcuk getirdi yeduk

"Uzatmayayum gadaşum, hepimize sardi korkudan bir hal... Kürek hala diy ki, geceleri oliyrım kürek, ineyrim tarlaya, başımi kürek gibi sokayrım toprağa.. Kızı Tesbih diy ki, her gece oliyrim tesbih tanesi gibi, şık, şık, şık, sesler gibi düşiy üstüm üstume, gönderdiler doktora... Allah inandırsın gazeteler yazdi, "miyav teyze her gece miyavlay".. Gammaz amcayı sorma, seksen yaşına geldi, gidiy hergün belediye başkanına, kaymakama anlatiy, anlatiy ki kafayi yersin. Sekiz yaşındayken Hali'in çalduğu cevizleri yetmiş sene sonra kaymakama gammazlay... Bir de Tencere yengemiz vardi, her gece uyanip tencerelere oturiy... Bi köy olduk deli..

"Uzatmayayım gadaşum, kimsenin çikip uğraştuğu yok, köyümuzü de aldi bir hal, aha yukardan aşağu ine ine gördün, heyelan sardi her tarafi, sanki erişte hamuru gibi toprak kıyılıp kıyılıp aşağı iniyor.

"Uzatmayayum gadaşum, arabanın borci kötüdur ama, kendi iyidir, araba yol öğretir insana, arabasina binen çikti köyden, önce inşaatlarda naylon çadurlar beş-alti ay yatıp, kalkup, borç harç şehir yerinde evimizi kurduk.. Bir laf dolandı aşağıki köye baraj yapılacak diye, bizim köyden de tünel geçecekmiş.. Sorduk kaymakama, dedi ki, barajın 15 yılı daha vardur, ama tünel diye birşey yoktur Hızır Süleyman, rahmetli, Allah gani gani rahmet etsun, gun gelecek buralara baraj yapılacak, memleket o zaman kalkunur derdi, yaylaya haburdan tünel yapulsa yol iki saat kısalur derdi. Bugün değilse, bu tünel birgün mutlak yapulur.. Lakün düştü içime bir korku. Babam, rahmetli değnek İsiyin, her gece rüyamda tünelin içinde kemikten değnek olmuş dövup dövup kovalar beni Sonunda sordum, soruşturdum, alayım oni da şehir mezarluğuna, dedim. Yüzmilyona mezar yeri buldum, bakarsun o parayi bir daha bulamam, kaluruk o tünelin içinde... O tünelli rüyalardan kaç yıldır ne çektiğumu bana hiç sorma..."

Uzatma, uzatma ben de kafayı yiycem.. Dur gadaşım, dedim, çok uzattın hikayeyi. Masal mı, gerçek mi, beni mi kandırıyorsun?

Neyse, ben de uzatmayayım hikayeyi. Maçka'ya indik. Şimdi taksiye bir on milyon para versem, annemin kemikleri mezarda sinirden döner, dolmuşunu sordum, dörtyüzbin lira... Kendi yasımı, acımı unuttum, bu hikayeyle zihnim dağıldı...

Şoför gencecik çocuk, teypte Müslüm Gürses, dinlediğim hikaye binbir gece masalı gibi, adam beni bir yol eğlencesi mi bulup, dalgasını geçti, yanaştım şoföre... "Buraların yabancısıyım, Zağira köyüne baktım, bomboş..."

Şoför: "O köyü sorma abi, o köyün ekdiği patatesdi, yediği mısırdı, onların g tü kalktı, burda dukkanları var, rahmetli bir toptancı Suleyman vardı, ne gelirse mağazaya yalan-yanlış senetlerle alıp götürdüler evlerine, hepsi oldu mahkemelik. Allah seni inandırsın abi, her bir hanenin önüne acentadan çıkmış sıfır kilometre Tofaşlar çektiler!"

Bir tarafından binbir gece masalı gibi, bir tarafından şu son yirmi seneyi geçirince gözümüzün önünden nesine inanmayayım bu hikayenin...

Yarım saat yolumuz var, gözlerimde uyku, minibüsün karanlık camlarına dalıp çıkıyor. İrkilerek elimi göğsüme atıyorum. Torba hala orada asılı mı? Artık torba hep boynumda.

Nihat

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

Geçen hafta Tüyap'da imza günündeydik... mahşeri kalabalık... adnan hoca'nında kitap standı var... takma isimle... beleşe bisürü kitap dağıtıyor müritleri birde web sitesi yapmışlar "www.allah.com.tr" diye! reklam afişi yapıp asmışlar dev gibi!... gece çıktık ordan... caddede bir bankamatiğe girdim... bir kız ağlıyor... dedikl, memleketten babasına yolladığı parayı alamamış... bozuk bankamatik, kartını alıkoymuş... kabire ağlıyor... memleket.com.tr...

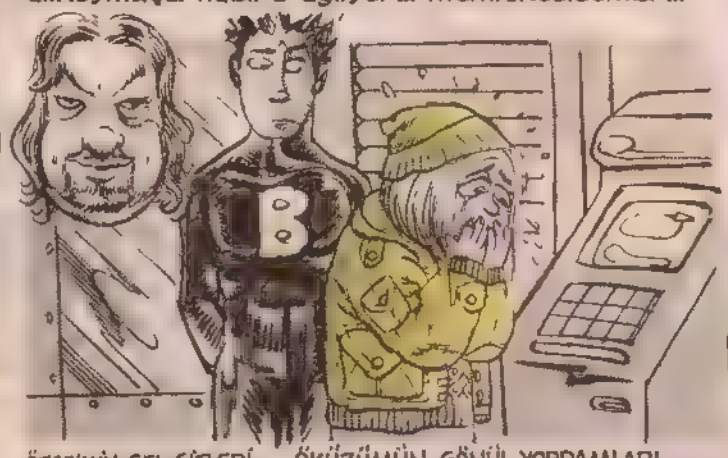

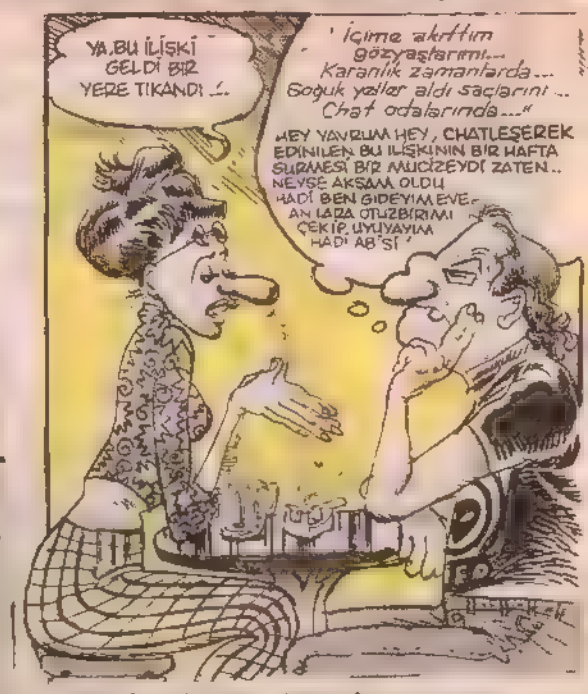

Bir iki yıl evel, Adana'ya, bayram ziyaretine gitmek istedim... ne uçaklarda, nede otobüslerde yer yok... zar zor bi taşıtlarla külüstürden yer bulduk... her limanda bir sevgili... 30 yerde mola veriyoruz... paso mide bulantısı... ön koltuktaki kadın çocuunu ikide bir havaya atıp duruyor.."Allah de" diye... kustu en sonunda çocuk... benimde iyice kusasım geliyor... tekrar dalıyorum uykuya..

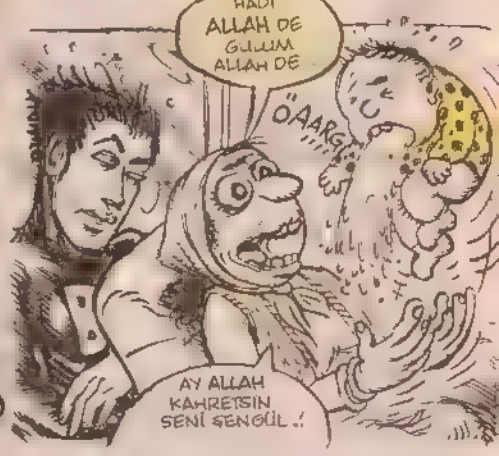

Sevgili Bezgin Bekir

Sana, Soyanüre Karşı, Bergama-Çanakkale Yürüyüşü'nün 50 km'sinden yazıyorum. Yürüyüşün tümü 220 km. Köylüler Çanakkale savaşında ölenleri ziyaret edecekler. Işın aslı şu; geçen yüzyılın başında, yürüdüğümüz toprakları işgal etmek için dünyanın bir çok yerinden insanlar gelmiş. Buraların yerlileri ile muhtış bir savaşa tutuşup yenilmişler

Sonra, bu defa yeni yüzyılın başında, gene yabancılar gelip, yerlilerin topraklarındaki altını alıp yerine siyanür bırakmak istemişler. Bu Bergama'yı da içine alan Bakırçay ovasında yaşayanların ölmesi demek. Yerliler, önceki yüzyıldaki işgale karşı koydukları gibi, bu ölüm şekline de karşı çıktılar. Kavga sekiz yıldır sürüyor Yürüyüş de bu kavganın geldiği yeni nokta.

-İki gündür, kasketli, şalvarlı köylüler, patlayan ayaklarına basa basa yürüyorlar. Yürüyüşünüz işe yarayacak mı diye soran birine, Pınarköy'den Muammer şöyle cevap verdi. Bugün siyanürlü maden zehir akıtamayacak, çünkü biz yürüyoruz, yarın ve Pazartesi günü de maden çalışmayacak, çünkü biz yürüyeceğiz. Pazartesinden sonra da onları durdurmanın yolunu bulacağız.

Bergamalılar yürüdükçe, geçtiğimiz yerlerden destekler alıyoruz. Temiz bir yatak, çorba, zeytin, ekmek, peynir, çay, su, yol kenarında alkışlayan insanlar, bizi yüreklendiriyor. Burhaniye'den Murat Narin bey yol boyunca bize kuru yemiş alıyor; yedikçe yürüyor, susadıkça su içiyoruz... Ben en arkasından gelip yürüyüşü kolaylaştırıyorum. Böyle yürümeyi hepimiz çok seviyoruz. Bu gidişle, yürüdükçe, köylüler daha zeki ve çevik olacaklar

Bana ve yürüyüşe gene timurdan@yahoo.com'dan ulaşabilirsiniz. En içten selamlarımla..

Timur Danış

Parmağımda Yara İzi

Hava karanlıktı. İçime inceden bir ayaz işliyordu. Sıcacık evime dönebilmek için kestirmeden kuytu bir sokaktan ürperterek içimi, geçiyordum. Evlerin dibleri yosun tutmuştu rutubetten. Yola bakan evler sanki içimi okuyorlardı

Eve varmak için hızlandıkça ayağım kaldırımın çıkık taşlarına takılıyordu. Eve dönmekten başka birşey yoktu aklımda. Bir ara kaldırımın kenarında bir dilencinin yattığını farkettim. Gecenin bir vakti başucunda şarap şişesi yerde yatan bir, korktum önce yolun öbür yanına yönaldım dizlerim titriyordu. Dilenci korktuğumu hissetti ki "hey" diye seslendi. Yanına gitmek zorunda kaldım, yaklaşınca parmaklarını göstererek ses endi "Bak ne görüyorsun". Parmaklarında yara izleri vardı. Sustum ve daha da yaklaştım "Biliyor musun aslında ben bir müzisyenim" dedi adam. Dilenciye birden ısınmıştım. Niye bu haldesin, neden çalışmıyorsun diye sordum. Cevabıyla içim buz kesti. Sadece kendi müziğimi yaptığım, dinleyenlerin istediklerini çalmadığım için di. Fark neydi, diye sordum. Çünkü diye başladı ben zenginlerin yanı cepleri dolu yürekleri boş insanların geldiği bir yerde çalıyordum. Onlar bankaları soyanlardı insanları dolandıranlardı, malzemesinden çalan müteahhitlerdi, adaleti mülkün temeli sayıp mülkü olana paraylа satan insanlardı, yediklerı kaba işeyen bu ülkenin öğretmenini, doktorunu, hemşiresini, polisini kullanan ve yaşadıkları ülkeyi yok sayan insanlardı. Yüzüne kızardığını hissettim birden ve neden çalmıyorsun dediğime utandım. Ağzımın açacak oldum, kelimeler tıkadı boğazımı adam elini ağzıma tuttu ve "sus ve dinle" dedi

Ben hala çadırda yaşayan depremzedelerin, kışları yakacak bulamayıp evlerinde battaniyeleriyle dolaşanların, başkalarının ceplerı için vergiler ödeyenlerin eğitilmek amacıyla cezaevlerine giripte ölü çıkanların hastanelerde, maaş kuyruklarında ölen yaşlıların, eğitim, tanımamış görencilerin ucuzundan atmak için pazar yerlerini dört dönen kadınların, karın tokluğuna insan yetiştiren öğretmenleri, çöpleri karıştıran, soğukta cam silen mendil satan bebeciklerin düşlerinlerin, düşündüklerini yazanların, aydınlık oğluna ölen yazarların, köfte yapmak için komşusundan bayat ekmek isteyip ıslatıp çocuklarına yediren anacakların müziğini yaptım ben ama dinleyenler sevmediler bu müziği hem de bile bile sevmediler Ben de kestim parkamlarını, canım yandı ama asla müziklerini yaptığım insanlar kadar değil.

Artık bırakın eve dönmek, adım atmak istemiyordum adamın yanından. "Görüyorsun ya" dedi. İnsanların hayatı gibi müzikleri de farklı uçurumların ülkesindeyiz

Ben adamın ağlayan gözlerine bakarak sordum. Bu uçurumlar ülkesinde eşit insan var mıdır ki?

Adamın cevabıyla içim dondu, benim de parmaklarımdan kanlar damladı sanki. "Eşitlik arıyorsan mezarlığa git"

Mehmet Esba - Alanya

DERVİŞİN FİKRİ VE DE ZİKRİ

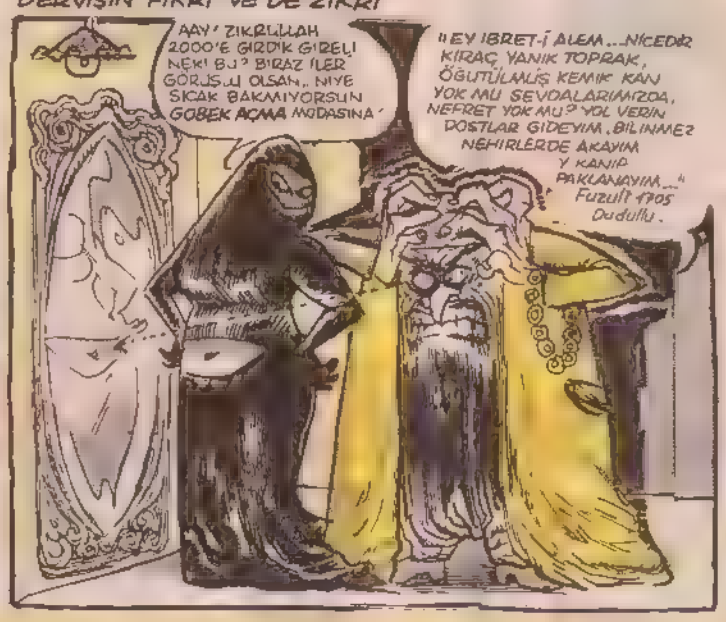

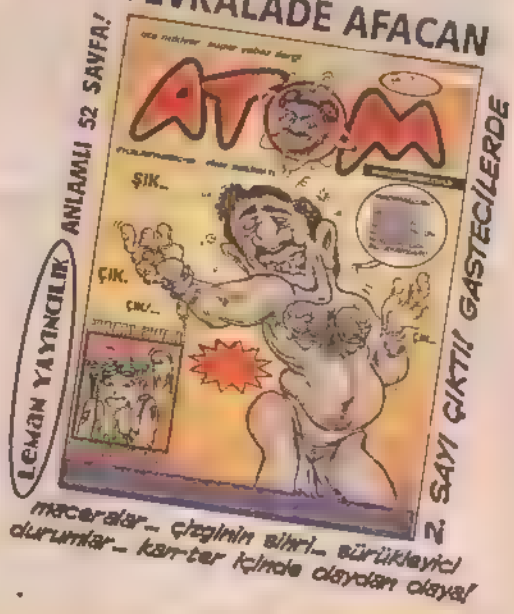

LeMan Sayı: 471 - 18 Kasım 2006 Cumartesi HAFTADA BİR YAYINLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN
*Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Turgay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihal GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güner İÇÖZLÜ ● Lutfu ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Selor SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlkok ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

472

25 Kasım 2000 Cumartesi-Sayı:2000/48 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeM

Yurdum İnsanı Ökkeş Olmuş

Aktüel dergisinin hazırladığı 'Moda'daki evimde oturan yaşlı kadını çıkarın 150 milyona siz oturun.. sahte gazete ilanına çok sayıda başvuru oldu. İlana başvuranlar arasında kadınlar da var..

ERDENER ABİ

K. ERTEM

Komikaze

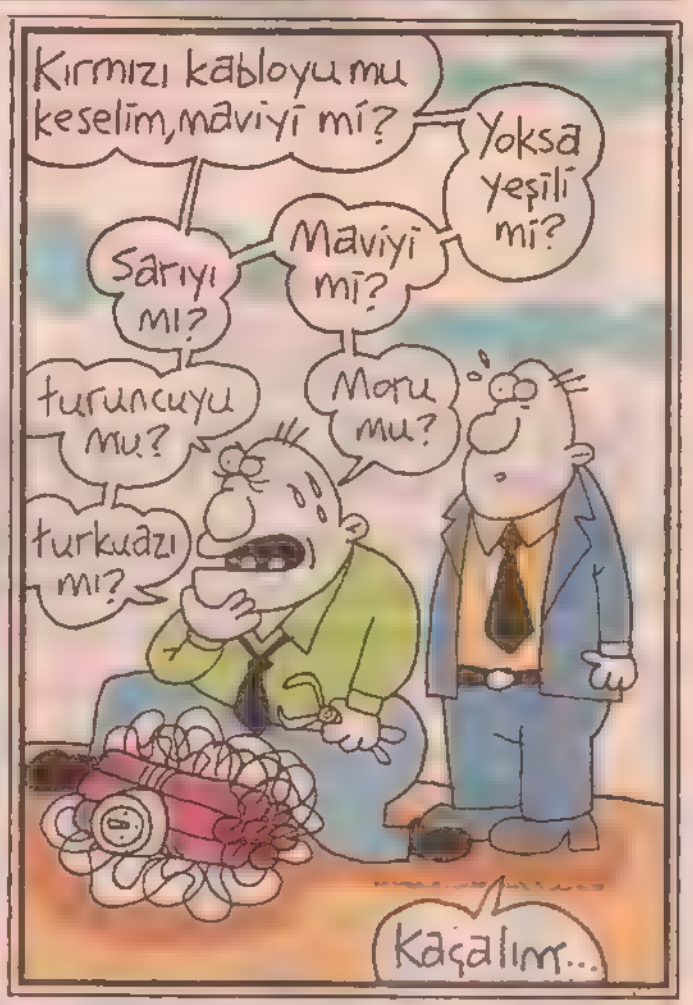

LeMan

Af kapsamına bankaların içini boşaltan hortumcular da giriyor... Murat Demirel ve diğerleri soyduklarıyla kalacaklar.

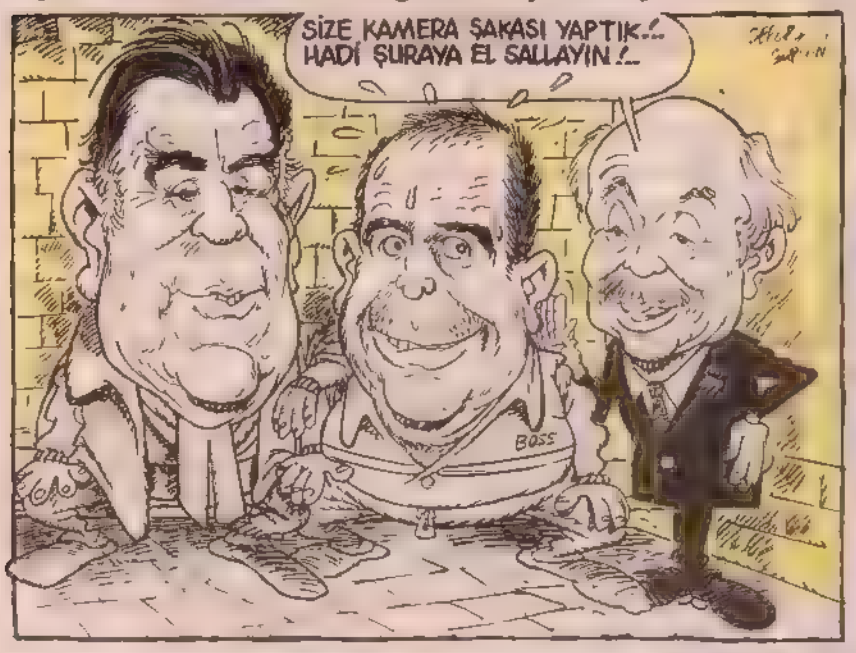

MHP, Kürtçenin Türkiye'nin üniter devlet yapısına aykırı olduğu görüşünü savunuyor. MHP'ye göre dil, din ve kültür farklılığı olamaz

Kenan Evren kendisine son plaket verme töreninde konuştu: "İster atarım, ister satarım"

Sanayi ve Ticaret Odası'nın düzenlediği ödül törenine katılan Süleyman Demirel, yurttaşları çok çalışıp, çok vergi ödemeye çağırdı.

AF'ınıza Sığınıyorum!

(Meclise gönderilen Af dilekçelerinden)

Haluk Kırca: Bahçelievler'de öldürülen yedi öğrencinin katliamını gerçekleştirdiğim söyleniyor. Ben böyle bir şey yapıp yapmadığımı bilmiyorum. Hiç bişey hatırlamıyorum. Daha hatırlıyamadığım bir sürü olay da işlemiş, afedersiniz yapmışta olabilirim, bana acaip şeyler yaptırmışta olabilirler. Susurluk nerenin göludür, ben kımım bunları bile bilmem. Yüce meclisin affına sığınıyorum

Murat Demirel : İşçiye, memura, emekliye, köylüye, yeni evlenenlere, iş kuranlara, mütahhite, hortumcuya, hırsıza, bankanın içini soyanlara, Egebank. Bu devletin ayıbıdır, bana kelepçe takılması utançtır. Siz benim kim olduğumu biliyor musunuz? Hem boşalmamış banka mı vardı artık Beni başkalarının yeğeniyle mi karıştırdınız siz? Hadı hızlandırın bakalım şu işi

Nuriş Kardeşler: Hişş! Alo kiminle görüşüyorum, kime diyorum, oranın baş gardiyanı, müdürü kim? Adamın rahatını bozmayın, getirmeyin beni oralara. Yeni GSM ihalesini kim aldı, bana yeni cep telefonlarından ne zaman gönderilecek? Boya kafalı adam da yararlanacak mı bu işten? Hepinizi tokat içinde bırakan Nuriş'iniz

Alaattin Çakıcı: Oturduğum yerden nasıl sizi tıbe sokuyorum ama. Ruh manyakları sizi Karagümrük'te şakşakabanlık yapmaya benzemiyor bu işler Aman şişletmeyin kendinizi Ne oldu Sulukule gülleri, yine panıklediniz. Oğlum anında geliyor haberiniz. Canlı yayın konuğum benim! Bana bak bu işin dışarısı da var ha, ona göre.. Lavukları bu kadar tıbe sokmam yeter değil mi Erol'cum .

Erol Evcil: Ah be Alaattin abi ah! Ne yapacağımı bilemiyorum Çok seviyorum, aşkımdan öleceğim artık. Her sabah Gülbeneyi seyrediyorum ama kesmiyor. Şeytan diyor buraya taşı stüdyoyu o zaman hep yanımda olur. Abi senin şu televizyonuda açık tutsana, Gülbenimin reytingi yükselsin abi

M.Ali Ağca: Ben mesihim, İtalyanlar bana orda peygamberlik teklif ettiler kabul etmedim. Ben buraya arttım. (Yanlış anlaşılma olmasın, hapse değil.) İstersin uhrevi ışığımla aydınlatayım yuce meclisi. Hatta müsade edilirse ruhanı lider olmaktır tek dileğim. Zaten Papa'da bir palyançodur. Kralını tanımam üstüme, İtalya'da Apo'dan daha çok seviten birıyım. Elin gavuru affetti, size ne oluyor!

Fethullah Gülen: Sayın Bülent Ecevit; T.C. Başbakanı, Ankara. Bülent beycığım hürmetler Allah'ın selamı ve barışı üzerine olası peygamber efendimizin duası üstünüzde olsun. Rahşan hanımefendi nasıllar, saygılarımı sunun lütfen. Beni yine bir ağlama tuttu buralarda. Gelip gelmeme tereddütü içerisindeyim. Ne oldu şu bizim af meselesi, Ramazanı birlikte geçiririz inşallah. Bayram namazını Kocatepe camiinde kılarız diye niyet etmekteyim hep. Saygılarımla

aslan@leman.com.tr **Aslan Özdemir**

LeMan TV

Alp Tamer

Yahya Murat Demirel'in Meçhul Ziyaretçisi Kim?

Ulucanlar cezaevinde, şeş-beş gözde çıkacak tuhaf-af ı bekleyen Yahya Murat'ın kaldığı koğuş penceresi altında her gece görülen meçhul ziyaretçinin kimliğine nihayet açıklıyoruz sevgili izleyiciler. Acar muhabirimiz Salup Çomar önceki gece gizlice hazır kart kılığında girdiği cezaevi bahçesinde Murat demirel in meçhul ziyaretçisinin "ZKEYUP GERİZÖÖB" adlı MARSLI bir banka yöneticisi olduğunu ortaya çıkardı! Hınzır muhabirimizin teybine yakalanan konuşmalar aynen şöyle

- Hişt Yahya, baksana oğlum n'olacak bu MARSBANK'tan hortumladığın 8 trilyon Mars Liras kredi ha! Ödeme günü geldi de geçiyo bile!
- O parayı mahallenin çihşgiri ile Raul Tamer'in evine yolladım habenn yok mu?
- O da kim?
- Şşşşşereflı bir Türk gazetecisi kome sorsan evini gösterir
- İyi o zaman hadi eyvallah.
- Yurrü ense bıraşını şey delim...

85. Ulusal Dövme Yarışmasının Finalistleri Belli Oldu!

Sevgili izleyiciler podyumda birbirinden ilginç dövmeleri ile vücutlarını ve dövmelerini sergileyen 35 yarışmacıdan yarı finale 4 kişi kaldı. Vücuduna "N" dövmeleri işleten Uşak Cezaevi eski müdürü ve göbeğindeki "S.D" dövmesi ile Egebank'ın son sahibi Yahya Murat'ın elenmesi ile geriye er meydanı podyumda 2 dövme ustası kaldı. Bulent ve Zahmet! Finalde birincilik şansı arayan iki yarışmacının da dövmelerinin aynı olması yarışmaya ilginç bir boyut kazandırdı. Zahmet Bahçecı uluyan kurt dövmesinin asırlardır bedenlerinde bulunduğunu ve babadan oğula geçtiğini iddia ederken yarışmacılardan Bulent olanı kendi dövmesinin enon olduğunu, çünkü kendi kurdunun ulıyabildiğini juri isterse bunu birkez daha yapabileceğini söyledi. Jüri kararsız sevgili izleyiciler Yarışmanın birincilik ödülü ise Kıbrıs dövmesi olacak. Her nerde dövüyor ve dövduruluyorsanız

Müthiş Türk Depreme Dayanıklı Prezervatif Yaptı!

Sabit Murselimoğlu adlı Rizeli bir kalıp ustası depreme dayanıklı olduğunu iddia ettiği prezervatifini düzenlediği bir kokteyle tanıttı. Prezervatifi için: "Bu aleti 9.8 depreme dayanacak şekilde imal ettim. Deprem anında bildiğiniz gibi Avrupa ışı zımbırtılar delinip, istenmeyen hamilelikdere yolaçıyor." Alüminyum ve plexiglas alaşımından oluşan prezervatif için hangi kalıbı kullandığını açıklamayan müthiş Türk, bir gazetecinin "iyi ama neden hâlâ deprem üzerinden çıkar elde ederek saçma sapan şeylerle insanların değerli zamanlarını işgal ediyorsunuz, bem siz Rizeli'siniz. Rize, Mesut Yılmaz hariç deprem etkisinde değildir, ne alaka?" sorusu üzerine: "Kes sesini ula Sen kim oluyorsun, terbuyesüz!" diyerek gazetecilere saldıran Sabit Murselimoğlu olayı görüntüleyen sekiz kamerayı parçalamıştır. Polislerce yaka-paça götürülen Murselimoğlu, cezaevinde ilk iş olarak istenmeyen görüntüyü kaydetmeyen TV kamerası üzerinde çalışacağını söylemiştir...

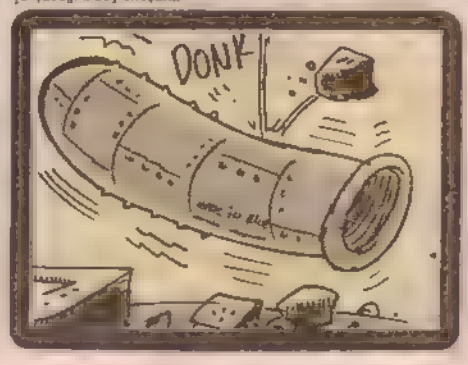

Yahya Murat Saçlarını Niye Kazıttı?

Acar muhabirimiz Salop Çomar bu sefer de mahkeme yollarında volta atan Murat Demirel ile yanındaki kahraman onbaşı arasındaki konuşmaları kaydetti:

- Abi, sormazı ayıp niye kazıttın saçları öyle şam şabalağına dönmüşsün?
- Öyle derme be katip, koğuşta vicdansız bi bit var öyleyon mu... Koğuşta yalnızlık çekiyordum, sıkılmayayım mübabbet kovanız icabında diye ben bunu yanıma aldırdım Öncekiler bu hayvanın muhabbetiyle gidiyordu. Arada bir amcamdan talimat falan da getiriyodu. Başının üstünde yeri vardı abi, ama bi süre sonra bu işine şimardı. Hatta cezaevinden haraç toplayıp 2. müdürün ensesine şaplak atıyodu. Sonra iyice götü kalktı bunun. Bi baktım çaldırmadan kanarı emiyo. Bi nevi bedavacılık, hortumculuk yani. Sen bi Demirel kanı borsada kaç para bilyon mu, borsası yüksek!
- Borsayı düşürdün be abi
- Öyle derme! Bakbem bu sülükten kurtuluş yok ben de doğru gittim berbere!
- İyi yapmışsın be abi, yazatmıycan öyle onun bunun kanını emen sülükleri, hetâ olsun. Hadi iyi teskereler
- Seni sevdim tardp, teskereden sonra gel. zulada taşınacak 5-10 çuval var sana istihdam yaratırım...

BARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

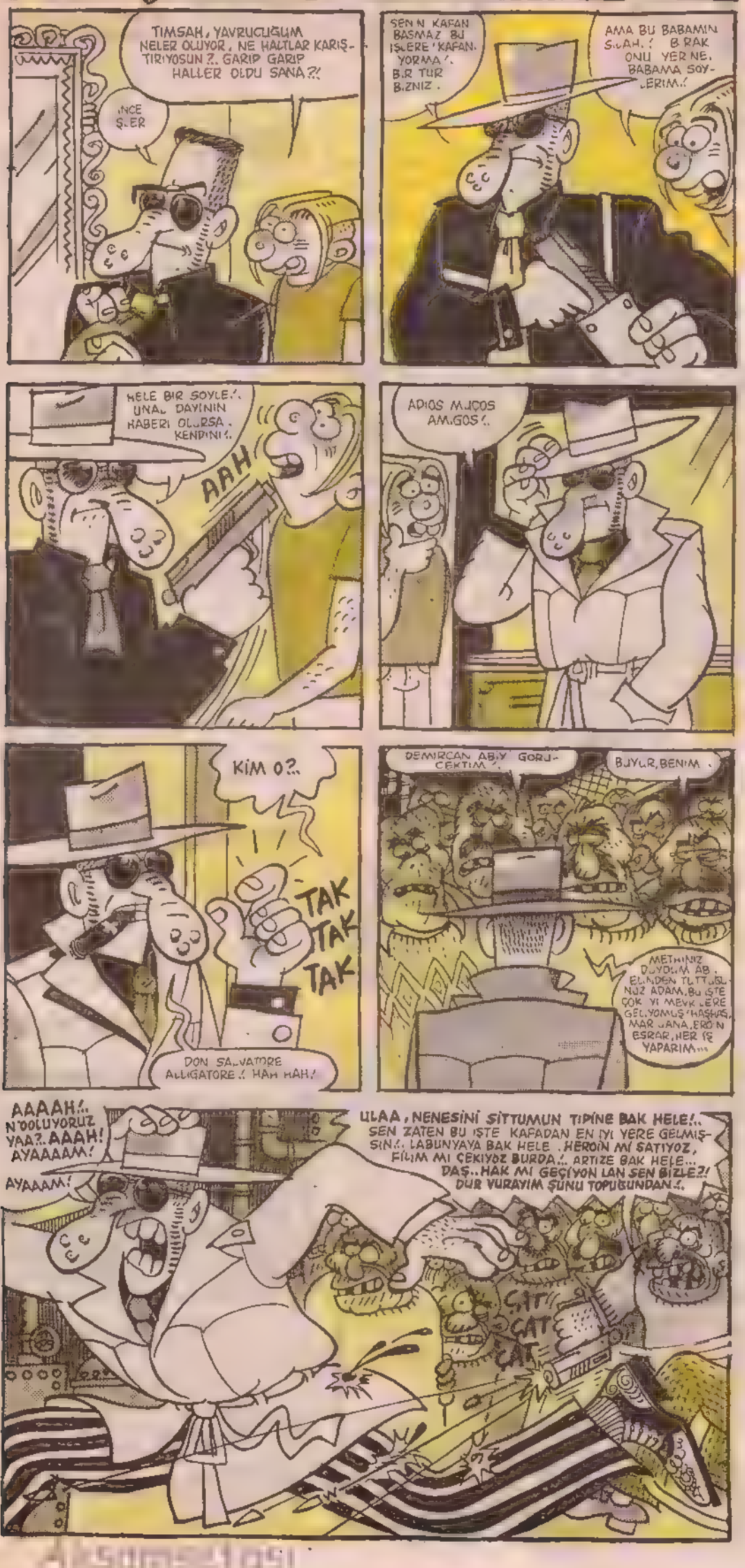

Açık Büfe met üst

- kafaya koysam

- kafaya koysam, dünyaya müdür olurum!
- **kafaya koysam, genetik şifremi değiştiririm!**
- kafaya koysam, felçlileri yürüten cinci hoca olurum!
- **kafaya koysam, fantom olurum ormanda onbir kaplan gücüne çıkarım!**
- kafaya koysam, ingiltere primier liginde gol kralı olurum!
- **kafaya koysam, midas'ın kulakları eşşoolu eşşek kulakları derim!**
- kafaya koysam, hint fakiri olurum!
- **kafaya koysam, uzağı görürüm!**
- kafaya koysam, nasa'ya reyon sorumlusu olurum!
- **kafaya koysam, fareli köyün kavalcısını döver, muhtar olurum!**
- kafaya koysam, hayallerimi yakıp evi ısıtabilirim!
- **kafaya koysam, truva atından gecekondu yaparım!**
- kafaya koysam, görev başında su içmem!
- **kafaya koysam, rüyalara giren nur yüzlü ihtiyar olurum!**
- kafaya koysam, lamba cinini, sihirli lambasının içinde döverim!
- **kafaya koysam, madam bovary ile dost hayatı yaşarım!**
- kafaya koysam, tıpta milyarda bir görülen bir vaka olurum!
- **kafaya koysam, tepkisiz topluma tepki duyarım!**
- kafaya koysam, politika, sanat, felsefe ve jeofizik alanında mastır yaparım!
- **kafaya koysam, herkese psikolojik baskı yaparım!**
- kafaya koysam, turşu kurarım, yoğurt mayalarım, reçel yaparım!
- **kafaya koysam, su istasyonu açarım!**
- kafaya koysam, postmodern ama delikanlı roman yazarım!
- **kafaya koysam, süper egomla başbaşa deviririm iki büyük rakı'yı!**
- kafaya koysam, sahur davulcusu olurum!
- **kafaya koysam, sonra okullu olup sınıfları doldururum!**
- kafaya koysam, hayatı paylaşırım!
- **kafaya koysam, sporun ve sporcunun tek dostu olurum!**
- kafaya koysam, denizaltında yirmi bin fersah tosboğalama yüzerim!
- **kafaya koysam, ribaund'a çıkarım!**
- kafaya koysam, kafayı yararım!

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LÜTFEN KIZLIĞIMI KAZA SONUCU KAYBETTİĞİM FOTOĞRAFTA İYİCE NET GÖRÜLSÜN !...

Paranoya

YARIN VERGİ DAİRESİNDE İŞİM VAR... BEŞ SAAT KUYRUKTA BEKLERİM ARTIK HERHALDE...

MERAK ETME CANIM AMCAMLA GİDERSİNİZ ORAYA.. AMCAM DEVLET DAİRESİNDE MÜDÜR-DÜR..

VERGİ DAİRESİ

BEN DEVLET OPERA VE BALESİ MÜDÜRÜYÜM EVLAT YÜRÜ GİDELİM BAKALIM !

DUYURU

LOMBAK ÜÇÜNCÜ KİTAP ÇIKTI !..

LOMBAK 3- KİTAP'IN TÜM GELİRİ SOLMAZ ve BARUTER'İ ESİRGEME KURUMUNA BAĞIŞLANACAKTIR

MAHKUMUN SON ARZUSU OLARAK ZİKECEĞİ OROSPUYU GETİRDİM SAVCI BEY !..

HAYRUL.. LAN SEN... SIÇTIK !..

LAN, LAN! BU BENİM UĞRUNA İKİ KİŞİYİ OLDURDÜĞÜM KARIM BE !.. ANANI ZİGİYM HATİCE !..

SPERM BANKASI

SPORCU SPERMLERİ

ZEKİ ERKEK SPERMLERİ

SANATÇI SPERMLERİ

AY BİRAZ DA SANATÇI RUHU TAŞISIN İSTİYORUM !..

TABİİ ONDAN DA KARIŞTIRALIM İÇİNE !

KAZA NAMAZININ BÖYLE BİR NAMAZ OLMADIĞINI SÖYLESEM Mİ ACABA?.. AMAAAN BOŞVER YA DA !

lombak@laman.com.tr

Sevişgenler met üze

baba artık şu taşları bir cilalasak diyorum ya..

cilalayıp da n'olacak sanki allahın taşını

öyle deme baba cillop gibi olur

sadece israf

aaa, kuşak çatışması çıktı ya..

beni seviyor musun

yoo sevmeyeceğim, sadece bakıyorum

sen çay parasını öde, bende bir zıpıp geleyim, kalkarız..

şimdi böyle olduk değil mi.. açılmak için tam iki yıl nasıl da öküz gibi kıvranmıştın.. incelikten höt olmuştun..

kocam beni başkasıyla aldatıyor..

karım da beni..

senden önce erkeg egemen toplum da ne hiç bilmezdim

bende kadının toplumdaki yeri ve önemini seninle farkettim

bak sevgilim bulutları koyun? benzeten şu çift aynı bize benziyor..

Kırıklar Lâbi

SUAT ÖZKAN

SAAT TAM DÖRTTE BENİ SAHURA KALDIRMAYI UNUTMUYOSUN DI MI?..

TAMAM DEDE ANLADIK..

BANA DA SÖYLEMİŞTİN YA BABACIM, BEN KALDIRIRIM!

HÜRRİYET

BEN GENE DE ŞU EMEKTAR GUGUKLUYU DA KURAYIM DA.

TRRRR TRRR

EEE, UYANDIRMA SERVİSİNİ DE ARAMAKTAN Bİ ZARAR GELMEZ.

ÇIP ÇIP ÇIP

BAK KOCUM, EN ÇOK SANA GÜVENİYOM TAMAM M.? ÖYLE BİR ÖT Kİ CUMLE MUSLUMAN SAHUR ÇIN YATAKLARINDAN ZIPLASIN..

ÖIT!

ÇIKTIK AÇIK ALINLAAAA ON YILDA HER RAMAZANDAN PARAM PAM POOM..

BAK KIZIM SAAT TAM DÖRT DEDİMİYDİ SOFRAYI, DÖRT DÖRTLUK YAPIYOSUN DI MI?

TAMAM BABA UYANDIĞINDA HERŞEY HAZIR OLACAK...

NEME LAZIM, BEN GENE BİZİM EMEKTARI KURUVEREYİM DE..

GIRÇ GIRÇ

ÜÜÜRÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜ

HAYDI BABACIM, YEMEKLER SOĞUYOR!

BABA, UYAN BABA SAHUR VAKTİ..

DİNG DONG GUGUK GU-GUK

ZIRR ZIRR ZIRR

DEDE HADİ ORUCA KALK..

BOŞUNA UĞRAŞMAYIN BEYLER, EKREM AMCA HİÇBİR YERE KALKAMAZ. AAH EKREM AMCA AH..O KADAR DA UĞRAŞARAK KALKMAK İSTEDİĞİN SAATİN TAM ECEL VAKTİNE DENK GELDİĞİNİ NE ŞEN BİLEBİLİRDİN NE DE EVDEKİ GUGUKLU SAAT..

kiriklarlabi@kernan.com.tr

TEREDELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kirman.com.tr

Yanı abı. Mahallemizin bunca yıllık delikanlısıydı.. Ööle pek yamuğunu da görmemıştık.. Garip tavırlar sergilemeye öyle birden başladı...Hikmet...

TRAK

VUUUUUUUU..

SELAMUN ALEYKUM...

BU NE YA?. KÖPÜK!

ALLA ALAA..! YAĞMUR YAĞMAYA BAŞLADIKTAN SONRA BÖYLE OLDUM ..NE Kİ BU ŞİMDİ?..

HİKMET-MİŞ..

HİKMET LA.. GEL OTUR ŞÖYLE...LİSTİNE DETERJAN MI BULAŞTI OOLUM. .ISLANINCA NİYE KÖPÜRSÜN Kİ NORMAL ADAM.

OLABİLİR YA... ANNEM ELBİSELERİ DURULAMADAN MI KURUTTU NAPTI?..

Amma bu kadarla bitmedi... Başka şeyler de yapmaya başladı Hikmet. Delikanlı adamın yapmayacağı şeyler..

IYY...HERİFE BAK!

Mesela örneğin, tanımadığı pis heriflerin yanına gidip onlara sürünmeye başladı.

DUR .KIPIRDAMA. SÜRÜNEYİM,DEĞEYİM HER TARAFINA..

DE GET LAN!.

Sonra abı. .Kahvede falan millete uygunsuz teklifler yapt..

BAKSANA METİN

HI?..

TUVALETE GİDELİM.. ORADA BENİ ELLERİNİN ARASINA AL YUVARLA HA? BOOLE BOOLE, ÇEVİRE ÇEVİRE YUVARLA..

NE DİYON ULAAAN!..

METİN DUR!..

DELİRDİ İŞTE UYMA!

Bi de kafamızın basmadığı şeyler de oluyordu tabii Bu Hikmet bi defa kahvede yere düştü ve şöyle bi şekil oldu

HANI ADAM DÜŞER DE BÖYLE ANLAMSIZ KAYILMAZ YANI.. VIJJT..FIST DİYE

VIJJJT

VIJJJ...

Ama abi en tuhafı da gittikçe küçülme. ve başlamasıydı..

UFF. YİNE YAA!

Her yağmurdan sonra birkaç dana ufalıyordu Hikmet. Acaip bir durumdu yani.

LAN,SEN Bİ DOKTO-RA GİTSENE

TAMAM. AMA ÖNCE BENİ B. AVUÇ-LARINDA DOLAŞTIR ÖYLE

EMARDA B ŞEY GÖZÜK MÜYO . BİR DE MİKRO BİYOLOG VE GENETİK MÜHENDİSİ BAKSIN.

Neyse abi Yabancı doktorlar falan da işe karıştı ve durum aydınlandı... Meğede şuymuş...Ayıptır söylemesi Hikmet'in anne ve babası otuz yıl kadar önce yeni evlendiklerinde bir gün küvette iş tutmuşlar...

HIH HIH..!

Su doldurup iyice kopurtmuşlar ve o ortamda bi tırmışlar işi. Bilim adamlarının dediklerine göre.. Ben anlamam ureme işi falan abi.

Hikmet'in babası hani icraat sonunda sperm mpem durumu olur ya . Suda bulunan sabun molekuleriyle spermler hücre düzeyinde yapışıyolar falan... Ve yenge de sabunlu spermlerden hamile kalıyo... Tuhaf tabi..Ama oluyo bu...

Sonra durumu biliyosun. Genlerinde sabun zincirı de bulunan Hikmet, bi yaştan sonra kendını sabun gibi hissedip sabun gibi davranmaya başlıyo Olay bu .

Sonra da ıyıce küçülüyo falan Yagmurlu bi gün akşamüstü, Hikmet gibi bakan bir kopuk yığını görüyo çocuklar sokakta .

Onu da sular alıp götürüyo zaten Tuhaftı ama iyi çocuktu. Allah rahmet eylesin abi

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU
guneri@leman.com.tr

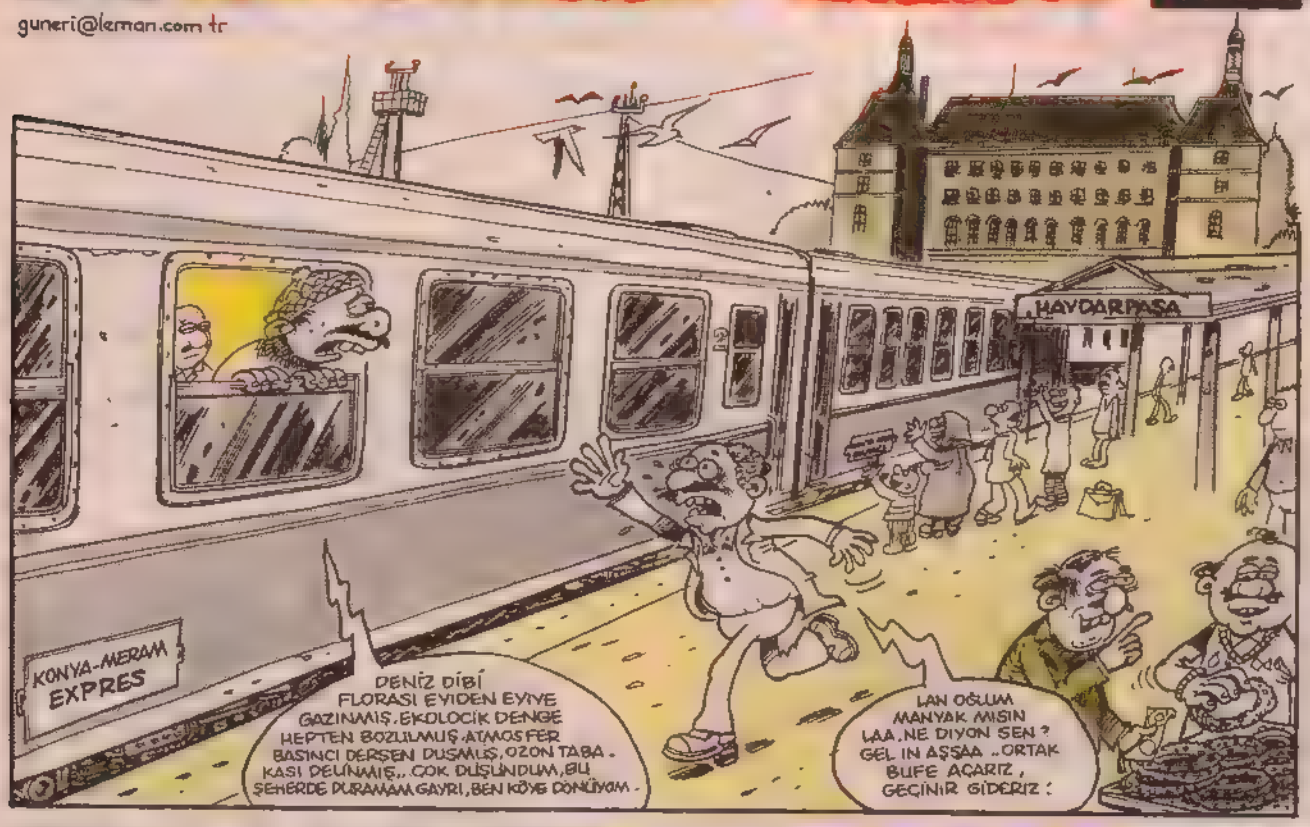

DUMUR · Bugüne kadar camlarda bantlı çok **"zatuluk ev"**, **"dupleks dayre"** ilanı gördüm ama hiçbiri beni ara sokaklarda bir bakkalın camında asılı şu ilan kadar etkilemedi. Kağıdın üst tarafında bakkal tarafından çizilmiş pikaçyu resimleri ve altında da **"Meyve suyu alana polkemun verilir"** yazıyordu.

DETAYI

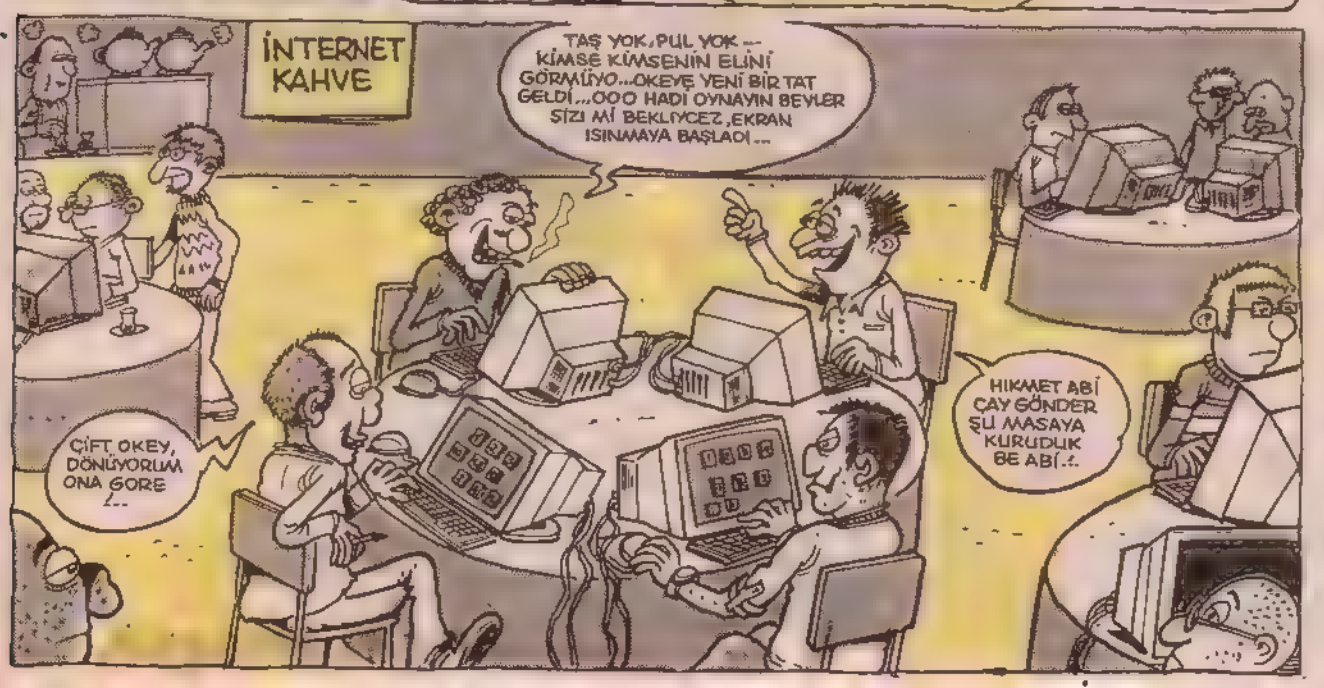

12 Eylül'den beri en acaip bèşli:

İşte TELEGEYİK!

Güntekin Onay: Sayın Çakar, bazı tartışmalı pozisyonlarımız var... İzleyelim...

Kazım Kanat: Zaten tartışmalı, neyini tartışacaz?.. Başka şeylerden bahsedelim..

Osman Tanburacı: Bak Kazım, üçtür bunu yapıyosun?..

Kazım Kanat: Neyi yapıyorum?

Osman Tanburacı: Şöyleyken böyle oldu diyosun.. Oluyo da ne?.. Yürek istenir...

Ömer Çavuşoğlu: Fener'in galibiyetine gölge düşürtmem ben kardeşim.. Maç bitmiş, olan olmuş... Gerisi Anderson'dan masallar... Nasıl ama?.. Espri gibi oldu... Meşhur Anderson yok mu, masal sakar hep hani.. İşte bizim Anderson'u ona şeettim ben.

Güntekin Onay: Bu pozisyonda Ogün'ün Abdullah'ı düşürüşü var..

Kazım Kanat: Ne demek canım?.. Ogün Temizkan, bu pozisyonda şeyi, işte o adamı düşürdüyse ne olmuş?.. Kendi takım arkadaşını düşüremez mi insan?..

Ömer Çavuşoğlu: Ne o Kazım, bakıyorum soyadını unutunca adını da söyleyemedin Abdullah'ın... Bi de bu çıktı ha... Polo mu oynuyolar oğlum, soyadıyla söylüyosun...

Ahmet Çakar: İyi abi, ben susuim, tüm uzmanlığım heba olsun, siz konuşun... Ben gidiyorum Güntekin, kavede bile daha çok söz verirler bana..

Osman Tanburacı: Yürrü, bayının gülü...

Ahmet Çakar: Efendim?..

Osman Tanburacı: Sana demedim, biz Ömer'le başka bişey konuşuyoruz.

G. Onay: Bir başka pozisyonda, Giray Bulak ile 4. hakem küfürleşiyorlar... Bakın, pozisyon gayet net...

A. Çakar: Şimdi, küfür ağızdan çıktığında hakemin nerede bulunduğuna bakmak lazım... Al geri gülüm... Hah, bak... Tam küfür edilirken arada Beden Terbiyesi'nden tıknaz bir yetkili var... İşte o şeyi bozuyo...

K. Kanat: Neyi bozuyo?..

Ö. Çavuşoğlu: Hadi hadi, eyyamcılık yapmayalım...

G.O: Yaardır merak edenim, eyyamcılık ne?..

K.K.: Susl.. Bu, futbol dünyasında bir sırdır, öğrenenin başına türlü bela gelir..

A.Ç.: Bi sır daha var, tandem... Ne olduğunu tam bilene rastlamadım..

O.T: Bilip bilmeden ne konuşuyosun o vakit... Türkeş öldüğünde nerelerdeydiniz?.. Bi tek ben yazdım, niye saygı duruşu yapılmadı diye maçlarda...

K.K.: Okumuştum ben o yazıyı Radikal Doğan gazetesinde...

Ö.Ç.: Oha!.. Gazeteyi bile soyadıyla söylüyo adam...

G.O.: Bu arada yepyeni uygulamalar başlattık... Seyircilerimiz, her maçın yıldızını seçebileceği gibi her tribünden en hassas seyirciyi de seçebilirler... Doğru şahsı bilenler arasından şanslı bir izleyici üç büyüklerden birinde Surt Jetpa'ya karşı 15 dakika forma giyebilecek...

K.K.: Nasıl yaa?.. Ya şanslı izleyici bayan olursa...

Ö.Ç.: Dostlukspor'da oynar o vakit... Yav, hakkaten, ne saçma bir isim Dostlukspor... Hiç dostlukla spor bir araya gelir mi?.. Pazıl mı bu?..

K.K.: Beşiktaş'a bulaşmaym...

A.Ç.: Fazıl demedi Kazım, Pazıl dedi...

G.T.: Ayrıeten, Fener-Trabzon maçıyla birlikte bir başka yepyeni uygulama daha başladı... Artık her maçı normal spikerin yanısıra, her iki takımın spikerinden de dinleyebilirsiniz...

Ö.Ç.: Yanı Fener maçını hem Fenerli, hem Trabzonlu spiker mi anlattı Güntekın?

G.O.: Evet... Ayrı ayrı kişiler ama...

A.Ç.: Hep olacak mı bu?..

G.O.: Olma mı?.. Elbet olacak..

O.T.: Çok saçma ama ya... Fener - Gassaray maçını da hem Fenerli, hem Trabzonlu spikerler mi anlatacak?.. Gassaray üzerinde oyunlar oynanıyor...

K.K.: Ya Osman, boyıklarına gösterdiğin itinayı niye kafana göstermiyosun?.. Fener - Cım Bom maçında Trabzonlu spikerin işi ne?..

O.T.: Niye?.. Gassaray - Milan maçına Alman hakemi niye veriyolar o zaman?..

Ö.Ç.: Bu uygulama sakat, yarın bugün Diyarbakır maçını Kürtçe anlatırlarsa ne olacak?..

A.Ç.: Olmaz öyle şey. Artık hakemlerin kolunda sinyal alıcı var.. Yan hakem anında uyarır.. Ama, bu bip bip'i özel işler için kullanmayı yasaklamış FIFA... Öyle, maçtan sonra saunaya gidelim bi diye, bip bip... Yok öyle..

G.O.: Bu arada bi canlı bağlantımız var... Ali Sami Alkış anyo..

O.T.: Ali Sami Yen ancak dill ya... Hayret bişey...

A.S.A.: Bakınız arkadaşlar, bi hata yapıyoruz. Hep tartışmalı pozisyonları dil, biraz da tartışmasız pozisyonları irdelemek lazım. Niye diye sormayın.

Ö.Ç.: Hadee laaan...

A.S.A.: Kim dedi onu?.. Şu an yoldayım... İzleyemiyorum...

K.K.: Madem yoldasın, niye anyosun bızı?.

A.S.A.: Arabayı ben kullanmıyorum... Bagajdayım ben... Kaçmıyolar beni sanırım..

G.O.: Bu bızı aşar, Telegol'den sonra Mesut Yar'la Gece Hattı var, orayı arayın... Olmadı, sabah Metin Uca ilgilenir... İyi geceler Ali Sami Alkış...

O.T.: Şimdi sız Jardel'e topçu dill mi diyosunuz?..

K.K.: Kimse öyle bişey demedi...

O.T.: Öyle düşündünüz ama... Jardel, Fener'e gol atmasın, ben bu güzelim, sevecen, yiğit boyıklara koyarım... Ömer, sen?..

Ö.Ç.: Tamam, ben de uçlardan alırım...

G.Ö.: Maç berabere bitsin, ben de boyık bırakocam...

K.K.: Sana güzel bı korlu sakal da gider ha Güntekın...

A.Ç.: Geyik muhabbeti yapmayalım arkadaşlar... Yeter lanl..

O.T.: Geyik muhabbeti yapılmaz Ahmetçiim, yaşanır... Bil bunu

Bu hükümet seri katilleri, katriyonluk hortumcuları, Susurluk katillerini, raconsuz mafya bozuntularını aşşağılık sülükleri affetmeye hazırlanırken Eşber Yağmurdereli'yi af kapsamı dışında bırakmış gözüküyor.. Bir ermiş gibi, olmayan suçunun cezasını çeken Eşber Yağmurdereli yattığı Çankırı cezaevinden çıkmazsa bu ülkenin vicdanı, uyarıyoruz; bir daha iyileştirilemeyecek kadar çürüyecek.. Halkımızı, gençlerimizi, aydınlarımızı soysuzlaştırmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Çokta başarılı oldular... Ama hala aklını, yüreğini, onurunu, direncini vicdanını korumayı bilmiş olanlarımız nerede... Meydanı bunlara mı bırakacağız.. Birşeyler yap, harekete geç.. EŞBER YAĞMURDERELİ ÇIKANA KADAR İNSAN İÇİNE ÇIKMA...

Siyanür'e Karşı Yürüyüşün arkasında Git'de vardı...

Bergamalı köylüler Çanakkale'ye kadar yürüyüp, Eurogold'u bir kez daha durdurdular. 13 Kasım'da Bergama'dan başlayan yürüyüş, Altı[illegible] Küçükkuyu, Ayvacık, Ezine, Bergama üzerinden Çanakkale'ye ulaştı. Yol boyunca yürüyüşçü[illegible] Eurogold'un provokasyonu ile köylüler hakkında çete kurmaktan dava açılmıştı. Bergama-Çanakkale yürüyüşü sırasında insanlar siyanüre karşı savaşan bu olağanüstü çete'nin içinde, yanında yer aldılar. Leman'dan Git Dergisi ise yürüyüşün arkasındaydı. Git'den Timur Danış yürüyüş boyunca köylülerin ardında oldu ve onların yürüyüşlerini kolaylaştırdı. Timur yürüyüş boyunca, insanların ayak işyerine bakıp, patlayan yerlerini tamir etti. Yürüyüşçülerin, emniyetleri açısından karayolu çizgisinin içinde kalmasını sağlayan Danış, "Eurogold toprağa altın damlatmaya başlarsa, köylüleri çizginin içinde ben bile tutamam" dedi. Çanakkale'de, yol boyunca döktükleri terin boşa akmadığını, Eurogold'u gönderene kadar yürümeye devam edeceklerini söyleyen köylüler, 19 Mayıs'da Çanakkale'den Samsun'a yürümek sözü verdiler. Çanakkale-Samsun yürüyüşünün de arkasında olan Git'e ulaşarak Bergamalılar'ın yürüyüşüne destek olabilirsiniz. P.K. 1201 Karaköy'e timurdan@yahoo.com'dan ulaşabilirsiniz.

Yatağan'da özelleştirme ve çevre kirliliğine karşı sokağa dökülen binlerce işçi hükümeti protesto etti..

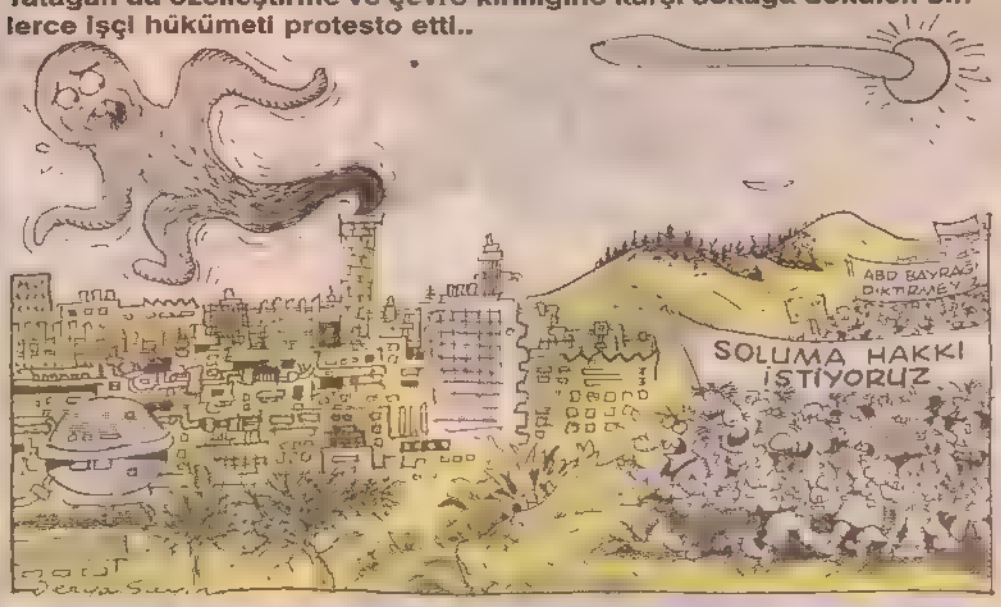

Newyork Times'a göre olası bir depremde İstanbul'un yüzde 70'i yıkılacak..

Egebank hortumuna adı karışan Neslihan Demirel, serbest kaldıktan sonra "sistem bizi kurban etti" dedi...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@laman.com.tr

Fotoğraf: Sinan Göksel

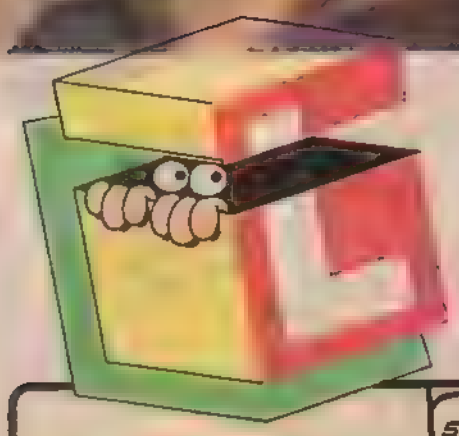

10 Yaşından Gün Aldık

1- **Barış Ünal:** Ofisboy **2- Hüseyin Erer:** Ofis ozanı **3- Bahadır Boyeal:** Sanal Simge
4- **Kadri Çavuşoğlu:** Aptek-Montaj **5- Lütfü Oflaz'ın Çantası 6- Orhan Açar:** Satış-Baskı
7- **Cüneyt Aydın:** Satış-Baskı **8- Tamer Kaan:** Bina Sorumlusu **9- Kadir Yılmaz:** Kültür Bakanı **10- İhsani Varlı:** Güvenlik **11- Metin Üstündağ:** Sevişegen **12- Fikret Özdemir:** Macintosh **13- Ender Özkahraman:** Orası Öyküleri **14- Ayhan Erdoğan:** Redaktör **15- Sefer Selvi:** Esprici ve çizer **16- Aydın Şahin:** Teknik Müdür **17- Vedat Özdemiroğlu:** Kıllandırma **18- Cebrail Okçu:** Mac Operatörü **19- Aslan Özdemir:** Teknik Şair **20- Can Barslan:** Terelelli **21- Güneri İçoğlu:** Gönül Adamı **22- Suat özkan:** Dede **23- özge Samancı:** Bayan çizer **24- Ahmet Yılmaz:** Kıllanan Adam **25- Hülya Hn.:** Sekreter **26- Lütfü Oflaz:** Yazıkatür **27- Fatoş:** Grafiker **28- Zafer Akmar:** Yazı İşleri **29- Kaan Ertem:** Erdener Abi **30- Tuncay Akgün:** Bezgin Bekir **31- Bahadır Baruter:** Lombak **32- Mahmut Tibet:** Yüzbaşı Hamdi **33- Mehmet Çağçağ:** Daral & Timsah

Fotoğraflayamadıklarımız: Galip Tekin, **Metin Fidan**, Alp Tamer Uluklıç, **Soner Günday**, Derya Sayın, **Selçuk Erdem**, Erdil Yaşaroğlu, **Cezmi Ersöz**, Feyhan Güver, **Kemal Arataş**, Gürcan Özkan, **Nihat Genç**, Fatih Solmaz, **Gökhan Dabak**, Çiçeği Burnunda Tolga, **Şevki Sayışman**, Bayram Uslu, **Mert Hoşgör**, Reyhan Karacadağ, **Ali Ekber Uslu**, Metin Usta, **Turgay Zorba**, Güvenlik Ali, **Suzan Çark**, Gülay Akkaya, **Ali Yavuz**, Şoför Engin, Şoför özer, Paket Ayhan, **Part Time Ercan**, Nevin abla: Temizlik ve **Leman Kültür Personeli**...

9 yıl dün gibi geçti.. Yarı uykusuz 9 yıl, yarı rüya gibi.. Siyah çini mürekkeplerde kayboluş, beyaz şöhler kağıtlarında kıyıya vuruş.. Bakmayın fotoğraftaki neşemize, ne bir kutlama yapabildik ne bir pasta kesebildik.. Hepimiz bir fotoğraf karesine bile tam tekmil toplanmasını bilemedik.. Ama kendimize söz verdik.. Seneye 10. yıl bittiğinde büyük tantana var.. Bütün okurlarla bir fotoğraf karesi anı kadar zamanda bütünleşmek de var kafamızda.. Nice Yıllara Leman...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

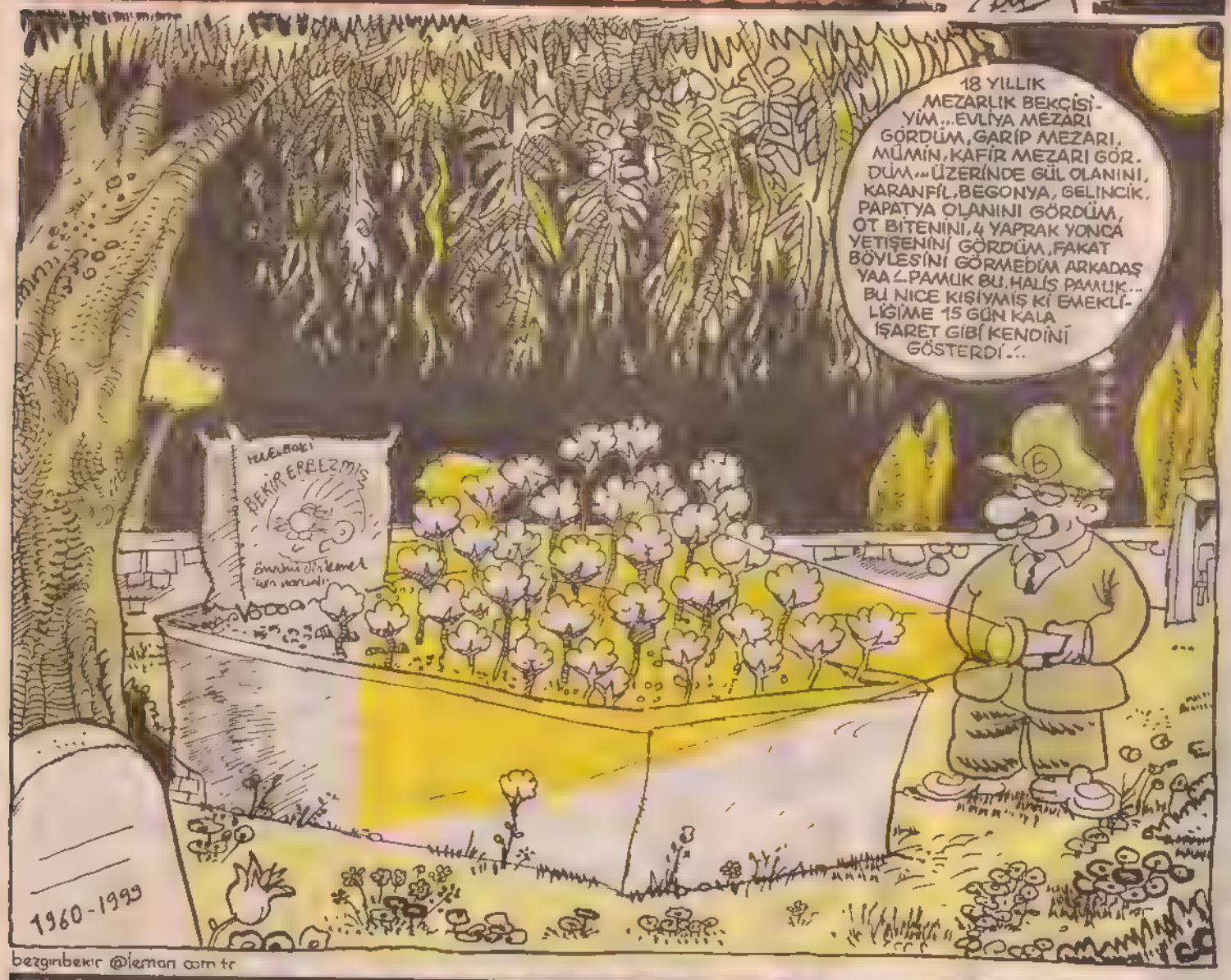

bezginbekir @leman com tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

Değerli satandaşlar!

Benim gazetecim işini bilir!

Zaten bu devirde işini bilmeyeni, patronu ile birlikte bankaların içini boşaltmayanı gazeteciden saymıyorlar

Hele köşe yazarından hiç saymıyorlar

Köşe yazarı dediğin kalemini satarken zevkten dört köşe olmalı!

Koşe yazarı dediğinin milyon dolarları olmalı

Bu durumda ben ne gazeteciyim ne de yazar.

Ne Boğaz'da yalım ne de denizde yatım var

Bırakın bunları bir otomobilim bile yok.

Böyle gazeteci, böyle yazar olur mu?

Oysa bu ülkede en genç köşe yazarı, en genç başyazar olmuş kişi benim.

Ama hâlâ belediye otobüsleriyle seyahat eder, mütevazı bir kira evinde yaşar giderim.

Biliyorum ben bu mesleğin yüz karasıyım!

Gazeteciler Cemiyeti ile Basın Konseyi beni ihraç etseler haksızlar mı?

Eli almaya, kapmaya yatkın olmayanın bu meslekte işi ne?

Devlet ihalelerinden komisyon almayanın, batık bankalardan avanta kapmayanın işi ne bu meslekte?

Ben bunların hiçbirini yapamıyorum.

Gençlere de kötü örnek oluyorum!

Çünkü beni örnek alırlarsa **satandaş** değil, sade vatandaş olacaklar.

Oysa bu ülkede vatandaşların değil, kalemini, kendini, ülkesini satan **satandaş**ların değeri var.

Ne yapayım, elim satmaya, almaya, kapmaya, çalmaya yatkın değil.

Elim yalnızca yazmaya yatkın.

Böylesine yeteneksiz biri olarak ne bu mesleğe ne de bu ülkeye lâyık değilim!

Üzgünüm.

Meslekdaşlardan ve de **satandaş**lardan özür dilerim!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

GÖZ

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Yıllar önce Bitlis'te Bünyamin adında bir adam yaşarmış...

BAK ŞİMDİ BAK... İYİ BAK!..

MM... NE GÜZEL BİR KEDİ BU!..

DEE!.. YALAAH. BİR DAHA DA GELME!

'GÜZEL' DER DEMEZ KEDİ ÖLÜ, GÖRDÜN?..

GÖRMEZ OLAYDIM!..

Adam, girdiği her ortama işte böyle uğursuzluk katınca adı; "Nazarcı Bünyamin"e çıkmış!

...ve bir müddet sonra; gittiği her yerden tecrit edilince...

Sokağa düşmüş, aylak aylak yaşamaya başlamış!..

HARŞ KIRT KIRR

ÜFF!..

SİZ NE GÜZEL PİRELERSİNİZ BÖYLE!..

Tam o sıralarda da Bitlis'e karayolu yapılacaktır; ancak devasa bir kaya parçası buna engel olmakta... Dinamit, dozer vb. ne varsa seferber edilir ancak nafile! Kaya yerinden kımıldamamaktadır bile...

Birisi, bir fikir atar ortaya:

NAZARCI BÜNYAMİN'İ BURAYA GETİRELİM! BELKİ O NİYETİYLE DAĞITIR BU KAYAYI!

Bünyamin'i karton kutular arasında bulurlar:

KALK LA!.. SANA BİR İŞİMİZ DÜŞTÜ!..

ORAYA GİDENE KADAR HİÇ KİMSEYE BAKMAYACAKSIN! TALİMAT BÖYLE...

Herkes merakla Bünyamin'i seyretmektedir...

AHA!.. İŞTE

Bünyamin gözlerini açar:

ALLAHIM! NE KADAR GÜZEL NE KADAR İHTİŞAMLI BİR KAYADIR BU!

BROOM

...kayalık alan yerle bir olmuştur!

Bünyamin'in nazarı ilk kez bir işe yarar...

Tam bu esnada olayı karşıdan seyreden köylülerden biri Bünyamin'e bakarak:

VAY BE!.. ADAMDAKİ GÖZE BAK KOSKOCA KAYAYI PATLATTI!..

...deyince, Bünyamin'in gözleri; iki flaşın aynı anda patlamasına benzer sesler ve ışıklar çıkarır:

AGHH! GÖZÜM GÖZÜM! GÖREMİYORUM KÖR OLDUUM!..

Evet... Bu kez köylünün nazarı Bünyamin'inkinden daha etkilidir ve...

UAAAH!

topluluklardan tecrit ve sürgünsırası şimdi bu köylüye geçmiştir.

Bünyamin?.. O ise...

HANIMEFENDİ?! NE GÜZEL GÖZLERİNİZ VAR ÖYLE!

HADİ ÜLEN!

Melek Teyzeyle Sosyoloji

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

Kış iyice bastırdı, annemin korktuğu yine başına geldi. Komşumuz Melek teyzeler, yine, yakacak odun alamadı. Annem: "Şimdi borç diye kapıya dikilirler, benim de çoluk çocuğum var, eşşek kadar oğlu var, takım takım elbiseleri giyip geziyor Şadan, çalışsın köpek!". Bu kış bu sızlanmayla geçecek. Annemin söylenmesine aldanmayın, şimdi Melek teyze, gelinlik kızı Nevin ablayla çay oturmasına gelip, lafın arasında odun istese, annem: "Aşkolsun Melek hanım, komşuluk karagünde belli olur."

Tüm sessiz şikayetine rağmen, kömürlükten odunları seçip, leğen leğen sırtında taşırsa, şaşmam. Bitkin düşüp, belini tutarak merdivenleri çıkar, kapıdan duyarım: "Ne zahmeti Melek hanım, ne zahmeti aşkolsun, komşuluk öldü mü?". Kapıyı sıkıca kilitleyip, içeri girince şikayeti isyana dönüşür: "Koca oğlu var, Şadan kızların peşinde koşuyor, taşımıyor, benim belim mi tutuyor, bu komşuluk değil, hainlik!"

Melek teyzenin yüzüne karşı hoşnuttu, incitmemek için iyi geçinirdi, o günlerde insanlar, yüz yüze, kapı kapıya, katı acımasız, isteseler de olamıyordu. İçinde düğümlenmiş lafları arkasından boca ederek kendi kendine konuşmak sanki bir tedavi biçimiydi.

Odun borcu leğen hesabı verilir, biter, bir leğen daha. Sonra hesap karışır, dört leğen miydi, beş leğen mi? Her odun parçası annemin eli, ayağı, bir organı, ciğerinden parça gibi, kış boyu annem: "Kadına bak, seçti seçti odunun kurularını aldı, ne kadar ıslanmış söğüt, kök var, bıraktı, o köklere balta girmez, o söğütler çırayla da yanmaz, gazla da...".

"Sen de anne, ıslanmış söğütleri niye alıyorsun!". "Odun kalmamış oğlum, nasılsa kuruları yakana kadar, söğütleri de sobanın yanına koyar, kurutursun diye, karıştırıp verdi oduncu!"

Dışarda deli, yağmurlu rüzgar, kanlı bir fırtınaya dönüşmüş, pencereleri zangırdatıyor, annem örgü şişleri elinde durmaksızın örüyor sobanın başında, çıtır çıtır yanıveren sıcacık sobada odunlar çatur çatur patlayarak ses verdiğinde, odunun ateşi beyninde patlıyormuş gibi annem, örgüyü bırakıp söylenmeye devam ediyor, "Bu kışa bu odun dayanmaz, yetmez bu odun bize..."

Melek teyzelerin evi kendilerinindi, başka da gelirleri yoktu. Kocası Polat amca, yıllar önce kamyonunu çaldırmış, işsiz, güçsüz, ev içinde kahrından, sedirinde usul usul ölmüştü. Kızı Nevin, benden beş altı yaş büyüktü, "Nevin ablaydı". Kabe gibi üstüne titreyip, toz kondurtmadığı iki gözü, dünya yakışıklısı oğlu, meşhur Şadan'dı, benden iki yaş büyük.

Şadan, kepazelik, rezillik, bir ailenin başına gelebilecek tüm felaketleri getiren adamdı. Har vurup harman savuran, kötü boklu bir kazanova. Kendisini hiç ama hiç rahatsız etmeyen dangalaklıklarının bana öğrettiği, okuduğum üç deve yükü kitaptan daha etkili olmuştur. Şehrin bir yakasında adı: Süslü Şadan'dı, diğer yakasında Cenabet Şadan!

Ne var ki olağanüstü bir yakışıklılığı vardı, uzun boylu hızla akan su gibi yürüyüşü her kadının, kızın içini eritirdi. İşsiz, güçsüz, karaktersiz, hayta, çirkin, sefih ruhlu bu adamın dizginlenemeyen yakışıklılığı ona karşı koyulmaz bir cesaret veriyordu. Bu denli boş geveze, dolandırıcı, palavracı adamın keskin yakışıklılığı bir de öylesine düzgün, ütülü, fiyakalı elbiseler giyerdi ki, onu yeni tanıyan insanların, bu hayasız serserinin sözüne güvenilmez, beş para etmez olduğu akıllarının ucundan bile geçmezdi!

Annemin odun derdi gibi, benim de ceket, gömlek sızlanmalarım vardı, zaten bir ceketim vardı, ya tuğla fabrikasında çalışmış, ya da yaz boyu fındığa gündelikçi gidip zor almışımdır o ceketi, sabah bir telaşla okula yetişmek için kalktığımda, "Anne ceketim nerde?", "Melek hanım aldı, Şadan'ın bu akşam yine düğünde programları varmış, sizin oğlan da seçsin Şadan'ın ceketlerinden alsın!" dedi. "Anne niye veriyorsun, herifin beş tane ceketi var!", "Olsun oğlum komşuluk öldü mü, siz kardeş gibisiniz, sen de onunkileri giyersin!".

Annem, Şadan'ın altınsarısı ceketini getirir, gece düğünden düğüne koşmuş şarkıcılar gibi giyinir, mecburen sokağa çıkarım. Benim ceketim onun, onun ceketi benim sırtımda, utancımdan boğulurum, böyle karışık giyince, görenler gerçekten "kardeş" sanırdı, Şadan, sırtımda kendi ceketi, beni arkadaşların ortasında görünce tiz kahkahasını patlatır, bu düpedüz yılışık adam ahlaki bir nutuk çekerdi: "Bana sormadan giyer, biz kardeş gibiyiz, annem, onun da annesidir, Allah inandırsın, akşam kimin kapısı açıksa girer orda yemek yeriz". Sonra bana dönüp, ceketin yakalarını düzelterek: "Bunun altına şu benim dik yaka gömleğimi de giy istersen, çekinme!"... Bu baştan sona yalaka gösteriye etrafımdaki tüm arkadaşlar da inanırdı. Tam bir orospu çocuğu ahlakı. Bu laubali, tiksinti verici adamdan çektiklerimi yazdığım bu günleri bana bahşeden Tanrı'ya şükürler olsun. Her bir mağazaya borcu vardı, o ceketle hiçbir yerden geçemezdim. "Sen Şadan'ın kardeşi değil misin?" diye yaka paça beni dükkan içine çekerler, "komşumuz olur, bana ne kardeşim" desem de, profesyonelce yalan konuştuğuma inanırlar, tezgahın arkasında, ana avrat tehditin biri bir para öldüresiye bir hırpalanmayla Şadan'ın borçlarını benden sorarlardı. Sinsi bir üçkağıtçı muamelesi görmeye dayanamaz, ağlamaya başlardım: "Valla ağbi komşumuz olur, kardeşim falan değil!"..

Yalnız ben değil, tüm şehir "Şadan, Allah belanı versin senin" diye lanet okurdu, buna bir tek Melek teyzeyle Nevin abla inanmazdı. Onlar, herkesin Şadan'ı kıskandığını, yakışıklılığının düşman çatlattığını iddia edip, gece gündüz yere göğe koyamazlar Şadan'ı. Onların gözünde Şadan köşklere layık bir beyfendi, kibardı, bu aşağılık, cahil insanlar bu kara gözlü şövalyeyi kızlarına almak için uğraşıyorlardı. Ve Melek teyze bir daha borca harca girip Şadan'a kadife elbiseler, renk renk tüylü kuş renginde gömlekler, altın gömlek düğmeleri, en süksesinden ayakkabılar alırdı. Şadan bir kont gibi giyinip sokağa çıktığında annesi, ablası körü körüne ona bağlanmış köleler gibi ardından koşup, ceketini arkadan düzeltir, bir daha ayakkabılarının tozunu alır, "Bismillah, maşallah, aslan oğlum, hadi yolun açık olsun" dualarıyla sokağın başına kadar ardından bakmaya doyamayarak yola koyarlardı onu.

Süslü, gösterişli ve meteliksiz bu adam, liseyi yedi-sekiz senede bitiremedi, sonunda Akşam lisesinden diploma aldı. Arkasından onu sokağa çıktığı andan itibaren takip eden Gıvrittin diye bir komik oğlan vardı. Daha çirkin bir insan evladı olamaz, pis, murdar suratı, aynen fareye benzeyen ön dişleri vardı. Kısacık boynu, şeytanın kuyruk boğumlarından en sivrisine benziyordu. Meyvesi bol bir ağacın dalına budağına sarılmış yılan gibi kıskıvrak Şadan'ın gölgesine sarılarak bir hayat yaşıyordu. Şadan, onun, Kamil'i Mürşidiydi.

Gıvrittin'in bu asalak, acıklı halini herkes bilir, yine de severdi onu, çünkü Gıvrittin, kağıt oynanan masalarda herkesin cebinden gizlice para çalma oyunları yapar, kahvede herkesi güldürür, sonunda gerçekten birinin parasını yürütürdü.

Kadınların gözdesi, bir görenin dönüp bir daha baktığı, bu olağanüstü çapkının, arkasından ayırmadığı Gıvrittin, çirkin ruhunun cisimleşmiş hali gibiydi. Gıvrittin, gizli kapaklı çevirdiği dolapların riskini azaltmak için, uzaktan kumandalı maymuncuğu gibiydi. Ayak işlerine, her fırıldağa, her iğrenç dedikodunun ortasına önce Gıvrittin'i sürükler. Yorgun bir günün sonunda Şadan, kahvede masada, şövalye yüzüğünü çıkarır, oynaması için Gıvrittin'e verir, bu sultanlık da Gıvrittin'e yeterdi. Suratı, yol ortasında tekerlek altında parçalanıp ezilmiş küçük bir kuşa benzeyen Gıvrittin'in günboyu gerçekten işi başından aşkındı. Önce iki saatte bir Melek teyzeye koşar, Şadan'ın talimatlarını verir, Melek teyze de Gıvrittin'den günboyu olup bitenlerin brifingini alırdı. Ya da Şadan, yeni tanıştığı, kazıklamakta olduğu bir adamla henüz muhabbet içindeyken Gıvrittin'e, "koş Melek teyzene haber ver, akşama misafiri var, ekşili yapsın!".. Ya da Gıvrittin'i iki kolu üzerinde itinayla tuttuğu Şadan'ın elbiselerini kurutemizlemeciye götürürken görürdüm. Yalvar, yakar ve tüm ustaları, kalfaları gerçekten güldüren şaklabanlıklarıyla, hüner sahibi hokkabazlar gibi eğlendirip, "gelecek ay borcunu kesin verecek" deyip, elbiseleri bir daha ütülettirir. Bir de, Şadan'ın birkaç zengin çocuğu arkadaşından araba anahtarlarını alıp, götürür. Her defasında onu, bir parmağının ucundaki burnundan çıkarttığı pisliği incelerken, diğer eliyle, bir türlü düğmesi tutmayan pantolonunu hep çekerek ve bir türlü hizasına yetişemediği Şadan'ın arkasında koşar adım yürürken heyecanlı bir telaş içinde görürdüm.

Ancak, Şadan, kızlarla mektuplaşması haberleşmesi için, mahalleden eli yüzü daha düzgün çocuklar seçerdi. Şadan'ın aslında yalandan dolandan bir işi vardı. O zamanlar, bir bas, bir gitar, bir de bateri bulan grup kuruyordu, bugünkü gibi barlarda değil, sadece nikah salonlarında çalıyorlardı, grup isimleri, Üç Kuzeyli, Üç Yıldız, Grup Eksen, Grup Üçgen, Grup Pergel gibi, bir geometri tutkusu, 70'li yılların hal, dil, tavır, davranışlarını yönetiyordu. Gitaristler ayaklarını pergel gibi açar, sahnede üçgen gibi yeralırlar. Erkin Koray, Cem Karaca ağızlarını üçgen iç açıları gibi gerip, gırtlaklarından sesleri de üçgen gibi çatlatarak uzatırlardı. Pastane, düğün salonu, süslemelerine, mobilyalara sinmişti üçgensi manyaklık.

Şadan, düğün sahipleriyle anlaşır, grubu bulur, arada komisyon alır, çoğu sefer grupların parasını vermez, yıllar, grup elemanlarıyla arasında bitmeyen kavgalarla akıp giderdi, gruptan bir oğlan yıllarca Melek teyzenin kapısına gitti, geldi, "meşin montumu versin" diye...

Gıvrittin her düğünün gözbebeği, kısacık boyu, fareden çirkin yüzüyle, belediye salonu ağzına kadar köylü, peştemalli kadınlarla dolmuş ve ortaya oynamak için Gıvrittin'den başka kimse atlamazdı. Gıvrittin twis, ça ça gibi dansları komiklikle yapar, düğün sahiplerini gülmekten kırıp geçirirdi. Şadan ise, her program boyunca, kırık bir saksafonu güya çalmaya çalışır, ötler, götünü zenci şarkıcılar gibi yırtar, grubun arkasından rol çalmaya çalışırdı. Saksafonun ağızlığını çıkartıp, tüm deliklerine bakar, program boyunca vaktini böyle geçirir. Grup elemanlarına, bu kırık saksafonu her programa boşuna niye getiriyorsun dediğinizde, "şekil olsun ağbi" derlerdi, o yıllardaki üçgenin kendi gitti, bir şekil olarak ruhu bugünkü tüm gösteri, şov, medya dünyamıza emanet kaldı.

Biz de mahalleden arkadaşlarla akşam turlaması yaparken, düğünlerdeki grupları merak edip, kafamızı nikah salonundan içeri sokardık, rezil olmak nasıl şey, anlatayım. Şadan, beni kapıdan gördüğünde, Yomrak, Aralıklılı köylü kadınlarıyla ve bir kamyon çocukla ağzına kadar tıka basa dolu salonun ortasında mikrofonu kapıp, parçayı kestirir: "Sayın misafirlerimiz, sizlere büyük bir sürprizim var. Sizlerin bu mutlu gününde öz kardeşim de aramızda".. deyip, kapıyı işaret eder. Hiçbirini tanımadığım yüzlerce peştemalli kadın, papatya çiçeği gibi süslenmiş yüzlerce çocuk, kapıya bakar. Düğün onların düğünü, onlardan bana ne, benden onlara ne, ama, sırf fiziği düzgün diye bir zıpır mikrofonu eline geçirmiş. Bizim arkadaşlar da muzırlık olsun diye arkamdan itekler, kendimi sahnede Şadan'ın yanında bulurum. Hiç tanımadığım gelin damat gülümseyerek beni alkışlar, niye alkışlar. Şişko şişko, boynu altın dolu kadınlar bir bok oluyormuş gibi gözlerini bir heves, bir heyecanla bana diker, mutlulukla izlerler beni, Şadan koltuğunun altına başımı alıp, bir eliyle başımı okşarken, diğer eliyle mikrofonu tutarak: "Sayın misafirlerimiz, sizinle duygulu bir anımı paylaşmak istiyorum. Biz kardeş gibiyizdir, böyle şeyler söylenmez, benim gardrobumda ne varsa onundur, annem, onun annesi gibidir..." Ve gerçekten Şadan'ın sesi incelir, duygulu, ağlamaklı bir hal alır: "Allah sizi inandırsın, bakın büyük konuşuyorum, Kabe yolunda annemle zina yapayım, aynı kaptan yemek yeriz!".. Bir alkış fırtınası. Şadan, daha söylediklerim ne ki, gibi, alkış arasında başını anlamlı anlamlı sallar, zeytin gibi buruşmuş ağlamaklı yüzüyle gözlerimin ta içine bakarak, "sayın misafirlerimiz şimdi kardeşim için çalıyoruz!", dizlerini büküp, yarıya kadar eğilip, elini grubu başla işareti gibi uzatarak: "Formenşl... menşi...".. Ve grup, o günlerde birçok uyarlaması olan formenşl.. menşl.. şarkısına başlar. "Formenşı.. menşı.. Aynaya baktım kilingi gördüm / Beyoğlu, salça/ Bu ne biçim kalça / Domates, biber / Beyoğluna gider..."

Ve Gıvrittin elime, belime yapışıp, beni sahnenin ortasına sürükler. Ben, "oynamam, hayır" diye direnirim, Gıvrittin, zorla belime girer, "bunda birşey yok, sen de becerirsin" gibi.. Allahım, neden bana da Engin Civan, Dinç Bilgin gibi bankacı rezilliklerinden vermedin. Ben oynamam dedikçe, onlar çok modern dans ediyorlar, bütün modern tarzları biliyorlar, bana da ne kolaymış, öğretiyorlarmış gibi, iştahla gözleri açılmış köylü kadınlarının önünde, "bak, ayağını böyle yap, dizini böyle kır." gibi yardımcı bir şefkatle.. Siyaset, edebiyat, eğlence, modern tarzları, yılışık, vurdumduymaz ve aptallıklarının rahatlığıyla, ne var biz de yaparız, diyenlerin elinden öğrenmek ne tiksinti verici birşey!

Paçavralar ve pislik içinde sokaklarda yatıp kalkan hiç yıkanmayan, saçları odun gibi katılaşmış bir deli kadın vardı, hamile kalmış. Halk gidip gelip, kadının zavallı haline: "Bu bir insanlık suçu, hangi insan evladı bunu yapar" diye, lanetli küfürler savurdu. Ve bir dedikodu, bu işi yapsa yapsa, Gıvrittin deli kadını tutup, Şadan düzmüştür, diye halkın inancı tamdı. Gel de Melek teyzeye inandır bunları. O sahnelerde alkışlanan artist gibi oğlunun, kıskanıldığını düşünüyor, gel de, akşamları pencere önünde oturup, usul usul hüzünlü, duygulu, mehtaplı şarkılar fısıldayan Nevin Abla'ya inandır bunları.

Mahalle bakkalımız Firar amca da isyan etti: "Oğlum, bunları ne Allah helak edebiliyor, ne devlet telef edebiliyor, bir kavim ki sorma, bir fiyaka, bir gösteriş bulmuşlar, artık ne Allah'tan korkuyorlar, ne utanıyorlar, kendi işimizi bıraktık, düştük onların derdine!".

Bu azap verici tırmazlığı Melek teyzeye birazcık çıtlatsan, dünya güzeli oğlu, birazcık yaramaz, o kadar, "Birgün hapiste mi yattı, parasını içkilere mi yatırdı, benim oğlum kumar mı oynuyor, benim oğlum kimin kızını karısını sattı!", evet, dediklerinin hepsi doğru. Anne-kız, açlıktan, borçtan, rezillikten perişanlaştıkça oğullarına daha güçlü sarılıyorlar. Şadan'ın borcunu istemek için kapıya kadar gelenlere Melek teyze, yurdumuza saldıran alçak kafirler gibi saldırıp, sokağın sonuna kadar hücum ediyor!

Nevin abla ise, defter arasına sokuşturulan Yasemen çiçeği gibi gün geçtikçe kurumakta. Yine de her hafta, ellerinde çikolata sepeti, süslü, iri kadınlar, kalın adamlar, merdivenlerden kafile kafile çıkarak istemeye gelmekte. Annem, hiç değilse Nevin'i kurtaralım diye canı çıkmakta, Nevin'in, tığ örgüyle, kız isteme akşamı giyeceği elbiseleri dikmekte. Dünürlerle Nevin'in ağzı arasında mekik dokumakta. Nevin ablayı ikna için ortalıkta dört dönmekte. Annemi artık tutana aşkolsun, sabah, akşam namazlarına bir namaz, dualarına bir dua daha katıyor, Nevin abla'nın talipleri için: "Bir hayırlı kısmet yarabbi" diye, ağzını doldurup her tarafı okuyup üflemekte. Nihayet genç bir hakim çıkageldi, hakimin kimsesi yoktu, "çöpsüz üzüm" dediler, annem, komşular sevinçten deliye döndüler! Nevin abla, nuh dedi, peygamber demedi, kardeşimi evlendirmeden, ben evlenmem, diye bütün çabaları boşa çıkardı.

Annem ev içinde söylenmelerine başladı: "Kızım, akın gitmiş vakın kalmış, bu yaştan sonra seni kim alır, Allah önüne bir saray kapısı bir devlet kapısı açmış..."

Tam da bugünlerde hepimizi korkudan tir tir titreten acı haber yangın gibi düştü sokağın içine. Şadan, onbeş yaşında, ortaokuldan bir kız kaçırdı, kızın babası toptancıymış, eli silahlı adamlar, Şadan'ı köşe bucak arıyor, diye.

Haber duyulur duyulmaz, Melek teyzenin acı feryatları gökleri tuttu, kendini yerlere atıp bayılıyor, komşular etrafında su, kolonya, Melek teyze, on kadının içinde dizlerini parçalayarak: "Ah, o sümüklü orospu oğlumun aklını çeldi, ah küçük orospu Allah'ından bulasın, ne istedin benim aslan oğlumdan, ah kahpe, daha kimlerin altına yattın, ah orospu baban seni kimseye satamadı da oğlumu mu kandırdın!...

Kadın kalabalığının içinden annemi tutup, bir yana çektim: "Sen karışma anne bu işe. Görmüyor musun kadın hala oğluna toz kondurmuyor!", annem: "Oğlum öyle deme, nerden bakarsan evlattır, canı yanıyor!". "Şadan'ın neresi evlat, anne!", Annem: "Allah canını alsın, Şadan'ın" deyip Melek teyzenin feryatlarına koşuyor. Yakın, tanıdık, akraba, parti başkanı, sözü geçen büyükler, polis, hakim, bir hafta her yere, gidildi, herkesle konuşuldu, sonunda kızın hamile olduğu anlaşılınca, kız tarafı, ateşkese razı geldi, "kızı almak kaydıyla!"

Asıl savaş yeni başlıyor, Şadan'ı evlendirmek için elde ayakta beş kuruş yok. Nevin abla bir torpille işe koyuldu. İş, balık unu fabrikasında, muhasebeye yardım edecek. Günde yüz tane hamsi dolu kamyon geliyor, otuz ton hamsi bir günde boşaltılıyor. Yeryüzü topraklarında bu denli keskin koku yoktur, dağlar, dağlar, gibi yığılmış on ton hamsiye bir günlük güneş vurmasın, üç tonu uçuyor, hamsi suyunu bıraktıkça, bu dayanılmaz kokunun bir kilometre ötesinden bile geçilmiyor, hamsinin yağı derinize sindikçe, bir ömür yıkansanız da boşuna!

Şadan'a iş aranıyor, önce, şoförlük yapsın, dediler, kayınbabası araba alırım yeter ki çalışsın, dedi. Melek teyze: "ben oğluma şoförlük yaptırmam" diye küplere bindi, bir hafta bu konuşuldu. Sonra "kayınbabasının dükkanında çalışsın" dediler. Melek teyze "ben oğlumu onlara köle, hizmetçi diye vermedim" diye bir ay da bu konuşuldu. Melek teyze, bir oturup, bir kalkıyor. Sonunda kayınpederin imkanlarıyla kızın üstüne ev alındı, tüm eşyası yapıldı, Nevin abla'nın maaşıyla da utanılmayacak küçük masraflar.

Şadan'ın karısı çocuğunu kucağına aldı, bir-iki yıl geçti, gözü açıldı, Şadan'a, o araba babamın, o yatak babamın, o giydiklerin babamın, demeye başladı. Şadan kaçıp Melek teyzeye geliyor, "oğlum, karın değil mi suratının ortasına iki tokat patlatsana" diyor, Şadan, karısını evire çevire dövüyor. Karısı, kardeşlerine telefon ediyor, Şadan'ın suratını balona çeviriyorlar, tanınmaz hale geliyor, kalın değneklerle, tekmeler altında saatlerce, böyle dayak olamaz. Şadan'ı hastaneye yatırıyorlar, o gece Şadan, annesine, ablasına haber vermeden, şehirden kaçıyor, yirmi yıldır, birtek gün dönmedi! Yirmi yıldır ne yapar ben de bilmem.

Geç vakit gece Kadıköy'den Cihangir'e gideceğim, taksiler pazarlığa bile yanaşmıyor, bir taksi durdu önümde, "olmaz kardeşim" deyip, fırladı, aynı taksi fikir değiştirmiş gibi geri geri geldi, şoför yüzümün içine baktı, "Şadan!, Naber Şadan!"... Sarıldık, ağlaştık, bir yandan da başıma bela aldım diyorum. "Bırakmam seni!" dedi, bırakmadı. Evine götürdü, karısıyla sabaha kadar konuştuk, içimden kesinlikle pavyonda konsümatristir, diyorum, sabah oldu, 13-14 yaşlarında iki kız okul için önlüklerini giymeye başladı, komşularının çocuklarıymış, depremde evsiz kalmış, yaza kadar onlarda kalıyorlarmış, Şadan bakıyormuş çocuklara. İçimden, "kesin bu çocukları organ mafyasına satacaktır!" diyorum.

Sabah durağa götürdü, şoför arkadaşlarına: "bu" dedi, "özkardeşim gibidir, Allah sizi inandırsın, aynı ev içinde büyüdük, aynı kaptan yemek yedik", "Dur Şadan yine böyle konuşma!" diyecektim, zil çaldı. Şadan "İşe çıkmam lazım, on dakikaya gelirim", dedi, şoför arkadaşlarına "Sakın bırakmayın ben gelene kadar!". Kaldım durakta. Yaşlı bir şoför, "Ne mutlu sana, böyle delikanlı bir kardeşin var. Bu çocuğu onbeş yıldır tanırım. Ev alacağım diye gıdım gıdım 18 milyar para biriktirdi, hepsini gitti deprem yerinde harcadı. Bu çocuğun enkaz altından çıkardıklarını kimse çıkaramadı, dört-beş ay gelmedi oralardan. Durakta işimiz olmasa bile, sırf onun yüzünü, konuşmasını görmek için durağa geliriz. İnsan değil bu çocuk, bir melek!"

Şaşkınlıkla gözlerim doldu. Ah insanoğlu! Ah insanoğlu! Senden vazgeçenler utansın... O gün bugün düşünüyorum, bir insanı, bu denli değiştiren şey nedir? Aşağılanma duygusu. Bir insanın yüzüne tükürmek, bir ülkeyi yoketmekden daha ağır bir ceza!

Geçtiğimiz ay Melek teyzeyi ziyaret ettim. Evin içinde mızmız gezinip duruyor, neye uğradığımı şaşırdım, Şadan, her ay düzenli az da olsa para gönderiyormuş. "Melek teyze, Şadan ne merhametli, ne çalışkan bir çocuk!", diyeceğim, Melek Teyze'nin umurunda değil. Şadan'a öfke bile duymuyor. Şadan diye birisi yok. Ülkesinden sürgün, devrik bir kraliçe gibi. Artık onun düşmanlarına karşı koruyacağı kimsesi yok. Kahvesini içip, Şadan lafı geçen cümlelerde anlamsızca duvarlara bakıyor. Koruyacağı kimse kalmamış. Hangi anne, oğlun kimseye muhtaç olmadan ekmeğini kazanıyor, dendiğinde gözleri yaşarmaz, gurur duymaz... Melek teyzenin yüzü ilgisiz, kireç gibi beyaz, donuk, ne ses, ne renk!

Melek teyzenin bu sessizliği çıldırttı beni, anlamam lazım, neden takdir edilen bir oğlu olmasından mutluluk duymuyor. Melek teyze o yıllarda değil, şimdi büyük bir acıyla son günlerini yaşıyor, kaç gündür düşünüyorum. Her aile aslında, "Tanrı, adem ve Havva'dan kurulu. Dışarda olup biten herşey şeytanın işi. Bu kutsal kabuk içinde asla, haklı, haksız, doğru, yanlış, iyi, kötü gibi şeyler yok. Üçünün de dünyaya geliş, varlık sebebi birbiri için, tek organmış gibi. Bu "doğal aileyi" tanıdıkça ürküntü duydum. Diyelim belgesellerde, ayının oğlu başka tarlaya giriyor, öldürülmek isteniyor, ayı, oğluna başka tarlaya girme, yaptığın kötü demez, hangi sebeple olursa olsun, hiç sorgulamadan ölümüne oğlunun yanında savaşır ve bundan büyük mutluluk duyar. Kırk yıl başbakanlık yapmış Süleyman Demirel'in ailesi de böyledir, yeğenim kötüdür, asla demez. Artvin'in dağ köyündeki aile de budur. Gülay Göktürk, Ali Kırca, Hıncal Uluç gibi kırk yıllık yazar insanlar da bir gün olsun patronum hırsızdır, asla demezler. Ne zaman ki o aileden koparlar, acı o zaman başlar. Çünkü dışardan bakınca toplum görüntüsü veren bu kalabalıklar tüm işlerini "doğal ailelerinin" yakınları tanıdıklarıyla görürler. Yasalar, danıştaylar, yüz tane modern kurum kursan da, onlar işlerini yakın, tanıdıkla kurar, orada varolurlar. Bir insanın evinin tam karşısına bin yataklı hastane kursan da, o önce telefonla tanıdık bir doktor arar, kendi başına hastaneye gidemez. Çünkü, doğal ailelerin bilinçaltında hiç tanımadıkları insanların kendilerine yardım edebilecekleri düşüncesi oluşmamıştır... Hiç tanımadığınız, en uzak ülkelerdeki yoksullar için acı duymak, modern bir hissiyattır, ilkellerde bulunmaz... Hepimiz, çoluğu çocuğu yakının rahatı için her modern kurumu, her toplumsal değerin pislik sinekleri gibi delik deşik ederiz... Ya da, 7 kişiyi öldüren Halit Kırcı'yı sırf aileden diye koruruz... Modernleşmemizin önünü, dil, din, ırk milliyetçiliği değil bir milyon ilkelliğinden çıkamayan aile can havliyle sırf kendi aileleri için tanıdıklarına tutunarak toplumun tüm kurumlarına ahtapot gibi sarılmış buradan bir yüzyıl daha çıkamayız.

Melek teyzenin sessizliğini çözebilmek için, üşenmedim, işte böyle şeyleri, anlayabileceği şekilde, birey, devlet, aile, sosyoloji, tane tane anlatmaya koyuldum... "Oğlum, sizin beyniniz yıkanmış, sizden artık bu memlekete beş kuruş fayda gelmez.. Kitapta bile yazıyor, oğul, ananın sözünden çıkmayacak, gelsin otursun dizimin dibinde, ben bu yaşlı halimde çalışır, bakarım ona...!"

feyhan@leman.com.tr

Bayır Bucak

FEYHAN GÜVER

İNANMIYORUM!.. DÜN GECE O APTAL EBRU'YLA MI BERABERDİN... O HIÇ BİRŞEY BİLMEYEN EBRU'YLA... O SALAK... O CAHİL... O... O...

O MEMELERİ KARPUZ GİBİ, EBRU'YLAAA...!

TOMP!

KOCAMLA DUYGUSAL OLARAK EN ÜST SINIRA ULAŞTIK. BENİM EN YAKIN DOSTUM OLDU...

AMA BU FİZİKSEL İLİŞKİMİZİ BİTİRDİ. SANIYORUM, YENİ TENSEL HAZLAR PEŞİNDE

ŞUNA BAŞKA KADINLARLA OYNASIYO DESENE HANIMIM!

ALIN ULAN KERATALAR. HADİ YAVRUM TAFAREL! KAP ONU... KAAP!..

MAKBULE... BEN GEL-DİİİM!..

RIFKIII!..

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

İSTANBUL GEZİLERİ, DEVAM...

VİY VİY!..

BAKIN MÖSYÖ JEREMİ İSTANBUL, ÖYLE BİR ŞEHİRDİR Kİ, ÇOĞU YERİNDE BİR YERDEN BİR YERE GİTTİĞİNDE, "A BAK BİRAZ EVVEL ORDAYDIM" DİYEBİLİRSİN, ELİNLE GÖSTEREBİLİRSİN... BU ÖZELLİĞİ DE PEK AZ ŞEHİRDE GÖREBİLİRSİNİZ!..

O LA LA LA YOKSA, YOKSA BUNU SÖYLEMEK İÇİN Mİ ORDAN BİZİ BURAYA GETİRDİNİZ, İNANAMIYORUM!

Sevgili Şükru Karamahmut nebuzu ekşin, selamlar, muhabbetler

HABERLER

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

(Evin duvarlarını kuduz mavisine mi yoksa kanarya balgamı sarısına mı boyasam acaba?) diye düşünen adam bir profesördü de aynı zamanda birden bire aklına çıldırmış olabileceği ihtimali gelir ve dolayısıyla çıldırır.

O sırada İspanya'da da başka bir durum olmaktadır. Ünlü boğa güreşçisi Esperado arenada öldürdüğü boğanın boynuzlarını ameliyatla kendine taktırır. Zor olur ama gerekli teknoloji bu işi halleder. Bununla da yetinmez üniversiteye gidip tıbbiyeyi bitirip beyin geometrisi üzerine ihtisas yapar. Ve birgün profesörle Esperado'nun yolları kesişecektir. Ama bugün daha gelmemiştir.

Ünlü vantilatör Filbirt yaptığı basın açıklamasında dünyanın döndüğünü açıkladı. Wantilatöre ödül olarak paraşüt verildi.

Domates çorbasının sağlığa ve sıhhate olan faydası da bir hayli besleyici bir besin maddesidir de aynı zamanda. Ve böylece domateslerin kızarması güneşle orantılıdır. Sera domatesçiliği de hoş bişeydir. Zaten domatesin konforu başka bişeye benzemez. Yapımı çok basit. Bir koltuk yapacak hacim ve miktardaki patates pardon domates tek tek yumuşak diye tanımlanacak bir yumuşaklığa hafif el darbeleri ile yumuşatıldıktan sonra koltuk korumuna bi şekilde getirilip üzerine, üzeri mavi domates desenli güzel bir örtü serilir. Ve üzerine güzelce oturulur. Dii mi Cevat abi (Evet.)

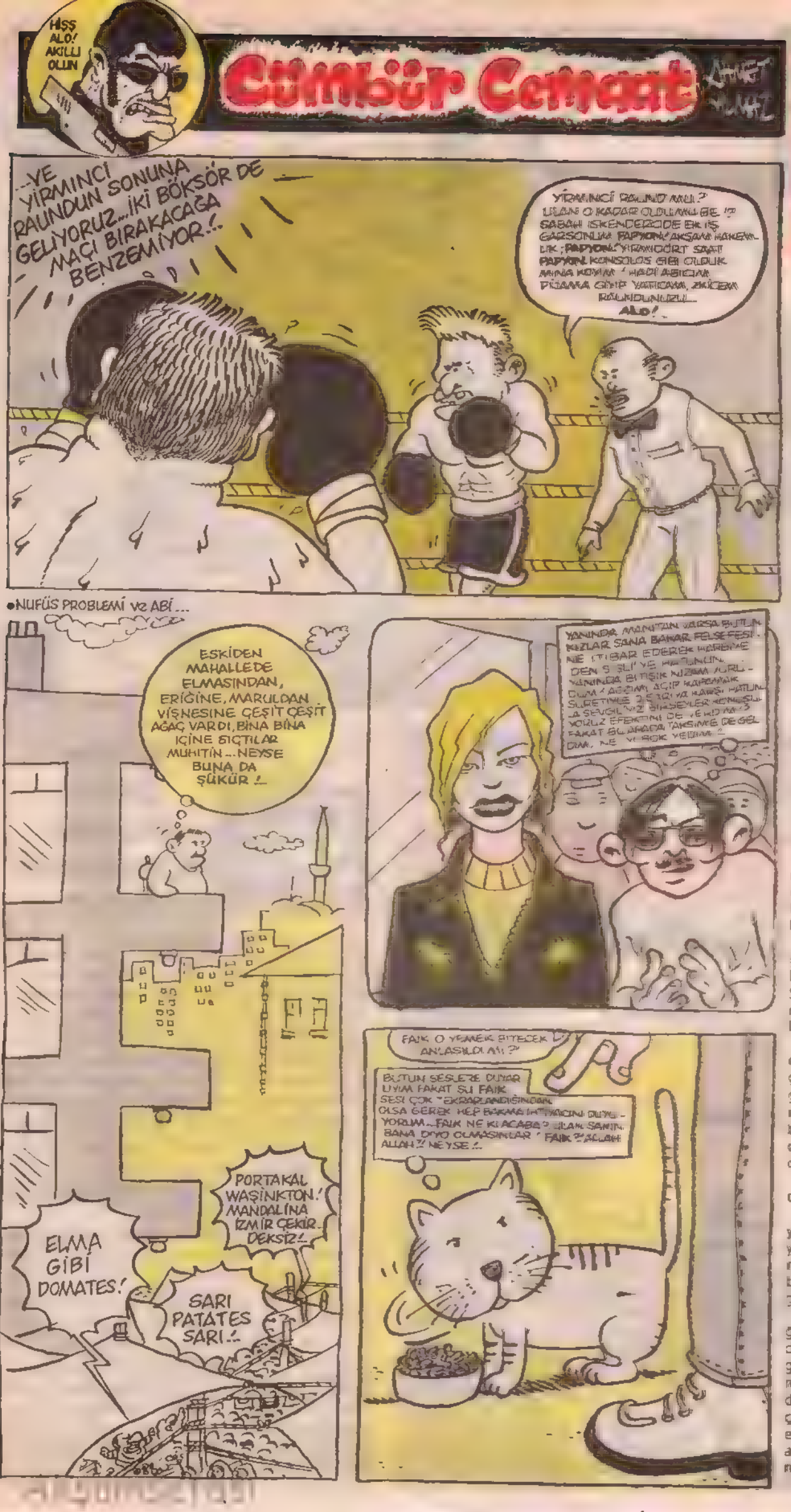

Denizi özleyen Anneler ölüyor

CEZMİ ERSÖZ

Bugün de akşam oldu, b gün de birikti içimde bana onca şey İçimde bırıken or şey beni yine evime geri çağ dı. . Odama. . Kalbime .

Kımbılır kaç kez lanetlec kendimi odamda... Kim b kaç kez kalbimde hıçledim k bimi... Ama gidecek bir yer yoktu . Lanetlendiğim yer biriktım, hiçlendiğim yerde ğaldım... İşte benim için hay buydu, gidecek bir yeri oln maktı... Dönüp yine kalbime ğınmak, korkularıma, orada o eski aşklarıma, orada o eski ha larıma sığınmaktı

Kalbım eksıktı, kalbım korkaktı,kalbim yanlışlarla doluydu Ama o benim kalbimdi... Eksikti, korkaktı,yanlıştı,ama tanıdıktı Tıpkı bana bazen tanıdık gelen,bunu hissettiğim halde yanımd hızla uzaklaşan kaderım gıbıydi... Bazen iyi bir yanı çıkardı ort ya,o zaman onu daha çok severdım... Kaderımın,yani karakte mın onca kötülük içindeki iyılığıne delıler gibi sarılırdım... Kade mın içindeki iyılıkleri keşfettıkçe kendıme inanır, kendıme inand ça bencılleşır, bencılleştıkçe yenıden kendımle, kalbımle kavga tutuşurdum

Hıçbir zaman ezenlerin yanında olmadım. Ben istesem bile d ğam ızın vermezdi buna. Bazen beni yanlarına çağırırlar,baz benlığımı okşarlardı. Ama nasıl olursa olur, bana uzattıkları eli b beklemedıkleri anda ıterdım. Benımle aralarında kurdukları de geleri hiç beklemedıkleri anda öfkeyle yıkardım...

Söz geçıremedığım bir yanım var, iyi kalpli kaderim gibi... Ge ve ıçımdeki sızıyı kırletecek, karartacak ne varsa anında yok eder Bana rağmen, bana inat her şeyi mahveder... Bu mahvoluşa be hep hayran olmuşumdur...

Bazen ansızın, nasıl olduğunu bılmeden kendıme sımsıkı sarıl ken bulmuşumdur kendimi... Sürgunlüğümün bıtışidir bu... Kalb me donmenın zamanı gelmıştır... Dışarıda bir yerde kazanaca hiçbir şey yoktur... Asıl zenginlik içimdedir... Dışardaki bütün ö çülerın benım kendi ölçülerimle alakası yoktur, hissederim

Dışarıdakı sevgının ıç mdekı sevgıyle hıçbır yakınlığı yoktur İçımdekıne ınanmak varken dışarıdakıne ınanmak buyuk bir yan gıdır

Beni dışarı,yanlarına çağırdıkları zamanları iyi bılırım onların, sahte kubarıklarını... Zamanla sınırlıdır onların her şeyi... Sevgilerı nceliklerinin, hoşgörülerinin, o sonsuz olduklarını iddia ettikle özgürlük anlayışlarının belli bır zamanı vardır .. Ve o zaman ansız biter... Ve bıttı derler... İncelık,anlayış,hoşgörü saati bıttı... Özgü lük bıtti... Artık geldığın yere gıt... Burayı kapatıyoruz,derler

Hıç anlayışın, incelığın, özgürlüğün saatı biter mi... Hiç kapan mı bir kez açılan kapılar... Kapanır... Çünkü onlar güçlü olanla dır... Onlar ezendırler... Bütün saatler onlardan sorulur... Bütü kapanışlar... Çünkü onlar sahıp olmadıkları şeyi sevemezler... Sa hıp olmak ıstedıkçe hayatı soluksuz bırakır,öldürürler...

Sevgıye sahıp olunabılır mı hiç, incelığe, anlayışa... Hiç özgürlü ğe sahip olunabilir mi... Çünkü suyla anılır, suyla vardır bu duygu lar... Suyla varolurlar... Sonsuz bir akıştır bu duygular... Sınırsız Sahıpsız... Zamansız... Sınırsız, sahıpsız ve zamansızca aktıkları sü rece vardırlar çünkü ... Zamanla sınırlandıkları ve sahip olunduk ları an yok olurlar...

Ezılenlerse durmadan özlerler... Emir altında olmadan geçıre cekleri bır günü... Yorulmadan, incitılmeden, aşağılanmadan ge çırecek bır günü özlerler... Bır su kenarında oturup su gıbi akı gıdecekleri bır zamanı özlerler... Kalın ve kaliteli bır kazağı, şıma mayı, iyi ısınan ve suyu akan bir evi... İstedıklerine bir kez olsu beklemeden kavuşmayı... Korkusuzca ve akıllarına ne esiyors onu konuşmayı... Kaybetmeyı duşünmeden yaşamayı, sonun duşünmeden ağız dolusu gülmeyi özlerler...

Ezılenlerın hayatına çok yaklaştığım günler oldu... Onların o su cak, o kahırlı nefeslerini içimde hissettim..

En dıpte, her şeye muhtaç,umutsuz olduğum anlarda gördum yuzümdeki yanmış yüzü... Bu hayattan ne umduysam hepsin yanmış avuçlarımda gördüm... Yoksulluk özlemekten bile utan makmış, onu gördüm... Bır an bile olsa gördüm, son umutlarım bile elımden alındığında, ben zaten bunu bekliyordum,demey gördüm

Ama bır andı bu; beni oradan aılem, aldığım eğitim, ait oldu ğum sınıf çıkardı .. Çıkardı ve bir bılınmezliğe attı... Artık ne ezen dım, ne ezılen... Yorulmadan, incinmeden, aşağılanmadan çok gun geçirdim... Gücüm vardı ve bana hükmetmek isteyenlere ge reken cevabı verdim... Kalın kazaklarım oldu,az da olsa şıman dım... Isınan ve suyu akan evlerim de oldu... Bazen istediklerime çaba harcamadan kavuştum... Kimi kez korkusuzca ve aklıma ne esiyorsa onu konuştum... Kaybetmeyi düşünmeden yaşadığım anlar azdır, ama olmuştur... Azdır,ama ağız dolusu güldüm, biliyo rum...

Yoksullar, en alttakiler, ezilenler gibi olmasa bile, özledim biliyo-

rum . Akan bir suyun kenarında ya da bir denizin eteklerinde,kendimi özledim; kim olduğumu, niye yaşadığımı,ne olacağımı çok özledim Çünkü hayatım bu özleyişe izin veriyordu Kazağım ve evim beni ısıtıyordu Kimse bana bir şey emretmiyordu Az da olsa kaybetmeyi düşünmeden yaşadığım anlar vardı...

Ne hayatı soluksuz bırakan ezenlerdendim, ne de hayatın tam ortasındayken avuçlarındaki yanmış yüzlerini hasretle seyreden ezilenlerden Kavga amansızlaşınca kabine sığınan bir kimsesizdim ben...

Yarı açık bir kapı vardı yoksulluğumla aramda; yarı açık bir kapı vardı hayatın o korkunç yüzüyle aramda... Ne kadar unutsam o kadar ürkütürdü uğultusu, o korkunç yüzü yoksulluğun... Ne zaman çok iyiyim desem, çok kötü hemen onun yanı başında beklerdi... Doyasıya sevinirken bile,birilerinin bunun hesabını benden soracağını düşünürdüm...

Ne ezendim, ne ezilendim... Ortada bir yerdeydim, bu yüzden nereye gitsem, ne yapsam öylesine geçiciydik, öylesine ait değildim ki hiçbir yere, ne yaşasam, ne söylesem,ne hissetsem borçlanıyordum birilerine, bir yere, bir ömre..

Bugün evlatları hücrelere atılmasın diye ölüm orucuna başlayan anneleri ziyaret ettim ... Sanatçı **Bilgesu Erenus**'un evinde dört ana ölüme yatırmışlardı bedenlerini... Talepleri bu yazıyı yazdığım sırada ölüm orucunun otuz ikinci günlerini dolduran evlatlarının talepleriyle aynıydı Düşünce, umut,direniş ve hayat hücrelere kapatılmasındı İçerdekiler anneleri gibi ezilendi Direnendi Canlarından başka hiçbir şeyleri yoktu...

Ölüm orucundaki annelerden **Şükran Ağdaş**'ın oğlu **İrfan**'ı **Kurtuluş Gazetesi**'ni satarken ve daha lise talebesiyken polis vurup öldürmüştü... O günden sonra direnen,başkaldıran bu sistemden hesap soran her oğul onun oğlu olmuştu

Şükran Ağdaş, Bilgesu Erenus'un evinin küçücük bir yerden deniz gören penceresinin kenarında oturmuş ölümü bekliyordu... Deniz hayat gibi önünden akıp gidiyordu... Başkaldırıya,direnişe, gerekirse ölmeye dair ne varsa söyledikten sonra, belki biraz mahçup,belki biraz kanayarak şunu da ekledi **Hep deniz gören bir evim olsun istemiştim,şimdi ölürken denize bakmak, denize baka baka ölmek kısmetmiş...** İşte böyle söyledi **Şükran ana**, hiç unutur muyum...

Anneler ölüyor,ama hayatın umurunda değil bu... O kendi bildiğince akıp gidiyor... Bazen gemilerin uzaktan belli belirsiz sesi duyuluyor, hayatın onca sessizliğinde bu sesleri ölüme yatan anneler hayra yorup, **herkes unutsa da okyanusa açılan kaptanlar bizi unutmadı!** diyorlar..

Ama öyle ya da böyle anneler yavaş yavaş ölüyor... Hayat verdiklerinin hayatı solmasın diye soluyor anneler...

Evlatları için ölen anneleri görünce acıyan sevgimi hatırlarım, kimi sevsem tıpkı hayat gibidir Eksiktir,henüz hazır değildir, istemeden de olsa çok acımasız ve sıradandır Ben ne kadar hazırsam bütünlüğe ve tamamlanmışlığa, o, o kadar umursamazdır eksikliğine, o, o kadar aldırmazdır çekildiğinin ardındaki boşluk arına

İnancım şimdir, bağlanım şimdir, her şeyimi adayacak kadar sevmişimdir, ama o; o sevgili bundan çok uzaktadır; ben ona bütün ömrümü adamışımdır,ama o bunun hiç farkında değildir... Benim er ya da geç, o bir gün karşıma çıkacak, diye önüme gelen imkanları ve hazları elimin tersiyle itip onu sonsuz bir sabırla bekleyişimden habersizdir o

İşte hayat gibidir o sevgili...

Ben onu özlerken ondan, herkesten ve her şeyden hızlı koşmuşumdur Ben onu orada onun hak etmediği kadar özlemişimdir Ben onu özlerken, onu isterken, onun hiç bilmediği, bilmeye çaba bile harcamayacağı yerlere gitmişimdir... Onu özlerken bilirim ki asıl düşmanım içimdedir... Tam içimdeki asıl şeyi söylerken beni susturanı o koymuştur içime... .Onu özlerken öylesine unutmuşumdur ki kendimi bana benden başka rakip yoktur, bilirim...

Hayattır içimdeki sevgiyi acıtan...

Hayattır... Ben ona koşarken, o kim bilir denizi özleyen kaç anneyi öldürmüştür...

* **Şükran Ağdaş, Fatma Şener, Şenay Hanoğlu ve Gönülsum Ada...** Üçü anne olan bu dört kadın F tipi cezaevleri kapanana kadar ölüm orucunu sürdürecekler

* Siyanürle altın arayan Eurogold adlı karanlık şirkete karşı çıkan Bergama'lı köylüler hakkında örgüt kurma suçundan dolayı dava açıldı, bugünden itibaren ben de bu örgütün üyesiyim, bana da dava açılmasını istiyorum

* **Metin Kaytatak.** Suya Okunan Ouz. Şiirler. Avesta Yay

* **Suna Arıcı.** Zaze. Şiirler. Çivi yazıları Yay

* **Mine Söğüt.** Adalet Cimcoz. Bir Yaşam Öyküsü Denemesi. YKY. (Sevgili Mine, bu tez çalışmandan ötürü seni candan kutluyorum)

* **Emeğin Partisi 4. Kuruluş Yıldönümü** Bostancı Gösteri Merkezi 26 Kasım saat 14 00 de

* **Halil İbrahim Özcan.** Yüzsüz Temiz İsi, Ecel Her An Gelebilir. Şiirler. Virtüel Yay.

* **[illegible] Çoban.** Son-Dipnotlar. K Yay

* **Bir Çili Sözümüz Var Aşka Dair.** Mümtaz Sevinç Düşlüo Sahnesi Tel 0212 292 40 40

* **A. Galip.** Muntehir Aşıdar. Virtüel Yay

* **Adı Yok edebiyat dergisi 14 sayıya ulaştı** Bankalar Cad, Kent İş Merkezi X 3 No 55 Adapazarı

* **İğdır.** 25 Kasım saat 13 00'den itibaren **İğdır Nokta Kitabevi**'nde söyleşi ve imza günüm var.

* **İzmir.** 1 Aralık Cuma günü saat 12:00'de **9 Eylül Üniversitesi**'nde söyleşim var. Aynı akşam **Nokta Bar**'da şiir söyleşim var

* **İzmir.** 1 Aralık Cuma günü saat 14:00-19:00 arası **Bora**'da **Ercan Kitabevi**'ndeyim.

* **İzmir.** 2 Aralık Cumartesi günü saat 15:00-20:00 arası Kasa'da Ercan Kitabevi'ndeyim

* 29 Kasım Çarşamba günü saat 14:00-16.00 arası Beyazıt'ta Tüyap Sahaflar adlı yerde imza günüm var

* Ömer Şimşek, Özlem, Eda Şahin, Tülin Akyıldız, Yetim, Çiğdem, Güneş, Derya Yıldız, Ebru, Cihan Yılmaz, Filiz Muezzinoğlu, Gamze Pardoamış, Gulsev Anatura, Güneş Kafkan, Hakan Helvanoğlu, Solmaz Akça, Gurkan Üzel, Serdar Aksoy, Dilara, Özgür Karazeybek, Recep Vesek, Şimşek, Mehtap Mutlu, Nesrin Şahin, Meltem, Neslim, Ulker Koosal, Hacıman, Bibel, Erkan, Funda Avcı, [illegible]. Özgur Çağnım, Dilara Pekar, Gulçiçek Bal, Gamze Erinç, Basen, Tarık Dağ, Gelşen, Hadi Öztürk, İlknur Tutal, Mustafa Küçüktepe, Özge, İkram Töre, Serkan Özden, Şengül Demirtaş, [illegible]riye Şen, Umut Gelday, Akın Arslan, Aşkın Uyar, Gazel, Ömer Karataş, Işıl, Sema Betül Kaya, Yaprak Alıncı, Yasin Küçük... E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

* E-mail'lere elimden geldiğince yanıt vermeye çalışıyorum. www.cezmersoz.net'e gönderdiğiniz mesajlara lütfen e-mail adresinizi de ekleyin

* Kübra Paçariz, Şennur Karaydan, Mavi, Tolga Özer, Fatma Hacıoğlu, Gizem Kurt, Fatma Tan, Güneş Topçu, Oğuz Ayaz Özgür Elban, E.Mine, Sabahattin Deniz, Ali Yaşar, Bahar Avcı, Sevgi Turan, İlknur Akay, Nevin Öztürk, I.Doruk, Merve Çay, Özge Metin, Dilem Kaya, Gülçin Gürbüz, Nilüfer Eker, Salih İskender, Derya Bozarslan, Nurcan Cevrim, Şenol Güngördü, Ece Örtaş, Ahu Özberk, Filiz Özpül, Selçuk Çelik... Mektuplarınızı aldım sevgiyle

harala gürele

M.ÇAĞRI

TIRAVESTİLERE GENELEVDE ÇALIŞMA İZNİ VERİLİYOR.

Uluslararası uzay üssü (iss)'de sevişme zorluğu NASA denetleniyle aşıldı..Bir astronot tutacak, diğeri yapacak...

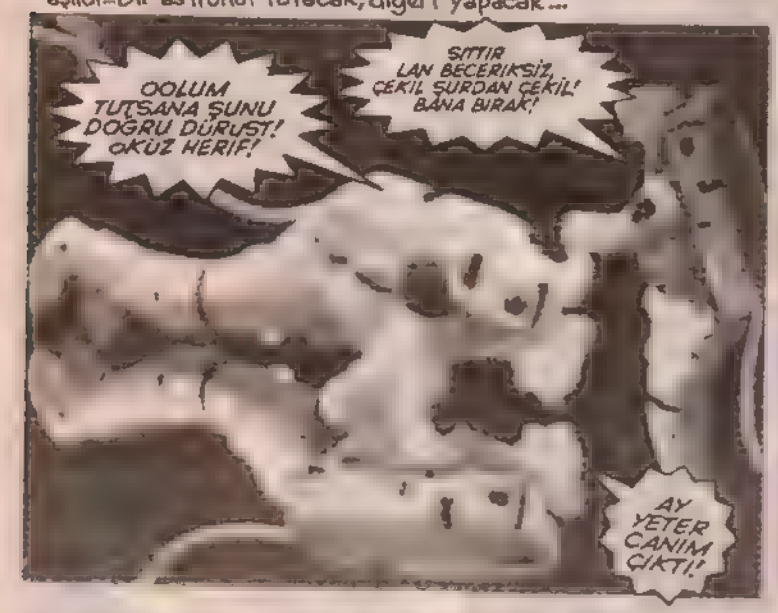

İşte SOSYAL ROBOT ASIMO Honda motor iftiharla sunar

darol@leman.com.tr

AYRINTILAR
METİNE DAİR

Selam:... "CARRR! diye çaldı zil, aniden!. Baya yüksek bi ses ve, gereğinden fazla çınlıyo! Kuş sesli felan bişey mi yaptırmak lazım acaba?. Fakat bu da baazen, iyi oluyo. Ööle, malak gibi serilmiş, dalıp gitmiş otururken, hop! diye kaldıyo ayaa! Nooluyo be! diyip, kendime geliyom. Ama bu sefer dıd tabi! Yanlış seçmiyosam şu dijital rakamları, yuh, daa dokuz buçuk bel.. Her kim isen, açmam! Git, sonra gel isbiyosan! CARRRR!

"Sular idaresinden geldik!" dedi adam!.. Kesin, abuk sabuk bi mımık oluşmuş olmalı yüzümde. Gülsem mi, ağlasam mı, şaşırsam mı, ne halt etsem? Hepsi karıştı, bulamaç gibi bi ifaadeyle, "meraba!" dedim. O da anladı, alttan aldı Vana da alt katta zaten. Benle işleri yok pek! Borç, kapama, açma, kontrat, sayaç sıfırlama felan gibi, hayatta uğraşırken en çok beyin sarsıntısı geçirdim, kanuni ve rutin şeylerden bıraydı işte!. İyi ki bişey imzalamam felan gerekmiyomuşl sadece, bi poşet istedi, adamlardan biri, aşaada, boruyu sıkarı "Poşet?" Gittim, baktım mutfaa! Bi yığın poşet var. Poşetlerden nefret edenim! Hışır hışır! diye çıkardıkları o aptal sesleri Bi dokun, bi dürt, hemen hışırdıyo! İyi; bi tanesini elden çıkardım; şunu veriyim adama.. Naapıcak ki yav?!. Su mu koycak?. Ne biliyim?! Boruyu sarsa?!. Var bi bildii demek?!

İngiliz anahtarını koydu poşete, g.derken!. E, nası gebrdi gelirken, cebinde miydi?!. Herneyse, dönüyım dedim içeri; belki biraz daa kestrebilirim!. İnanılmaz açılar ve duruşlar, bukulmeler denedim ama, bi boka yaramadı. Kalktım, bi sigara yaktım, yine serildim kanepeyel. Ninni gibi albümü var Vancel s'in; fi m müzii, onu koydum.. Düşüncelere daldım biraz.. Aslında, erken kalkmam gerekiyodu! Ne biliyim! Erken kalkmak iyidir işte!. Suyu da yaptıkları iyi oldu ayrıca Halâ naapt klarını pek anlamadım ama, en azından kesmedıler ya, yeter o. Elektrik sözleşmesi yaparken geçen dakikaları, günleri hatta, hatırladım! Kuyruk vardı. Sağıma soluma bakınırken, (yine böyle mecburen erken kalktım ve uykusuz dolaştım bi gündü. Ancak o pelte gibi beyinle sakın olabiliyorum bu işlerde!) bi kadın gördüm aniden önümde kuyrukta. Sırada mıydı ki bu?! "Siz; sırada mıydınız?" dedim. Gidip alt kata, soora geri dönmüş. İşlem böyle! "Kusura bakmayın!" dedim.

Ayrıca, kalemimi birisine vermişim; formunu doldursun diye. Baktım, eğilmiş, yazıyo oraya bişeyleri Unuttum sonra Bi on dakka sonra bakbm, gidiyo bu! Dürttüm omzundan, "kalemi almıştınız" ded m. Baktı aval aval! "Kalem?" Haa kalem! Ucu mürekkepli, ince uzun şey! "Şey" dedi, "eee, ben verdim onu; birisine!" Haydaaa!. Nası veriyon yaa, bana sormadan! Bi de gidiyo habersiz! Basit, ucuz bi tükenmez ama, hatırası var! (var mı harbiden?.. Var tabi! Faruk'un kalemi! Evde unutmuştu, ben de!) O şeytere, ipte felan asılı, kuruma ve şirkete ait kalemlerden de dil ki bu; ricaa etti, verdik. "İyi de; benim kalemimdi ol" dedim. "Sormuyosunuz da hiç!" Halâ anlamamış gibi bakıyo! Parlak, şöyle etli butlu bi dolmakalem olsa, bunların hiçbiri olmaz tabi. Garip bi tükenmezi, kimse sigine takmıyo! Peşini bırakmayınca ben işin; kalabalığın arasında, buldu bana, kalemi verdi kişiyi; gösterdi. "Kalem bende; sonra veriyim size lütfen" şeklinde bi işaret yaptı o adam. Tamam sorun dil! Öbürü de, gösterdim aşırı tepkiye şaşırarak, yürüdü, gitti! "Kalemim nerde?" derken, öyle anlamsız ve, az önce olan bi şeyi hemen unutmuş bi insanın aptal ifadesi vardı ki yüzünde, şaşırma hakkı bana aaitken, o şaşırdı durduk yerde! Ben mi şaşırttım yoksa? Yok canım, onun beyni bulanmış! Bak; ben de uykusuz; az beyinle geldim ama, binicim yerinde şindilik! Belki de, devlet dairesi ortamı işte; aklımızı alabiliyo baazen

Bunları düşünmedim tabi, kanapede oturup dışarıya bakarken. Bi şarkı var; o çok iyi. Başa aldım, bi daa onu dinledim, Öğlene kadar yapacak bişiy bulmalıyım. Sonra bi şekilde nası oluyosa, tehlike sınırını aşıp, raatliyosun!.. Çıkım dışarı! İyice oyalanmalıyım! Önce bodruma girdim. Bakıyım şu elektrik saatine bi. Işık yaktım kenardan. Açtım dolabı Ordan burdan, üstten alttan, bi yığın kablo! Mühürlere felan baktım.Hmm; şu ne? Bi kâğıt var orda! Açtım: "Bunu okuyan daltarak! Şurdaki düğmeye basarsan, gizli bi kapı açılacak, kazanın yanından! Gir içeri ve, ordaki eski tahta dolabı aç! İkinci rafta, "Bu gölgeye kim yahnı pişirmek ister ki?" isimli kitabı bulacaksın! Onu oku ama, seksen ikinci sayfanın ötesine geçme!".. Vay be! Ne eylenceli ve heleeanlı olurdu! Ama elektrik idaresinden bırakılmış, rakamlarla felan dolu, sıkıcı bir kâat parçasıydı sadece! Koydum, sıkıştırıldı yere geri, ışık kapattım, çıktım dışarı.. Yürüdüm, girdim sokaklara. Şimdi dolanır durur, nefis vakit geçirirdim.. Bi çorba içtim, döndüm tekrar geri!. Manyak mıyım yaa!.. Yatar uyurum belki! Zorlamıyım fazla. Hele bi akşam olsun, tekrar sağ anım ben bio ritmimi, dengemi felan, her ne sığımse! Uzandım üstümdekilerle... Tavana baktım.. Bi sessizlik vardı... Cvnk! yaptı, öttü buzdolabı aniden, çalışmaya başladı! Ne güzel; rrrr! yapıyo, çalışıyom d yo. "Ben de, "rrr!" felân yapsam ya bişiy yazarken felân! Gıy gıy gıy! diye ses çıkarsam, ya da Cuiiyp, cuiiyp! diye ötsem veya!. Bişeyler dönüyo kafada ama, belirgin bi ses yok, sessiz sessiz, sinsi sinsi oturuyoruz masada!

Bişi!:.. Ejder, Memet; dinnedim, hemen iyi günner d'iyorum!

Arşivsel Taşı

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba;

Tüm Leman yazar, çizer ve okurları, size kaç yıldır yazmay düşünüyordum. Nedense hep erteledim. Kısmet bu güneymiş.

Ülke ekonomisinin makro dengesizliği içerisinde iflas etmiş 2 şirket batırmış bir işadamıy(dım)ım yaklaşık 6 aydır işsizler ordusuna yarbay atandım. Bir Erol Evcil ya da Yahya Murat Demirel pozisyonunda biri olsaydım belki de küpümü doldurarak (İsviçre'deki banka hesaplarımı şişirerek kendimi sağlama aldıktan sonra şirketlerimi devlete bırakırdım.

Tabi maalesef o pozisyonda olmadığım için şimdi cezaevinde değil ve banka hesaplarım da dolu değil ve ben özgürüm.

İflas etmemde yardımcı olan etkenler dürüst bir ticari anlayış sergilemem. Biliyorsunuz filozofun kişisel ahlaki yapısı yaratacağı felsefeyi belirler.

Dürüst olmaktan oyunu dürüstçe oynamaktan asla pişmanlık duymadım. Belki bazı arkadaşlar paranın olduğu bir yerde riya vardır, diyorlardır. Ben de diyorum ki karakteristik özellikleriniz ne ise etrafınızdaki herşey ona göre şekillenir. Sorun şu ki bütün insanların ortak istemi olup da çok azımızın sahiplendiği dürüstlük gibi bir kavramı hayatımın her alanında olduğu gibi tüm çevremde hakim kılmaya çalıştım ve paramı kaybettim. Yani iflas ettim!

Şu anda kendi memleketimdeyim. buranın da ülkenin diğer taraflarından farkı yok. Kürt ili olmasına ve ülkenin acı gerçeklikleriyle daha yoğun yaşamasına rağmen burada riya Egebank'ın müşteri memnuniyeti gibi 1'ci sırada. Umudu büyüklerden kestim. Çevremle tüm ilişkilerimi dondurdum diyebilirim. Yaklaşık 2 aydır, kendi çevremdeki çocuklara hani ağaç yaşken eğilir misali evin bir odasını sınıf haline getirerek. Sabah, öğlen ve akşam şekliyle ilkokul, orta, ve Lise öğrencisi, olan çevremdeki çocuklara hem dersleri, hem de kendi yaşamımdaki tecrübelerimi aktarmaya çalışıyorum. Ticarete başlamadan önce 3 yıl vekil öğretmenlik yapmıştım.

Tek amacım bu genç ve müthiş güzel beyinlere insani özelliklerimiz içerisinde çok beğendiğimiz, hep istediğimiz saygı, sevgi, onur, edep, adap, dürüstlük gibi mevhumları vermeye çalışıyorum. Bilimsel bir tarzda olmasa da derslerini de kendi kitapların vasıtasıyla veriyorum. Lütfen yanlış anlamayın parasız, çünkü burda aileler yeterince dikkatli değiller. Ülkenin hatta dünyanın ortak sorunu cehalet burada da iyi bir kaleye sahip. Bu kaleyi yıkmak, yok etmek hepimizin ortak sorunu.

Maddi imkanlarımın iyi olduğu dönemlerde oluşturduğum zengin kütüphanemin bunda oldukça katkısı var. Ama biliyorsunuz ki cehaletle savaşmak kolay değil hala eksiklerim var, örneğin kitaplar hala yetersiz ve manevi hiçbir desteğimiz yok. Siz sevgili Leman'cılar sizden mektup bekliyoruz, Leman'ın tüm okurları nerede ve kim olursanız olun bizim için fiziğiniz, şekliniz ve nerede olduğunuz önemli değil, bizim için önemli olan insan olmanız ve değerli düşüncelerinizi bizimle paylaşmanız. Lütfen bize mektup yazın.

Bir mumun diğer bir mumu yakmasıyla ışığından ne eksilir ki? Lemancılar sizden bir de kitaplar istiyoruz. Özellikle, felsefik kitaplar, mantık ile psikoloji ile dinler tarihi ile ilgili kitaplar daha doğrusu bizi biçimlendirecek kitaplar.

Bu ülkenin tüm dürüst insanları bize göndereceğiniz her mektup muhakkak cevaplandırılacaktır. Ve her kitap için bir teşekkür mektubu elinize ulaşacaktır. Gelin hep birlikte dürüstlük ve iyiliklerden nasip almayanlara dayanışmayı gösterelim.

Unutmayın ki, dostluklar yüce hakikatlerin ve ortak ideolojilerin peşinden koşarken gelişir. Size şimdiden teşekkür ediyorum.

**Kadri Boral - Bahçelievler Mah.
1609 Sok. No:11/1 Batman**

Merhaba;

Merhaba diyorum. ama yazıyı nasıl devam ettireyim bil(e)miyorum. Çünkü hiçbir şeyden zevk almıyorum, ya da almak istemiyorum. Hayatıma bir film çekilecek olsa sadece bi karesi çekilip, zamanı tamamlamak için tekrar yapılırdı. Çünkü monoton ve aynı geçiyor. 19 yaşındayım ve hala üniversiteye hazırlanıyorum. Hala diyorum çünkü 3 kez girdim sınava. Maalesef YÖK engeline takıldım. Benim yaşımdakiler başka ülkelerde okulu bitirip masterini bilem yaptı. Ama ben yılmıyorum. Neyse bunları yazmak benim gibi mağdur olan arkadaşımı üzmek istemiyorum.

Bilmiyorum bu gibi sebeplere kızıpta hiçbir şeyden zevk almamak olmaz. Aslında başka sebepler de var. Maddi sorun yok ama aileme yük olmak istemiyorum. Herşeyi kendi başıma yapmak istiyorum. Ama yaşadığım çevre buna izin vermiyor. Çevremde rock şarkılar topsakal vb trendlere uymak yassak!

Aslında (bence) bizi AB'ye almamakla haklılar. 21. yy'a yaklaştığımız şu günlerde bu gibi şeylere karşıtları değil AB'ye ortaçağ birliğine bile almamak lazım. Bunca yıldır yerinde saymamızın nedeni bunlar bence. Ve böyle bir ortamda değil zevk almak, yaşamak bile istemiyorum. Bu teşebbüse bir kaç kez müteşebbis oldumsa da, hep öbür taraf inancı korkuttu beni. Ama diyorum ki öbür taraf daha iyidir bu taraftan.

Yazıma son vermek zorundayım, çünkü bunları istemeyerek yazdım. Zevk almadım açıkcası..

Benimle yazışmak isteyen olursa sevinirim ama!

evrenc@mynet.com.tr

Kalbimize Bakalım

Merhaba Leman dostları, Lemanseverler, sevmeyenler, işçisine, işsizine, emekli kuyruğunda çile çekene, çekmeyene ve üniversite bitirip de iş bulamayanlara herkese selamlar olsun.

Evet dostlar geçenlerde işten çıktım ve eve gitmek için otobüs durağında otobüs bekliyordum. 2 saat gecikmişti beni sıcak evime götürecek otobüs. Bunu nasıl başarıyorlardı anlamadım doğrusu. Bunca yolsuzluk, halkımı dolandırma, pislik ve adaletsizlik yetmiyormuş gibi şimdi de trafik polisi bir ticari taksiyi durdurdu. Aslında adamın yaptığı hiçbir şey yoktu. Taksiden indi ve bir anda polisin hırpalamasına mağruz kaldı. Tabi bu arada yurdum insanı her zaman olduğu gibi hep sessizlerdi. Yurdumdaki onca olaya ses çıkartmadıkları gibi bu olayda da sesleri çıkmadı ve polisin suç aması ben görünce kaçtı olmuştu ve arabanı bağlayacağım dedi taksi şoförüne. Yurdum insanı da ağzını sonuna kadar açmış ve sanki sokakta tiyatro varmış gibi izliyorlardı.

Kimse dur sen adama vuramazsın yetkin yok demem şi. Ağızlarını öyle bir açmışlardı ki, üzerlerinden bir kuş geçse mutlaka bir tanesinin ağzına tutturudu. Herneyse taksi şoförü abi garibanım ama arabayı diye ağlarken arabaya bindiler ve polisin eline ruhsatla beraber on milyon TL verdi sonra herkes kendi yoluna gitti.

Bunu anlatmamın sebebi belki gözü hala açılmamış yurdum insanı da tesadüf de olsa bu yazıyı okur ve artık sesimizi duyuralım onca yolzusluğa, dolandırıcılığa karşı.

Evet dostlar bir mafya babası, bir hayali ihracaatçı, bir banka sahibi, bir devlet bakanı, bir belediyenin üst mevkilerinde çalışan ya da bir trafik polisi olsaydık çok zengin olurduk, bizim de bir yerimiz kariyerimiz olurdu diye düşünmeyelim, biz zaten zenginiz yerimiz ve kariyerimiz de var, hepsi kalbimizde. Kalbimize bakalım biz hepsinden daha zenginiz.

Celal-İstanbul

Merhaba;

ya bişeyler yazasım geldi ama bi dakka. önce yollayabilcem bi adres mevcut mu meriz., mde ona bi bakıım. Var ımış. Aslında olduunu biliyodum ama işte ne biliyim heralde vakıt kazanmak istedim... Kendimi iyi hissetmiyom, bunları yazdığım için. Yani yazıyom ama kime? Aslında kasmıyım fazla yazarken, çünkü yazdım diye yollamak zorunda dilim dil mi?. İnanmıyorum ya napıyorum ki ben. Bak. yolluycam tamam mı? Yani eğer şu ana kadar buruşturulup çöpe atılmayıp hala bir çift göz takip ediyosa bu metod defteri sayfasının küçük karelerini demek ki yollamış im, aslında birisi buruşturup atmışsa bile yollamışım diyebilirsiniz. Sadece bir çift göz takip etmiyor da olabilir. Ama bunu ben hiç bilmiycem. böylece kendimi de kötü hissetmemi gerektirse bile son derece ben bundan bihaber olcam. (yetmiyor yaa...)

Aslında yazmayı hiç düşünmüyordum ama bişey gördüm ve çok güldüm. (Çıkan küçük kağıdı mektuptan önce görmüşsündür) Şu an gerçekten o kadar komik gelmiyor ama ne biliyim o zaman... öyle... yollayayım dedim. Ben atamam İzmir'e çıktı ve geldim buraya, işte ev tut, şu bu. Bi kaç eşya aldım, annemlerden de çarşaf halı filan istedim. Anneannem (Bu kelimeyi gerek yazmakta gerekse telaffuz etmekte asla muvaffak olamadım) bi çarşaf yollamış, belli ki çeyizinden ama paketindeydi hala. Açtım üstünde bi etiket vardı.. (Bundan ibaret, hiç uzatmayacağım)

Kağıdım için gerçekten üzgünüm ama yoktu başka yakınımda. Şimdi arasam ve ararken napıyorum ben diye düşünsem zaten ne bu mektup olurdu, ne de bu açıklamaya ihtiyaç. Geçende 3-5-8 oynamıştık, kaatta ordan kalmış. (Evdeki bi çok materyal gibi bulunduu yerdeki varlığı bizi raatsız edene kadar orda kalmış) Biz. Bi arkadaşla kalıyoz. Bi çok şey var. Ama yaşanırken komik gelmiyo şimdi. ak ma. (ak ma...) Bi de İknur var. Onu da yazasım geldi, okunmasa bile kaat benim dii mi... İşte o da benim İstanbul'daki suretim. 7 yıldır.. Tam 7 yıldır yaşamakta olduum o büyülü şehirden bile çok özledim onu. En yakın arkadaşım açıklaması yapcam burda. Az önce bi mesaj geldi ondan "Evde tek. Oturuyom. Taşamıyom. Bi kavanoza çılık atıp kapağını kapatmak istiyom. Gulmek, aalamak... Yani insan gibi, olmuyo .." bi de "bende dondurma yedim temin.. Merdivende tipitip ciklетinin kabunu buldum gelirken kokladım kimse görmeden çocukluum kokuyodu" diyo. Çok özledim. Ağustos 4'te başladım burda işe (Hastanede çalışıyom, anestezi). Ve o zamandan beri görmedim onu. 25 Kasım'da ordayım ve Leman Kültür'de buluşcaaz yine. O yine geç kalcak ben de beklerken elli kere okuduum karikatürleri okuycam yine duvarlardaki .. İşte... Benim için önemli.. Mutluluk sebeplerim hep böyle basit olmuştur, yanlız kalınca evde yapabiliyo insan böyle şeyler. Bi de bu ara bişey de olmuyo TV'de (19-22 arası) Aç karnına bira da yakıyo mideyi. Üşenir oldum yemek yemeye yanlızken. Bi kısır döngü oldu ama kalkcam şimdi. bi sigara daa içip. O zamana kadar da biter bu name. Ha bi de Leman'ı alır almaz hep ilk önce AYRINTILAR'ı okurum Metin Fidan'ın gerçekten apayrı.

Gene İknur'u annatcam, buraya kadar okuduysan yine okursun. İknur'u keşke sen de tanısaydın, annatmama gerek kalmazdı. Hem neden çok annattımı da annardın. Beni de annardın. Onu da. O da apayrı. İknur Amerikan Hst.'de çalışıyo. Amerikan yatahanede anestezi teknisyeni o da. Neyse bitti. Bu yazının hiç bi yerde yayınlanmıcanı tahmin ediyom ama korkmak istemiyom. Çünkü... çok utanırım. Neyse okunmaması muhtemel olan bi yazı için oldukça uzun oldu. Aaa bi mesaj daa geldi... "yanlız yürürken yolda şarkı söylüyom, utanmıyom, türk filmi seyredip ağlıyom. terliklerim artık sürtmüyom, hayat yapıştı bırakmıyo deniz. elime aldım mavi durmuş. naapim?" İknur tabi yine. O yanlız kaldı yaa. Bunnar paylaşılmıyo her insanla. bazen mileri yaparken yarım çıkıyo ... gibi. soora yapıyom yarısını. deesik oluyo diğerlerinden) Keşke siz onun arkadaşı olsanız. Benim olmasanız da olur. Çünkü ben daa kolay kişilik deeştirebiliyom. 40 yaşında kadınlarla bile annaşırım icabederse. (yaa kumandası da yok ki TV'nin, deeştiremiyom Çarkıfelee) Ne ise onun yanlız olmasını istemiyom. Cevap yazdım ona Ayrıntılardan çaldım da az önce "..çürümüşler zaten dura dura, ayıkladım, bu çürük, şu iyi! bu kadar net olsa hayat da di mi? Raat raat ayıklasan herşeyi! Şu mesela çürük mü dii mi? attım aazıma, orda belli olur" dedim. sadece "üzümmü ki herşey aazıma atmadan annamak istiyom, korkuyom herşeyden. yemem ben de demi?

Aslında bu yazıyı şizofrenik yazı örneği olarak psikoloji kitaplarında yayınlayabilirler. Zaten Pawlov'un şartlı refleks'inde de resmimi basmışlardı. Ben kaçıyom. Orda birileri var mı yaa.

İnsan dediğin saçaktaki güvercinin farkında olacak / .. ve bir çiçek açacak kendince / bu aşk var ya bu aşk. / Dikkat! Yangında ilk kurtarılacak

Metin Albok

Nefret

...ınanın nefret ediyorum. Nefret ediyorum bu ülkeden. Bu Atatürk'ün bize bıraktığı Türkiye olamaz, imkansız.

Ben lise ikinci sınıftayım ve herkes gibi mecburen üniversite sınavına hazırlanıyorum. Mecburen dedim diye sakın gitmek istemediğimi düşünmeyin. Mecburen diyorum çünkü istemeyerek gazların basıncını hesaplıyorum, istemeyerek çevremdeki acayip düzleklerin momentini buluyorum. Peki bunları ne için yapıyorum? Bir üniversiteye kapak atayım da YÖK'e HAYIR deyip dayak yiyeyim diye öyle mi?

Orta okulda bize okutulan Milli Eğitim Bakanlığının Vatandaşlık Bilgisi ve İnsan Hakları kitabında demokrasilerde kişinin, toplulukların ülkeyi bölmeye yönelik olmadığı takdirde eylem yapma hakları vardır diye bir cümle geçiyordu. Neden Türkiye'de yok diyorsunuz ki, burada da var tabi. Cezaevlerindeki ülkücülerin eylem yapma, cezaevini ele geçirme, oradaki insanların canına kıyma gibi bir hakları yok mu? Bundan iyi demokrasi mi olur? Şuna eminim ki o insanlar solcu olsalardı hepsi kurşuna dizilmişti çoktan. Zaten bu devletin gücü bir tek zam isteyen memuruna ve hakkını arayan öğrencisine yeter.

Biz başımıza birşey gelir hapse atılırız öğrenciler kervanına gireriz diye arkadaşlarla Deniz Gezmiş'in mezarını bile ziyarete gidemezken onlar Abdullah Çatlı'nın katillerini ... edecekler neredeyse. Solcuların ... yerlere göklere sığdıramadıkları ... ülkede yaşıyoruz. Nasıl sevebilirim ki ben bu ülkeyi?

Bunları saymakla bitmez ama ben bitirsem fena olmaz. Bu arada Melih Gökçek'in Ankara'yı fıskiye ve köprü cenneti yapma yolundaki çalışmaları son hızıyla ve tüm iğrençliğiyle devam ediyor. Modern başkente doğru köprü ve fıskiye dergahı Ankara. Bütün bu ... arasından herkese iyi günler diliyorum.

Bengü

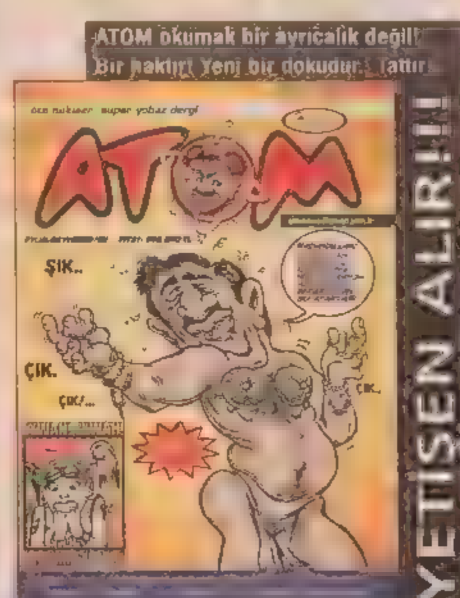

LeMan
Sayı: 472. 25 Kasım 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tomer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram ... ● Bilgisayar Tasarım: ... ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: ... Muessese: ... ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● ... YA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İkcok ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

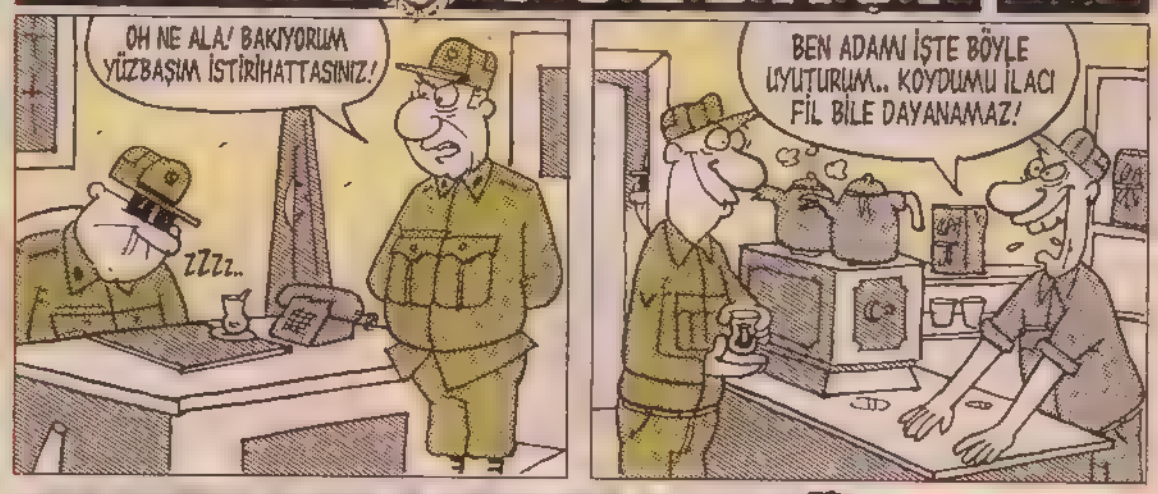

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat için doğanlar

KADİR YILMAZ

* Sanatçı dediğin acayip dankalı olur..

473

2 Aralık 2000 Cumartesi-Sayı:2000/49 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-5

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Ey Türk Gençliği! Birinci Vazifen İşkence Tezgahlarından Geçmek, Ömrünün En Güzel, Coşkulu Yıllarını Hapishane Dört Duvarı Arasında Bırakmak, Tüberküloz Mikrobu Kapmak, İntiharla Yüzyüze Kalmak, Psikolojik Bozukluklarına Çare Aramak Zorunda Kalmaktır. Muhtaç Olduğun Kudret Damarlarındaki Muhalif Kanda Mevcuttur.

Manisalı çocuklar sonunda beraat etti. Hırsızlara soyguncılara, vurgunculara, hızla işleyen adalet eli yüzü güzel, ruhu saf çocuklarımıza beş yıl sonra geliyor. İçlerinde 14 yaşında demir parmaklıklarla tanışanları var. Gördükleri işkenceyi anlatırken duruşma salonlarında bayılanları var. Aylarca, yıllarca hapishanelerde yattılar boşu boşuna. Bu barbarlık karşısında kimisinin okulu yarım kaldı... Yarısı verem hastası oldu.. Kimi ülkeyi terketti. Kimi intihar girişiminde bulundu. Kan kustular yine de yüzlerindeki gülümseme eksik olmadı. Şimdi işkence yapanlar mahkum oldu, onlar serbest kaldı. Gözyaşı, hüzün, korku işkenceyle geçen o koskoca beş yıl. . Hangi birine yeter artık . İşte ibret tablosu. **Ali Göktaş (1966):** İlkokul öğretmeni, 2, yıl 3 ay yattı; beş yıldır mesleği yaptırılmıyor. **Faruk Deniz (1972):** ve Levent Kılıç (1973) İşçiydiler, 2 yıl 3 ay yattılar. **Emrah Sait Erda (1973):** Bilgisayar öğrencisiydi. 2 yıl 3 ay yattı, okulunu değiştirdi. **Ayşe Mine Balkanlı (1979):** Lise sondaydı; 10 ay psikolojik tedavi gördü, tüberküloz oldu. 9 Eylül'de iktisat öğrencisi. **Münire Apaydın (1979):** Lise sondaydi, dört ay tutuklu kaldı; tüberküloz oldu. **Sema Tasar (1978):** Lise sondaydı, dört ay yattı, tuberküloz oldu; liseyi dışarıdan bitirdi, 9 Eylül Hukuk Fakültesi son sınıfta. **Özgür Zeybek (1979):** Lise sondaydı, dört ay yattı, iktisata girdi, devam edemedi. **Jale Kurt (1977):** Üniversiteye hazırlanıyordu; 3 yıl 3 ay yattı, tüberküloz oldu. **Hüseyin Korkut (1971):** KTÜ Elektronik 2. sınıftaydı; 3 yıl 3 ay tutuklu kaldı. Okulu bitiremedi. İki kez intihara tesebbüs etti. **Abdullah Yücel Karakaş (1977):** Lise sondaydı; Almanya'ya gitti ve dönmedi. **Boran Şenol (1977):** 11 gün gözaltında kaldı. Almanya'ya gitti ve dönmedi. **Mahir Göktaş (1981):** Gençlerin en küçüğü. Lise 1'deydı. 10 ay tutuklu kaldı. Okulu bitiremedi, yırtdışına gitti ve dönmedi.

Sevişenler mekânı

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Alp Tamer

TeMMTV

Kültür Bakanı Salim: Ahmet Kaya'nın Kürtçe Kasetini Elbette Çıkaracağız!

Ahmet Kaya da bu ülkenin çocuğudur. Biz kültür bakanlığı olarak üzerimize düşen görevi yapıp, onun yaşarken söylemek istediği Kürtçe şarkıyı bizzat Mehter Takımı, Borusan Filarmoni Orkestrası ve Balık Ayhan'dan oluşan bir müzisyenler ordusuyla yorumlatacağız. (Yönetmeliğe göre davullar bas, Ahmet Kaya'nın sesi tiz olacak) Bu kaset aynı zamanda Guinness Rekorlar Kitabı'na da geçecek. Çünkü tam 0,2X0,3 mm boyutlarında olacak. Japon Sony firmasıyla anlaşma yapıldı bile. Sevenlerine müjdeyi vermekten onur duyarım.

Arap Nihayet Formül Bulundu!

Bir hükümet yetkilisi yaptığı açıklamada, ortaklar arasında nihayet bir anlaşmaya varıldığını açıkladı. THY'nın sponsorluğunda uygulanacak yeni taslağa göre önce bütün mahkumlar (Haluk Kırcı dahil) cezaevi araçlarıyla Afrika üzerinden aktarmalı olarak yük gemileriyle Güney Amerika da Uruguay cezaevlerine nakledilecekler. (Haluk Kırcı özel eskortla) Sonrasında ise Uruguay parlamentosu Haluk Kırcı'dan kurtulmak için 24 saat içinde acil af çıkarıp tüm mahkumları THY kargo bölümünde (Haluk Kırcı First Class'ta) ülkeye geri gönderilecek. Şu an hükümet mahkumların pasaport işleriyle (Haluk'a yeşil) uğraşıyor. Bu çözüm global zekanın ürünüdür!

MHP Milletvekili Küba'da Che Kasketiyle Özkurt selamı verdi!

MHP'nin devekanlı milletvekili Mehmet Virgül, muhabirimize "Abi şaşkınlıktan ne yaptığımı bilemiyorum biliyon mu, zamanında o kadar solcu göturduk adamlara hiç bir zaman 'lan oğlum siz ne biçim bir dünya isbiyosunuz' diye sormayı akıl edemedik. Etseymişiz, belki bugün hepsi hayatta olurlardı abi biliyon mu? Buralar bizim memleketten daha iyi, insanlar daha mutlu. Hayret!" diyen M. Virgül, kasketini çıkardıktan sonra yeniden mantıksız laflar etmeye ve saçmalamaya başlamıştır. Görüntüde, Mehmet Virgül'ü Havana'da bulunan uluslararası Utanma-Arlanma Enstitüsü'nün önünde görüyorsunuz.

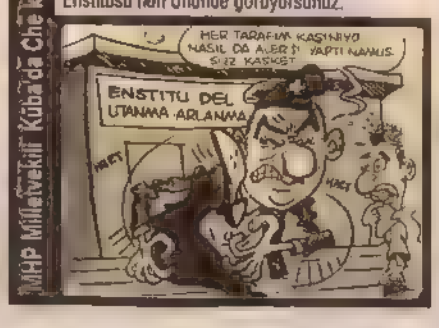

Bilgi Yarışması!

"Bir iki aylardır İmralı'da kuzu kuzu oturan ve canımızın çektiği zaman asabileceğimiz "YAKALANMIŞ APO'NUN DAVASI OLMAZ" ... yukarda alıntılanan paragraf maalesef geçen haftaki büyük bir gazetemizde yayınlanan bir köşe yazısının en vurucu bölümüdür. Linç mantığıyla ve lümpen ağızıyla yazılmış ve de güzel Türkçemize katkısı inkar edilemeyecek kadar şık bu siyasi yorum yazısının Altaylar'dan gelen ağzı köpüklü yazarının ismi olduğunu söyleyiniz? Doğru yanıtları 15 Aralık tarihine dek posta, faks ya da e-mail ile bize ulaştıranlar arasında çekilecek kurada bir okurumuza kültür promosyonu olarak köşe çizen tarafından bir adet tablo verilecektir. (Maalesef çatal, kaşık, bıçak takımı veremiyoruz)

LEM

Alman Yeşiller partisi ve Avrupa Parlamentosu üyesi Claudia Roth "Avrupa birliğine giden yol Diyarbakır'dan geçer" dedi.

MHP lideri Bahçeli, "kamuoyuna söz verdim af bayrama kadar çıkmalı" dedi...

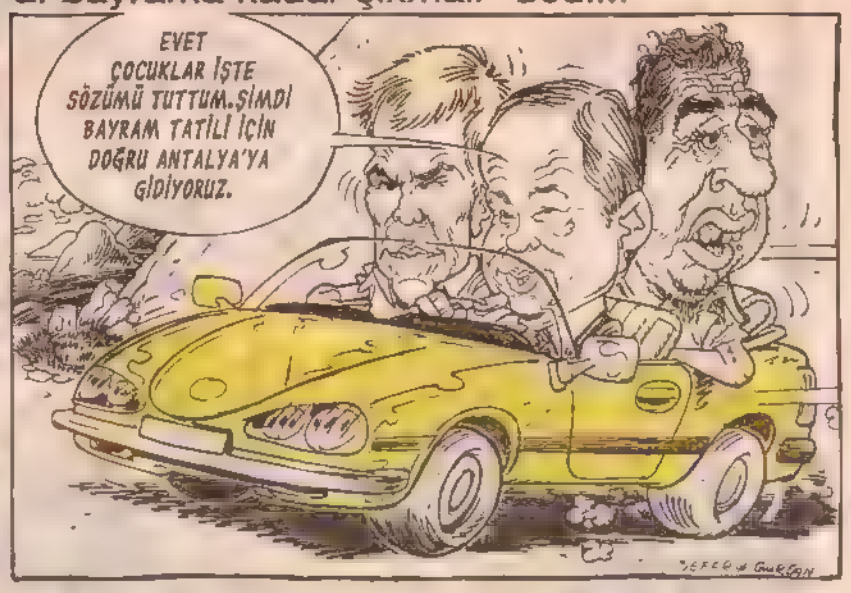

MİT başkanı bile Kürtçe Tv'yi savunurken, bir çavuş Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde yapılan bir düğüne, Kürtçe şarkı söylenmemesi için bildiri gonderdi.

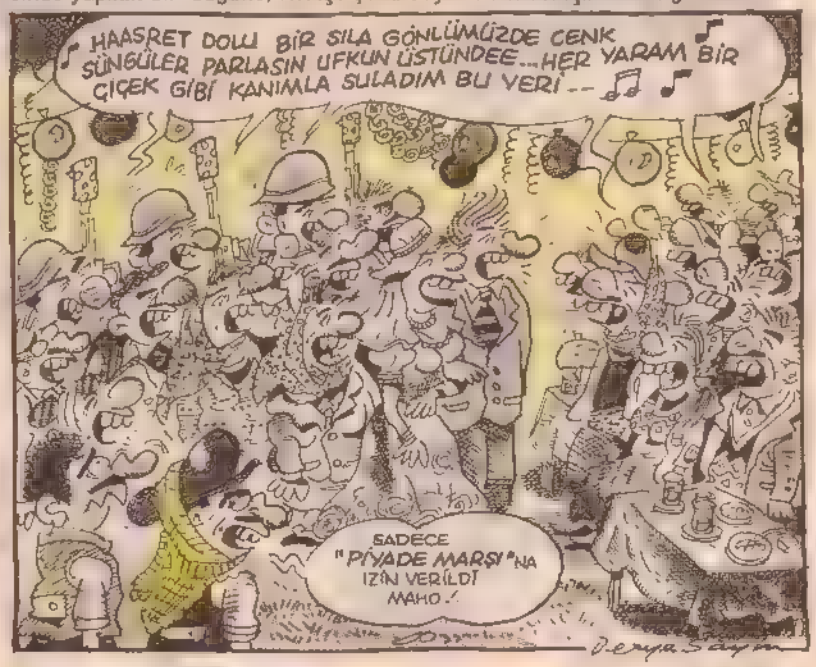

MHP düşünce suçlularının affına karşı çıkarken seri katillerin aff için çabalıyor...

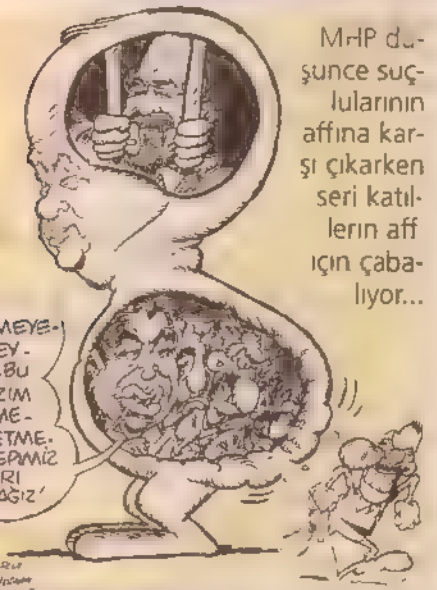

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk af şaşkını...

ODTÜ'lü öğrencilerin, kampüse açılan McDonald's'ın kapanması için başlattıkları kampanya tüm hızıyla sürüyor...

MEHMET ALİ AĞCA dakama mesih **HASAN** sakama mesih **CAVİT ÇAĞLAR** İsviçre yolunun yolcusu **MEHMET GÜL** sosyalizmin kalesinde bukuculuğu satma çabası **D.BAHÇELİ** affın kanı kapısı **GAZİANTEP MÜZE MÜDÜRÜ** tanrı mozaiği parçalayarak kapıdan geçiren adam **RAUF TAMER** vicdana vur, yakayı sıyır **MEDYA'NIN YOLSUZLUK KAVGASI** al yolsuzluklarını vur birbirine **ÖZÜRLÜ MİLLET VEKİLİ ANLAYIŞI** beyinsel spazm az gelişmişlik

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü Ali Suat Ertosun, bazı mahkum ve yakınlarının F tipi cezaevine destek verdiğini öne sürdü.

Kendisini mesih ilan eden Hasan Mezarcı'nın hasta annesi "adam olsa hasta annesine bakar" diye şitem etti...

Bursa'da şişman polislere diyet ve spor yaptırılıyor. Zayıflamayan polisler geri hizmete alınacak veya görevine son verilecek.

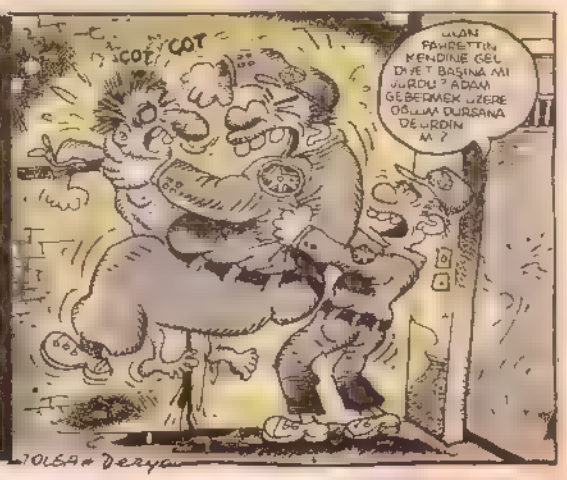

Açık Büfe met üst

hayatımıza giren yeni kelime ve deyimleri cümle içinde kullanalım

- **radyasyon** bize geldi!
- babam **banka batırdı!**
- ben okulda bir **medya** gördüm!
- dedem dün gece **küreselleşti!**
- **play off** çok güzel bir şeydir!
- söz gümüşse, sükut **siyanürlü altın**'dır!
- **borsa haftaya düşük girdi!**
- **milenyum**'u çok severiz!
- **stres** benim burnumu acıttı!
- **mcdonald's** beni buzdolabına kapattı!
- **enflasyon** elmamı yedi!
- biz dün bir **trend**'e bindik!
- ağbim **fail-i meçhul** ile pikniğe gitti!
- dayım bize **repo** yaptı!
- **ikinci cumhuriyet** gümüş madalya aldı!
- **hastanede rehin kaldım!**
- **trafik canavarı** babamı atta'ya götürdü!
- **türk-islam sentezi** iki güzel arkadaştır!
- ben bir kere **slikon** yedim!
- dün biz **yeni dünya düzeni**'ne geçtik!
- akşam birden **etnik** oldum!
- annem **reality show**'la kaçtı!
- gece rüyama **jigolo** girdi!
- dedem bize **varoş** aldı!
- arkadaşımla **bedelli asker**'cilik oynadık!
- **artcı deprem** cızz yaptı!
- afyon'un **insan kaynakları** meşhurdur!
- **internet**'te kavga ettim!
- bir aslan **waaow** dedi!
- **bakü-ceyhan boru hattı**'nı biz çok severiz!
- kafama **erişim paketi** düştü!
- **kablolu televizyon**'da kıllı zik gördüm!
- ninem bize **cinnet** yaptı!
- babamın cebinden **kara para** aklarken annem kulağımı **taciz** etti!
- dayım güzel **ensest** yapar!
- dün ben bir **sendrom**'la uyudum!
- arabamız **transseksüel** ezdi!
- cumhuriyeti **turgut özal** kurdu!
- en güzel komşularımızdır **nataşa** ile **romen**'ler!
- dün akşam bizim eve **tetikçi** geldi!
- annem bize üzümlü **rant** yaptı!
- eniştem **beyaz türk** oldu!
- **döviz büfesi**'nde tost yokmuş!
- amcam **hafif metro**'ya şoför oldu!
- iki **sponsor** beni sevdi!
- **derin devlet** topumuzu patlattı!
- **ultra alış-veriş merkezi**'nde kayboldum!
- benim en candan arkadaşım **tüyü bitmemiş yetim hakkı!**
- **aile içi şiddet** bızı sevdi!
- ben dün biraz **manipüle** oldum!
- ablam dün **top ten**'e girdi!
- **post-modernizm** kapıyı çaldı, açmadım!
- öğle vakti ben bir **bilgi toplumu** ile tanıştım!
- teyzem **trafik terörü**'yle evlendi!
- terli terli su içince gece **raiting**'im çıktı!
- dün bir adam **rejim**'i yıkmak istedi!
- ismail **ozon tabakası**'nı deldi!

TERELLİ

PICTURES

CAN BARŞAN
barsan@kaman.com.tr

Onu bilenler bilir... Tam 15 yıldır ortada yoktu... Ama tabii ki rahat bırakmayacaklardı...

CONSPIRATOR

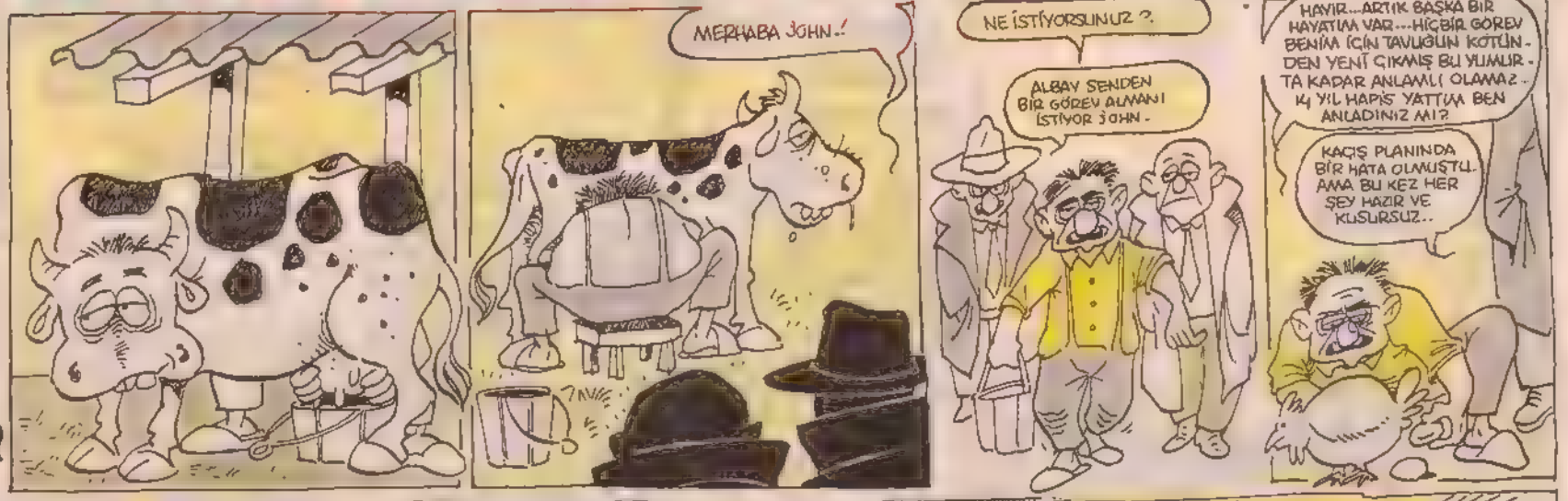

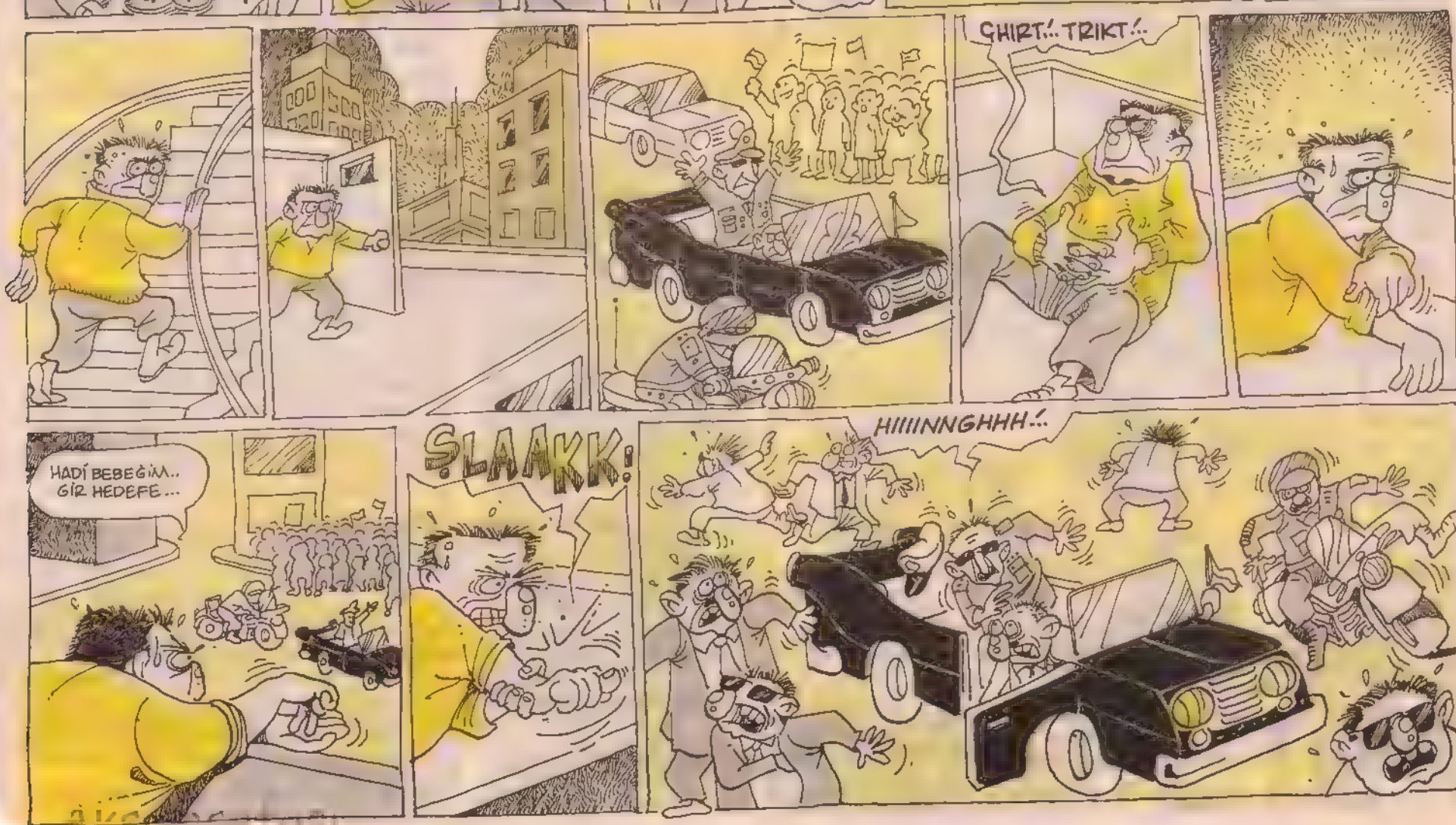

canbarsan@turk-net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

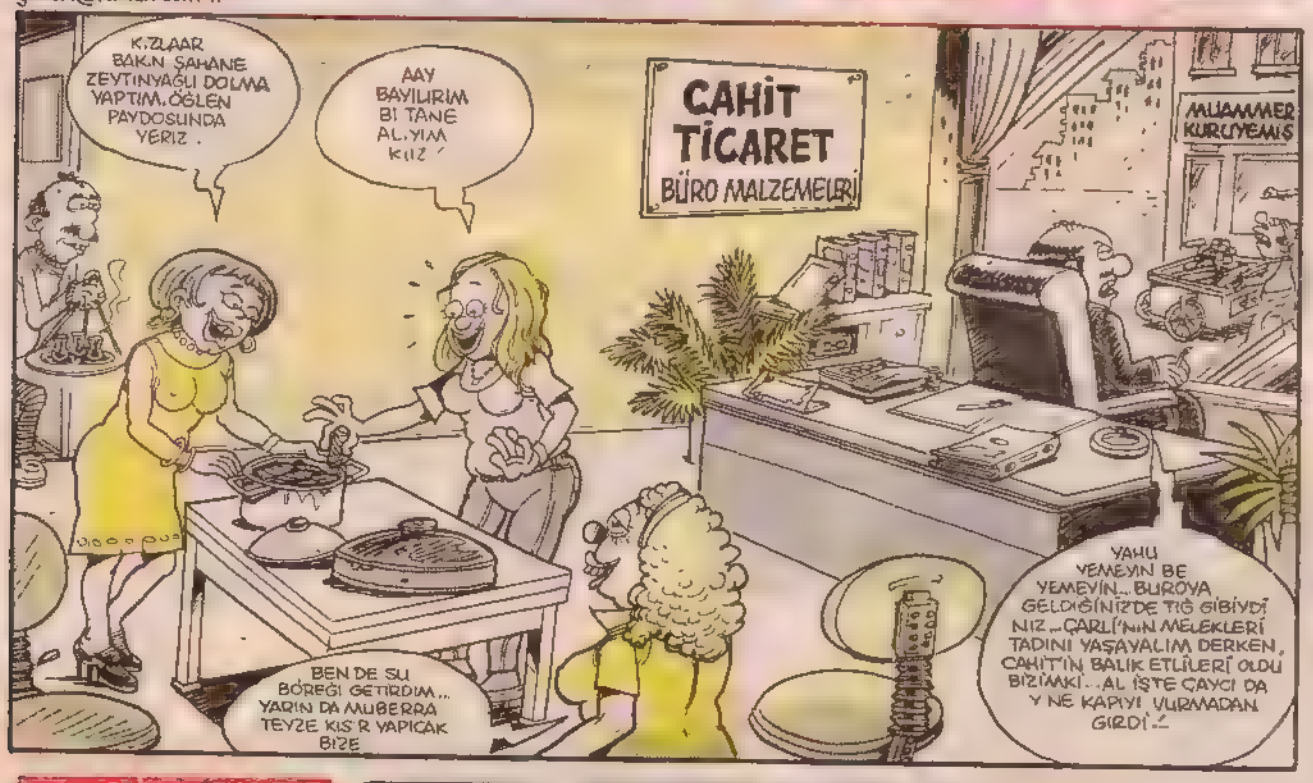

DUMUR

*Eminönü - Kadıköy motoruyla tam yolun yarısında, devasa, saç sakal karışım şişman bir adam, kolundaki sepete doldurduğu çukulata'an satıyordu. Yok mu a'an, bebelerin sevindirmek isteyen? Demek ki, kimse sevindirmek istemiyordu. Zira tüm yolcular, adamla gözgöze gelmek dahi istemiyordu! Adamın diğer elinde ise, kocaman, keskin, ağzı pırıl pırıl yanan bir balta vardı ve üstelik baltayı da satıyordu. Tırsmanın ötesinde, pazarlamaya, gıda ve baltayı da kombine eden adam, buruk, erkek bir dumur yaratmıştı.

*Tesadüfen girdiğim lahmacun salonunda, usta, oldukça terlemişti. Elindeki havlu niyetine kullandığı, gömleğimiş çarşaf parçasına yüzünü sildi, aynı bezle, küreğini de sildi. Lahmacun bekleyen genç bir hanım, sınırlı bir şekilde soyendi. **"Kardeşim, ben burnunu da silseydim!"** Ustanın yanıtı hepimizi aldı götürdü: **"Ne yani sikoç bırayd mı kullansaydım?"**

Yavuz Arda - İstanbul

DETAYI

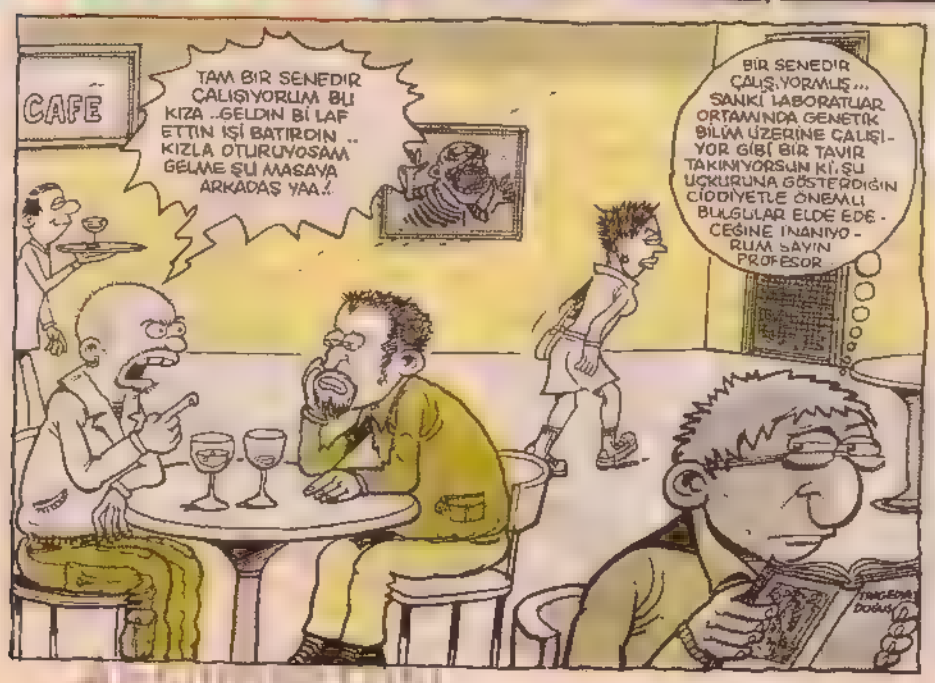

FİRAVUNUN LANETİ İKSLARC KİTAPÇILARDA

Ancak tabii ki bütün kitapçılarda bulunmayabilir. Bu da demektir ki, arayan bulur, bulan alır. Ancak alan bu kitapta ne bulur onu bilemem.. Nostalji rüzgarlarında pardesülerini uçuranlarım kitabı...

Arşivi

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

HÜLYA'dan sonra yeni yayınlar

Hülya Avşar'ın aynı adlı aylık dergisini benzer yayınlar izlemez mi sandınız?.

İBO: Günlük siyasi gazete... Merkez büro Şanlıurfa'da olacak .. Gazete için yeni personel alınmayacak, İbo'nun 40 yeğeni ve 600 çalışanının katkılarıyla hazırlanacak... Promosyon olarak gazeteyle birlikte her gün bir lahmacun verilecek... Okuyucu isterse lahmacunu aynı gün yiyebilecek, isterse biriktirdiği 72 lahmacunu yetkili bayilere getirerek, İbo Show'a konuk olabilecek... Gazetede köşe yazarı olarak Aydemir Akbaş, İsmail Türük ve Asena çalışacak. İbo gazetesinin İdo adlı bir de çocuk eki olacak...

BANU: 18 günde bir çıkacak haftalık dergi... Dergide görsel malzeme olarak Banu Alkan'ın havuz başında leopar desenli mayosuyla çekilmiş kartpostalları, yine Banu Alkan'ın filmlerde önüne indirdiği saçlarını arkaya atarak dansettiği disko görüntüleri, yine Banu Alkan'ın yakın plan ıslak dudakları ve Banu Alkan'ın diğer fotoğrafları kullanılacak... Kadın sağlığı sayfalarında da Banu Alkan'ın göğüslerinin 8 ayrı açıdan çekilmiş görüntülerine yer verilecek... Dergi, yayın hayatı boyunca "Benim kasetim çıktı, siz aldınız mı?" adlı bir kampanyayı yürütecek... Banu'yla birlikte promosyon olarak "Neremy" adlı parfüm ile başrolünde Banu Alkan'ın oynadığı "Kızgın Güneş" adlı filmin CD'si alınabilir ..

KADİR: Haftalık Kadirist gazete . Genel yayın yönetmenliğini Kadir İnanır, sorumlu yazı işleri müdürlüğünü ise Levent İnanır üstlenecek.. Ayrıca gazetenin ofis-boyluğu Kadir İnanır'ın avukatları aracılığıyla şarkıcı Çelik'e teklif edilecek.. Dergide "Maço Olma Sanatı", "Nasıl Haşın Bakılır?", "Motivasyon Üzerine Bilmediğiniz Herşey", "Dağılın Leeyn!" gibi yazılar yer alacak... Kadir İnanır, başyazıları Derman Bey kod adıyla yazacak... Dergiye 6 aylık abone olanlara Kadir İnanır tarafından, gerektiğinde kullanılmak üzere, orjinal taciz mesajları çekilecek...

SİBEL: Karagümrük'te çıkan yerel gazete. . Gazetede "Mermi Manyağı" "Kimse Şah Değil, Padişah Değil", "Sulhi Diyor ki" gibi köşe başlıkları yer alacak... Gazetenin sloganı ise "Karagümrük, Karagümrüklülerindir" olacaktır...

MUSTAFA: Mustafa Topaloğlu'nun yönetiminde 6 ışık yılında bir çıkacak, bilim-kurgusal kozmik yayın... Topaloğlu "Öteki Uzay" adlı köşesinde tüm gezegenlerdeki garibanların dertlerine çare arayacak... 50 kupon getirene ışın kılıcı verecek olan Mustafa gazetesinde, Aysel Gürel de "Hazır Kart" başlığıyla yazılar yazacak .. Topaloğlu, gazetenin ilk sayısında, artık Prestijliler'den kopup Jetgiller'e katıldığını manşetten açıklayacak...

FATİH & ARTO: Fatih Ürek ile Arto'nun ortaklaşa çıkaracağı dekorasyon dergisi... Dergi, her ay şanslı 5 okuyucusuna çekilişle fiskos masası verecek... Yine her ay 1 okuyucu, banyodan sonra dergiye ismini veren sanatçılar tarafından battaniye ile kurulanacak... Merkez büro, Tophane'de bulunacak...

MESİH: Merkezi Almanya'da bulunacak günlük ilahi gazete... "Mesihinim, yanında olamasam da" sloganıyla çıkacak olan gazetenin başyazıları ile saç bakımı köşeleri Hasan Mezarcı tarafından yazılacak... "Sahte Mesih Mehmet Ali Ağca'nın Tezgahı" adlı bir yazı dizisinin de yer alacağı gazete her yıl 10 şanslı çifte Vatikan'da tatil yaptıracak... Gazeteye "www.mesih.com"dan da ulaşılabilir .

MURAT: Haftalık ekonomi dergisi... Murat Demirel'in yönetiminde çıkacak dergide başyazıları "Kirat Murattır" başlığıyla Süleyman Demirel kaleme alacak... Derginin imtiyaz sahibi Dinç Bilgin olacak, reklam işlerini Nail Keçili yürütecek... Ayrıca Rauf Tamer de dergide döviz ve yatırım üzerine makaleler yazacak... Sanata ayrılan sayfada ise Kenan Evren "Marmaris Plaketleri" başlığıyla resim sanatı üzerine emirler verecek...

MÜSLÜM: Günaşırı çıkan, siyah-beyaz varoş gazetesi.. Gazetenin sloganı "İkide bir çıkar" olacak, başyazıları Müslüm Gürses "Benim Meselem" başlığı altında yazacak... Ayrıca gazetede Orhan Gencebay (çok geçmiş olsun) arada bir konuk yazar olarak bulunacak... Müslüm gazetesi, okuyucularına kuponsuz, çekilişsiz efkar verecek...

BEHZAT İLE SÜHEYL: Haftalık mizah dergisi... Düşünmesi bile korkunç, hemen keseyim burda...

komikaze

AYRINTILAR
METİNLERİDAN

Selam:... Eski pencereler vardı balkonda, tahta doğrama. Önnan bi kmyım da önce; sonra çıkarım dedim dışarı, o esnada, "zi di dit! di di dit!" yapmaya başladı saatin alarmı! Göyaa, son teknoloji, modern, dijital bi saat. Fekat biraksan, on saat zi dit, zi dit! yapıyo! Yanı, on saat yapar mı bilmiyorum ama, bi durma mekanizması yok heralde! Yan komşulardan birinin de böyle bi saati olmalı. Geçen gün o yapmışb zi dit! Bi saat falan sürdü! Gıdıp zi dit'i susturdum bi su içtim. Erken kalkmıştım, planlanandan erken yanı; alt tarafı yarım saat! Yine de kâr! Fekat elini çabuk tutmazsan, o yarım saatlik kâr eriç, iki üç saat de cepten yersin!.. Hemen testereyi aldım dolaptan, fırladım balkona! Bilirsiniz işte; bi şeyi hemen yapıyım diye ani hareket edince, bi de yeni kalkmışsanız falan, aptal aptal bakınıyorsunuz bi süre! Naapcaktım yaa?! Hah! Tahtaları.. Önce camlarını çıkardım, sonra dayadım bi yere. Hart hurt! Hart hurt! Hart, cıyınk! Bu ne yaa! Hmmm? İçindeki metâl bi şeye denk geldi. İyi, onu da kesmem öyleyse, o şekilde yakarım. Bi de sandık vardı, tutuşturmalık, Çırt! çtartt çıt, ahl Bışıy battı. Kıymık! Acele işe şeytan karışır!.. Bi de bunların hepsini, içerde yaptım, halının üstünde.. Şeye güveniyom; makineye! Elektrikli süpürgeye yanı! Hassiktir, unuttum! Torbası bitmişti onun! Faraşlan falan da akmaz şimdi burası; ortalık toz tamamen! Bi normâl poşet aldım, bantlayıp falan, oturttum makinenin içine... Önce çekti biraz sonra, pörtl! etti, nooldu yaa? Temizledim sonra aletin içini! Yanı, bayaa bi iş yaptım, tahtaları kırdım, balkonu temizledim falan ama, aazıma sıçıldı, dikkatli, sakince bi iş yapar gibi dıl de, deli hırsıyla hareket ettim tam iki saat! böyle yapılmamalı! Fakat bi an önce dışarı çıkmalıyım. Şu havalar, hemen kararıyo artık ve, akşam üstü denen şeyi kaçırmamalıyım.

Kirlileri koydum kocaman bi poşete, anneme bırakıcam, makineye. Boş su şişesini de aldım, bakkala bırakıyım. İndim aşağıya öyle yüklenip! Bakkala şişeyi bırakınca biraz hafifledim.. Sonra, bizimkilerin de dördüncü katta falan oturduunu hatırlayınca, torbayla gezmeye karar verdim! Ne bok yapıcaksam yapıyım, akşam öyle uğrarım. İn çık olmasın şimdi! Kahvaltı falan da etmemiştim; bışıy yiyim biraz önce dedim. Ucuz fekat nefis pide yapan küçük bi dükkan vardı, yan sokaanda süslü garsonları olan bi pideci açılınca, burası da iflas etti heralde, kapandı. Bi ara denedim o yeni yerl Berbat! Masalar gıcır gıcır, duvarlar nefis ama, neye yarar! Değişim, modernlik, falan bu işte! O da aynı fiyata sattı için, ayrıca nefis bi ışıklı, parlak ortam var diye, insanlar da ezzeti ve keyfi, plastiğe mermere ve spotlara sattı!

Bugün ramazan başlamış yaa!.. Bütün yemek yenen yerler tıka basa doluydu!. Ben yiyemem kalabalık yerde, sıkılırım!. Boş bi yer aradım. Elimde torbayla, yurüyodum ara sokaklarda. Aslında bi bahane oldu! Çocukluumdan falan hatırladım bi yer vardı, eski mahallemde. O taraflara doğru çevirdim rotayı. Oralarda bi pideci hatırlıyom. Kapanmamışsa halâ. Bayaa yürümüşüm. Köprüye kadar geldim. Bi tren köprüsü var, alçak. Gırgır dergisi almaya giderken piyamayla, o alçak geçite sıkışan, kamyonlar, birlar falan görürdüm, çok hoşuma giderdi! Koca kamyon, sıkışmış köprüye!.. Geçebilceeni sandı demek o yükle. Üste adamlar çıkar, kasaya, biraz bişeyler indirirler, ben de seyrederdim onnan kenarda durup! Bi mizah dergisi okumak kadar ilginçti. Bazen, fena sıkışıyolar, ileri gitse, geri gelse, daha da çok sıkışıyo köprüyel. Ne olcak şimdi, belli dı?!. Anaa! Cartt! yaptı yarıdı üstü!. Bu olmazsa eğer; bi iki kere olmuştu, terminator 2'deki tır sahnesi gibi, ama hiç bışıy olmassa, sıkıcı geliyo tabi, yurüyodum komşu mahalleye dooru!

İşte şurası: Yokuşun ortasındaki bakkal. İpe dizili dergilerde Gırgır'ı, Milliyet Çocuu, Çarşaf'ı falan arardım. Devam ettim yokuşa; karakolu geçtim, fırını geçtim, düzlüğe geldim. Hah! Açık o pideci. Amal Aaa! Vitrinde pide yenne, paket kağıtları, spatula falan varl tamirat mı yapıyolar acaba?. İçerde iki kişi var ama, çalışan, yemek yiyolar. Hmm? İftar molası mı yanı?. Her neyse, boşverl Yürüdüm. Elbet bışıy bulup yeriz. Zaten açlık da azalmıştı. Eski anılar falan bayaa doyurdu karnımı. Fekat unutmamalı kı, iki saat hart hurt! testere sallamış bi adamım, ayrıca on kilometre yol yürüdüm; hem zaten, anıların bitti yere gelmiştim artık; yanı her zaman dolaştım, şu zamana ait yerlere... Çeşmenin ordan saptım sağa, yürüdüm okulun kenarından. Artık herkes iftarını açmıştır, bi kaç yerde boşalıp sakinleşmiştir belki... Evet, öyle olmuş.. "Hoşgeldiniz! Buyrun! Hoşgeldiniz aabi!" diye, abartılı bi karşılama oldu önce, hep bir ağızdan!. Poşetim var mı diye acaba kocaman?. Özel ramazan davranışı heralde; ilk günlere mahsus! Ve gittim, en saçma yere oturdum! Tabakların, çatalların falan olduu, servis masası gibi bi yere. Böyle kötü bi huyum vardırl Bi yere girince, ortalıkta biraz durup etrafa bakınmayı beceremiyorum, dan dun! gidip bi yere oturuyom hemen! İyi de be adam, azcık dikkat et, bak, bi çorba içemedin, gelip gidip çatal kaşık alıyolar masandan, şangır şungurl Neyse, fena da olmadı; her türlü baharattan, ekmekten ve peçeteden bol bol var burda!.. Fekat tıkanmışım. Ne biliyim! İkinci tabaa yiyemedim, canım sıkıldı. Garsona, "bunu paket yapar mısın?" dedim. Sulu bi yemek! Nası paket olcaksa artık? Yaptı fekat! Nefis oldu hem de.. İyi! gece götürürüm ben bunu, acıkınca. Koydum onu da torbaya; bi çay içtim biraz, yukarda asılı tv"ye bakıp, çıktım sonra...

Şu çamaşırları götürmeli artık... Eve de dönüyım sonra hemen. Hayvanı aç bıraktık orda, unuttuk. Doğrusu; başıma bi kaza gelip, poşetimin etrafa açılıp saçılmasını istemezdim! İçinde eski, bi kaç yen delik bi eşofman; bi iki atlet, eski bi yağlı pantol; bi porno sildi, bi kap yemek bi de gaste vardı... "Bu ne lan!.." Film oğlum!.. Üff! Al, Ko cebine!"... "Annamasın?" "Yatıyo lan o yerde; kafasını vurmuş galba! Annamaz; al!" "Eşofman işine yarar mı?" "Sigüret, baksana, delik falan!" "Aa, yemek var ama; dökülmuşl.." "Cebine bak; bışıy var mı?.." "Üff! On milyon!"... Hemen iyi günler diliyorum!

İNTİHAR ANAFI "ÜRÜN"

Yazan-Çizen: KEMAL AFACAN

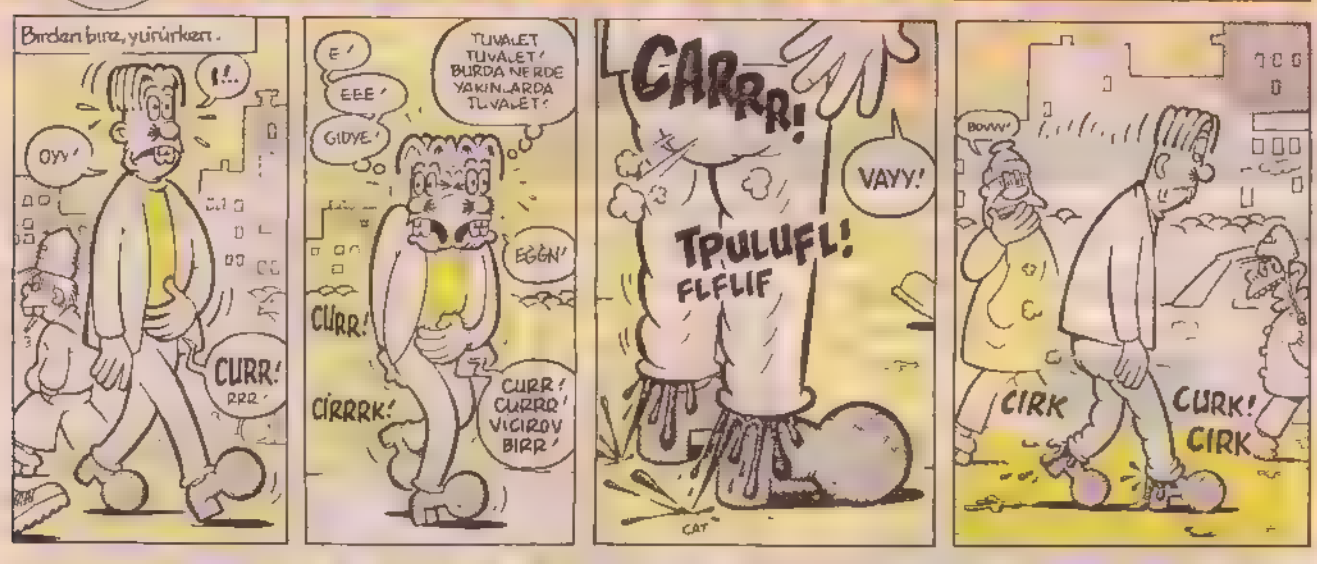

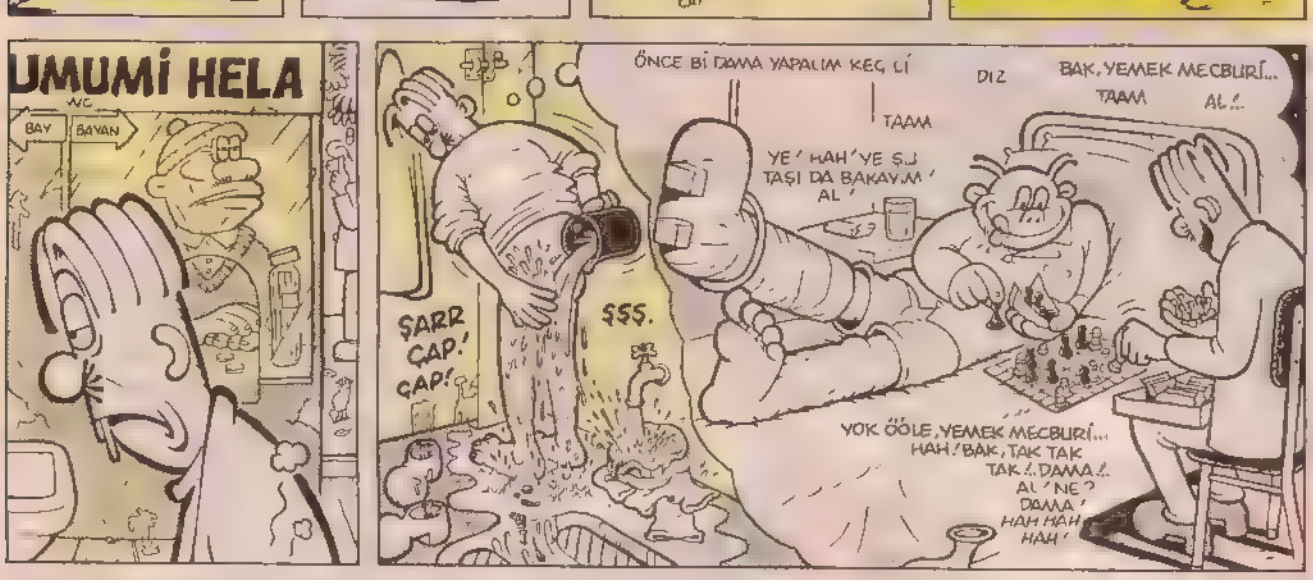

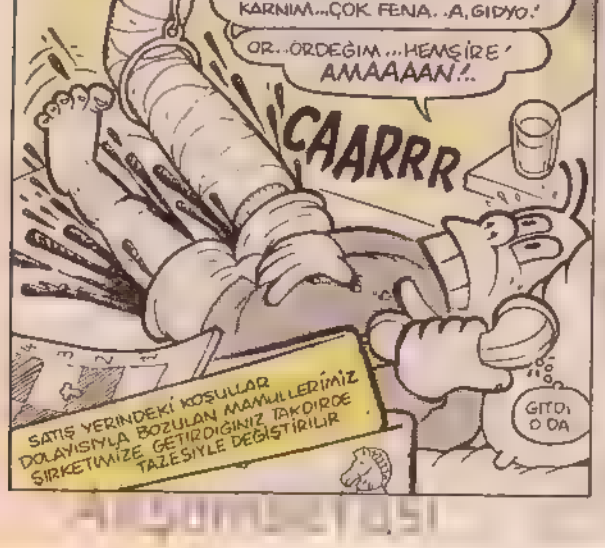

- BİTDİ -

HABERLER

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

● Kafasına Fesleğen saksısı düşen balerin mesleğini bırakıp kendini botanik bilimine verdi. Ve akabinde ıspanaktan bilgisayar sehpası üretti. Bilim dünyasını sevince boğan bu olay aynı zamanda bilim dünyasını sevince boğdu..

● Mezarlıkta aşık olduğu kızı kaçıran genç, kız tarafından boğularak komaya sokuldu. Komadayken mevzubahis kız tarafından kırbaçlanan bedbaht genç çıldırarak hortladı ve bir vampir firmasında halkla ilişkiler görevine başladı.

● Ünlü psikolok Gökhan Dabak yaptığı araştırmalar sonucu kutaklarını maviye boyayan insanların eylenmeye daha meyilli olduğunu iddia etti. Dünya çapında ilgiyle karşılanan bu iddia aynı zamanda dünya çapında büyük bir ilgiyle karşılandı.

● Yapılan uzun araştırmalar sonucu atılımcı Firavun Ramses'in boş zamanlarında tavuk beslediği anlaşıldı. İncelenen tavuk mumyalarında ise bol miktarda insan spermine rastlandı.

SANA SORUYORUM?

(Sana soruyorum!) diye başlasaydı cümle? Acaba kaldırabilir miydın sorumluluğunu?

(Neyin sorumluluğu?) diye itiraz etseydin eğer? Ne değişirdi hayata dair?..

Ve birdenbire (Soru sormayın bana!) diye bağırsaydın avazın çıktığı kadar, hangi doktor ne ilaç yazar ki?! Sana?!!

(Kramplar girdi mantığımın .mına!) diye ağlamaya başlasaydın güpegündüz... Hangi hastaneye yatırırlardı seni?

(Kendi kendime konuşuyorum!) diye düşünsen, itiraz edemez ki sana o tuhaf ayna!..

Biliyorum, sen o değilsin..

Hani sen diye birini anlatıyorsun ya, o sen değilsin... Çünkü geldiğin bu yer sana ait değil... Burası çok başka... Başka bir dilde konuşuyor burada insanlar.. Mutluluk çok kolay burada .. Ölüm ve aşk çok kolay... Nefret ve sevgi iki ayrılmaz kardeş... Yaşamak öyle kolay ki, hiçbir şeyin cevabı yok burada. . Hiçbir şeyin sorusu... On yaşındaki çocuk bile binlerce yıldır yaşıyor gibi. . Yoksullara üzüldüğünü boşuna yazma... Kaybolduğun bu yerde onları tanımıyorsun aslında... Çünkü onlar gerçekten yaşıyor... En uzun, en kalıcı rol onlarınki... Duvarın ardını merak etmiyor hiçbiri.. Duvardan gelen o acı sıcaklık yetiyor onlara... Bilmezlikten gelseler de duvarı durmadan ısıtan o bir türlü sevemedikleri kardeşleri aslında... Koşulsuz ölen, kim olduğunu ve niye yaşadığını bir kez olsun bile düşünmeyen her yoksul, durmadan ısıtıyor o duvarı... Bu yüzden birbirlerini nefretle seviyorlar.. Çünkü birbirlerinden başka komşuları yok. . Çünkü bu dünyadan başka dünyaları yok onların... Çünkü birbirlerini yok ettikçe varolabiliyorlar ancak... Salon özgürlükten bahsetme onlara, sana düşman olurlar... Sakın özgürlükten bahsetme, duvarsız kahrlar sonra, üşümeye başlarlar... Onların gideceği başka bir yer yok... En büyük maceraları öldürdükleri kardeşlerinin ateşinde biraz olsun ısınmak... Salon özgürlükten bahsetme onlara; çok üşürler, üşüdükçe ebediyen kaparlar o tek ve korkunç olan dünyalarına...

Senin kaybolduğun bu yerde, onlar rollerini bile merak etmiyorlar... En sıradan birşey bile avutuyor onları... Başlarının kısacık okşanması belki de... Yorum yapma istersen, anlayamazsın.. Kim yüce gönüllü bilinmez; onlar cellatlarıyla anlaşırlar, sen dışarıda kalırsın.

Dinleri var onların, ahlakları... Onların çığnemeye her an hazır oldukları değerleri var.. Çünkü onlar için din de, ahlak da, değer de ekmek kapısıdır... Her şeye dokunmak ister onlar... Tanrı'ya da, ekmeğe de... Sevişirken bile Tanrı'ya bakarlar... Tuvaletlerini yaparken bile... Arkadaşlarını üç kuruş için satarken bile Tanrı'ya bakarlar. Geldiğin yerde nasıldı bilmiyorum, ama burada her şey senin gibileri utandıracak kadar kaba ve gerçektir...

Onlar bu dünyanın insanı, sen değilsin... Sen kaybolduğun bu yerde onlardan iyi bilemezsin dünyayı..

Öylesine kaypsındır ki, bu dünyanın en yoksulu bile bunu hemen anlar ve sana küçümseyerek acır..

Küçümsenerek acınmak... İşte bu hayatta belki de en iyi öğrendiğin şeydir bu... Çünkü onlar yaşar, sen seyredersin.. Oysa içine girmek istesen bile seni içine almaz ki bu hayat...

Ama yine de sevdiklerin, seni sevenler buraya çağırır seni... Hayatın içine, yaşanacak yere... Binlerce yoksul cesedin ısıttığı bu büyük duvarın dibine... Nasıl bir şey hala anlamış değilim, İnsanın kaybolduğu yerde insanlığı oynaması... Sevilmek istemesi .. Yola çıkması... Sevmesi... Öfkelenmesi... Hırslanması... Birileriyle yarışması... Üzülmesi... Unutulmması... Gelecek günler adına ileri gen konuşması...

Haksızlık etme duygularına, bu kaybolduğun yeri sevdin sen...

Bo

Geldiğin yer kadar
bu kadar kaptırma
dan geri dönebilir

Ve seni buraya
senden çok o gel
bir tek sen bilirdi
yüzden vazgeçilm
anlamak istemezle
kerlerdi... Kaybolu
bir yerin olmadığın
ye bu denli yoğun
acının bir an önc
çıkmayı isterler, b
yoksul ağızlarıyla

Seni en çok se
mı adadım derdi,
di... Söylediklerı te
yapmıştı. Sana ha
mıştı... Ama hem
vardı.. O bu dünya
ne buraya aittin, n
seni bu dünyaya b
ğuna inandıracaktı
yaya ait, ne senin
yordun, seninle bu
meden, belki de bi
mayışınla seviyord
türlü... O ise senin
o an elinden sıyrıl
gidiyordun... Gittiğ
sancıyan izleri.. Ya
di... Gittiğim yerde
büyük koşuşun şe
kansız ve ulaşılmaz
de durmadan bu be
bu dünyayı sevdiğ
ödülü verilmişti sa

Kimi sevsen, ki
Bir yabancı olduğu
şeye adayabiliyord
duğını sandığın her
dan, haksız, kirli ve

Ölümden korkuy
dirmek istiyor, yap
için çaba harcıyord
li bir şekilde değerl

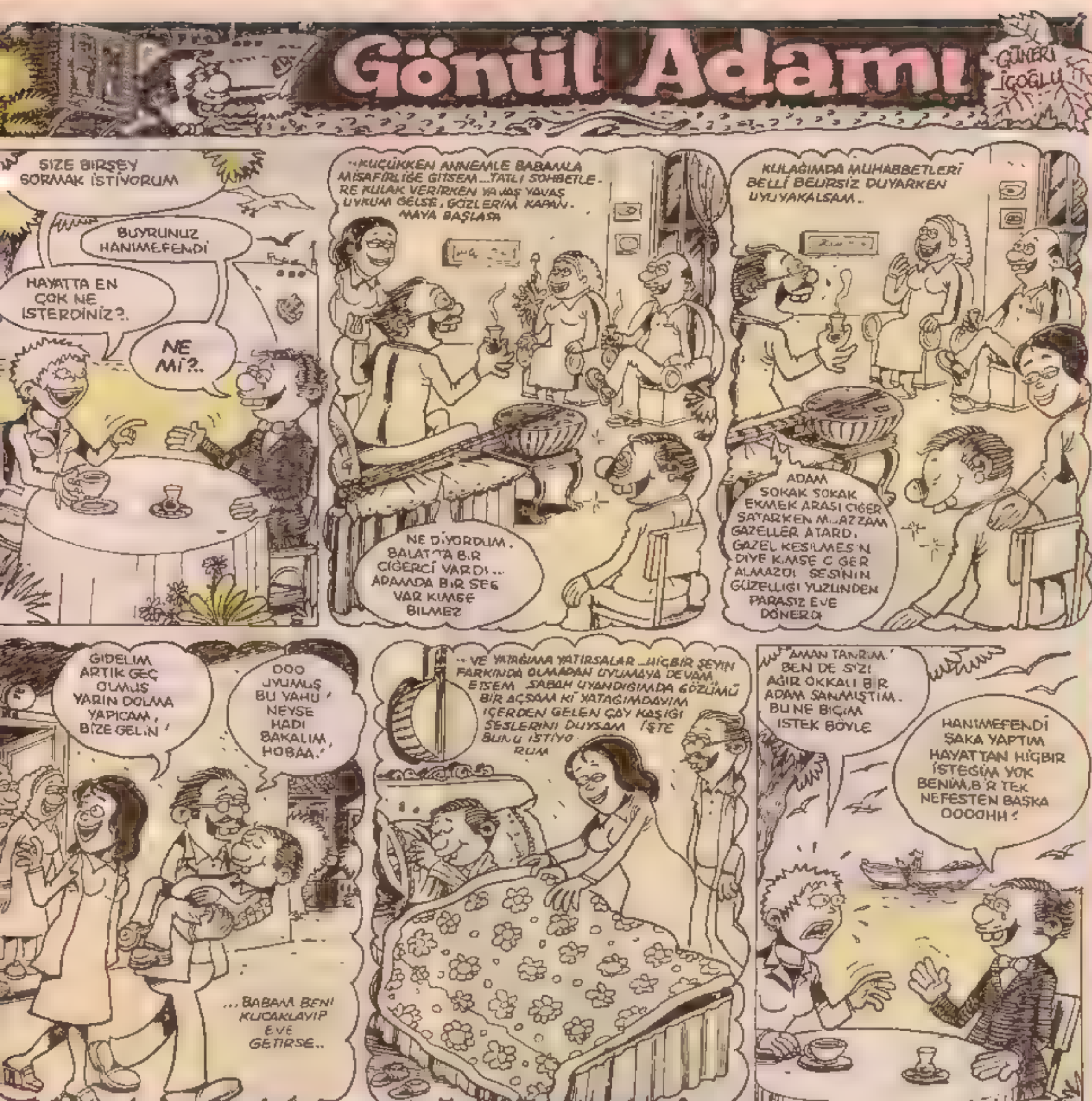

...Yerden Sev Onları...

a bile, itiraf et, çok sevdin burayı... Yoksa ındini... Çünkü geldiğin yere sadece bura- eldiğin yere en çok burası benziyordu.

k bağlayan şey; seni sevenlerin, belki de en merak edip özlemesiydi... Ama bunu yüzden çekiciydin onların gözünde... Bu .. Bu yüzden imkansızdın... Bunu bir türlü eni durmadan bu hayata, bu dünyaya çe- nutturmak, buradan başka gidilecek hiç- durmadan kanıtlamak isterlerdi. Seni ni- yla sevdiklerini bile görmezlikten gelir, bu esini, ardından yukarı, yüzeye, dünyaya aya alışman, onlar gibi biri olman için o u hayatın soluğunu üflerlerdi...

-iddia eden yapardı bunu... **Sana hayatı- için göze almadığım risk kalmadı**, der- ı ılmağa doğruydu. Gerçekten söylediğini adamıştı... Senin için her şeyini riske et- hem kendine unutturmak istediği bir şey saniydı, sense kaybolmuş biriydin... Sen geldiğin yere dönecek kadar cesur; o ise edebilse herkesten daha çok mutlu oldu- sını... Arada kalmış biriydi o... Ne bu dün- in yere... Sen ona o eski ağrısını hatırlatıb- u hayatın diline tercüme ediyordu... O bi- stemeden senin o yabancılığın, o tutuna- hayatı... İstediği gibi biri olmuyordun bir **şte tam istediğim gibi biri**, diyordu, ama endini hissetmek adına bilinmez bir yere rde o eski ağrın vardı... Geriye dönüşün a seni kimseye yar etmeyen belleğin var- yere ait olmayışın vardı; gittiğin yerde o yankısı vardı... O kopuş, o acı boşluk im- nne gibi açmıştı ağzını... Gittiğin her yer- s atılışın vardı... Hem geldiğin yeri, hem de n, sadece kendini bu dünyada seyretme en büyük ceza...

se yine de kendinden kurtulamıyordun... ne kendini unutabiliyor, ne de kendini bir Yaşadığına inandırdığın her sevgi, kazan- t sana oradan, o büyük boşluğun ağzın- ılıca görünüyordu...

zamanı en iyi, en verimli şekilde değerlen- her şeyin belli bir amacı ve yararı olması Ölümden korkan, zamanı en iyi, en verim- e, hep belli bir amaç ve yarar peşinde ko- şan insanların gözüne girmek ve onlar gibi olmak istiyordun ama...

Ama ne yapsan yine de bir türlü zaman geçmek bilmiyordu...

Ne burada varolabiliyordun, ne geldiğin yere dönebiliyordun...

Ne yapsan bir türlü zaman geçmek bilmiyordu...

İşte bunu anladığın an, en büyük düşmanın zaman oluyordu... Seni senden kopartan, seni geldiğin yerden koparmak isteyen biri oluyordu zaman...

Sen aradığında değil, ne zaman kendinden umut kessen sana deliler gibi aşık olan biri çıkıyordu karşına...

İçin bomboşken, o büyük kopuşu yaşarken seni senden daha iyi tanıdığını söyleyen biri mutlaka çıkıyordu...

Sana seni anlatıyor ve sonunda senin mutlu olman ve bu hayata inanman gerektiğini söylüyordu...

Ve bunu der demez, gerçekten sana her şeyini adamaya başlıyordu

Seni her gün defalarca arıyor, istediğin her şeyi yapıyor, bütün kaprislerini çekiyordu... Ve bir şey demene fırsat bırakmadan seni durmadan bu hayatta mutluluk denen şeylere boğuyordu...

Sen ona, **bak ben anlattığın değilim**, desen bile o bunu duymazlıktan geliyor, kendince sende gördüğü yaraları sarmaya, seni normalleştirmeye çalışıyordu...

Seni çok sevdiği için bu dünyaya alıştırmaya çalışıyordu.

Ne kadar yabancı olursan ol, seni seven, sana geldiğin yeri unutturmak istiyordu... Seni seven, verdiğin bütün kararları askıya almak istiyor, seni kedersiz ve kimsesiz bırakıyordu... Geldiğin yeri, verdiğin savaşı unutturuyordu sana... Seni seven, sen istemesen de seni mutluluğa boğuyordu... Öylesine emek veriyordu ki sana, yaralı kalbine dokunmaya bile utanıyordun... Sen ona, **geldiğim yeri unutursam seni gerçekten sevemem**, diyorken, o onu ancak o geldiğin yeri unutursan sevebileceğine inanıyordu...

Çırpınırdın, ortalığı kırıp geçirirdin... Dünyanın en lanet insanı kimse onun gibi olmaya çalışırdın... Bana mısın, demezdi... Seni bildiği topraklara çekmek için ant içmişti sanki... Küskünlüğü birkaç saniye sürerdi... Sonra yine seni ait olmadığın toprakların mutluluğunda, sevgisinde boğmaya çalışırdı...

Nerede olursa olsun sevgiye sonsuz saygı duyduğun için, o en mahcup ve kırılgan sesinle, **ben o anlattığın kişi değilim**, desen de, o bunları duymazlıktan gelir ve seni yine bildiği gibi birkaç cümlede özetleyiverirdi... Ona göre öyle bir dünya, öyle bir yer yoktu. Ona göre sen sahip olduklarınla yetinmeyen ve hep daha çok şey isteyen biriydin sadece..

Bazen öyle sustu, öyle umutsuz kalırdın ki, geldiğini yerde koca bir hiçlik olurdu yüreğini acıtan; burada, bu dünyada neye tutunsan derin bir boşluk olurdu... Bütün sığınaklar kapılmıştı... İşte o zaman inanmak adına, yüreğine birkaç saniye bile olsun dokunmak adına, **peki, tamam**, derdin, sesinle olmasa bile, gözlerinle derdin, gözlerinle olmasa bile o dersi kuruyan parmaklarına derdin... Bir şey demesen bile olurdu bazen... Öylesine ayırmış, öylesine koparmıştın ki dünyadan kendini, öylesine yalnız bırakmıştın ki, kime baksan aşkı uyanan, kime baksan umutsuz ve yarım kalan bir yolculuktu... Bir şey yapmana gerek yoktu; kime baksan veremli işçilerin camını ciğerlerindeki kanla birlikte üfledikleri o eski, ama paha biçilmez lambalar gibiydin... Kime baksan, bütün affedilmemesi gereken bütün özürler sende toplanırdı..

Durup beklerdin öylece... Ne olacaksa olsun, der gibi beklerdin... Üzerinde bembeyaz bir kazak, güneşli bir bahçesinde, korkuluklara dayanarak beklerdin... Geldiğin yere karşı suçlu, bu dünyaya borçlu beklerdin... Konuşmadan beklerdin bilirdin ki söylediğin her kelime seni biraz daha kirletecek .. Biraz daha aşağıya çekecek... Geldiğin yer adına, özlediğin ve hatırladığın her şey adına öylece susup kalırdın... Kanayan bir sessizlik gibi...

Hem seni gören hiçbir şey yapmıyor sanırdı... Öyle durup boşluğa bakıyor sanırdı... Oysa kimse içindeki sonsuz paniği göremezdi... İçinde o dinmek bilmeyen uğultuları, o acı fırtınasını görmezden gelirdi... Sen öyle hiçbir şey yapmadan bakarken içinden hiçbir dünyaya ait olmayan insanlar geçerdi, en acımasız sesleri, tanıdık ve en uzak yüzleriyle...

Sen dünyaya köprüsüzce bakarken yorulduğuna, ama çok yorulduğuna kimse inanmazdı...

O derin, o çok hisli, o çok sevgi dolu insanların aslında çok yüzeysel, çok basit olduklarını; aslında sevginin ne olduğunu bilmediklerini söylesen sana kimse inanmazdı.

Senin bildiğin dilde, bildiğin susuzlukta birini sevmeye ölesiye muhtaç olduğunu söylesen sana kimse inanmazdı...

Buraya ait değil sevgin, buraya ait değil ayrılığın, buraya ait değil çıldırışın...

Ama sen umutsuzca sev yine de onları... Birgün elbet seni anlarlar... Varsın seni yanlış tanısınlar... Varsın, sende bıraktıkları izler yüzünden, geldiğin yere döneme... O kendini hep özlediğin yere

Ama o yeri hiç unutma

Unutursan, hep suçlusun... Suçlusun

Unutmazsan... Onlar seni yanlış tanıdıkça, sen kendini daha çok özlersin.

CEZMİ ERSÖZ

* (Yoğun etkinlikler ve yolculuklar nedeniyle haftaya yazım olmayacak.)
* Ölüm oruçları dalga dalga yayılıyor... 1996 yılında cezaevinde 12 genç insan hayatını kaybetmişti. Yine böyle olmasından korkuyorum. Henüz vakit varken birşeyler yapmalıyız.
* **Ahmet Kaya**'yı çok özlüyorum ve onu medyanın bir kez daha öldürdüğünü düşünüyorum.
* Romancı ve hayat adamı **Mehmet Kartal**'ı kaybettik... Anısı hep bizimle olacak.
* **İzmir.** 1 Aralık Cuma günü saat 12:00'de **9 Eylül Üniversitesi**'nde söyleşim var. Aynı akşam **Mektar Bar**'da şiir söyleşim var
* **İzmir.** 1 Aralık Cuma günü saat 14:00-19:00 arası **Buca**'da **Ercan Kitabevi**'ndeyim
* **İzmir.** 2 Aralık Cumartesi günü saat 15:00-20:00 arası **Konak**'ta **Ercan Kitabevi**'ndeyim
* 6 Aralık Çarşamba günü **Boğaziçi Üniversitesi**'ndeyim
* **Denizli.** 9 Aralık Cumartesi günü saat 14:00'da **Yaprak Kitabevi**'ndeyim.
* 15 Aralık Cuma günü **Viyana**'da **Hello Merhaba Cafe**'deyim

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

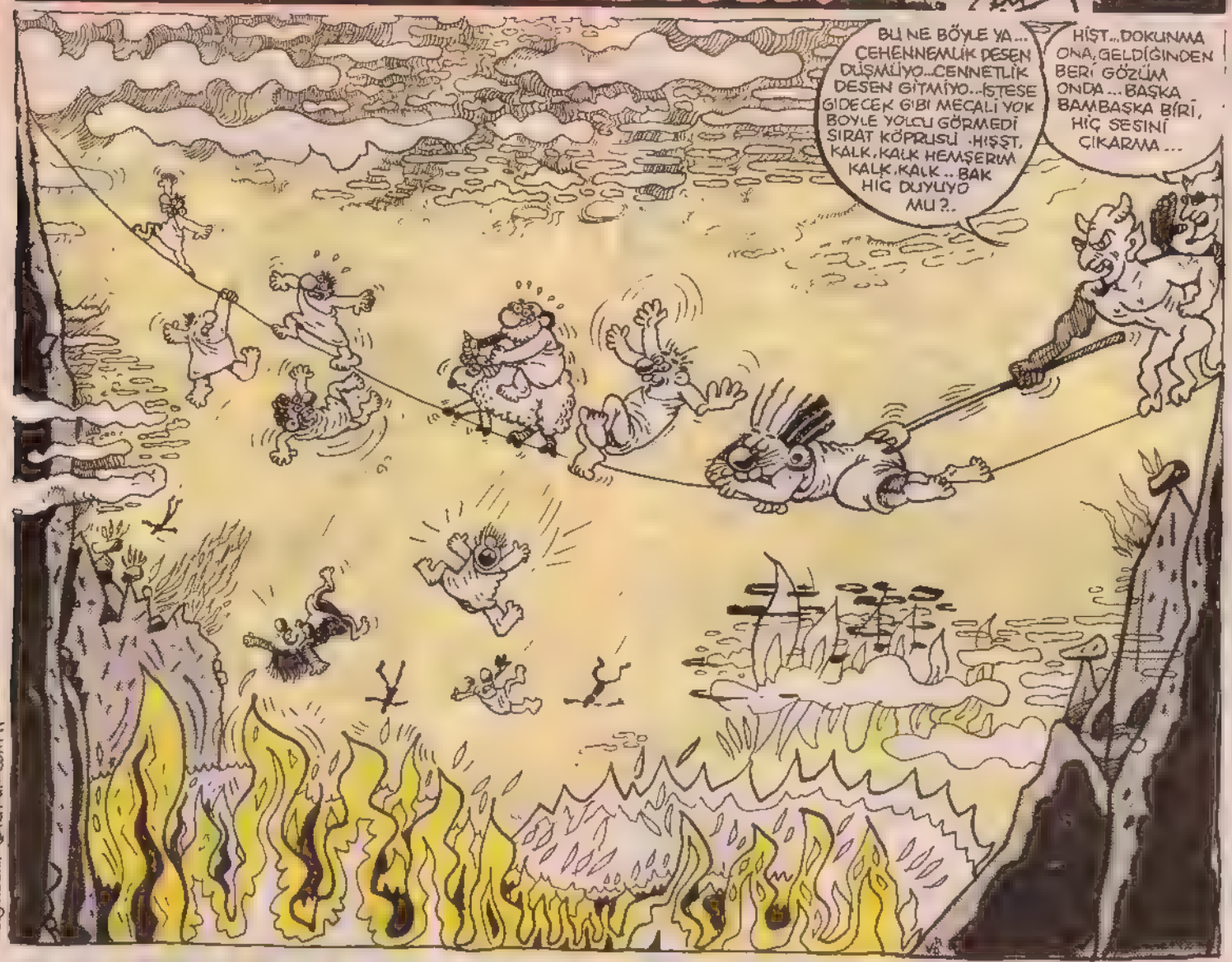

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

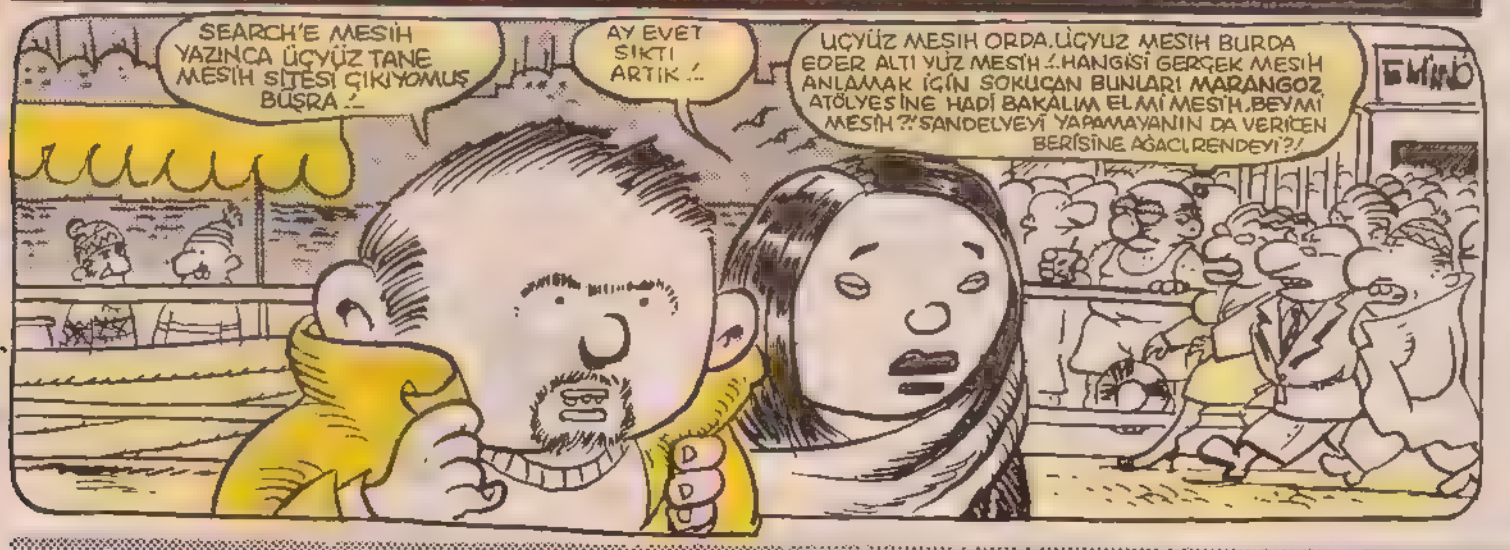

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Lütfü Oflaz

Düzen kurbanı!

Aslında bu ülkede en önemli düşünce suçluları devleti soyanlar!

Düşünüyorlar, kafa yoruyorlar ve birbirinden ilginç fikirlerle devleti soyuyorlar.

Örneğin hayali ihracat gibi bir yöntem geliştirmek için kimbilir ne kadar düşünmüşler, kafa yormuşlardır?

Onun içindir ki birbirinden ilginç fikirlerle devleti soyanlar da düşünce suçlusu sayılır!

Onlar da düşünce suçluları kapsamına alınmalıdır!

Böylelikle onlar çıkarılacak aftan yararlanamaz.

Çünkü bu ülkede herkes af kapsamına alınabilir, düşünce suçlusu denilenler af kapsamına alınmaz.

Nitekim hazırlanan af taslağında da düşünce suçlusu denilenlere af yok, kader kurbanı denilenlere af var.

Bana göre bu ülkede kader kurbanından çok **düzen kurbanı** var!

Düzen kurbanı dediklerim, düzen tarafından suç işlemeye adeta zorlananlar.

Örneğin çocuğuna ilaç, süt, ekmek götürebilmek için çalmak, soymak zorunda bırakılanlar.

Bu düzen insanına iş, aş vermiyor.

Nüfusun dörtte ikisini yoksulluk, dörtte birini de açlık sınırında yaşatıyor.

Yoksulluğun ve eğitimden yoksunluğun kol gezdiği bir düzende, düzen kurbanlarının hapishaneleri doldurmasından doğal ne olabilir?

Ancak düzen kurbanlarının asıl ihtiyacı olan şey af değildir.

Aştır, iştır.

Aşsız, işsiz ve de eğitimsiz insanların dönüp dolaşıp gideceği yer ise hapishanelerdir.

Zaten insanına iş, aş veremeyen düzen ikide bir af verir.

İnsanına iş, aş veren düzen ise ikide bir af vermez.

Düzen kurbanları bilmelidirler kı aflar kaderlerini değiştiremez

Düzen değişmez ise kaderleri değişmez!

tavuS

Ender Özkarraman

Hakkâri'de, çok değil; daha birkaç yıl evvelime kadar...

birileri ortaya çıkar sessizce bağırmaya çalışırdı...

TAVUS Tüyüü! VAR MI İSTEYEEN?

Tüyü veren, gözlerindeki korkak ve çekingen ifadeyi tüyü alan kişiyle paylaşırdı sanki!

Bİ TANE ALAYIM?..

Gözleriyle işaretleşir gibilerdi. Fakat bu işaretleşme öylesi bir gizlilik taşırdı ki...

O zaman çocuktum ve babama bu kuşun güzel tüylerinden bir tane de bana almasi için yalvarmıştım. Beni kırmamış, adam da ki son tavus tüyünü benim için istemişti babam!..

Ertesi sabah, tavus tüyü dağıtan adamı evimizin etrafında dolaşırken gören babam, dışarı çıkıp onunla konuşmuş, sonra da gelip bana o tüyü iade etmek zorunda olduğunu; nedenini o an anlatamayacağını söylemişti:

...ve, fakat babamın iade ettiği tüy sahteydi!.. Naylon iplikten yapılma bir tavus tüyü taklidiydi ve o bunu farketmemişti...

Çünkü ben gerçeğini saklamış, yerine; annemin komşulardan bulduğu taklit tüylerden birini koymuştum vazoya!

Aradan yıllar geçti... Tam 20 yıl! Birgün, söz Yezidilerden açılınca babam 'melek Tavus' hikâyesini anlattı. Tavus kuşunun Yezidilikteki öneminden bahsedince, tüy satan adamı hatırlattı bana ve güldü.

AHA O!.. YEZİDİYDİ İŞTE!

NASIL?!

... deyince ben, o anlatmaya başladı:

Mardin, Van, Erivan, Hakkâri gibi bölgelerde sayıları gittikçe azalan Yezidilerin bazıları, bir araya gelmek için bu yöntemi kullanır olmuşlar:

ALAYIM Bİ TANE!..

Tüyü alanlar, Yezidilikleri belli olmasın diye bir köşeye geçip gizlice beklerlermiş...

Taa ki tüyleri dağıtan adamın işi bitene dek! Bittikten sonra bu adam takip edilirmiş; elinde o tavus tüyü olan adamlar tarafından!..

Tavus tüyü dağıtan adamın gideceği eve değin...

...Ve orada; işte o evde tüylerin asıl sahibi: bir tavus kuşu beklermiş onları!

Tavus, Yezidilerce melek sayıldığı için çok kutsal bir kuşmuş!..

EE?.. HANİ? BİR TÜY EKSİK!

DEĞİL! DEĞİL!.. BULDUM! BABAŞI DÜN ÇOCUĞU İÇİN YANLIŞLIKLA ALMIŞ!..

Ben bunu yıllar sonra öğrendim... Fakat Yezidilerin de tıpkı Süryaniler gibi, Ermeniler gibi korku ve baskı altında yaşadığını biliyordum.

...Hatta uzun yıllar önce, yine bu bölgede sırf bu inanış gayılmasın diye tavus kuşlarına yönelik bir soykırım yapıldığını da duymuştum!..

Evet! Şimdi beni bu hikâyeyi şunun için çizdim; ola ki bir misafirlikte, vazo içinde bir tavus kuşuna ait tüyler gördünüz!.. Anlayın ki o tüyler muhtemelen bir Yezididen, benim anlattığım olaya benzer bir yanlışlık sonucu alınmıştır... Yoksa, süs için değil!

Eski 'Roma Aned' çiften Çavr Newal (Dört Ezgi) adı altında yeniden bir araya gelen Yezidiler ve 'Si' adında çok güzel bir albüm çıkardılar... Ses plakçılıktan...

Hırsız ve Eşkiya Yuvası: MERKEZ SAĞ

NİHAT GENÇ

nihatg@leman.com.tr

Elli yıldır ülkenin koynuna yangın bombası gibi düşmüş sağ siyasetin faturası işte önümüzde: Maskaralık! İçişleri bakanı eşkıya takibinde. Eşkıyaların inlerine bakın Demirel'in, Özal'ın, Mesut Yılmaz'ın, Çiller'in, aileleri, yakınları, gazeteleri, televizyonları, şirketleri yazarları, bakanları.

Rezilliğin bini bir para, bu kepazeliğin ortasında, banka soygunları için en şirin açıklamayı yine Sabancı yapıverdi: "Gardaşım, hazine bizim, hazine hepimizin, dokunmayın hazinemize!". Doğru. İç borç faizleriyle Koç ve Sabancı ailesine kilitlenmiş hazineyi, sonradan çıkma bankacıların-siyasilerin yürütmesi, yukarda birilerini rahatsız etti, "Hazine borçlarımızı ödeyemez durum geliyor" paniğiyle ip çekildi. Nasılsa merkez sağa sürülecek gözü açılmamış bir şamar oğlanı bulundu

Devletin acemiliği güçlerarası eşitliği sağlayamamak. Çağlar, Çörtük, Uzan, Sabancı arasındaki "güç" dağılımını rayına oturtamadı. Derebeylik düzeni kolay değil, güçler arası eşit sınırlar bir otuz yılımızı alır.

Yazarları, eğitilmiş köpekler, 28 Şubat mı hazırlanıyor... "Hadi kont yakala irticacıları!", 10 yıldan bu yana bankalar soyulup, tam takır olduktan sonra, "İşte belgeler, hadi parçala onları kont!"

Sofra büyük, oyun zevkli, Özelleştirme pastası kimlerin aklını başından almadı. Hangi birini sayacaksın. Cavit Çağlar, ıslık sesini duyar duymaz yurtdışına tüydü. Demirel'in talimatıyla kaçtığı kesin. Demirel'le yurtdışında iki kafadar, operasyonu, hangi gazeteciler, hangi hakimler, hangi siyasilerle durdurabileceklerini-sınırlayabileceklerini gece gündüz düşündükleri kesin.

Çok geçmeden savcılar, Susurluk'ta olduğu gibi, "elimiz, kolumuz bağlı!" açıklamaları yapmaya başlar, ne hukuku, ne mahkemesi, bunlar mezarda da rahat bırakmaz insanı. Olsun, soygunların bize de faydası oldu, Sinan Çetin, Metin Akpınar, Egebank reklamlarıyla köşe oldu. Yılmaz Erdoğan, İnterbank reklamında "hormonlu Sergen" esprisiyle kazandığı paralarla işte Türk sinemasının önünü açıyor. Her akşam Hıncal Uluç, Çağlar'ın kurduğu televizyonda günün yorgunluğunu atıyorlar. Sallayıp, savurup, büyük gürültüyü hep birlikte örtüyoruz, İşte! Hepsi zavallı köleler gibi satılmış bunların, tarihimizin en büyük soygunu televizyonda bir Siirt maçı kadar konuşulmadı.

Türkiye Gazetesi'nin yazarı, basının elli yıllık cellatı Altemur Kılıç'a ne demeli, Demirel'in şirketlerinden birinin yönetim kurulu başkanı çıktı. Bugünlerde "banka soygunu" üzerine tek bir yazı yazmıyor. Köşesindeki resme, mayışmış orgazm gözlerine iyi bakın, sanki bir keçi sürüsü koçunu yalıyor.

Böyle düşünmeyin, vatanımız, yurdumuz yıkılırken bu yetmişlik kurtların hiçbir kompleye, tuzağa gelmeyen sivri görüşleri olmasaydı halimiz nicolurdu. Ah kambur felek, ne denli üçkağıtçı, fırıldak, yedibaşlı canavar olsalar da, onları bize bağışla. Allah korusun, karaçamurlara bata çıka yürüyen fesat yuvaları öyle ince kanallardan ülkemizi işgal ediyor ki, onların kızgın fikirlerinden yedi düvel korkup, bir tek çakıl tanemizi çalamıyorlar! Milli bankalarımız artık çakıl dolu.

Türkiye Gazetesi'nin başyazarı, merkez sağın tarihçi kurmayı Yılmaz Öztuna da, "banka soygunu" haberlerine hiç girmiyor. Zavallı büyükbaş milliyetçiler! İkibin yıllık şanlı tarihin bittiğine onların da artık imanları tam, ülkenin tek kurtuluş yolu olarak Avrupa Birliği'nin kucağına atılmak için çalakalem yazıyorlar. Allah kolaylık versin, Avrupa'nın insan hakları sıkıştırması karşısında, "birazcık demokrasiyi öğrenmekten zarar gelmez" türü vaazlar verip; Altemur Kılıç gibileri yatıştırmaya çalışıyor. Ne yapacaksın kardeş, katlanacaksın Avrupa'ya.

Ey şanlı milliyetçi, bin yıllık pişmanlığın böyle mi olmalıydı. Artık hiçbir denizin, hiçbir dinin, hiçbir duanın kaldıramayacağı pislikten kurtulmanın tek yolu olarak, Avrupa Birliği'ne teslim olmak mı vardı kaderde!

Birbirine yapışık pislik köleleri! Size helal olsun. Topallaya topallaya, yüzyıldır yine de yüzdürdünüz bu korsan gemiyi! Artık safranızı dökeceğiniz hayalinden, uydurma düşmanınız dahi kalmadı! Bütün değerlerini, bütün imkanlarını iliklerine kadar sömürüp, bitirdiğiniz bu ülkenin leşini birilerine kakalamak istiyorsunuz, o kuş beyninizle

Banu Alkan gibi ossuruk mevzularda halkın görüşünü soranlar, banka soygunlarında, kırk televizyondan bir tanesi halkın görüşünü sormadı. Özellikle Gazeteci Yavuz Donat'ın tarzıdır bu, "halk ne düşünüyor diye çarşı pazar dolaştım, kamuoyunun nabzını tuttum" diye başlar. Ağzınızı bıçak açmıyor, halk ne düşünüyormuş Yavuz Bey, ben söyleyeyim: "bunların hepsini teker teker kazığa çekeceksin...!"

Ömrün Süleyman Demirel'i övmekle geçti. Kaleminin iki ucu pamuklu çubuk gibi hergün Demirel'in burunıçı, kulakdibi kirlerini temizlemek için kullandın. Halk ne düşünüyormuş, diye bir yazı neden yazmıyorsun. O şekilsiz, kabus suratlarınızı yılan bile tenezzül edip sokmaz. Bir tek gün banka soygunlarını yazsana. Bu zehir kara geceyi kim tasarladı, eşin, dostun, koruduğun arkadaşlarınla, aynı sağcı cehennemde büyüdünüz. Vatan, millet, çakıl diye bir yalanla kandırdınız halkı. Yılışık gölgeleriniz birgün olsun "utanma" nedir bildi mi? Otuz yıldır sessiz maşalığını yaptığın Demirel'in ne düşünüyor, haydi asıl telefonla! Hadi tut getir Çağlar'ı, kan ağlayan, soğuktan tir tir titreyen depremzede anneler için, doğuda intihar eden gencecik kızlar için ne diyormuş, öğrenelim.

Halk ne düşünüyor, söyleyeyim. "Ağbi bunları, Pöturgeli hamallara vereceksin!"

1983 yılında Özal'ın arkasından yürüyüp, çantasını tutan çulsuz, beş parasız bir oğlan vardı, on yıl içinde bankalar aldı, sattı, Show Tv'yi kurdu, fırıldağı döndürüp, tezgahı erken kapadı, artık sıra ona hiç gelmeyecek, o artık saygın bir beyfendi, açtığı resim sergisinden ünlü ressamları kolundan tutup atıyor. Tabii ki Hülya Avşar'ın tarafını tutacak, sıfırdan banka alacak durumlara gelirken, Hülya Avşar'lar halkın önüne geçip, şovlarla, magazinlerle görüntüyü perdelediler! O burnunu sokmadığı yer kalmamış gibi, beyfendi şimdi de sanat tartışmalarına giriyor!

Borsanın en büyük spekulatörü Mehmet Kutman'ın adını kamuoyu bilmiyor. çünkü, kendini afişe edecek basın grubunun hisselerini birgünde paçavraya çevirecek kadar güçlü. Dünya tarihinde en hızlı zengin olan iki-üç kişiden biri. Ünlü borsacı Soroz, gelsin de biraz ders alsın. Arkasında ANAP var, Turgut Yılmaz ve Yılmaz ailesiyle ortak, Mesut Yılmaz'ın kuzeni. Bu kaygan zeminde sıra ona hiç gelmeyecek. Oralarda dolar bayrağını daha da yükseklere çekecek. Kılık, aynı kılık. Aynı sağcı Özalcı dolar canavarlarıyla büyüdü. " Kızdırmayın beni, borsayı bir günde çökertirim" tehdidine, sahip! Ancak, hergün gazetelerde, televizyonlarda entellektüel bir ciddiyetle borsa uzmanlığı yapıyorlar. Halkın bu entellektüel borsa yorumu hakkında görüşü: Yalancının .mına koyum. Borsa değil karanlıklar dolabı. Beş yıl gibi kısa sürede tüm dünyada serbest piyasanın motoru olmuş borsaya tüm halkın mancını sıfırladılar. Kutlarım, onbinlerce küçük yatırımcının üç-beş milyarını sabırla, usul usul ve Erzurum'un dağındakine kadar hepsinden alıverdiniz. Kıvıl kıvıl azaplar içinde onbinlerce perişan aile bıraktınız. Basın kontrollerinde olduğu için, banker faciası gibi, borsa faciasını kimse dillendiremedi. Yüzbinlerce küçük yatırımcının ölülerine çullanıp, hacizlerde çarmıha gerdiniz. Mezatlarda cin çarpmış yüzlerce avukatla ölüm ektiğiniz evleri bir de yağmaladınız! Halk ne düşünüyor, söyleyeyim: "Ağbi bunları Palulu esnafa düzdüreceksin."

Sarab bir hasta gibi sıra bana gelecek korkusuyla etrafına salyalar saçıp duran Demirel'in yeğeni Ali Şener'e de sıra hiç gelmeyecek. Bu topraklarda tenceresini kaynatan kim varsa, gözünü dikip, boğazda düğümlenen her dilim ekmeğe gözyaşı düşürdüler. Ananız, babanız, amcanız, dedeniz, hırsızlıktan kelepçe takmayanı kalmadı. Doğu'da dağlar alev alev yanarken, gencecik onbinlerce Trabzonlu, Çankırılı, Diyarbakırlı, Tokatlı şehitler hergün kalkarken, sizler dolar saltanatı kurdunuz. Beş sene önce yazmıştım: Hırsızlar Cumhuriyeti. Şimdi tüm yazarlar söylüyor: Hırsızlar Cumhuriyeti! Yazarlar, kimin suratına bakıp yazıyorlar bu sloganı. Bu halk, bir tükrük kovasını başınızdan aşağı boca etse de, sizler, yanar-döner yine iktidara gelirsiniz!

Anap İstanbul Milletvekili Aydın Apaydın, eski Emlak Bankası Genel Müdürü, otuzun üstünde müşterisi intihar etti. Mesut Yılmaz başbakan olduğu gün, Uğur Dündar'ın programına çıkıp, "bankalar çetesi başı" olarak tüm Türkiye'ye ifşa etti. Sonra, nasıl pazarlık yapıldıysa, ANAP'tan milletvekili oldu. Banka soygunlarını denetleyecek denetleme kurulunun başına getiriliyormuş. Yeni Şafak'ın manşeti eğlendirici: Denetleyene Bak! Basında henüz tek bir yazar ismini ağzına alamadı. Bu adamı kuyruğundan tutup tutup yıllardır benden başka teşhir eden kalem yok. Demek ki saltanatı sağlam. Demek ki oralarda birilerine sıkı meydan okuyor. Görkemli bir ağırlığı olmalı. Ayaklarının dibine yalvaran çığlıklarla atlayarak intihar eden onlarca insanı ne çabuk unutuverdik! Bankalar Çetesinin Başı, bu dolarla şişmiş canavarlar bu mübarek günlerde Eminönü'nde belediye çadırında, itilip kakılan, sürünen, yalvararak dilenen halka ramazan daveti verme günlerinde kameraların önüne çıkma günleri gelip çattı! Ey mübarek ramazan, kimlerin pisliklerini yıkamak için kullanılıyorsun, artık!

Uğursuzluğun ve kokuşmuşluğun milli kraliçesi Nazlı Ilıcak da, "banka soygunu" yazısı yazmayanlardan. Bir tane yazayım dedi, "sen önce, kocan Kemal Ilıcak, sen önce hırsız oğlun Mehmet Ali Ilıcak'tan haber var" dediler, neye uğradığını şaşırdı, kocamı, oğlumu habrlatırlar diye soygun yazısı yazamıyor. Allah'a bin şükür, o günlerde genelkurmaydan "andıç" belgesi Allah'ın bir nimeti, önüne düştü, Ilıcak da tümüyle kendini andıça adadı. Aslında, belge Fazilet'in tüm ileri gelenlerine postalanmıştı. Faziletliler "bu belgenin bize gönderilmesinin arkasında ne gibi puştluk var" diye düşünemeden, Nazlı Ilıcak aslanlar gibi atıldı mahkemelerin kapısına. Zaten, Ilıcak, doktorasını genelkurmayla didişmek üzerine vermişti. Şu kadını, çişini tutamayan bir albay emeklisiyle evlendirseler de biz de kurtulsak. Bu mali bataklıkta hala manken gibi yürümesini becerebiliyor. Mehmet Barlas'la "soyguncuların, genelkurmayın" muhalefetini yaptıklarına, yalnızca ikisi inanıyor. Ülkemizin en soğuk gerçeği, muhalefetçi kalemlerimize bakın: Ilıcak, Barlas!

İslamcılara, sağcılara demokrasiyi öğreten işte bu mendebur kalem. Olsun, TGRT'ye de çağdaşlığı-modernliği Seda Sayanlar öğretiyor. Sağcılar, neden daha bir nazenin kadın bulamıyor. İslamcıların, sağcıların fındıkçı kadın hastalığı da beni hasta ediyor

Ilıcak, anaç göğsünü tüm başörtülü kızlara açmış. Kurban olduğum Allah, Fazilet'in başına, 28 Şubat'tan daha büyük bela vermiş, kurban olduğum Allah, Fazilet'in üstüne lanet zehirini bu kadınla boşaltıyor, görmüyorlar. Kadın da bir tasasız sormayın. Başörtülüleri koruyacağım ayağından Fazilet'e girdi, milletvekili oldu. Günahlarından, pisliklerinden arınmak için zaten camii, türbe kapısı arıyordu, insan duasını eder, çıkıp, döner, kadın, bir girdi,. pir girdi. Fazilet'te taban-tavan bırakmadı. Ilıcak Yeni Şafak'ta yazdıkça, Fazilet kitlesi, fesupanallah deyip, eridikçe eriyor.

Kamuoyunun nabzını tuttum, halk ne düşünüyor: "Bu kadından öğrenilecek demokrasinin .mına koyum!"

Ancak, milli vicdanımıza son anda bir faydası daha oldu, rezil rüsvay, kepaze olan eski dostu Rauf Tamer'in kirli çarşaflarını yıkamak için Yeni Şafak'ta tam sayfa röportaj yaptırttı. Ilıcak nankör değildir, elleriyle Tercüman gazetesinde büyüttüğü Rauf Tamer'in Kemal Ilıcak'a katkılarını unutmaz, onu, kurtlara, kuşlara yem etmez!

Rahat soluk alamayan bir yer: Vicdanımız. Havasızlık değil, derdi. Bugünlerde ne duysa, endişeleniyor, hiç ölmeyen annemizdir o! Bu duygumu çözersem, ülkemin ruhunu çözecekmişim gibi bir soruyla doluyum bugünlerde. Biz, kazınmış kelleli, yırtık lastik ayakkabılarıyla yoksul büyüdük. Neden bizim de yok, açlık, özlem duygularının yırtıcısı kamçısıyla. "Herkes çalıyor, biz neden çalmıyoruz" tartışmalarıyla uzayan geceler kafalarımızı duvarlara vura vura. Ahlaksızlığa, demire, betona karanlıklara, çıyanlara çok meyilliydik. Aksine, iyi yetmişmiş çocuklar, düzenli, pırıl pırıl, çalışkan, silgili, sorumlu, gerçek ve tertemiz bir vatan sevgisiyle, coşkulu bir ülke kalkınması şiirleriyle büyüdüler. Gıptayla izlerdik onları. Onların kalın, boyalı, mikili, ağzına kadar kitap, defter dolu çantalarını tutuşları, kıskanç, yan gözlerle izlerdik. Çalmak, yırtmak, parçalamak, yolmak, dağıtmak, soruları kafalarında hiç oluşmamış. Vicdanları kendileri tarafından birgün olsun hiç sorguya çekilmemiş, pürüzsüz bir terbiyeyle büyüdüler.

Kör, yoksul karanlıkta, içimizde zırlayan, büyüdükçe merdivenleri biraz daha tırmanan ahlaksızlık yüzünden ilk gençlik yıllarında "ahlaki vaazlara" karşı çok açıktık, açtık. 1974, 75, 76, 77 yıllarında Rauf Tamer'in yazıları, bizi, derinden sarsıyor, kaynar sular gibi başımızdan dökülüyordu. Henüz yapamadığımız "düşündüklerimizden" utanıyorduk. Düşündüklerimiz bizi, it, puşt, çakal, pezevenk, hırsız yapıverecek düşüncelerimizden korkuyorduk. Rauf Tamer gibi milli ahlak, milli vicdan kelimelerini onbinlerce kez sert balyozlarla beynimize kazıyan yazarlar, peygamber gibi büyüyordu gözümüzde. Karşımıza kim çıkıp, Allah, vatan, bayrak, yetim hakkı, dese, henüz hiçbir şey çalmadığımız halde, içimizdeki o suçluluktan delirmiş çocuk, geceler boyu suçluluktan ağlıyordu, kendisini istese de dizginleyemiyor, ahlak vaazlarına daha da yırtınırcasına koşuyordu. İçimizde, hergün çalmayı, soymayı planlayan, azılı, gangster, gözü dönmüş çocuk, pençeleriyle büyüyordu.

İşte o günlerde Rauf Tamer ismi, bizi, "milli terbiye" vaazları ve ideolojisiyle şekillendiriyordu. Rauf Tamer ismi, "merkez sağın" mührü, damgasıdır. Rauf Tamer ismi, sağcı kitleler için, gün gelmiş Demirel'den gün gelmiş Türkeş'ten daha büyük olmuştur. Bugün yüzde doksanı sağcı seçmen kitlelerin yetişmesinde, Rauf Tamer'in yavan, basit ve sık tekrarlardan oluşan milli devlet, milli birlik, milli ahlak vaazları çok işe yaramıştır.

Rauf Tamer'in çaldığını söylüyor, gazeteler, televizyonlar! Benim gibi kandırılmış milyonlarca insan bugün Rauf Tamer'in çaldığına inanmıyor. Krediler almış, fırıldak, üçkağıtçı isimlerle bir ömür keyif sürmüştür, ama, çaldığına, ben de inanamıyorum. Ama ben, etrafındaki bakanlar, gazeteciler, işadamlarının çaldığını, televizyonlar, gazeteler yazmadan da görmüştüm. Bu pislikleri, ne midem, ne beynim kaldırdı. Yirmi yıldır yaşadığım büyük hayal kırıklığıyla, işte sağcı, muhafazakar zihniyetin çürümüşlüğünü anlatıyorum.

Rauf Tamer'in bu kepaze, rezilrüsvay durumunu, doğru olsa da kaleme almak istemiyorum. Kendini savunan açıklamasında: "Benim evime giren çıkan belli olmaz, kim para aldı bilemem" diyor. Sağcılık tam da budur, "kimin eli kimin cebinde belli olmaz".. Üstelik kırk yıldır, solculara yardım ve yataklık suçunu yazmışsın, ama, sağcı ahlakta, isteyen istediğinin hırsızlığına çanak tutabilir, bu bir suç olarak "yardım ve yataklığa" girmez.

"Benim, yatıştırıcı ve yapıştırıcı bir üslubum var, bu ülke benim üslubumu seviyor" diyor. Bu, düpedüz yalan!. Rauf Tamer'in 1978'in Ocak ayında yazdığı cümlelere gelelim: "Banka soyguncusu solcu gençler! Siz para bulmak için neden banka soyuyorsunuz. Etrafınızda birbirinden güzel kızlar var. Para kazanmak istiyorsanız onları satın. Bakın, ilk müşteriniz ben olurum!"

22 yıl sonra bugün Rauf Tamer'e bu yazısını hatırlatmak istiyorum. Kimin karısını sattığını, kimin vatanı sattığını, kimin devleti, milleti soyduğunu, kimin, milyonlarca zihinsel özürlü, hasta, çıplak, sahipsiz, emekli, görme özürlü, bir milyonun üstünde yatağından kalkamayan, yatalak hastaların hakkını kimlere peşkeş çektiğini artık herkes gördü!

Bu felaketten beter kepazeliği hangi vicdan kaldırır, insanı vursalar daha iyi, Murat Demirel'den aldığın kredilerle ev aldığın yetişkin oğlun, bu satırları okuduğunda ne düşünecek! Karşısına geçip oğlunun, Muazzez Abacı'dan "Ne olur anla beni" şarkısını söylerken, yine, milyonlarca, bedavadan "milli ahlak, milli birlik, milli devlet" ve hepsi bu kadar olan fikir hayatından örnekler verirsin

Merkez sağın çöpten dağları, bir Rauf Tamer'le yıkılıverecek kadar küçük değildir!

Sayın Ali Kırca! Tarihin bu en büyük soygununda siz neden bir siyaset meydanı yapmıyorsunuz. Patronunuz Dinç Bilgin'in bankası da soyuldu. Duyulmasın diye mi? Allah canınızı alsın, kimseler de sayenizde duymadı. Yoksa, Ali Kırca demokrasi hastasıdır, tartışmayı-tartıştırmayı, Türkiye'nin demokratikleşmesini pek sever, demiştik. Tam yirmibin kişi çağırmışsın Siyaset Meydanlarına, övünüp, şişinip duruyorsun, bir Dinç Bilgin gelmedi. Aşk olsun. Varsın, gelmesin. Canı sağolsun. Sizin gibi yakışıklı, ağzı laf yapan, iyi giyimli, demokrat bir insanı bağışladı Türkiye'ye daha ne istiyoruz. Utanmıyor musunuz diye sormuyorum, akşamları görüyorum suratınızı. Muhabirleriniz habere koşarken, külüstür arabalar içinde sigortasız ölüyor, patronunuzun oğlu ise, özel dizayn edilmiş büyük otobüsüne tek başına biniyor. Bıkıp usanmadan, her Allah'ın günü binlerce zırvadan haberi, vurgularla, fon müziğiyle süsleyip, sırf Dinç Bilgin görünmesin, yakalanmasın diye, nasıl da sessiz, sakin, sabırlı, başarıyorsun. Bu satırları okuyup vakit kaybetme. Bak, patronun seni, ev, bark, köşk sahibi yapıverdi. Herhalde bugünler için. Ananıza, avradınıza küfredilmesi, artık kimin umurunda. Sırf şöhret olmak, sırf ekranda şirin suratınızı göstermek için, her akşam hırsızları, soyguncuları koruyorsunuz. Halkımız da bu durumu hiç anlamıyor, bravo sizlere. Çirkin, terbiyesiz, kuş zekalı insanlar. Yüzünüze tükürmek sanki birşeyi değiştirecek! Dinç Bilgin'in bankayı boşalttığı günler, bu ülkenin bütün alevilerini karşınıza aldınız, yüzlerce alevi programı yaptınız, bu ülkenin tüm müslümanlarını karşınıza aldınız, yüzlerce irtica programı yaptınız. Bu ülkenin "değerleri"ni istediğiniz gibi, en adi, en şerefsiz, en cahil insanları geceler boyu tartıştırdınız. Ama bankalar boşaltılırken, şimdi...

Sayın Ali Kırca biliyor musunuz, benim yazılarım çok okunuyor, sizin çocuğunuz da okuyacak bu satırları. Çocuğunuzun patronunuz Dinç Bilgin'i korumak için sizin kadar gayretli olacağını sanmıyorum. İnanın çocuğunuz büyüyüp sizin boyunuza geldiğinde, sizin o kusmuğa bulaşmış takım elbiselerinizden bir tekini giymeyecek. Her akşam kavurarak, tekme tokat, acımasızca dövdüğünüz bu halkın, Hülya Avşar kadar hatırı da mı olmadı! Boyunuz, posunuz devrilsin. Pötürgeli hamallar sizi ne yapsın.

Boşaltılan bankalar ve Dinç Bilgin üzerine hiç yazı yazmayan bir diğer isim, Gülay Göktürk, "Türkiye çağ atladı.. Özal önümüzü açtı... Avrupa'ya koşuyoruz... Özelleşiyor, kurtuluyoruz... Hantal devlet, bir de KİT açıklarımız olmasa" başlıklarında yediyüzün üstünde yazı yazdı..

"Mutluyuz, çağdaşız, Avrupalıyız, liberalleşiyor, özelleşiyor, çağ atlıyoruz" yazılarının ana konusu. Tansu Çiller'i peygamberleştirdiği yazıları da cabası. Her akşam ekranda konuşuyor, her akşam büyük yazar pozlarında reklamı yapılıyor. İşte o günlerde, Gülay Hanım elinde liberalizmin bayrağıyla E-5'lerde koşarken, Susurluk henüz ortaya çıkmamış, E-5 yolu üzerinde yüzlerce faili meçhul, ülkede, ne basının, ne kimsenin haberi var. Gülay Hanım, liberal bayrağını ekranlarda uçururken, işte tam da o günlerde Hizbullah kıtır kıtır yüzlerce insanı doğruyordu ve bundan mutlu, çağdaş, kalkınan basınımızın hiç haberi yoktu. Yine o günlerde, meğer tüm bankalar da soyuluyormuş, şimdi haberimiz oluyor. Ne günlerdi, bizler, mutlu, çağdaş, liberal, Avrupa'ya koşarken Gülay hanımın yazılarıyla... Az daha Besim Tibuk'la mantık evliliği yapıyordu...

Mubalağa etmiyorum, KİT'lerin zararları üstüne en çok yazı yazan kalemdir Göktürk. Özelleştirme yanlısı en çok yazı yazan. Patronları bu sevimsizi bu yüzden seviyordu. Şimdi Gülay Hanım, dinleyin, hiçbir KİT'in açığı-zararı, yetmiş yıl boyu, şimdi patronunuzun boşalttığı özelleştirilmiş bankası kadar büyük olmadı. Neden bugünlerde "özelleştirme" yazısı yazmıyorsun. Neden özelleştirmeyle patronunuzun beleşten üstüne oturup soyduğu bankadan sözetmiyorsunuz. KİT'ler denince öfkeden kuduruyordunuz.

Bir de dönün bizim yazılarımıza bakın, hukuksuz, vahşi, dizginsiz liberalizme karşıyız dedik, ısrarla, işsizlik, eğitim, sağlık, eğitim sigortaları anayasal teminatlar olmadan yapılacak özelleştirmeler ülkeyi tamtakır eder, dedik. Siz ise, "devlet, çalışmayan, tembel insanlara bakamaz" diye bir de çok bilmiş liberalizm felsefesi yaptınız! Ekranlarda, gazetelerde fıldır fıldır dönüp durdunuz, sonunda, bir tek insan, patronunuz, tarihin en büyük soygununun kahramanı oluverdi, siz de, basında en çok evi barkı olan yazar, oldunuz. Diyeceksiniz ki, tüm kazancımın hesabını veririm. Tabii ki verirsiniz, sizin o yazılarınıza bol kepçe dolarla maaş veren Dinç Bilgin efendi versin hesabı. Nerden alıyormuş paraları, size kimin parasını veriyormuş, Palulular seni ne yapsın, seni Saddam'a gönderme! !

Utanmaksızın, insan içine çıkılmayacak bu zirzopluğun adına orda üç-beş arkadaş birleşip "demokrasi" koymuşsunuz. İki yıldır sizin mide kaldırmayan pislik yazılarınızla artık daşşak geçmemek için dergiden anti-medya sayfasını kaldırdık. Çünkü, sizinle dalga geçilen yazıları toplayıp patronunuzun önüne koşuyor, "bakın, en çok benimle uğraşıyorlar, o halde en çok ben okunuyorum" diye, yani, kirlendikçe, çirkinleştikçe, aptallaştıkça maaşınız büyüdü!

Biliyorum, siz de Hıncal Uluç gibi, siz de Süleyman Demirel gibi vicdanınız rahat. Akşamları mışıl mışıl uyuyor, yorganı üstünüze mutlulukla çekiyorsunuz. Tabii bu geçici bir rahatlık sizler için. Türk liberalizmi, Türk demokrasisi sizden uzun yıllar daha hizmet bekliyor!

Hukuk önünde, anayasa önünde, insan içinde, kurum içinde, "eşitlik" sözcüğü neden bu denli ağrınıza gidiyor!

Tabii ki Türk soluna da birkaç lafım var.

Genç Milli Takım antrenörü Serpil Hamdi Tüzün, takım yabancı bir takıma yenildikten sonra, hepsini soyunma odasına çekip, önlerine geçmiş. Sırayla, eliyle işaret ederek: "Senin ananı .ikiyim... Senin de ananı .ikiyim... Senin de ananı .ikiyim..."

Yedek kaleciye kadar gelmiş sıra: "Senin de ananı .ikiyim" Yedek kaleci, şaşkın: "Hocam bana niye küfrediyorsun, ben sahaya bile çıkmadım." Hoca; "Olsun, sen de, bu kaleciyi kesmedin, o yüzden ananı ikiyim.."

Sen de Türk solu, elli yıldır, bu eşkiyalardan iktidarı alamadığın için, senin de

DENGELİ BESLENME
KAAN ERTEM
(kartam@leman.com.tr)

GECE YARISI SİZİ DE YOLUNUZDAN ALIKOYDUM AMA İNANIN GİZİNCE KARŞILIKLI ÇALMAYI ÇOK İSTİYORUM...

ABİ ÇALALIM ÇALMASINA DA MALUM, EKMEK PARASI SAHUR SAATİN DE GEÇİR MEMEM LAZIM

BEN SADECE DAVULUN O COŞKULU VE OTANTİK HAVASINI YAŞAMAK, İÇİME SİNDİRMEK İSTİYORUM DOSTUM. FAZLA ZAMANINI ALMAZ'

ABİ, SURADA DURDUĞUM HER SANİYE BANA MADDİ OLARAK ZARAR VERİYO ZATEN LİÇ KURUŞ B. PARA KAZANIYORUZ'

EMA SEN PARADAN BAŞKA BİRŞEY DUSLÜNMLİYOŞUNK'

GECE YARISI BAŞKA NE DÜŞÜNCEM LAN?

GÖNÜL TÜRKÜLER

EVEET FEHMİCİĞİM İSTERSEN Bİ TÜRKÜ DAHA OKUYALIM... BU SEFER AYDIN YÖRESİNDEN BİŞEYLER OLSUN ARZU EDERSEN.'

EEEH BE! BAŞLIYCAM ŞİMDİ ŞARKISINA DA, TÜRKÜSÜNE DE BE' ULAN PROGRAMA BAŞLIYALI BERİ Bİ RAHAT HUZUR VERMEDİN YAA' ARKADAŞ İNSAN MÜZİK KARİYERİMİ SORAR, NE BİLEYİM, ÇOLUĞUMU ÇOCUĞUMU, HOBİLERİMİ FİLAN SORAR... Bİ HAL HATIR SORAR EN AZINDAN—EŞŞEKLİĞİN LÜZUMU YOK!

HALLK'CIĞIM HEMEN ŞU DEFTERLERİ Bİ İNCELİYEYİM İŞİM VAR GİDİCEM BEN DÜKKANI BÖYLE BIRAKIYORUM DİYE KIZMIYORSUN DEĞİL Mİ?

SEN MERAK ETME BEN BAKIYORUM DUKKANA Bİ ÇAY İÇSEYDİN BARI?.

Lİfan şurayı ortak açtık ama gel gör ki herifin uğradığı yok. Haftada bir gel parayı al s.ktir git' Oh, ne güzel hayat be' Dur bakalım Haluk sana bi şeki yapsın da aklını alsın...

YOK BEKLİYORLAR ŞU ALACAĞIMIZI VERİCEGİMİZİ BİR BİLELİM DE'

FAZLA KÂR.MIZ YOK BU AY'

"Bir yaşamın şairleri Bir yaşamın müziği "Cezaevlerindeki annelere yardım konseri Hasan Ghat Örter ın müziğiyle ondört ozan mız Kızılcıncı Kültür Merkezi 3 Aralık Pazar saat 17 20 arası

BAYIR GİLİ

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

KADININ EN HIZLI UYARILDIĞI YER KLİTORİSTİR NEREDE BU KLİTORİST GÜLBAHAR..

KLİKO NE?

VAJİNAL ORGAZM GENELLİKLE G NOKTASININ TEMASIYLA SAĞLANIR...NEREDE BU "G" NOKTASI ?!.

ŞU DİZİMDE Bİ BEN VAR, AMA ACEP O NOKTA MI?

AMAAN..! EN İYİ YOL BİLDİĞİN YOLDUR... HOYDA BREE..!

HADİ NACİYE VAR MISIN ŞÖYLE ATEŞİN KARŞISINDA SICAK SICAK.; KOYUN POSTUNUN ÜSTÜNDE YUMU-ŞAK YUMUŞAK..

ELLEŞME BENİ SABRİ HIÇ CANIM İSTEMİYO.

OY KINALI KUZULUM!.. PAMUK KUZULUUM..! NASIL KIYDIN ONA NASIL..! AHA ŞU KADARCIK HALİNİ BİLİRİM ONUUN'!

DÜNYA ÇİZGİ ÇİZGİ DEĞİLMİŞ BEN GÖRDÜM..! BEN ÖZGÜRÜÜÜÜM, BEN ÖZGÜRÜÜÜÜÜM..!

NEDEN BENİMLE EVLENMİYORSUN NİHAL... BAK BÖYLE NE KADAR YALNIZSIN..

AMA EVLİLİK TE ÇOK KALABALIK..!

harala gürele

MEŞLEKTEN TIKSINEN BEVLİYE MÜTASISI OSMAN ve HASTASI...

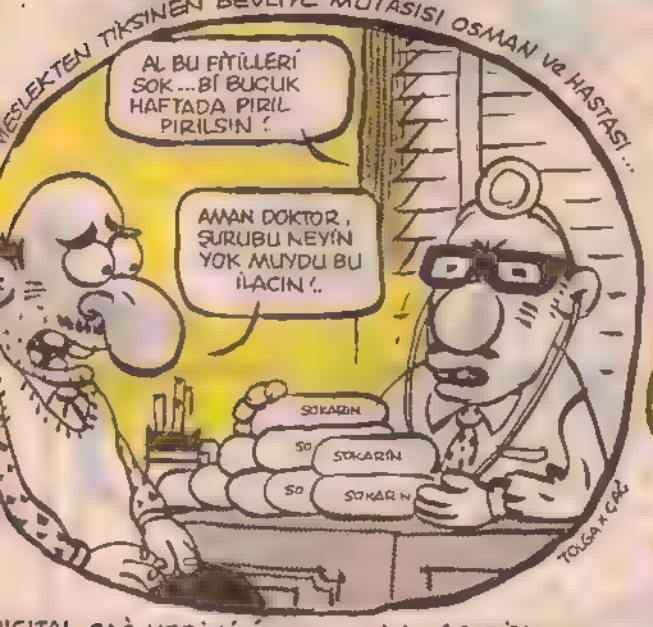

FAÇA ÇAĞI ÇOCUĞU KATIRCAN VE MESELELERİ

DİGİTAL ÇAĞ HEPİMİZİ YORDU, BİTİRDİ, PERİŞAN ETTİ...

YEDİ SEKİZ ANTEN PAŞA...

ÖZGÜRLÜK NİHAYET GELDİ...

KIRKALTI GELİYOR DA NİYE GELİYOR?.

Merhabalaaar!

Esiden beri sevmişimdir mektup yazmayı, ya da ne bilim öölesine yazmayı. Ama hiçbir zaman yolumun üstünde bi PTT olmadı bugüne kadar. Ben de PTT yolunun üzerine işim düşen e kadar yollamazdım mektuplarımı. Ama şimdi çalışbım hastanenin karşısında var bi tane. Çok hoş yaa. Hep ne kadar şanslı olduklarını düşünürdüm postaneye yakın olanların. Şimdi gördükçe eve giderken otobüs karşı caddeden hemen pastanenin önünden geçerken falan sevinyorum ööle.

Bugün eve gitmiyorum nöbetim var çünkü. Oturuyodum telefon çaldı az önce. Başhemşireyi arıyorlardı, bilmiyorum nasıl başlandı. Gene de basıp kare tuşuna çevirdim numarasını çıktı başhemşire. Annattım. O da geliyorum kapatma dedi, kapatınca arayan kişi çıkmadı tekrar karşıma. Geldi başhemşire verdim ona tlf.nu, o bişeyler yaptı ve ulaştı tekrar, ben de raat konuşsun diye terkettim mekanı. İyi oldu da, inip aşşadan kaat buldum yazmak için. Laboratuvar pinter kaadı çıktı bu kez şansa. Her ne ise.

Ev arkadaşım gelirdi nöbetlerimde. Bugün gelemiyo. Babası gelcek, hatta sonu onnara gitmiştik. Yuzuklerimi falan unutmuşum, onnan getircek. Haftaya da İstanbul'a gitcem çok heyecanlanıyom. Tam 4 ay oldu 7 senedir ilk kez uzak kaldım bu kadar. Her ne ise.

Başka da pek bişii yok aslında. Yazma isteemi koreltiom sadece. Gerisi otobok... Geçen akşam yumurta pişirken birsürü şey geliyodu aklıma. Şimdi gelmiyo... Sınır oluyom. Bitti. Bitti işte, başladı kafa. Gidip yemek yiyim hazırlamışlardır. Erken yiyim de mutfaktaki kadın da erken gitsin evine. Hastayım falan diyodu, izin isticek herhal.

Bi de şey var henuz tam olarak netleştirmedim kafamda ama sanırım zap yaparken Bulent Ersoy ya da İsmail Turet'un bulunduğu herhangi bi kanalda kalıp da "ne diyolar gene acaba" diye bile o sa dinnedimde kendimden, onlara oran a biraz daa fazla nefret ediyom.

E hadi bana musaade. Herkesiere iyi akşamlar diliyom. Duymasalar da hiçbiri. . Ha bişu daa... Geçenlerde bunun gibi gereksiz bi mektup daa yollamış idum. Okumuş mudu diye merak ediyom. Ama bunu öörenmenin herhangi bi yolu yok sanırım. Napım yaa. Ben böole guzel şeyler yazamıyom, hani yayınlıyosunuz ya onnardan. Hem istemiyom da yayınlanmasını. Sadece bilmek isterdim. Ama bu normal hayatta yanı olunması gerektii gibi olup yaşadım hayatta çok da fazla raatsız etmiyo beni. Biraz karışık oldu heralde... Her ne.

Yaa sebebini bilmedii bişeyler vardır bazen, raatsız eden insanı. Zaman da ilce yavaşlar o zamanlarda. Baş eğik öne, gözler sol çaprazda dalarsın sık sık ve düşünme özurlu olur çıkarsın bi kaç saat içinde... Bazen saatler, bazen de gunler sürer, ufak molalarla... Soora sen haide yaparsın bi kaç gündür yapman gerekip de yapmadın birikmiş işleri, raatlatcaam düşunerek... Can havliyle. Raatlarsın da, geçici olarak... Ve gene biriktirirsin... Öölesine. Sevdiin şeyler vardır, çoğu zaman vakit bulamayıp da yapamadın. İşte zamanın da yavaşlayıp, bol bol hissettirdii bu anlarında hiçbiri gelmez aklına. Olur mu hiç size de. Kesinlemezsin ne zaman sona erceeni. Bana oluyoda arada. Bulursanız bi çıkış yolu, haber verin olmaz mı? Belki daa nice arayanlar vardır... Kim bilir.. Belki bi gun ben de bunduum bişeyi sizinle paylaşırım. Hep böyle saçma cumlelerle sürüp gider işte yazdım yazılar da... Size başarılar!

Bi Okur

Git

Pazarcı; Salı pazarından doldurduğum çantam sırtımda, Kadıköy-Karaköy vapurunun güvertesinden bakıyordum. Adamın biri yanaştı, -Dağdan mı geliyorsun? -Hayır.

-Nereden geliyorsun?

-Pazardan. -Pazarcı mısın? -Hayır.

-Peki nesin? -Dağcıyım...!

Kuladibi camış Rotası; Mekan Karaköy, tırmanan camış: Yıldırım, kuledibine işeyen: Aziz, geriden gelen: Tim, artık gelmeyen; Feyza...

Bi dee orda bi dağ var; Adamın adı Anderl, kendisi Alman. 1930'da Alpler'in son üç zirvesine çıkmayı kafaya koymuş. "Böylesi bir ölüm günahların en mükemmelidir" altı ay boyunca Git'de böyle konuşmalar olacak.

Gediz Akdeniz, Beyaz t oka'larından tenekeyse çıkan b. çocuğun gideceği zaman, soruyor.

Polonyalı dağa farklı çıkar tarzı. J. Kukuczka ise K2 ye göbeğiyle çıkar.

Kızgın Kaya. Avrupalı bir grup kayacı özel kamyonlarına doluşup Asya'nın kayalarına çıkmışlar. Doğan Palut onlara takılıp Afyon kalesine çıkmış.

Çenk: çok merak ediyor zirvede kamışa su yürür mu?

Bergamalılar Çanakkale'ye yürüdü.

Yürüyüşe, Pazar günleri trene gidiyoruz.

Git'in Aralık Sayısı Bayilerde

Monogami

Kaybettiğim özgurluğun, tek ödülü sen oldun. Sevmek sıradanlığına satılım tüm anarşilerimi ve dünyayla sevişme isteğimi.

Birkaç yıldır süren sıradanlığım ve aynılığım, bir parçası oluşumun sebebi sensin aşkım. Vazgeçemedim senden tüm fırtınalarına ve kaos özlemime rağmen. Affetmeli miyim kendimi zaman? Belki de o kadar cesur değilim. Usu ve uyucu yanımla nasıl yol verebilirim ki belirsizliğin ve dengenin kayboluşuna. Bugünümü hapsetmişken geleceğime nasıl özgur olabilirim. Tüm vahşi çekiciliğiyle sarmalamışken dört yanımı kolay ve alışılmış bu hayat zincirleri vurmak hiç zor olmadı hayallerime.

Şimdiden biliyorum, tüketeceğim yaşamın, ne olduğunu, hergun ne hissedeceğimi, hergun aynı tatları bıkmadan tekrar kıyacağımı. Tüm heyecanlarımdan ve bireyselliğimden vaçgeçişimin nedeni sensin, çocuk kız. Nikotin ve kafein'in tekelinde geçen karanlık zamanlarda yaşarken özgurluğumü bunun tek yol olduğunu biliyorum. Zamana, düşünceye, insana ve kendime ihanet ederken sadece sana sadık kaldım guzel aşk. Bedelsiz bir özgurluk istemiştim oysa. Ne masumca değil mi? Hiç hissetmedim oru, hissetmiyorum, hissetme-

LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar
(zafera@leman.com.tr)
SAYI: 473.
2 ARALIK 2000 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

yeceğim. Çalın benden yarınımı çalın. Tüm hırçınlığımı kaybetmişken çalın onu. İnsan olduğumu unutmuşken, aşıkken çalın. Zaten....!

Asmin-Mersin

Merhaba dostlar

Yaklaşık iki aydır cezaevindeyim. Sankı iki asır gibi geçen günler bu günler. Hergün olay var dün iki kişiyi şişlediler. Bugün bir gardiyanı dövduler. Burada ülkemizin geleceği için çalışan çok büyük! -ağabeylerimiz- var. Cezaevinin müdüründen gardiyanına kadar hepsi onun kulu köpeği. Gelelim bana. Ben 38 kişilik karantina koğuşundayım. Bir yatakta bazen iki (eğer şanslıysak) bazen üç, bazen de dort kişi yatıyoruz. Nedeni ise Ağabeylerimizin olmayışı, yani tanınmış kişilerimiz yok burda. aslında paramız da yok. Çöp temizleyip, tuvalet yıkayıp, itin köpeğin işini gücünü yapıp ancak yağ doldurulmuş, içinde etten eser olmayan fasulyeye talim ediyoruz. Ha bir de haftada bir ablamın gönderdiği 5 milyon var. Onun 1,5 milyonuyla gardiyana Leman dergısı aldırıyorum. (Derginin artan kısmı gardıyana). Geriye kalan ancak çay ve sigara param. Unutmadan dergiyi okurken yakalanıp da "komünist dergileri nasıl okursun" diye hafiften (gözüm morardı, bir dişim kırıldı) dayak yedim. Yine de değer arkadaşlar. Bu derginin size ulaşabileceğinden emin değilim, ama hepinize cezaevinden sevgilerimi iletiyorum. Bugünlerin geçmesi dileğiyle

M.S. İskender

Güneşe Merhaba

Saat sabahın üçü yine her akşamki gibi bu akşam da soğuk koğuşumda odayı saran ayak kokusundan ve otuz kişinin çıkardığı ayrı ayrı seslerden uyuyamadım. Oysa her akşam bembeyaz çarşafla sarılı yatağıma bir kefene girer gibi bir daha kalkmamacasına girmeme rağmen saatlerce uyuyamıyorum. Uyuyamıyorum çünkü fizik öğretmenimizin sol kroşesiyle kırılan çene kemiğim üzerinden aylar geçmesine rağmen hala sızlıyor. Uyuyamıyorum çünkü koğuşun zorunlu olarak açık bırakılan ışığı gözümün içine kadar işliyor. Uyuyamıyorum çünkü silah zoruyla saat onda yatırılmamız isyankar ruhumu eziyor. Aslında ben uyumamakla başımızdaki zorbalara kendime göre baş kaldırıyordum. Kapının önünde duyduğum ayak sesleri kalp atışımı hızlandırdı. Aksilik bu ya! Fizik öğretmenimiz Cellat Ahmet bugün nöbetçi. Bu onun ayak sesleriydi. Evet koğuşa giren Cellat'tı. Gözlerimi kapadım ve bembeyaz kefene benzeyen yorganı başıma çektim. Koskoca yatakta minicik olmuştum. Buz gibi koğuşta ecel terleri döküyordum. Acaba benim uyanık olduğumu farketmiş miydi? Beni yakalayınca neler yapacağını düşünmek istemiyorum.

Neyse ki ayak sesleri uzaklaştı ve koğuştan çıktı gitti. Ya beni farketseydi? Yastığım altındaki Leman'ı ve Yaşar Kemal'in kitabını yakalasaydı ben ne derdim? Belki beni okuldan atardı? Ama hayır bunu yapmazdı. Beni bu sefaletten kurtarmazdı. Atsa da iyi olurdu.

Özgür olurdum. Belki de çok sevdiğim kitabımı yırtardı?

Kitabımın kalan kısmını okumaya başlasam mı? Yakalanma korkusuyla okuduğum her sayfadan ne kadar çok zevk aldığımı anlatamam. Evet bizim okulda insanları derin uykudan uyandıran, onları sürü olmaktan kurtaran kitapları okumak şiddetle yasaktı. Okuyanların şiddetle cezalandırılacağı söylenmişti. Kısaca burada şiddet yaşam biçimi olmuştu. Çene kemiğim ve ben bu şiddetten nasibimizi almıştık.

Bu düşünceler içinde sabaha karşı da olsa sızıp kalmışım. Sabahın ilk ışıklarıyla, Cellat'ın böğürmesiyle birlikte hemen yataktan fırladım. Uyanıkken yakalanmamıştım ama uyuyorken yakalandım. Tabi bu doğal. Uyuyan bir insanın uyanık taklidi yapması biraz zor. İki dakika geç kalktığım için iki dakikalık kahvaltıdan önceki koca bir şamarlık şiddetimi almıştım. Bu şiddet bende bağımlılık yaratmaya başladı. Yalnız ben mi şiddet müptelası olmayan öğrenci bulamazdık.

Yeni bir güne Cellat'a eğitim küfürlerle merhaba dedim. Oysa annem ben sıcak öpücüklerle yanaklarımı öperek uyandırırdı. Yemekhaneye geç kaldığım için Cellat beni kahvaltıya almadı. Simit yiyecektim ama son paramla dün akşam Leman almıştım. Olsun karnım aç olsa da ruhum Leman sayesinde toktu. Hamburger yiyeyim dedim, ama sabahları hamburger yiyecek kadar zengin olsaydım, güzel anam beni bu cellatların eline teslim eder miydi? Bu gün de kahvaltı yapmayıverırım. Zaten kahvaltıdaki çay da buz gibi oluyor.

Sınıfa gittim ve derin düşüncelere daldım.

Acaba beni de bir gün sürüye katacaklar mıydı?

Sürüye girer miyim bilmiyorum; ama mesleğe yönelik bir devlet lisesinde yatılı olarak okuduğum için borcumu ödemek için zorunlu olarak uzun bir süre onların bana öğrettiklerini yapmakla yükümlüyüm.

Oysa okulun sınavlarına girerken ne de sevinçliydim. Ümit doluydum. Gelecek vaad eden bir öğrenciydim. Geleceğim böyle olmamalıydı. Çocukluk yıllarımdaki hayal ettiğim isyankar ben değilim. Peki ben kimim? Kimin hayatını yaşıyorum? Kim çaldı benim ümitlerimi?

Okula girdiğim için beni tebrik eden gözlerin altında acıma olduğunu nerden bilebilirdim. Babam bile bana acımış ve memlekete gidene kadar o koca adam hüngür hüngür ağlamış. O bile beni daha çocukken kandırdıktan sonra ben bu kapalı "F" tipi okulda nasıl güvenilecek bir dost bulabilirdim ki?

Arkadaşlar kahvaltıdan çıktılar ve sınıfa doluşmaya başladılar. İlk ders de tesadüf Cellat'ın. Daha on dakika var. Kahvaltıdan sonraki şiddetim için son on dakika. Bu aralar şiddet diyeti yapmalıyım. Aç karna aşırı şiddet beni halsiz düşürüyor. Siz yeni bir güne nasıl başlıyorsunuz, orasını bilemem. Ben böyle merhaba diyorum güneşin ilk ışıklarına.

"Merhaba benim biricik dostum güneş, anlattıklarım aramızda kalsın. Yanımda sen olmasaydın ben buralarda ne yapardım."

Güneş Dostu

Sevgili Leman çalışanları ve okurları, dünyanın en uzun gün batımlarının olduğu zamanlarda şiirsel, mektupsal, resimsel bir yaşamı kuyumcu inceliğinde nakış nakış güzelleştirmek için mektup arkadaşları arıyorum. Şu anda Mardin Nusaybin'de askerlik yapıyorum. Umut yüklü yüreklerle yazışmak ve ilerde görüşmek dileğiyle. Işık ve sevgiyle kalın

Teoman Gül. / As.Pos.K.4. 3.Hd.Blk. Yeniköy Gürsel Karakolu 47300 Nusaybin/Mardin

Tel: 292 95 65 14 Hat ● Fax: 251 32 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44
Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlcok ● Dağıtım: Bir Yay. Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. ● Leman'da yayımlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

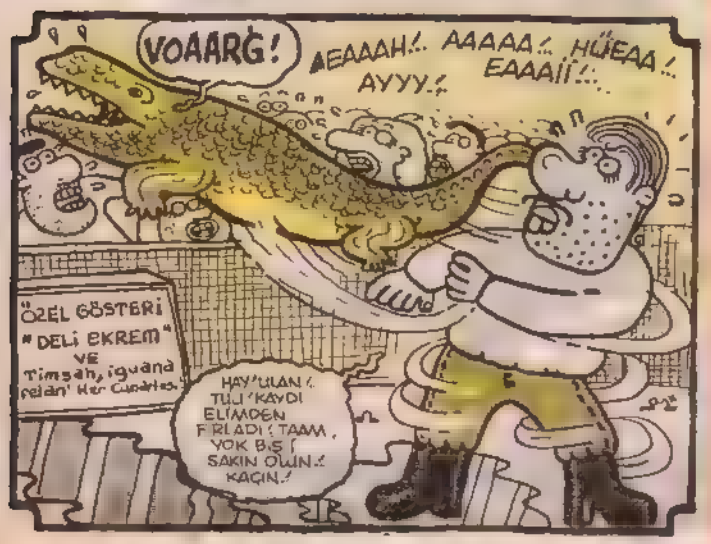

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

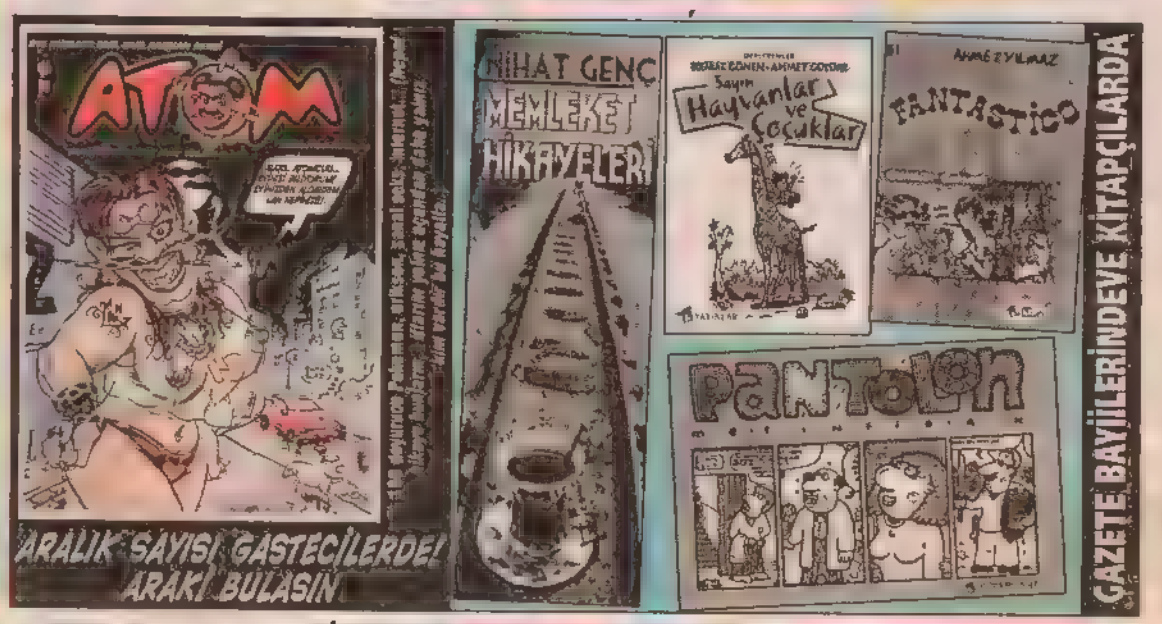

474

9 Aralık 2000 Cumartesi-Sayı:2000/50 - 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

F Tipine Karşı ölüm Orucu 50.günü aştı..

Onurla, ölüm kolkola... Adalet Bakanı Türk "Ölüm orucu intihardır" dedi... TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun ölüm oruçları ile ilgili toplantısında MHP Ankara milletvekili Mehmet Arslan "Gebersinler ne yapalım, kendileri istediler" diye konuştu... Ölüm oruçları ölüm sınırında.. Bu hafta nefeslerimiz tutulacak... İçimizden bir şey koptu kopacak.. TAYAD (Tutuklu ve Hükümlü Aileleri yardımlaşma Derneği) ailelerin destek amacıyla girdiği ölüm orucu da sürüyor... TAYAD'ın yaymladığı bir bültende Ceyhan hapishanesinde ölüm orucuna yatanların onlara gönderdiği bir mektup yayınlandı... Söylenecek sözün ağızlarda kalemlerde kuruduğu bir anda yalnızca bir çığlığın büyüyebileceği bir anda yeri bu mektuptaki satırlara bırakalım:

"HOŞÇAKALIN, Hep mektuplarımızın sonuna yazdık 'hoşçakalın'larımızı. Başa aldık bu kez. Çünkü bu mektubumuzu elveda ile noktalayacağız. Evet, biz gidiyoruz, siz hoşçakalın. Hoşçakal anam, yarim. Hoşçakal kardeşim, arkadaşım. Hoşçakalın dostlarımız, hoşçakalın geride bıraktıklarımız. Hoşçakalın dağlar, ovalar, sokaklar Hoşçakalın deniz, gökyüzü. Sen de hoşçakal kağıt kalem. Gidiyoruz, belki bir daha hiç dönmeyeceğiz. Her kilometre taşında binmiz düşecek. Nihai zafere daha yakın mesafeleri göstereceğiz. Sizleri hep sevdik, terk etmek istemedik. Bizi bu yola koyan, size olan sevdamızdır... Hoşçakalın, ölümü bekletmeyeceğiz. Hoşçakalın işçiler, köylüler, memurlar. Hoşçakalın öğrenciler, esnaflar. Hoşçakalın tüm halkımız. Vatanımızı satanlara bir ders daha vereceğiz. Sizin için öleceğiz. Ölümü bekletmeyeceğiz. İsterseniz yumun gözlerinizi, tıkayın kulaklarınızı... İsterseniz duyun, izleyin bizi. Seyredin hücre hücre eriyişimizi... Anlat çocuklara masallarda, yıldızlar arasında, yıldızlar gibi kayışımızı... Ama önce hoşçakalın... Belki son vedaya vakit kalmaz. Belki vedalaşmak dar vakitlere sığmaz. Biz gidiyoruz. Bu bizden size son veda... ELVEDA..."

Ana Yüreğinin Uçtuğunu Gördüm Ben

Sefer Selvi

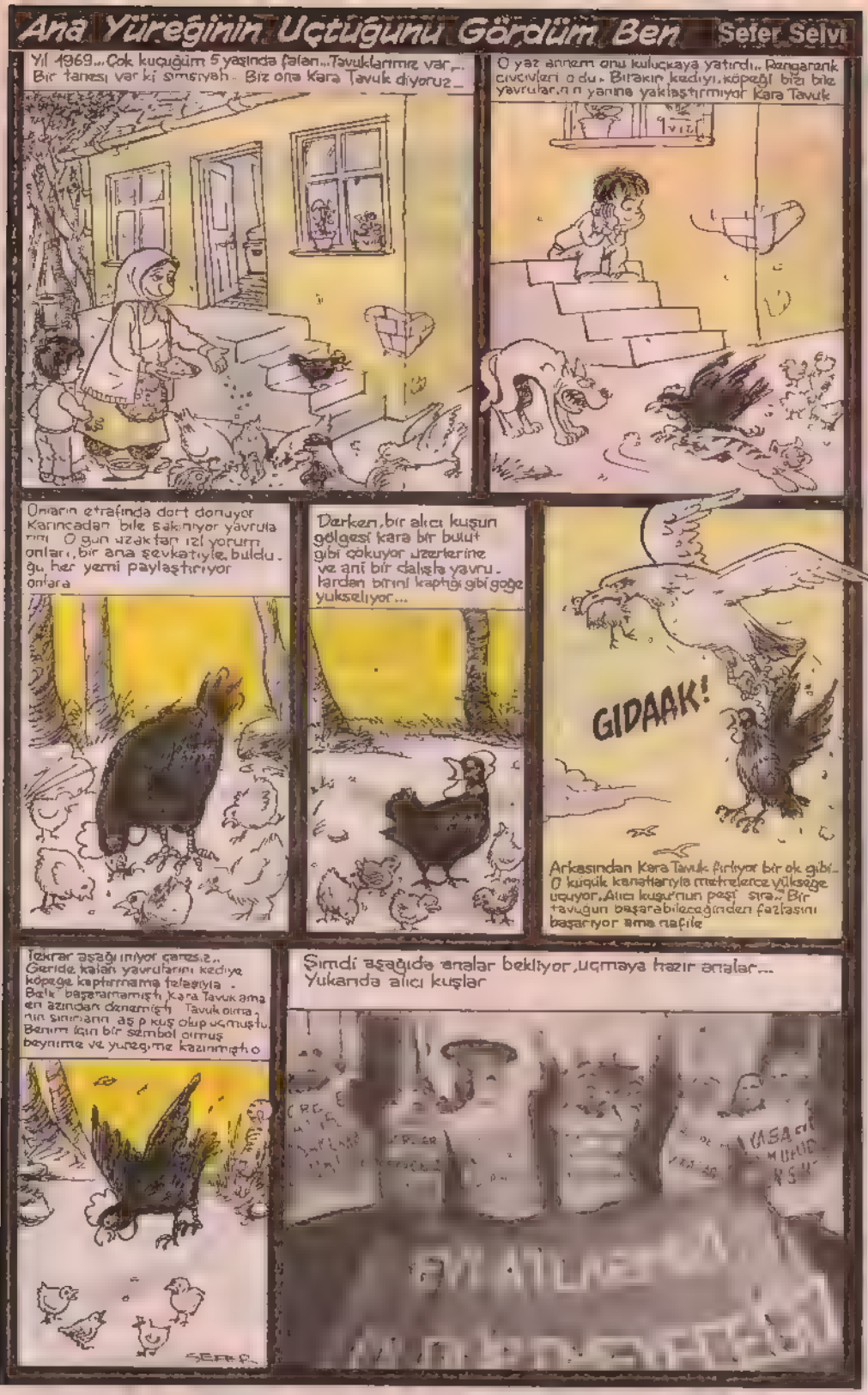

GALA

Dar Alanda Kısa Paslaşmalar filminin galasında olanları tüm Türkiye ekranlarından izledi. Gösterimden yarım saat önce, balici bir çocuk, elinde bıçağıyla sahneye fırlamıştı. Türk sinemasının artistleri, eleştirmenleri, yazarlarıyla, medyanın tüm kameralarının önünde elinde bıçak, boğazına dayayıp, bir yerlerini kesip, herkesi tehdit edip, salonda herkese korkulu anlar yaşattı. Gözlerine inanamayan izleyiciler, korkudan donup kaldılar. Neye uğradığını şaşıran sanatçılar, çivi gibi, zamk gibi yapıştılar koltuklarına.

Yine, yumuşak, duygusal, işte öylesine ileri-geri konuşacakları magazin sayfalarını doldurabilecekleri eften-püften bir film bekliyorlardı, sıkılarak, ıkınarak. Ancak, biraz sonra ölümcül bir sessizliğe büründüler, ağızlarını bıçak açmıyordu. Paten kaydıkları buz çatırdamış, gölün soğuk sularına gömülmüşlerdi. Çünkü, sahnede, hayatın kendisi vardı, görmek istemedikleri, kovdukları, dalgasını geçtikleri "gerçeğin" ta kendiği vardı. Ya da, Yılmaz Güney sahiden geri dönmüştü. Onun filmlerine çok acımasız, çok sert diyenlere, sahnedeki trajedi gerçek bir ders veriyordu. Balici çocuk, içler acısı dramıyla, kanlı boğazı, elinde balisiyle Türk sinemasına yıllarını vermiş oyunculara "nihayet" canlı bir hayat dersi veriyordu. Balici çocuğu sahneden kimse indiremedi. Oyun uzadı. Sinirler gerildi. Sahnedeki balici çocuk, bilmeden, en etkileyici tiyatro eserinden, en yaralayıcı sinema filmindendan daha parçalayıcı bir film sundu...

Sinemaya gelenler, gerçek bir sinema gördüler. Bu bir çılgının, bir sanatkarın, bu bir senaristin numarası değildi. Bu "insan" olarak yaşayamayan insanlardan sadece bir tanesinin gerçek hayatıydı!

Polisler yarım saat sonra, sahneden balici çocuğu götürürken çok geç kalmışlardı. Çünkü, seyircilerin gözlerinde derin bir uçurum açılmıştı. Çok geç kalmışlardı, çünkü, salonu ölumcul bir sessizlik kaplamıştı. Çok geç kalmışlardı, çünku yoldan geçerken, bir bakışlık, kısasını gormeye alıştıkları bu filmin tümünü narin "sanatçılarımız" korku dolu gözlerle izlemişti... Hayatlarımıza dair hikayeleri estetize etmeye korkarsak birgün gerçeği düşer başımıza, Türk sinemasının başına "Gerçek Hayat" düştü!.

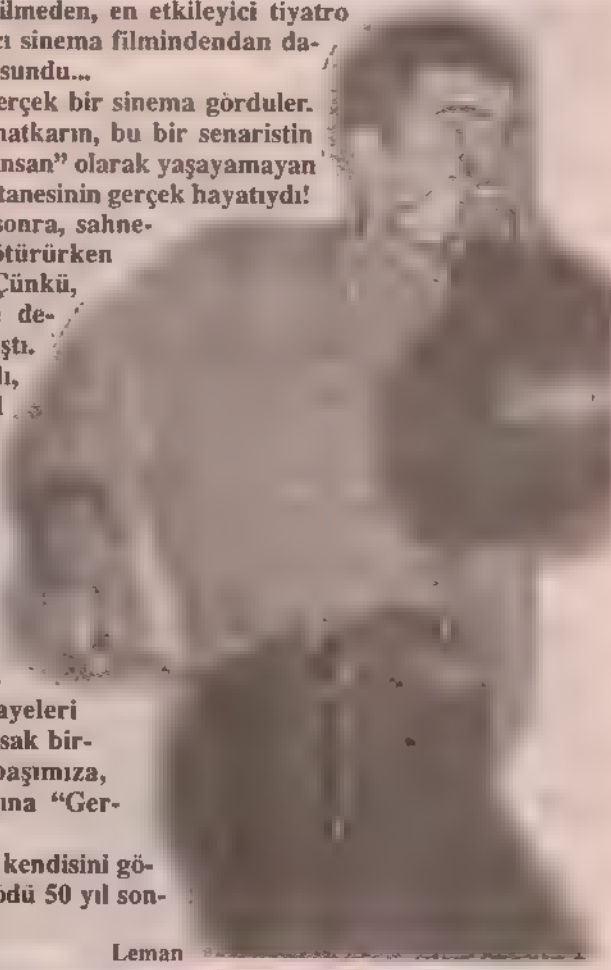

O gün orada hayatın kendisini gören Türk sinemasının ödü 50 yıl sonra korkudan patladı!..

Leman

HÜCRE DEĞİL, ADALET İSTİYORLAR... SON ÇIĞLIK 50. GÜNÜNDE... ONURLARI İÇİN ÖLÜYORLAR...

CEZMİ ERSÖZ

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

LEMAN

Altı Nokta Körler Derneği'nin "Dünya Sakatlar Günü" nedeniyle İstiklal Caddesi'nde yaptığı yürüyüş polis engeline takıldı... Eliye yakın görme özürlü yurttaşın basın açıklaması yüzlerce polis gözetiminde yapıldı.12 kişi gözaltına alındı.

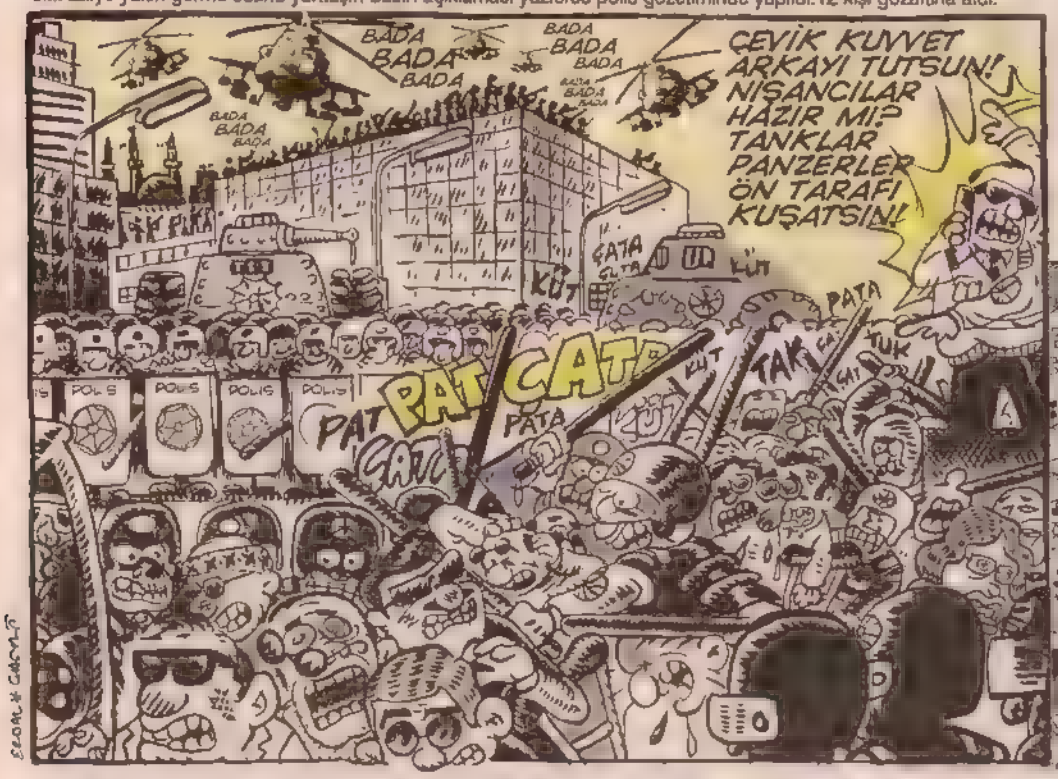

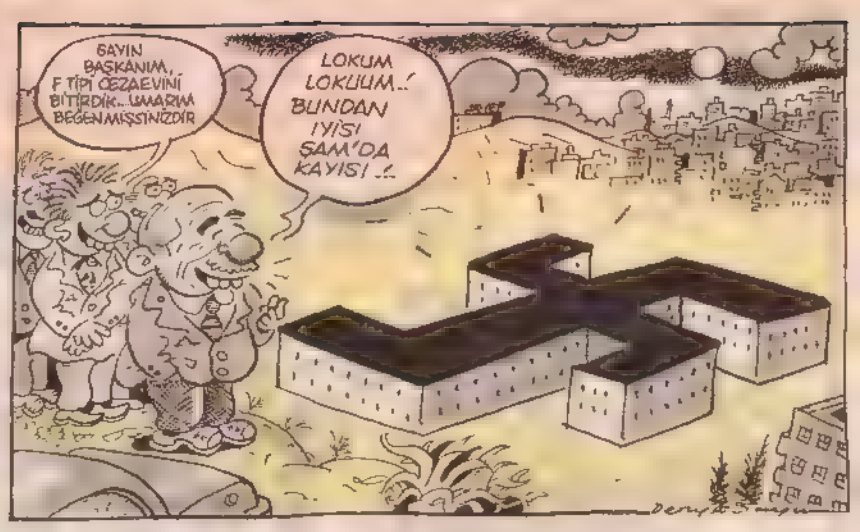

Etibank'ın bilmediği zor durumda kalan Sabih Gazeteciliği Mehmet Karamehmet'in elinde geçti. Sabah patronu Dinç Bilgin yeni yazısında "ceketimi alıp çıkıyorum" dedi.

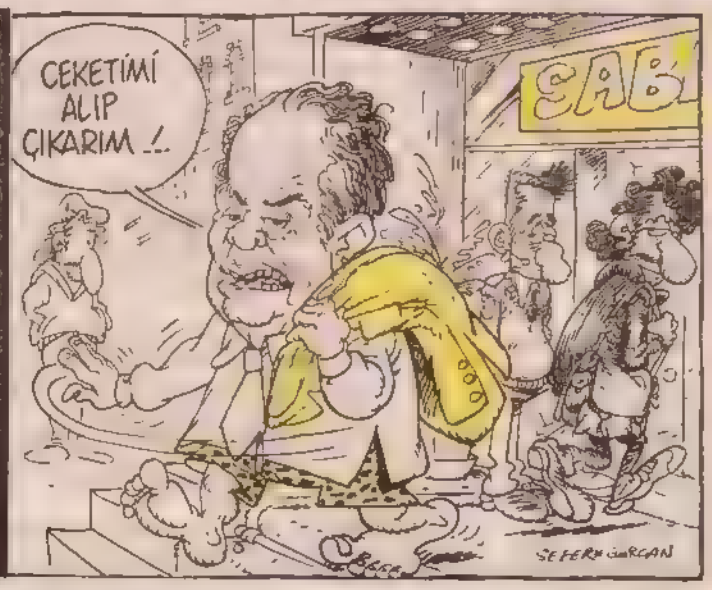

Yüzde 10'luk memur zammını protesto eden bir grup hucker, başbakanlık internet sitesini çökertti.

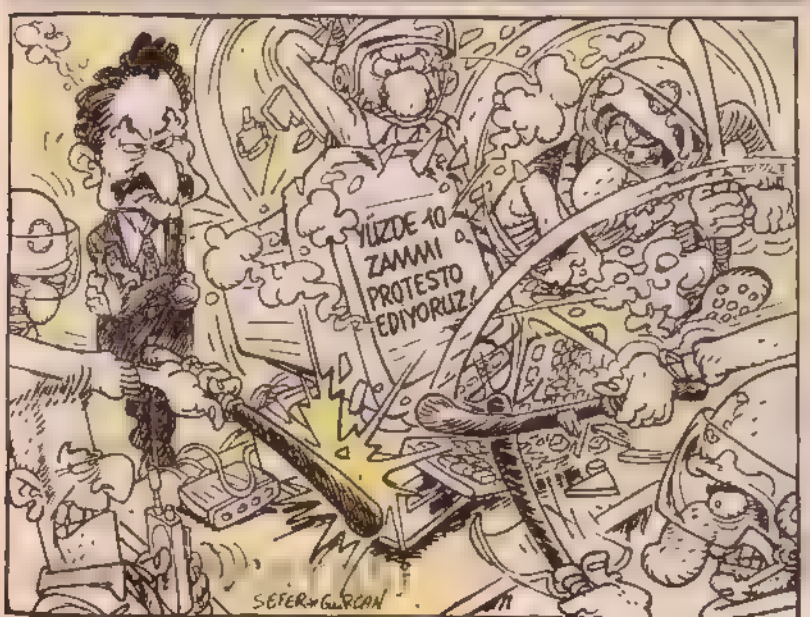

F TİPİ ölümün f yüzü
FAŞİST MHP'nin kamufle edilmiş yüzü ölüm orucuna "bırakalım gebersinler" çözümü
HUKUK **SABİT TÜRK** ne idüğü belirsiz adalet
FERMAN DEMİRKOL provakasyonun abc'si.
İHALET **BASA** meclisin dış hekimleri torpilinden sorumlu bürokrat
OSMAN OURMUŞ bilgisayar ağını dosta kurdurdu
RIDVAN BUDAK & MEHMET GÜL kuba nın açan gülleri
NEVZAT AK & ALİ ŞENER devletin ormanı deniz yemeyen.
YATAĞAN TERMİK SANTRALİ ölüm enerjisi

Demirel'in kayınbiraderi Ali Şener ve emlak kralı Nevzat Ak'a 40 milyon liraya 10 trilyonluk orman arazisini kapattığı gerekçesiyle dava açıldı. Ak gözaltında, Şener aranıyor.

Tarsus müftüsü Remzi Yavuz, muhtarlardan ölüm döşeğindeki hastaların listesini istedi... Amacı, bu kişilerin mallarını alıp müftülük binasını bitirmek..

Firavunun Lambo

GÜNERİ İÇOĞLU

DURUM

Güzel bir sabah. Kış olmasına rağmen güneşli pırıl pırıl bir hava var Mahmutpaşa ve Kapalıçarşı civarında dolaşıyorum. Bir ara sıkışıp bir umumi tuvalete giriyorum ve pisuvarlara yaklaşığımda renkli güzel bir tabelaya özenle yazılmış şu yazı dikkatimi çekiyor **"Veresiyemiz yoktur. Lütfen teklif etmeyiniz."** Elli-yüz bin liralık bir ücretin veresiyesi nasıl olur, merak ediyor ve durum detayı hakkında geniş bilgi almak için tuvaletçiye sorularımı yöneltiyorum. Şu cevabı alıyorum; **"Abicim çarşı esnaf dolu, tanıdık esnaf. Hepsi sonra veririm diyip kaçıyo gidiyo. Üç beş aylık tuvalet borcu olan var. Birilince de hiç vermiyorlar."** Tabii o bunları söylerken sınırlı olduğu için ben o anda tebessüm edemiyorum. Tuvalet ücretini ödeyip dışarı çıkınca yüzümdeki cıddi ifade yerini gülümsemeye bırakıyor.

Yoluma devam edip Mercan yokuşundan aşağıya inerken de bir hanın büyük kemerli giriş kapısında ambalaj kutusu kartonuna yazılmış olan şu hoş yazıyı da görmeden geçemiyorum; **"Güzel çeşidi olan ekleçi içerde"**

DETAY!

Merhaba Dünyalı Ben Türk'üm

● **Ekonomik kriz coştu!.. Kotarelli, Ecevit'e** cebinden 8200 lira verdi!.. Kotarelli'nin İtalyan enıstesi **Çilli Albertino**'nun **Hüsamettin Özkan**'ı arayıp "Erittiniz çocuğu sinirden.. **Türkiye**'ye IMF istasyon şefi olacağına, **Po Ovası**'na tren yolu olaydı keşke" dediği doğru mu?.. **Çilli Albertino**, hakkaten çilli mi?..

● **Şok!.. Şenkal Atasagun** komünist oldu!.. Geçen hafta "Televolelerde 60 kişinin nasıl yaşadığını görüyorsunuz, ben olsam belki komünist olurdum" diyen **Atasagun**, Televole izlerken birdenbire komünist olup **Çav Bella**'yı söylemeye başladı!.. Anında müdahale edip zapping yapan yetkili kim?.. 8 saat sonra komünistlikten vazgeçen **Atasagun** "Televole niye sadece Türkçe bilenlere zulmediyor?.. Kürtçe Televole de yapılsın... Kürtçe'den başka dil bilmeyen yurttaşlar da bu çileden payını alsın, eşitlik sağlansın" dedi!..

● **Devletten ölüm** oruçlarına tuhaf yorum!.. Cezaevlerindeki ölüm oruçlarıyla ilgili olarak "Bu mübarek ayda oruç tutabilene ne mutlu, devlet kabul etsin!" diyen üst düzey kişi kim?..

● **Şansal Buyuka**'dan **Atasagun**'a sert çıkış: "Televole televole bu yana, bişey diyeyim sana!.." **Şenkal-Şansal** tartışmasında araya giren ve **"Milli İstihbarat Televolesi"**nin kurulmasını öneren **Şenes** kim?.. Başka bir **Şenes** var mı ki?.

● **Hükumet**, haftadaki gün sayısını sekize çıkarıyor!.. Yapılan açıklamada "Her hafta mutlaka kara bir gün yaşanıyor, bari bu günün zamanı belli olsun, herkes önlemini alsın diye düşünduk... Gun saatini 21'e duşürduk, gün sayısını sekize çıkardık... Artık haftanın yeni günleri pazartesi, salı, çarşamba, kara çarşamba, perşembe, cuma, cumartesi ve pazardır" denildi!.. Yalan da olabilir!..

● **Hasan Mezarcı**'ya "Sarı saçlarını deli gönlüme, bağlamışım çözülmüyor **Mesihim**!" şeklinde faks yollayan cılız bürokrat kım?.. Kımmm?..

● **Clinton**'dan şok açıklama: "İyi ki seçim olmuş, bu muamma çözulene kadar değil 4 yıl, 12 yıl daha başkanlık yaparım!.. Acele etmeyin, elle sayına ara verip, güzel bi elle doyum yapın karetalar sızı!.."

● **Dinç Bilgin**, Sabah'tan çıkarken kendi ceketi yerine Ahmet Vardar'ın ceketini mi aldı?.. **Bilgin**'in **Vardar**'ı arayıp "Ceketin her yerinden şikayet mektupları çıktı, gam yükünün kervanı gibi yaşanır mı, hayat mı lan bu" dediği doğru mu?.. Yeni patron **Mehmet Emin Karamehmet**, suskunluğunu bozdu: "Bas bas paraları medyaya, bi daha mı gelicez dünyaya?..

● "Artık Ramazan'da kilo veremiyorum diye üzülmeyin!.. **Muzaffer Kuşhan** yönetiminde Razaman'da fazla kilolarınızdan kurtulacaksınız!.." içerikli promosyon ödül aldı!.. Gerekçeli kararda "Halkın hem manevi duygularını, hem de fani kaygılarını aynı anda başarıyla sömürdüğü" belirtilen promosyonla **"Pes Yani"** ödülü verildi!..

● **Osman Durmuş** stand-up yapacak!.. Atasagun'un "Apo'yu kullanmamız lazım" demecine "Derisinden ayakkabı yapalım bari"; cep telefonlarının sağlığı bozduğu iddiasına da "N'apalım, dumanla mı haberleşelım" şeklinde karşılık veren Durmuş siyaseti bırakarak "Ötüken'den Gelen Komik" adlı bir gösteriye başlayacak!.. Gösteriye beyaz çoraplı gelinmesi, espnlere karı gibi gülünmesi ve fuayede kafa tokuşturulması Türk Stand-up'ları Enstitüsü tarafından yasaklanacak!..

● **Orhan Pamuk**'u Maçka Parkı'nda ısıran köpek dile geldi: "Öteki Nişantaşı adına eylemlerimiz sürecektir!.."

● Eski sevgilisine "Bana Mercedes alırsan barışırım" diyen sanatçı kim?.. Cevaben "Mercedes fazla, sana numune olarak yapılan İmza'yı alsam olur mu?" mesajı çekildi mi?.. "Aramızda Pokemonlar söz konusuyken, olamayız bız seninle, ayrılmalıyız" mesajı kımden kıme gıtti?.. Sol profilden **Pikaçu**'yu andıran acar playboydan şok açıklamalar!.. **"Arap Bacı** gitmeyinen yorulmaz" diyen mınyon modacı ne?!

● MHP milletvekilleri, ziyaret eçin gıttikleri **Küba**'yı ani bir kararla terkettiler!.. Bır MHP milletvekili "Bız Küba'yı çok yanlış tanımışız... Bu yüzden 'Bız kendı topraklarımızın mılliyetçisiyiz, Che de kendı topraklarının mıllıyetçisiydi, saygı duyarız' biçiminde demeç vermiştık... Ama **Havana** sokaklarında bir çocuktan öğrendik kı, Che, Kübalı değıl, aslen **Arjantin**'liymış ve mücadelesi tüm ezilen sınıflar, tüm mazlum halklar içinmiş... Bunun üzerine hemen terkettık **Kuba**'yı... Sermayenın bady-guard'ı olmak varken, yoksul yoldaşı olmak çok saçma geldi... Orada daha fazla kalamazdık" dedi!..

● **Son dakika!.. Cumhurbaşkanı**'nın yetkilerinden sonra, ismi de kısılıyor!.. Cumhurbaşkanı'nın yeni adı Ali Sezer olacak!...

● **Osman Tanburacı** ve **Ömer Çavuşoğlu**, niye ortadan kayboldu?.. İddiaya girdikleri **Fener-Galatasaray** maçının berabere bıtmesi üzerine, bıyıklarının yarısını kestikleri ve bu yüzden insan içine çıkamadıkları doğru mu?.. Kesilen bıyıkları **Kazım Kanat** mı saklıyor?.. Nedir?..

● Bılımsel bi araştırma, **Büdü**'yü **Edi**'ye tercih eden kadınların daha güzel, daha şahane olduğunu ispatladı!.. Bilim de geyiğe vurdu, hadi bakalım!..

(VÖ'nün notu: Dar Alanda Kısa Pastaşmalar gayet görülesi bir film. Tebrik.)

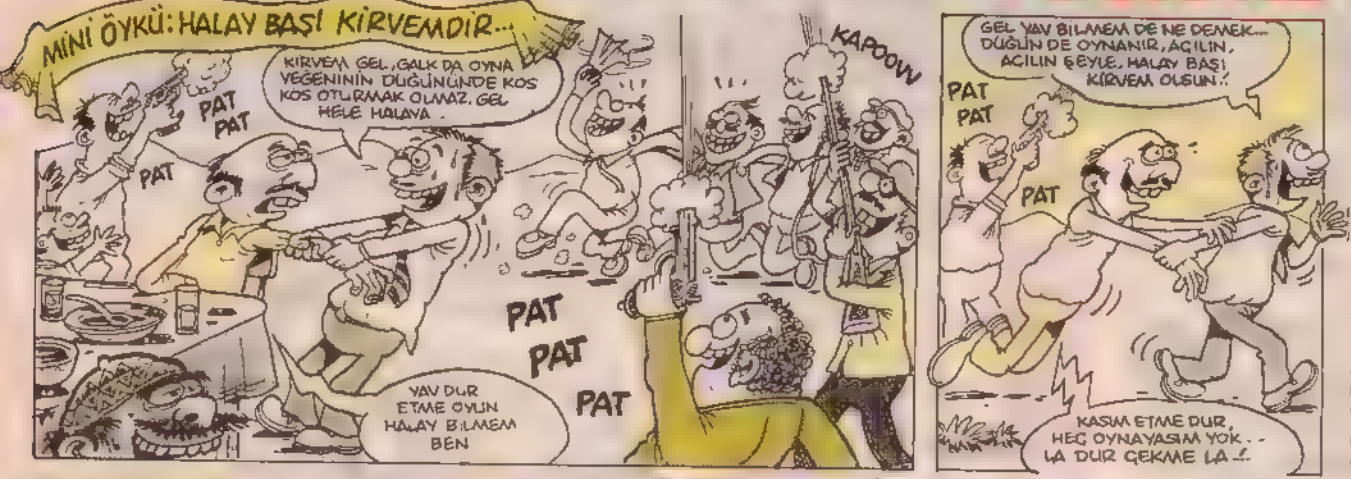

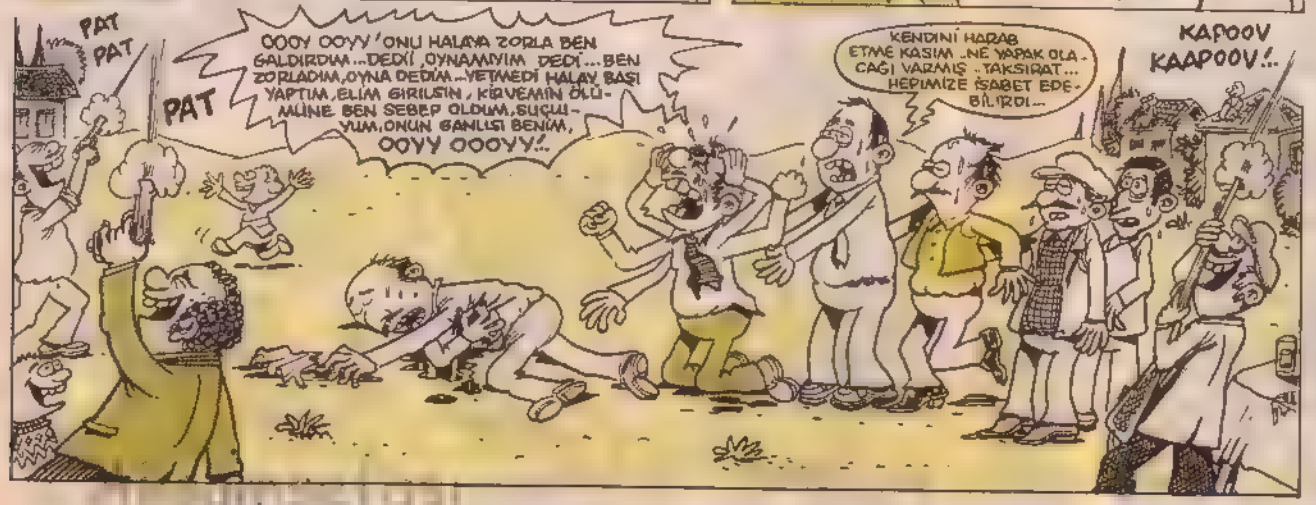

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

ÇAY IÇIYON MU KAMURAN ABI!? AAA!? N'AAPIYON ÖYLE ABI?!

SESLENDİRME STÜDYOSU

VOICE RECORDING 20-15 MINUTES

ŞILLAP ŞILLAP ŞILLAP

EŞŞEĞİN ZİKİNİ YAPIYOM SALAK HERİF!.. TAM DA SON BİR DAKİKA KALMIŞTI..! MECBUREN YENİDEN BAŞLIYCAZ ŞİMDİ..!

ŞILLAP ŞILLAP ŞILLAP

Paranoya

BUGÜN BİR BEYAZ EŞYA MAĞAZASIN DA İŞE BAŞLIYO - RUM CANIM'.

ÇOK İYİ..!

BUTUN IŞİNİZ AKŞAMA KADAR VIBRATÖR-LERİ BEYAZA BOYAMAK !..

BEYAZ BOYA

ESPRİ GANİ MÜJDE

MANDA HOLDİNG

ÖNCE BİRAZ KARA PARA AKLARIZ, SONRA YURT DIŞINA DÖVİZ KAÇIRIRIZ..!

HIMMM.'

SIMIT 150 BİN

SONRA DA VERGİ FİLAN KAÇIRIRIZ. .MALİ ŞUBE POLİSİ BİZİ HAYATTA YAKALA - MAZ Kİ..! HEE HEE HEE!..

GELİN GİYİN BAKALIM ŞUNLARI... AVLANMA YASAĞI DÖNEMİ BAŞLADI !..

ÇELİK YELEK

KIZINIZ "SEVMEDİĞİY - LE EVLENEMEZ. SE ÖLECEK" HASTALIĞINA YAKALANMIŞ MAALESEF...

YAAA HAY ALLAH TÜH!..O HALDE MECBUREN SEVDİĞİ FAKİR GENÇ İSMAİL'İN YERİNE, SEVMEDİĞİ FABRİKA - TÖR NEJAT'LA EVLENDİRECEĞİZ.!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat için doğanlar

KADİR YILMAZ

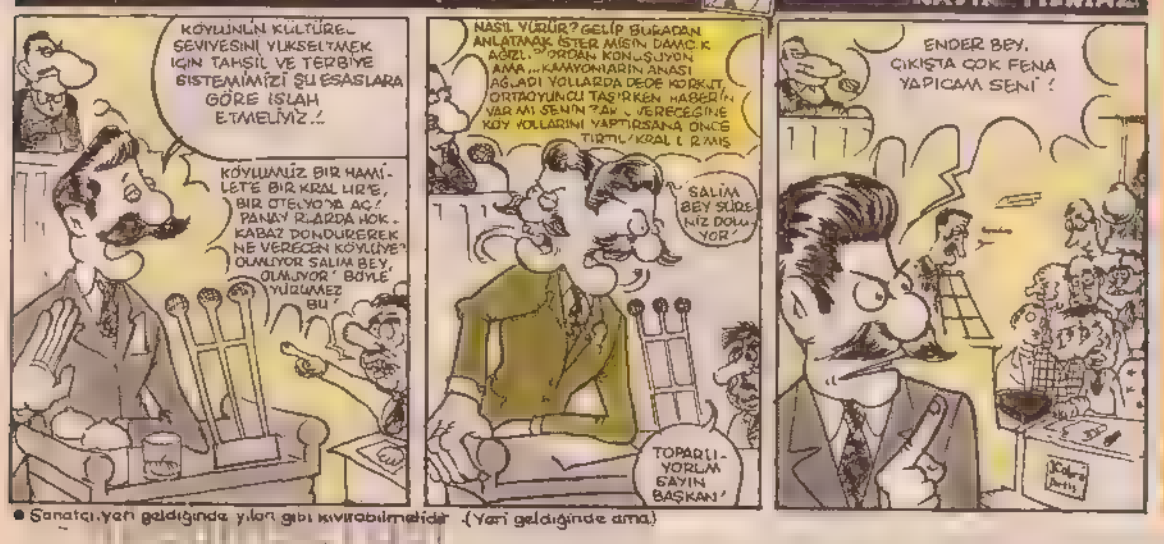

● Sanatçı yeri geldiğinde yılan gibi kıvrılabilmelidir. (Yeri geldiğinde ama.)

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@iz.net.tr

BARUL MARKET

İÇ HASTALIKLARI UZMANI
için her türlü iç bulunur.
BALİÇ
RAPAİÇ
LAZETİÇ
MİRKOVİÇ

GENÇLER..!
Uyum sorunu mu çekiyorsunuz?.
Eski dilde konuşan eski kelimeler kullanan bir çevredeyseniz
İNTİBANK geldi..

Olgunlaşın arkadaşlar..!
Hoş görülü olun, kın tutmayın, dünyaya geniş gözlüklerle bakın kiloyla MUSAMAHA bulunur...

GİZLİ SANTRAFOR vardı...
Bulur bulmaz satışa sunulacak..

ŞEHİR MAGANDALARINA
karşı boynunuz bukuk olmasın...
OHAA!.. HÖST!
GÜŞŞ!
satılır.

Kırmızınızı ikiye katlayın..KIP geldi
Morunuzu arttırın
Mos var. Yeşili güçlendirin. YEM..
Beyazınız daha beyaz
BEM bulunur..

Zenci var.
Beyaz var.
Aborjin az kaldı
Cinli sürüsüne bereket
IRKÇI
Reyonu açıldı...

Şahane bir onurunuz olsun...Şeref ve haysiyetiniz tadından yenmesin.. Ramazan için özel IZZET-İ NEFİS mm. çok lezız..

TEMKİN SETİ!..
Tek kutuda
- İhtiyat
- Uyanıklık
- Aman dikkat
- Şşşt...

DELİKSİZ UYKU SETİ!..
- İki adet mıstı!
- Üç metre zzz.!
- Susturuculu horr!..

PÜR'ünüz var ama durumunuz yok, öyle mi? PÜR'ünüzün yanına NEŞE geldi
TELAŞ zaten vardı...
PUR sizden NEŞE ve telaş bizden
PÜRNEŞE PURTELAŞ

ÇOOOK
önemli bir meseleniz olsun istiyorsanız MEMAT geldi..
Alın, hayat memat meseleniz olsun...

HER TONDA HER SOUNDDA ÇEŞİTLİ RİTİMLERDE
duubaaduuu
lalalaaaylaaaa
Alın, şarkıcı arkasında vokalist olun..

SÜPERMAN
BATMAN
SPİDERMAN
SÜLEYMAN
Kadroları doldu boşta TORAMAN var
ŞİŞMAN kahraMAN toraMAN..!
Şişman arkadaş - ar Sı-vı yollasın.

KURALLARA KARŞI
Anarşist tavırlı müşterilerimiz sizin için İHLAL bulunur...
Alın, gönlünüzce çiğneyin İHLAL edin..!

BAKARSIN BİR GÜN LAZIM OLUR!..
Bişeyi belirsiz bırakmak istersiniz...
Dersiniz ki havada kalsın el yapımı
MUALLAK geldi...

YAHU kendinizi halsiz hissetti. Şinize dağmaz HAL geldi...

Gülümseyerek kırıta kırıta gelmek için GELİŞİ GÜZEL bulunur

HER SUÇ, ve HER SUÇLU İÇİN uç yıl garantili HAFİFLETİCİ SEBEP var. Aşırı tahrik, nefsi müdafa v.s

Her konuya uyacak adaptörlü LOG var...
LOG alın uzman olun.
Sosyolog
Etimolog
Yantrilog
Arkeolog
Jinekolog hatta Jinekolog bile olabilirsiniz..

BUGÜN DOĞAN ÇOCUKLARA İSİM BULUNUR..
Reha Bilifasyon
Can Siperane
Cem İyet
Hale Tiruhiye

ACELENİZ VAR.
Ama elinizdeki işi bitirmek zorundasınız..Düşünmeyin
ÜSTÜNKÖRÜ geldi... Alın şişirin, sallayın ama bitirin...

Size malum olmuyo mu? İçinize de mi bişey doğmu. yo ünlü arap düşünürlerinin hazırladığı, doğu felsefesi ile güçlendirilmiş HİSS-İ KABLEL VUKU

ÇOCUĞUNUZ
Yemek yemiyor mu
- Kredi kartına uç taksit
IĞNECİ TEYZE ve AMCAYA VERİRİM HAM YAPAR gedi..

LAUBALİ SETİ!..
- Bacak bacak üzeri
- Cak cak sakız çiğneme
- Abi yaa..!

Üç parça yarı fiatına.

canbarslan@turk.net

Komikaze

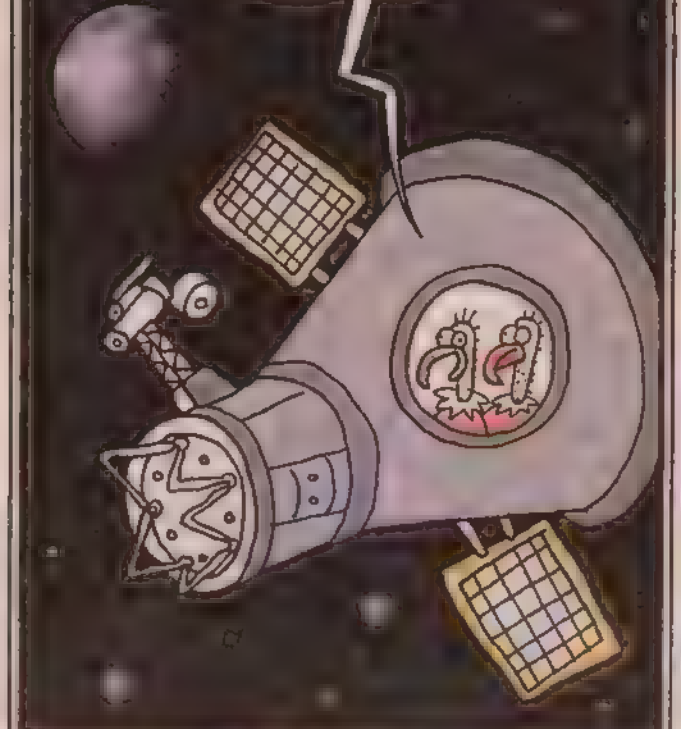

Doğu'da genç kızların intiharları üzerine, hemen her gazete manşet attı. Sosyologlar, psikologlar konuştu. Sivil kuruluşlar, heyetler oluşup bitenyi anlamak doğuya gitti. Herkes konuştu. Ciddi, bıdı bıdı, fiyakalı ben bir tahlil çekildi. Yorum yapmaya doyamadılar. Analiz etmenin tadı damaklarında kaldı. Bir kişi çıkıpta, "Değişim, açıktan, yoksulluktan, ölüyor bu insanlar" diyemedi. Bu denli çırçıplak gerçeği örtmek, perdelemek için akla ne geldiyse söylendi. Sorunun düpedüz parasızlık olduğu ya hiç söylenmiyor ya da süslü cümleler içinde eritiliyor. Olup bitenyi irdelemek üzere uzmanlaşmış sosyolog, psikolog, gazeteci tayfası, televizyonlara çağda intihar sebebinin kuru, basit bir sebepten kaynaklandığına tahammül edemiyor. Şirin ve modern laflar etme çabası, gerçeği süslemek, öyle çığırtkanlaşına geldi ki, sanki intihar edilen bölgede garip bir virüs, bilmediğimiz bir radyasyon fırtınası varmış gibi ya da ordaki kızların psikolojisini milyarder Onassis'in kansı gibi incelediler. Amerika da, Avrupa'da yayınlanmış birçok psikiyatri kitabı okumuş uzmanımız, gözle görülür bu apaçık gerçeği, ne denli zor kavranır, çapraşık cümlelerle anlatırsa o denli rahat ediyor.

Yani, bir psikayatrist çıkıp, mutsuzluğun, derin üzüntünün kaynağı yoksulluk diyemiyor. Açıktan ölüdüğümüz halde, ölüm kağıdına ölüm sebebini açıktır, yazamıyor. Lafı binbir yerden dolandırması intiharların ikinci sebebi. Çünkü, bu denli çaresiz, kapalı mekanlarda katı, kaşvetik, sert aile ortamında büyümüş genç kız intiharlarına ikinci sebep, "derdini kimseye anlatamamaktır"

Onu öldüren, uzmanımızdır, süslü, entellektüel derinlikte cümleler kurmak, dini kişiliğini kariyerini dikendemek, herkese ispatlamak zorundadır. Ne çok şey bildiğini, ne kültürlü olduğunu, muhteşem bir donanımı olduğunu bu vesileyle herkeze göstermek zorundadır. Uzmanımız sadece "açlık" dersa, bu kadar okuduğuna, yıllarını verdiği bilim, kolejlerde, üniversitelerde verdiği yüzlerce sınav, öğrendiği yüzlerce yazar, haslalık ismi boşa gidecektir. İşte, boşa gitmemesi için, kariyerinin kimliği için kudurmuşcasına konuşması lazım. Oysa, aynı hasta, tedavi için doktora geldiğinde, uzmanımız, mutsuz kızcağızın eline iki tane anti-depresan hap tutuşturup gönderecektir!

Gösten toplumunda kimse gerçek sorunlarla ilgilenmez, herkes, "kendini gösterenin" yolunu arar! Kendimizi göstermek zorundayız, yoksa biz de kimsenin umadığı bu yalnızlık içinde intihar ederiz. kendi intiharımızı örtmek, perdelemek için daha zayıf, güçsüz insanların ölümleri, intiharları üzerine, bilmiş, fiyakalı, hatta ukalaca, hatta ilginç, orijinal, hatta deli gibi, ipe sapa gelmez birçok cümleyi yan yana koyup, suratımızı ekranlara gazete sayfalarına taşımak zorundayız!

İşte, asıl intiharını önlemek, ertelemek istediğimiz bozuk, yüzbinlerce şekilde uzman, yazar, doktor için, Aktuel, Tempo gibi yüzün üstünde dergi çıkanyoruz. Ekonomimize maliyeti yüzmilyon dolarların üstünde, hepsi "kendini gösterme" çalışıyor! İşe yaramaz, bomboş kimlikleri önemli hale getirme merkezleri gibi. Hani çalışıyor bu dergiler, iş dünyasından, edebiyat, akademi dünyasından onbinlerce ünlü, ziyaf kimlik, fotoğraflarını görüp mutlu oluyor. Çünkü, gösteri toplumunda intiharını önlemenin en kısa yolu "görünmektir"

Mesela, Elif Şafak adında bir kızcağız, o da mutlu, rahat büyümüş, okulunu iyi dereceli kurdelayla bitirip, hayallerin şehri İstanbul da kendi başına bir daire tutmuş, yakışıklı sevgilisi, bir de daktilosu. "Mahrem" adında bir roman çıkarıyor, bir kuşak bu denli bozuk kitaplarını adını koyamayacak ben ne diyeyim, eskide bir deyim vardı: ...ın bitti, İslamcı, sağcı, solcu, akla gelebilecek her dergide poz veriyor, bir gazetede bir röportaj yetmiyor, her yazarın sütununda ayrı ayrı, topladığım mübalağa yok, ikiyüzün üstünde röportaj, bir rekor! Bu kızcağızın psikolojisini alt üst yurmak mümkün mü? Son röportajında ağır laflar etti: "Zaman zaman kabuğuma çekilip çıkmak istiyorum, bu haftadan itibaren yeniden kabuğuma çekiliyorum"... Bu sanatın bir kabuğu var, oraya girer, çıkarlar. Girdiklerinde roman yazarlar, çıktıklarında röportaj! Bir de cümlelerinde şöyle sözler vardır: "Bu romanım metinlerarası ilişki..." Ne yapsın, Orhan Pamuk gibilerin röportajlarında böyle cümleler görmüş. Henüz yirmibeş yaşındalar, ancak fotoğraflarda damızlık bir şehvette poz veriyor, hepsi adetten kesilmiş kadınların sancıları gibi konuşur, yazarlar! Eskiden hamamlarda kullan kökünden öldüren hamamotu bulunuyurdu, koyuyeşil, bokcvığı kıvamında koltuğuna sürersin, dikkatli olmak lazım, kanışa sürülürse canhavliyle yakar, sından uzun bir muddet mesai yapamaz. Yayınevlerimiz mali sorunlarını aşmak için gerçek süvarilerin peşine düşsün, onun burun olur olmaz yerlerine hamamotu sürüp, ekranlara fırlatmasın.

Doğu'da insanlar, usul usul ölüyor, korkmayın, ekonomimize bir maliyetleri kapımızı çalıp birşey istedikleri de yok, sizden. Siz gösten toplumuna kurban olun, sırf kendi psikolojisini kurtarmak için, ahlak, erdem, soyluluk, artık ne kaldıysa, bütün değerleri de kendi çırpındığı psikolojik bataklığa gömüveren bu hafifmeşrep kalı, bir boka benzemeyen yazarları, uzmanları, akademisyenleri düşünün.

Bu trajedinin beni düşündüren tarafı, Doğu'daki kızlara anneleri Deniz, Gökmeitem, Şule, Hulya, gibi şehirli isimler, iyi aile kızlarına da babaları, Anadolu kültürünün derinliğinden Elif, Ayşe, Zeynep gibi isim koymaları.

Düz, basit gerçeğin, süslenip, abartılıp, karambole getirildiği, ya da yokedildiği büyük alan ekonomi. Özal döneminin tüm ihracaat rakamları hayali çıktı. Çuvallar döneminde dahi ithalat-ihracaata dair sahici rakamlar bulabilirsiniz, dönemininde ne aldık, ne sattık, bilinmiyor, oysa, İstatistik Teşkilatı ve benzeri otorite kurumumuzda onbinlerce uzmanımız vardı. Özal sonrası dönemde de, her yıl kalanan hayali ihracaatçılardan, bir önceki yılın rakamlarının hala sahte olduğunu anlıyoruz. Her yıl, en çok ihracaat yapana verdiğimiz madalyaları ertesi yıl geri alıyoruz. Ekonomimizin kayıtlarını artık üniversitelerden, borsadan, istatistik teşkilatından değil, emniyetin raporlarından çıkarıyoruz. Ekonomi böyle birşeydir "rakamdır" yoksa, hiç kimse uzmanlık yapamaz. İşte IMF, bankalar yasası ve fonları düzeltmediğiniz sürece "borsanız" olamaz, diyor. Hepsi hergün soyulmakta, değil, ne kadar soyulmakta olduğundan haberdar değiliz.

Borsa, bir haftada yirmibinden yedibin sınırına indi. Televizyonlar gazeteler günün düşüşü tartıştı. Borsa, yüzde yetmişe yakın düşüş gösterir ve piyasalar bundan hiç etkilenmez, bu nasıl olur, işte IMF uzmanlarına bir şaşkınlık daha. Eğer dünya petrol fiyatları düşerken, borsanız da düşüyorsa, eğer, tarihin en sıkı ekonomik formül uygulanırken, borsanız yine düşüyorsa, burası, bir kumarhane. Bu yüzden yabancılar bir yıl içinde tasını tarağını toplayıp borsadan çekildiler.

Bu kumarhanedeki iniş-çıkışlarla sadece halle değil. IMF'i de kandırdık, adamlar neye uğradığını şaşırdılar. Oysa, IMF, uzman olarak beni bulsaydı, raporumu şu şekilde verirdim. "Sayın IMF'ci amcalar! Bizim borsamız, her yılın Ekim, Kasım, Aralık, Ocak aylarında düşüş gösterir, çünkü, her yıl merkez bankamıza turizm dövizi girmiştir ve bu aylarda, bugüne kadar her yıl sekmeden, borsa, Merkez Bankasının 5,6 milyarını cebe indirir. IMF'ci amca, bu borsanın en büyük spekulatörleri iç ve dış ihracat, kara para, naylon fatura zenginleri olduğu için, gözleri de karadır, risk çok alırlar. Üçyüz trilyonu birgünde çekebilirler, ne olacak, iki ayda yeniden kazanırlar, çünkü, bizim kumarhanenin inmesi-çıkmasının reel ekonomiyle hiçbir ilişkisi yoktur"

Ellerinde muhteşem bir yaygara var: Borsa çökerse, Türkiye batar. İşte, IMF gördü ki, borsa, yedibinlere düştü, olan sadece Merkez Bankasının dövizlerine yatırarak yararak özelleştirmeden bütçeye giren paraların hesabını yapan IMF'in dört çapındaki tilbanna oldu.

Alırım teniyle bu ülke, binbir zorlukla, fındık, tekstil, turizmle ülkeye döviz sokuyor ve her yıl spekulatörlerin yaygarasına bu paraları kurban veriyor. Tüm televizyon ve gazetelerin sahipleri de yaygarayı çoğaltıp, bu yaygaraya, IMF'i, askeri, sevilmeyi, kümeti inandırabilmek için orada iyi yetiştirilmiş binlerce uzman tutuyor.

Bakın, kırk yılın ekonomi hocası Asaf Savaş Akat, henüz bir ay önce, TV programında, bir gencin. "Hocam, ekonomimizi nasıl görüyorsunl" sorusuna cevabı: "Turizm bu yıl fena değildi, Rusya da önümüzdeki yıl ekonomiyi toplayacak görünüyor, sanırım Laleli canlanır, ben ekonomimizden doğrusu umutluyum!".. Eşşek kadar

Açız

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

adamlar, yüz milyon dolar verip kameralar, ışıklarla donatılmış stüdyolarda ağzını yaya yaya işte hala Özal dönemi geyikleriyle "ekonomi" konuşuyorlar!

Gerçek geyiği ben yapayım: "Merkez Bankasındaki dövizler gitti, kavga bitti!"...

Ancak, beylerin ağızlarında, likitide, iç borç faizi, repo, taze para gibi kavramlarla kış boyu masallarına devam edecek, ben, reel ekonomiden konuşacağım onlara: Bir ay içinde Kızılay'da, sadece iki sokağa Konur ve Karanfil'e, sadece, yüzmetre içinde, beş tane simit fırını açıldı. Şehrin göbeğine, yüzmetre içinde beş simit fırını. Çünkü, yüzbinlerin, sandviç, yüzbinlerin lahmacun alacak parası dahi olmadığı için, ya da milyonlarca insan sadece "yüzbinlirayla" alışveriş yapabiliyor!

Düz basit gerçeği göremeyen ve yine televizyonlarda ekonomi kadar yer kaplayan, spor adamlarımız var. Biliyorsunuz, geçen yıl tam da bu aylarda Hıncal Uluç, Fatih Terim'e "maganda, sokak kabadayısı" demiş, takım için de; "bu takımda Fatih Terim oldukça hiçbir şey olmaz" demişti, işte bu sözleri söyledikten üç ay sonra, Fatih Terim Türk tarihinin en büyük futbol zaferini getirdi ülkeye. Ancak, Hıncal Uluç, tükürdüğünü yaladı, birkaç ay sonra, Fatih Terim'den özür diledi. Özür dilemesinin tek sebebi vardı, Galatasaray UEFA'yı aldığında küslük ve inat sürerse, kimse ona otorite demeyecek, kimse ona mikrofon dayamayacak!

Her neyse, UEFA'yı aldıktan sonra, tüm spor yazarları, "Canım tabii, Türk futbolu Avrupa düzeyinde, artık böyle düşünmek lazım" diyorlardı, sezon başında, Beşiktaş, Antalya, Antep'le, Avrupa kupalarında üç maçta yirmi gol yedik. Anladık ki, Galatasaray'da Okan, Emre, Suat, Ümit gibi, Avrupa'yı aşmış dört-beş futbolcu var ve Türk futbolu da bu kadar. Bu çocukların sırtından sabaha kadar kırk televizyonda yüzlerce spor yorumcusu para yiyor, keyifle eğleniyor!

Başını almış giden yoksulluk, önüne gelen herşeyi parçalıyor. Ramazanla birlikte, tüm televizyonlar, Oruç baba türbesine akın eden yüzbinleri gösterdi. Şaşkınlıkla, batıl inançlar, hurafeler için birbirini ezen ve sayıları gün geçtikçe kabaran, dünyanın en güzel şehri İstanbul'un milyonlarını izledik.

Ve hemen öfkeyle din adamları televizyonlardan bağırmaya başladı, bir, ellerine taş alıp ekrandan kadınların başlarına atmadıkları kaldı. Bu kuru yüzlü anneler, bu eşarbı saçında durmayan teyzeler, bu biçimsiz şalvarlı kadınlarımız, bu pijaması mantonun altından yerleri süpüren kadınları aşağılamak için ne biliyorlarsa din adına söylenmeye başladılar "Cahil kadınlar, bu dinimizde yoktur, devir, çul, çaput bağlama devri değildir, her türbeye koşmayın" diye, ince açılmış gözleriyle mübarek iftar vakti ekrandan evlere kustular

Alimlerin, ekrandaki sunucuların hiçbiri, giydikleri pahalı elbiseler kadar zarif değildi. Halkımız ekrandan tekme-tokat dövülüyordu, seçim zamanı söylenen tatlı sözlerin tam tersi, en iğrenç küfürlerle, küfürlerin şiddetinden çatlayarak halkın üstüne lanet kustular.

Onlar, okumuş, öğrenmişler dinimizi, bunlar batılmış, şimdi bize söylüyorlar, "batıldır ha, sakın yapmayın çarpılırsınız"..

Aksine halkımız, gün geçtikçe batılın, hurafelerin içine gömülüyor. Osmanlı'nın en karanlık çöküş devrinde bu denli "umutsuzluk" arasan bulamazsın. Oysa halkımız ekranlarda yıllardır bu modern, okumuş hocaları dinliyor. Oysa, halkımız çıldırmış gibi hergün İslami programları izliyor. Hepsinin evinde televizyon, Yaşar Hoca, Haydar Hoca, Mehmet Hoca dendikçe, hepsi mutfağı, işi bırakıp ekranda kayboluyor...

Hepsi dinliyor, tüm halkımız size hayran. Ama, halkımız sanki bu vaazları hiç duymamış gibi, birbirlerini ezerek yine türbelere doluşuyor. Genç kızlarının resimlerini, işsiz oğullarının resimlerini mezar taşlarına sürüyor. Onbin yarasayı bir küçük tuvalete doldurmuşsun gibi, dualar beyinleri parçalıyor. Bu kadar dua duyulmaz mı? Bu kadar feryada koşulmaz mı? Koşulmuyor ki, Oruç Baba türbesine gelecek sene daha çok insan koşacak. Hocalar yine ekranlardan bağıracak: "Dinimizde yoktur, yapmayın, cehalettir" diye... Ve bu safdilli annelerimize en kirli en üçkağıtçı en hileli işi yapıyorlarmış gibi ekrandan dövmeye devam edecekler.

Dinimizde yoktur da, yine niye yapıyorlar. Umuttur bu. Dinimizde olsa da umuttur, olmasa da umuttur. Hala, "hurafelere, batıl inançlara" koşan cahil olarak görüyorlar halkı, oysa, açlığın, yoksulluğun dizboyu umutsuzluğun sürüklediği bir sosyal felaket bunun adı..

Cesareti kırılmış, sevgiyle sıcaklıkla uzanacak hiçbir el kalmamış, tamtakır tencereler, tamtakır cepler, bomboş borç istenen komşu yüzleri, elde yok, ayakta yok dinimizde olmasa da umuttur, bunun adı

Her yıl kafilelerle sokaklar dolusu kadınların hurafelere koşan bu suratları, hiç eskimeyen, sağcı, muhafakazar tarihimizin yüzüdür

Biliyorum, bu necip, yüksek medeniyetin aydınlarısınız, bu yüzden zarifsiniz, söylemek kabalığında bulunmuyorsunuz, bunun adı: Açlıktır

Bu, tüm hayalleri bitmiş, insanların akılötesi, mekanötesi çığlıklarıdır. Bunca yağlı, bunca şişman holding ve politikacıların tırnak kirlerinde hayat bulan siz aydın hocalar, alay attığınız, hor gördüğünüz bu hilkat garibeleri, bu ülkenin kadınlarıdır. Bu hantal zekalı, hastalıklı zihinli yüzbinler bizim annelerimizdir.

Fethullah'ın, Enver Ören'in, Uzanlar'ın milyon dolarlık televizyonlarında onları aşağılamaya hakkınız yok, siz ki, o televizyonlarda ekrana çıkabilmek için orospuluğu tescilli, sanatçıların önünde iki büklüm eğildiniz. Siz ki, sadece "sahipsiz" "konuşamayan", kitlelere küfür edersiniz..

Ekmeği, devletten, bileklerinden, alınterlerinden, delikanlı çocuklarından, aslan gibi babalarından, hiçkimseden bulamadıkları için bin yıl önce ölmüş, gariban dedelerin kemik tozlarından, mezar taşlarından istiyorlar. O dörtköşe alnınızın ta ortasına sıçıyım, lafı, hurafeliktir, batıllıktır diye döndürüp durmayın. Bunun adına yedi iklimde açlık derler. Buna yahudiler de, fransızlar da, Hristiyanlar da, Japonlar da açlık der. Bir siz demiyorsunuz, sınırsız iştahınız, tarihin en bayağı, zavallı beyninizle bir siz görmüyorsunuz bu açlığı!

Umutsuzluğa düşmüş insanlar dün de bugün de herşeye inanır, bir zamanlar sizin sağcı partilerinize, Demirellerinize, Tansu Çillerlerinize inandığı gibi, bir zamanlar sizin o domuz suratlarınıza inandığı gibi.

Sizin gibi "hurafelere" inanmış bu halkın, bugün Oruç baba gibi Allah'ın garibi bir tarihte yaşamış dedelere inanması, ağrınıza gidiyor, adam mezarında, siz ekranda, oysa, hala mezardaki ekrandakinden holding sahiplerinden, partilerden daha güçlü! Yani, siz Oruç dedenin "raiting'ini kıskanıyorsunuz!

***

Orhan Pamuk, köpekler ısırınca: "Kuduz olurum korkusuyla deliye döndüm" demiş... Deliye dönmek ancak mı aklınıza geldi, sayın Pamuk!

Orhan Pamuk'la aynı yıllarda şöhret olmuş ve Pamuk gibi, kesme, yapıştırma, yani "kolaj" çalışan diğer ünlü yazarımız, Harun Yahya adıyla kitaplar yazan, Adnan Hoca'dır. Sağolsun, 940 sayfalık "Yeni Dünya düzeni, ya da Yeni masonluk düzeni" adlı kitabını göndermiş.

Üşenmedim, okuyuverdim. Kitabın 827 sayfası İsrail ve mason güçlerin dünya siyasetindeki perde arkası dolapları anlatıyor, batılı yazarların kitaplarından kesme-yapıştırma yapılarak. İsrail'in gerçekten üçüncü dünya ya da Orta Afrika ülkeleri üzerindeki siyasi oyunları yüzlerce kaynak kullanılarak ve insanı dehşete düşürerek teker teker anlatılıyor.

Ancak, 827. sayfadan 940. sayfaya, yani son yüz sayfa, çözüm, ya da sonuç bölümüne geçiyoruz. Bu bölümde "peki bu büyük hakimiyet sonrası ne olacak", sorusuna, "mehdi, Mesih, ya da Deccal'in ineceği", kutsal kitaplardan alıntılar yapılarak ispat edilmeye çalışılıyor. Fırat'a baraj yapılması, İran-Irak savaşı ve daha nice olaylar. "ahir zaman" işaretleri olarak sıralanıyor

Yani, Yahudilerle Müslümanlar arasında büyük bir dünya savaşı çıkacak, yani, her iki millet de bugünlerde "mesih" bekliyor. Bizim inancımız da, Hristiyanların inancı da, Yahudilerin inancı da, mesihi bekliyoruz.

Benim anlamadığım şu, madem mesih gelip tüm Yahudileri kurtaracak, Yahudiler bu denli diplomasi atağına, bu kadar yoğun gizli servis teşkilatına, bu denli yüksek teknolojiye, bu denli maddi zenginliğe yüzyıldır neden bu kadar önem veriyorlar, zaten mesih gelip onları kurtarmayacak mı? Anladığım şu, en büyük mesih bizim mesih. Çünkü biz müslümanlar, mesihin gelip Yahudiler'in Deccal'ini yeneceğine imanımız Yahudiler'den daha fazla, çünkü, teknolojik, kalkınmaya, uluslararası siyasete, gizli servislere, maddi kalkınmaya, büyük bilimadamlarının görüşlerine hiç ihtiyaç duymuyoruz, çünkü, nasılsa mesih gelecek!

İşte, tepeden tırnağa böyle bir "zihinsel durumla" karşı karşıyayız. Diyoruz ki, kardeşim işte düpedüz bankalar soyuluyor. Zekasına güvendiğimiz bir araştırmacı diyor ki: "Devlet Sebataycı İşadamlarını temizliyor, sesini çıkarma!"... Diyoruz ki, "doğu'da insanlar açlıktan ölüyor!", zekasına güvendiğimiz bir uzman diyor ki, "Allah bildiği gibi yapıyor, o ailelerde ensest vakaları Lut kavminden beter!"

Ya da diyoruz ki, ekranlar yüzlerce Asaf Savaş Akat gibi, kasıntı, vasat zekalarla dolu. Zekasına güvendiğimiz uzman arkadaşımız diyor ki: "O CIA da görevli, Amerikan ajanı, Türk ekonomisini çökertmek için manipülasyon yapıyor, yoksa Yeniköy'deki yalısının kirasını nasıl versin!"..

Diyoruz ki, insanlar açlıktan, umutsuzluktan kitleler halinde türbelerin önünde birbirini eziyor. Zekasına güvendiğimiz uzmanımız diyor ki: "Bu sahneleri ekrana Derin devlet taşıyor, çünkü, Fethullah'la barışmak istiyor, yani devlet, bakın müslümanlık ne durumda, bari içlerinde en iyi olan Fethullah hocaya müsaade edelim, batıl inançları temizlesin!"...

Etrafımız, uzman, doktor, yazar, akademisyen, araştırmacı adı altında modern şarlatanlarla çevrildi. Gerçeğimiz çok basit, açız, bankalar soyuluyor, polis halkı dövüyor, memurlar maaş alamıyor, hastaneler çalışmıyor. Ama onlar bize bu denli basit gerçekleri örtmek için kendi "önemli" fikirlerini yaymak, ya da "ben çok önemli bilgilere sahibim" demek için, yeri geliyor mesih oluyorlar, yeri geliyor CIA oluyorlar, yeri geliyor MOSSAD oluyorlar, Sebataycı oluyorlar, her kurguyu planlıyor, her filmi çeviriyor, her fırıldağın içine giriyorlar!

Ya da rahat insanlar, sadece bir zevk, eğlence, merak duygularını gidermek için, tüm bu fırıldaklarını "entellektüel" çabalarla süslemeye çalışıyorlar.

Kardeşlerim, "açız" demek ne kadar zorlaştı bugünlerde! Kardeşlerim "bankalar, halkın parasını soyuyor" demek, ne kadar zorlaştı bu günlerde

Bahreyn ya da Katar gibi, yüzellibin-ikiyüzbin kişilik ülkemiz olsaydı. Şeyhimiz kralımız. Klimalı villalarımız. Çölde jeeplerimiz. Petrol zengini ülkemizde, Uzakdoğu'dan kısacık boylu Taylandlı, Çinli, Pakistanlı hizmetçilerimiz, ahçımız. Dualar, namazlar, hurmalar, oda dolusu kadınlar. İçinde, rahatça salıverdiğimiz uzun eteklerimiz. Varsın hukuk olmasın. Varsın, modern dünyada neler dönüyor haberimiz olmasın. Canımız çektikçe dünyanın en güzel artistlerini, en ünlü antrenörlerini parayı basıp odamıza getiriveririz. Sıcacık öğle sonları güneş beynimizi uyuşturup gönboyu uzanıversek. Şeyhimizin dolarlarından Bosna'daki müslümanlara yardım etsek, Orta-Asya'daki müslüman gerillalara. Hint Okyanusu'nun binbir mavi, masalsı derinliğinde derin bir uyku gibi hayat. En sert kahveler ayıltamaz. Doları basar bahçemize bin türlü bülbül. Ne kimse baksaydı, ne ben kimseye, uzaktan geçen gemilerden başka dostum olmasaydı, sürmeli ceylanlar gibi iri siyah gözlü kadınlar, dışında. Ben bu ülkenin, bu şeyhin kulu-kölesi olmaz mıyım? Varsın içimiz ısınsın diye içtiğimiz şarap günah olsun, şarapların şarabı, güneş değil mi?

Ufuklara yaslanmış binbir renkte küçük ada, Tanrı'nın yarattığı bu uçsuz maceranın, güzelliğin neden hiçbir noktasında yokuz! Bu ağzına kadar tıka-basa tarih dolu kütüphanenin ağzına sıçıyım, bir nazik cümle yok içinde. Sadece Yemen'de, Katar'ın beş kat nüfusu şehit verdik. Yahudiler ikibinyıl yokken ortalıkta, Ortadoğu da önce Haçlılar'a, sonra Napolyon'a, sonra İngilizler'e karşı, Yahudiler'in o topraklardaki tüm tarihinden çok şehit verdik. Hristiyanlar, Yahudiler, Müslümanlar hergün mesih bekliyor, "tanrı"nın yanlarında olması için ikibin yıldır boğuşuyoruz!

Kalkıp boşuna tarih okumayın, İşte tarih. Son yirmi yılda ülkemiz ve sınırlarında, Sümerler'den bugüne en çok kan dökülen dönem oldu. Son on yılda, tarihin en gaddar, akılalmaz örgütü Hizbullah'ı tanıdınız. Son on yılda, tarihin en karanlık komplo ve suikastlarının vahşi kahramanı Susurluk'u gördünüz. Son on yılda tarihimizin en büyük soygunlarını gördünüz. Ölüm, hırsızlık, cinayet, birgün ara vermedi!

Felaket üstüne, felaket! İnsanların hepsi, bir tek ekmek parası için, sabahın soğuğunda itiş kakış otobüslere doluşuyor. Bir yarısı akşam hapishaneye, bir yarısı akşam tımarhaneye, bir yarısı akşam kerhaneye, geriye kalanlar soyguncu ve hırsızların tezgahtarı, garsonu.

Son yirmi yılda olup bitenleri gözünüzün önünden geçirin. Bosna da dörtyüz bin kişi öldü, İran-Irak savaşında milyonlar, ırak bombardımanı, Güneydoğu da iç savaş, Çeçenistan tarihe karıştı. Bulgaristan beşyüzbin insan yalınayak ülkemize girdi. Irak'tan milyonlarca Kürt Saddam bombalarından kaçıp dağlarda donup öldü, sadece trafiğe Katar nüfusu kadar insan kurban verdik!

Of, of, of, üf üf üf, annem, annem, annem, sesleriyle inledi, dağlar, yerler, sokaklar, hapishaneler, mezarlıklar, dizini dövenler, saçını başını yolanlar, intihar edenler son kuruşuyla ülkeyi terkedenler, anam anam, öldüm, yandım, bittim, sesleriyle tarihin en büyük sayfası, bu son yirmi yılda açıldı, bu topraklarda! Maçka parkında köpek ısırınca deliye dönmek ancak aklına geldi yazarımızın.

Yüzyıldır manşetlerimiz, kürsülerimiz, ekranlarımız, uzman hocadan, aydından, akademisyenden, politikacıdan geçilmiyor. Beyni kıçına kadar yanık bu şarlatanlardan kurtulmanın tek yolu var İkibin yıl öncesinin daha öncesinden, Ortaasya'nın geniş düzlüklerinde, tenekelere vurup, ateşin etrafında gecenin karanlığında kabilesini toplayan şamanlarımızı özlüyoruz... Özlüyoruz kardeşlerim! Şamanlar, yüz binlerce yıl halkını tedavi etti, bu şarlatanlar, elli yılda yakıp, yok etti. Çünkü şamanlar, halkıyla aynı rüyanın içine girer. Çünkü şamanlar, hastasını tedavi için, hastası gibi, hasta olur. Çünkü şaman, halkıyla aynı hayale dalar! Çünkü şaman, sara nöbetleri içinde kendi delirir, halkından çok önce... Okudum ve gördüm ki ve inanıyorum ki, bir şaman ruhu taşımadan, asla girmeyin, kitaplığımızdan içeri!

Şamanlardan emanet bu halk bize, ah, ülkemin kara saçlı çocukları! Bu simsiyah saçlarımız ağarmadan, emanetimiz olsun birbirimize. Emenatımız olsun bu karakalem birbirimize. Kara toprağa girmeden, emanetimiz olsun bu kara bayrak birbirimize, korkmayın, kaldırın bu soylu bayrağı. Şarlatanlar sorarsa, başımıza dikilecek bir karataştır, dersiniz. Sorarlarsa, Karagöz'ün sakalı kara değil mi, Karadeniz'in kumu kara değil mi, Kastamonu'nun kestane ağaçları kara değil mi, Kabe'nin taşı kara değil mi, Ali'nin sakalı kara değil mi, Artvin dağlarının boğazları kara değil mi, sorarlarsa, Erzurum yaylalarının keçileri kara değil mi, Polatlı'nın buğdayı kara değil mi, Gemlik'in zeytini kara değil mi, nesinden korkuyorsunuz ekmek fırını gibi karanlık bu kara bayrağın sorarsa şarlatanlar, neyin nesi bu kara, biz anadan doğma Adanademirspor'luyuz dersiniz, bayrağımız siyah-lacivert, bütün maçlarımız, şike!..

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

DEDELER BU HAFTA ORUÇ VE GRİPTEN BİTAP DÜŞTÜĞÜ İÇİN İZİNLİDİ

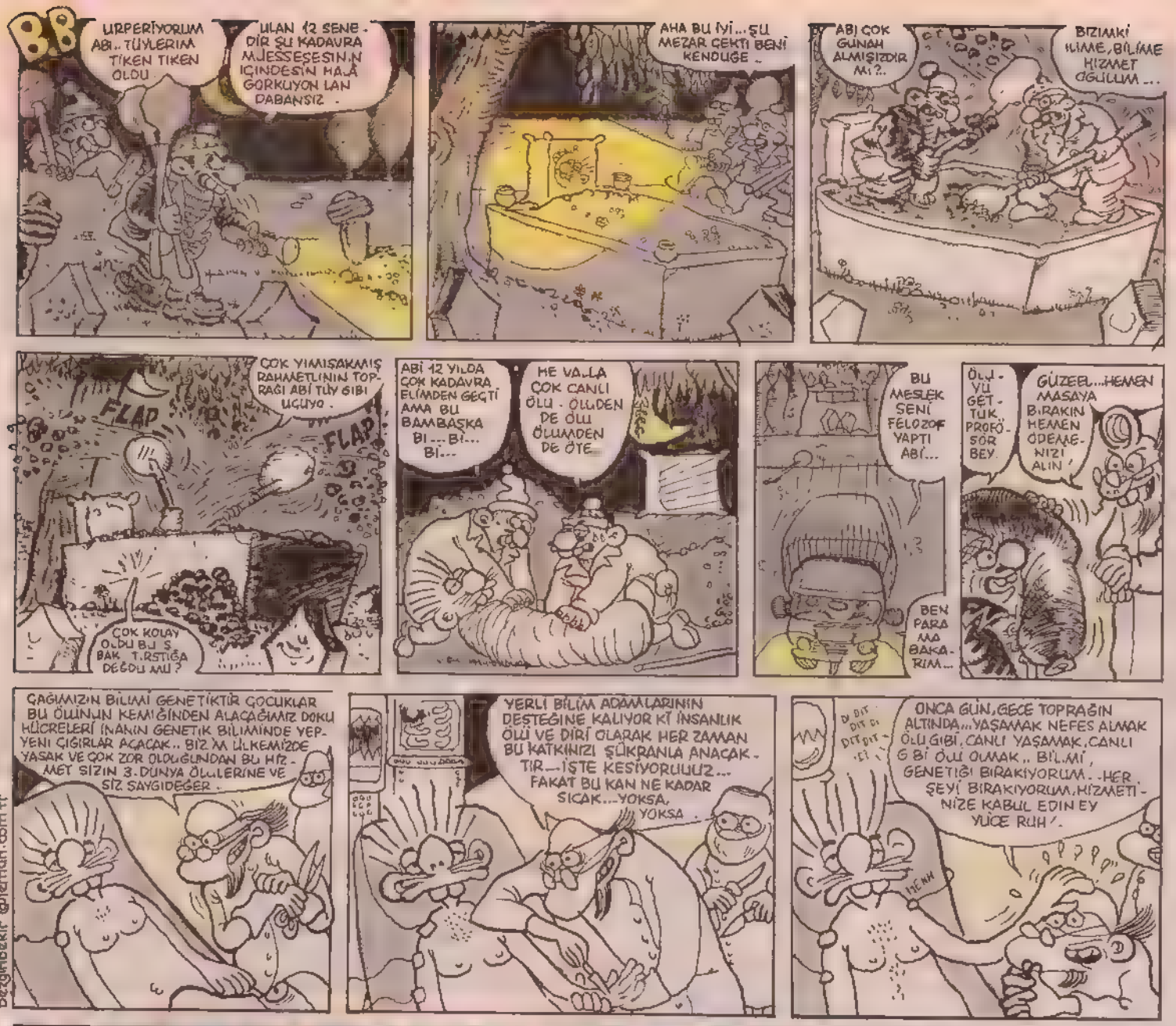

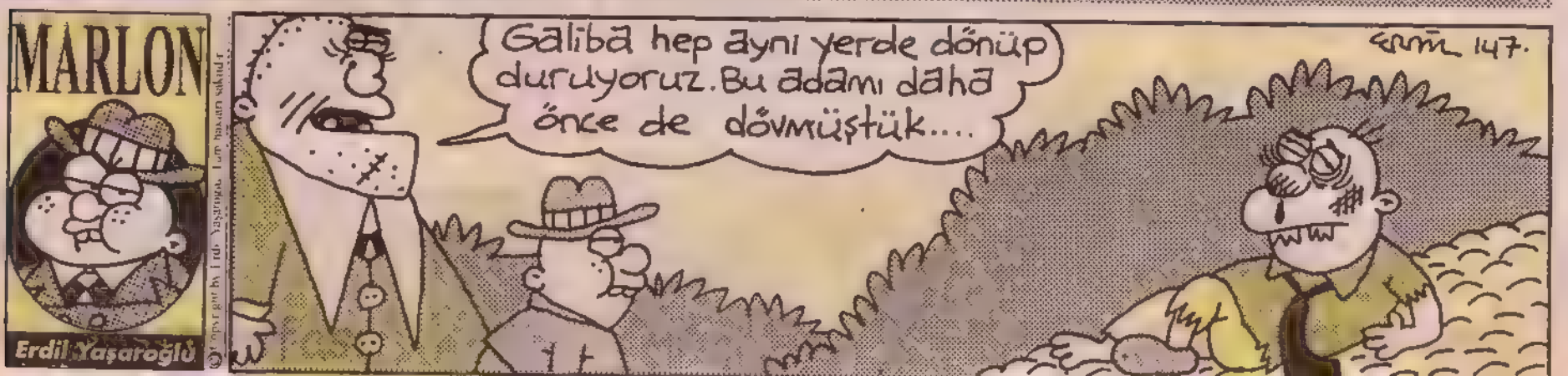

Lütfü Flaz

Solsuz soysuz!

Solsuz ülke **bağımsız** değil, **bakımsız** ülke!

Solsuz ülke solmuş ülke!

Solsuz ülke soluksuz ülke!

Solsuz ülke soltayıp geçemez önündeki hiçbir şeyi.

Türkiye'nin durumu tam da bu değil mi?

Bir ülkede sol yoksa emek korumasızdır.

Çünkü sol emeği, sağ sermayeyi koruyup kollamanın adıdır.

Sermayeyi koruyup kollamak için bu ülkede neler yapılmadı ki?

Bunun için yaptırıldı 12 Eylül darbesi.

Darbeci generallerden istenen solun yok edilmesi.

Solsuz Türkiye, 12 Eylül darbesinin neticesi.

Solsuz ülke, sermaye için sorunsuz ülke.

Solsuz ülkede emek yüce değil, cüce!

Solsuz ülkede emekçilere verilen **alçak ücret,** emekçilerden istenen **yüksek hizmet!**

Bundandır ki sermaye için sağ selamet, sol felaket!

Çünkü **s**ermayenin **s**'si ile sağın **s**'si ikiz kardeş!

Sermayenin **s**'si ile sömürünün, soygunun **s**'si kan kardeş!

Sömürünün, soygunun **s**'si ile sol'un **s**'si ise düşman kardeş.

O yüzden solsuzlukların ülkesi yolsuzlukların ülkesi!

Solsuzlukların ülkesi soysuzlukların ülkesi!

Ve bu ülkeyi adı sol olsa da aslı sol olmayan partiler solsuzluktan, yolsuzluktan, soysuzluktan kurtaramaz.

Onlar **sol olmayan sol!**

Emekçilere gerekense sol gösterip sağ vurmayan sol.

Emeğin davasını pazara kadar değil, mezara kadar savunan sol!

Günlerin Küpüğü

Ender Özkan
enderoz@leman.com.tr

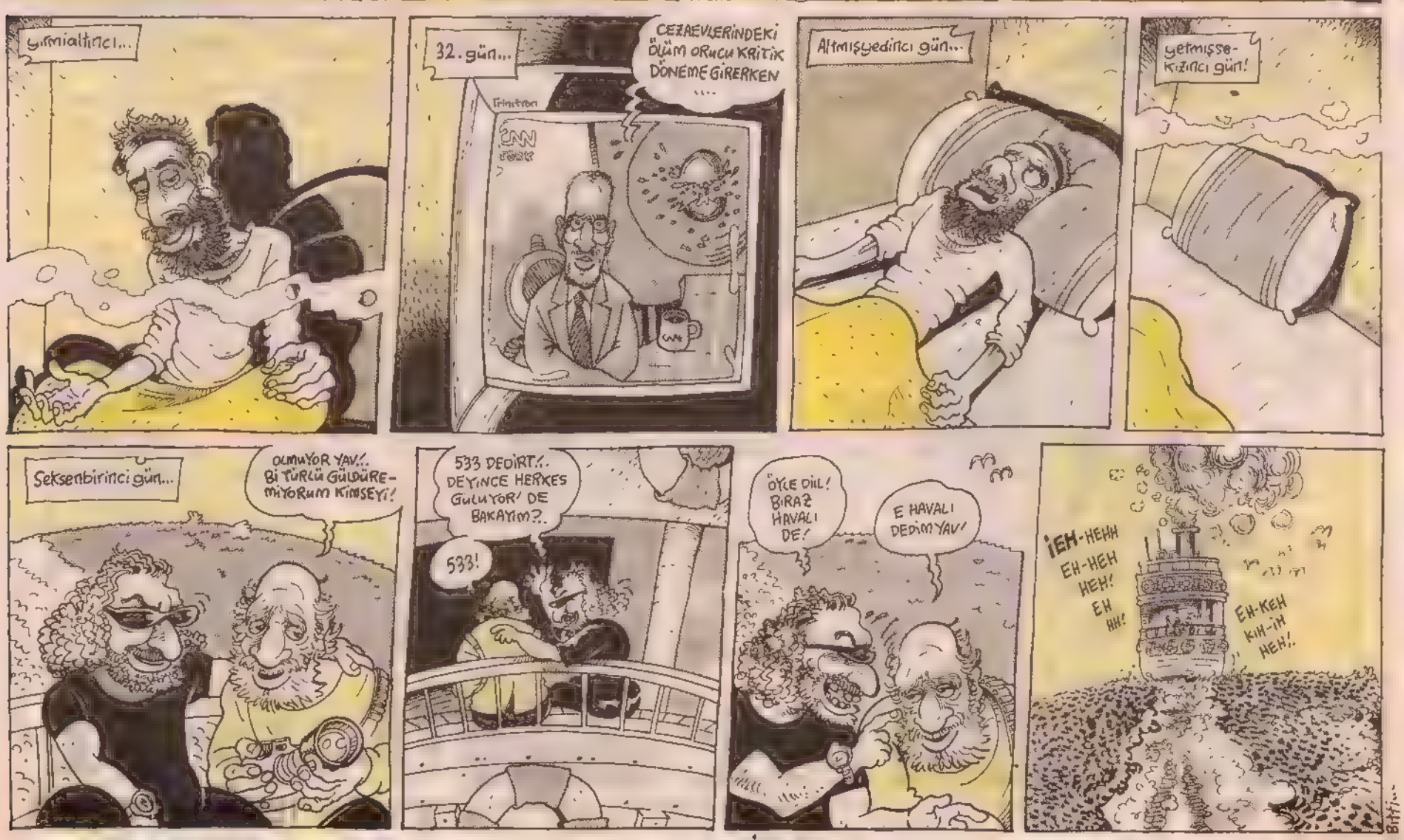

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

Kuşbey didaktik bir ses tonuyla (Artık psikoloji bilimiyle ilgilenicem Cevdet'cim, bambaşka olaylar peşindeyim.) diyince, Cevdet... (Valla ne diyim abi hayırlısı olsun, peki bu iş için tıpkı falan gerekmiyo mu?) diye soruncа Kuşbey yapıştırır cevabı..: (Tıpkıyım sana bişey olmasın Cevdet'cim, ben kişinin hasta olup olmadığını tak diye anlarım, anlamayan da eri aadı orspu çocudur afedersin...

ÖRNEK Mİ?..İŞTE SANA ÖRNEK CEVDET'ÇİM..: HİŞT DALLAMA! NE AYAKSIN LAN SEN, İT MİSİN, KOPUK MUSUN, MANYAK MISIN, PSİKOPAT MISIN ANLAT BİR HELE.....

KONUŞSANA HIYAR, DİLİNİ Mİ YUTTUN, EŞŞEK KULAKLI PEZEVEK..!

HMM... GELİŞMELERİ BÜYÜK BİR İLGİYLE İZLİYORUM, BAKALUM NOLCAK DİYE!..

ÇIRAT

(İşte klasik bir agrasif vakaası Cevdet'cim, istesem adam burnunu kırardım ama ben bir bilim adamıyım bana yakışmaz, fakat Cevdet'cim bi taraftan da diyorum ki basıp gideyim, Karaiplar olur, Jamaika olur, gidiyim takılıyım kafama göre - Bilmiri de, psikoloji'nin de mina koyim afedersin - Araştırma doymaz yaa? Ben mi iyi edicem elin manyağını, haksız mıyım Cevdet?) der Kuşbey -Bu kez Cevdet yapıştırır cevabı.(Haklısın abi, tamamen katılıyorum sana. Bruzaya yı tavsiye ederim, karnaval ları pek şenlikliymiş, süper de manita yersin.) ded. Ve bunlar uzaklaştılar gündüzün aydınlığında Sonra bir ilkte bir kebapçı açtılar

Ama Kuşbey pek takılmıyo. Haweidey miş şu aralar.. Ve devam eder dönmeye dünya...

BU NE BİÇİM NİYETTİR LAN BOYLE?.

DENGELİ BESLENME ERTEM

kaan_tom@hotmail.com

TAVŞANA NİYET GETİRİN

BABA TAVŞANI SEVEYİM Mİ BİRAZ?.

BORT ÇOTARK! Bolanızı Kıraş'. siteriz ipnieler' ÇATIR

SİTERİZ ULAN SİZİN BİLGİSAYARLARINIZI..DAMACIK HERİFLER!.

Pentium 1000

YAŞASIN HAKKIR LAR...

ULAN BUNLAR NE KÖTÜ HAKKIRLARMIŞ BE' VE B SİTEMİZİ DAĞITTIKLARI YETMEMİŞ GİBİ BİR DE BÜROMUZU BASTILAR.. HAKKIR'IN KINDAR OLANI DA FENAYMIŞ ARKADAŞ!

DOR!

VUUU VUUU VUUU VUU GELİYORUZ ZOZZZ CIZZZZ CIZZZ CIZZZ

VALLA İFTARDAN SONRA ŞÖLEN KAHVESİNE GELİP BİR KAHVE, BİR DE SİGARAYLA BİRLİKTE KEYİF YAPMAYA BAYILIYORUM MUHİTTİN CIGIM..!

ABİ ŞEY YANİ, BE BEN. AĞN NASIL SÖYLESEM? GELİYORLAR ABİ!.

GELMEZLER GÜZELİM DAHA BURAYI KEŞFEDEMEDİLER Bİ KEŞFETSELER ÇAY OLUR SANA BEŞ MİLYON LİRA

ABİ ÖYLE DEĞİL! ÇOK FENA GELİYORLAR!

OTURACAK YER BULAMAZSIN SONRA

MİNİ öykü

ABİ BEN BEN.. STAND UP'CI OLUCAM ABİ, KAFAMA KOYDUM ONA GÖRE ŞEKİL YAPTIM

TAMAM, GEL ŞURDAN TUT BİRAZ

ABİ CİDDİ BİŞEY ANLATIYORUM BURDA!

YAA ŞURDAN BIRAZ TUTSANA HASTA ETME ADAMI.

AB SANA ZENGİN OLUCAZ DİYORUM ŞAN ŞÖHRET'

BAK İFTAR SAATİ CAN MI SIKMA!

(*) Bilgisayar korsanı

HIYAR AĞASI' BURDA İŞ YETİŞTİRMEYE ÇALIŞIYORUZ' GİT ŞU ŞALTERİ KAPAT SİTECEM ŞİMDİ SAHNENİ..

İCMA SANAT AŞKIYLA YANIYO ABİ

ULAN ŞUNA YARDIM ETSENE BE'.

CIRR CIRR CIRR

AYRINTILAR
m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

Selam:... "Eski", çok acayip bişiy harbiden!.. Yani, bi fotoğrafa baktım da az önce, ordan şey oldu. Masanın yanındaki duvara, ara sıra bakıp oyalanıyım ve, bilirsiniz işte, biraz da dekor felan olsun diye yapıştırdım yazı ve resimlerin arasındaki bi fotoğraf: "Pişmiş Kelle dergisi; kafe gitar; Galata Köprüsü; Mart 1992".. Kafeleri mafeleri sevmem ama, arkadaşlarla, bütün dergi beraber gıdınce, güzel bi gün olmuştu! Dışarıya, parmaklıkların kenarına oturmuşuz yanyana. Memo, Celo, Engin abi, Behiç abi, Farköp, Oky, ben, Tekin, Otisaabi, ve garson çocuk en başta... Bu, "eski" iş'te! O eski bi fotoğraf denen şeylerden biri oluyo! Bi iki hafta önce kedi'nin fotoğraflarını çekmiştî Ahmet, onnarı getirince, baktım, evet, yeni bi fotoğraftı, Gıcır gıcır parlak. Biraz netlii gitsin, hafif sararsın, daa güzel olcak, ve kedi de gitsın, kaybolsun felan, işte o zaman o fotoğrafın tadına doyum olmaz!.

Eski foto, eski günner, eski maalle, eski arkadaşlar!.. "Eski" ne yaa!. İyi bişiy mi, kötü mü!. Eskici geçiyodu geçen gün. Baardım, geldi. Eski bişiyler vardı balkonda, onnarı verdim. Hurdalar, gaste yığını, bozuk bi termosifon felan.. Yeni eskileri alıyo yine de. Çatıda, çok eski bi eski vardı; apslanmış bi karyola. Onu almadı bak! Üşendi ya da indirmeye!.. Bi tabela vardı, ok işareti olan bi trafik levhası! Daa önce oturan punkçu kiracılar, yol kenarından yürütmüş olmalı. İyi bi şeye benziyodu, sağlam bi demir! "Bi milyon olur hepsi" dedim. Beşyüz'de diretti! Onnarı zaten atcaamı biliyo. İşın hamallını yapıp aşaaya indirecek, bi de para vercek üste. Ben yine de diretince, tabelayı daha da önemsedi o, ve bi milyonu verdi, aldı götürdü hurdaların hepsini! Balkondaki eskilerden kurtulup, ortalığı topladım böylece. Totil Rikol filminde, baazı anılar yüklenip, bazıları da silinebiliyodu beyinden! Yanı, zamana felan gerek yok; coss! diye aaniden yok ediyo makine, işe yaramayan, veya raatsız eden bazı "eski"leri!.. Böyle bi teknoloji mümkün olsa, dolup taşar heralde o anı siliciler felanı.. Güçlendirici dükkanlar olsa ama, onnara giderdim! Baazı, silinen eski şeyleri, biraz daa netleştirecekler. toz beziyle, sehpanın üstünü silmek gibi. Bi anda, Voaarr! diye parlıycak aniden eski bişiy! İstediin eski bişiy tabi. Dün gibi hatırlıycaksın onu! Yok yaa, saçma!.. Teknoloji bulaşırsa, iyice sıçıp batırır ortalığı, darmadaan eder kafayı!.. Zaten "eski" derken, teknoloji denen şeyin de daa az olduu günneri kastediyodum.

Yeni de iyidir tabi!. Aslında, iyi bi "yeni", zaten eskidir bi annamda. Yanı, bi cümle içinde kullanmak gerekirse, bulduun, yapmış olduun yeni bişiy, gerçekten işe yarıyosa, çok önceden beri ona yoğunlaşmışsın demektir! Bi yoğunlaşma sureci de, bayaa eskiden başlar! Bi anda, hiç öncesi olmadan, zort! diye akla gelen fikirler, işte onnar kötü yenidir! Çünkü, ilginçlikle, değişiklikle felan karıştırılır bazen yenilik! Bu şekilde bakılırsa, binnerce yıldır hiç değişik bişiy, dolayısıyla yeni bişiy yoktur hayatta! Kompakt disk, bulaşık makinesi, merserize çorap, P.v.c kapı pencere sistemleri, kablo t.v, teflon tava, bunnar yeni şeyler mi? Ne yani! Olmasalardı, ölürmüydük!.. Yeni, bence, olması en çok gereken şeydir!.. Bi sonraki adımdır. Akışın kendisidir!. Sıçramalar dıldır!. Az öncekiler de aslında, bi sıra içindeymiş, atlama yokmuş gibi gözüküyo! Yok tabi!. Çünkü başka şeyler atlandı!. Herneyse; ben de "yeni" bışıy demiyom zaten! Çünkü bazen, yeni bişiy, bi "öneri" annamına da geliyo. Öneri, "eski"ler de gizli fekat işte! Onnarın da üstünü, kalın bi brandayla felan örtmüşler. Biraz aralıyım dedim ama, karanlık içerisi, tam şey olmuyo, eee... hay beynimi sığıyim yaa, benzetmelerle felan olcak iş dill bu!. "Eski" biraz da bu demek işte! Biraz utanıyosun, azcık sıkılıyosun, biraz çekiniyosun!. Eski bi gömlek, pantolon, bi kazak gibi!. Yani, seni koruyosa, tamam; ama, en güzeli de bu diye iddaa edemezsin ki!. Geçen gün, biraz bakıyım dedim; şu pokemon denen yavşak çizgi film vardı! On dakka baktım, beynim bulandı! Ciyuuv! Zoaaav! Foaar! Vuuuv! Bi şeyler uçuşuyo! Hareket var yani göyaa! Ulan en nefis hareket, "pembe panter'deydı be!.." Ama zordu tabi işte!. Çok emek gerektiren bi animasyondu annadım kadarıyla! Şindi, voaar! ciyuuuv! diye uuçuşlar yapmak komputurde bi dakka da oluyo tabi; bı dakka sonra da, hemen pazarlıyosun dışarı çıkıp!.

Canım, ben de zaten, her şey çok zor olsun felan demiyom. "eski" diyoz habire ama, "eski" çok da zor dıldı her zaman. Nefis günnerimiz oldu bazen! Hayırlısıyla yine olcak işallah!. Bu ne yaa!.. eski hakkında çok teknik konuşurkene, yarın'dan bahsederken, nası davrandım!.. Umut denen şeyden mi yok acaba?!. Yok yok var!. Yani, var var, yok dıl!.. Zaten, benle, senle felan ilgili bişiy dill umut tamaamen!.. Bi olasılıktır bu!. Oh, yine teknik konuşmaya başladık iyi ki; yoksa başka türlü etkili annatılmıyo! Hah, ne diyoduk, evet, var!. Azdır, çoktur, ama vardır kesin umut. Eskiden, vardı. Dolayısıyla, eski defterleri biraz açar, ordaki sağlam, nefis bilgilere biraz bakarak, yenilerle de karşılaştırıp, güzel bi karışım hazırlar, şindilik idaare ederiz; hemen iyi günner diliyorum!...

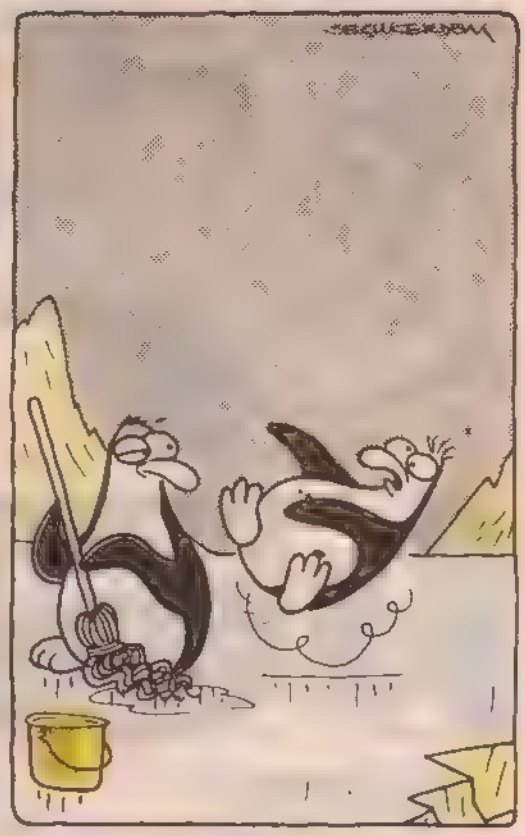

selcukerdem@leman.com.tr

Cemiyet Cemaat

Ahmet Yılmaz

cemaahmet@leman.com.tr

Sevgili Leman Okurları

Dikkatinizi cezaevlerinde ölüm yürüyen ve bunda tereddüt etme yen devrimci insanlara çekmek ist yoruz. Devrimcilerin "Ölüm Oruc Direnişi"ne sahip çıkmamızın bir in sanlık görevi olduğuna inanıyoruz

Çünkü onlar, emperyalizmin, zulmün, sömürünü karşısında halkın bin yılların imbiğinden süzüp getirdiği bir isyanın se si, soluğu, Pir Sultan'ı, Bedrettin'i, Çakırcalı'sı

Yoksulluğa, sefalete, onursuz ve köle gibi yaşamaya bedenlerini s per ederek savaşıyorlar. "Bu vatan, bu topraklar, madenler, denizle ormanlar, nehirler bizim. Vatanımıza sahip çıkalım. IMF'in yönettiğ Türkiye değil; Bağımsız Türkiye" diyorlar.

Yozlaşmanın, korkunun, bireyciliğin ortasında birer yıldız gibi parlı yorlar. "Kendini düşün, kendin için yaşa" yerine "halkını düşün hal kın için yaşa" diyorlar.

Onlar bu ülkenin işkencelere, kurşunlara, mahpusluklara rağmen halkın menfaatlerini ön planda tutarak inançlarından soyundurulma yan güneşe akıncılarıdır

Ve onlar Ahmed Arif'in bir şiirinde "Bir umudum sende, anlıyor mu sun?" diye yazdığı umutlarımızı, hayallerimizi özlemlerimizi somut laştıran, ce ladın, fırsatçının, işbirlikçinin ve hainin yüzüne tüküren ce sur kahramanlar. "F Tipi" cezaevlerini insanlık onuruna aykırı buluyo ruz ve cezaevlerinde "Ölüm Orucu Direnişi"nde olan devrimcileri tüm yüreğimizle destekliyoruz.. Leman dergisine yazın-çizin hayatında başarılar diliyoruz

Borazan çiçeği olmuşsun ne fayda; o güzelim gelincikler yolunur ken sustuktan sonra..

İyi bak onlara feodal duvar. İyi tanı onları.

Seni yerle bir edecek Adaletin iyi tanı...

Salihli'li Devrimci Gençler

Değerli Lemancılar;

"çocuklarına bak!.. Onlarda geleceği göreceksin..." diyor, bilge bir Kızılderili..

K.T.Ü (Karadeniz Teknik Üniversitesi)'de, İ.İ.B.F'de son sınıfta okuyan ve yakında mezun olacak olan sıradan bir öğrenciyim Dergiye yazmamın nedeni size bir şekilde ulaşmak. Uzun yıllardır bu dev dergiyi okuyorum. Çok güzel şeyler öğrendim, güldüm, düşündüm çoğu zaman...

Biz (Ben ve benzer dünya görüşüne sahip arkadaşlarım), buraya geldik; daha yüzümüzde tüy yoktu. Üç yıl yurtta kaldık. Hem ailemizin maddi gücünün yüksek olmayışı hem de çok yalnız olmamızdandı. Üç koca sene faşistlerin çorap kokularını çekmemiz devlet yurdunda. O kadar aşağılık şeylere şahit oldum ki sadece insan olan anlar ve bu yüzden bu köşeye yazıyorum. Yurtta cep telefonu çalınır (ya da çalındı haberi salınır asparagas yanı) ve dolapları aranırdı. Üstelik sadece sol görüşlü ya da sol görüşlüler ile arkadaşlık kurmuş olanların dolapları aranır. Benim dolabımı aydınlar, gerçekten şaşırdım, kitapların içini dahi aradıkları halde cep telefonunu nasıl bulamadılar? O sıralar Türk Tarihini araştırıyordum, ırkçı (ülkücü) ve yalamacı (ülkücü), kitapları ararken 'Şamanizm', 'Türk mitolojisi' gibi kitapların görünce bozulurlar morkurtluğa öyle bir geçiş yaptı ki dillere destan. Daha sonra iş çi partili olduğumuz gibisinden suçlamalar yönelttiler yüzyüze ve biz de mezun vermeye başlamıştık, devlet yurdundan

Şimdi evdeyiz. Rahatız rahat olmasına ama ailelerimiz pek rahat değil (maddi olarak) Partizan da olmadık hiçbir zaman. Ama sanırım bu yüzden kaybediyoruz. Çocuklarımıza bakalım ve geleceğimizi en güzel şekilde yaratalım. Hepnizi seviyorum.

Zodaf (ukael)

Zombiler Şehri

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde farklı bir zamanda çok farklı bir şehir varmış. Bu şehirde garip yaratıklarla birlikte küçük insan grupları yaşarmış.

Bu garip yaratıklar evvelce zamanda insan soyundan türemiş aslında, daha sonraları o kadar çoğalmışlar ki şehrin heryerini sarmaşık otu gibi sarıvermişler. Sağlık kurumlarında, emniyet teşkilatında, eğitimde sizin anlayacağınız her yerdelermiş kendi kurallarını koyarlar ve uygulamaya çalışırlarmış. Küçük insan sürücüklerine de parazit gibi davranırlar onları sindirmeye çalışırlar kendilerine katılmaya zorlarlarmış. Bu emellerine de ulaşmıyo değillermiş hani. Bazen küçük direnişçi insan grupları isyan etmeye kalkar apar topar çoplar, eşliğinde cezaevlerine kapatılırlarmış. Türlü türlü işkenceler görürler ve daha sonra anıdan yok olurlarmış.

Dışardakiler de onların arkasından ağlar ve yas tutarlarmış.

Gel zaman git zaman olaylar artık çığırından çıkmaya başlamış ama halkın artık kendilerini kurtaracak bir kahramana bile inancı kalmamış. Yaptıkları tekşey el açıp dua etmekmiş. Yine böyle bir ayinde doğumuna çok az kalmış akılca noksan olan bir kadıncık varmış kadının telaşla dönmelerini bağırmalarını o kadının saflığına yormuşlar ama diğer kadınlardan birisi koşun kadın doğum yapıyor dediği zaman bütün insancıklar bu kadının etrafında toplanmışlar ve doğumu seyretmişler. Kadının ve çocuğun çığlıkları bütün bir şehri inletir gibiymiş öyle ki yüz yıllardır o kadar derin bir uykuya dalmış bir şehri sanki ölüler mezarlarından kalkarmışcasına o derin kabustan uyandırmış

İsimsiz

Leman
Sayı: 474.
9 Aralık 2000 Cumartesi
Haftada Bir Yayınlanır
© Lik Basın Yayın Ltd.Şti. Adına
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
© Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar

Gel Ki!!!

Güneşle yıkanan topraklarında vatanın, sevdayı paylaşmaya geldim. O türküyü bir daha dinlemeye. Bir şahinin kanadında uçup giden özgürlüğümüzü yakalayıp, onunla yatmaya!

Annemin şefkatli kucağında. Anaların ağıtlarında. Göz bebeklerinde sevgilinin. Bir bebeğin ilk kelimesinde. Bir sıcak öpücükte Sevgi tende değil, yüreklerdeki ateşte, yüreğimdeki ateşte.

Uzat elini, yaşamak için sevdayı. Kavgamızı omuz omuza son damlasında kanımızın, vuruşa vuruşa, zalımın ciğerini söküp alarak. Gel, gel ki korku kalmasın gözlerde. Gel ki emeğimizi kanlı duvardan tırnaklarımızla sökelim. Gel ki madencinin kömürlü ellerı ak ekmeğine maya olsun. Sonra yaşamanın, direnmenin onuruyla, insanlığın erdemiyle benim ol.

Haykır kinini soysuzluğun ağacındaki filize. Yüreğindeki öfke tohumları yumruk yumruk güller olsun. Geniş meydanlardan varoşlara süzülen nehir misali. Susma, yakışmaz sana armağan edilen hayatı kör karanlık mahzenlerde geçirmek. Toz bulutlarının arasından geçerken, makina sesleriyle gerdeğe sokarken güneşle ay'ı bir daha düşün. Kalem tutan ellerini sevdamızın diyeti olarak verme, onlar öpülmeye layık. Tertemizsin. Susma, kirlenmene dayanmaz yüreğim.

Hakkını ararken, hakkımızı ararken gözaltına alınmış. Sonra bir köşebaşında cesedini bulduğun dostun. Onu hatırla. "öyle yiğitti yaşamak için ölüme sarıldı" deyip geçme. Onun gülbahçe bedenini kirleten gözleri bu sefer sen altına al.

Umutsuz değilim. Sen öyle bir anda çıkacaksın ki karşıma. Tüm aşklara kapatırken kapıları, süzüleceksin içeri. Sonra kavgamız, yüreğimizdeki kıvılcımlarla sevişip, alevlerimiz okşayacak gökyüzünü. Bak ağlayan bebekler gülüyor. Gemerek'te, Şarkışla'da güller açıyor. Bak özgürüz artık. Kazandığımız zafer adına bir yudum şarap içeyim dudaklarından.

Paylaşmak için sevgileri özgürlüğe kadeh kaldırıyorum.

"Bir insanı sevmekle başlayacak herşey" (Dostoyevski)

Sezen Ceylan - Uşak

Gît **13-20 Kasım 2000 Bergama-Çanakkale yürüyüşü ile ilgili gelen mektuplardan bazı alıntılar yaptım. Mektupların tümü GİT Dergisi'nin Ocak 2000 sayısında yayınlanacak.**

- lan şerefsiz nasıl yazılar yazıyon öle lan. Sen vatan haini mısın lan. Be şerefsiz, sen Bergama'da altın çıkarma işinin iç yüzünü öğren, ondan sonra oturda yaz vatan haini, zaten hepiniz bölesiniz.

İmzasız

- Sız bu kafayla daha çoook çıplak ayakla, şalvarla yürür... Bir dilim ekmeğe talım edersiniz... Bu altının Bergama'da olması sizin için çok büyük şans.. Adamlar size iş, aş imkanı sunuyorlar..Ayrıca Bergama'nın alt yapısını da onaracaklar..

İmzasız

Bergama köylüsü aç da değil, işsiz de. Bakırçay'ı bir gidip de görün. İnsanlar pamukdan yeni çıktılar şimdi zeytin ile uğraşıyorlar. Artık Bergama köylerinde siyanürün Bakırçay'daki pamuğa ne yapacağını çocuklar bile biliyor.

Bergamalı köylü için soyunmak şu anlama gelir. Onlar iş sahibi, dürüst emekleri ile çalışan köylülerdir. Oysaki siyanür akıpta ürünleri para etmeyince çıplak kalacaklar. Onların bugün çıplak eylem yapmasının anlamı , yarın çıplak kalıp, bir dilim ekmeğe talım etmemek içindir. Siz onları bir dilim ekmeğe muhtaç ediyorsunuz. (T.D.)

-Bergama'ya giden bilirkişiler köylüler tarafından engellendiler. Soruyorum size siz Bergama'ya gidip herhangi bir araştırma yaptınız mı? Alınan numunelerde hiçbir siyanür zararına raslanmamıştır.

Mehmet Kemal

Bilirkişilerin raporu ile altın madeni çalışacakken Danıştay kararı bunu engelledi. Git, Ekonomi Politika, Öküz Dergileri kolleksiyonları benim araştırmalarım konusunda sizi aydınlatabilir. Maden de altın çıkmadı ki numunelerde zarara raslansın. (T.D.)

- Ben Bodrum terminalinde çalışan bir değnekçiyim. Keşke, omuzbaşınızda olmak için bir günlük iznim olsa.. Alın yüreğim sizin olsun.

Özgür Karcı

- Varlığınız olması içimizi rahatlatıyor, Kolay gelsin.

Tuğçe Hamzaoğlu

- Bergamalılara bir İzmirli olarak hayranlık duyuyorum! **Çağla**

- Bergama'ya gösterdiğiniz ilgiye teşekkürler.

Celal Bayar Üniversitesi öğrencileri.

- Bergama'da oynanan oyunun bir benzeri de Bartın'a termik santral yapmak isteyerek oynanıyor. Bergamalıları destekliyorum.

Ayşe Sevtap Uzun

ALP TAMER ULUKILIÇ
RESİM SERGİSİ
Leonardo Galeri
8 Aralık 2000 - 13 Ocak 2001
1439.Sok. 11/A Alsancak-İzmir

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst ● LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patent saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

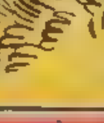

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

OKEY... AŞKIN GÖZÜ KÖRDÜR... PEKİ YA BURUN?

Öykü... Aydora Yıldız beyin Yok Bişey adlı eserinden ... mıştır...

feyhan@kraman.com.tr

Bayır Gülü

Feyhan Güver

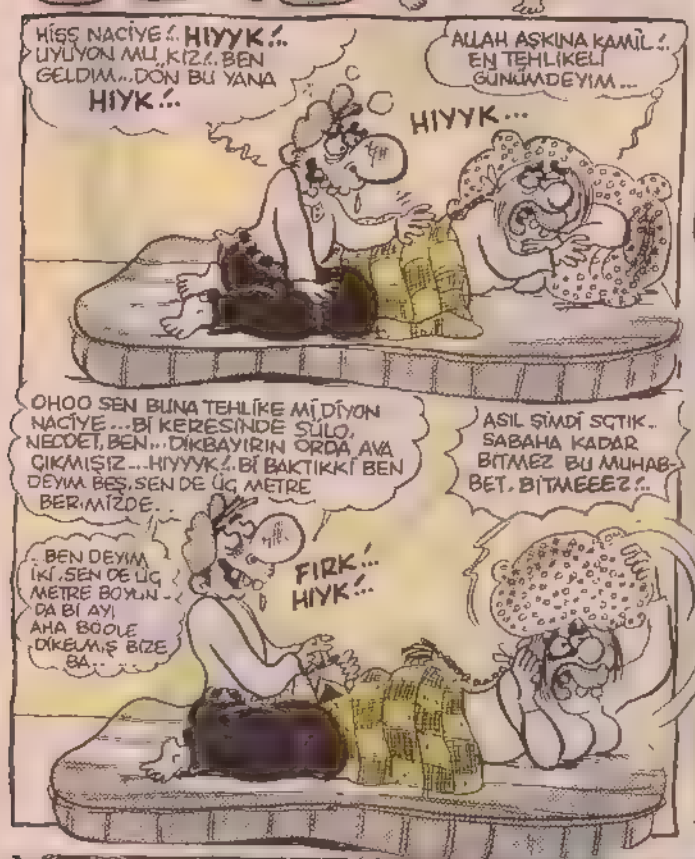

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

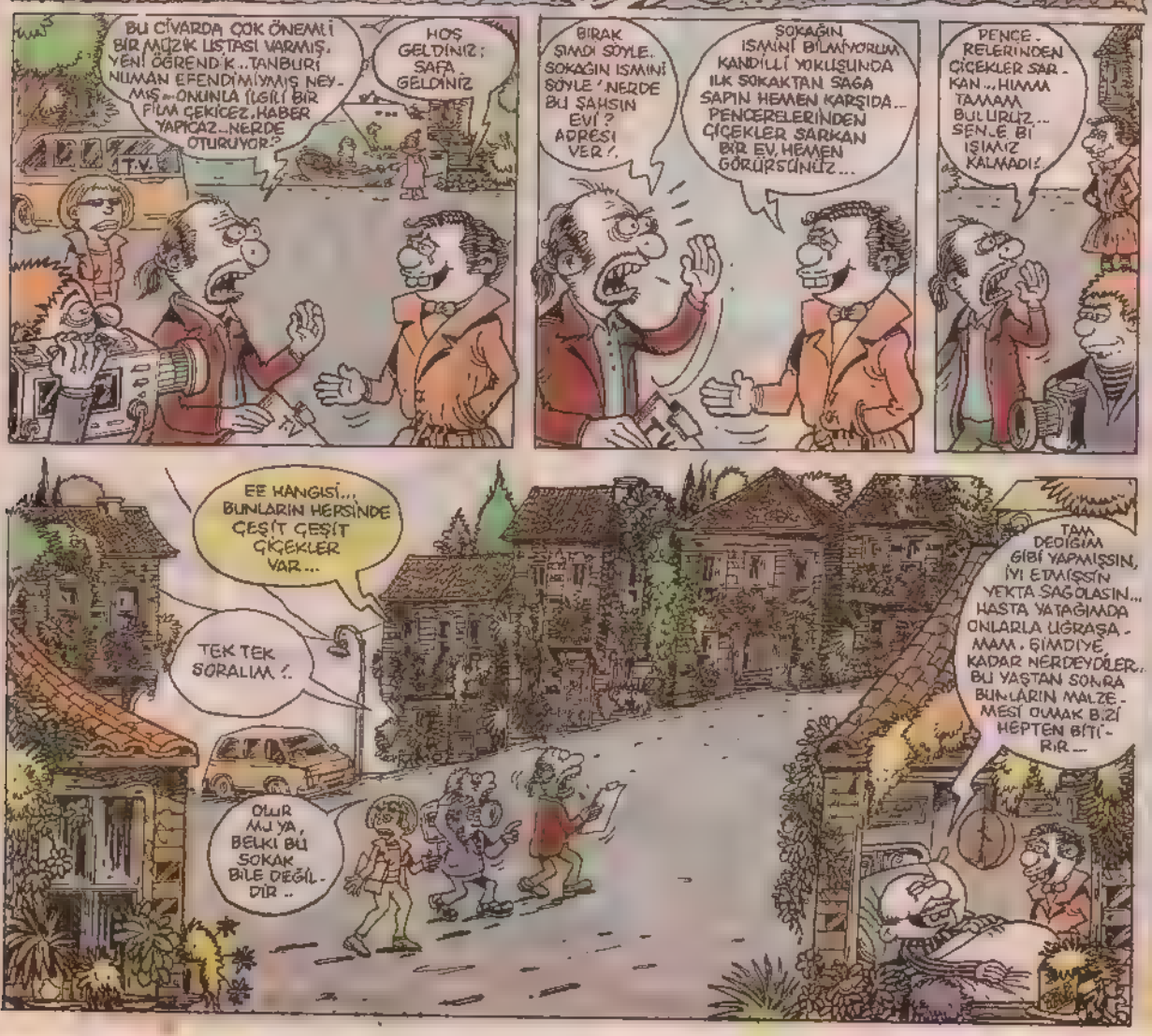

475

16 Aralık 2000 Cumartesi-Sayı:2000/51-400.000.TL. (KDV dahil)

ISSN 1300 4867

9 771301 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Kızılay'da ÖDP ve TSİP binaları taş yağmuruna tutuldu, polis içerdeki ÖDP ve TSİP'lileri tutukladı. Saldırgan ülkücülerden hiç kimse gözaltına alınmadı. Polis silahlı yürüyüş yaptı...

1808 yeniçeri ayaklanmasından 1960 ihtilaline kadar güvenlik güçlerimiz pek çok kez devlete silah gösterdi. Ama polisimiz tarihimizde ilk defa geçtiğimiz hafta İstanbul'da devlete silahını gösterdi. İki polisin şehid edilmesinden sonra, İstanbul sokaklarında slogan atarak yürüyen polisler, 'Tantan polisine sahip çık' 'Adalet Bakanı İstifa' 'Polis içerde, hainler dışarda' (İşkencecl polisler kastedilerek) sloganlar atarak yürüdü. Bakandan, emniyet amirlerine kadar öfkeli polisleri yatıştırmak mümkün olmadı. Bir gece önce, polisin dur ihtarına uymayan afiş asan gençlerden biri vurulmuştu ve ertesi gün, polis otobüsü taranmış iki polis şehid edilmişti. Zaten, açlık grevleriyle tırmanışa geçen korkutucu bir gerilim, birden düşüverdi ülkenin gündemine. Aklımıza dün korkusundan kötü şeyler geliyor. Çünkü, hem Ankara'da, hem de İstanbul'da polis eylemlerinin yanıbaşında sağcı militanlar hazır bulundu, taşla, sopayla, gündelik joplamasını yapan polise yardımcı oldular. Sağcı militanlar neden devreye girdi. Başbakan Bülent Ecevit ve ılımlı devlet adamı Devlet Bahçeli, neden sağcı militanları olaylardan uzak tutmak için, uyarmadı. Dünyanın en sert, en ileri teknolojisiyle donanmış polisimizin sokaklarda insanları joplamak için sağcı militanların sopalarına neden ihtiyaç duydu. Liberallerin, sağcı iktidarın meşrebidir bu! Pis yatakları, kirli çamaşırlarıyla tarihin en büyük banka soygunlarıyla ipliği pazara çıkmış burjuvamız, siyasal iktidarımız, bu sağcı militanları neden çağırdı! Hangi pisliği örtmek için! Haydi aslanlar soyulan bankalar, devlet zor durumda. Haydi yiğitler, vurun, vatan sizden hizmet bekliyor! Akılımız bu aleveralı dalevaralı siyasi oyunları artık çok iyi alıyor! Eti kemiği yoksullukla soyulmuş bu halkın sırtına jop vuranlardan, akla hayale sığmayan kepazeliklerini örtmek için, "kardeş kanından", "çatışmadan", "iç savaş gerilimlerinden" daha başka, daha modern, oyunlar bekliyoruz! Çünkü bunların hepsini gördük, yaşadık. Başıboş çapulcuların neden meydanlara sürüldüğünü tüm halkımız biliyor! Ve sen, banka kasalarında dolarlarla düzüşmekten basılmış, yorgun düşmüş liberal basın, yirmi yıldır soyulurken bu ülke, kırkbin kez, "uzlaşma" diye manşet attınız!. İplik pazara çıkınca çatışmaya ateşle koşuyorsunuz, çünkü şehvet dolu hırsızlıklarınızı örtmek için, acilen "kan", acilen kavga istiyorsunuz! Gencecik polislerin kanunsuz slogan atıp yürümelerine, öfkelerine de birkaç lafımız var. Dünyanın en zor mesai şartlarında, dünyanın en az parasıyla, yoksulluk sınırında, her yıl onlarca polisimizin intihar haberiyle sarsılıyoruz. O meydanlarda, ekmek için, maaş için sosyal hakları için, geçim derdi için intihar etmiş arkadaşlarının öfkesini de unutmadan, yürüyün!...

Açık Büfe

met üst

hayat hikayesi

hayatın sesi kısıldı

hayatın gözlerini yumdular
sevenlerine haber saldılar
yandılar yıkıldılar
ağladılar
resmi işlemler vardı uzun
koşturdular günboyu
yoruldular

hayatı kutuya koydular

kopkoyu giyindiler
kara esarplar
kara gözlükler taktılar
avluda toplandılar
sigara içtiler
dedikodu yaptılar
somurttular pustular

hayatı toprağa attılar

daha önce toprağa atılmış
öteki hayatlara baktılar
kendi sonlarını da düşünüp
korktular
buruk ve
mecburen dingin
evlerine döndüler

hayat tahtalı köye gitti

attılar tuttular ardından
hikayesinin hikayesine
kendilerini de kattılar
kimi resmini duvara astı
kimi hayat'la tüm ilişkisini kesti

Emniyet Genel Müdür Turan Genç "İşkenceyle adam öldüren sivile af var, polise yok bu adil değil" dedi. İçişleri Bakanı Sadettin Tantan da işkenceci polislerin af kapsamına alınmasını istedi.

Şili Diktatörü Pinoşe'nin 17 yıllık dikta döneminde batıya yönelik uyuşturucu ticaretinin de başında olduğu iddia ediliyor.

AÇLIK GREVİ

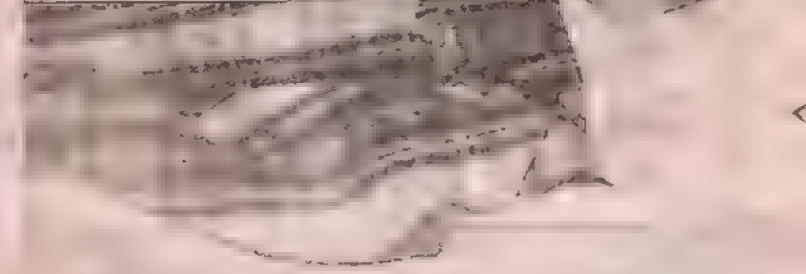

Af yasasıyla çıkmasını umut ettiğimiz Eşber Yağmurdereli için karşılama hazırlığı içinde. Çankırı yoluna 'Öküz' Götürüp, kesecektik, arkadaşlar 'kesmeyelim', ama öküz'ü götürelim, dediler. Karşılama töreni için daha tantanalı fikirler çıktı, 'mehter' götürelim, daha çarpıcı bir karşılama olur, diye düşünürken... Geçtiğimiz hafta Eşber Yağmurdereli'nin açlık grevine başladığını öğrendik. Eşber Yağmurdereli 56 yaşında ve yuksektansiyon hastası. Eşber Yağmurdereli'nin varlığı, bizler için, yıllardır, onurunu, gururunu koruduğu siyasal düşüncesinden de otededir. Biz, aşağıda imzası olanlar, çok endişeliyiz, çok korkuyoruz. Mehmet Çağçağ, Metin Ustundağ, Tuncay Akgün, Nihat Genç, Vedat Özdemiroğlu

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

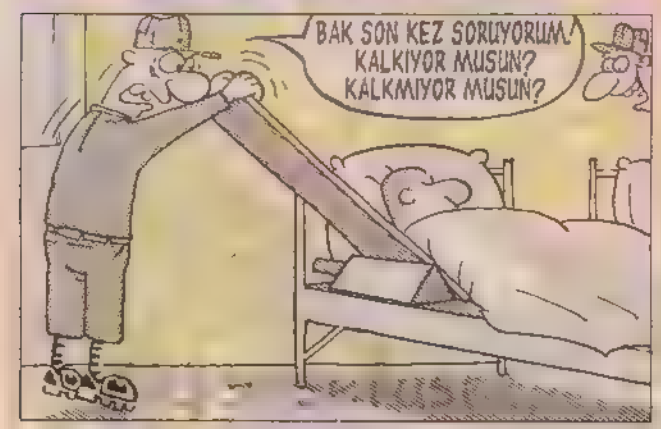

eMoy

Yapan belli, çıkaran belli af yasası sahipsiz kaldı... Rahşan Ecevit de "Bu benim affım değil" açıklamasını yaptı...

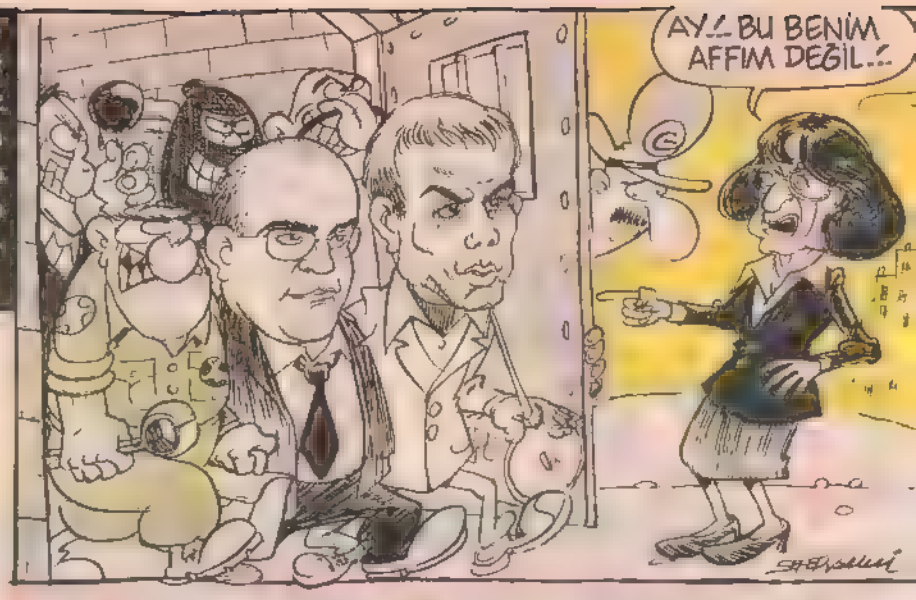

Ölüm oruçları dönülmez bir noktaya gelirken Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk "Koğuş sistemini bitireceğiz" diyerek F tipi kararlılığını sürdürdü.. Uzlaşma arayışları sürüyor..

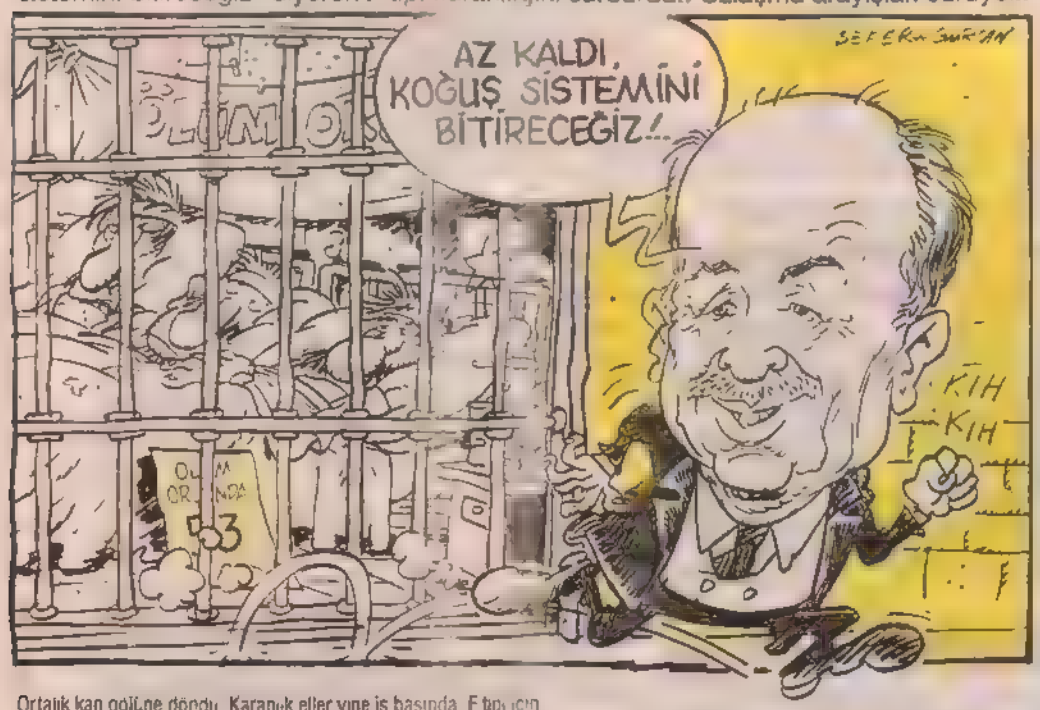

Ortalık kan gölüne döndü. Karanlık eller yine iş başında. F tipi için afiş asmak isteyen bir grup polisle çatıştı. 21 yaşındaki Özkan Tekin öldürüldü. Ardından polis otosu tarandı üç polis şehit oldu..

Cinayet suçundan mahkum olan ve Ecevit'in çıkardığı aftan yararlanarak serbest kalan MHP'li Ali Güngör, bu haberleri manşet yapan gazetelere küfür etti. Güngör, Zafer Mutlu'ya da "Onun babası belli değil annesi Manukyan'ın kardeşiymiş" dedi

Kürtçe TV konusunda "uydu çağında yasaklar anlamsız" diyen hükümet, önemli baskılarla karşılaşınca geri adım attı.

KARANLIK ELLER
yolsuzluk suçlusu
ALİ GÜNGÖR
tetikçi, sıfır af
CAVİT ÇAĞLAR
mazeret sığınağı
CAN ATAKLI
kalemiyle ölüm damadı
RTÜK
kapatma kurulu
CEMAL ENGİNYURT
işkencecilere af isteyen MHP'li vekil
RAHŞAN ECEVİT
af bacı
NECMETTİN ERBAKAN
yine iftar yine sıtmar
İŞ ALEMİ
krizin faturasını yine halka kestiler
TAKVİYE ÜLKÜCÜ KUVVET
kana kan arayış

Eskişehir'de Et-Balık Kurumu'nda çalışan bir işçi 1 kilo kıymayı zimmetine geçirdiği gerekçesiyle 20 yıl hapis istemiyle yargılanıyor..

Hollanda'da Türkiye'deki ölüm oruçlarını desteklemek için açlık grevi yapan gruba saldıran Ülkücüler Cafer Dereli adlı bir kişiyi bıçaklayarak öldürdü

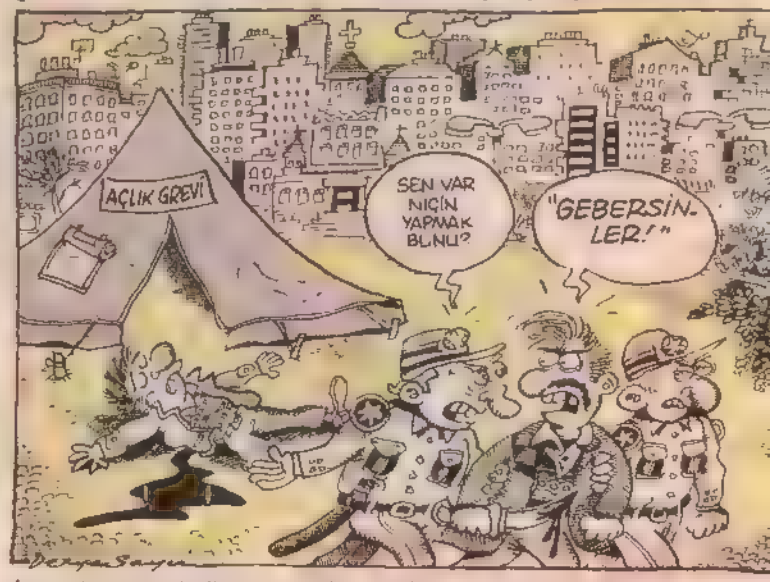

İsviçre'ye zorunlu ikamete giden Cavit Çağlar kendisini ifade vermeye çağıran DGM'ye "Kalbim rahatsız gelemem" diye karşılık verdi

Ölüm orucu yapan siyasi mahkumlara "gebersinler" diyen MHP'li Mehmet Arslan, "maksadı aşan bir laf ağzımdan kaçtı" diyerek geri adım attı... Arslan buna karşın görevinden alındı

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

kilsandy@iteman.com.tr

Küçük Prens, İstanbul'da!

Majesteleri Prens Charles,

Büyük oğlunuz, yiğitler yiğidi Prens William'ın, Şili'nın And Dağları'nda bulunan Tortel Köyü'ndeki 2,5 aylık kamp süresini başarıyla tamamlanmasından duyduğumuz kıvanç ve gururu bildirir, sizi de tebrik ederiz... Bununla birlikte; oğlunuzu, hayatı iyice öğrenmesi için bu kez de İstanbul'a yollama fikrinizin yanlış olduğunu belirtmeliyiz... 18 yaşındaki Prens William için İstanbul uygun bir yer değil Sayın Prensim... Yine de siz bilirsiniz, biz emir kuluyuz... Kraliçemizin ellerinden hasretle öperiz...

İstanbul Konsolosu Roger Sixfinger

Sir Roger Sixfinger,

Pusulanızı okudum... Ne zamandan beri konsoloslar, Prens'e uyarıda bulunuyor, merak içindeyim... Güzel bir Beyrut tayini özlemi içindesiniz sanırım... Prens William için gerekli hazırlığı yapınız... Gerekirse İngiliz asıllı sanatçı Suna Yıldızoğlu'ndan yardım isteyiniz... William haftaya orada olacak...

Prens Charles

Majesteleri Charles,

Diploması ortamındaki bütün geleceğimi tehlikeye atarak, tekrar ikaz ederim ki, Prens William için İstanbul acaip bir yer... Daha dün gece, davetli olduğum bir tavernada, yanlışlıkla garsonun yerine benim ceketimi yaktılar, ceketin astarına sakladığım iki çok gizli belge ile çeyrek milli piyango biletim yandı... Ayreten, Suna Yıldızoğlu'na ulaşamadık, ama Kayhan Yıldızoğlu'nun çok selamı var!..

İstanbul Konsolosu Roger Sixfinger

Roger,

Terbiyesizliğin alemi yok!.. William iki gün sonra orada olacak... Çalışıp pişmesi için güzel bir iş ayarlayın... Ayreten "sır" ünvanını kaldırdığımı farketmişsindır... Laga-lugaya devam edersen İstanbul Konsolosluğu'nu da kapatırım... Kayhan Yıldızoğlu kim, sen de selam söyle...

Prens Charles

Sevgili Babacığım,

İstanbul'a geleli 10 gün olmasına karşın, hayatımda önemli değişiklikler oldu... Kumkapı'da bir ocakbaşında garson olarak çalışıyorum... Şef garson Tatar Hamit beni maça götürdü, orada "Şarabı da çeriz, esrarı da çekeriz", "Zıpla,zıpla, zıplamayan ibnedir", "Onbeşinci dakikada nasıl koydu Nouma" gibi tezahüratlar öğrendim... Mekanda iki kez kavga çıktı, biri kanatlar az pıştığı için, diğeri mafya hesaplaşmasıym ş... Şışman ve kıllı biri, zayıf ve kıllı birinin bacağına sıktı!.. Ayreten üçü resmi kişi olmak üzere, beş insana haraç ödedik... Güz Gülleri'ni komple Türkçe söyler hale geldim, Yarım Keskın Bıçak'ta ise nakaratı biliyorum... Dün akşam iyi giyimli, Ersin adlı yaşıtım bir genç gelip benimle tanıştı, yanında ilik gibi kızlar vardı... Son olarak, İngiliz atları burada çok seviliyor, Hot Jazz diye bi beygir var, Tatar Hamit ve dostları onu hep tek geçiyor!..

Oğlun William

Sir Sixfinger,

William'dan tuhaf bir mektup aldım... Zıplamayan niye ibnedir, kanatların az pişmesi ne demek, bacağa sıkmak nedir, Güz Gülleri nedir, Yarım Keskın Bıçak ne demek, ilik gibi kız nedir, Hot Jazz'ı tek geçmek niyedir?.. Tüm bunları William'a sezdirmeden bana açıklayın... Gerekirse İstanbul'daki hayat eğitim süresini kısaltabilirız, görüş bildirin... Tatar Hamit'i araştırın!..

Bu arada tekrar "sir" oldunuz... Ben böyle ani bi parlarım, sonra sınırım geçer... Yanıtınızı bekliyorum...

Majesteleri Charles,

Eyvahlar olsun!.. Prens William, ocakbaşındaki kasayı patlatıp ortadan kaybolmuş... Nerede olduğunu tespit edemedik... Bir dönem ünlü bir hocanın yanında "Motor Grubu Sorumlusu" olarak çalışmış olan Ersin isimli şahıs tarafından kandırıldığını sanıyoruz... Her ihtimale karşı Tatar Hamit'i kaçırdık, konsolosluğun çatı katında alıkoyuyoruz... Bay Hamit ilginç bir tıp, sabahları mısır gevreğine süt yerine boğma rakı doküp yiyor!..

O kadar uyarıyı boşuna yapmadıydık... Neyse...

İstanbul Konsolosu Roger Sixfinger

Babam, Güzel Babam,

Nasıl özledim seni, o kadar olur... Şu an ruh gibiyim, çokca da içtim, kafalarım duman... Babacığım, Ersin But adlı arkadaşla naylon bi şirket kurduk, hayali ihracat yapıcaz, her makamdan ortaklarımız mevcut... Senden ricam, olayın İngiltere gümrük ayağını halletmendir!.. Sıkı indirimler, ciddi sakalar var!.. B B P L B D.G.D.!..

Yavrun William

Sir Sixfinger,

"B.B P L.B D.G D." ne demek, acil araştırın!..

Prens Charles

Saygıdeğer Kraliçe,

Kendim, ticarete uğraşan bir kışıyım, Kumkapı'daki "Duygusal Ocakbaşı"nın sahibiyim... Torununuz William, hayatı öğrensin ve afedersiniz, ömrü boyunca bazı puştluklara karşı bağışıklık olsun diye geçici olarak mekanıma yerleştirilmişti... Fakat bir hafta önce kasayı hortumlayıp kaçmış bulunuyor... Tatar diye bilinen Hamit Kısık adlı şef garsonum da kayıp, o da olayın içinde olabilir... Yasal faiziyle beraber zararım, 3 milyar 420 milyon liradır... Güneşi batmayan imparatorluğunuzun bu parayı seri şekilde ödeyeceğine inancım tamdır... Hizmetinizdeyim!..

Talip Kartopu

Majesteleri Charles,

Tatar Hamıt'in yardımıyla şifreyi çözdük, açılım şöyle: "Bas bas paraları Leyla'ya, bi daha mı gelicez dünyaya?" Bay Hamıt pazarlık yaptı, ünvan almadan yardım etmeyi reddetti... Mecburen, mevsimlik işçi gibi 'geçici lord' yaptık kendisini!..

Bu arada Beyrut'a tayinimi rica ediyorum... Belgrad da olur... Son dönemde çok yoruldum...

İstanbul Konsolosu Çileli Roger Sixfinger

Mr. Kartopu,

Size ödeme yapmayı reddediyorum... Fakat bu mektubu göstererek, İstanbul'daki İngiliz Kütüphanesi'nden istediğiniz kaynak eseri alabilirsiniz...

Kraliçe Elizabeth

Babacığım,

Bugün "Skerim kütüphanesini de, kaynağını da...

Paramı - ödemezsen mermi manyağı yaparım seni!" şeklinde bi cep mesajı aldım... Dehşete kapılmış durumdayım, yarın ilk uçakla dönüyorum. Neden geldim İstanbul'a?.

Hayatı Öğrenmekten Vazgeçen

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK

MAALESEF RAHİM, KANSERİNE YAKALANMIŞSINIZ.!..

OOHH! AHH, OHH!.. TİTREŞİMLİ, TİTREŞİMLİ !..

BIZZZZ ZZZZZ

CEP TELEFONUNUN KANSER YAPTIĞI DOĞRUYMUŞ DEMEK.!.

Paranoya

TORUN, ÇABUK GEL, DEDEN BALTAYLA ODUN KIRARKEN KAZA GEÇİRDİ.!..

TAMAM, HEMEN GELİYORUM !

NASIL OLDU BEN DE ANLAMADIM...ELİMDEN KAYIVERDİ.!..

Altı aylık bo tuyu tombik tekir-beyaz kız kedi. (Aşıları tam) ayrı eve çıkmak istiyor. 0532 243 79 34'den Arlo.

HADİ EVLENDİNİZ, PEKİ ÇOCUK YAPMANIZ ŞART MIYDI ANUNA KOYYİM YAA !?

KES SESİNİ BAKİİM. NE BİÇİM EVLATSIN SEN BÖYLE? AAA?!

BEN SÜNNETİMİ BEDELLİ YAPTIM CANIM... BAK BELGESİ DE BURDA İŞTE !..

EN VERİMLİ ÇAĞIMIZDA ASKERE ALIYORLAR YAA !

KESİNLİKLE !.. BENİM GÜNDE TAM 20 LİTRE SÜT VERDİĞİM DÖNEMDİ ŞİMDİ !

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kadir Yılmaz

İYİ DE BİRADER, BEN BU POKU SANA BÖYLE Mİ VERDİM? KIRMIŞSIN CANIM ALETİ :.

YAA Bİ KAÇ YERİ ZEDELENDİ AMA ÇALIŞIYO :.. ŞÖYLE ALTTAN TUTARSAN İYİ OLUR, AÇILMAZ :.

BAŞKASININ MALINA SAYGI GÖSTERMEYEN ADAM TİPİ DE MEŞHURDUR EVLADIM... BU ADAMLAR BAŞKALARININ MALLARINA SAYGI GÖSTERMEDİKLERİ GİBİ KENDİ MALLARINA DA DİKKAT ETMEZLER... EVLERİ HEP DAĞINIKTIR

DUYMUYO, ZUM SEN, KONUŞ BAKALIM KENDİ KENDİNE :

SONY PLAY STATION

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ABİ, NE KADAR DÜZGÜN BİR EVİN VAR YA...

KİTAPLIĞIM VAR HEPSİ DERLİ TOPLU DURUYO. E.BİSELİK VAR KALEMLİK. KASETLİK..

ÇATAL KAŞIKLIK... AYAKKABILIK... TABAKLIK, HAVLULUK, EKMEKLİK... HERŞEY SATILIYO... SONUÇTA BİR MATKAPLA İKİ VİDAYA BAKAR İŞ... ÖYLE DAĞINIK EVDEN HOŞLANMAM.

1 hafta sonra

İŞ ANNELİK VE ANNELİK YAPTIRDIM AYAK ALTINDA DEĞİLLER. LAZIM OLDUKÇA ÇIKARIYORUM, ÇALIŞTIRIYORUM, TEKRAR KOYUYORUM YERLERİNE :.

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

NE DEMEK EFENDİM, GÖRÜŞEMEZSİNİZ ZİYARET SAATİ DEĞİL! SEN BENİM KİM OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN!

A AAA! N'OLDU PARMAĞINA KADİR?

AAHĞ!

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat için doğanlar

KADİR YILMAZ

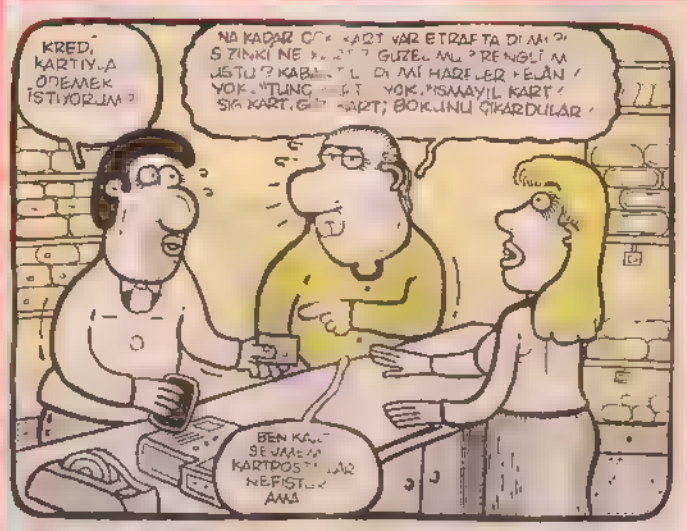

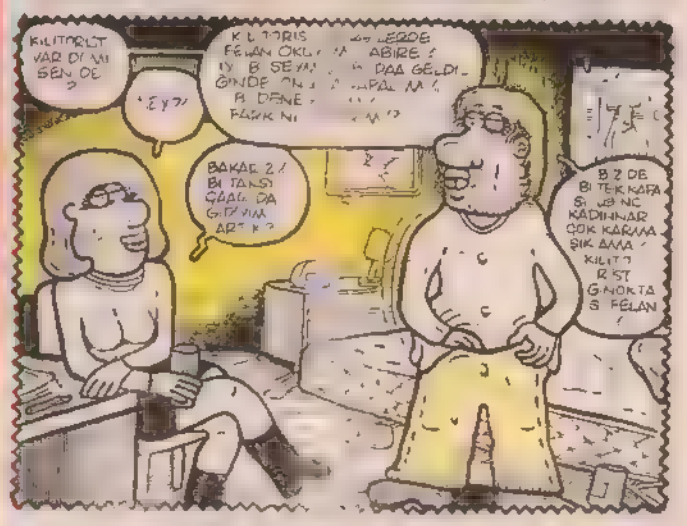

TEREGLİ

PICTURES

CAN BARŞAN
barslan@leman.com.tr

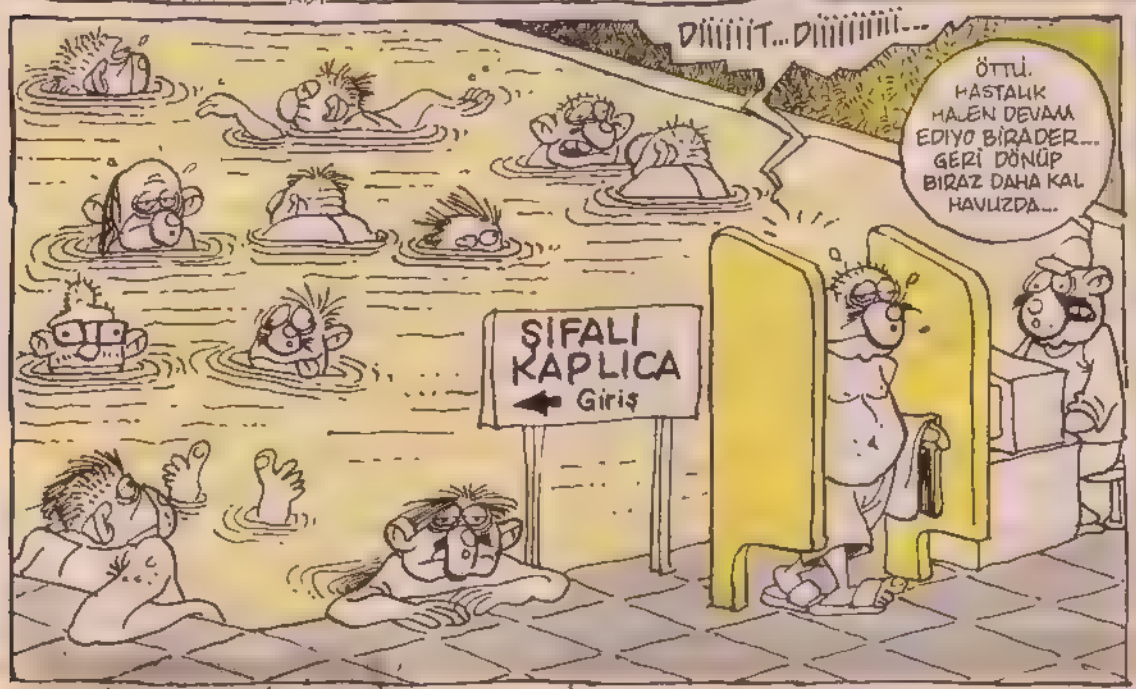

canbarslan@turk.net

Komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

AYRINTILAR

M. ÇETİN EDİDEN

Selam... Minibüsün, en öndeki, o tek kişilik koltuunu, sevmem, tercih etmem aslında. En arkanın, diptekı köşesı hoşuma gider. Ne bilyim, değışıklik olsun dıye, ya da, o gün yorgun ve sıkkındım, bı kişıyle bile temas etmek istemıyorum, deymesın kimse, uzak dursun; bu yüzden belkı de; açtım kapıyı, kaptan'ın yanına oturdum bu kez. "Kaptan" dedıklerı zaman, hem gıcık kapıyorum, hemde ımrenıyorum aslında! Bı kere bile, "kaptan" felan dıyemedım. "Usta" dıyolar bazen. "Patron!" dıyenler var ayrıca! "Şoför bey" dıyenler de oluyo tabı. "Kaptan" demek en ılgıncı ama. "Kaptan" dıkkm, adım Berdl şoför bey dersenız sevmınm" şeklındekı bı sürücü teplesıne raslamadım hıç! Demek hoşlarına gıdıyo, "Kaptan", "Patron" dıye seslenılınce, güzel bışı hıssedıyolar! Mınıbüsle ılgısı yok belkı, mınıbüslerde rastlamadım hıç çünkü, başka mekanlarda da bazen, hıç ılgısı yokken, "müdürüm!" dıyolar! "Ulan, ne zaman, neyın, nerenın müdürü oldum, haberım mı yok acaba!? "dıye şaşırtacak kadar, anlamsız ve berbat bı seslenış bu yaahu!. Kabalık etmek ıstemem! Belkı dıyen ıçın özel bı anlamı vardır Ama ben de, mudur gıbı hıssetmek zorunda kalırsam, o kötü. Tanıdım ıkı mudur oldu, benı etkıleyen. Bı tanesı ılsenın mudürüydü Geçtım halde ılse sona; bı ay sonra, aslında kaldırımı, b yanmışlık yapıldı nı söyledı. Haklıydı; ben de ıkı ay çaktırmamıştım zaten. Öbürü de, bana bı yerde staj staj ışı bulan, et balık kurumundakı bı mudürdü. Staj yerını buldu dıye dıl de, et balık kurumunun habıre önünden geçerdım çocukken, ıçını merak ederdım; buna vesıle oldu dıye o mudurü unutmadım! "Mudur" fena bışey dıil heralde, ama yıne de, hıç ılgısı yok ıken, değışıklik olsun dıye, "müdürüm!" felan denmemelı kımseye Ayrıca, mudur, art dırektör kısım şefi, yardımcı pilot, kareograf felan, bunun sonu da yok kı! Herşey densın o zaman, kım ne ısıyosa!

Hemeyse; oturdum öne, o tek kışılık koltuğa. Hmm? Fena dıil! Ama, "Biraz bu tarafa kayarmısın bırader?!" dedi kaptanı. Nası yanı?.. Haal vay uyanık!. Bı tabure gıbı, küçük bı koltuk daa yapmış, vites kolunun yanına. Böylece, bır yerıne, ıkı yolcu alabılıyor ön tarafa. Hay ben böyle şansın! Kırk yılda bi ön tarafa oturalım dedik, başımıza gelene bak! Yok canım, o kadar da dıil belkı yanı, küçük koltuk ışe yanyo sonuçta! Gıderım ben burda. Fekat ıyıce yerleşınce, yanıma ıkıncı yolcu gelınce annaşıldı ışın pısın! Daa doorusu, tam yerleşeme-

Günlerdir seni aramadım,biliyorum....

Bugün pazar...Vakit gece yarısı... Birkaç gün sonra ölümler başlayab l.r... Gözum, kulağım televizyonlarda, cezaevlerine giden arkadaşlarımın telefonlarında... Arkadaşlarım kırg.n, ama bir o kadar karıksamış bir sesle **birkaç kişi ölmeden bu sorun çözülmez**, diyorlar. Demek o bın yılık yasa değışmemış, sen yanmasan ben yanmasam, nasıl çıkar karanlıklar aydınl ğa.

Demek hala tarih bıraz olsun kıpırdayabılmek için yen kurbanlar ıstıyor

Ne olur, bana karamsarsın, ne olur bana sen acılan seviyorsun deme... Bak şu ölume yatmış genecec'k çocuklara... Ben mi yarattım bu zorbalığı... Ben mi horladım,ben mi reddettım bunca insanı . Bu korkunç sevgısızlık benım eserım mi... Ben mi sebep oldum bu uçsuz bucaksız yoksulluğa,.. Kım bu kadar ınsanı bu denlı çaresız bırakb...

Vücuduma ne deyse acıtıyor gunlerdı r... Sanki yanmış g bi her tarafım Yorgana bile sarılamıyorum. Çok üzu duğum zamanlar hep böyle olur Bı de o çok denılerıme gızledığım sevgını hıssettığım zamanlar . Dün gece yorganım vucuduma değd ğı an hıssettığım yanık sızıyla birlikte bu acıyı yenıden hatırladım .. Hatırlamakla kalmadım, onun en derınlerden yukarıya... kalbıme, yüzüme, tenımın her zerresıne doğru ıçımı kanata kanata yukseldığını hıssettım...

Saklamaya gerek yoktu, anlamıştım .. Bu güne dek hayatımda benı var eden ve bana anlam kattığını düşündüğüm hemen hıçbir şeyle sonuna dek hesaplaşmadığım ıçın ne zaman bır konuda denı bır üzuntü, denı bır hesaplaşma yaşasam, ertelediğ m, ruhumun derınlıklerıne gızleyıp beklettığım tüm hesaplaşmalar, bulunduklan yerden bana ınat, bana rağmen ıçımı kana kanata yukarıya... kalbıme, yüzüme, tenımın her zerresıne doğru yukseliyorlar...

Gunlerdir seni aramadım, bılıyorum... Ama ınan, yıllardır belkı de hıç olmadığı kadar seni düşündüm... Hıç olmadığı kadar yüzünü hıssettım yüzümde... Ölmeye yatan gencecik çocukların o solgun, o can çekışen yüzlerınde gezınıyordu yüzün... Sanki onlarla beraber sen de yaşamak ıçın öluyordun... Sanki onlarla beraber sen de hayatın gerçek anlamını, onurlu yaşamanın ne olduğunu, o günlük, o basit hayatımızda ıçınden bir turlü çıkamadığımız sorunların çözümünü, bu dünyanın dıliye kazandığın her şeyi, ama her şeyi sırıtarak, üzenne bir yuk gıbı gıydığın hayatını çıkartıp atarak, en dıbe ınerek, umutsuzluğu bile küçümseyerek, en son yer neresıyse oraya korkusuzca gıderek anıyordun....

Bugüne dek hep olduğu gıbi... Ben hayatta neyi ısteyıp başaramadımsa, bunları hep senden bekledim sevgılı... Ben ne kadar bencılsem, sen o kadar fedakar oldun gözümde... Ben ne kadar duyarsız ve aymazsam, sen o kadar şefkatlı ve duyarlı; ben ne kadar korkak ve çaresız ısem, sen o kadar cesur ve umut dolu oldun... Kendımde arayıp bulamadığım o soylu gızem hep sen-

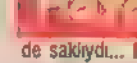

de saklıydı... ki, aşkımız ş ndeyd Ba bana bile sevd erte eyip durm sakladığın aşk

Günlerdir s ve çılekeş ann

Evlatlarına c cu tutan anne Günlerdir haya rındekı bır yanı

Onlar da bı lan var, korku birbırlerıne ett var Ama ne Onlara kımse çoğu okuma y lü,en zalım yö Günlerdir sevg gının ve aşkın yabımızı duşün ne olduğunu d

Ölüm oruçl dolup dolup taş kır'dan telaşlı kararlı adamlar Hepsi tek tek kendınce mahd ca yoldan, onc dece elımızı sı dı. . Kavuşma sun azalmaya kanı bıraz olsu ığı usulca solm mış kılımlerde derınleşen o aç pıdan ıçerı gır kokusu ortalığ sa bır an, ama

Dünyanın en yokken o vardı vardı...

O korkunç g gıtmıştım... Bı kazın altında bi ılk kez o gün, Yalansız, çıpıl bu... Hayır tıks kmmadım bu kaderıme sayg ettım... Hayatın

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

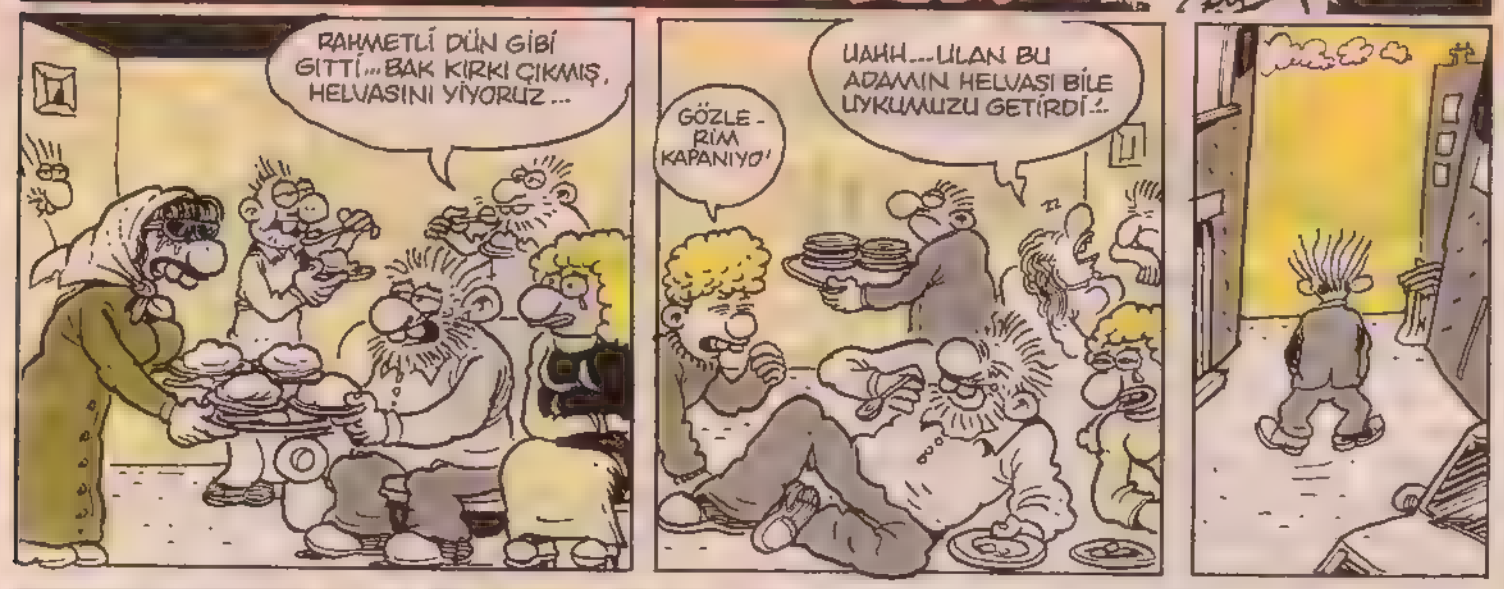

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Tepki Cumhuriyeti!

Türkiye Cumhuriyeti Tepki Cumhuriyeti değil, Tepkisizler Cumhuriyeti!

Oysa Türkiye açlıktan intihar edenlerin, çöplükten beslenenlerin ülkesi.

Sefalet içindeki çoğunluğun ve sefahat içindeki azınlığın ülkesi.

Bu durum başka bir ülkede olsa orası Tepki Cumhuriyeti'ne dönüşmez mi?

Azınlık keyifleri köpürtürken, çoğunluk tepkileri köpürtmez mi?

Bir tarafta milleti soyan, ülkeyi satan, gelecek nesilleri bile borçlandıran bir avuç niyeti bozuk...

Peki bunlara karşı nerede milyonlarca asabı bozuk?

Milyonlarca asabı bozuğun meydanları doldurup tepkileri köpürtmesi gerekmez mi?

İnsanca-hakça olmayan düzene isyan ettikleri için hapisteki gençler ölüme yatıyor; halkımız ölüm sessizliğini bozmuyor.

O gençleri **dar alanda kısa hayatlar** demek olan hücre tipi zindanlara kapatmak isteyenlere hayatı zindan etmiyor.

Bırakın bunu işçi, memur kuruluşlarının **sefalet ücretine hayır** diyen mitinglerine katılmak için 70 milyonluk ülkede 70 bin kişi meydanlara koşmuyor.

Meydanlara koşmayan halkımız türbelere koşuyor.

Oruç Baba, Telli Baba gibilerden medet umuyor.

Türbe taşlarına yüz sürerse doyacak, cüzdanını sürerse paralanacak sanıyor.

Türbe taşlarına sürün; ömürboyu sefalet içinde sürün!

"Kurtar bizi" diye Baba'lara koş; cüzdan da, mide de ömürboyu boş!

Ölülerden medet uman üzerine ölü toprağı serpilmiş halkım; artık dirilsen!

Ve bilsen ki düzen değişmedikçe değişmez senin sürünmen.

Bir avuç azınlık keyifleri köpürtür, sen tepkileri köpürtmezsen!

amı dayıycak bı arkalık yoktu. Üstelik, ayaklarımı da, vites ko-
mesın diye, diz kapaa bölümünden abuk sabuk bı açıyla, ke-
aki bı boşluğa doğru kıvrılmıştım! Sırtım zaten, çok saçma
Sırtımın, azcık bı bölümü, sağ omzumun bırazı anca, yanda-
koltuğa yaslanabiliyodu. Bu da, müthiş bı dikkat ve kasılma
em gerekiyo demektir; çünkü, en ufak bı virajda, frende filan,
an yatar, düşerim kesin! Yanıma, yani benim o tek başıma
oturcaamı sandıım yere de, bi kadın binmişti. Erkek olunca,
an değebiliyo raatça, destek alabiliyosun. Ama şindi, bi de
neme gayreti var. İlk virajda, hemen tutunacak bı yer aradım
yle! Yoksa, ya kafam kadının göğüslerine düşecek ya arkaya
rt üstü oraya bı yere uzanıcam, ya da vites kolunu tutup son
mı da teybe, cama felan vurucam! Ulan, bı tane çıkıntı, kü-
, tutunacak en ufak bı oyuk felan yok!. Her taraf dümdüz san-
sıyla, bütün gücümü, sırtımın bi yere dayanabilen o beş san-
relik kısmına ve, yere iyice bastım ayaklarımdan birine ver-
virajın, artık en dayanılmaz, "düşüyom!" dediım bölümünde
ne gördüysem artık, uzattım elimi kolumu, parmaklarımı bı
pençesi gibi, ön tarafta, torpidonun ordaki bı şeye; bışeyın bıl-
şeyine, belki de hiç bışey yok; bı pütür'e, bı düzlemin en az
yerine, son anda, anca tutunabıldim!. Bütün aarlık merkezi-
ere dayanabilen kısımlarıma zaten vermiştim ama; o küçük
yine de, bütün bu pozisyonu ve direnci gerçekleştiren kilit
ıydu Gerçi, hayvan pençesi gıbı can havliyle uzattım elimi di-
ma, bı yandan da, insanca ve biraz kibar gözükme kaygısı
öyle yapmadı ve, bu yüzden, iki parmaam ve üçüncünün ya-
parmaam da arkadan avcuma destek felan şu an tam halır-
; normalde elimi öyle bükemıyceem bı şekılde kıvrıp, tutun-
!. Kısacası, bu acil ve zaruri tutunuştaki gücü, istediı her an
abilse insan, belki de evde halının üstünde, iki parmaayla şı-
ebilen biri olabilir .
ı virajdan önce de soğuk terler dökmeye başladım, fakat, tam
fik yavaşladı, saakınce, güzel bı şekilde döndük! Hattaa, buna
, hiç bi yerden en ufak bı destek almadım şahsen! Düşüyo gı-
iduysam azcık kayıp; bu sadece bı oyundu ve, dizginler benim
di; sonra keyifle doğruldum. Böylece, son duraa geldık ve,
geçip, o hiç sevmediim uzun caddeye girip, kalabalığa ka-
e çaprazlama karşı kaldırıma geçerken, kafamı az döndürüp,
baktım! Tranvay geliyo mu, geliyosa çarpışmayalım diye. O
langır lungur! lingir lingir! ses çıkarır! Yine de dönüp baktım
e! Çünkü bu bakış hoşuma gidiyor; çoğu zaman hiçbi şey gör-
bile.. İyi günner diliyorum..

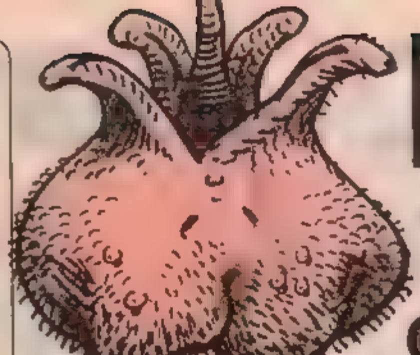

LALE ZAMANI GELDİ!

2000 yılının lale adayları, yine LeMan okurlarının önerileriyle belirlenecek. aşağıda sıralanan dallardaki lale adaylarınızı bize gönderin. Sayı sınırlaması yoktur. El yazıları lütfen okunaklı olsun. Bu dallar dışında aklınıza gelen başka alanları da yazabilirsiniz. Bir yıl boyunca LeMan'da haftanın lalesi olanlar ile sizin üstünde en çok durduğunuz isimleri harmanlayıp, bir ay sonra kesin listeleri açıklayacağız. Hadi bakalım, üşenme olmasın!

Kategoriler: Politika, Müzik, Magazin, TV, Reklam, Klip, Spor, Bürokrasi, Kurum, Ekonomi, İş, Basın, Terim, Klasman Dışı.

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80080 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 - 251 42 44
E-mail: lale@leman.com.tr.

...n İçindeki Ölümde Çürüyorsun

...emi öylesine tutkuyla saklıyordun
çok tutkuyla taşıdığın o gizemin
...ndini öylesine inandırmıştın ki, beni
...an... Sana öyle inanmıştım ki, hep
...n bir kez olsun yüzleşmeyi kalbinde
... Sana öylesine inanmıştım ki...
...ayamadım sevgili , çünkü onurlu
yanındaydım.
...k vermek için haftalardır ölüm oru-
...lerin bir hayretle seyrediyordum...
...e ölümün anlamını, onların gözle-
...sönen ateşte arayıp duruyordum...
...bi insan sevgili... Onların da zaaf-
...ar, küçük yalanları,basit umutları,
...haksızlıkları, çocuksu bencillikleri
...a olsun sevdikleri için ölüyorlar...
...olamaz... O küçücük, o yoksul, o
bilmeyen kadınlar var ya ,en güç-
...lerin bile korkulu rüyaları onlar...
...nlerdir o annelerin dizi dibinde sev-
...duğunu düşündüm, hayatını ve ha-
Kendini adamanın ve direnmenin
...düm ..
...n yapıldığı tutuklu aileleri derneği
Adana'dan, **Antakya**'dan, **Diyarba**-
...uklar, öfkeli gençler; yorgun, ama
...gun, ama dirençli kadınlar geldi...
...zi sıkıp,yanağımızdan öpüp, hepsi
...ama sahici bir şeyler söyledi... On-
...ksulluktan, onca imkansızlıktan, sa-
...anınızdayız, demek için gelmişler-
...ve beraberliklerin sıcaklığı biraz ol-
...ün... Birlikte söylediğimiz türkülerin
...ümeye, iyimser haberlerin gerçek-
... görsün yıpranmış halılardan, eski-
...mil gömleklerden, içimizde giderek
...uygusundan, sürekli açık duran ka-
...oğuk rüzgardan yayılan yoksulluk
...sızın kaplıyor; bu çok eski koku, kı-
...derinden susturuyordu bizi. .
...i kokusudur yoksulluk kokusu... Biz
...gili... Biz yokken yoksulluk kokusu

...emden bir iki gün sonra **Yalova**'ya
...n enkazını henüz kaldırmışlardı. En-
... ceset duruyordu. Ölüm kokusunu
...ez o denli derinden hissetmiştim...
...vuntusuz ve tesellisiz bir kokuydu
...edim, uzaklaşmadım, kendimi sa-
...adan... Beni bu kokuyla buluşturan
...yup cesetlerin taşınmasına yardım
...kadar eksik, ne kadar yarım, ne ka-
dar tamamlanmamışsa, bu koku, cesetleri taşıyan bu zaman o denli bütün, o denli gerçek ve eksiksizdi...

Bu kokuda saklıydı yarışı kaybetmemek için yaşamadığım çocukluğum, kendimi korumak için hep eksik bıraktığım aşklarım... Bu kokuda gizliydi dostlarımdan, sevdiklerimden esirgediğim sevgiler... Bu kokuda gizliydi bu hayatta söylemeyi hep ertelediğim o asıl, ve o belki de son sözlerim... Ve artık geriye dönüşü olmayan bütün dalgınlıklarım bu kokuda gizliydi...

Hatırladıktan sonra belleğime saplanıp kalan bu koku yüzünü bir kez daha aydınlattı içimde... Yüzün ve yüzündeki sevgi, dalgınlığımı kanattı bir kez daha. ,

Ve o an ömrümü ortadan ikiye bölercesine,bana ait ne varsa ikiye bölercesine seni aradım...

İlk sözün, **neredesin, neden günlerdir beni aramıyorsun,** oldu...

Ölüm orucundaki annelerin yanındayım, dedim... **Hani cezaevlerinde çocukları da ölüm orucunda olan.. İşte oradayım... İstersen gel, hem destek vermiş olursun, hem de ne bileyim, görmüş olursun...**

Sonra sustum, bekledim, aslında ben ne konuştuğumu duymuyordum, senin ne diyeceğini bekliyordum kendimi unutup...

Ben artık acı duymak ve ölümü konuşmak istemiyorum... Çok üzülüyorum o insanlara, ama biliyorsun kötü oluyorum, günlerce kendime gelemiyorum. Benim acım bana yeter, başka bir acıya tahammülüm yok... Oraya gelmek istemiyorum...

Hepsi buydu söylediklerinin... Acı bir rüzgar kulağımda uğulduyordu... Nerede ve kimlerle olduğunu bile hiç sormadım... Beni niye sevdiğini düşündüm kulağımdaki o acı rüzgarla birlikte..., Ve bunca insanın içinde neden seni sevdiğimi ve seni aradığımı düşündüm... Buradaki insanları bırakıp senin yanına gelirsem neler hissedeceğimi , gerçekten mutlu olup olmayacağımı düşündüm... Ben burada,yoksulluk kokusunu sonuna kadar içime çekip hayatımı sorguluyordum... Yoksulluk kokusu ölüm kokusunu çağrıştırıyordu... Ölüm kokusu içimdeki yüzünü aydınlatıyordu... Yüzün içimdeki bütün dalgınlıkları, eksik, yanlış, söylenmemiş ne varsa hepsini kanatıyor, beni yeniden o paramparça ettiğimiz hayatımıza fırlatıyordu... İşte ben de böyle bir anda, böyle bir yükselişte, böyle bir alçalışta seni arıyordum... **Benim acım bana yeter,başka bir acıya tahammülüm yok,** diyen sesini arıyordum...

Başka bir zaman, başka bir yerde aynı cümleyi ben de kurabilirdim... Hem senin sesin benim sesimdi... Bu hayatta sonuna dek en iyi bildiğim sesti seninki. .

Bir yanım sende kaldı, bir yanım burada şimdi...Bir yanım seninle orada tutunmaya çalışıyor, bir yanım burada yoksul ve onurlu analarla ölüm orucuna destek veriyor...

Bir yanım orada seninle hayatı sorguluyor durmadan , bu sorguya biraz ara verip tutunmaya çalışırken bile acı çekiyor; bir yanım burada hayatı sorgulamayı çoktan bırakmış , ölümle hayat arasında korkusuzca gidip gelen insanların arasında kendisinden utanıyor...

Oysa ben seni bilmez miyim sevgili...Bir davaya sonuna dek inanıp ,peşinden her şeyi göze alarak gitmeyi ne denli istediğini bilmez miyim... O cesur marşlardan, o hep bir ağızdan söylenen türkülerden, o hep birlikte demir kapılara vurulan sımsıkı ve kardeş yumrukların kışkırtıcı uğultusundan ne kadar çok etkilendiğini bilmez miyim...

Ama onlardan biri olamazsın sen...İçinde kuşku ağaçları var senin... Kalbinde ondan daha ağır bir kalp var.. Bir benliğin var, benliğinden daha lanetli ,ağır ve durmadan kanayan...

Kutsal bir sevgin var senin, yeryüzüne çıkardığın an sana rağmen,bana rağmen hayatın kirlettiği...

Sürüp giden bir savaştır hayat... Böyle bir savaşta sevgini kanıtlamak zorundasındır... Ne kadar çok kanıtlamak istersen o kadar çok kirletirsin onu... Oysa bu dünyadaki hiçbir dilde, hiçbir felsefede yeri yoktur sevginin...İşte bu yokluk koparır seni senin gibi olanlardan... Bu imkansızlık bütün mutluluklarını bencil ve kimsesiz kılar .

Hayata geçmemiş sevgindir şimdi vücudumda yanık lekeler bırakan... Ne zaman birilerine çok üzülsem, birilerini çok düşünsem ruhumun en diplerinde sakladığım sevgin bana rağmen, bana inat, yukarıya... kalbime, yüzüme, tenimin her zerresine çıkar...

İşte bu yüzden başlarında kırmızı bir bantla ölümü bekleyen çocuklardan daha çok acı çektiğini benden daha iyi kimse anlayamaz...

Çocukları için ölümü göze alan annelere ne denli hayranlık duyduğunu benden başka kimse bilemez...

Ölümün içindeki hayatı özlediğin halde, hayatın içindeki ölümde çürüyüşünü kimse benim kadar hissedemez...

CEZMİ ERSÖZ

* **Zaide Çakır.** Kum Saatinde Kumkapı. Aras Yay. Öyküler
* **Necmiye Alpay.** Türkçe Sorunları Kılavuzu. Metis Yay.
* **Hasip Akgül.** Görme Kılavuzu. Alaş Yay.
* **Fuat Uğur.** Kutsal Tibet'e Yolculuk. Çiviyazıları Yay.
* **Bedri Baykam.** Kemik. Piramit Yay.
* **Öteyye.** Kültür-Sanat-Edebiyat Dergisi'nin 1. sayısı çıktı.
* **Hazan.** Aylık kültür edebiyat dergisi. Yazışma adresi: Ferda Fettahlı PK. 82 21100 Diyarbakır.
* Merve Çay, Orhan Halis, Mustafa Atalan, Deniz Kılıç, Filiz Özgül, Neslihan, Saliha Demir, Damla Tuğlu, Nurdan Gencel, Özgür Eltan, Selçuk Özyurt, Firuze, Ayşe Akdeniz, Aylin Alaylı, Macide Ulusoy, Nurgül Sevinç, Çiğdem Eyi, Yeliz Sevgili, Ayşenur... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...
* Onur Şimşek, Özlem, Eda Şahin, Tülin Akyıldız (beni ara), Yetin, Çiğdem, Güneş, Derya Yıldız, Ebru Cihan Yılmaz, Filiz Müezzinoğlu, Gamze Pankdamış, Gülsüm Anafuma, Güneş Kalkan, Hakan Hayvanoğlu, Solmaz Akça, Gürkan Uzel, Sema Betül Kaya, Serdar Aksoy, Dilara Şimşek, Özgür Karateybek, Recep Yesek, Mehtap Mutlu, Nesrin Şahin, Meltem Neslim, Ülker Kocael, Herman, İkbal, Erkan, Funda Avcı, Esra, Özgür Çağrım, Dilara Pekar, Gülçiçek Bal, Gamze Erinç, Bırsen, Tarık Dağ, Gülşen, Hadi Özışık, İlknur Tatal, Mustafa Küçüktepe, Özge, İkram Töre, Serkan Özden, Şengül Demirtaş, Şükriye Şen, Umut Gelday, Alen Arslan, Aşkın Uyar, Garel. E-mail'lerinizi aldım sevgiyle

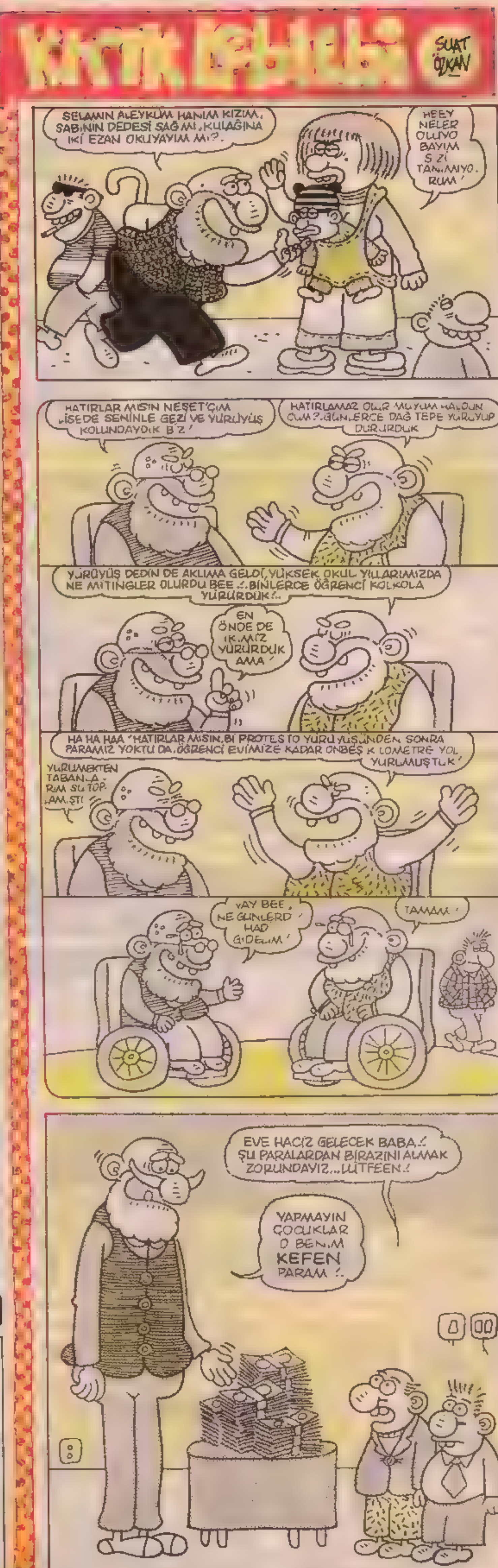

kırıkleblebi@leman.com.tr

Hatırlatma...

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

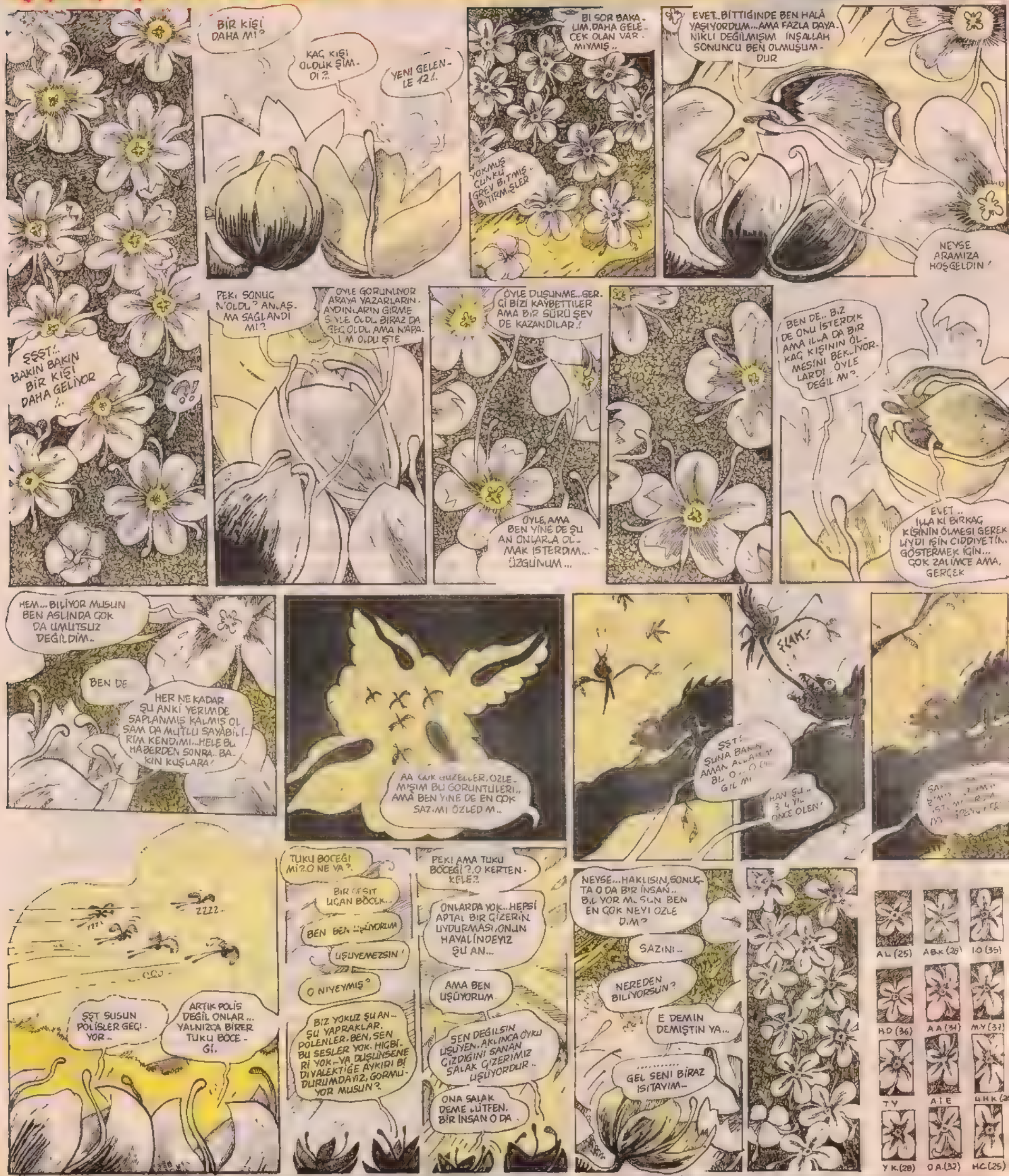

12 kişinin yaşamını yitirdiği bir önceki ölüm orucu sonrasında çizilmişti bu sayfa!.. Aradan 4 yıl geçti ve ne değişti?.. İşin vehametini anlayabilmek için

DENGELİ BESLENME
KAAN ERTEM
kaanertem@yeman.com.tr

ÖKİZ CLUB TRAVEL SEYAHAT

VALLA TURAN BEY, BİLGİSAYAR KAYITLARINDA BİR HATA OLMUŞ PARANIZI GERİ VERİCEZ

YEDİNİZ LAN BENİ, YEDİNİZ! REZERVASYONU MU NASIL İPTAL EDERSİNİZ? NE YANİ BEN BÜTÜN BİR BAYRAM VE YILBAŞI SÜRESİNCE BURADA AİLEMLE Mİ OTURACAM?.. ÜHÜ ÜJÜ!.. ÜÜÜ!

ÇEŞİ

AAAA? HİKMET BEY .O ALTINIZDAKİ ALET TE NEDİR ÖYLE?.

O ALET, KUÇUKLU GÜNDEN BERİ NE KADAR ARZU ETTİĞ Mİ BİR BİLSEN EN SONUNDA İSVEÇTEN S PARIŞ ETTİM, BİR TANE GETİRTTİM.., OOH OLİMPİYATLARDAKİ GİBİ!

LAGALANK! GALANK! LAGALANGIR

KAPIKULE SINIR KAPISINDAN ÜLKEMİZE GEÇİŞ YAPMAYA ÇALIŞAN BİR TIRIN GİZLİ BÖLMELERİNE SAKLANMIŞ ÇOK SAYIDA NOEL BABA BİBLOSU ELE GEÇİRİLDİ SAYIN SEYİRCİLER.., KAÇAK NOEL BABALARIN GEYİKLERİN DE BAŞKA BİR TIRLA GETİRİLECEĞİNİ ÖĞRENEN KAÇAKÇILIK EKİPLERİ SINIR KAPISINDA GEREKLİ ÖNLEMLERİ ALDI...

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

CATCUT

LAP!

TUMP

LAMBIR LUBUR

KTOK

ÇILK

SWISSSS

TAK

Üniversite yıllarında atölye sokağa karışmayan, siyasal, aktüel konularda hiç konuşmayan, sis gibi, uzak beyaz bir arkadaşımız vardı. Kül saçlı, mum yüzlü. Sessizliği derin bir ıstırabın intikamı mı, yoksa, belki bükülmüş zavallı, sarp bir yoksulluğun kartı beyaz resmi mi... Ruh gibi, hayalet gibiydi Macit! Ya da uzak uzak yerlere gelin gitmiş gibi. Bizim gibi, Adem ve Havva'nın soyundan gelmediğinden eminim. Hanım hanımcık bir çocuk. Teolojik bir yanlışlık sonucu melekler katından direkt aramıza katılmış olmalı. Birbirinden zarif, ıssız yıldızların bir yerinden, bu çirkin hayatımızın ortasına tepetaklak düşmüş olmalı. Geceleri, yurtta kaldığı odasının yağlı perdeleri, hiç silinmemiş kara bir kirle kapanmış penceresinden hep karanlığa dikerdi gözlerini, gündüzleri, başı bir yana eğik hep yere bakardı.

Sessiz, unutulmuş, kireçten bir dağ! Rüzgarda hiç kımıldamayan karnı çürük kabarcıklarıyla kararmış eski bir ağaç gibi. Suyunu sürüklemeye hali kalmamış, önü kesilmiş nehirler gibi.

Onun, kötü, ölüm gibi duruşunu hep birşeylere benzetirim. Fısıltısız soluk yüzü, tatlı uzak derelerin kıyısından mı geldi. Yoksa, derin vadilerin bir köşesinde bir kaya parçasının dibinde kafası hüzünle kopanılmış bir zambak mıydı? Ya da yarası iyileşene kadar bu ölümcül sürünün seslerine katılmak istemeyen bir dolu yalnızlık. Yakından bakarsanız, gözleri, incecik ay ışıklarının gizli sesiyle konuşuyor gibi. Gökten yerlere serpilen ve sadece bu gözlerin gördüğü, beyaz bir meşalede yıkanan, saf bir ruh taşıyor, gibi. Hergün öğrenci cenazelerinin kalktığı, boğaz boğaza bu kanlı cehennemin içinde, geceyarılarının dalgaları gibi, en uzak denizlerin şarkıları gibi. Diğer çocukların gözünde ise, solmuş bir ot parçası, kopyakağıdından yapılmış, biraz sonra buruşturulup atılacak boş yazılara benziyordu. En ilerî görüşlümüz, "kız gibi çocuk" derdi.

Tek bir dostu, arkadaşı olmayan, kantinde otururken mum alevi gibi titreyen Macit'ten, solcu çocuklar ürkerdi. Paylaşılmaz bir kederi mi vardı, Macit istemese de, Macit'e çay ısmarlar önüne koyarlardı. Her defasında Macit, mezar dikeni gibi bakar o çaya. Her defasında çay buz gibi soğuyup, içilmeden kalırdı.

Sağcı çocuklar da ürkerdi ondan, "gardaş, bu oğlan ajan mı?" diye birbirlerine sorarlardı. Ağzını aramak için masasına oturur. "Gardaş memleket neresi?" diye yoklama çekerler Macit, durgun sularda yıldız sessizliğiyle, sanki bir kelime etse, temiz ruhu uçup gidecekmiş gibi. Gerçekte, bu yakınlaşmalardan Macit ürkerdi. Vazosunda solmayı bekleyen beyaz bir gül gibi Macit, birgün beni de şaşırttı: "Göçmenim!" dedi "nerelisen gardaş!" diyen çocuğa. Sağcı çocuk hemen muhabbete girdi: "Bak gardaş, burası Türk'ün son kalesi!".. Başka bir sağcı oğlan masadaki arkadaşının kulağına fısıltıyla: "Oturmayın lan o polisin masasında!" Macit'ın ağzından tek kelime alamayan sağcı çocuk. "Ne polisi olum, ne emmeye gelir, ne gömmeye!". Polis, ajan diye işkilenıyorlardı ama, bir akıl hastası gibi davranıyorlardı.

Oysa, Macit'in soluk kederli yüzüne, sağcı-solcu olmadan, ürkmeden, kuşkulanmadan bir bakabilsek, bizim cinsimize ait olmayan, öpmesi, sevmesi, dokunması, susuşu bize benzemeyen başka diyarların büyüsüyle varolduğunu görürüz. "Göçmenim" dediğinde, "Bulgar, Boşnak!" değil, çulluk kuşları gibi, bıldırcın kuşları gibi, yağmurun tokatlarıyla sert dağların yamaçlarına çakılmış, ağaç gölgesine sığınmış bir göçmenlik olduğunu anladım, bu susuşuyla kanatlarını kurutup, başka bir ülkeye kaçacak, bir göçmen!

Soğuk kış sabahları Ankara, piskopos götüne benzerdi. Seher vakti yardım okula. Yüzlerce öğrenci, ambulansa ölü bir öğrenciyi taşıyorlar, çığlıklar, sloganlarla. Her köşebaşını polis tutmuş. Okula girmem imkansız. Ölü çocuğun sabit bakışları buzdan çivi gibi beynime saplandı, bakkala, elektrik direklerine tekme-tokat bağırıp çağırıyorum. Zihnime kötü bir fotoğraf girdiğinde, beynimi bardak gibi dolduran bu zehirden acilen kurtulmam için, mutlaka birilerini öldürmek fikri saplanıyor, şartlanma gün geçtikçe sabitleşiyordu. Zihnim, "öldürürsen, kurtulursun!" emriyle beynimdeki iktidarı elimden almıştı. Yoldan geçen yaşlı bir adam, mahalle arasında, küldan, dumandan bir kahveye soktu beni. Kabus tapınağı gibi, bir yeraltı mezarlığı. Benim gibi bir kaç öğrenci olaylardan korkup buraya gizlenmiş, ölüm kölesi gibi. Birbirimize suçlu gibi bakıyoruz. Kahvenin dumanlı boşluğunda, kapısı kırık ve ağzına kadar sıdık dolu helanın tam önündeki masaya kapanmış uyuyan, Macit'i gördüm. Akşam binleri önünü kesip dövmüş, korkudan eve gidememiş, pantolonu boydan boya yırtık, yırtığın bir parçası, paçavra olmuş yerde sürünüyor, bu soğukta bu pantolon nasıl dikilecek, helanın yanında bu yırtılmış yerinden görünen bacağının çıplaklığı, biraz önce gördüğüm vurulmuş öğrenciden daha çok etkiledi beni. Yanına gittim, "şşşt, Macit!". Zehir gibi gözlerle baktı bana: "Benimle Elmadağı'na gelir misin?" dedi.

Tüm gece bu rüyayı mı görmüş, Elmadağı Ankara'ya yamaçlarını vermiş, en yüksek tepesi, sekiz ay karla kaplı, şimdi anten dolu, nasıl gidilir bilmem. Eteği soğuktan çatlamış mermer taşları gibi: "Ne var Elmadağı'nda?"... Usulca, eski zamanlarda duvarlara yazılmış kabartma taştan harfler gibi, "hıçççç, sessizlik!"..

Sessizlik kelimesi, beklediğim o büyük güçtü. Kulaklarımda çınladı. Hiç çiğnenmemiş karların üzerinde yürümek, tepinmek, belki kuş da görürüz. Sessizlik kelimesi o kadar yüce o kadar saftı ki, ruhumu ve bedenimi orada, bu kelimeyle, Macit'e teslim ettim.

"Bu pantolonla mı?", "hal edenim" deyip, soğuğa çıktık, manavdaki kasaların iplerinden koparttık parça parça, ayakkabı bağcığı kadarın teller. Sigarasıyla pantolonun yırtık yerlerini bağcık delikleri gibi oyuk oyuk yaktı, ipi deliklerden çapraz geçirerek, tüm bu işlemleri sokağın ortasında, 12 Eylül denince bu sahne gelir akıma.

İçtemiki bir sakınıkle, "önce, iki ekmek!" dedi, koltuğumuzun altına günboyu yiyeceğimiz ekmekleri alıverdik, yürüme Bend Deresi, otobüs saatini bekleme, yanım saat otobüsle, Mamak Çöplüğü'nü geçtik, bomboş ve hafif kar serpiştiren bir arazinin ortasında kalıverdik.

Bir insan, yaşadığı şehrin en yüksek tepesine, canı en çok yandığı zaman mı çıkar. Geldik, sanıyordum, iki-üç saat yürüyeceğiz, yüreğimin derinliklerinden gelen sımsıcak bir neşeyle, saatlerce hiçbir arabanın geçmediği yollardan yürüdük, sabahın dokuzunda başlayan yolculuk, öğle sonrası ikide, kayak giysisi giymiş yüzlerce çocuk ve kayakçıların teleferik koltuklarıyla yukarı çıkışlarını seyrettiğimiz tepenin üstünde, yine, bitti sanmışım.

Aşağıda kayak öğrenmeye çalışan, renkli giysi- Devamı 34.Sayfada

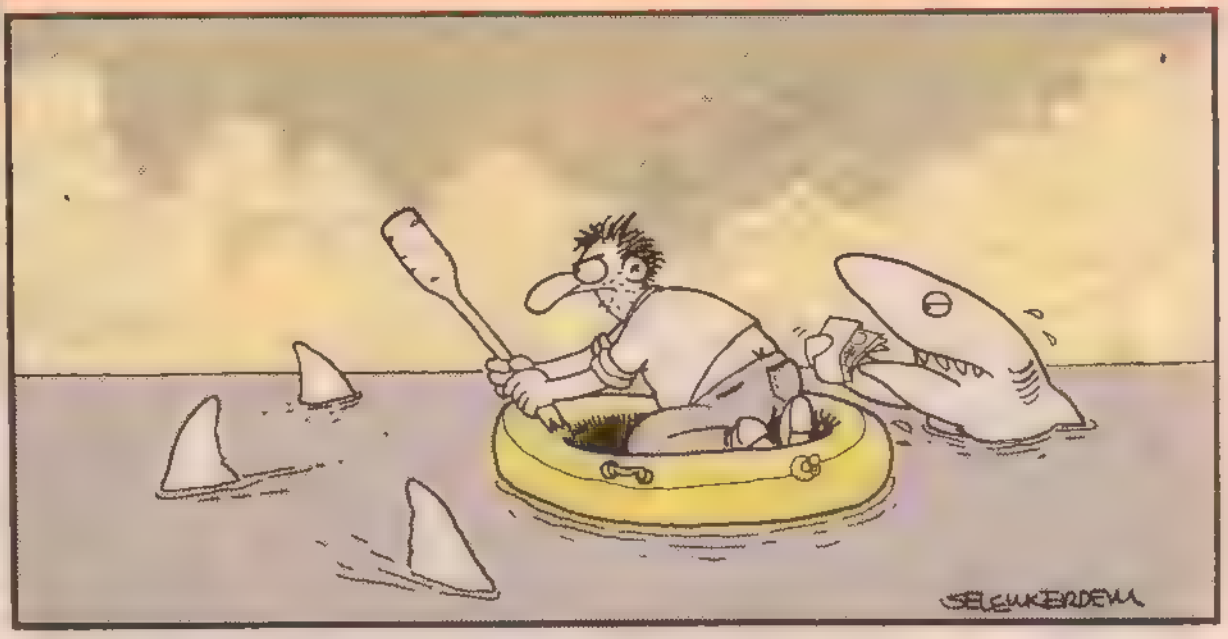

selcukerdem@leman.com.tr

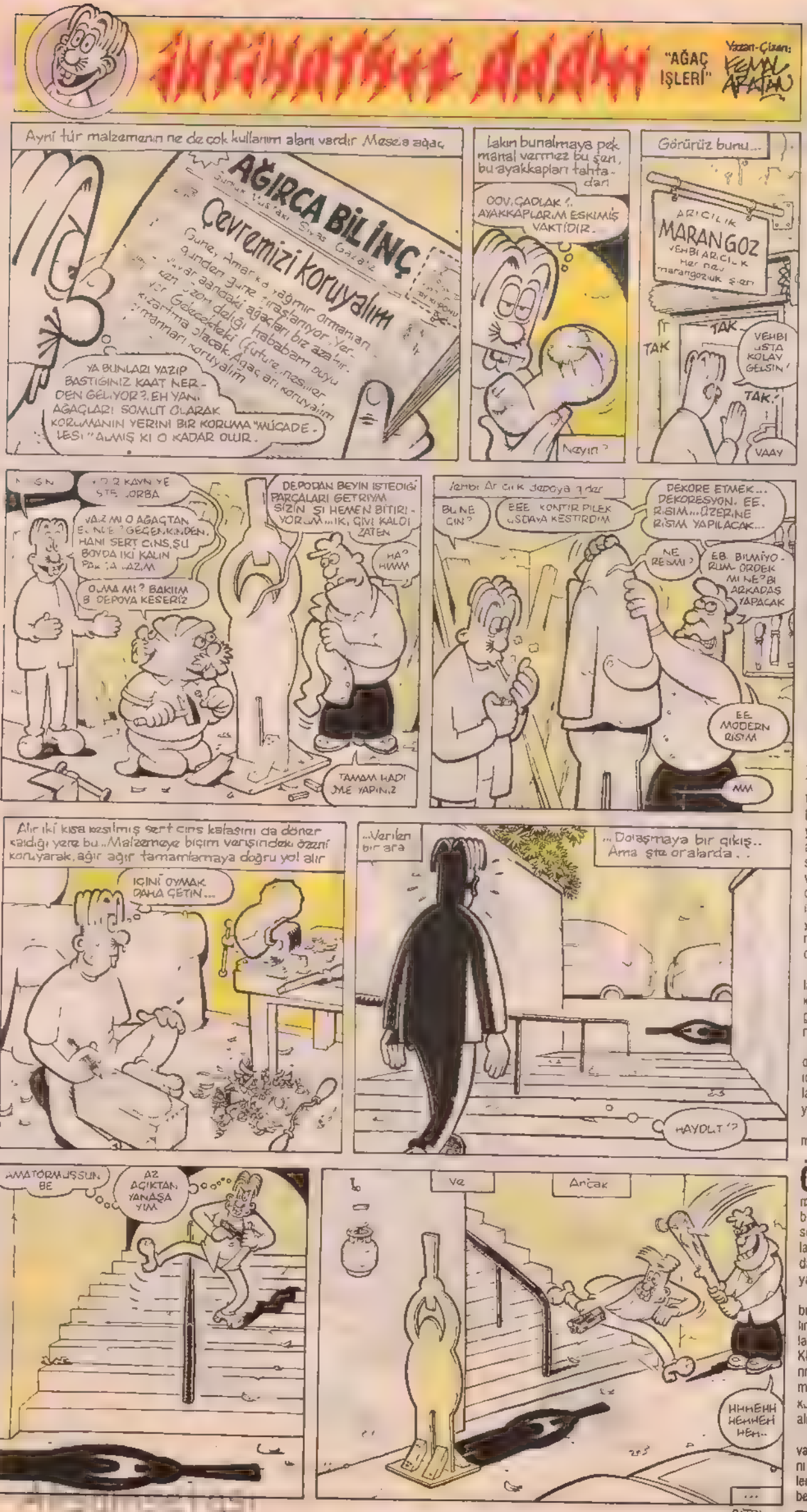

Başlarafı 13. Sayfada

MAVİŞ

Nihat Ge

ler içinde eğlenen yüzlerce insanı seyretmek, burada, başka bir dünya varmış. arkadaşım, yol gösteren bir otoriter değil artık, bir canlıye dönmüştü, "hadi da var" diye çekiştiriyor, bu manzarayla ilgilendiği yok. Macit'ten kurtulmak isted çok yorgundum, bu dinginlik bana yeter. Büyük bir sır açıklayacakmış gibi, ka çılayıcı sözlerle, gizemli bir kaşif gibi ve çelik bir cesaretle tepeye doğruırma yor. Yani alaylı bir şekilde şunu demek istiyor: "sen daha çocuksun, senin güç buraya kadar, ya da, sen orada eğlenen insanlara artsın..." Bu ıssız, kardan, yazdan başka birşey olmayan, hiçbir ses duyulmayan yerleri de o biliyor, ka dağların eteklerinden köpek sesleri, bize doğru mu koşuyorlar

Yol üstünde oturabileçek bir kaya parçası buldum, uzaktan bu kaya, ölmuş askerin sırtına benziyordu ve yakınlaşana kadar ürkmüştüm ondan. Macit, tepe re doğru devam etti, ben orda kaldım. Pırıl pırıl bir ıssızlık, nefesim, fısıltım, fırt gibi ses çıkarıyor. Ateşin kıvılcımları gibi, sessizliğin de tınıları var, uçuşuyorlar, lak zamandaki o tek sınırcık hepsini yakalıyor, bitmeyen çın çın'lar ülkesi, ıssızlı görünmez yaramaz çiçekleri gibi. Ruhum köpürdü. Anladım ki tabiatın en şık el sesi bu bembeyaz kar!

Ruhum eczanenin tam ortasına düştü. Zihnimde karmakarışık buruşturulm bir sürü musvedde kağıt, temize çekildi. Aşağılarda bizi üşüten kar, burada tabia en kutsal hazinesi, yepyeni ve bambaşka bir güçle doldum. Yalnızlığın, sessizliğ yakıcı arzusuyla başım döndü. Çılgınca bir hırsla durmaksızın bağırmaya baş dım, herkese herşeye, ağzıma ne gelirse. Anladım ki, burada soğuk, her zam soğuk davranmıyor bize. Ruhum, gözlerim, debdebeli bir şatoya zafer sonrası g miş bir kahraman gibi. Karla kaplı her yamaç soylu bir müzik. Soylu bir fikir. Da lar, soylu, heybetli, hiç ölmeyen öte dünyanın yaşlı insanları gibi görünüyor göz me. Buıssızlığın incecik tınılarını yanıma alıp, bütün savaş alanlarının kanlı mızra larını temizleyebilirim.

İçimi ferahlatan bir Uzakdoğu ayini. Diz çöktüm karların üstünde! O yaşıma de gömmediğim bu sınırsız güzellik karşısında, içimden kaynağını hala bilmediğim b dolu sevinçle deıce ağlamaya başladım.

Üslubumun bu denli taşkın olmasını anlayamadım, ama o taşkın lirizm yazar uslubum oldu ve hala ağlatır beni bu kelimeleri Ülkemin ıssız dağlarıyla bu ilk ka şılaşma, ince ince yıllarca işledi içime!

Zihnimdeki bu taşkınlığı dikkatlice inceledim. Artık herşey basit ve sade gör nüyordu, mesela zihnimde "kuru üzüm", sadece kuru üzümdü, tabloda yalnız b tek kuru üzüm vardı, keşfedilmemiş bir durufuk içinde tüm nesneleri bu denli y ın, ilk halleriyle görebiliyordum, anne, baba, ayakkabı, kaşkol, kitap, bir dilim e mek. Anladım ki tek başına yakalarsam zihnimde bir nesneyi, ancak o zaman m nevi bir bağ kurabiliyorum onunla. Anladım ki orada, zihnimdeki eşyalar, dünya böyle, tek tek, sahici, oldukları gibi yansıdığı sürece korunabilirim. Bu kirli, ideolo ık savaş, bu düşünce savaşı, bu birbirinin boğazına girmiş imgeler, simgeler, s uetler, fenomenler içinde, herşey bir didişme, itişme, kargaşa cehennemi ve zih nimi de aynı gözü dönmüş katil dünyasına çekiveriyor. Orada anladım ki, bu ıssı dağ tepelerin bir mikroskop!.. Belki de bundandır bunalıma giren batılı sanatçıların işadamlarının Himalaya, Tibet dağlarına sürüklenişi...

Mesela, orada, çepeçevre bir sarhoşluk içinde, cümbüş gibi bir coşkunun o tasında, birkaç hafta önce, hastalanıp ölmüş komşumuzun tavuğu düştü zihnime Tavuğun bir kanadının altında yüzlerce kurtçuk, solucan, kıvıl kıvıl.. Akşam karan lığında kadınlar apartman önüne bir leğen çıkartıp, tavuğun hasta karat altında kurtçukları elleriyle silip, temizleyip, deri parçalarını kopartıp ve sonra şampuanl yıkayıp sların, hatırladım. Tavuğun kanadı bir çaputla sarılıp, yazıklamalar çınde du ağacının altına bırakıldı. Bir-iki gün hiç kımıldamaksızın dut ağacının altında ses sizce ölüverdi. Dut ağacının altında sarılı, sabırlı bakışlarıyla tavuğun bekleyişi, ya vaş yavaş can çekişir hali, etrafına cıvıl cıvıl kuşlar konsa dahi oralı olmayışı. Ca çekişen tavuğun karşısına mahalleli çocukların geçip, sıntmaları, üstüne çöp fır latmaları, işte bu "çöp" atan çocukları öldürebilirdim ve bu fikrimden kurtulamı yordum. Zihnimdeki bu hikaye, sabah Macit'in manavın önünde yırtık pantolonu nu dikmeye çalıştığı sahneyi hatırlatıyor ve etraftan olup bitene gözatan kalabalığ da öldürebilirdim.

Şimdi, bu çepeçevre beyazlık içinde anladım ki, zihnime batmış kıymık parça larını, ancak başka görüntülere benzeterek, zehirden kıymığı, tereyağından kıl çe ker gibi, kurtulabilirim. Yaşadığım hayatın beynimi bardak dolusu zehirle taşıra görüntülerinin herbirini başka bir şeye benzeterek, yani normal insanlar gibi dön meye başladı zihnimdeki değirmen.

Zihnim yüzyıllık bir sıçrama yaptı, bembeyaz ıssız dağlardan bir dilekte bulun dum, sınırsız gururlu, cançekişen, çaresiz hastalarla dolu etrafımdaki hikayele için, "duruluk", "sadelik" gücünden istedim, zihnim, normal yoluna girsin. Ahlak lanın ahlakı, yüksek bir sesti, bu sesleri, hep başka seslere benzeterek, uydurarak yaşayabilirdim artık..

Orada, o gün hiç üşümedim. Ağzıma nerden geldiğini bilmediğim bir dilim ek mek, bir de avuç dolusu kuru üzüm, doldurdum.

Öyle bir güç topladım ki, Macit'in yanına tepeye, sıkı bir depar attım. Macit, elin de naylon torbalar içinde hatıra defteri gibi bir defter, hep bu tepede duruyor muş, tüm sayfalarını çevirip, çevirip okuyor. O tepede yapayalnız ziyaretçilerin bekleyen defterde neler yok ki, "bir orman gibi" Nazım'dan, "görüşmecim yeşil soğan getirmiş" gibi Ahmet Arif'ten şiirler, tam sayfa, "Bağımsız Türkiye" slogan ları, ya da, "Biz geldik", imza: Meltem-Cemil, "çok mutluyuz, burası çok güzel, bir daha geleceğiz", imza: Ali-Emel, gibi şirin şirinsi yazılar. Gülmekten beni bayıltan yazı ise: "Arkadaşlar mümkünse küçük harflerle yazalım, yer kalsın!"...

Bu "MÜMKÜNSE" kızlarını, ilkokul ünite kitaplarından beri tanırım, çalışma gru bumuzda mutlaka biri çıkar: "arkadaşlar MÜMKÜNSE kalemtraşlarını çöpe ata lım". Bunlar büyüdü, panel, dernek, toplantılarda hemen yanımızda bitmeye baş ladılar: "Arkadaşlar MÜMKÜNSE sigaralarımızı dışarda içelim". Sonunda bu MÜM KÜNSE kızları ÖDP çatısı altında toplandı, ne zaman gitseniz, MÜMKÜNSE kızla rından biri yanınıza gelir: "Arkadaşlar MÜMKÜNSE alçak sesle konuşalım!"... El madağı'nın tepesini de işgal ettiklerine göre, MÜMKÜNSE kızlarından bu ülkenin kurtulması mümkün değil. Yazarlığımın ilk yılları MÜMKÜNSE'lerden çok mektup alırdım, "çok güzel yazıyorsunuz, MÜMKÜNSE biraz az küfreder misiniz?"...

Defterdeki en gizemli yazı, kuşkusuz Macit'e ait, dünyaca ünlü şair Halil Cibranvari, sade, büyülü, masalsı cümlelerle: "Ey yolcu, benim burada oluş sebebim, se nı buraya çağıran sebeptir!". Böyle bir şey, tam hatırlamıyorum, yıllar sonra "Öz lem" imzalı bir kız cevap vermiş: "ey yolcu, benim geliş sebebim, senin burda bekleyiş sebebindir"

(O yıllarda internet olmadığı için, bazıları e-mail'lerini yürüyerek Elmadağı'nın tepesine çıkıp, bırakıyordu.) Notu okuyan Macit'in yüzüne huzur geldi. Yüreği muhteşem bir zaferin mutluluğuyla doldu. Dünyada en güzel görünen çiçek şimdi onun yüzüydü. Aradığı, o gizemli yabancının sesini orada bulmuştu. Sankı Elmadağı'nın tepesindeki bu kitaba "vahiy" düşmüş gibi. Tüm umutsuzluğu dağıldı. Notun olduğu sayfayı kalbine bastı. Ah Tanrım, o gün o yoksul çocuk, bu şaka mı, alay mı belli olmayan bu cümleyle ne büyük ilahi bir şeref kazandı!

Arkamızdan bir el aşağılara doğru itmeye başladı bizi. Ne zaman biraz daha duralım, desek, arkamızdan iten elin gücünü yenemiyoruz. Bu bembeyaz tepeler, ite kaka, götümüze tekme vura vura, yamaçlardan yuvarlaya yuvarlaya, indirdi bizi, aşağı. Macit, "bu kız, o kız" dedi. Hangi kız? Notu yazan kızın, okulda gizlice sevdiği Özlem adındaki kız olduğunu söyledi. Kızı hatırladım. Hoppa, cıngar bir kız. Sağcı çocuklar adını "şınanay" koymuştu. Bu soylu çocuğun ince ruhuna yakıştıramıyordum. Tepelerde değil ama, Macit'in yüreğindeki karlar erimişti: "O kız, bu notu yazan kız!".. Buralarda hiç kuş açmıyordu, ama, Macit, tepelerden uçarak iniyordu: "O kız, o kız, o kız" diye bağırarak.

Dönüş yolunun ilk etabı, nasıl bu edepsiz kıza aşık olur, şaşkınlığıyla, ikinci etabı, bu inanılmaz güzel gün bozulmasın, bu yüreği hep kederle dolmuş çocuğu üzmeye hakkım yok, diyerek, üçüncü etabı bütünüyle Macit ele geçirdi, "bu kızla nasıl konuşurum"un planlarıyla. Yılların zindanından kurtulmuş gibi sevinçli. "Yarın kesin konuşacağım" diyen sesi beyaz ipek bir elbise giymişti, sanki. Arada bir gözlerini "thank you" deyip göğe çeviriyordu, büyük uykudan uyanmıştı, yarın kesin konuşacaktı, eminim.

Ertesi gün ve haftalarca, sağcı-solcu çocuklara gerginliklerini giderecek eğlence çıkmıştı, Macit'in adı, Mavış, olmuştu. Kantinde herkes, "Mavış, haaa..!" "Mavış'ten mi geliyon?", "Bizi de Mavış'e götürsene güzel çocuk!", "Vay, ne yere bakan can yakan mışsın?" gibi etrafını sarıp, kabaca, daşşaklar. Macit, kantine düşmesin, kara yağlı küfürler, açık-saçık alaylarla aylarca süren makara!

Macit, ertesi gün, Özlem'i, Cebeci'deki Mavış Pastanesi'ne davet etmiş, kız da, dalgasını geçip, önüne gelen her çakala anlatmış.

Kızın yaptığı eşi benzeri olmayan bu karaktersizlik artık çok moda. Bir kız, kendisine teklif edilen gizli bir aşkı, ağızlarıyla her dakika düzüşen itin ibnenin ağzına verir mi? Kalbimize girmek isteyen bir insan, onurumuz, gururumuz, ebedi sırrımızdır! Artık düzüşmeye doymayan genç danalar gibi genç kızlar. Artık en soylu, en gizemli en yumuşak duyguları şebekler gibi ifşa etmekten zevk duyan bir nesil. Kendisine yönelen en masum bakışı, her türlü iğrenç zevkin peşinde koşan hovardalar, sapıklar gibi suçluyorlar. Kendisinin hoşlandığı erkeklerde ise, ayağı kadar büyük, sertleşmiş bulamayınca ancak bu şekilde hayal kırıklığına kapılan başka tür bir cinsiyet! Gaddar, kötü niyetli, yanşmacı, tehlikeli bu kızları iyileştirmenin de imkanı kalmadı, ilkokuldan beri değiştirmeli alfabeyi, Ali Oya'yı seviyor değil "Oya, Ali ince bir çocuktur onun aşkını kimseye söyleme" gibi... Macit, okuldan ayrıldı, bir daha gelmedi. Alaycı çocuklarla okula birlikte girip çıktığım için benimle de selamı sabahı kesti. O kantinde, öyle sert bir grupçuluk vardı ki, Macit'i alaylı saldırılardan kurtaracak gücüm yoktu... Macit aklıma geldikçe, iğrenirim suratımdan!

Selamımı almasa da, bir derin suçlulukla ben selam vermeye devam ettim Macit'e, sonunda bu selamlarım kâbus gibi çöktü üstüme. Macit, artık yıkanmıyor, yaz-kış aynı pardesüyü giyiyor. Biz mezun olduktan sonra afla girmiş okula. Uzun, simsiyah saçlı, kudretten sürmeli, alışmadığımız kadar başdöndürücü parlaklıkta yakıcı güzellikte bir İranlı kız öğrenciye aşık olmuş. Kıza musallat oldu. Kız, polis korumasıyla girdi-çıktı okula, sonunda başedemeyip, İran'a geri döndü.

Macit, hergün yolumu kesti, "senin gazeteci arkadaşların vardır, İran başkonsolosluğundan bu kızın adresini bul, bana!". İşte bu cümleyi, sadece bu cümleyi, yıllarca, bazen hergün, bazen haftada bir, önümü kesti, saatlerce yalvararak söyledi. Ne yalanlar, filmler, oyalamalar, bahaneler, ne yolumu değiştirmeler, ne yapacağımı şaşırdım.

Yıllar sonra daireye girdiğimde, yerimi öğrenip, hergün gelmeye başladı, daire başkanıyla sıkı-fıkı samimi konuştuğumu görünce, "Bu önemli bir adam, mutlak hükümetten birilerini tanır, onlar da İran başkonsolosluğundan kızın adresini bulur". Bu fikir kafasında, ama hep bu kelimelerle, defalarca daireye geldi... Telefonumu öğrendi, gece yarıları, ne zaman ahizeyi kaldırsam, Macit: "Nihat ne olur kapatma, dinle, senden hayatımda tek birşey istedim, bütün bunları başıma getiren sensin, yıllardır atlatıyorsun bir çocuk gibi, ne olur daire başkanına söyle, o önemli bir bürokrat, İran Başkonsolosluğundan bir tanıdığı çıkar!"..

79'lu yıllardan 85'li yıllara kadar İran Başkonsolosluğundan kızın adresini alacak teoriler, fikirler, hayallerle kapımı çaldı, durdu.

Gökten inmiş bir şarkı kadar güzeldi Macit. Bir zamanların bu mağrur, kederli çocuğunu bu denli tuhaf hallerde içinde görünce, ay ışığına, yıldızlara karşı mahçup hissediyorum kendimi. Şimdi, insan canına kastetmiş bir eziyete dönüşmüş sözleri, kendisi. Kaybolsun, kurtulalım bu mahluktan diyor, içimdeki ses. Bir insan evladı bu üzüntüye dayanabilir mi?

1988, yoksa 1989 mu, İstanbul Beyazıt'ta, nargile de içilen Erenler kahvesine sıkça gidiyorum. Macit'i gördüm, kısa boylu, çirkin, bol giyimli zenciler içinde. Yanıma geldi: "Pazar sabahı kalkıyor gemi!." dedi..

Liberya, Panama bandıralı gemilere kaçak binecek, miçoluk yapacak, kafaya koymuş. Korkumdan konuşamıyor, "güle güle Macit, güle güle" deyip geçiştiriyorum. Bir yandan da, Allah kahretsin, İstanbul'da da yerimi buldu diyorum. Yine bir heyecanla zenci arkadaşlarından ayrılıp yanıma koşuyor: "Kesin, bu pazar gidiyor gemi!"...

O gemi, bu limandan yüzlerce kez yola çıktı. Macit, yüzlerce kez veda etti. Sultanahmet'in yeraltı piyasasını iyi bilen bir çocuk: "Ağbi eroin işi yapıyor bunlar, nerden tanıyorsun?"...

Macit'in eroin işi yapacağına inanmıyorum, kullanıyorlardır, miço olmak için, o geminin, bu geminin adamlarına el-ayak oluyor...

Çok geç kaldım söylemekte, Macit'i tanıdığım günden beri, Okyanus'taki o ıssız adalardan birine gitme hayallerini anlatıp duruyordu, Macit'in adı içimde, "en uzak denizlerin mavişiydi"...

İşte yine, Elmadağı'na kar düştü, dün akşam.. Bilmiyorum Macit nerede? Onu alıp dünyanın en küçük mercandan Okyanus saraylarına götürecek bir insan, bir yol bulabildi mi?

Aklıma geldikçe, yanıbaşımda delirmiş bu çocuk, kendimi öldüresim geliyor. Biliyorum zihnimin bana neler yapacağını. Vaktiyle, Elmadağı'nda bir tedbir almıştık. Geldikçe aklıma, zihnime, Okyanus'a dair hayaller koyuyorum. Güya ben, altmış yaşına gelmiş, dünya turuna çıkıyorum, geçerken o ıssız adanın yanından, Macit'e el sallıyorum. Tedbir dediğim şimdilik, bu kadarcık bir hayal.

LeMan Okur Mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80600 BEYOĞLU / İSTANBUL

Tavşan Diş

Aramızdan ayrılalı neredeyse üç hafta oldu. Aslında çok da fazla bir arada olamadık. Kaybedilen herşeyin ardından yaşadığımız pişmanlığı yaşıyorum bugünlerde.

Leman bizim ortak bir noktamızdı. Yıllardır birşeyler yazmak istedim bu dergiye. İlk kez şimdi sana bu yolla ulaşabileceğimi düşünüyorum, yazıyorum.

Bunca yıllık yaşantımızda kaç defa birarada olabildik. Kaç defa ikimiz yalnız kaldık Murat abi. Seni kaybettiğimiz gün odana girdim. Her taraf kaset ve CD'lerle doluydu. Onlara baktım. Görülebilecek en değişik arşivlerden birini sığdırmıştın 38 yıllık yaşamına.

İki gün sonra dayım -baban- yine ağlayarak, "o kasetleri ben çalamam oğlum gel istediklerini al" dedi. Seninle değiştiğimiz Vangelis'in Direct'i vardı. Yanında Orhan Gencebay, Garry More yanında Cengiz Kurtoğlu, Hamam filminin müzikleri yanında Enigma, yanında Carmina Burana, yanında Leman Sam vs vs.

Neredeyse 100 kadar CD ve kaseti torbalara doldurup evime getirdim. 200 den fazlasını odanda bırakarak. Şimdi salonumun ortasında duruyorlar. Kendi koleksiyonumun arasına hala katamadım. Sahip olmayı hak ettim mi diye soruyorum ve dinledikçe seni düşünüyorum Murat abi.

Aramızda dokuz yaş vardı. Benim dışa dönük olduğum kadar içine kapanıktın. Akşam eve gelirken 3-4 bira, bazen şarap alır kasetlerin ve radyonla kurduğun müzik dolu dünyana kapanıp, çizgi romanları karıştırır gece boyunca resimler çizerdin. Bir kız arkadaşıma vermem için bir gül çizmiştin bir defasında. Sen bilmiyorsun ama ben onu çok beğendiğim için vermeyip kendime sakladım. Hala büromda çekmecemde duruyor.

Annenle baban çocukluğundan bu yana olduğu gibi sürekli kavga ederlerdi. Üzgünüm sen de öyle olduğunu biliyorsun ya hala öyleler. Sen değiştiremezdin. Senin dünyan odanda kuruluydu. Odanda oturduğumuz o gece boyu hep müzikten konuşmuş, resimlerine bakmıştık. Yanımdaki Vangelis'in bir albümünü dinletmiştim sana. Sevmişsin. Odandan 5 albümü çıktı. O gece sana "kendimi anlatmak istediğin biri veya -varsa- kız arkadaşın mutlaka burayı görmeli. O zaman hiç söze de gerek kalmaz. Burası gerçek ve çok güzel bir dünya" demiştim. İki gün sonra fabrikadan bir kızla gelmişsiniz eve. Yengem anlamıştı. "Bir iki saat kaldılar bir ara da Murat'ın odasına girdiler n'aptılar bilmem" demişti. Ben biliyordum. Gülmüştüm içimden ve dünyasını gösterdi demiştim kendi kendime. Ne yazık hiçbir kadın taşıyamadı o dünyayı. Bir daha bir başka kadın da gelmedi evine.

Seni ölüme terk ettiler Murat abi. Önce bir kalp krizi geçirdin. Bu dergiyi de dağıtan bir ana bayide akşama kadar motosiklet üzerinde yaz kış demeden bayileri dolaşıp eksilen dergileri gazeteleri tamamlıyordun. Asgari ücretle çoğu zaman işten çıkış gösterilip sigorta primlerin ödenmeden. Akşamları kendi dünyanda yaşıyordun.

Bayramlarda bize ilk sen gelirdin. Çoğu zaman kahvaltıda yakalardın bizi. Gülen yüzünle tertemiz giyinmiş. Son yıllarda bayramlarda geç gelmez olmuştun. Zaten bayramda bile gazete dağıtman gerekiyordu.

İlk krizi atlattın ama daha dinlenmeden yeniden gel Murat dediler. Sensiz olmuyor. Olur mu hiç. Tabi olmaz. İyileşmeden döndün. Dinlenmeden. Bu kez dinlenmene izin verdikleri nadir Pazar günlerinden birinde atılmak üzere olduğunuz evin yerine emekli, evden çıkmayan baban ve annenle birlikte barınabileceğiniz bir ev bulmak için dolaşıyordun. Ne olduysa o gün oldu. Hastaneye ulaştığımızda kalbin durmuştu. Çalıştırdılar keşke çalıştırıp seni bu kadar daha yormasalardı.

21 gün koma. Ardından 15 gün yoğun bakım(sızlık) SSK Tepecik Hastanesi'nde geçirdiğin yoğun bakım(sızlık) günlerin çok acıydı. Bir hasta bile oradan servise çıkamadı. Hepsi morga indirildi. Sen de. Kolunda serumlar takılı, burnundan bağlanan hortumlarla beslenirken, sineklerin biri konup biri kalktı üzerine. Hareket edemiyor sadece anne diyebiliyordun. Kaşın gözünle konuşuyordun sadece. Kanımı tanımadın. Sana orada bir şaka mı yaptım.

Söylediklerimden sonra tavşan dişlerini göstererek güldün. Günlerdir ilkti bu. Ve hayatında son kez gülmüştün. Tek tesellim bu oldu. O gülümsemenle yaşıyorum kaç gündür.

Ertesi gün sana kan vermeye geldim. Almadılar benden Murat Abi, 2 yıl önce geçirdiğim tüberküloz yüzünden sana kan veremedim. Çok çaresiz hissettim kendimi senden bile çaresiz. Bizim verdiğimiz kanı bankaya alacak sana ellerindeki kanı vereceklerdi. Sadece babanı sana kan verebildi. İkinci üniteyi vermek için kimse gelemeden sen beklemedin Murat abi. 65 yaşındaki annene her yerinde birşeyler bağlıyken seni alt kata tomografi çekmeye götürmedi diye söylenmeye kalkmıştı hemşirenin biri. Dayanamadın o gece gittin.

Yaşamının sonu bile acı doluydu. Yeter bu kadar acı artık diyordun. Cenazeyi hastaneden alabilmek için kimliğimizi bıraktık. Senin çalışmalarını SSK ya bildirmeyen, seni izne göndermeyen, iyileşmeden çalıştıran, hasta iken bir defa seni ziyaret etmeyen aileni arayıp sormayan işverenin bir vizite kağıdı bile getirmediği için kimliğimizi emanet bırakıp cansız bedenini alabildik.

Sonunda seni toprağın altına bıraktık. Orada huzurlu olduğuna o kadar eminim ki. Ama sen gittiğinden ben biz çok huzursuzuz Murat abi. Senin için bir şeyler yapabilirdik belki. Özür dileriz Tavşan Dişli Murat Abi.

Serkan

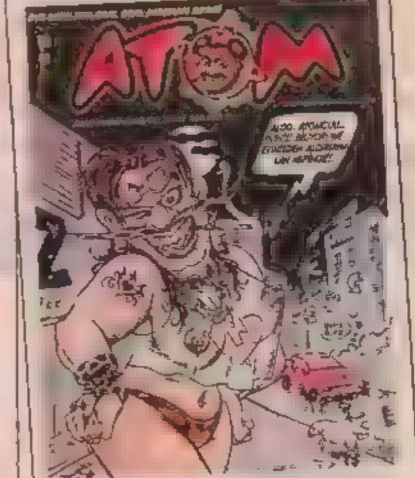

15 ARALIKTA ÇIKIYOOOR
(Bir aksilik oldu... 50 bin dergi çöpe atıldı. 50 bin tane daha basıldı.)

Artık Bıktım

Bütün televizyon kanallarında bin bir türlü saçmalıklarla dolu yarışma, magazin programlarının, halkın izlemesine mecbur kılmasından bıktım.

Her sabah gazeteleri açıp yine halkın parasını dolandıran insanların haberlerini okumaktan bıktım.

Bankaları dolandıran insanları af kapsamına almayı düşünen sözde devlet yöneticilerinin akıllara durgunluk veren mantıksızlıklarından bıktım.

F tipi cezaevlerini uygulamaya geçirmeyi düşünüp, sınırlı özgürlükleri olan insanların bir insanla bile konuşma özgürlüklerini ellerinden almaya çalışan örümcek beyinlerinden bıktım.

Diğer taraftan cezaevlerindeki çeteleşmeye, silahlaşmaya izin verip ve hatta bu çetelerle anlaşma yapan aciz devletten bıktım.

Dolandırılan bankaların ortak olduğu medya kuruluşlarının köşe yazarlarının patronlarını sütten çıkmış ak kaşık gibi göstermelerinden bıktım.

Namı değer Baba'nın yeğeninin yaptığı yolsuzluk karşısında "işlenen suç kişiseldir" deyip Azerbaycan Cumhurbaşkanı'na bizzat yazmış olduğu yeğeni hakkındaki övgü dolu mektubu yine her zamanki gibi hafıza kaybına uğrayıp unutmasından bıktım. (Düşünsenize böyle hafızası zayıf bir insan hatırlama kabiliyetinden dolayı ödül alıyor.)

Trafik kazası yapıp, bir insanın tüm umutlarını söndüren, halkın parasını sömürüp dolandıran, çete kurup haksız kazançlar sağlayan, halkın dini inançlarını sömürüp sonunda partisi kapatılıp siyaset yapma hakkı elinden alınan Erbakan'ın çıkacak olan aftan yararlanabilecek olmasına rağmen, sırf düşünceleri yüzünden cezaevinde yatan Eşber Yağmurdereli ve onun gibi bir çok düşünür ve yazarın bu af kapsamına alınmayacağını duymaktan bıktım. Bir işyerinde çalışıp, bazı zamanlar hakkım olan hafta tatilimi kullanamamaktan, ayda 4 kez mesaiye kalıp mesaimi alamamaktan ve şirkete vereceğim en ufak bir maddi kaybın maaşımdan kesileceğini bilmekten bıktım.

Bu ve bunun gibi haksızlıkların içimdeki umutları bir gün tamamen söndüreceğinden çok korkuyorum. Ama hiçbir şekilde yine de yılmayacağım. Doğruyu söyleyen dokuz köyden kovulur derler ama; her zaman için bir onuncu köyü bulana kadar direneceğim. Geleceğe, hayata beni bağlayan tek şey olan umutlarımla birlikte. Hoşçakalın.

Emel-Kütahya

LeMan Söyleşisi

Yer: Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi (Nişantaşı)
Gün: 15 Aralık Cuma
Saat: 13:00 - 14.30
Katılanlar: Vedat Özdemiroğlu, Güneri İçoğlu, Bahadır Boysal, Erdil Yaşaroğlu, Selçuk Erdem.

LeMan
Sayı: 475, 16 Aralık 2000. Cumartesi haftada bir yayımlanır.
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 57 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80600 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, resim ve karakterlerin tüm yayım hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

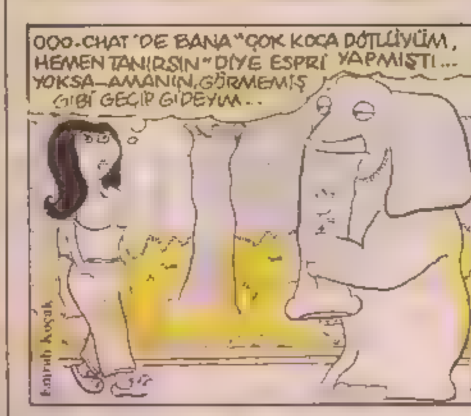

TÜYAP
19. Hediye Fuarı
16-24 Aralık tarihleri arasında. (Açılış: 16 Aralık Cuartesi, saat 11:00) İstanbul Sergi Sarayı Tepebaşı / İstanbul

feyhan@laman.com.tr

Bayıp Güler

FEYHAN GÜVER

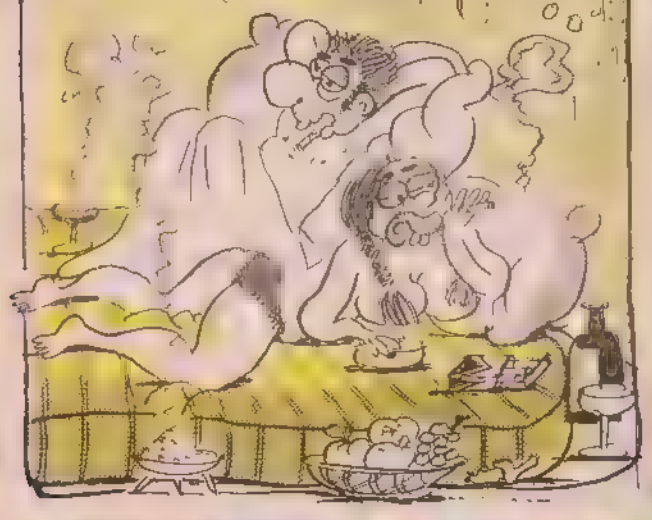

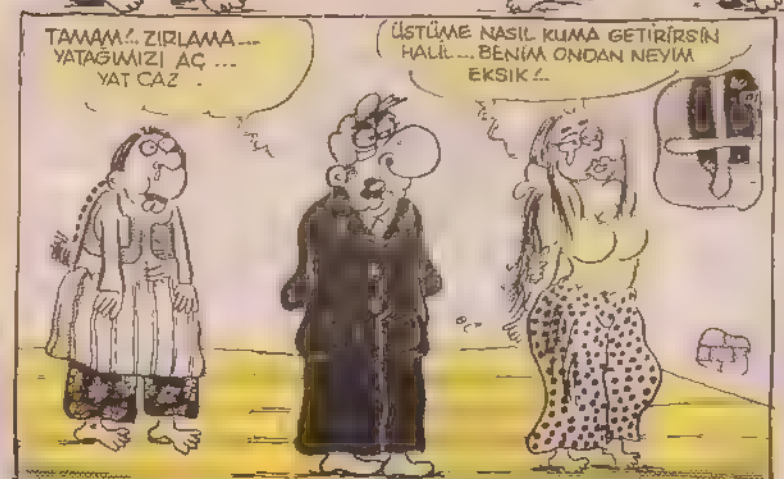

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Yeni yılda "Piramit Masa Takviminiz" LeMan'dan..

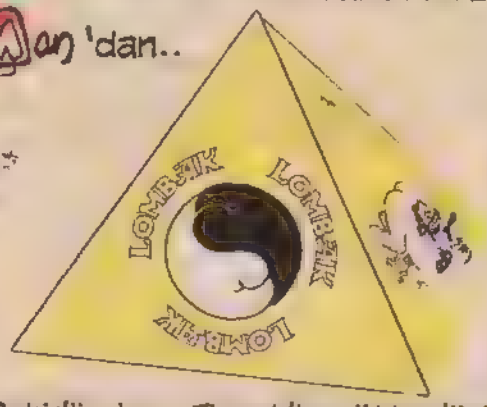

Bezgin Bekir'li olanı, Timsah'lısı Ökkeş'lisi, Erdener Abi'li, Cezmi Ersöz'lüsü, Dede'lisi Hamdi Yüzbaşılısı, daha çeşit çeşit... envayi çeşit... hazırlanıyorlar, bi kaç hafta sonra...LeMan'ınızı takip etmeyi ve bayiinizden istemeyi unutmayın!..

476

23 Aralık 2000 Cumartesi-Sayı:2000/52 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Karılı Senaryo; Bitmedi, Bitmiyor, Bitmeyecek...

Türkiye, dört hafta önce banka soygunları, basın kepazeliğiyle sarsıldı, üç hafta önce yoksulluk sınırında yüzbinlerin Kızılay yürüyüşünü gördü, iki hafta önce borsa tarihindeki en büyük düşüşü yaşadı, Merkez Bankası bir gecede 7 milyar dolar kaybetti, geçtiğimiz hafta çevik kuvvet, polis, tarihinde ılk defa intikam intikam diye bağırırken silah gösterdi devletine Türkiye'nin teri soğumadan bu hafta, açlık grevleri, operasyon, ölü ve yaralıyla açıldı sahne

Bu tabloyu artık iyi tanıyoruz, IMF, Dünya Bankası, holdingler, dolar, borsa oyunlarının uzantısı.. Mahşerin Dördüncü Atlısı müthiş bir kitap, bulaşıcı hastalıkların tarihini anlatıyor, Maya, Inka uygarlıklarının çiçek hastalığıyla çöktüğünü, Ortaçağı yokeden Veba'yı, 19. asrın Avrupa sosyetesini yiyip bitiren frengiyi... Türkiye'nin frengisi: Sağcı sıyaset ve sağ siyasetin göbeğinde büyümüş polis şefleri, holdingler, hocalar, basın... Gelecek haftadan korkuyoruz...

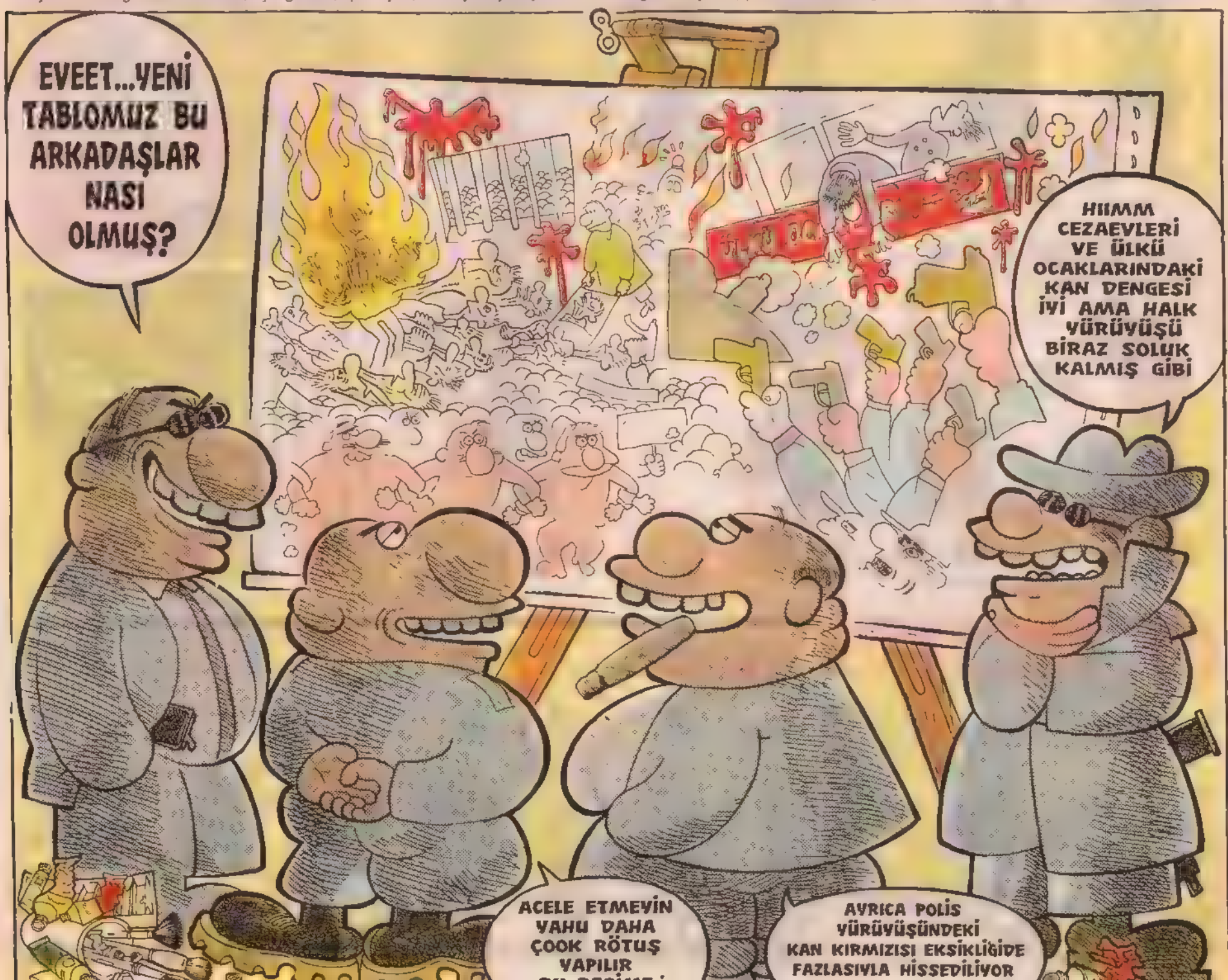

Sevgemler

düğmeye kim bastı!
Çelebi

ben basmadım abim bastı!
Baba Hikmet

düğme bizimdi zaten!
Yahudi

ben düğme değilim düğme benim içimde!
Tiryaki

basmayın düğmeme başarım düğmenize!
Tuzsuz Deli Bekir

düğme bana bastı
Arnavut

memlekette basılacak düğmem mi kaldı ayol!
Zenne

ne düğmesi düğme nesi!
Ayvaz

fikrimden düğmeye basabilmireem!
Acem

düğme sizin neyinize!
Frenk

düğmeye küççük bey bastı, küççük bey!
Arap

başarım düğmesine!
Bebe Ruhi

ne çok düğmesi var bu memleketin!!
Hacivat

ve ne çok da düğmeye başma delisi!
Karagöz

DELİ GÖNÜLLERE YILBAŞI HEDİYESİ
ATOM OCAK SAYISI
22 ARALIK'TA ERKENDEN PİYASADA
TÜM SATIŞNOKTALARINDA

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

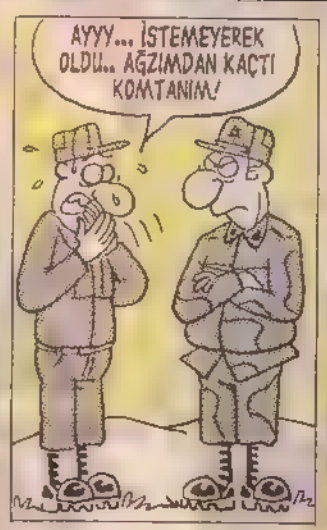

mtibet@leman.com.tr

LeMan

Aydınlar, sanatçılar ve gazetecilerden oluşan arabulucuların barış girişimi gözardı edildi.! Derin devlet yine bıldığını okudu . Ölüm oruçlarının surdüğü cezaevlerine operasyon yapıldı sivili, üniformalısı yine ölen genç insanlar oldu... Hükümet yetkilileri, operesyona dört elle sarıldı.. İlgili Bakanlar sözünü tutmadı.. Kan akmaya devam ediyor .

"Hayata dönuş" adıyla düzenlenen operasyon da 16 mahkum oldü, 2 asker şehit oldu Ölum oruçların. bıtırmek amacıyla yapıldığı ıddıa edılen operasyon tam bı vahşete dönüştü.. Koğuşlar cayır cayır yandı... Silahlar patladı.. Dipçikler, coplar kafa patlattı..

● Ölüm oruçları ile ilgili eylem yapan gruplara ülkücü takviyeli saldırılar devam ederken, öldüresiye dayak yiyen tutuklu yakınları gözaltına alınıyor.

İTO BAŞKANI MEHMET YILDIRIM
ticaretin ara rejim gazcısı o da kendi aleminin delisi
SÜLEYMAN DEMİREL
deniz gezmişler için timsah gözyaşçısı
AKİT
ne idiği belirsız gazete kağıdı
SALİH GÜNGÖR
eski mali şubeci o şimdi şantajcı
HAYRİ KOZAKÇIOĞLU
eskiden "baba"dan alırdı şimdi kızından
CAVİT ÇAĞLAR
indiragandi, sahte kalp hastası kalp-azan
HASAN ŞER
parıs düğünü şaşkını kayın baba

İşte düğme; Leman son günlerin meşhur düğmesini buldu...

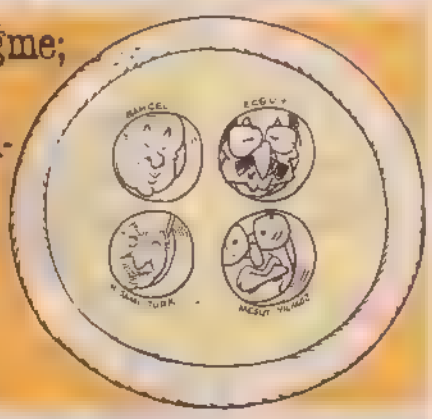

Af kapsamı dışında kalan Haluk Kırcı "Ben de solcu olurum" diyerek dava arkadaşlarına sitem etti!

Yatağan termik santralı zehir saçıyor. Önce zeytinlikler kurudu.

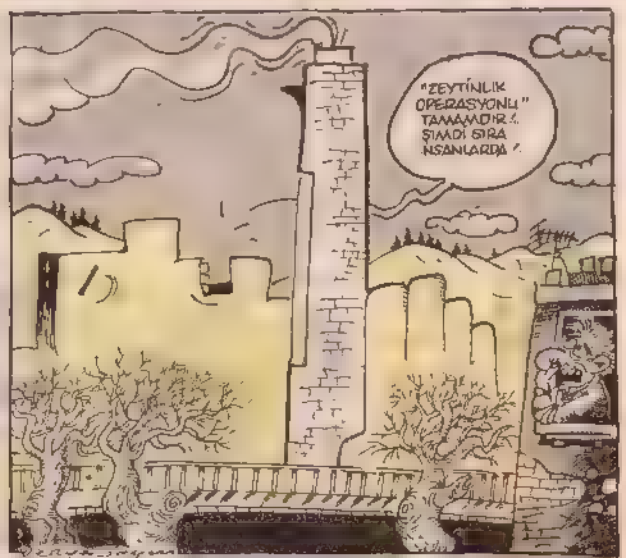

DAMRAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞCAĞ

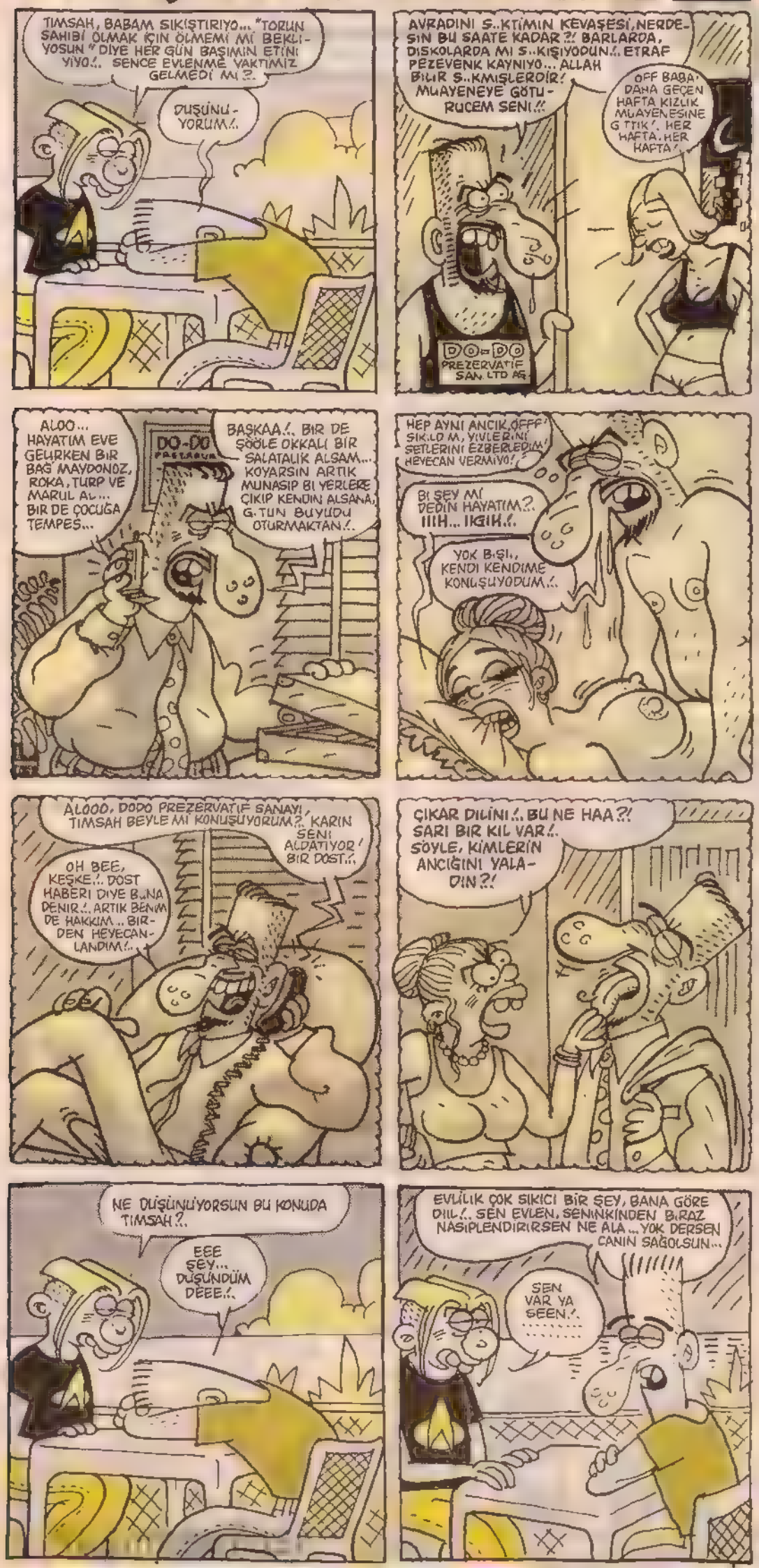

KILAVUZLAMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Sosyetenin Paris Düğünü

- Memduh abi, sana bi iyi, bi de kötü haberim var abi...

- Önce kötüyü söyle Ömer... Ama çok kötüyse yumuşatıp söyle... Zehretme bana düğün akşamını..

- Abi, Paris Belediyesi'nden pıknık tıp bi yetkiliynen konuştum, Eyfel Kulesi'ni bizim için boşaltamayacağını söyledi... Oteldeki düğünden sonra, davetlilerin helikopterle zirveye çıkarılması fikrine sıcak bakmıyor...

- Tüh, rezil olduk... **Rüşvet vereydin ya piknik ipneye!**

- Reddetti abi... **Nazikçe koluna bi hasır bilezik takıp göz kırptım, hasırı atıp kaçarcasına uzaklaştı...**

- Ulan helikoptere 50 bin dolar avans da verdiydım, hacı oldu demek ki!.. **Ne güzel, zirveden aşağı halay çekerek inecektik...** Hatta beş katta bir terleyenleri kurutsun diye Bursa'dan havlu tımi bile getirttiydım...

- İstiyosan İbo'yları Fatih Ürek'i alacak uçağa bindirip gönderelim havlu tımini abi... Ya da helikopterler boş gitmesin kelle başı bi havlucu kapsın hepsi...

- Yap işte uygun bişey .. Lan Ömer, Fatih dedin de, dönüşte Floransa'ya uğrayıp müsaitse Fatih Terim'i de alıp getirsin uçak... Şu an çok tirent!.. Çeşit olur, iyi olur ..

- Tamam Memduh abi, söylerim Valla senin gibi kız babası yoktur.. **Sayende Paris ve çevre banliyöleri düğün gördü abi..**

- Eee, bize de yakışan budur Ömerim .. Madem kı, benim damadımla benim kızım evleniyor, görkemin en kralını yaparım... **Başka birinin damadı olsa, bu özeni asla göstermezdim!..** İyi, efendi, kirli sakallı, zengin bi çocuk .. İstedi kızı, baktım kızın da gönlü var, verdim gitti... Zira, kızını vermeyen dizini verir Ömer!..

- Çok doğru abi...

- Lan, bak, pek beğendim bu lafımı... Derhal davetiyeleri yeniden bastırın, en arka kapağa, yaldızlı, italik harflerle **"kızını vermeyen dizini verir"** yazdırın, imzamı da çakın altına...

- Fakat abi, zaman çok azaldı... Hem bu, davetiyeleri üçüncü basışımız olacak... Daha önce, son sayfaya bu düğüne yapılan total harcama listesini eklemek için, baskıyı yarıda durdurttuyduk...

- İyi ya lan, davetiyenin üstüne "Genişletilmiş üçüncü baskı" yazdırın işte... Namımız yürüsün!.. Ayreten total harcama listesinden avans hariç Eyfel helikopterlerini ve Bursa tımını çıkar, yerine Norveç'ten gelecek 102 kasa somon balığını ekle!.. **Balıklar taze olsun diye Oslo-Paris arası su kanalı açtırdım...** Çok düşük fiyat verip ihaleyi ben aldım... Kızıma az bile...

- İznimle ağlamak istiyorum abi... Böyle fedakar, gönül adamı bi baba olamaz yaa... Ağlayabilir miyim abi?..

- Ömer, şimdik duygunun sırası değil... Memlekete dönünce doyasıya ağlarız!.. Sen bi de Pisa Kulesiyle temasa geç, belki orası bizi kabul eder... Kesin neticeyi almadan helikopterleri salma sakın...

- Okey abi .. Hemen fırlıyorum..

- Dur lan fırlama!.. Bi kötü, bi iyi haber diyodun, iyi haber ne?..

- Haa, doğru... İyi haber şu abi, **otel yönetimi, bir kereliğine prensiplerinin dışına çıkarak, her masaya 13 kilo çiğ dana eti koymayı kabul etti!..** Gaza gelip çiğköfte yapmayı arzulayan olursa hevesi kırılmasın diyerekten...

***

- Lan, aferin Ömer!.. İş bitiren adamsın, n'aptın ettın, hepimizi Pisa Kulesi'ne sokmayı başardın... Gel, öpücem seni.. Şu düğünün gizli kahramanısın sen!..

- Memduh abi, diğer tarafa gitsek de orda öpsen... **Kulenin bu kısmı eğilmeye müsait..**

- Neyse parası, öderiz, düzeltirler lan!.. Milenyumun düğününü yapıyoruz burda.. Şindi eleştirirler bi de... Bugün seksomanyak Maykıl Daglis bile görkemli bir düğünle evlendiyse, biz ondan aşağı mı kalsaydık?.. Neyimiz eksik bizim Ömer?.. **Baba Körk Daglis'ı tenzih ederim bu arada!..**

- Abi, lütfen, çok alkollüsün, otur biraz... Somon balıklarına ip geçirip damadın boynuna takışından anlamıştım ben zaten sarhoş olduğunu.. Yorma kendini abim .

- Bazılarına kırgınım Ömer, efkarlıyım... Popun babaannesi Ajda "Mutlaka gelirim" demiydi, hani nerde?. **Eniştesi Gulu Lalvani'yi suit odaya çıkarıp tekmelediysem, sebebi budur!..** Sonra nerde Pavarotti, nerde sihirbaz Kapırfıld, hani nerde Ankaralı Turgut?. Çok üzgünüm Ömer Sınırlıyım... Ekşinim Leyla!..

- En mutlu günümde seni böyle görmek istemiyorum abi, toparlansan biraz ..

- Ne mutlusu Ömer, bakma bu kadar para harcadığıma, içime attım hep!.. Bugün bir Helmut Kohl, gelip Türkiye'den kız istiyor... Duyumlarıma göre Hans Ditrit Genşer de siradaymış!.. Benim kızımın neyi eksiktı Ömer?.. Ha?.. Şu kadar masrafa daha ünlü biri olamaz mıydı damat?. Kızım geçen yaz Leonardo Di Kaprio'dan çok hoşlandıydı... **Eşeklik bende, kulağından tutup getirmedim o sarı pipiyi..** Şu an Di Kaprio ailesiyle dünür olacaktık... Eşşegim ben Ömer, damadım da, eşşek herifin damadıdır!..

- Abi, yavaş, damadın halası duydu galiba...

- Bi çek imzalayıp verin, bişey duymadı.. Ayrıca benim kimseden korkum yok... Ne diyor Tafarel'ın karısı **"Bana göre süt, onlara göre şikolata!.."** Benim hayat felsefem de budur!.. Çok doluyum Ömerim, çok!..

- Allahaşkına ağlama abi, Kent reklamı gibi!.. Dur abi, dayanma oraya, eğme kuleyi iyice...

- Bırak beni, öleceksek ölelim Ömer... **İster zengin ol, ister Öteki Türkiyeli, hepimizin gideceği yer öteki dünya değil mi?..** Efkarlıyım Ömer... Damadın halasına Mudanya'daki kooperatifi verin, bozmasın kızımın bu mutlu gününü!...

kilservis@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

ULAN BEN BU EVE ERKEK SİNEK BİLE GİRMEYE-CEK DEMİYO MUYUM ULAN?!

VIZZZ

VIZZZ

VIZZZ

HİİĞĞAAA!.. MUTLULUĞU-NUZU BOZMAYA GELDİMM!..

MUTLULUĞUMUZ BOZULACAK DİYE ÇOK KORKUYORUM SEVGİLİM!..

Paranoya

DUUR! SAKIN ATLAMA, BEN SANA İŞ BULURUM

YOK KARDEŞİM, NE ÇALIŞTIRICAM BEN İNTİHARCI PİSİKO PATİ... HADİ BAŞKA KAPIYA!

FİKO TEKSTİL İhracat

N'OLUR, BARI SİZ YAPMA-YIN. BU BAŞVURDU GUMUZ SO. KAPI

ABİ ÖLEYDİM DAHA İYİYDİ, İYİCENE REZİL ETTİN BENİ... BEN GİDİYO-RUM GENE KÖPRÜYE!..

TOFAŞ OTO KRASH TEST MERKEZİ

GÜMM!

HMMM! KIVIRCIK KOÇ KES.NCE ÇARPMADA ARAÇ DAHA AZ HASAR GÖRÜ-YOR!

KUDUZ KARANTİNASI

DAHİLİYE HASTA KOĞUŞU

ACİL

HIIRRR!

HIIRRR!

RAHHH!

SİZE ZİYARET SAHATI DOLDU DİYOM HALÂ GİTMİYONGUZ HA!? AHA ÜÇ TAKKA SONRA BU GAPIYI AÇMAZSAM EN ADİ BUŞTUM!..

Fıtratımın Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

YORUMSAL KARİKATÜRLER...

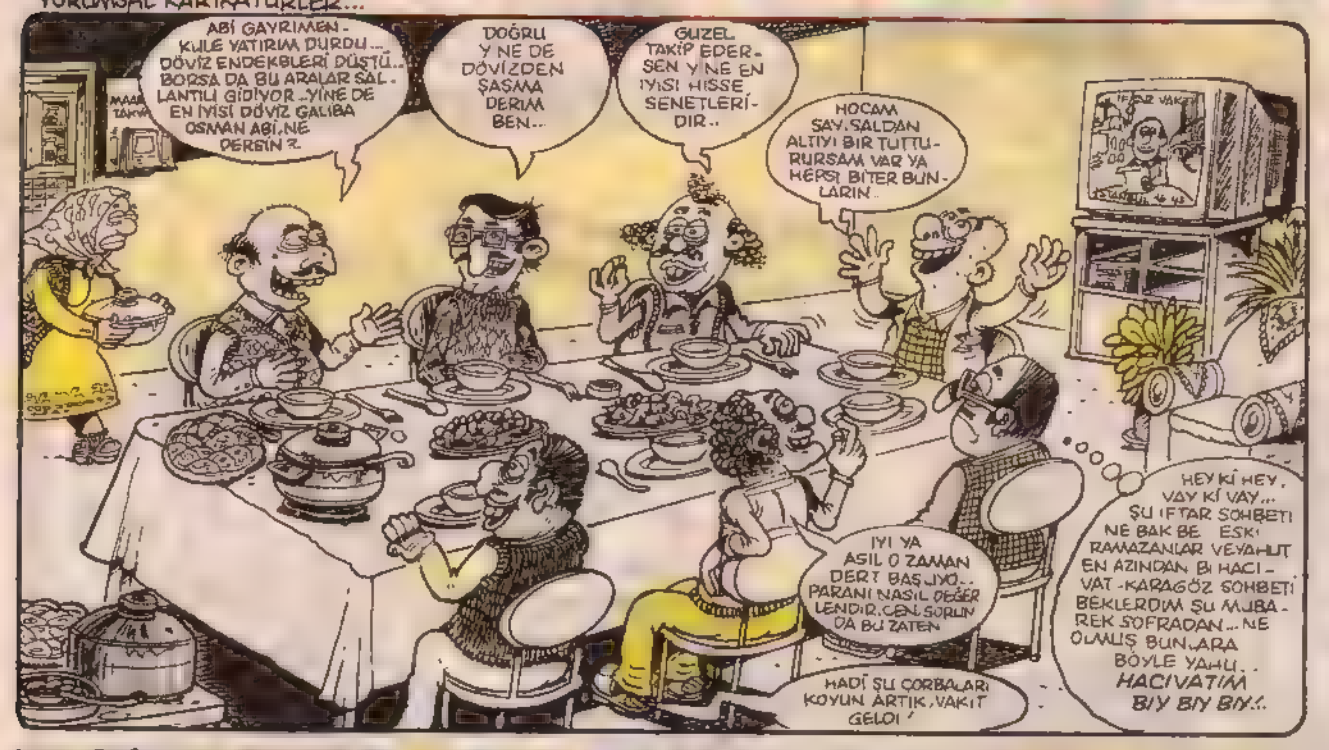

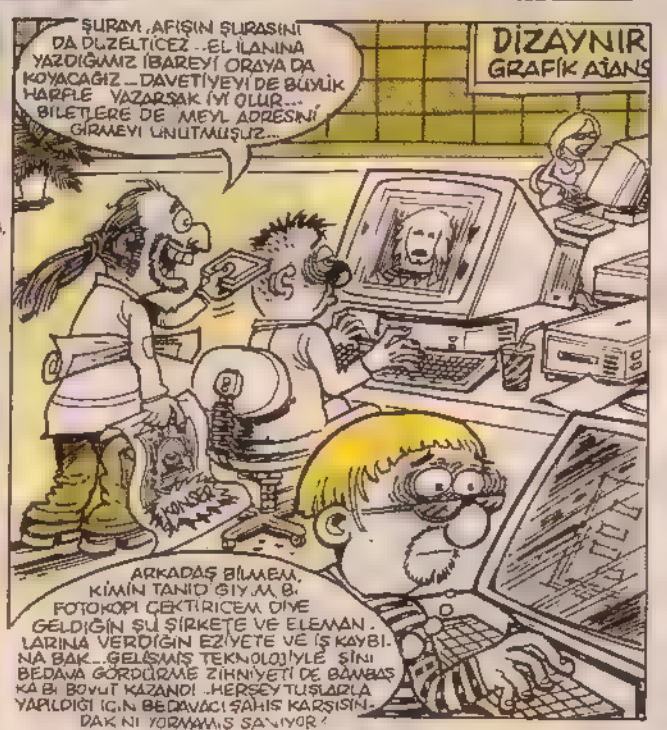

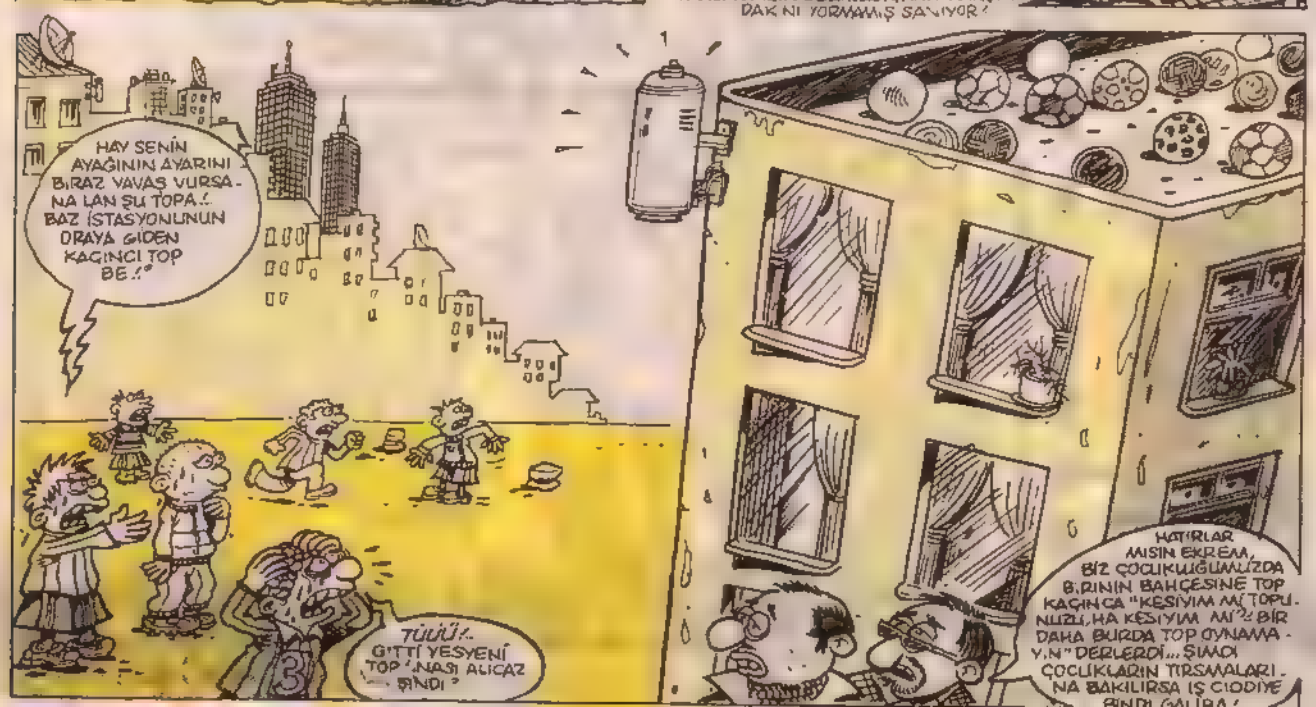

Açık Büfe

met üst

niye dünya çapında değiliz!

ne kadar çok ölüyoruz,
mezarlık hizmetleri'nde
niye dünya çapında değiliz!

tarihte 16 devlet kurmuşuz,
devlet kurup devam ettırmede
niye dünya çapında değiliz!

doğuştan erkek milletiz,
en azından sevişme konusunda
niye dünya çapında değiliz!

uygarlık bu topraklarda başlamış,
muassır medeniyet seviyesinde
niye dünya çapında değiliz!

bu kadar fikir suçlumuz var,
mantık ve felsefe mevzusunda
niye dünya çapında değiliz!

avrupanın en genç nüfusuna sahibiz,
enerji ve dinamiklik açısından
niye dünya çapında değiliz!

avrupa ile asya arasında köprüyüz,
kültür ve ticaret arenasında
niye dünya çapında değiliz!

hayat hikaye, film, roman kaynıyor,
neden sinema ve edebiyat sosyeteşinde
niye dünya çapında değiliz!

vatanımızı her şeyden çok seviyoruz,
toprak ve tarihi eser koruması alanında
niye dünya çapında değiliz!

üç yanımız denizlerle çevrili,
yüzme sporu ve deniz ürünleri sahasında
niye dünya çapında değiliz!

mizah dalında dünya birincisiyiz,
walt disney ve çizgi film olayında
niye dünya çapında değiliz!

herkes, herşey hakkında konuşuyor,
niye talk show ve stand-up comedy'de
niye dünya çapında değiliz!

hamamı avrupaya biz götürmüşüz,
haftada en çok yıkanma mevzusunda
niye dünya çapında değiliz!

her yurdum insanı doğuştan askerse,
niye lejyoner askerlik hususunda
dünya çapında değiliz!

milli ve resmi tatiller bu kadar çokken,
niye dinlenme olayında
niye dünya çapında değiliz!

herkesin üç dört çocuğu varken,
neden annelik-babalık konusunda
niye dünya çapında değiliz!

dünya çapında bir mutfağımız var,
açlığı yok etme konusunda
niye dünya çapında değiliz!

dünya çapında olmak bir halt değilse,
dünya çapında olma komplekssizliğinde
niye dünya çapında değiliz!

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@kraman.com.tr

Arkadaşlar, inanın ki bu boşluğa yazmak için birşeyler düşünmüştüm. Üstelik güzel de şeylerdi. Ama öyküyü çizip sıra burasının yazısını yazmaya geldiğimde bir de baktım ki unutmuşum. Aslâ aklıma gelmedi.. Kuşkusuz ki yandaki öyküyle ilgili birşeylerdi.. Öyle işte durum budur.

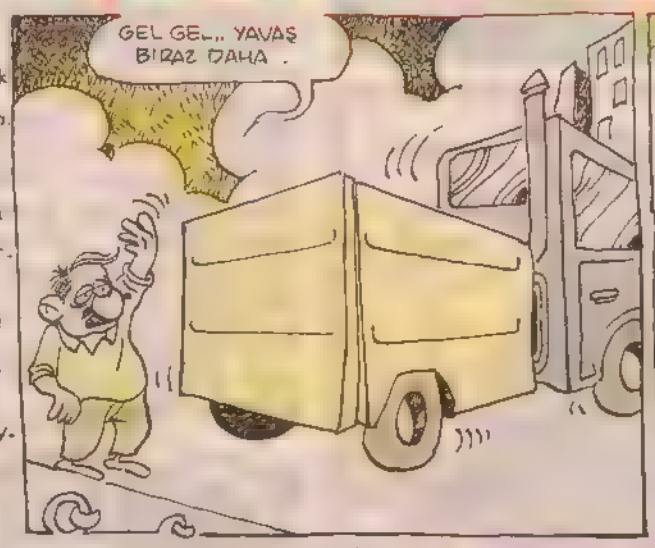

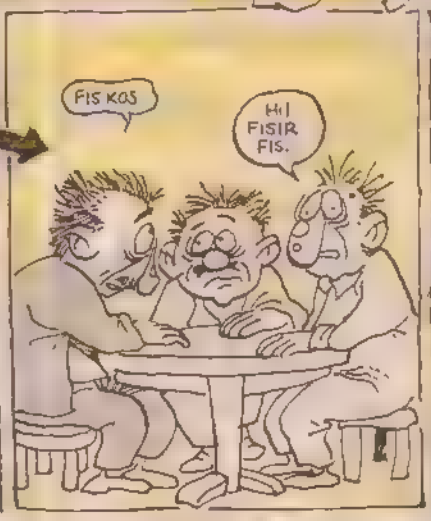

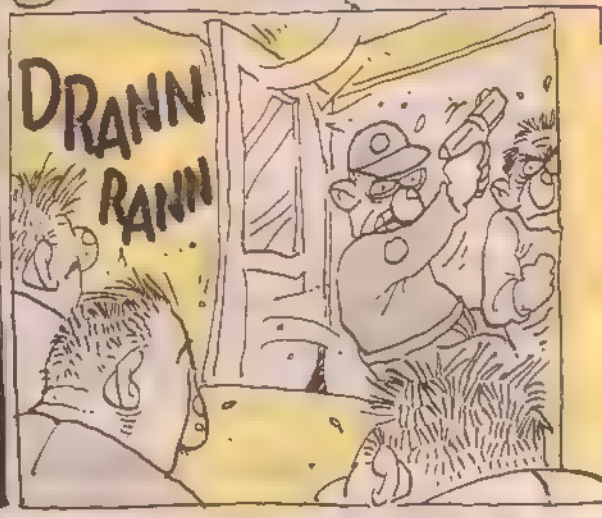

canbarslan @turk net

Komikaze

ÖRDEK KITAP
KOMIKAZE 6 EN GÜZEL
YILBAŞI HEDIYESIDIR
VEYA DIILDIR, BEN
YALAN SÖYLÜYORUMDUR
KOMIKAZE 6'YI BENIM
EVIMDEKI KÜÇÜK ODADAKI
KOLIDEN VEYA ÖRDEKÇILERDEN
TEMIN EDEBILIRSINIZ.

LALE ZA... GI...

2000 yılının lale adayları, yine L... önerileriyle belirlenecek. aşağıda s... daki lale adaylarınızı bize gönderin. ... sı yoktur. El yazıları lütfen okunaklı ... lar dışında aklınıza gelen başka ala... bilirsiniz. Bir yıl boyunca LeMan'da ... olanlar ile sizin üstünde en çok du... harmanlayıp, bir ay sonra kesin list... Hadi bakalım, üşenme olmasın!

Kategoriler: Politika, Müzik, Magaz... Ekonomi, İş, Basın, Terim, Klasman...

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan S...
Fax: 0212 - 251 42 44
E-mail: lale@leman.com.tr.

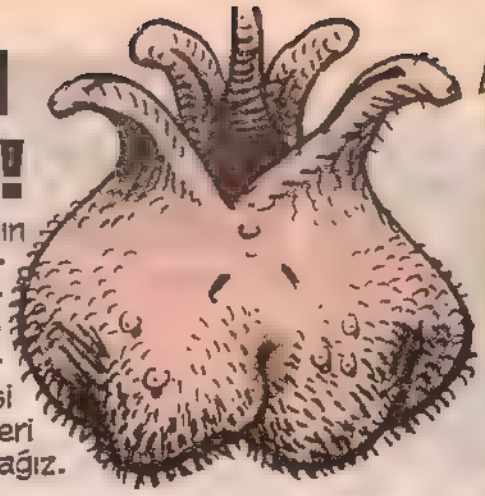

...ANI
...LDİ!
...n okurlarının
...nan dallar-
... sınırlama-
...n. Bu dal-
... da yaza-
...tanın lalesi
...ğunuz isimleri
... açıklayacağız.

...V, Reklam, Klip, Spor, Bürokrasi, Kurum,
...
...No:20 80080 Beyoğlu-İst.

DÜŞÜNCELER

e-T-İ-N-E-İ-D-A-N

... Daha fazla yürüyemedim caddede yine; bi ara sokağa saptım hemen, a kıvnlıp. Faruk kızıyor bana bazen, beraber yürürken, böyle yaptımda. Niktan, insanlardan felan kaçıyormuşum? Aslında, pek ilgisi yok belki de alabalıkta yürümeyi sevmiyorum, ya da beceremiyorum işte. Rahat rahat ıyorsun; şu k.bar kadına yol ver, dikkat, amcaya çarpacan, azcık yana dön, k, kenara kıvrıl, önündeki durdu, biraz bekle, şurdan geç, yürü!. Butun bunu bazen. Gerçi, öyle sal na salına yürüyen rahat bı kışılım de yok ama, yisokaklardaki tenhal k daha çok işime geliyor.

yleri düşünürken, tam orda, sokağı bitırdımde, yeni bi caddeye çıkacakken, ıttiimi farkettım yine. Bunu, bilerek mi yapıyorum acaba? Paket hep, tam buer?! Gidip onun çalıştı dükkândan sigaramı almak, böylece onu görmüş olı bunu yapıyorum diye düşündüm. Fakat, cumartesi gecesinden pazar'a, iki gara ka ıyor zaten paketten, öğlende kalkınca da, ıkı tanesini içiyorum kahmra felan; ve dışarı çıkınca da, yolda yakıyorum sonuncuyu ve, aylardır, hep paket bitiyor! Gayet doğal davranıyorum. Denk geliyo diyelim ya da; rastlanlan sonra da, g dıceem yere kadar, başka bı dükkân yok orada. Gerçi, şunu meliyim; oraya varmadan önce, bi market var yolumun üstünde, sol tarafta ket gibi yerlerden hoşlanmadımı, sigaramı tekel bayısından veya kuruyemişdıımı, düşünürsem, bu davranış m doğal akışı bozmuyor gibi gorunebilrl a, bu kadarcık bir işime gelen seçme ve, onu görme isteğim de olsun artık , eğer bi plân dahilinde hareket eder, en azından, biraz bile olsa, bı şeyleri m, istedim gıbl olmıycaanı düşünüyorum. Hattaa, istedim net bir şey bile ek istemiyorum diyebilirim. Bir şeyi arzu edip, olmasını istemek, tek başına de etmiyor. Bu düşünceyi, biraz daha sağlam ve açıklayıcı haale getınnce, ebiliyor insan. Zaten, şu anda onunla başlıyor, ama sonra kendime dönüyoretımda yeri olmayan, sadece ara sokaklarda kurulan küçük, kısa hayallerde mullerle var olan bir insan, kendimle konuşmamı sağlayarak, sanki yanıbaş gibi bir etki de bulunabiliyor; önünden geçilen, müzik çalan dükkânlar gibnan var olan dukkânlar gibi, her zaman var olan bazı düşüncelenn arkasına, güzelce yerleşiyor... Nasıl biri olduğunu bılmiyordum elbette. Sadece, farkı . Görünüş ve tavırlarıyla, değ şik bir insan sanki. Yaklaşık altı yedi aydır, çanın önunden geçerken, içeri gırıp sigara satın aldım bir kızı,düşünüyor olım, sadece, onun farklı görünmesi miydı acaba? B r çok insan, farklı görüzaman. Sanki, aradın yüz onunkıymış gibı. Geçerken, yine gırıcem içeri ve, söyleyip sigaramın "...var mı?" diye sorucam. Var işte tan, bılıyosun! Böyrülük vakit kazanmış olup, biraz yüzüne bakabiliyorum. Çok dikkatli ve uzun m ama çoğu zaman. Soğuk ve ciddi bir ifadesi var genelde. Tek taraflı olun- bana sadece gözlemlemek, görmek, tanımlamak filan kalıyor olan biteni. ü bişiy dill ama. En azından bu konudaki fikırlerimi açıklayabılırım.

ta, ya da, iki haftada bir, ona uğramak hoşuma gıdıyordu. Bir keresinde, kodenedim. "işler nasıl" diye sordum, "Fena dill" diye cevap verdi. Yol boyundüşünmüştüm! Aslında, güzel bi cevaptı. Doğru da olabilir. Evet, işler fena i ne iyi ne kötu. Belkı de sadece, bu söylenebılırdi, öyle bı soruya karşılık. ereğ nden fazla hoşuma gıttı bu cevap. Hattaa, dennlemesine bile düşünm? "fena dill" ha! Evet, fena dil; yanı, samimi bı soru için, ne iyi ne kötü, rş lık. Arasıra, keyfim yerinde olduunda, yüzüne bakarak "iyi akşamlar" diraz yüksek bi sesle. Ama sanki, bunu ona dıl de, sadece söylemış olmak ala bağlı olarak, hızla söyledımden, iyi başlamış b le olsam, dılek bıterken, ktan öbür tarafa döndurmuş oluyor, ve hızla çıkıyorum dükkândan. Bır de , doğrusu, çok tuhaf bışıy oldul Kendimi birden, onun yüzüne bakıyor bulkta öyle dikilerek! Bayaa bi uzun süre bakmış olmalıyım. Şaşırmıştı. Belkı r bile. Ben, sanırım, o an, onun bana "iyi akşamlar demesini filan bekliyor- ben dilemış mıydım kı? Neyse, hatırlamıyorum. Durmuştum karşısında ve, ordum ayakta. Dalmıştım! Çıkıp gıtım hemen

, hafta son arı veya iki, üç haftada bir, ordan geçerken uğradım için, ne o atımda ne de ben onunkinde fazla yer kaplamıyorum. Hatta ben, sadece, b . Bu daha da iyi. Onu rahatsız etmek istemem doğrusu. Fekat o bana bı davrandı; belkı de farkında olmadan. Yine s garamı satın aldım bi akşam, stünü, kasanın yanındaki tabağa, fırlatır gibi, şertçe koymuştu! O günden rlendim ve yaklaşık bir ay uğramadım! Aylamele için geriş bı bahane yaratndimel Bi süre görüşmedik. Çok bunenedim, hemen iyi günler diliyorum!..

bahadirboysal@teman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

GENÇLERLE AÇIK AÇIK!.. (Tüm Allelerin Okuması Gereken İbret Dolu öykü) KIZINA SAHİP ÇIK!

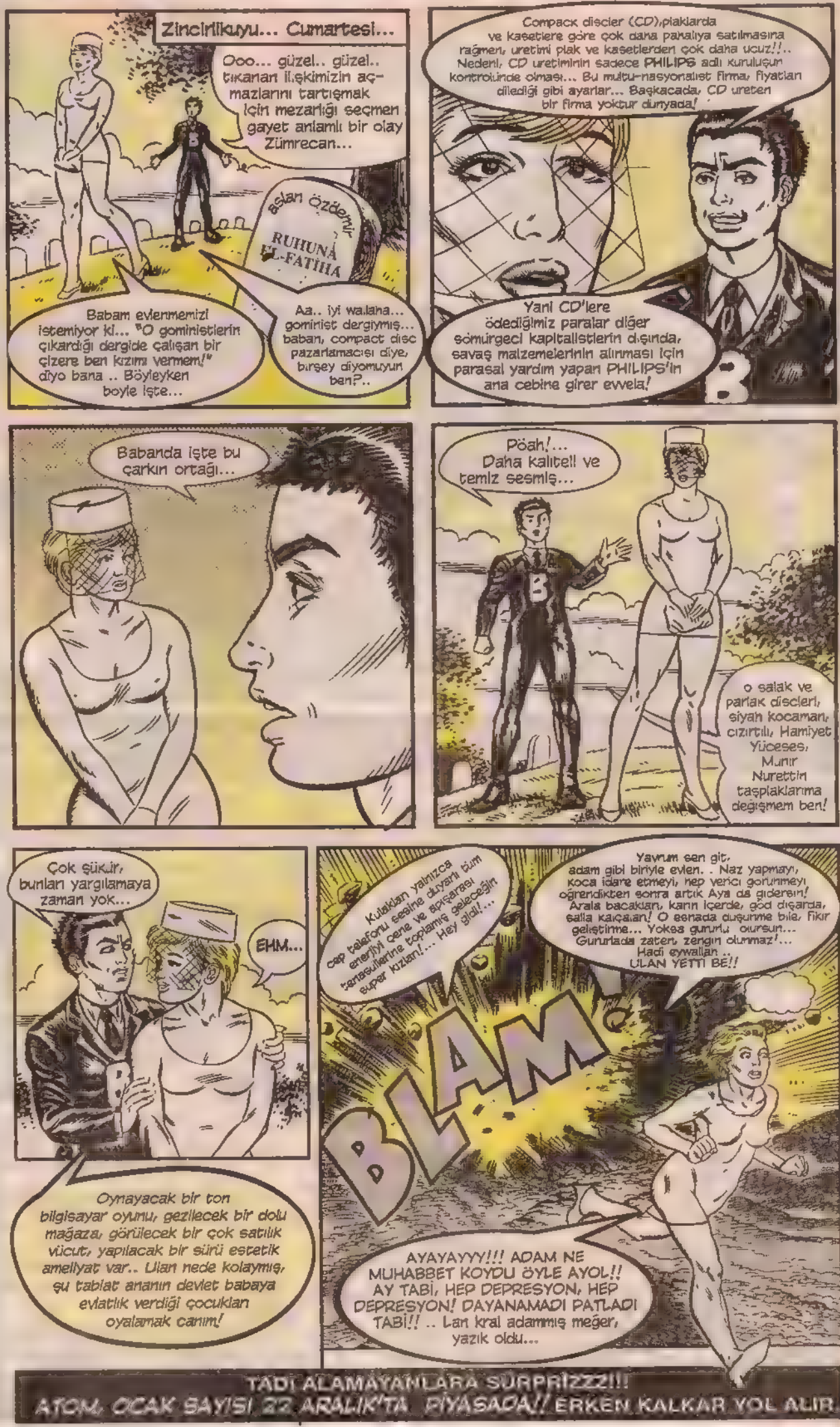

TADI ALAMAYANLARA SURPRİZZZ!!!
ATOM, OCAK SAYISI 22 ARALIK'TA PİYASADA!! ERKEN KALKAN YOL ALIR.

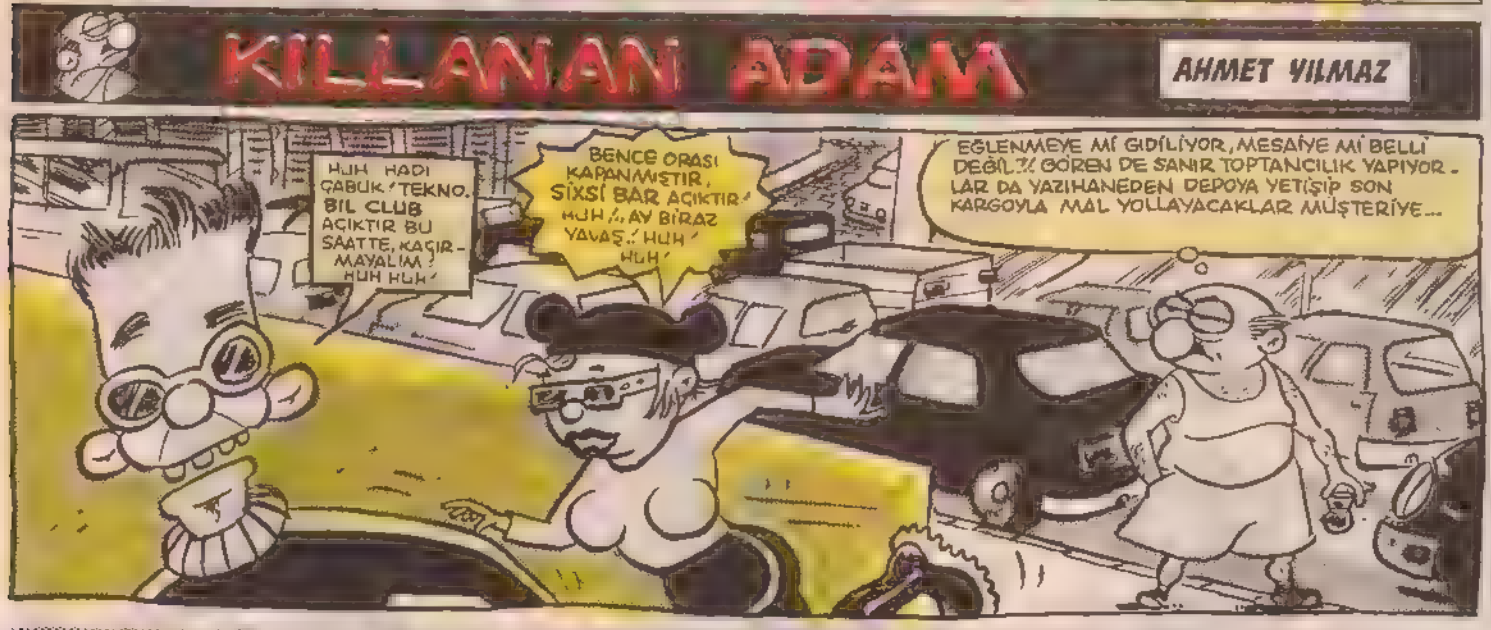

E tipi polis!

Kitapsız polis olacağına silahsız polis olsun!

İngiltere'deki gibi.

Polise silahtan önce kıtap, kalem, kısacası eğitim verilsin.

En başta da insan hakları, demokrasi, hukuk devleti eğitimi verilsin.

Bu eğitimi alan bir polis üniversitenin önünden geçerken "Burası hainlerin yuvası" şeklinde slogan atmaz.

"Kana kan intikam" diyen ağzından kan damlamaz.

İşkenceci polisler af kapsamına alınmadı diye kazan kaldırmaz.

Daha dün bazı çevik kuvvet polisleri tüm bunları yaptı.

Bir **"İşkenceye özgürlük, halka ölüm"** demedikleri kaldı!

Sporcunun çeviği sevilir; ama bu durumda polisin çeviği nasıl sevilir?!

Dahası kimi çevik kuvvet polisleri üniversitelerin önünden geçerken resmen uludu.

İnsan olan ulur mu?

Bu gibilere polis deyip diğer polislere haksızlık yapılmasın.

Uluduklarına göre bunlar polis değil polit!

Uluyan **U** tipi polis olmasın!

İşkence yapan **İ** tipi polis de olmasın!

E tipi polis olsun!

Eğitimli tip olsun; insan hakları, demokrasi, hukuk devleti eğitimi alsın.

Cezaevleri de **F** tipi olmasın; AF tipi olsun!

Ve nihayet yaşadığımız tüm olumsuzluklara rağmen bayramınız da olabilirse **Ş** tipi olsun!

Şeker gibi tatlı olsun!

DENGELİ BESLENME KAAN ERTEM

GALK! GALAK GAL GAL GA-LAK!..

ABİ VALLA ÜZERİMDE NAKİT YOK... HEP KREDİ KARTI... EĞER BAHŞIŞI KREDİ KARTIYLA KABUL EDERLERSE AL BURDAN ÇEKSİNLER...

ULAN NE CİMRİ HERİFSİN BE! TÜH ALLAH MUSTEHAKINI VERSİN EMİ... DURUN ÇOCUKLAR BEN VERE-YİM SİZE!

BAKIN ZATEN GEREKENDEN FAZLA YOLCU ALDIK BİNMEYİN DİYORUM SİZE! BU ŞARTLARDA UÇAĞI UÇURAMAM...

N'OLURSUNUZ, BİZİ DE ALIN! BAYRAM TATİLİNİ İSTANBUL'DA GEÇİRMEK İSTEMİYORUZ!

AMAN ALLAHIM HİÇ BİR BAYRAM TATİLİNİ İSTANBUL'DA GEÇİRMEMİŞTİM!

Bizi de alın!

Yer bulamadık.

Bizi burda bırakmayın lütfen! N'olur bizi de alın!

DEMEK BİR AY BOYUNCA GÜMBÜR DE GUMBUR BEYNİMİZİ ZİKEN MAHALLENİN RAMAZAN DAVULCUSU SENSİN HA? DİNLEDİĞİM KADARIYLA ÇOK HEYECANLI BİR DELİKANLIYA BENZİYORSUN... BAK SANA ÖZEL NEFİS BİR BATERİ SETİ GETİRTTİM.. HADİ GEÇ BAKALIM BAŞINA DA GÖSTER BİZE HÜ-NERLERİNİ!

ŞİŞŞT SUS ABİNİ MABİNİ SİTERİM SENİN!..

ABİ BEN BAHŞIŞ İSTE-MEK İÇİN GELMİŞTİM AMA YANİ ABİ BEN.. ABİ..

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

KUSURA BAKMAYIN PROFÖSÖR AMA, BU YAPTIĞINIZ BANA HİÇ TE BİLİMSEL BİR DENEY GİBİ GELMEDİ... FARELERİN BİR LABİRENT-TE PEYNİR ARARKEN NELER HİSSETTİĞİNİ ARAŞTIR-MAK HANGİ DERDE ŞİFA OLACAK SÖYLER MİSİNİZ BANA?

ÖYLE DEMEYİNİZ OSMANCIM, DELİCE GÖZÜKEN ÖYLE YOLLAR VARDIRKİ HİÇ UMULMA-DIK MUTLULUKLARA ÇIKAR. HER AYRINTIYI PESİMİST BİR YAKLAŞIMLA YORUMLAMAKTANSA ŞU GEÇİRDİĞİ-MİZ SÜRECİN KEYFİNİ ÇIKARSANIZA BAKINIZ NE GÜZEL FERAH FERAH DOLAŞIYORUZ

EVET FERAH FERAH DOLAŞIYORUZ AMA BENİM GTÜM DONDU AFEDERSİNİZ...

AHHAHHAHAA... DOĞRUSU BİR ALEMSİNİZ OSMANCIM BİLİMİN COŞKUN LABİRENTLERİNDE BEYNİ-MİZLE DANS ETMEK VARKEN BİLİN-MEZLİĞİN MERAK ATEŞİYLE IŞIN-MAK VARKEN SİZ HALA ISRARLA GÖT DİYORSUNUZ SOĞUK DİYORSUNUZ BIRAKIN ALLAHAŞKINA BUNLARI BİR RAZ UMUT SİZE NE KAYBETTİRİR Kİ?

Ve sonunda buldular peynir. Yanında rakı da vardı... Profesör dedi ki (Bak Osmancım insanın farelerden farkı sürprizlerle dolu olmasıdır) Sonra içtiler ve coştular... Osman darmadağın oldu. Bir müddet sonra profesör de darmadağın oldu. Çünkü aklına bir soru geldi ve garip bir gülümseyişle kendi kendine konuştu./ Herşey bir tarafa da, bu kafayla nasıl çıkacaz bu ebesini sktiğimin labirentinden, merak ediyorum doğrusu?) demiş.

SAKKUDI

SUKKUDU

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GİBİ

FEYHAN GİVER

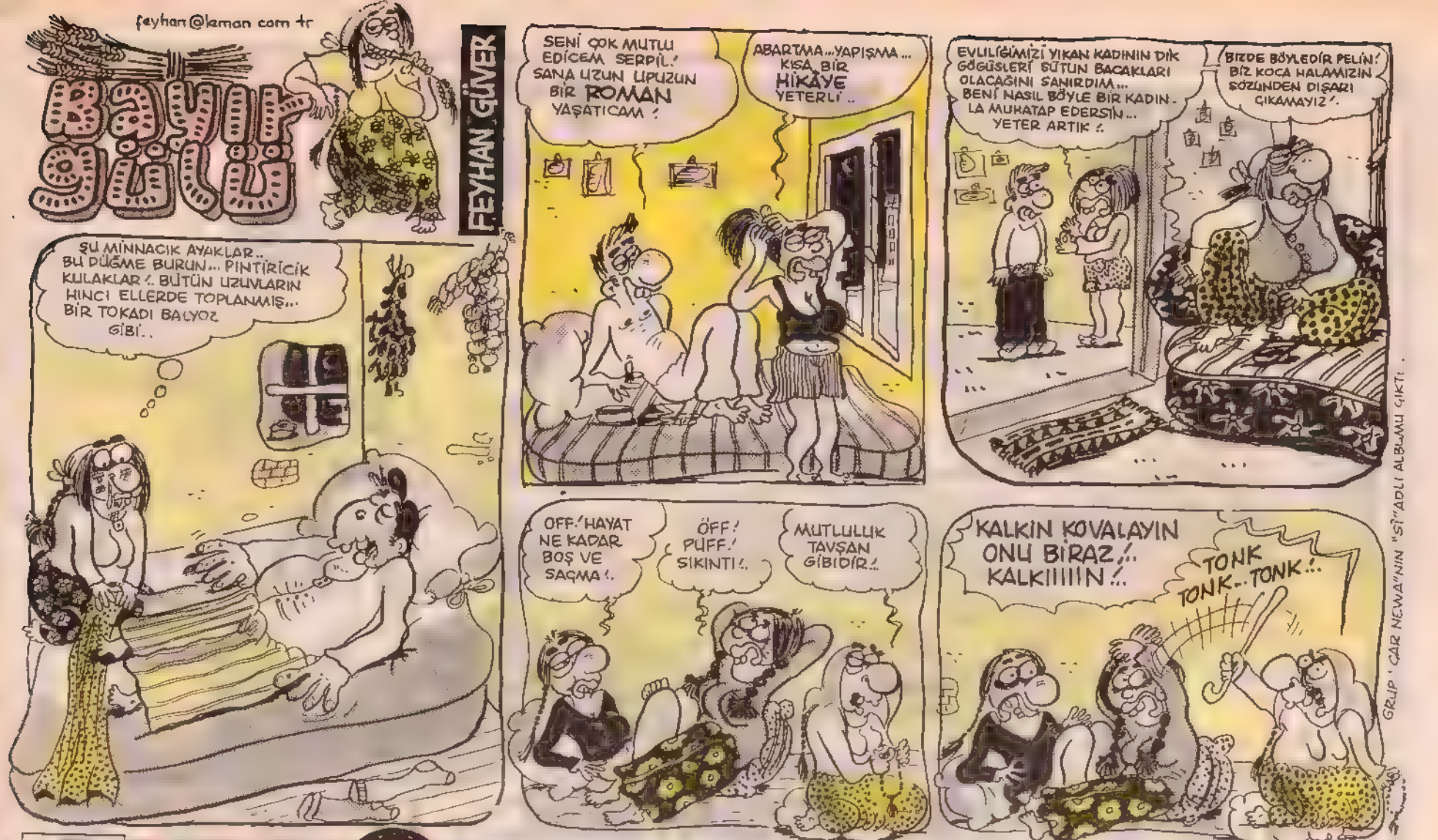

İslami Sporlar

Nihat CENGİZ
nihatg@leman.com.tr

Daha yeni, Ali Kırca'nın evine hırsız giriyor, Star muhabirleri masumane bir haber yapıyor, ancak, lüks evinin görüntülerinin kamuoyunda duyulması Ali Kırca'yı rahatsız eder. Neden rahatsız olur, halk, asker, devletin kafasında "ulan nerden yapmış bu villayı?" sorusu oluşabilir. Telefona sarılıp haberi iptal ettirir! Ancak, durumdan habersiz Star haber merkezinde görevli başka bir gazeteci öğle mesaisine başlar ve ünlü sunucunun evine hırsız girdi haberini bilmeden, yeniden yayınlar. Ali Kırca yeniden telefona sarılır. Müdür pozisyonunda önemli gazeteci, işten atılır.

İşten atılan gazetecinin Kırca'ya bir kastı yoktur, sadece dikkatsiz davranmıştır. Artık hepimiz daha dikkatli olmalıyız. Kendileri ülkenin bankalarına hırsız diye girer, haber ve görüntü yasak. Kendi evlerine hırsız girer, yine haber ve görüntü yasak.

Artık bu ülkede hırsızlık haberi yapılmayacak. Bugünlerde hamile kadınlar aşerip, canları hırsızlık haberi çekmesin, yapacak birşeyimiz yok. Bir zamanlar sansürün başyapıtı olarak anılan Abdülhamit'in hafiyeleri bir gazetede "hava bulutlu" kelimelerini yasaklarmış, çünkü hava bulutluysa, yağmur yağacak, göl oluşacak, gölde ördek olur, ördeğin burnu uzundur, Abdülhamit'in de uzundur, yani, "hava bulutlu" kelimesi iktidara, Abdülhamit'e karşı yazılmıştır

Ali Kırca, tüm üniversitelerimizin basın yayın fakültelerinden ödüllerini aldı mı, aldı, bu ödüller, şimdi lüks evinin şöminesinde dizili duruyor mu, duruyor!

Şimdi yine yılbaşı, ödül mevsimi açıldı, gökten yıldızlar gibi ödül yağacak, milli hırsızlarımızın koruyucu melekleri meşhur sunucularımızın herbirini birkaç güne kalmaz, Fransız süvarilerinin sırmalı ceketleri gibi giyinip, ülkemize onur verecek gülücüklerini ekrandan dağıtmaya başlarlar. O gülücükler stüdyo ışıklarıyla ahlaki bir görünüm kazanacak! Minnet duygusuyla davetiler huzurunda kürsüye çıkacak, kalbini eşeleyip eşeleyip Türkiye'nin en temiz, en geniş en parlak tablosu gibi "sizin gücünüzle ayakta duruyoruz, sağolun" deyiverecek, salonu dolduran şebekler sürüsü alkışlayacak, sahnedeki kahramanın yüzündeki tüm anlık pozlar, jestleri ezberleyip, tarihin, basının bu dahileri gibi bir gün kendilerine verilecek bu ödülün rüyasıyla mest oluverecekler!

Ne olacak bu çocukların hali. Süleyman Demirel Üniversitesi, Kadir Has Üniversitesi, burada okuyan çocuktan ne olur. Nereyi bitirdin? Köksal Toptan Lisesi'ni.. Günahtır bu çocuklara! Önünüze gelenin adını vermeyin şu üniversitelere, değiştirin bu üniversite adlarını, yasalara da aykırıdır bu adlar, milli ahlak, adı şaibeler, yolsuzluklar içinde insanların bir okula adının verilmesini imkan kılmıyor. Çakıcı adıyla üniversite açarsa, hangi gerekçesiyle müsaade etmeyeceksin! Köprüye, baraja, viyadüke üçkağıtçıların adlarını verin çünkü birkaç seneye nasılsa çöker, yıkılır. Ama üniversite, ilkokul öyle değil, bir çocuk ömür boyu taşıyacak üstünde o okulun adını... Bakın, basınımız ayıldı, eskiden Hürriyet, Milliyet koyarlardı gazetelerin, dergilerin adını, şimdi, Hülya koyuyorlar.. Hülya Üniversitesi kurulursa, şaşmayalım. İşte yirmi yılı geride bıraktık, ilkokulun adı Kenan Evren ilkokulu. Lisenin adı: Dinç Bilgin Lisesi. Üniversitenin adı; Süleyman Demirel!

Bir dünya, ancak bu kadar yıkılabilir! dünyadan habersiz mini mini çocuklar, ancak bu kadar kâbus dolu cehennem gibi yerlere bilim adına sürükenebilir! Burdan mezun olacak çocukların yapacakları tek birşey var, soyguncuları alkışlamak ve onlara oy vermek ve onlara durmaksızın ödül yağdırmak, başka da bir işe yaramazlar!

Daha cins bir vakaya geçelim. 1987'de askerden döndüğümde, gözlerime inanamadım, onlarca genç entellektüel inanılmaz bir demokratik genişlikte, o güne kadar Türk sağının görmediği zekilikte bir gazete çıkarıyordu. Köylüye benziyordu yüzleri, ama, yavaş yavaş ruhları kemiren korkunç tembellikten sıyrılıyorlardı. Zaman Gazetesi. Telifler düzgün ödeniyor, yazarlar başta iletişim, bilim felsefesi, batı kültürünün en yeni, en uç eserlerinden haberdar ve hepsini tartışarak ve hepsinden önemlisi, kardeşcesine, birbirlerine kenetlenerek yepyeni bir oluşum hazırlanıyordu. Bu solan bahçede artık, şarlatanlara yer yoktu. Başını dünyaya kaldırmış her üniversite genci, bu dar, karanlık, yobaz müslümanlığı yırtacak gelişmelerden derinden etkileniyordu. Eli kalem tutan her genç gazeteye koşuyor, sımsıcak, capcanlı birşeyler oluyordu. Gazetenin başında birbirine hiyerarşik üstünlük kurmayan, o güne kadar küçük gazetelerde, dergilerde çalışmış bir yığın genç adam vardı ve hayatlarının tüm karanlık gecelerinde sadece kitap okumuşlardı. Ve, Fehmi Koru, Amerika'da basın yayın bitirmiş, seri, enerjik yazılarıyla heyecana heyecan katıyor, bu henüz kavrayamadıkları yeni bilinci, yeni gündemi tartışıyorlardı...

Ancak, gazetenin patronu klasik bir sağcıydı. Yazarların tümü bir müddet sonra, patronun yönetime karışmasını sindiremeyip bir bildiri imzalayıp, topluca gazeteden istifa ettiler. Topluca istifa ettikleri gün çocuklar gibi şendiler, kimseden korkuları, kimseye de eyvallahları, bildiri de şüphesiz Fehmi Koru'nun da imzası vardı. Patronun yapabileceği birşey kalmamıştı, bir haftaya kalmaz ya gazete kapatılacak, ya da entellektüellerin bağımsızlığını iade edecekti. Ve o güne kadar müslümanlara "düşünce sevinci" veren bir gazete hiç olmamıştı, bugünkü holding gazeteleri henüz hiç yoktular!

Yazarlar, köşeye sıkışmış patronun alacağı tavrı beklerken, beklemedikleri sürpriz bir gelişme oldu, neye uğradıklarına şaşırdılar. Başlarına buzdan bir kütle düşmüştü, çünkü, Fehmi Koru, birlikte isyan başlattığı arkadaşlarından ayrılıp, gizlice patronla görüşmüştü. Ruhsat bir kardeşlik içinde yoğrulmuş arkadaşları bunu önce anlayamadı. Sonra, gerçek açığa çıktı, isyan edilenlerin hepsi işten atılmıştı, yalnız Fehmi Koru'ya ev alınmış, bugün için bile inanılmaz bir rakam olan onbin, yirmibin dolar maaş verilmiş.

İşte o gün, Fehmi Koru adı, İslamcı camiada tüm genç üniversiteliler nezdinde, arkadaşlarını satan, şerefsiz, hain, işbirlikçiye çıkmıştı...

Oysa, Amerika'dan yeni dönmüş bu zeki, yetenekli yazarın hareketli, akışkan kalemini gençler çok seviyordu. Sade ve temiz bir müslüman olarak yaşamak ağrına mı gitmişti?

Gazete, yanına Fehmi Koru'yu alarak yoluna devam etti, önce geçici olarak trajlar düştü, sonra... İleriyi iyi gördü, o güne kadar basında amatör dergiler dışında yayın organı olmayan ve bu işleri hiç bilmeyen İslami hareket içinde adı pek konuşulan, Fethullah Gülen'in cemaatine sığındı, satıldı gazete. Zaman Gazetesi, Fehmi Koru, Gülen cemaatiyle kucaklaştı.

İslami harekete katılan kitleler delicesine iktidar sarhoşluğu içinde çoğalıyordu, işte yüzyıllık hareket, parayı bulmuş, gazeteyi bulmuş, sıkı, okumuş yazarlarını bulmuş. Allah'ın evliyası hocalarını da bulmuş, iktidara yürüyordu, hiçkimse, gazeteden atılan otuzun üstünde genç adamın ne işe yaradığını sormadı, ilgilenmedi..

Fehmi Koru da, arkasında dönüp bakmadı, eski arkadaşlarının tümüyle bozuşmak işine de yaramıştı, sanatçı üslubunu güzelleştirmek için bu tek kişilik şov pek hoşuna gitmişti ve bu tek kişilik şov, tek kişilik "yargıca", tek kişilik Ulubatlı Hasanlığa doğru ilerliyordu...

Hemen hergün değişen Türkiye'nin siyasi gündeminde kıvrak kalemiyle boy göstermeye başladı, entellektüel bir lüks de kazanmıştı, çünkü, istediği başbakanın uçağına biniyor, istediği seyahati yapıyor, istediği pahalılıkta kitaplar satın alıyordu, artık, bir "gücü" temsil ediyordu, bu imkanların hepsini akılca kullandı, bitmeyen bir enerjiyle yazmaya koyuldu... En büyük dostu müslüman halkına mektuplar yazıyor, basit siyasi oyuncaklarıyla hergün oynuyor, büyük bir ilgiyle izleniyordu... Fehmi Koru, "yüzde doksandokuzu müslüman" cümlesinin iştahasıyla, yüzde doksandokuz bir kahramanlıkla, önce Özal, sonra Çiller, sonra Refah Partisi'nin merkezine güvenilir bir rahatlık kazandırdı. Esrarengiz komplo teorilerini kulağından tutuyormuş gibi psikolog, acar gazeteci diliyle kimseyi endişede bırakmadı! Tüm islami hareketin dağınık beklentilerini tek bir tabloda toplamayı başardı.

Yani, Fehmi Koru, kalemiyle sığındığı, koruduğu, kollandığı siyasilerin meşrebi gereği, sağ liderleri okşadı, efsaneleştirdi ve hepsini çağırdığı yer asker iktidarına karşı olmaktı. İşte son onbeş yılın Fehmi Koru felsefesi belirlenmiş oldu, tüm yazılarında temsil ettiği kitleye, askeri iktidara karşı savaşa sürükledi ve bunu "demokrasi" adına yaparken, Fethullah cemaatinin "sivil toplum" kuruluşu olduğunu yumurtlamaktan da çekinmedi! Tansu Çiller'in polis şefleriyle (Menzir, Erkan, Kozakçıoğlu, Ankan Bedük, Doğan Güreş Paşa) askere karşı demokrasi mücadelesi vermekten onur duydu. Polis şefleriyle omuz omuza demokrasi şampiyonluğuna soyundu.

Kafkasya, Bosna, Ortadoğu coğrafyasında savaşı, yoksulluğu ve yaroşları arkasına almış İslami hareketi, "askeri muhalefet"le kilitlemişti. Fehmi Koru, bu muhalefetin en zeki, en aklıbaşında kahramanıyken, ortaya bu heyecanla bir yığın ucube şebek fırladı, Şevki Yılmaz, Hasan Hüseyin Ceylan, Hasan Mezarcı, bu siyasi parsadan pay almak istiyordu. Olur olmaz zamanlarda, olur olmaz yerlerde, ne söylediklerini bilmeden televizyonlarda rezil rüsvay olurken, Fehmi Koru, kitlelerin gözünde biraz daha büyüdü, çünkü, tek akıllı geriye o kalmıştı. Askere muhalefet olarak 80 sonrası ayağa kalkan İslami hareket içinde herkes bir şekilde kepazeleşirken, sert ideolojilerin tuzağına düşerken, bir ilginç sima, yaşamına devam ediyordu: Fehmi Koru!

Fehmi Koru'nun sattığı, bozuştuğu, bir daha basında hakettiği yeri bulamayan genç entellektüeller, başka şeyler söylüyorlar ama du-

Karşı Sayfadan Devam

yulmuyorlardı, kitap yayıncılığına, akademilere sığındılar. Müslümanların tarih boyu belası olmuş yalancı şeyhlere, holdinglere, siyasi liderlere, Erbakan gibi, şirketleşen İslami sermayeye karşı kuşkuları büyüktü ve bunları tartışacak kitle dergisinden, gazetesinden yoksundular. Tüm Türkiye, İslamı, İslami tartışmaları, bu kepaze isimlerden dinlemek zorunda kaldı...

Adı geçen bu genç entellektüelden bir kısmı, gözle görülmeyen önemli işler yaptı, önce Tayyip Erdoğan'ın akıl hocalığını, reklamını, danışmanlığını, sonra, Tayyip'le elele, dünyanın en güzel, en büyük, en renkli şehri İstanbul'un belediye başkanlığını aldılar. Bu öyle bir alış ki, iki dönemdir belediye Refah'ta, bir iki dönem daha alması şaşırtıcı olmaz, yani, bu genç entellektüeller İstanbul'u yirmi yıllığına İslami hareketin bu genç yıldız siyasetçisine kazandırılmasında başrol oynadılar. Tayyip Erdoğan, belediyeyi almasıyla, önceki belediyenin televizyonunu iptal edip, yeni ve daha büyük Kanal 7'nin kurulmasında el-ayak oldu. Bugün Türkiye'de İslami kitlelerin en büyük gücü Kanal 7 televizyonu ve bu televizyonu kuran, bu genç entellektüel kadrodur, o kadrodan bugüne kalan sadece Ahmet Hakan Coşkundur. Ahmet Hakan tek başına, boş bağırsak suratlı yüzlerce İslamcı politikacının rüyasında dahi göremeyeceği güzellikte bir habercilik ve televizyonculuk anlayışı geliştirdi

Mevsimler endi gitti, Abdurrahim Dilipak, Emine Şenlikliler, Ali Bulaç gibi bir yığın ivir zıvır ucube yazar, konuşma şekilleri, tartışma ahlakları, bir boka benzemeyen üslup ve kalemleriyle ekranlarda Türkiye'nin ağzını burnunu eğdiler, "iğrenilir" hale geldiler. Yıldızlı semalarda yine tek bir aslan parçası kalmıştı Fehmi Koru!

Tuhaf şeyler oldu. İslamcı aydınların, iyi-kötü birer birer iğrenilip, kepaze hale getirilmesi Fehmi Koru'nun işine yaradı ve müslümanların o güne dek hiç alışık olmadığı şaibeli insanları müslüman cemaate getirmesinin önünü açtı. Mesela, Kanal 7'nin değişmez dışsiyaset yorumcusu mason İlnur Çevik, kiminle, hangi ilişkiler sonucu oradadır, Fehmi Koru'dan başkası bilmez.

Fehmi Koru, önce, Fethullah hocanın cemaat gücüyle, taksi duraklarına gazeteler yüzerlik balyalar halinde bırakılarak, naylon bir güçle üçyüz binlere fırladı Sonra, Gülen'le kavga etti. Zaman'dan ayrıldı. Bir zamanlar patronla işbirliği yapıp arkadaşlarının tümünü üç kuruşa satan Fehmi Koru, bu sefer, Mehmet Barlas'a askerin korkusu yüzünden yazdırtmayan Gülen'e, özgürlükçü gazeteci postası koyup, Mehmet Barlas'ı da koltuğunun altına alıp, Yeni Şafak'a geçti

Şimdi, Nazlı Ilıcak, Mehmet Barlas, Fehmi Koru, üç ahbab çavuş, bildikleri ve tek yaptıkları şeyi yapıyorlar: Askerle didişerek muhalefet yapmak. Fehmi Koru'nun Yeni Şafak'a gelişiyle ilginç gelişmeler birbirini takip etti. Eski Zaman Gazetesi'nden kalmış genç entellektüel ekip büyümüş yavaş yavaş işe yaramaya başlamıştı Fehmi Koru tüm ekibi tasfiye etti Kendi dümenine giren, işe, paraya gerçekten muhtaç çocuklar ise, artık otoritesi tartışılmaz Fehmi Koru'nun bu uzaktan yönetimine sessiz kalmaya başladılar...

Sadece Yeni Şafak'ta değil, artık holdingleşen İslami basının hiçbir yerinde yer bulamayan genç entellektüellerin son kalıntıları geçtiğimiz günlerde, eskiden olduğu gibi bir heyecanla bir araya gelip, Gerçek Hayat adında haftalık bir dergi çıkarmaya başladılar ve inanılmaz bir traj, otuz bine ulaştılar

Henüz sekizinci sayısına girdiler ki Yeni Şafak gazetesi paralı ilanlarını bile almamaya başladı İslamı basın önlerini kesti Reklam verenler vermiyor, basın televizyon adlarını geçirmiyor haber yapmıyor Oysa, Gerçek Hayat'ı çıkartanların 1986'da Zaman Gazetesi'ni çıkartanlar gibi tek bir derdi var: Bağımsız olmak. İkinci bir endişeleri var, tarikat sermayesine, holdinglere yaslanarak yaptıkları yazarlığın müslümanlığa bir faydası olmadığını göstermek.

Genç bir yetenek olarak bir yazar nerde başını kaldırırsa, bilin ki Fehmi Koru onu yere indirecektir, kendisinden başkasına müsade etmeyecek, etrafına ebleh bir kadro dolduracaktır, bu gerçeği artık tüm Türkiye üniversitelerindeki müslüman çocuklar iyi biliyor ve her panelimde bana küfrederek iletiyorlar

Ancak Fehmi Koru'nun sonsuz şansları var, çünkü, Akit Gazetesi'nin zaman zaman manyaklığa varan sertliği de onun işine geliyor, böylelikle, kitle karşısında ılımlı, aklıbaşında tek yazar o kalıyor!

Alevera-dalevera bir yere kadar, küçük hesaplar, küçük şan, şöhret çılgınlıkları bir yere kadar, bugün Yeni Şafak gazetesi, elli yıldır muslumanların iğrenerek eleştirdiği boyalı basının ta kendisi oluverdi Üç satılık, şaibeli, şişirilmiş yazar ve bir manşet, Yeni Şafak'ta artık Hürriyet, Sabah gibi "manşet" muhalefeti yapıyor. Onbeş yıl müslümanlar döndü dolaştı, sonunda arkasında taraftarı, kitlesi, heyecanı olmayan sadece holding ve şeyh imkanlarıyla örülmüş, bir heyulanın kucağına düştüler

Çok iş yaptılar yine de, Erbakan'ın "ekonomik başarısızlığını" "programsızlığını" İslamı devlet tartışmalarının gürültüsüyle örttüler bir dönem Bir dönem, partinin siyasi başarısızlığını tumuyle 28 Şubat darbesiyle "mazlum" hale getirmeye çalıştılar Bir dönem, kitlelere kirli bir enerji verip, Sivas katliamına, Hizbullah'a sürükleyenler, bir yığın gereksiz, söz oyunu "çok hukuklu" bilmem ne tartışmalarıyla varoşların sesini yanlış mecralarda boğdular!

Ve yüzyılın kasabalarında, sığınaklarında onbinlerce fedakar annenin, babanın, hocanın, eğitimcinin, çabanın büyüttüğü muslıman hareket, iki satılmış gazeteci, bir holding patronunun oyuncağı haline getirildi Bir dönem, meşruluk kazanmak gibi bir eziklikle, polis şeflenyle tokabasa doldurulmuş Tansu'nun partisiyle ortaklığa koşup, bir de hiç üstlerine vazife değilken, Çiller'in çarşaflarını koca koca müslüman aydınlar ekranlarda yıkamaya koyuldu... Ve Fehmi Koru, tüm bunların "siyasetini", müslüman düşüncenin politikaları haline getirmeyi başardı!

Arkalarına yüzde otuz gibi büyük bir halk gücünü, tüm varoşları alıp gelen Türkiye'nin, kitlelerin umudu olmuş bir zamanların Refah Partisi'ni hatırlayın Hüsranla, rezillikle, üç kağıtla, fırıldaklıkla, hayatları sona erdi, "askerle" didişerek, "demokratik bir zafer" çıkartmak istiyorlar, bu iğrenç siyasetten

Ne ekonomide, ne sinemada, ne edebiyatta ne dergicilikte, ne dış siyasette, ne televizyonculukta, ne yazarlıkta, bu geniş kalabalıkların heyecanlarını, umutlarını, eğitimle, iradeyle şekilleyebilecek tek bir yazar çıkmadı. Çıkmak üzere boy gösteren küçük fidanla, biz, askerle büyük savaş veriyoruz görüntüsünün altında, boğduruldu kovuldu Bugün elde kalan tek şey Kanal 7 televizyonudur.

Devamı 14. Sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

bu televizyondan Ahmet Hakan Coşkun'u çıkartın, geriye, mit karargahı haline gelen amatör mü amatör Samanyolu, Mesaj, Seda Sayan televizyonu haline gelen TGRT gibi şebek bir TV kalır.

Yüzyılın büyük hayalleri, büyük umutları, bütün İslami değerleri, kavramları, karıştırılıp, bozularak, husranla sona erdi. Oysa bu ülkenin toprağında, bağrında büyümüş müslüman çocuklar, tartışa tartışa cesurca, bilimle, kitapla, kendi konuştukları halkla, milyonlarca kendileri gibi gençle, siyası, entellektüel bir güç olarak ülke gündemine çoktan çıkabileceklerine inancım tamdı, olmadı. Bu solan bahçe yine şartatanlara kaldı.

Tarih, bu topraklarda da 19. yüzyılda Avrupa'da yazıldığı gibi gelişti, holdingler, şeyhler, sahlmış gazeteciler, şöhret peşinde küçük adamlar, polis şeflerıyle bir tarafta, hakkı yenenler, yoksullar, hakkını alamayanlar aşağı bir yerde. Ancak, Türkiye'de parsa çok büyük kitleler de pek aptal bırakıldığı için yazarlarımız bir dönem "polis şeflerının" partisinde olmayı demokrası sanıp, askere yüklenir, bir dönem yazarlar, askerlerın partisinde olup, polis şeflerının partısıne vurur, geçtiğimiz kırk yılın siyaseti de, "demokrası" de bu olur. Bu boku da dağlara, taşlara, üniversitelerde, varoşlarda gençlere yedirirler.

Ne zaman Anadolu'ya bir panele gitsem, onlarca başörtülü kız çeviriyor etrafımı. İşte, bu yukarda olup bitenlerın özetini, kişilerini, hikayelerini, puştluklarını merak ediyorlar: "Neler oldu-bitti bu hale geldik"lerının cevabını soruyorlar

Malatya'da başörtülü bir genç kız duygulandırdı beni: "Biz başımızı açtık, (holding yazarlarını kastederek) onların açması gerekmezdi!",.

Gerçek Hayat Dergısı'nın son sayısında Albayrak imzalı yazı duygulandırdı beni, yıllardır bizim nerde, ne iş yapıp, neler düşündüklerimizi takıp edenlere, "artık bızı takıp etmeyin, biz kaybolduk!"... Holdingler vuruyor ve bız kayboluyoruz kardeşlerim! Holdinglerin sağcısı, solcusu, ıslamcısı yok, yazarlarınızı, duygularınızı, eşlerinizi, yiyeceğiniz makarnayı, inançlarınızı, holdingler seçiyor!

Holdinglerın altın tası doluyor, davetler, seyahatler, sekreterleriyle, başköşelerde yaşayan holding yazarları, bilıyorum, İslam aşkına yapıyorlar bunları. Kölelıkten usanmış, yoksul, bok kümeleri halinde yaşayan Kahire sokaklarına dönmüş o yüzde otuz oy aldığınız varoşları, o yüzde doksandokuzu müslüman halkınızı oralarda gidip bir görün..

Habernız olsa müslüman holding yazarları, Anadolu'da her akşamüstü, başörtülü onyedi yaşında bir kız, gözleri yere çakılı ağır ve sahipsiz bir hüzünle ölüyor! .

Yılbaşı nedenıyle erken baskıya giren dergiye yetişsin diye, bir çırpıda özensızce kaleme aldığım bu yazıyı yazmak nereden aklıma geldi, Yeni Şafak'ta bir "muhalif" haber okudum, Radikal Gazetesi yönetmeni İsmet Berkan, Mahfi Eğilmez, Rüştü Saraçoğlu, bir oyuncakçı şirketinin sahıbıymışler, ortak. Yani, gazetecı bunları yapar mı, mealinden! Gerçekten güzel bir gazetecilik örneği, gerçekten güzel bir laf! Ama, bu laflardan yüzbın tane de söylesen, ne faydal Onlar da başka şey söylüyor! Holdinglerarası, şirketlerarası savaşa, biri, demokrasiyi, biri islamı, müslümanları alet ediyor! Son onbeş yıldır, "basın" işte bu korsan piyasa ahlakından gazete, ahlak, erdem çıkartıp satıyor! Yani, nereden muhalefet yaparsan yap, artık çok geç, halk arasında söylenir: "Göte giren şemsiye açılmaz."

İşte Özal'dan bugüne, gelir dağılımı araştırmaları, Bangladeş, Hindistan dahi, gelir dağılımı uçurumunda Türkiye'den iyi durumda. Tabi, bu yüzde 99'umuz için, yüzde biri, kuş gibi, o holding senin, bu milyar dolarlık şeyh benim. Tarihımızin en zengin hocalarını, şeyhlerini ve yazarlarını işte bugünlerde tanıdınız. Tarih boyu bu halk çok ağladı ama, böyle bir ağlama kan dalgası gibi, ilk defa... Yağma daha bitmedi, hayırlı olsun demokratık kavganız askerle, hadi bakalım gücü gücüne yetene. Askerler mi yaman, polis şefleri mi yaman!

Şu yüzde doksan dokuzu müslüman, cümlesi, nasıl sihirli bir zevkti sizler için. Ne büyük sarhoşluk, yazarlık ruhunuzu nasıl da yüceltiyordu, bu %99. İnancla, itaatla, bütünleşmiş arkanızdaki halkın %99 müslümanlığı dünyanın en güzel kokusuydu. Biriniz profesör, biriniz yazar, biriniz hoca, bırınız işadamı, tencere de sattınız. Fatih'in mehter takımıyla ızgara mangal da sattınız.. İnsana, halka ve ahlaka dair hiç kaygı duymadan, babanızın mirası gibi. Parça parça, dilim dilim, koparta koparta, sıyıra sıyıra yediniz, fonda Mevlevilerın kılahı, ney sesiyle...

Ağzınıza vahşi bir acılık vermedi Ağzınız köpürmedi, oyun havalarıyla, zeybekle, Sivastopal türküleriyle yediniz. Yoksulluk etini kırbaçlayıp kızarttı halkın, sız, durmaksızın, ağzınızı şapırdata şapırdata, hafif şarkıcıların arkasındaki dümbelek sesının pis gürültüsüyle yediniz.. Artık insandan da sayılmaz o yüzde 99. Artık bir kenarda oturacak hali de kalmadı, yüzde 99'un. Kusmadan, böğürmeden siyasi reçete uyduran kalemlerinizin alçak hilesiyle, usulca, okumuşluğunuzun zarifliğiyle kandırıp, uydurup, yediniz. Bu kemikyüzlü gümüşsakallı dedeler, eskiden ne hatırlatıyordu size. Bu yoksulluktan artık bir üniforma gibi aynı kirli pardesüyü giyen milyonlarca anneler neyi hatırlatıyor size. Masum ve çaresiz gözleri, gözlerimizi mermi gibi delip geçen bu milyonlarca bebek de artık yüzde doksan dokuzu hatırlatıyor mu size?. Katıksız dehşet senaryolarıyla, hayvanî şaşkınlık içinde bırakarak kasabaları, şehirleri, kitleleri, çılgınca bir iştahla, tarihin aklına sığmayacak bir kepazelikle, tarihin hafızasında yazmayan bir siyası kazıkla, yediniz!..

Dalga dalga geldi ölüm. Yavaş yavaş tırmandı pençeleriniz. Yüzde 99'u israf ettiniz, heba ettiniz, telef ettiniz, kurbanlık koyun bağırsakları gibi kelep kelep boşaltıp pıslıklerinizi!

O yediğiniz şeyin adı Türkiye'ydi O kalkan cenazeler Türkiye'ydi, yediğiniz türkülerimizdi, doymadığınız, bin yıllık tarihimizden süzülmüş ahlağımızdı, dışınızın arasında kalan o şey, Anadolu'nun tarlaları, dağları, çocukları, şehirlerimizdi!..

Nihat Genç

Leman okur mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Arkadaşlar;

Size bu satırları yazarken en ufak ses, gürültü çıkarmama uğraşındayım. Çünkü bugün ölüm orucunun 40. günü. Yanıbaşımda altı ölüm orucu gönüllüsü yatıyorlar. En ufak ses beyinlerinde büyük bir patlamanın şokuyla yankılanıyor. Bugün 49. gün; bugün tartıldılar, eriyip gitmişler diyoruz ibreyi görünce. 49 gündür an an izliyoruz vücutlarındaki değişimi. Herşey değişti, tükenişe doğru, tek bir şey hariç, gözlerindeki ışıltı. 49 gündür hiç sönmedi ve emin olun ki ölüm soğukluğu vücutlarına girse de gözlerindeki ış ltıyı söndüremeyecek.

Evet arkadaşlar, benim adım Rıza, size Aydın hapishanesinden yazıyorum. Açlık greviyle başlayan ve ölüm orucuyla devam eden direnişimizin geldiği sınırı, aşamayı sizlerle paylaşmak dahası 2 satırla da olsa dertleşmek istedim. Ben 5 yıldır tutukluyum, anlayacağınız 1996 ölüm orucunu da yaşadım. VE şimdi yeniden bedenlerimizi açlığa yatırdık. Nedenini sizler de biliyorsunuz, malum tuks odalar, 5 yıldızlı oteller ve güneş gören sıcak sulu mahpus damları olan F tipleri!.

Bugün açısından F tipleri bizler için canlı canlı mezara gömülmek anlamına geliyor. Ucanlar'da yaşanan gelişmeler, yanı katliam F tiplerinde amaçlanan anın ne olabileceğine iyi bir ip ucu. Biz insanız. Yani paylaşmak ve bu paylaşımda hakça olanı savunmak gibi bir idealin yolcularıyız. İşte 8 metrekarelik alana sığdırılıp boğulmak istenen de bu yanımız. Bu yanımız yok olursa biz ölürüz. Bunun yerine bedenlerimizi açlığa yatırdık, ya bunda ölürüz, ya da F tiplerini kapatırlar.

"Eskiden" kalma ne varsa, yani bugün "keşke" diyerek özlemle andığımız değerlerimizin savunulmasını istiyoruz. Dostlukları, arkadaşlıkları, paha biçilmez mutlulukları veren idealleri savunmak, bizim açımızdan bedenlerimizi ölüme yatmaktan geçiyor. Eğer böyle yapmasaydık; yanıbaşımızdaki insanları ve en önemlisi de savunduğumuz değerlere sırt çevirmemiz istenecekti. Bunu istiyorlar ama bunu yapmayacağız.

Evet sevgili dostlar; Aydın E tipinde; 1/1 koğuşta 6 ölüm oruçcusu var Adları Sinan; Suat, Burhan, Savaş, İlhan ve Murat.. Bu arkadaşlar ölüm orucuna başlarken hepimiz adına tüm tutsaklar adına ölüme yattılar. Bu bilinç sevginin feda bilinciyle yoğrulduğunu yeniden öğretti bize. Evet siz de duyun seviyoruz, yaşamın, yaşamanın sevgisiyle yanıyor yüreğimiz. Bu yüzden vahşet boyutuna varan işkencelere ve katliamlara direndik; kolumuzu bacağımızı kırdılar ama gözlerdeki ışıltıyı yok edemediler.

Ve bizler öğrendik ki, ekmek kazanmak, bir lokma peşinde koşmak ne kadar ağır bedeller gerektiriyorsa sevmek daha fazlasını gerektiriyor. Seviyorsanız ve sevginizde taviz vermeyecek kadar pervasızsanız bedel ödemekten de kaçınmazsınız. İşte yaşamı, insanı, ülkemizi sevmenin bedelini ölümle ödüyoruz. Yarın bu sevdanın adını siz koyun; ya da bu sevgiyi sırt çevirip can telaşına düşersek ne hale geleceğimizi yarın siz söyleyin.

Size bu satırları neden mi yazıyorum, dertleşelim dedim ya, o sınırı aştık sanırım. Aslında suskunluğa isyan olsun diye yazıyorum bunları. İsyan dedim de, bu da suç unsuru sayılabilir. Çünkü suskunluğun parçalanması gerekiyor. Mutlu olmak isteniyorsa susmakla olamayacağını anlamakyız. Biz 1995'de Buca'da, 1996'da ölüm oruçlarını da yaşadık ve gördük. Ne demiş şair "susalım da üstümüze Susurluk mu yağsın".. Sevgili Leman okurları, bugün 49. gün... Burada 6 kişi... İstanbul'da, Ankara'da, Çankırı'da, Bartın'da, Uşak'ta, Adana'da 3 ..5...10... Toplam şimdilik 200 civarı. Yarın belki de 300'ü bulur. Çünkü bakanlık insani taleplerimizi görmek yerine demegojiler yapıyor, operasyonla yaşama hakkımızı kullanmaya ikinaya çalışıyor, yalan onlara çok yakışıyor, dün öldürdüler, bugün de öldürüyorlar ama kamuoyuna şirinlik yapıyorlar.

Evet ölüm çalıyor kapımızı.. Şikayetçi değiliz, biz çağırdık onu... Hücrelere gitmektense onun soğukluğunu tercih ettik. Onun koynunda ama halkımızın bağrında yaşayacağız bundan öte. Size seslenirken belki de dergide yayınlanacak bu satırları arkadaşlarım okuyamayacak bunu biliyorum. Ama sizlere ulaşmak ve seslenmek onların da gayesiydi zaten, yüzler, binler, onbinler bilmeli ve duymalı ölüm orucuna yatan insanların amaçlarını.

Evet sevgili Leman okurları; elbette bu zorlu yolculukta bir sona varacak. Ölümlerle, sakatlıklarla da olsa insanlığımızı korumayı başaracağız. Yanı açıkla, yoksullukla, işkenceyle damgalı olsa da mutlu olmayı başaracağız.

Ve son söz, kendinize iyi bakın, kulağınız, yüreğiniz bizde olsun, çünkü biz çoktan yüreğinizi duvarların dışına savurduk. Kazanacağız, buna inanıyoruz, başka bir alternatif de koymuyoruz. Dostlukla...

Rıza Doğru
Aydın E Tipi Cezaevi 1/1 Koğuş - Aydın

Barış

Çizgili defter arasında, çiçek kurutacağımız çağda, düştük öfkenin dol yatağına. Huzur yüklü masallardan kovulduk.

Duvarlarında kocaman kırmızı harflerle intikam yeminleri yazılı kentlerde uçurduk ilk uçurtmalarımızı... Marşlarla tanıştık şiirlerden önce.. Ve kara önlükler giydik rengarenk çiçekler açarken gözlerimizde.

"Erkekler ağlamazdı" ama "kız gibi gülmezdi" de. Somurtup otururduk tahta sıralarda. Çatık kaşlar kabilesi, kahkahalarımızı sodurdu. Biliyor musunuz barışı hiç bilmeden büyüdük biz. Savaşa yollar gibi duvalar ve gözyaşlarıyla mektebe yolladı analarımız. Zifiri karanlıktı ergenliğimizin okul koridorları. Tarih dersinde amenti duvası ve cenk masalları öğrendik, bedende iyi güreşmesini!

Günün birinde arkadaş arımızı vurdular. Biz yaştaydı 17'sinde yani. Ölümle erken tanıştık. İlk aşkımızı öpüp koklayamadan kokladık genç ölülerin kan kokusunu ve bıçakların bilenişini dinledik, dolunay serenatları dinleyeceğimiz çağda!

Kan kırmızı haber bültenleri çaldı çocukluğumuzu, sokakların öfkesine alıştık. Sahi barışı hiç bilmeden büyüdük biz. Sıkılı yumruklar ve zincirli bileklerdik. Karanlıktan yararlanarak kaçtık ölüm sokağından marşlarda yanıp, fatsalarda boğulduk. Yaşıtlarımızı sallandırdılar alacakaranlıkta!..

Biz kuvetlerde yakıp, hala taşlarında boğduk başucu kitaplarımızı sat rlar hasap sordu yıllar yılı... Veremedik! ..

Biz barışı bilmeden büyüdük

Gökyüzünü yakın sandık, ölümü uzak! Lanetli bir kuşak gibi doyasıya sevişmeden yetiştik. Ahlak zabıtası pusuda, dört bir yanda. Ve kara bir bulut gibiydi ergenliğimizin üzerinde disiplin yönetmelikleri. Bekaret masalları.

Utangaç kızlar mahçup oğlanlardık. Bir günah gibi gizledik buselerimizi, coşkularımızı, ruhumuzun en derinlerine gömdük. Dövüştükçe alkışlanıp, seviştikçe ayıplandık. İnanın barışı hiç bilmeden büyüdük biz. Ajans bültenlerini bir ağıt gibi dinledik bunca yıl. Sabah manşetleri hüznümüz oldu.

Savaşın askerleri barışı yazan ellerimizi kırıp, barışı söyleyen türkülerimizi yaktılar. Barış tenimizde elektrik, tabanımızda coptu. Kuytuda gizlice fısıldaştığımız parolaydı "Barış". İddianamelerimizin başlığı, çocukların ısmiydi. Kanlı bir tarihi sayfa sayfa çevirip durduk, finalinden bişeyler umarak. Genç cesetlerdik, terlememiş biyıkları kanla kirlenen!.

BARIŞI BİLMEDEN, BARIŞI ÖZLEYEREK YAŞADIK!..

Umduk ki birgün barış gelecek ülkeye, beklenmedik bir dost mektubu gibi. Yeraltı sığınaklarından kafalarımızı uzatıp, kardeşliği soluyacağız kullerin arasından... Radyoların düğmesini korkusuz çevireceğiz

Ve endişesiz yürüyeceğiz kuytusunda kentlerin. Sardunyalar ekeceğiz siperlerin kum torbalarına. Ve nihayet aslını yaşayacağız müsveddelerini çiziktirip durduğumuz şu hırçın hayatın

Umduk ki barış gelecek ülkeye! / Hiç gelmediği kadar bereketli ve gür!.. / Barış gelecek alabildiğine Özgür!.. / Barış gelecek yakında! Beyaz bir kuşun gagasında, / Zeytin dallarında..

Tüm yoldaşları içimize sığmayan o büyük ateşle kucaklarız "F" tipini bir insanlık ayıbı olarak görüyor ve tüm baskılara, işkencelere rağmen doğruluklarından ödün vermeden, kendinin değil, halkının bağımsızlığı için bedenini halkına siper eden güneşin yolcularını göz göre göre orada (F tipinde) eriyip gitmelerine izin vermeyeceğiz! Ölüm orucunu yürekten destekliyoruz.

ZAFER BİZİM OLACAK CAN YOLDAŞIM SANA SÖZ!

Yeliz - Neşe / Afyon

İşte Üniversite...

Ben bu sene üniversiteye başlayan fakat üniversitede aradığını bulamayan yüzlerce öğrenci nin kalemi olarak sizlere sesleniyorum!

Üniversitenin ekmek kapısı olarak görulduğü bir ülkede saçma bir sistemin kurbanı olarak YÖ K. AĞIR CEZA MAHKEMESİNCE Afyon'da okumaya mahkum edilenlerden birisiyim

Afyon'da birçok probleme karşı karşıyayız. En önemlisi barınma, yurtların durumu malum. Ev fiyatları ise çok pahalı, daha önemlisi halkın öğrenciye karşı olan tutumu. Hazırtan bir vatandaş isen ev fiyatları 70-80 milyon, öğrenci isen 150 milyona kadar ulaşıyor

Yazın hayat duruyor bakkallar, mağazalar, dolmuşlar.. vs.. sinek avlıyor, öğrencinin gelmesiyle hayat yeniden canlanıyor En açık örneği yazın 50 bin liraya kadar düşen dolmuş fiyatları okullar başlayınca 150 bin liraya kadar çıkması. Öğrenciyi sömürmeye çalışan bir zihniyetle karşı karşıyayız

Olaya sadece Afyon olarak yaklaşmak istemiyorum. Geçmimini öğrenciye dayandıran küçük illerde kurulu Anadolu Üniversitelerinde de aynı sorunların yaşandığını sanıyorum.

Doğup, büyüdüğün yerden, ailenden uzakta yeni bir hayata başlamış iken bu tip problemlerin yaşanması çok üzücü. Sosyal hayatın uyguladığı baskı, maddi problemler ve dersler birleşince insan bunalıma sürükleniyor.

Benim gibi düşünen arkadaşların daha duyarlı olması isteğiyle...Tüm Leman dostlarına sevgiler

Üniversiteli

Sevgili Lemancılar;

Size bugün bizi oldukça gıcık eden bir olayı anlatmak istiyoruz. 6 Aralık 2000 günü arkadaşımıza hediye almak için kasetçileri dolaşıyorduk. Bir de Antalya'nın büyük muzik merkezlerinden D&R'a dalalım dedik. Dalmaz olaydık, çıkamadık. Alışverişimizi bitirdik. Çıkışta arkadaşımdan "dı dı dı dıt" sesleri gelmeye başladı. Ne olduğunu anlayamadık. Elimizde bir sürü kaset, kitap var. Neden çalıyor bu alet derken bi ben geçtim bi arkadaşım geçti. Bi ben kitapı, bi o kitapı... Olabilecek tüm kombinasyonları denedik. Sonunda çalışan bayan arkadaşımı üst kata alıp şöyle bi yokladı. Neşe, arkadaşım kitaplara bakarken birini jelatinini çıkartıp, içindekilere bakmak istemiş ve jelatini çöp bulamadığı için cebine atmış olduğunu çalışan bayana beyan etmiş. Satıcı bayan da kitabı almak zorunda olduğumuzu ifade etmiş fakat ispat edememiştir. Uzun çabalar sonunda kitabı alacak paramız olmadığını, almak istemediğimizi belirttik. Satıcı sesimizi yükseltmememizi ve kitabı satması gerektiğini söyledi. Daha sonra olgun yaşı kemale ermiş adam gibi görünen müdür bey! odasının yanındaki deponun önünde karşıladı bizi. Depoya şöyle geçin bi bakım dedi. Biz noluyo derken öyle uluorta yerde konuşmam dedi. Olayı anlattık. Yukseklen bakan bir edayla "sen kitabın açılıp açılmayacağını bilmeyecek yaşta mısın?" dedi. Biz de "kitaba kabından bakıp da alınmayacağını bilecek yaştayız" dedik. Siz "CD leri açıyor musunuz?" dedi yüksekten bakan müdür bey! Kitap a CD'yi nasıl aynı kefeye koyduğunu, CD'nin açılıp da neresinin okunacağını sorduk müdür bey bu durum karşısında biraz afalladı ve "hadi gidin" dedi. Tabii yaşı 14-15 gösteren iki üniversite 4. sınıf öğrencisinden hiç beklemediği cevaplar almıştı. Oooohhh anattık rahatladık! Tüm Antalya'nın dikkatine! Hepinize kucak dolusu barış!

Rumuz 14-15

Güneş Dostuna;

Sevgili dostum, hangi okulda okuduğunu merak ettim doğrusu ve şimdilik yaşadığın hayata hem üzüldüm hem de sevindim. Ama, üzülmem okulunun kötü şartları içinde yaşamandan dolayı değil. Yazdıklarına göre, herşeye olumsuz yaklaşmandan. Bana belki kızacaksın ama okulunu bu kadar sorun etmen yersiz, sorun edilecek o kadar çok şey varken

Olaylara olumsuz yaklaşmak yerine olumlu taraflarından da bakmalısın bence. Bunda fizik öğretmeninin çene kemiğini kırmasını hariç tutuyorum. Bir de şöyle düşün; her akşam bembeyaz bir çarşafta yatıyorsun, bırak çarşafı, her şeyden önce bir yatağın var. Bunu da bırak, kötü de olsa eğitimini tamamlayabiliyorsun. Bu şartlara sahip olmayan ne kadar çok çocuk olduğunu hatırlatmak istiyorum sana Leman dergisini ve Yaşar Kemal in kitaplarını alıp okuyacak kadar paraya da sahipsin. Buz gibi bir çay içmek zorunda kalıyorsun ama karnın bir şekilde doyuyor. Eline geçen yüzbin liraylа -kitap, gazete bir yana- önce karnını doyurmaya çalışan insanlar var. Annenin öpücüklerini arıyorsun şimdi, tatilde annene kavuşacaksın. Onu istediğin kadar öpüp koklayacaksın. Oysa annelerini hiç görmemiş hatta anne kelimesinin anlamını bilmeyen çocukları düşününce kendi adına sevinmelisin

"Acaba beni de birgün sürüye katacaklar mı?" Bu sözlerini çok sevdim. Cevabını bir tek sen biliyorsun. Yaşadığımız çevreyi düzeltmek, bizim elimizde ve bunu gerçekten istemerimizde. İyi ki, o okuldasın, zorluklarla mücadele ediyorsun. Belki ilerde iyi bir kariyerin olacak, o ortamları bildiğin için başka çocukların bunları yaşamasına engel olacaksın.

Şimdiden ideallerini belirle. Arkadaşlarına bir bak mutlaka senin gibi düşünenler çıkacaktır karşına. Ya da sen onlara fikirlerini benimseteceksin. Öğretmenlerine sakin ve sevecen yaklaş fakat korkak olma. Asi ve şiddetçi biri olursan onlardan olmuş olursun. Unutma sen bir İNSANsın. Herkese, her olaya sevgiyle, hoşgörüyle yaklaşmalıyız bence. Ancak o zaman yaratırız istediğimiz dünyayı.

Dostum; sen benim dostumsun tanımamama rağmen, tüm Lemancılar senin dostundur. Seni seviyorum, seviyoruz ve bu sevgi sadece bir kelimeden ibaret değil. Şairin şu dizelerini senin, benim, bizim, tüm insanlar için yazıyorum

"İstemem artık gözyaşı, korku ve keder / Ya niz aydınlık bir dünya için konuşacağız / Bilmem sen de bunları düşünüyor musun? / Yaşamak sadece kederle kanla yoğrulmamış / Bir kez de aşın tenini, mutluluğun hakkını düşün / Düşün, zafer türküleri / Düşün barış adına atılan topları.

E.S.A.

Leman Kitapçısı'nda
bayram ve yılbaşı indirimi!..
Yalnızca bir hafta için!! Leman kitaplarında %50, diğer ürünlerde çeşitli indirimler.. 26 Aralık akşamına kadar...

Leman
SAYI 476 - 23 ARALIK 2000 CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR ● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Gürcan KÜÇÜK ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZ ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Sual ÖZKAN ● Erdal ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan ACAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Güvay AKKAYA ● Abone: Hülya Boşoğlu ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik İçin Tel: 292 95 65 (4 HAT) ● Baskı: UCAK ● Dağıtım: Bir Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No. 20, 80050 Beyoğlu/İst

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

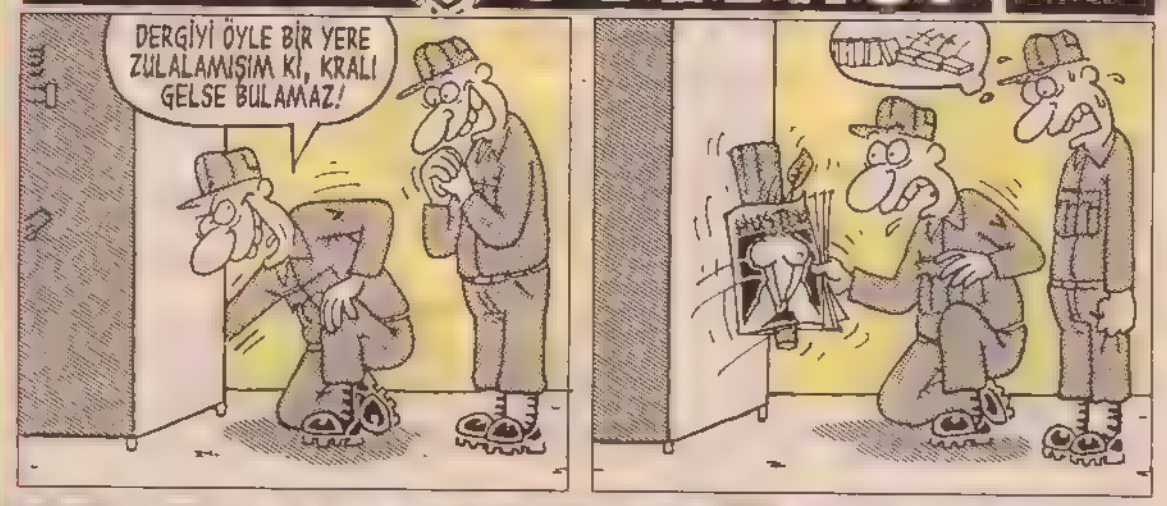

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat için doğanlar

KADİR YILMAZ

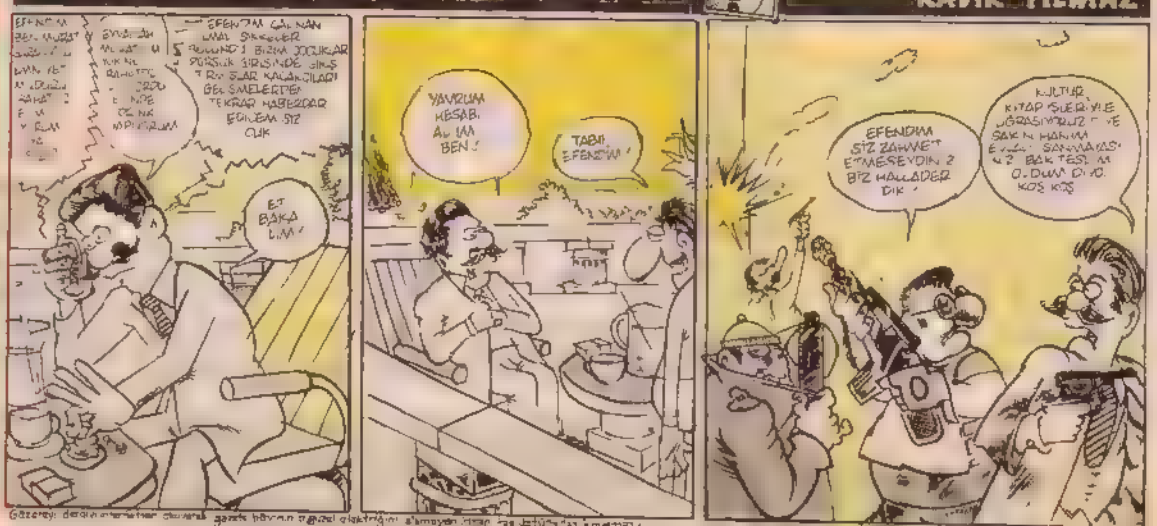

30 Aralık 2000 Cumartesi-Sayı:2001/53 • 400.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

BAYRAMINIZ VE YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Yeni Yıl Geldi De Bize Mi Geldi?

2001 yılına hafızalarımızda çok canlı kan, vahşet ve ölüm görüntüleriyle giriyoruz... Cezaevi operasyonu çok kanlı bitti(mi?).. Önünde, arkasında provakasyonlar.. Gözü yaşlı anneler.. Duygusuz, sorumsuz, vicdansız bir medya.. Kalbi taştan oyulmuş hükümetler... Polisin silahlı yürüyüşü.. Ülkücü sloganları... Hizbullah gibi dünya vahşet tarihine en kanlı harflerle kazınmış zincir cinayetler... Bitmek bilmez hortumcular, ülkenin kanını emen soyguncular; muz cumhuriyetlerinde bile bu kadar cüretkar olamazlar... Yine, yeniden, hep verilen IMF acı reçeteleri... Gelir dağılımında Tanzanya'nın bile 10 basamak altına düşmüş bir bozukluk.. Onbinlerce sokak çocuğu.. Trilyonluk düğünler vur patlasın, çal oynasın, eğlencenin dibine vuran şebekler, mankenler, soytarılar.. En kanlı siyasi katilleri salan bir af. Düşünce suçundan, pankart açmaktan içerde bırakılan, ömürleri çürütülenler... Daha sayımalı mı.. Trafik canavarı, enflasyon.. Yeter.. **Yeteeeeeeeeeeeeeerrrrrrrrrrrrrrrr...**

feyhan@leman.com.tr

BAYIK ŞAİR

FEYHAN GÜVER

ULAN BU GÜNLERDE SENDE BİR BİT YENİĞİ SEZİYORUM AMA DUR BAKALIM...

NEDİR HAYATTAN BU KORKUNUZ ANLAMIYORUM... KARA KARA DÜŞÜNMELER... PUFUR PUFUR SİGARALAR...

PÜF FÜÜT

PUFUR PUFUR PUFUR

SANA GÖRE HAVA HOŞ TABİİ... HERŞEYİ ATLATMIŞSIN!.. BİR AYAĞIN ÇUKURDA... OHHH! GEL KEYFİM GEL!.

PÜFFF!

YOK AĞZIN İÇKİ KOKUYO.. YOK ÜSTÜN KAHVE KOKUYO.. BAKALIM ŞİNDİ NE BAHANE BULUCAN!.

ÖF YETER!.. YETER!.. HEPSİ KARIŞINCA İYİCE TIKATTI... GEL NE İSTİYOSAN VEREYİM BEŞ DAKKADA!.

PISST... PISSIYYT!.

HERKES BİR TOPLULUĞA GİRDİĞİNDE KENDİNİ BİR ŞEKİLDE VAR EDER.

MESELA BEN HER ZAMAN ZEKAM VE ESPRİ YETENEĞİMLE ÖN PLANA ÇIKMAYI BECERİRİM.

SEN HANGİ ÖZELLİĞİNLE KENDİNİ FARKETTİRİRSİN?

ŞAŞIRK...

FLAP...

LEMANTİMEDYA

Hükümetin "mahkumlar kendini yaktı" açıklamasına medya da ortak oldu... Daha otopsi raporları olmadan yapılan haberler, gazetelerin kepazeliğini de gözler önüne serdi...

Bazı gazeteciler cezaevindeki mahkumların annelerine "bu nasıl anneliktir? İnsan oğlunun ölümünü istedi mi? Onlar anne şüsü verilmiş alaksız insanlar" diyor. Vahşetin kanlı bilançosunu göre göre hem de

OHOO!.. "AHLAKSIZ ANNELER" YAZMADAN ÖTÜRÜ EKSTRA YAZMIŞLAR!.

BAK

100.000 $

TIK TIK

1

HOP!.. KARTINIZI UNUTTUNUZ!

MİT

MİT MİT MİT MİT MİT

2 SEFER AGUR

GEZA MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

DUR LAN ALLAH BELANI VERSİN! HAVAİ FİŞEK DEĞİL ONLAR! BİTİRDİN AYDINLATMALARI..

ONİKİ BİR GARAJ NÖBETÇİSİYİM.. VUKUATIM YOKTUR KOM.....

ONİKİ?

YEDİNİZ LAN YILBAŞI GECEMİ! BİTTİN SEN!

LEMAN

PİKAŞHUUU! Pokemon adlı çizgi dizi, çocuklara zararlı bulundu ve yayından kaldırıldı..

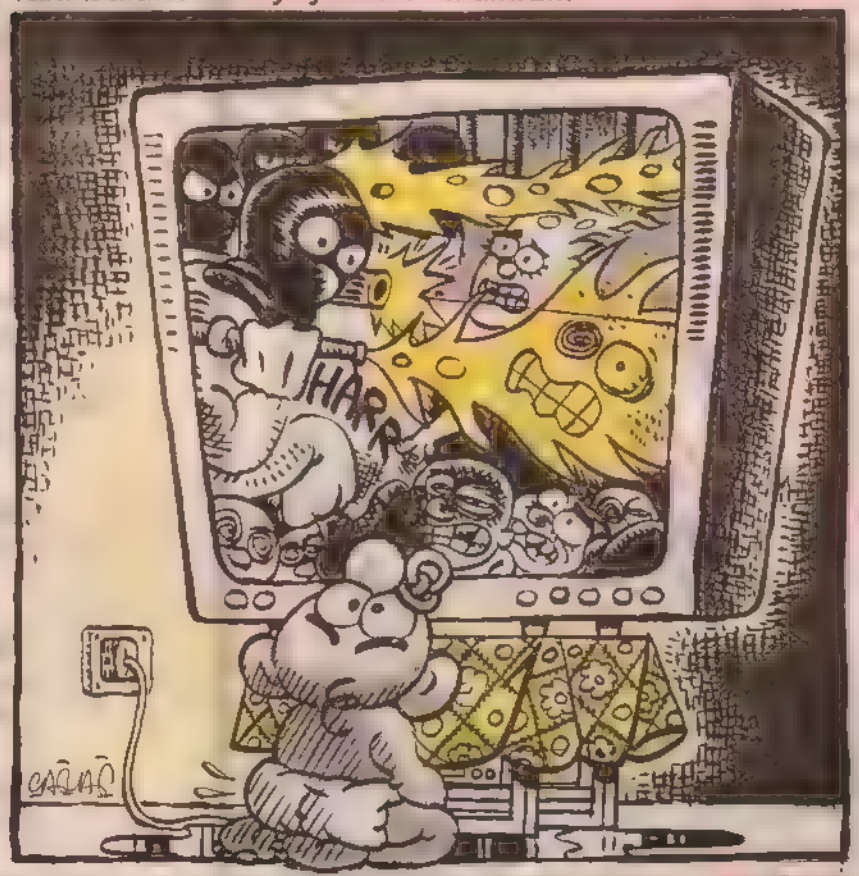

Bayram öncesi çıkan affa kan ve gözyaşı bulaştı; 35 bin kişi salıverilecek, kimi elini kolunu sallayarak, kimi de tabutla cezaevinden çıkıyor. Düşünce suçluları hala içerde.

MEDYA
hep çok kan dökuldü, hep bunu yaptılar
CNN TÜRK
sahte cep telefonu yaygaracısı
MEHMET Y. YILMAZ
milliyet nereye koşuyor
TANTAN
sivil toplum örgütlerine sivil saldırı
F TİPİ
tabutlu açılış
[illegible]
pırıl pırıl vicdan
FATİH [illegible]
anaların ahı.
[illegible]
ÇİLLER
radyo anası (valla seçtiler)

Hükümet; mahkumla kendilerini yaktı açıklamasını yaparken, vah şeti yaşayan mahkumlar, siyası mahkumların yakıldığını iddia ettiler.

Demirel: Aya Nikola, na m-i diğer Noel Baba: Hemşerimiz olmasına rağmen bir yıl da olsa güldürmedi yurdum çocuğunu

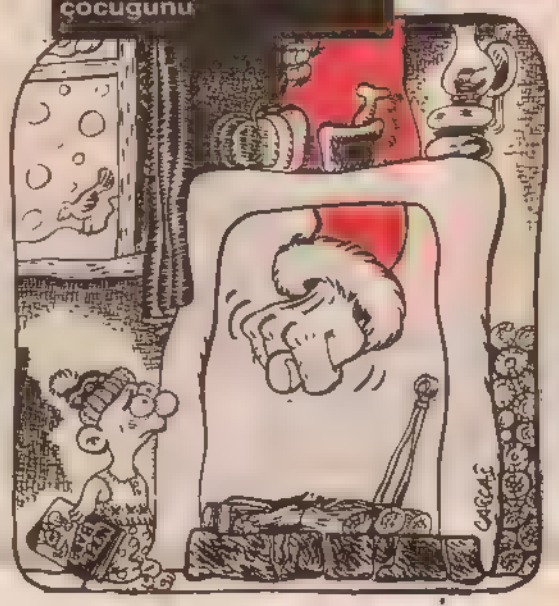

CNN Türk'de örgüt liderlerinin yaptığı belirtilen cep telefon kayıtları kafaları bulandırdı. Kanlı operasyon sonrasında yapılan otopsilerde cep telefonu bulunamadı.

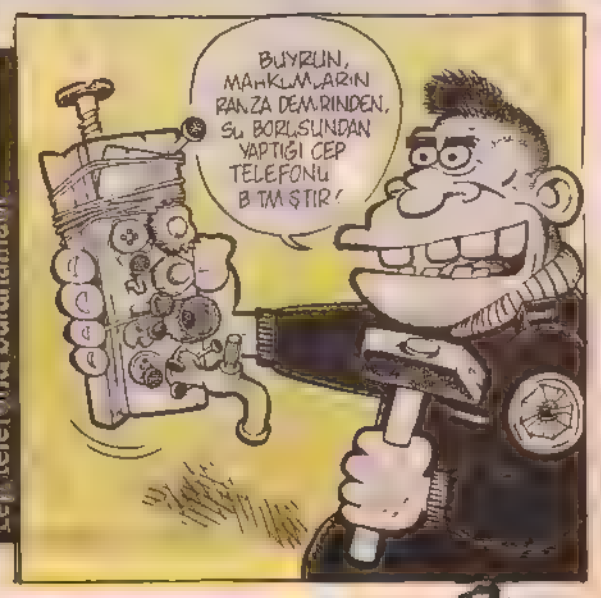

LEMAN BAYRAM TV

Alp Tamer

1974'te TRT1 in siyah-beyaz dönemlerine damgasını vuran yerli yapımın çok renkli 2000 versiyonu. Karaoğlan ve çömezleri çıktıkları bir sefer sırasında Avrupalı korsanların eline esir düşerler. Oradan birbir güçlükle kurtulup Anadolu'ya geri dönerler. Fakat bu sefer de karşılarına, evine bayramlık götürmeyen öğretmen emeklisi Suha çıkar. "Hababam sınıfı" türü devam filmi severler için kaçırılmaması gereken bir yapım

T.C. Vatandaşın Bayramını Bizzat Kutlayacak! Kısaca T.C adıyla bilinen "Trafik Canavarı", vatandaşın bayramını kişisel sitesi TC.@ com.tr 'den yayınlanan bir mesajla kutladı. Mesajında ayrıca bayram seyrü-sefer çılgınlığı sırasında da bayram tebriklerini bizzat kabul edeceği mevkileri belirten T.C ile bayramlaşmak isteyenler için belli başlı noktalar şunlar: Afyon-Uşak 24 km, Bolu-Gerede 38.km; Eskişehir-Afyon 8 km ve tüm memleket

15 gündür kayıp olan toplum polisi bulundu! Toplum polislerinin korsan yürüyüşü sırasında durmayı unutup yoluna devam eden polis memuru Börtü Kurdoğlu, Hakkari-Şırnak mevkiindeki ormanlık alanda bulundu. Börtü yaptığı açıklamada "Komşerim yürü evladım bu hükümet açık grevindeki teröristleri bile sizden daha çok düşünüyor diye telsizimin düğmesine bastı. Ben de yürümeye başladım. Sağolsun ormandaki kurt kardeşler bana epey güzellik yaptılar. Dönmeyi düşünmüyorum"

Film (TRT 3) "Türk'ün Ateşle İmtihanı" 13:45 F tipi sorumlusu Bakan Türk hücre tipi cezaevi sistemine karşı olan ve açlık grevine yatan mahkumların bir türlü ikna edemez. Bu iş için önce noter tasdikli iki yalancı şahitle mahkumlara F tipinden kısmen vazgeçildiğine dair Kuran üzerine yemin eder. Tabi iki çarpılır. Bu arada cezaevindeki grevciler ölüm haklarını savunmak için ayaklanırlar. Meçhul bir el yangın düğmesine basar! Filmin sürprizli sonunu siz seyircilere bırakıyoruz

Muthiş Türk Pilli Şeker Yaptı! Bayram şekerini almaya vatandaşın asgari ücreti yetmez diyen Kastamonulu mucit Suhat Vazgal yaptığı pilli şekeri muhabirimiz Seyfi Tosun'a ikram edince ortalık karıştı. Şekeri ağzına atan acar muhabirimiz Seyfi 50 voltluk şekerin çarpması sonucu hastanelik oldu. Muhabirimizin bir türlü yutamadığı şekeri geri alan mucit Suhat, "Geri dönüşümlü bayram şekerinden sonra 'akıllı koyun' üzerinde çalışıyorum.

Açık Büfe

met üst

inkıta

sanki
yaşamıyoruz

beraberliğe
razıyız da sanki

hakem son duduğunu
çalana kadar

aramızda öyle
top dönderiyoruz

zaman

zaman ıslanır
zaman kurur

zaman ekşir
zaman çürür

zaman kokar
zaman tuzlanır

zaman serpilir
zaman açar

zaman
insanla geçer

zaman insanla
zaman olur

bu maçı alıcaaz başka yolu yok

bizim kronometremize göre
maç çoktan bitti
sayın seyirciler

ancak galiba hakem
topun oyun dışında kaldığı
zamanı süreye ekledi

seyirciler stadı terketmiyor
sayın seyirciler

golsüz beraberlik sürüyor

uf

her şey herkese
kendisi gibi görünür

açsa yoksuldur
sarhoşsa aşık

her şey herkesde
bir mutlak hakikat olur

su akar cızz bırakır
hayat yolunu bulur

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

HAC OTOBÜSÜ

TİK TAK TİK TAK

HELAL OLSUN CAPON'LARA, EZAN OKUYAN SAATLERDEN SONRA HACCA GİDEN SAATLER YAPMIŞ ADAMLAR, VAY BEE?!

Paranoya

İYİ GÜNLER. BUGÜN EVDE NE YEMEK YEDİNİZ ACABA?.

Hamm'

ETLİ KURU FASULYE, PİLAV SALATA.. N'OOLDU KI?!

BİZ KENDİN AL KENDİN PİŞİR, KENDİ EVİNDE OTUR YE RESTORANTAN GELİYORUZ.., BORCUNUZ ON MİLYON, YAKUP BEYİ SİNİRLENDİRMEDEN HEMEN ÖDEYİN LÜTFEN!.

Hamm'

OHH. OHH!. OKŞA CANIIIM!.

ULAN. BAŞKASINDAN NAKİL YAPILAN BU ELLERLE, KARIMLA SEVİŞMEK BİRAZ TUHAFIMA GİDİYOR YA, NEYSE!.

BLAUPUNKT

VAY BEE!.. ALMANYA'DA, TÜRKLERİ BIYIĞINDAN TANIRSINIZ DERLERDİ, MEĞER DOĞRUYMUŞ!?

türk

alman

alman

HIIGG

HIIGG

AFERİN SALAK!.. İYİLEŞMESİ İÇİN ŞOK GEREKENLER YAN KOĞUŞTAYDI.. BUNLAR KALP HASTALARIYDI!..

Bilgisayarın Lanetli

GÜNERİ İÇOĞLU

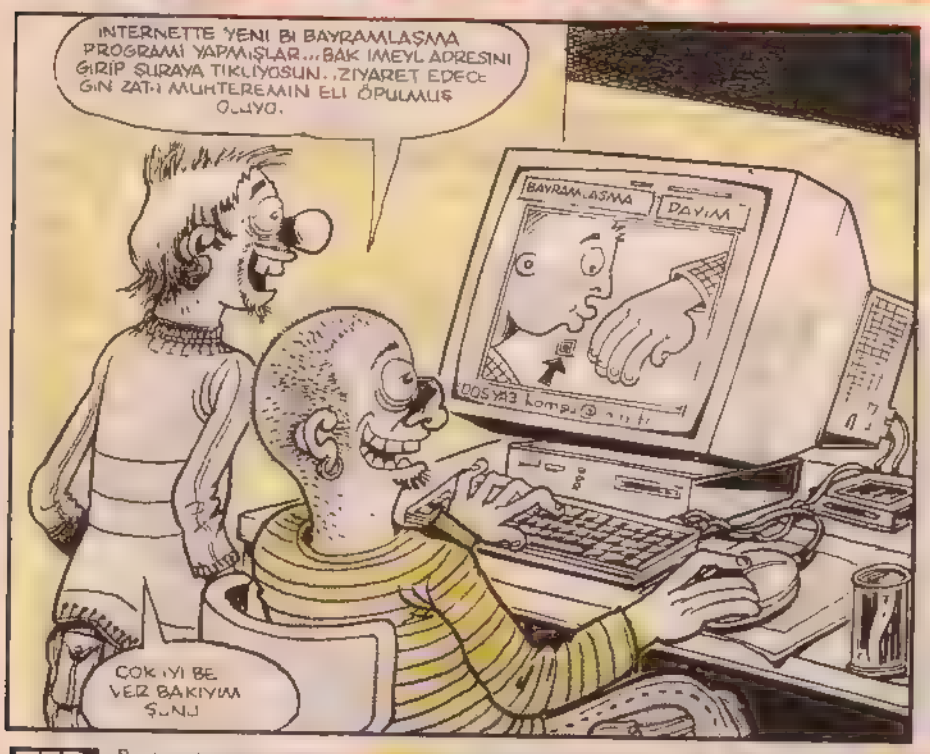

TEZ Burosunda [illegible] bir telefonda konuşurken "**bi dakka**" diyerek ön[illegible]ran insanlar yaman aktörlerdir. [illegible] meyecek ticari girişimler [illegible] şarlar. Hiç bir zaman çok para kazanamazlar, kazandıkları parayı da bir sonraki işte batırırlar. Çok konuşurlar hep lafı döndürüp dolaştırırlar ancak ortaya elle tutulur birşey çıkmaz. Bu yüzden genellikle borç içindedirler. Yine de nara vurup harman savururlar. Diğer bir hususta, bunlar bu iki telefonlarıyla pek kimseyi aramazlar, nedense hep ısrarla aranırlar. Böylece en azından telefon faturasından her zaman yırtarlar.

Bu çifte büro telefonlularının yanısıra, ikisi de açıkken bir de cep telefonu çalanlar vardır ki, apayrı bir kategoriye girerler. Bunlar bir üst aşamaya gelmişlerdir. Çalışmayı ve sonuçsuz ticari atılımları tamamiyle terketmişlerdir. Tüm gayeleri zahmetsizce parayı döndürmek ve türlü yatırımlar yapmaktır. Sürekli borsada batıp çıkarlar.

ANTİTEZ

DÜNÜN DETAYI

Akşam üzeri Beylerbeyi'nde trafiğin yoğun olduğu ıssız cadde üstünde bir çay ocağının önünde oturmuş çay içiyordum. Yol kenarında bir taksi birşeyler almak için taksiyi park ettirip yandaki şarkuteriye girmiş olan müşterisini bekliyordu. Park etmiş taksi şoförü ocaktaki çaycıya **"Kazım abi bi çay ver de içelim"** diye seslendi. Çaycı hemen verdi çayı. Bu arada alışverişini bitirmiş olan müşterisi çabucak geldi. Taksi şoförü daha bir yudum bile almadığı sıcak çayın tabağını çaycıya uzatarak **"Kazım abi al şu çay tabağını, bardağı da dönüşte veririm."** dedi ve direksiyonda sıcak çayı yudumlayarak süratle gaza bastı, büyük bir hızla yoluna devam etti. Ardından bakakaldım. Ağzı, dili ve eli yanmadan çay içerek araba süren bir şoförü ilk kez görmenin şaşkınlığıyla çaycıyla gözgöze geldim. Çaycıdan duyduğum **"Bu giden kaçıncı bardak"** sözleri öğrendiğim dumurun etkisini daha da arttırdı.

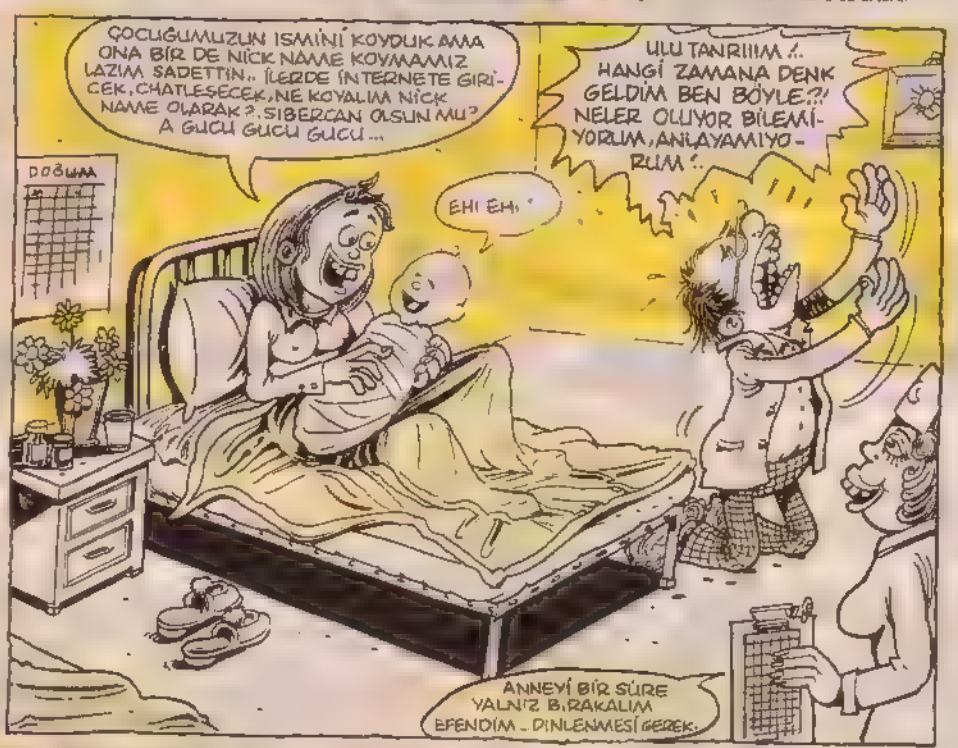

güneri@leman.com.tr

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

killservis@leman.com.tr

VÖSYM!

(Yılın son deneme sınavı)

1 Ahmet bir işi 9 günde bitiriyor. Mehmet ise aynı işi 43 günde bitiriyor, o da yarım yamalak, tam bitmiş de sayılamaz yanı Mehmet kadar sorumsuz, tembel adam olamaz. Haa, eğlence olsun, Mehmet hemen devreye girer. Ama iş deyince kaçar. Bu durumda Ahmet'le Mehmet beraber çalıştırılırsa, o işin akıbeti ne olur?
a) Ahmet, Mehmet'i üçüncü günkafasla döver! **b)** Ahmet işi bırakır, yük gemisine kaçak olarak binip Nikaragua'ya gider **c)** Mehmet hepimizi şaşırtıp işi 5 saatte bitirir! (Asla olmaz böyle bişey ab.!) **d)** Mehmet Ahmet'i de kendine benzetir, o iş yıllar yılı bitmez! **e)** Hepbiri

2 Modern matematiğin en önemli özelliği aşağıdakilerden hangisidir?
a) Modern matematikte işlemler, hesap makinasıyla yapılır! **b)** Modern matematikte bilinmeyenli denklem yoktur, her şey şeffaftır! **c)** Modern matematik diye birşey yoktur, doğrusu postmodern matematik olmalıdır! **d)** Modern matematikte, doğal sayılar evlerinde, kümelerinde ayakkabılarıyla gezerler! **e)** Modern matematikte, bir rakama ortam içinde karekökünü sormak, çok ayıplanageler bir tutumdur!

3 Bir baba, yaşları 5 8 ve 33 olan üç çocuğuna 120 milyon lira harçlık vererek, yaşları ile oranlı olarak boluşmelerini istemiştir. 33 yaşındaki büyük çocuğun (ismini soracak olursanız Ragıp'tır) paranın büyük kısmını alacağı açıktır. Bu yaşta hâlâ babasından harçlık isteyen bu kişi, işi daha da azıtıp iki kardeşine toplam 2 500.000 TL. bırakıp, geri kalanı almıştır. Bu problemdeki babaya matematikte ne denir?
a) Etkisiz Eleman **b)** Çaresiz Eleman **c)** Ragıpsal Eleman **d)** İkinci Evliliğini Yapmış Eleman **e)** Hayırsız Oğlundan Eleman Diyen Eleman

4 "TERKOS" kelimesindeki harflerle anlamlı ya da anlamsız 6 harfli kaç kelime yazılabilir d.. ye sormuyoruz, biz hesapladık 720 farklı kelime yazılabiliyor. Bu kelimeler içinde doğru anlama sahip olanı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) SEKTOR - Yeni bir sektör anlamında **b)** KOTRES - Şişman metres anlamında **c)** ROSTEK - Rosto ile biftek karışımı bir yemek anlamında **d)** KOSTER - Posterin yanlış söylenmişi anlamında **e)** TOSREK - Gizli gizli bitireyen anlamında

5 Fizikte makara problemleri anlatılırken, konuyla ilgilenmeyip makara yapan öğrencilere ne denir?
a) Silindir yarıçapı **b)** Yıldışım sığası **c)** Kaynatma noktası **d)** Eriyik arsızı **e)** Çıkrık (Çık dışarı'nın hızlı söylenişi gibi)

6 Periyodik cetvelle kafasına dört kez vurulan bir insanın vücut kimyasında nasıl bir değişim olur?
a) Sodyum azalır, direnyum artar **b)** Sulfat anlamını yitirir **c)** Fosfor üzülür, siner **d)** Alkali metaller coşku gösterir (Alkalialakalı) **e)** Hiçbiri (Yaşayan birinin anlamında)

7 Bir bitkinin, güneş ışığını engelleyen bir başka bitkiyi buda maya çalışmasına ne denir?
a) Fotosentez **b)** Fotomontaj **c)** Foto Namık (Yanıltma şıkkı) **d)** Eşeyli üreme **e)** Eşeysiz takılma (Eşey şakası)

8 "Nusret'in yüzüne mahsun bir ifade gelmişti, belki ki şakalıştıyordu." cümlesinde hangi değişiklik yapılırsa anlam değişmez?
a) "Şakal" yerine "avanta" gelirse! **b)** "Şakal" yerine "top sakal" gelirse! **c)** "Mahsun" yerine "vurdumduymaz" gelirse! **d)** "Nusret" yerine "Basri Can gelirse! **e)** "Mahsun" ile "Nusret" yer değiştirirse!

9 Aşağıdaki cümlelerin hangisinde barız bir şive görülür?
a) Gurt gapan da, üreğim furdu ki ne furdu! **b)** Ne ki olam ombudsman, niye ki hep?! **c)** Uyy, ne bakıysunuz ha buzağı cibu ula daa?! **d)** Ben vapora bineceğim! (İstanbul Türkçesi) **e)** Gel ta gel, metroya binek! (Türkçe İstanbul'u)

10 "İtalya-İtalyan" ilişkisi aşağıdakilerden hangisinde vardır?
a) Antalya-Antalyan **b)** Almanya-İspanyol (Turist) **c)** Korsika-Kosta Rika **d)** Porto-Porto Riko **e)** Muğla-Muğlak

11 Tarihte ilk lotarya, hangi isim altında hangi kavimde oynanmıştır?
a) Sayısal Tablet-Frigyalılar **b)** Kızma Abıcım-Selçuklular **c)** Kavumi Piyango-Etiler **d)** Piramitin Sırrını Çöz Kazan-Eski Mısır **e)** Olimpik Toto-Eski Yunan

12 Yazların akrabalı, neşeli ve patlıcan kızartmalı, kışların ise beyaz sakallı, dedeli, soba üstü kestaneli ve bol masallı geçtiği iklim türü aşağıdakilerden hangisi olabilir?
a) Dravdan iklim **b)** Nostaljik iklim **c)** Dekorsal iklim **d)** Şahane iklim **e)** İskandinav tipi iklim

13 "Ali told somethink and chered her up." cümlesinin doğru çevirisi hangisidir?
a) Ali şen-şakrak, muhabbete doymayan bir kişidir! **b)** O kız neşesizdi son günlerde, Ali ne yaptı da neşelendi? **c)** Ali'ye bak nasıl yazılıyo manitaya! **d)** Ali, elleriyle tavşan yaptı duvarda, kız acaip keyiflendi! **e)** Vay yavşak Ali, gene pundunu buldu, bağlama çekiyor ona!

VÖ'nün notu: Şeker bayramınız ve yeni yılınızı kutlar, "esenlikler" dilerim!

TEREDDÜTLÜ

PICTURES

CAN BARSLAN

T.P.

SUNAR BİR YILBAŞI ÖYKÜSÜ

- Noel babasız
- Hindisiz
- Çam ağaçsız
- Tombalasız

1. TERM

PÜLÜK TURİZM

HANGİ VALİZ SENİN ABİ?..

ŞU ÖNDEKİ... YOK ÖBÜRÜ-İKİSİNİ DE ÇIKAR BAKALIM...

İKİSİ DE AYNI ABİ..

ŞU DİĞERİ... EVET EVET EMİNİM O...

TAKSİ!..

TAKSİ

OH BE! İNSANIN EVİ GİBİ YOK VALLA...

ÇIRK ÇIT

HİAAAAAA!..

BU... BİR CESET... BU... BU... AMAN ALLAHIM... BU CESET...

DANK

OFF... NAAPICAAM BEN... YANLIŞ VALİZİ ALMIŞIM... DİĞERİ BENİMMİŞ DEMEK... HAY ALLAH YA... UFF!..

BOKA BAT... HII?

ZIRRRRR!

BU VALİZ SENİN Mİ BİRADER... TERMİNALDE KARIŞMIŞ... AL ŞUNU VE BENİMKİNİ..

TA TABİ... HE...

BUYRUN. HİÇ AÇAMADIM... ÖNCE TUVALETE GİRDİM... SONRA TELEFON GELDİ FALAN.. AÇMAYA FIRSAT OLMADI YANİ.. BUYRUN..

NEYSE... HERİF GİDİYO!..

ÇIRK ÇIT!

OHH! İŞTE BENİM CESET... DUR BAKİYİM... EVET, TURGUT BU! NEYSE YAA.. OH BE!..

Eveet.. Haklı olarak diyebilirsiniz ki bunun neresi yılbaşı öyküsü? Doğrudur ama unutmayın ki bu hadise tam 31 Aralık günü geçmektedir..

canbarslan@turk.net

Komikaze

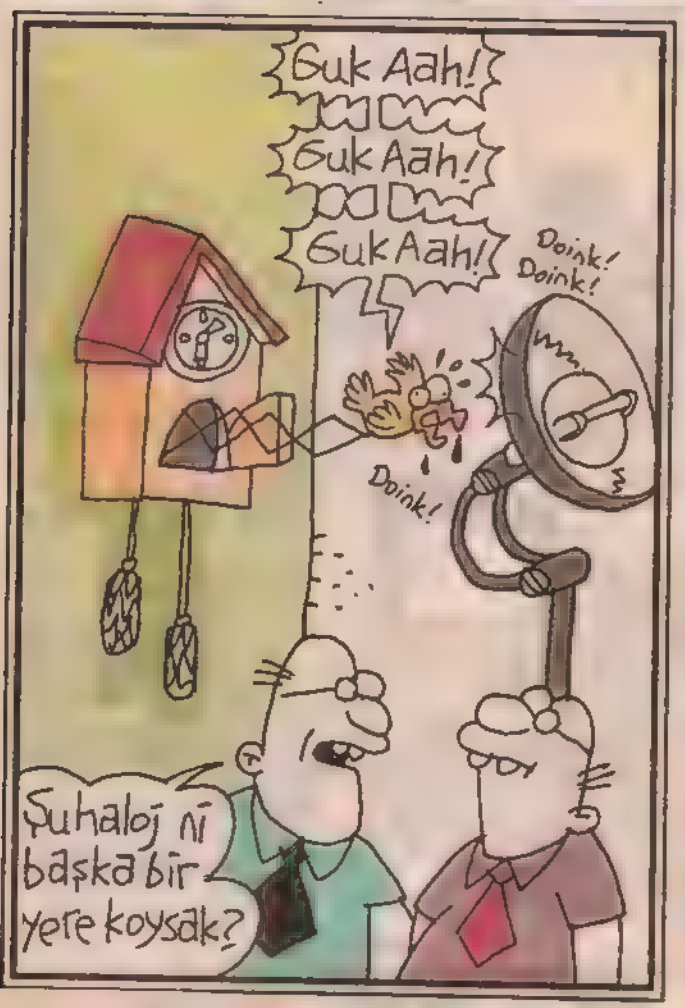

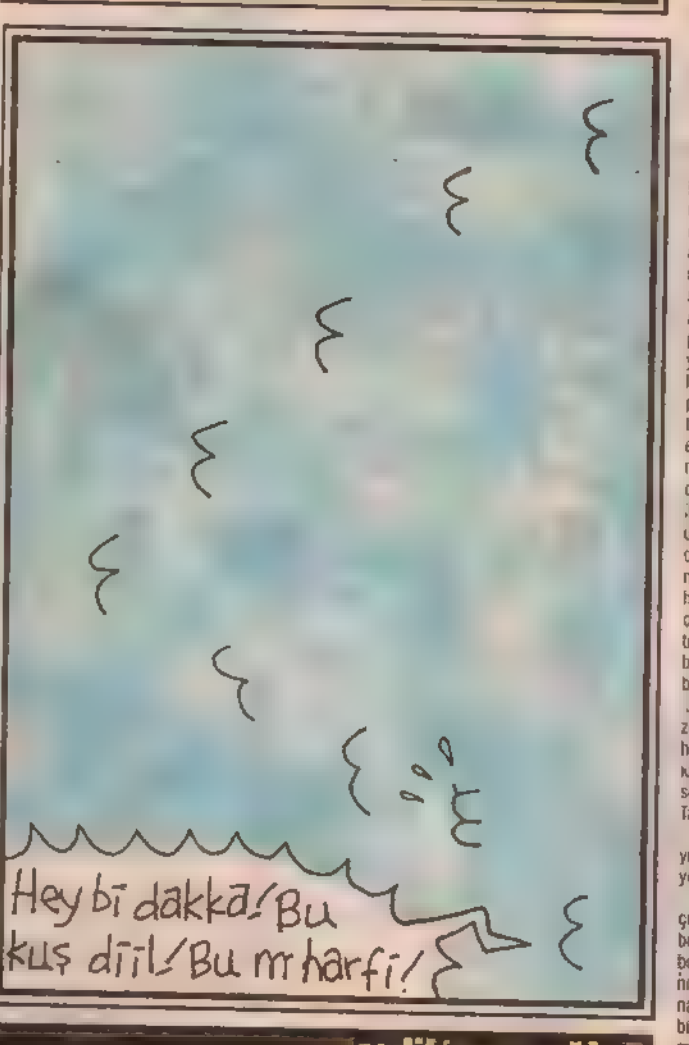

HAFTAYA 2001 TAKVİMİNİZ LEMAN'DAN

Kartondan, piramit şeklinde, tam 10 çeşit... Bezgin'li, Daral&Timsah'lı, Gönül Adam'lı, Lombak'lı, Dedeler'li, Ökkeş'li, Erdener'li, Yüzbaşı Hamdi'li, Selçuk Erdem, Erdil Yaşaroğlu karikatürlü... Takvimler derginin arasında açık olarak verilecek, siz parçaları birleştirip, yapıştırıp masanıza koyacak yukardaki tiplerden şansınıza düşen takvimi elde edeceksiniz...

Buralarda Bir Aşk O

Tanrı var... Tanıdım ben onu... Dokundum ona. .O var, ve ben onu çok özlüyorum... Hem de çok. . Tanrı var ve şu anki halimden o sorumlu. Sadece o.

Odamda bir başımayım ve ne yapacağımı bilmiyorum. Günlerdir dışarıya çıkmadım. Hiçbir şey bana heyecan vermiyor. Her şey cansız sanki... Her şey yavan ve tatsız... Birazdan dergiden arayıp bu haftaki yazımı getirmemi isterler. Oysa yazı yazdığım falan yok. Çünkü sadece onunla doluyum. Doptoluyum. Yazmak ona ulaşmak içindi, onu bulmak içindi. Şimdi buldum onu... Aradığımı buldum. Ama o yok ortada... Tanrı yok. Hem var, hem yok.

En son aradığında benimle uzun konuşamayacağını uzak bir yerden misafirlerinin geldiğini söylemiştin. **Seni özledim, biraz konuşalım**, dedim. Sesini özledim, biraz konuşalım, dedim. Ama, **rahat değilim, konuşamam**, dedin. Sonra... Sonra... Ne zaman sonra... **Yarın aramaya çalışırım**, dedin. "Yarın"ı öyle kolay söyledin ki, deliye döndüm hırsımdan. Yarını ne sanıyordun sen? Yarının ne demek olduğunu biliyor muydun? Ama unuttum, Tanrı'ydın sen ve öyle emindin ki yarının olacağından. Oysa ben hiçbir zaman Tanrı olamadım. Hiçbir zaman yarının geleceğinden senin kadar emin olamadım. Birine deliler gibi aşıkken yarınlar hep çok uzaktı bana. Yolu kardan kapanmış, komşilerin arayıp sormadığı ve sonsuz bir unutuluşa terkedilmiş köyler gibi uzak ve imkansızdı... Evdeki bütün elektrikli ısıtıcıları yakıp kazak üstüne kazak giyiyorum, ama yine de üşüyorum... Çok derinlerden gelen bir üşüme bu.. Çocukluğumdan gelen. Çok eski bir üşüme .. İlk terk edilişlerden, ilk hayalkırıklıklarından, ilk vedalaşmalardan gelen... Çocukluk üşümesi bu, her aşkta ortaya çıkan... Canım kardeşim benim, canım çocukluğum, ne kadar üşütsen beni, o kadar arıyor sana duyduğum mahcubiyet... Ellerim ne zaman boşluğu sarsa hep seni hatırlıyorum. Ben büyüdüm, sen orada kaldın... Hep orada... Hep soylu, hep kırgın... Ben insanların arasına karıştım, sen orada bir başına, kimsesiz kaldın .. Her imkansız aşk bana çok uzakta bıraktığım çocukluğumu anımsatır... Tanrı'ya benzettiğim imkansız sevgili, beni uzaktaki o çok kırgın çocukluğumla buluşturduğun için minnettarım sana .. Tanrı'ya benzettiğim imkansız sevgili beni o çok uzaktaki o çok kırgın ve hep kendine kanayan çocukluğumla bu sonu gelmez, bu kapkaranlık gecenin ortasında bıraktığın için nefret ediyorum ve sensiz olamıyorum... Böyle bir duayı ilk sen başlattın. Sağ ol Tanrım, yeni bir çığır açtın!..

"Aradığınız numaraya şu an ulaşılamıyor, sonra tekrar arayın. Aradığınız aşk şu an çok meşgul, ona bir türlü ulaşılamıyor."

Seninle arama bir sürü gereksiz ve aşağılık adam ve kadın çıkıyor. Kim bunlar? Seninle aramda işleri ne? Tanrım, gerçek buysa, gerçek olan herşey bende tiksinti uyandırıyor. Donmuş bu dünya...Cansız... Ölü gibi. Soluk alıp vermiyor. Sadece senin aramanı bekliyorum... Sen ararsan dünya buzlarından arınacak ve hiç olmadığı kadar canlanacak... Sen ararsan dünya bütün komşisiz ve kanayan çocuklarıyla birlikte soluk alıp verecek... Sen ararsan... Sen ararsan.. Sen ararsan.

Evet, ağlıyorum. Ama elimden başka bişey gelmiyor. Ağlamak bu... Ağlamak ona yabancı. pediğim, diye daha hatırla. peğinim. Öyle şeyden elim, miydim? .. Bi nu senin varlığ senin yokluğu

Evine başk sonra da acıla na bağlı send gömmüştü on o köpeğin ta k benden umut k sun ayağıma g nı istiyorum. B o güzel, o eşs tığın ölü köpeğ

Biliyor mus senin varlığın senin yokluğu çen gece öyle hastalıklarıyla değinmemiş aşağılanması Aşağılanan ins tükleri yerden birkaç kez ok edin, sadece T Orayı okuduğu etim... Ne aile ışık, severlerin kimsem yok .. yanı sürdürüy anıyor. Şarın d kimsesiz çocukl

Sen beni ara uzak bahçeler sın ziyaret e sevmiş, ama b yokla çocukluğ kalmış, aşkla ya telefonla... Onlara muyorlar bana tiklerini seslerin ıssızlıkta yankıla rum, ama aşk a

Aşk bir boşl varlığın öğretti b senin yokluğun yacaktın, dayan ne o aşağılık ka

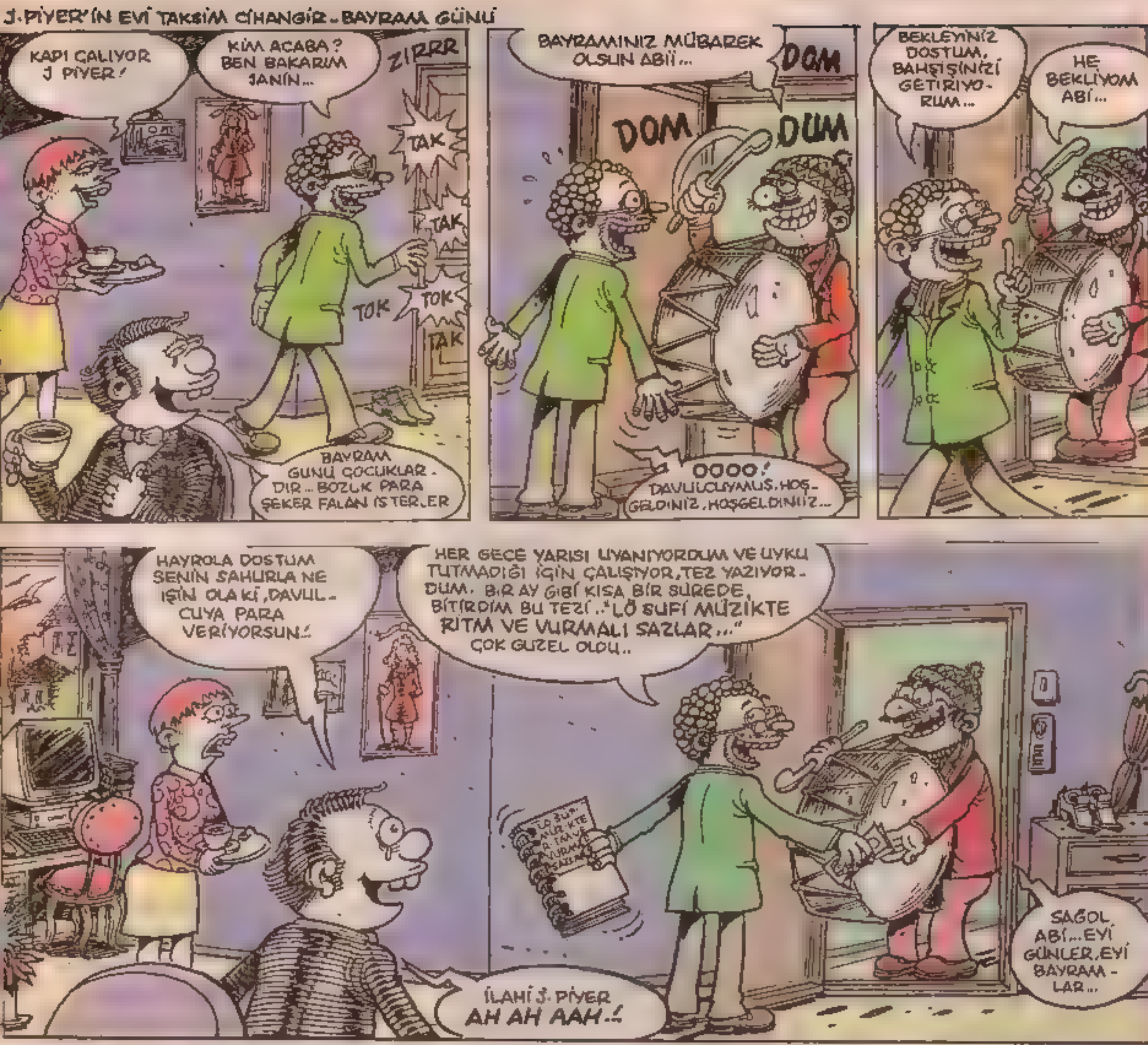

...rsa — CEZMİ ERSÖZ

...lme tanımıyor. Bu dünyaya ait her duygu ...saydın bitirdin... Sevgilisine, ben senin kö...plar yazan Rus şairi Mayakovski'yi bir kez ...nmıyorum söylemekten, ben de senin kö...sam içim titreyerek ve bu dünyadaki her ...i çekip yalnızca senin telefonunu bekler ...usun aşk sonsuz bir alçalıştır sevgili, bu...etti bana.. Aşk inadına bir alçalıştır, bunu ...tti bana...

...ek aldığın için vücudu önce yaralar döken ...e ölen bir köpeğin vardı, hani yıllardır sa...şkasını tanımayan... Senden gizlice annen ...zin arkasında uzak bir bahçeye... İşte ben ...yim... Üzerime soğuk topraklar örtülse de, ... de yine de beni ziyaret etmeni, bir kez ol...ü, toprağıma o sıcacık ellerinle dokunma...nun için öldüm biliyor musun; toprağıma ...üne dokunman için... Ben senin ihmal et...

...k sonsuz bir saçmalayıştır sevgili... Bunu ...i bana... Aşk inadına saçmalayıştır. Bunu ...etti bana... Dinlerle bir ilgim yok, ama ge...siz kaldım ki evdeki din kitaplarında aşk ...ölümler aradım.. Ne yazık ki hiçbiri buna ...ce Küçük İncil'in 465.sayfasında insanın ...unda beni çok etkileyen bir bölüm vardı ... bir gün Tanrı'nın göreceği ve onları düş...n çıkaracağı söyleniyordu burada. Orayı ... Anenizi, dostlarınızı, yakınlarınızı terk ...a bağlanın, diyen bir bölüm daha vardı ... ...ne, dedim, ben buyum... Ben herkesi terk ...dostlarım, ne yakınlarım var... Seninse bir ...ir geleceğin var..Benimse senden başka ...senin bundan haberin yok. Sen normal ha...n. Misafirlerin gelip gidiyor. Arkadaşların ... gibi, evinde güneş hiç batmıyor... Bense ...a sarılmış, kıyasıya üşüyorum..

...rsun ya... Sen galip ve güçlüsün ya... Sen ...uk toprakların altında ölü köpeğini bir kez ...rsun ya... Ben de benim gibi alabildiğine ...ğını bulamamış, hep terkedilmiş, hep yan ...birlikte karanlık bir gecenin ortasında bıra...mış arkadaşlarımı, yakınlarımı arıyorum te...tikleri acıları soruyorum. Hiçbir şey söyle...bir yerden susuyorlar sanki... Çok acı çek... ıssızlıktan anlıyorum. Kanayan sesim bu ...r. Bencillik mi, umutsuzluk mu bu bilmiyo...da yankılanan her ses bana seni hatırlatıyor. ... durmadan çırpınıştır sevgili... Bunu senin ... Aşk bir boşlukta inadına çırpınıştır... Bunu ...etti bana. Yine ben arıyorum. Sen beni ara...dım ben aradım. Telefonun kapalı yine. Yi...r ve erkekler. Yine "Aranan aşka ulaşılamı... ...senler... Evet, geç oldu. Kimbilir saat

gecenin kaçı... Uyuman lazım... Sabah dinlenmiş ve sağlıklı uyanmalısın... Randevuların var. . Yapman gereken işler var; yoğunsun, biliyorum... Sen Tanrı'sın ya, senin her yere yetişmen lazım... Bense buradayım, beni bıraktığın imkansız ve uzun gecede... Gidecek hiçbir yerim yok... Beklediğim bir sabah da yok...Kimseye yetişmek zorunda değilim. Çünkü, gerçeklerden nefret ediyorum. Beni senden alıp koparan bu dünyadan nefret ediyorum. Yapabildiğim tek şey seni düşünüp ağlamak... İp gibi akıyor gözyaşlarım... Dudaklarımda toplanıyor önce, sonra da ağzımın içine giriyor. Gözyaşlarımın tadının ne kadar güzel olduğunu anlatacak kimsem bile yok

Aşk soyludur, gizemlidir, sessiz ve derinden yaşanır; ama bazen acısı öylesine zorlar ki insanı , bunu olsun birine anlatmak ister . Ama bulamaz... Yoktur... Herkes gelecek olan sabaha hazırlanmak için bu dünyayı kabullenmiştir. İşte bu kabullenmiştir beni çılgına çeviren, bu kabullenmiştir bende ne kadar uslu, boyun eğmiş, her hesaplaşmayı sonraya erteleyen ne kadar sabır ve incelik varsa, içimden kanatarak söküp atmaya çağıran.

O anda sevgili yoktur gözümde, o an sen yoksundur .. Aşkından ve umutsuzluğundan soluksuz kalan bir at gibiyimdir. Rakip tanımayan, ama çaresizliğinden ne tarafa koşacağını bilemeyen bir at.. Öfkesi ve aşkı ona zaman kaybettirir, bütün yarışlardan çıkartılır... Ama onun derdi bu değildir; o boğuluyordur: bütün yarışların ve bütün hesapların dışında kalmıştır ama onun öfkesi başkadır.. Onu bu hale getireni delice özlüyor ve bu yüzden soluk alamıyordur... Bu umutsuzluktan çıkabilmek için şuursuzca, ne yaptığını bilmeden en güçlü, en hayati damarını dönüp ısırır. Biraz olsun soluk alabilmek için, geriye dönüşsüz bir şekilde ısırır kendini...

İşte ben de o at gibiyim.. Çıldırmışım sensiz bu gecede. Soluk alabilmek için en hayati damarımı ısırıp kopartmaktan başka çarem yok... Çünkü o at gibi ben de bu dünyanın ritmine uyamıyorum. B u dünyanın ayak oyunlarına, soğukkanlılığına... Neyin doğru, neyin yalan olduğuna bir türlü inanamıyorum...Her söylenene hemen inanıyor, hemen kalbimi ortaya koyuyorum... O mağrur, o kimsesiz kalbimi

Bazen dünyada bunca aç insan varken, savaşlarda haksız yere ölen bunca insan varken, sadece seni düşünüyor olmaktan utanmam gerektiğini düşünmüyor değilim. Ama inan hiç utanmıyorum. Çünkü sen beni böyle umutsuzca sevdikçe, o aç insanları, o savaşta hayatını yitiren insanları daha iyi, daha derinden anlıyorum. Onların benden farkı yok ki... Ben de açım... Her saniye sevgisizlikten soluğum kesiliyor... Tıpkı açların olduğu gibi... Her saniye soluğum umutsuzluktan kesiliyor... Tıpkı savaştan ölenler gibi... Açlık ve savaş aslında kalplerde başlıyor ve kalplerde sürüyor. Herkes birbirini bir şekilde öldürüyor. Bazen aç bırakarak, kimi kez siperlerde kurşunlayarak... Bazen de sevgisine karşılık vermeyerek... SUSARAK öldürüyor. Kim olduğunu, sevip sevmediğini, aşktan ne anlayıp ne anlamadığını, yarından ne beklediğini anlatmayarak ve herşeyi bir sonraki güne erteleyerek, **ben seni sonra ararım, şu an çok meşgulüm**, diyerek öldürüyor...

Öyle çok bekledim ki seni ve beklerken öyle çok acı çektim ki, bu acıdan bir kez olsun kurtulmak ve bir an önce kendime dönmek için bir basitlik, sıradan bir bayağılık yapmanı bekledim. Düşün umutsuzluğumu... Ama yapmadın... Bir kez olsun ağzından sana duyduğum aşkı gölgeleyecek ve bana biraz olsun soluk aldıracak basit kelime, bayağı bir ifade çıkmadı. Ne kadar istesem de seni yok sayamadım. Dedim ya, Tanrı'mdın sen benim... Tanrı kadar mükemmel. Tanrı kadar uzak, Tanrı kadar acımasız... Tanrı kadar umutsuz ..

Senin için kendimi ne kadar adasam da senin kim olduğunu, benim için, aşk için, beraberliğimiz için ne düşündüğünü bütün çıplaklığıyla asla bilemeyeceğim. Bu bilinmezlik yüzünden bazen çıldıracağımı düşünüp korktum. Bazen yolda rastladığım delileri bile kıskandığım oldu. Onların özlediği kimse yoktu. Belleklerini tamamen yitirmişlerdi .. Hiçbir şey hatırlamıyorlardı. Ama bir kez daha çıldırma şansları yoktu. İşte bu yüzden onları kıskanmaktan vazgeçtim. Aklımı yitirmek istemiyordum. Seni öyle çok seviyordum ki, defalarca ve aynı acıyla tekrar tekrar çıldırmayı göze alabilirdim. Çok acı verse de seni hep hatırlamak istiyordum.. Böyle düşününce delirmek bana yavan ve tatsız geldi

Daha üç gün önce, **seninle uyumayı çok özledim**, diyordun... Bugünse sesin öyle uzak, öyle yabancı ki... O bir anda solan sesin, solan, hep birdenbire, hep ansızın solan sesin... Tek umudum sesinken, o yavaş yavaş yorulup, içine kapanan sesin... Seni ne kadar sevdiğimi, ne denli çok özlediğimi söylerken, birden sözümü kesip, çok alakasız birşey söylemen ne kadar kırıcıydı hep, bunu sen bilemezsin... Ama etkisi çok kısa sürüyordu her defasında... Ben yine sevgimi anlatmaya devam ediyordum, hissedip hissetmediğine bakmadan. Senin gerçekte kim olduğunu bilmeden sana duyduğum aşkı koşulsuzca anlatıp duruyordum sana... Oysa senin misafirlerin vardı... Yarın çok önemli işlerin vardı... Dişlerini fırçalayıp bir an önce uyuman gerekirdi... Senin beklediğin bir sabah vardı... Benimse yok..

Ne yaparsan yap .. Yarın senin sabahın. . Öyle çok acı çektim ki ve bu acı öylesine karşılıksızdı ki, en sonunda senin benden ayrı, benden başka, benden çok uzak biri olduğunu keşfettim.

Senin yaptığın tek şey sevgili, beni içimdeki Tanrı'yla buluşturmak oldu... Bunca zamandır sana haksızlık ettiysem beni affet.. Beni bu dertle bırak ve git.. Yolun açık olsun. . Neden sen yaptın bunu... Neden sen beni içimdeki Tanrı'yla buluşturdun bunu ne sen, ne de ben bileceğiz... Ama ne zaman bir yerde aşk dense aklıma ilk sen geleceksin... Ama inan senin bunda bir suçun yok.., Sen bu dünyanın kurallarına göre yaşayan, herkesin mutlu olmasını isteyen ve zor durumda kalanların yardımına koşan bir insansın.. Ama bana yardım etmen için henüz çok erken

Çünkü sonunda anladım ki, kalbimle benim aramda çok eskiden kalan bir suçum varmış... İçimdeki Tanrı'ya işlediğim suçlar birikmiş benim... Belki de içimdeki Tanrı boşluğu uçmamı ve oradan ilk adımı, ilk adımı getirmemi istiyor benden.. Artık her şeyimle ona kulak vermeliyim.,. Oradan döner miyim, dönmez miyim bilmiyorum.,. Bunda senin hiçbir suçun yok, inan... Sen git yoluna.. Benim derdim kendimleymiş... Tanrım dediysem sana, sana onca korkunç yükü yüklediysem, bağışla beni; bütün alçalışım, bütün saçmalayışım, bütün tükenişim kendimleymiş. . Kendime çok susadığım bir anda sen geçmişsin yolumdan.

Sanma ki seni unuturum., Buralarda bir aşk olursa, buralarda bir ışık olursa... Buralarda bir güneş doğarsa, ilk çağıracağım sensin... Unutmam seni

* 13 Ocak Cumartesi günü saat 13:00-19:00 arası **Samsun Dünya Kitabevi'ndeyim.**

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

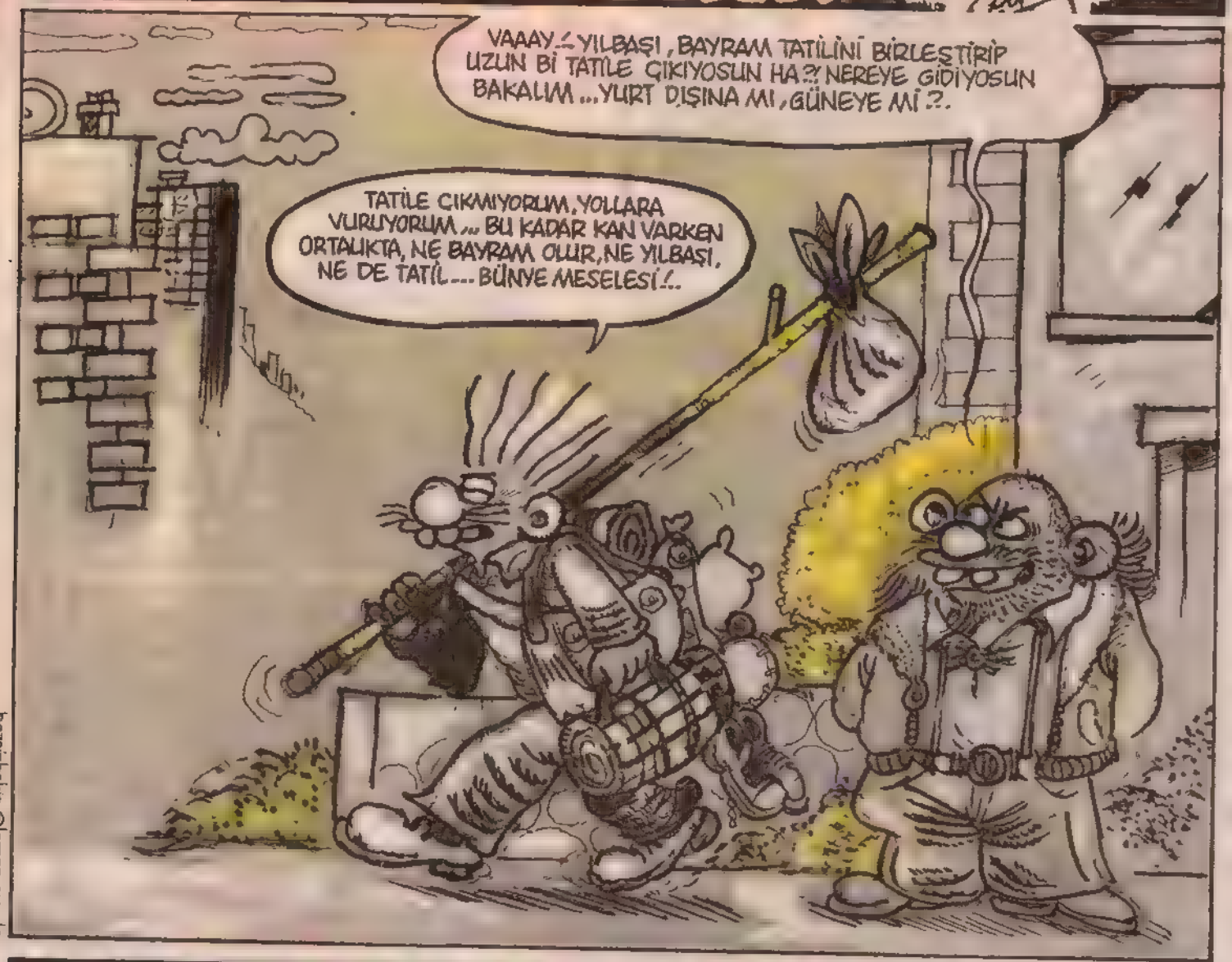

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

İnsan ezme!

Avrupa **Gol** Kralı ile Türkiye **Gol** Kralı kadrosunda olan takıma en uygun ad **Gol**atasaray!

Ancak İktidarsaray'ın golcüleri **Gol**atasaray'ın gölcülerinden de golcü.

Halkspor'a gol üstüne gol atıyorlar.

Halkspor'u ekmeğe değil gole doyuruyorlar.

Kazanan hep **İktidar**saray, kaybeden hep **Halk**spor oluyor.

Sonuçta ortaya şöyle bir tablo çıkıyor.

Halkın dörtte ikisi yoksulluk, dörtte biri açlık sınırında.

Adaletsiz gelir dağılımında Türkiye dünyada en başta.

Türkiye'nin dünyada en başta olduğu bir başka konu da ordusu.

Sayıca Türk Ordusu'ndan da büyük Türkiye'nin işsizler ordusu!

Hal böyleyken iktidarsaray'ın şimdiki Teknik Direktörü Cotarelli, "Halkspor'a acımayın; ezdikçe ezin" talimatı veriyor.

İktidarsaray'ın şimdiki kaptanı Ecevit de bu talimatı harfi harfine uyguluyor.

Peki bir gün Halkspor taraftarları bu duruma isyan ederse?

Halkspor taraftarları tribünden sahaya inerse?

İşte o zaman ortaya çıkacak **Tanks**por!

İktidarsaray'ın vurucu gücü Tankspor!

Ancak Tankspor ne kadar güçlü olursa olsun yine de en güçlü Halkspor.

Yeter ki Halkspor taraftarları güçlerinin farkına varsın.

Yeter ki dev uyansın.

Ancak o zaman zulmün iktidarı bitecek.

Bademi ezme gibi **İnsan ezme** durumu sona erecek!

İnsan **haklama** günleri insan hakları günlerine dönüşecek!

Şeker

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Herşey şu şeker reklamındaki gibi tasarlanmıştır. Klametin acıklı müziği evin içini doldurur!..

Ancak; bu kez bir köşkü değil, sıradan bir evi, belkide bir gecekonduyu tasavvur edeceğiz:

Kapı zili:

DİNG! DONG..

AÇMIYORUZ..

DİNG DONG!...

NİYE AÇMIYORUZ?..

DAVULCUYLA BEKÇİDİR! AÇMAYINCA GİDERLER..

Zamanı geçer, öğleydi, akşamdı derken...

Gece olmuştur bile! Ne gelen var ne giden! Laço Tayfa'nın acıklı klarneti tınısını arttırdıkça arttırır..

ve alınması gereken mesaj girer devreye!

BU FİLMİN SONUNU DEĞİŞTİRMEK SİZİN ELİNİZDE!

Yanı, boşverin tatili seyahati filanı... Şimdi gidip derhal annenizin babanızın bayramını kutlayıp ellerini öpün!

Bu reklamı; sayıları yüzlerce, binlerce olan bir kısım anne-babayı kapsayamamakta... onları çocuklarından haber alamayan... bekleyen...

Pencereden baktıkça, evlatlarını bir bir yiyen o devi çaresizce, gözlerinden akan pınarlarla izleyen o anneleri kapsamayan bir reklamı!..

Peki, biz ne yapabiliriz?.. O gözyaşlarını geri yollayabilir miyiz?..

Birinci derece yanıklar içindeki bu kıza "Hadi git, annenin elini öp, bayramını kutla!" diyebilir miyiz?.

Kanlar içersindeki bu tufaklıya babasının ellerini öptürebilir miyiz?

.....

Bu filmin sonunun değişeceği falan yok! En iyisi, sürekli gözyaşı döken bu anne-babalara biraz ferahlamaları için kolonya sürünmelerini önermek!

Akıllarına kazınan bu dehşet görüntüleri...

Kolonya kokusu biraz olsun dağıtır belki...

Belki bir şeker açar, bayramlaşırlar..

... klarnetin tiz sesi eşliğinde 'dargınların barıştığı, küçüklerin büyüklere el öpmeye gittiği günleri' hatırlarlar belki..

Ünlü Türk düşünürlerinden Banu Alkan'ın dediği gibi: "Hadi bakalım!.."

KORK KOTURT! KOTURK! KOTURK! KITORK! KÖRT! KORT! KOTORK! KIRAK!

DENGELİ BESLENME

DENGELİ BESLENME

DENGELİ BESLENME

DENGELİ BESLENME KAAN ERTEM

HIAAAHH! SÖMİNE PARLADI KAÇ KURTAR KENDİNİ!..

AY KIRK YILDA BİR Bİ YILBAŞI FANTAZİSİ YAPA-CAKTIK ONU DA YÜZÜMÜZE GÖZÜMÜZE BULAŞTIRDIK AY DUR Bİ KOVA SU GETİREYİM!..

KARDEŞİM SENİN TEBRİK KARTLARIN YÜZÜNDEN İKİ SAATTİR BEKLİYO-RUZ BURDA! ALT TARAFI Bİ TELE-FON KARTI ALICAZ!

E-MAİL DİYE BİŞİ VAR! TEBRİK LERİNİZİ ONUN-LA GÖNDERSENİZE ADAMI DA BOŞUNA MEŞ-GUL ETMEMİŞ OLURSU-NUZ!

O DEDİĞİNDEN DE VAR AMA SEN DOLMAKALEMLE İÇTENLİKLE YAZILMIŞ BİR TEBRİĞİN FARKINI GÖREMEYECEK KADAR EŞEKSEN BEN DAHA NE DİYEYİM A BE POK ÇOCUĞU..! ZATEN EMDİN'Z TÜKETTİNİZ Bİ BU KALDI BUNU DA ZIKIN RAHAT-LAYIN!

ULAN BERKAY... SEN Kİ İKİ SENE EVVELİNE KADAR YILBAŞI EĞLENCELERİNİN VAZGEÇİLMEZ POPÜLER SİMALARINDAN BİRİYDİN!.GELGORKİ ŞU CHAT OLAYIYLA YEDİN BİTİRDİN KENDİNİ!.. FİLMDE MEL GİBSON'UN MACERAYA BAŞLA-MADAN EVVELKİ HALİNE DÖNDÜN!

-Alo?
-Ya arım
-Mut u yıllar Ehe
Yen y.le girdik gal ba
-Eve!
-Yalarım
-Ehecehe
-Burcu nerde>Sİm

Saat heyyy oniki heyoo Heyy' yeniyı!' Ehı eeyy

Hey hey

Haydı şerefee Yenı y.l ehehe'

CIRRTTA! CIRTTA CIRRTTA! CIRTTA!..

Kaan Ertem @ leman.com.tr

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

İYİ GÜNNER.. Bİ MIKTAR SEBZE ALMAK İSTİYORUM

TAB, NEDEN OLMASIN' DERHAL TEMİN EDİYM... ALMAK İSTEDİĞİNİZ SEBZENİN KİMYASAL BİRLEŞİMİ NEDİR?

KİMYASAL BİLEŞİMİN BİLEMİCEM AMA BİZ BUNA KISACA DOMATES DİYORUZ BAYIM.. BAŞKA Bİ SORUNUZ VAR MIYDI?

DURDUK YERE BU AĞRESİF-LEŞME DE NEYİN NESİ? KİMYASAL BİLEŞİM SORMAKTAKİ AMACIM SİZİN BİR KİMYA MÜHENDİSİ OLMA OLASILIĞIDIR HAKSIZ MIYIM?

NE ALAKASI VAR MINA KOYİM?' BEN KİMYA MÜHENDİSİ FALAN DEYİLİM. MANYAK MISIN NESİN?.

NE VAR BUNDA BU KADAR SİNİRLENECEK, BEN DE FİZİK PROFÖSÖRÜ DİYİLİM BİRŞEY DİYO MUYUM? YAKIŞTIRA-MADIM SİZİN GİBİ KİMYA MÜHEN-DİSİ OLMAYAN BİRİNE, PEKİ NE MALUM BENİ KANDIRMADIĞINIZ, SİZ BELKİ DE GERÇEKTEN KİMYA MÜHENDİSİSİNİZ' HAKSIZ MIYIM?

AL SANA KİMYA MÜHENDİSİ EŞŞOLEŞŞEK' SENİN VAR YA ANANI AVRADINI SKİCEM OSRPU ÇOCUU!

İMDAAT POLİİS' BİR KİMYA MÜHEN. DİSİ BENİ DÖVÜYO' İMDAAAT!..

CAT

ÇUT

YAA BEN KİMYA MÜHENDİSİ FELAN DEYİLİM YAA. BIRAKIN BENİ İMDAAAT!..

HAYIR YALAN SÖYLÜYO O BİR KİMYA MÜHENDİSİ LİSTELİK BANA VURDU ALÇAAK.' BENİ KANDIRA BİLECEĞİNİ Mİ SANDIN AÇAK KİMYA MÜHENDİSİ!'

NİYE VURDUN ADAMA? YAKIŞIYO MU SENİN GİBİ Bİ KİMYA MÜHENDİSİNE TERBİYESİZ HERİF!

AYRINTILAR
METİNŞİDAN

Selam:...Selam. .Geçen hafta, sınırlenip yazıyı terketmiştim Çünkü baazı şeyleri iyi annatamadım ve, kaçar gibi uzakmaştım hemen! Göyaa, romantik bişiyerden bahsedecektim ama, aceleye geldi, ben de sinirlendüm, saçma bi yerinde bitirdim! Zaten, tek bi haftaya sığmıyacak bi muhabbetti, ince ince, çok hassas ve güzel bi şekilde annatmak istiyodum Ama hala devam etme şansım var biraz daa bişiyler söyleyebilirim o konuda.. Bi kız'la ilgiliydi Tanımadım bi kızla Ulan, otuz yaşına geldik, geçiyoz, hala "kız" diyom! Bazı başka yazarlar felan, ne güzel gadın diyo! "Kadınlar" filan diyolar cümle içinde. Daa bilimsel, entellektuel felan oluyo, biz hala kız mız diyoz, sapık mıyım neyim! Herneyse, ben bildüm gibi davranıyım yine! Gerçi, bi yandan da öyle zaten: genç bi kız'dı işte. Ayrıca, mesele daa çok, onunla dil benle ilgiliydi Çünkü çocukluumdan beri, aynı yerde oturup oralarda dolaşıyorum ve, böyle ... parken; Kadıkoy'de gezerken gırıp çıktım bazı dukkanlarda çalışan kişilerden etkilenmek, sonra bi bahaneyle de olsa ara sıra geçerken oralara bi uğramak, hoşuma gidiyordu. Bilirsiniz işte, o, sizin ona şey olduğunuzun felan farkında dildir ve, zaten bu yüzden, siz de o dukkana istediniz zaman gidip, laf olsun diye bişiyler alarak, onu gorebilirsiniz raat çat Anlahtan, luks bi maazada ne bilyim, elektronik eşya felan satan bi yerde dil meselaa! Onu görmek için, gidip küçük bi radyo, saç kurutma makinesi filan almam gerekmiyo durduk yerde. İhtiyacım olan, alt tarafı bi paket sigara zaten; tercihimi de onun çalıştı dukkana kullanıp, gidip onu abuk subuk bi şekilde hemen görüyorum ve, çıkıyorum. Böyle şeyler de, kırk yında bi olur Yani, her girdii bakkaldaki, manavdaki, zuccacıyecideki bıksından felan etkilenmez hemen insan! Birden, bin çıkar işte karşı bi zaman dilimiinde Eczane de çalışan bi kadından etkilenmiştim bi donem Gidip gidip diş macunu, kolonya, vazelin, tarak, nezle hapı filan alıyodum! Bi gun bana sanki biraz kotu davrandı, öyle bişiy kurdum kafamda ve ayrıldım ondan hemen! Kolay oluyo böyle, rahatça bırakıyosun, gerçi onun haberi bile yok! Daa iyi: uzulmez işte. Bi donemde de, profiterolcuda çalışan bi kızdan nefis etkilenmiştim. Evet, biraz paaliya mal oldu bana. Maaşı almışım, eve yürüyorum, ulan gereği de yok şimdi tatlının! Ama kendimi biraz kandırıp,"oğlum, fena olmaz lan, ayda bi kere işte; git al yarım kilo kadar" diyip, girmiyorum içeri! Dolabın vitrinindeki tatlıları seyrederken, kaçamak bakışlarım, ona yöneliyordu arasıra becerıksizce

ve böyle anlarda, içimden hep, şunu soylemek geçiyo tabi."Bırak tatlıyı! Koy sigarayı rafa geri! Gırıp hapı kalsın! Seni görmeye geldim ben!" Ama, ne bilyim, bunu zaten, söyluyorum g bime geliyo. Yani, kendime söylüyom ve, gidip goruyorum onu işte! O beni görmüyosa, sorun dil Ben elbette, bi perde, duvar felan koyuyorumdur araya. Yani, duvarı felan sıgtıret, bi banko, tahta bişiy, bi mermer satıcı ve müşteriyi ayıran bi bölüm, zaten oluyo arada! Demek istedim o orda spatulayla tatlı koyarken kutuya, sigaramın para ustunu verirken, veya camlı dolaptan bi diş macunu filan çıkarıp uzatırken "ne etkileyici bi yuzunuz var" felan diyecek değil Bunu dedim mi tamam bitti Bi daa hiç uğrama! Daa ilginç ve ilginç şeyler soyle işte, müşteriden sıyrılıp, başka bi şey olcaksın o an Daha gidemem oraya O yoksunuz ki şimdi, neyse demeyin bişiy boş... Ben de diyorum bazen ama bu farklı bi konu Çok istiyosanız sanı sokaa çıkıldığında oynanan küçük bi oyun diyebilirsiniz bu saçmalığa Doğrusu sakkayamam, zevkli felan oluyo, guzel şeyler hissettiyo ama bazen acı huzun filan da verebiliyo bu durum Ama o da bi küçük oyun gibi şeyin bi parçası yine de Elbette, böyle surmez hep Eczane, pastane kırtasiye, marangoz, zuccacıyeci, bakkal filan derken belki bi gun, çok değişik bi dukkana acayip bi yere uğramam gerekecek ve, orda onu gorunce, ister istemez bi konuşma açılacak... Yok açmam Vazgeçtim. Yoksa, bi daha uğrayamam oraya! Ulan, ne uyuz adamım Şaka bi yana (ne şakası, bırak şimdi, doğru söyledim işte, acayip huyların var!) Susar mısın sen; neyse şaka bi yana kesinlikle, asıl ilgimi çeken ne bu durumlarda, biliyo musunuz?! Ne!! Biliyo musunuz? Kim!? Ulan cevabını kendin bilmedin soruyu ne diye atıyosun ortaya

Hah, belki de o. Evet, olabilir Yani, "bilmiyorum" ya, bu ilginç belki? Kimse, bişiy bilmiyo! Gidiyorum ve, sigaramı istiyorum, o da uzatıyo pakedi sadece! En acayip ve zor tarafı, tezgahın üstünden pakedi alırkene geçen o uç beş saniyelik zamanda, yüzünü görebilmek. Bakabilip de, bunu yapabildim zaman, bişiy başarmış gibi hissediyorum. Yani, o güne daair, küçük amacım bu sanki bi gorup, çıkmak. Bi keresinde, buyuk oynadım ve neyse abartmıyım, denk geldi yani, tesadufen bi muhabbet açıldı, sonra ben de kaptırdım, sonuçta başka bi ilişki oluştu, böylece bi daha gidemedim artık oraya, onu görmeye. Gördünuz mü; soylemiştim işte, yalan yok; böyle oldu aynen. Halbuki, uzaktan görmek, biraz bakabilmek, nefis oluyodu! Bi de, arkadaşlar vardır! İster istemez bu işe bulaşırlar. Annatırsın, onlar da merak eder. Geçiyoduk ordan; bi bakıyım dedi, yürürken bi göz attı dukkanın içine, Faruk. "Naapıyo?" dedim "Tezgaha yaslanmış, televizyonu seyrediyo" dedi. Ben, bakmam içeri hiç, geçerken ordan! Bu işin, en nefis kurallarından bırıdır. Ayı gibi bakılmaz öyle, kafa laanki diye çevrilip Çok ciddi ve, gururlu; hiç önemsemeden geçilir ordan! İstenirse eğer; yetenince, durumun düşsel abartısı ve olasılık espirileri de yapılıp kısa kesildikten sonra, yurunur ve, hayat devam eder. Bi ara, başka bi yerde ve saatte, bi bağlantı yokken, ağzım yayılır, gülümserim anıden; bi şeyin jetonu anca düşmüş gibi. Hemen iyi günler diliyorum!..

cemaahmety@leman.com.tr

LeMan okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bayrampaşa Cezaevi'nden Elektromanyetik Kirlilik

Adalet Bakanlığı siyasi mahpuslar için F Tipi hücre cezaevlerini devreye sokmaya hazırlanırken bununla birlikte alternatif politikalar geliştirmekten de uzak durmuyor. Bunların başarı kazanması halinde anlaşılan F tiplerine gerek kalmayacak, bu sorun kendiliğinden bir çözüme ulaşacak. Alternatif projelerden birisi de Bayrampaşa Cezaevi'ne kurulu bulunan ve buradaki tutuklu ve hükümlülerin cep telefonlarıyla konuşmasını elektromanyetik dalga yayarak engelleyen sistem. Sisteme ait cihazlar tıpkı baz istasyonları gibi elektromanyetik dalga yayıyor ve aynı şekilde başta kanser, alzhaimer, parkinson, beyinde ur oluşumu, kan hücrelerinin bozulması vb. gibi çeşitli ciddi rahatsızlıklara, hastalıklara neden olma tehlikesi yaratıyor. Hatta bu tehlike baz istasyonlarından kat kat daha fazla. Çünkü sistemin yaydığı dalgaların çok daha güçlü olduğu belirtiliyor ve cezaevindeki tutuklu ve hükümlüler, başka bir yere gitme olanakları olmadığı için kendilerine 10-15 metre mesafede bulunan cihazlarla 24 saat karşı karşıya bulunuyorlar.

Kurulu bulunan sistemin cep telefonu görüşmelerini sona erdiremediğini görünce ve Adalet Bakanlığı yetkililerinin bir ara, cezaevleri sorununu çözmek için 3 kg. siyanürün yeterli olduğu şeklindeki düşüncelerini hatırlayınca, çok vahşi ve kamuoyunu ikna etmenin mümkün olmadığı siyanür yönteminin yerine sessiz ve "temiz" yeni yöntemlerin devreye sokulmuş olduğunu düşünüyoruz. Böylece sanırız siyanüre de gerek kalmayacağı gibi Ulucanlar, Diyarbakır, Buca vd. saldırılar da anlamsız kalacak, hatta F tipleri de bir süre sonra gereksiz hale gelecek.

Bu politikayı da boşa çıkarmak için, oyun bozanlık ederek, Bayrampaşa'daki siyasi mahpuslar olarak bir çok girişimde bulunduk. Cezaevi idaresine, savcılığına, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na, Adalet Bakanlığı'na, İl Çevre Müdürlüğü'ne, Bayrampaşa Kaymakamlığı'na, Belediyesi'ne dilekçeler yazdık. Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan ve sayıları 5 bini aşan tutuklu ve hükümlülerin, infaz personelinin, diğer memurların, lojmanlardaki ailelerinin, askeri personelin, Bayrampaşa Devlet Hastanesi'ndeki hasta mahpusların ve sağlık personelinin ciddi tehdit altında olduğunu, çevre Murat Mahallesi düşünüldüğünde bu sayının onbinleri bulduğunu ve bu duruma acil bir çözüm bulunması gerektiğini bildirdik.

Başvurularımıza, Bayrampaşa Belediyesi'nin 24 Ekim 2000 tarihli, 2870-4329 sayılı ve şikayetimizle ilgili herhangi bir işlem yapılamayacağına dair gerekçesiz yazısının dışında hiçbir yanıt alamadık. İstanbul Valiliği ve bağlı İl Çevre Müdürlüğü 4 8 2000 tarihli Ulaştırma Bakanlığı yönetmeliği ile özellikle yetkili ve sorumlu ilan edilmesine rağmen konuyla ilgilenme zahmetine katlanmadı.

Eyüp 2 Sulh Hukuk Mahkemesi'nde 2000/846 sayılı dosya ile açtığımız tespit davası hukuka açıkça aykırı bir şekilde ve adeta "bu iş bizi aşar" mantığıyla yanlış, ilgisiz gerekçelerle redded idi. Yargıtay bu kararı büyük olasılıkla bozacak olsa da uzun bir zaman dilimi bize kaybettirildi.

Burada biz devletin varlığını koruma, yasalarını uygulama isteğini tartışmaya açmıyoruz. Tutuklu ve hükümlülere neden yasal telefon görüşmesi olanakları sağlanarak yasadışı görüşmelerin ve dolayısıyla da bu tür önlemlerin boşa çıkarılmadığını da sormuyoruz. Hatta bu "önleyici" sistemin kurulmasından sonra elektromanyetik dalga ile iletişim yapan cep telefonlarının yerine emektar radyo dalgalarının devreye sokulduğunu ve görüşmelerin kaldığı yerden devam ettiğini, yani sistemin aslında boşa çıktığını da hatırlatmıyoruz.

Ama şunları merak ediyoruz:

Neden aynı sistem, Kartal Cezaevi'nde sağlığa zararlı denilerek kapatılıyor da Bayrampaşa'da hale boş yere inatla çalıştırılıyor. Cezaevindeki 5 bini aşkın tutuklu, hükümlü, sivil, asker görevli, çevre mahalledeki onbinlerce kişi baz istasyonlarından daha tehlikeli elektromanyetik dalga altında tutuluyor.

Devletin vatandaşını zehirlemeden, elektromanyetik dalga altında bırakmadan, işkence etmeden, yargısız infaz yapmadan koruma yöntemi yok mu? Bir devlet kendini ancak böyle koruyabiliyorsa meşru hatta yasal olabilir mi?

Valilik, belediye, Adalet Bakanlığı yasalara, hukuka nasıl bu kadar rahat umursamaz davranıp sonra vatandaşlarından yasalara, hukuka saygı bekleyebiliyor.

Merak ettiğimiz bir diğer nokta da bu elektromanyetik dalgalar sadece siyasi mahpusları değil bakanlığın memurlarını, lojmanlardaki ailelerini ve özellikle çocuklarını, görevli askeri personeli, çevre halkını ve sağ kalmaları rant paylaşımı için elzem olan mafyacı tutuklu vatandaşlarımızı da etkiliyor. Bizleri yaşayan ölüler olarak görüyorsunuz, bazen gerçekten öldürüyorsunuz, hücrelerde tecrit etmek istiyorsunuz anladık, peki onların ne suçu var.

Biz sonuç alana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. İlgililerin, çevre halkının konuya duyarlı olmasını bekliyoruz.

Siyasi Tutuklu Av.Fazıl Ahmet Tamer
Bayrampaşa Cezaevi C-11 Bayrampaşa-İstanbul

Asilliğe

Varoluşun nabzında tüten yanardağ titremesi. Yüz ekşitmelerin, dudak bükmelerin Versailles'i değil ya da Portekiz masalında olduğu gibi papağana. "Seni nereye götürürlerse oraya gideceksin" avanaklığı asla... Hele erkek arının zifaf uçuşundan sonra ölmesi gibi arzularını yenilemesini bilmemek hiç değil. Boyunlarını giyotin altına uzatırlarken gösterdikleri asil zarafet, giyotini, bir tümorun cerrahın neşterine boyun eğmesi gibi kabullenmektir asillik.

"Hayatın" tedbir alınmazsa vaktiyle çıkmış bir magazin dergisi olarak kalabileceğini ve hayatımızın sonuna kadar "playback" yapabileceğimizi çok iyi bilir asil bir yürek. Narsisist olduğunu söyleyenlere aldırmaz. Çünkü o, snobizmin tarihsel bir düğüm olduğunu ve onu gözlerinin rengiyle miras aldığını da çok iyi bilir. Promethe'nin kimliğini asla onda bulamazsınız. Çünkü asiliği sokrateslerden öğrenmişlerdi. Üç-beş kitap okuyarak kendilerini entelektüel zanneden, dudak büken, yüz ekşiten beyaz yumurta kafalılara hiç ama hiç benzemezler. Kısaca, yüreği dolu, insanlığa şefkat aşılayan, özgürlük sevdası olan insanlardır. Yolculuklarında ilk trenleri severler. O yüzden kaçırdıkları son trenlere üzülmezler.

Suskun

LeMan
Sayı: 477.
30 Aralık 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar
(zaferak@leman.com.tr)

HAPPY END (veya MUTLU SON)

Önce numaralar silindi hafızamdan sonra isimler sîlûetler kayboldu farkında olmadan yapılması öncelikli işlerim vardı benim para kazanıyordum nafakamı sağlıyor, kira ödüyor aç açık kalmıyordum. Hem yalnız değildim aşkım vardı ve tabii artık bir işim. Üniversite yılları öğrencilik olayı bitmiş hayat başlamıştı kimseyle değil muhabbet etmeye telefonla bile merhaba demeye vaktim yoktu: "vakit nakit"ti boşa harcanmamalı çok çalışmalı kariyer yapmalı idi gerisi boş, gerisi hikaye aylaklıklar, geyikler, sabahlara dek oturup şiir, şarkı söyleşmeler, felsefe tartışmalar; ve daha bir sürü zaman alan boş(!) uğraşlar olmamalıydı. Mesaiye geç kalınmamalı sicil temiz olmalıydı öyle oldu zaten sicilim parlak işim çok iyiydi. Performans yatırımım herkesten iyiydi. Olması gerektiği gibi.

Eş-dost dersen iş yerindeki kahve molalarında yeterince konuşuyordum mesai arkadaşlarımla gerçi konular biraz sığ idi. Mesela müdür bey çok zevksiz giyiniyor, sekreteri ise gergin koca için yamp tutuşuyordu, yeni gelen tip ne kadar da eblehti, şeytan herifi sabahtan akşama kadar tokatla dırlıyordur, benzine zam gelmişti, arabanın son 5 taksidiydi, Fener bu hafta da kötüydü Cimbom bomlamıştı, kartalın tüyünü yolup içini dolduracaktık bla bla bla...

Aşkım artık beni işim kadar ilgilendirmiyordu. Hem hergün mutlaka en az 3 defa arar beni meşgul ederdi. Yok akşama konsere gidelim mi? Tiyatro mu izlesek? başbaşa mı kalsak da yemek mi sipariş etsek bla bla bla.

Oysa bunlar yerine mesaiye kalmalı ki o takım elbiseyi mutlak almalıydım. Ancak bu şekilde karizmam devam eder müdür bey gibi olmazdım. Hem hergün de bi şeyler paylaşılmazdı ki insan usanıyordu soğuyordu aşkından.

Birey ancak işinde başarılı ise bireydi mutlu ve huzurlu olurdu. Aşk kanı doyurmazdı Zaten mutlu aşk olmazdı. Ayrıdık bir anda bitirdim yılların anılarla örülmüş birlikteliğini. Kısa zaman sonra merkeze atandım başarılarımdan ötürü. Olması gerektiği gibi bir an bile tereddüt etmeden geldim dev şehre büyük denize.

Hırsım da performansım da katlanmıştı. 18 saat çalıştığım olur ancak uyumak bir de kıyafet değiştirmek için şirketten ayrılırdım. Zaten yapacak ne vardı ki hayatta çalışmaktan öte. Bir gün çalışırken dünyam bir anda kararıdı kahve masasında ve düştüm oraçığa, bilincimi kaybettim uzunca bir süre. 1 hafta sonra kendime geldiğimde bir hastane odasında işimin ehli doktorlardan gayet soğukkanlı bir söylemle hani sıradan bir şeymişcesine kanser olduğumu ve tedavimde çok geç kalındığını yani ömrümün artık sayılı günler olduğunu öğrendim. Büyük bir kentte bir hastane odasında yapayalnız ölmek üzereydim. Allah'tan şirketim hastane ve cenaze masraflarını karşılamayı tahahhüt etmişti.

Hayda Alakoç - İstanbul

6 yaşında idim.

İri gözlerimi çevremdekiler üzerine dikip analiz etmeye çoktan başlamıştım. 6 yaşımda etrafımdaki insanların acımasız yapaylıklarını da sezmeye başlamıştım. O zaman bana acımasız geliyordu çünkü içimi acıtmıştı. İlk o yaşımda kırılmıştım. BüyüdJm kocaman bir genç kız oldum. Şimdi insanlardan nefret etme şeklinde bir savunma mekanizması kurdum kendime. İnsanlara kötü niyetle yaklaşıyorum ama bu beni daha çok üzüyor ve daha çok yalnız bırakıyor. Ne olacağımı bulamadım? Kışlığımı bulamadım. Nasıl bir kışlığe burunüp de bu insanlar arasında yaşamak? Neden bilmiyorum da, çocukluğumdan beri kitaba hiç alışamadım, çok kitabım olması hoşuma giderdi sadece ama bir türlü içine girip kapağını açıp da okuyamazdım. Talihsiz buluyorum kendimi bu yandan.

Çocukken de kendimi bildim bileli hep yalnızdım, bir başına buyruk idim sanki (buyruğu bi tek kendine geçen) ilkokulda babamdan ödüm kopardı, ders konusunda baskıcıydı bir iki kere yüzüme tokat , bir kere de çeneme yumruk yemiştim. Annem de bazen ona uyar hırcını alana kadar döverdi beni. (Pardon; eğer fazla acındırıcı bir duygu sömürüsü yaptıysam) O zaman da hırçın ama uysal, yumuşakdım.

Şimdi odamda rahatça sigara tüttürüyorum, ses çıkarmıyorlar, bazen sınırlenince küfürlü bile konuşabiliyorum. Doğru bulmuyorum, yanlış bu ama onlar da doğrularla donatılı değiller yine anlayışlı olgun kız tavırlarını takınıyorum çoğunlukla ama hassasiyetimin beni dumura uğratmasını, daha fazla kırılmayı, duygularımı daha fazla incitmelerini hazmedemiyorum. Çok iyiniyetliyim hata, bunu değiştiremem, bunu kızıp öfkelenmem çok manasız. Ama bununla birlikte çok da güçlüyüm saflığım tuttuğunda çok fedakarım Hiç kimsede bulunmayan masumiyete sahibim ki bunun kıymetini biliyorum. Kendimi çok fazla anlatıp içimi döktüm galiba ama yine de eğer sabırla okuduysanız teşekkürler, devam edin lütfen

Ya anlayamadığım birşey var, insanlar niye saf temiz varlıklar olmak yerine çirkinleşiyorlar. Bu kadar kolay mı bu. Oysa saflık, Tanrı'dan verilmiyor mu bizlere. Biz Tanrıyı da küçük düşürecek kadar çirkin aşağılık varlıklarız. Ya bizim gibi çirkin iğrenç, lavuk varlıkların yaşamasının anlamı ne? Yahu Allah aşkına Tanrı bizim gibi lavukları mı çekiyor sınava?

Neyse.. Tanrı'dan fazla girmiycem de zaten bu şekilde de yeterince fos çıkıyor tanrı. Ama oyalamak işte, tanrı yanı.. Tanrı işte..

Gerçekçi olup Tanrı inancından uzaklaşmak lazım. Gerçekler acıdır, acı hayattır. Ama bu henüz beni biraz bırsıtıyor, yüreğim o kadar oluşmadı henüz.

Son olarak; çocukken kafama takılan birşeyin yanıtını şimdi buldum, neden sağ neden sol diye sorardım. Yanıt: "Solum çünkü yüreğim var!" Leman okuyorum çünkü aynı şey. Leman'da da görüyorum ve Leman'da gülüyorum. Herşeye ama herşeye rağmen sevgiyle kalın.

Başak Uzun - Van

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80060 Beyoğlu/İst. ● LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile paketi saklıdır. Yazılı izin alınmadan,hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

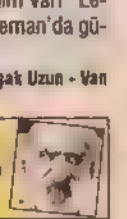

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

TAKDİR-İ İLAHİ ZALİM KADER KELEK OSMAN VE SON DAMLA...

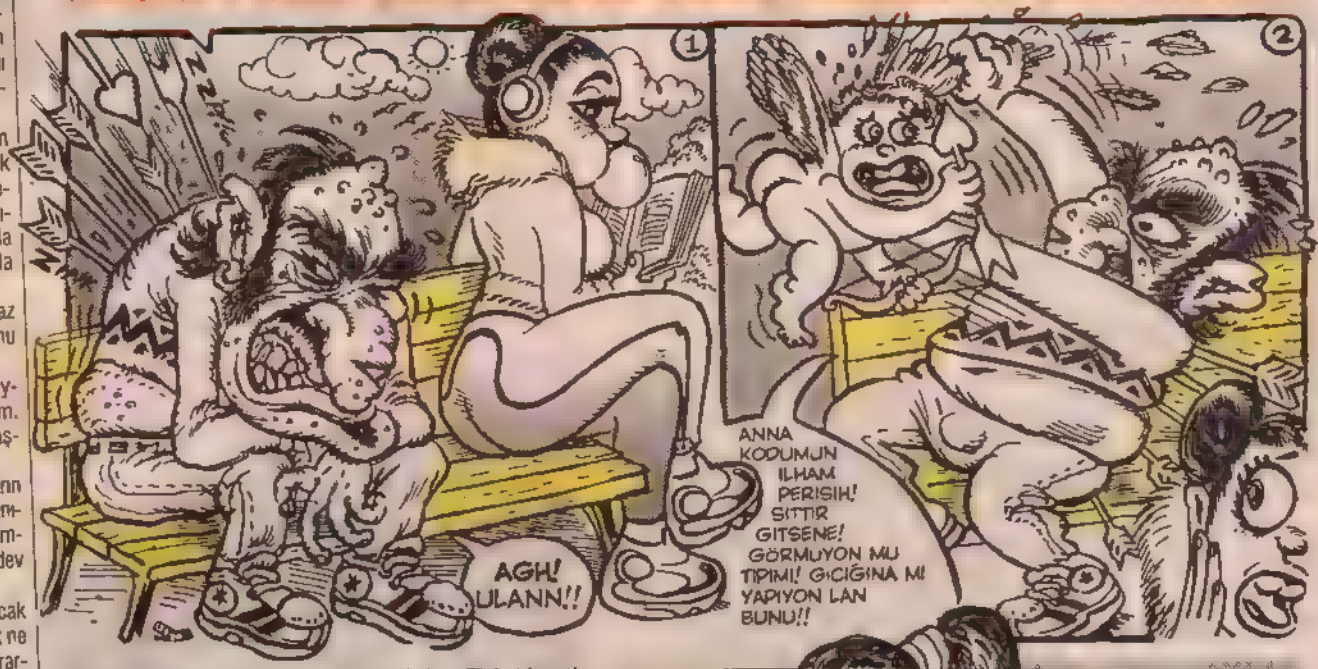

Devrim Aycaç beye de teşekkürler...

*Acısıyla tatlısıyla bir yılı daha geride bıraktık... Şöyle bir geriye dönüp eski defterleri karıştırayım dedim!!! Ala yıldır LeMan'dayım acaba azıp çizdiklerimden en çok hangisi ilgi görmüş... Gelen mektuplara, e-mailere baktım tekrar, Paso, **Tarkan** muhabbeti! Bi ara Amerika'da yaşadıklarımı resmiliyordum. . Orda bir gece meşhur bi eşcinsel gece kulübünde Tarkan'ı uygunsuz durumda görüşüm, onun sevgilisiyle tanışmak (Süleyman) ve.. LeMan'da bunu okuyan meşhur bi magazin gazetecimizin bizim yazı işleri müdürüne super teklifte bulunuşu (elinde fotoğraf varsa bilmem kaç bin dolar!) Sonra, nasıl pişman oldum bunu çizdiğime! Yahu banane, istayen istediği gece kulübüne gider, dilediği gibi takılır. İçimi yani benimki! Ayıp ayıp! Onlarca mesaj gelmiş bu konuda, okuyucudan... "detay" istiyorlar... Yahu altı yıldır LeMan'dayım, bu mudur payımıza düşen tebrik! Ben "Bahadır Boysal'ın - Sezonun Popüler Lafesi", ödülünü ama bu sevgili okuyucularıma veriyorum. Onlar kendilerini bilir! Ulan bunca emek, bunca tiee tiee!*

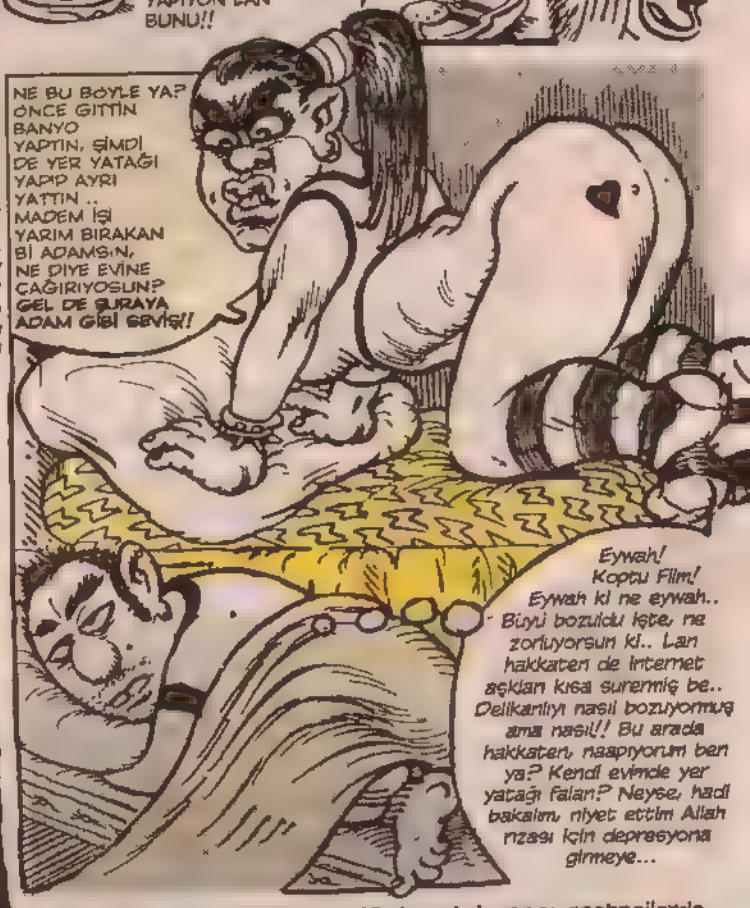

Pes be birader... ATOM yeniyi sayısı gastacilerde...

Pantolon

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Can Barslan

Can Barslan

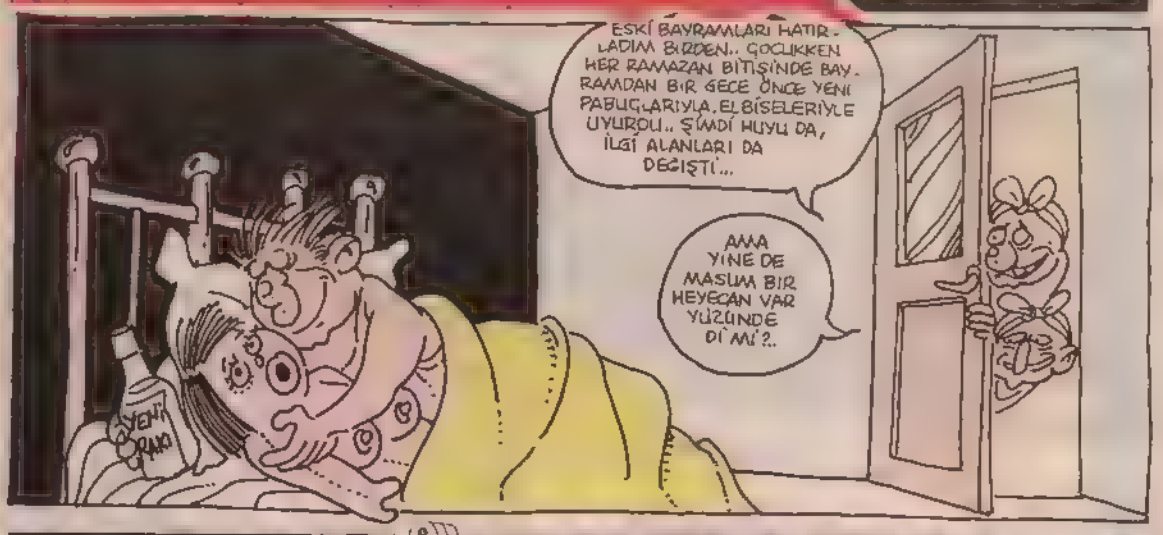

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERDENER ABİ

6 Ocak 2001 Cumartesi-Sayı:2001/01 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0 1300-4867 4
9 771303 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Ölümüne Tatil

Birleştirilmiş Tatilin Kanlı Trafik Kazaları Bilançosu: 196 ölü.

Bile bile ölüme gitmek, girdiğin virajdan çıkamamak, çift şeritte yol alırken aniden tek şeritli sırat köprüsüne düşmek. Üzerine doğru gelen kamyonda Azrail'in gözlerini bir çift far olarak görmek, ters refüjleri aramamak, adı görünmeyen rampalar çıkıp, metal cam, plastik parçaları her yerine saplanmış olarak ıskete geçmek, olmayan yol çizgilerini ararken tükenmiş vadeni bulmak, şarampollere savrulmak, uçurumlara yuvarlanmak... Az önce biraz daha ısınmak için aracının kaloriferlerini açıyordun, şimdi uşuyorsun. Üzerindeki gazete kağıtlarını yorganla karıştırma seni hiç ısıtamıyor. Yol karanlıktı. Yola düşen gölgeleri uzunlarla bile seçemiyordun. Hiç yol aydınlatması yoktu. Aksi gibi Ay'da. Oysa şimdi ne çok ışık var. Siren lambaları ışıl ışıl yaptı ortalığı... Bu senin kaderin, makus talihin.. Yanlış yoldaydın... Yanlış ülkenin yollarında.. Bozuk yollarda, yanlış virajlarda, refüjlerde, tek şeritlerde, karanlık yollarda. Sana ve senin gibi yüzbinlercesine gaziya gaziya sattıkları arabana fazla güvendin. Hem senin ülkende niye başka yollar yok. Mesela tren yolları. Uygar ülkelerde insanların çok büyük bir yüzdesi trenlerle seyahat ediyor. Ya da deniz yolları. Fenerbahçe deniz otobüsleri, vapurlar. Biliyor musun, yol boyunca soldığın 120 kamyondan sonra tosladığın 121. kamyon gibi kaç tane var bu ülkede. Tüm Avrupa'daki kamyon sayısının iki katı. En iyisi mi otur oturduğun yerde.. Belki de ellerini öpmekten imtina ettiğin büyüklerini ahı tutmuştur.. Yok, yok inanma sen başkalarının ahına geldin ve onlar senin gibi yüzbinlercesinin kanına girdiler. Toprağın bol olsun yurdum insanı.

(1A)

sevgilerle...

dışarıda eve benzer çeşitli hayat belirtileri var ancak evdeki gibi bir hayatı dışarıda sürdürmek olanaksız

helal olsun ağlama ya.. sanki evden kaçmamış da naşa, uzaya göndermiş

gezmeler tozmalar bir yere kadar şule hanım.. ilişkilerin birdeaf **buyrun** zikiş-zokuş evresi vardır..

ne diyorsunuz allaşen siz melih bey..

OOFF

PUFF

keşke düzeyli bir ilişkimiz olmasaydıda konuşacak bayağı şeylerimiz olsaydı..

BAK SEVGİLİM ŞU KOYUNLAR BULUTA BENZİYO VADİSİ

telefonla konuşuyormuş gibi yapayımda yalnızlığım daha fazla anlaşılmasın bari..

Güzel Sanatlar reklam şirketinin sahibi Yiğit Şardan'ın "Naylon Fatura" kullanarak devleti trilyonlarca zarara uğrattığı ortaya çıktı.

AÇ ŞU YÜZÜNÜ, REKLAMIN İYİSİ KÖTÜSÜ OLMAZ..!

GÜZEL SANATLAR

İYİ VALLA BE, SAHİPSİZ SANDILAR BİZİ İYİCE ! SAKALANI, RANTINI VERMEDEN NASIL BİZİM HAYATIMIZI FİLM YAPARLARMIŞ ? (BO..ABLİZER KADAYIF İÇİN ORTALIĞI AYAĞA KALDIRDI..! SIDIN BİR GÖRÜNÜN BAKALIM ORTAMA ..!

Çetelerin, infazların, üçgenlerin filmi "Filler ve Çimen" bu hafta gösterime giriyor!

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Piramit masa takvimi haftayd... Tam 11 çeşit...

LeMan

Mısır çarşısındaki patlamanın sorumlusu olarak 2 5 yıldır tutuklu bulunan sosyolog Pınar Selek, sonuda özgur Patlamanın tupgaz sızıntısı nedeniyle olduğu kanıtlandı

Öteki Türkiye sonunda yılbaşında patladı. Etap Marmara'da yılbaşını kutlayanlara öfke kusan dışardaki kalabalık otelin camlarını yerlebir etti. "Burjuva dışarı" diye bağırdı .. Bastırmaya gelen Çevik kuvvete sevgi gösterilerinde bulundu... Türkiye'nin ötekisinin de patlaması böyle olur.

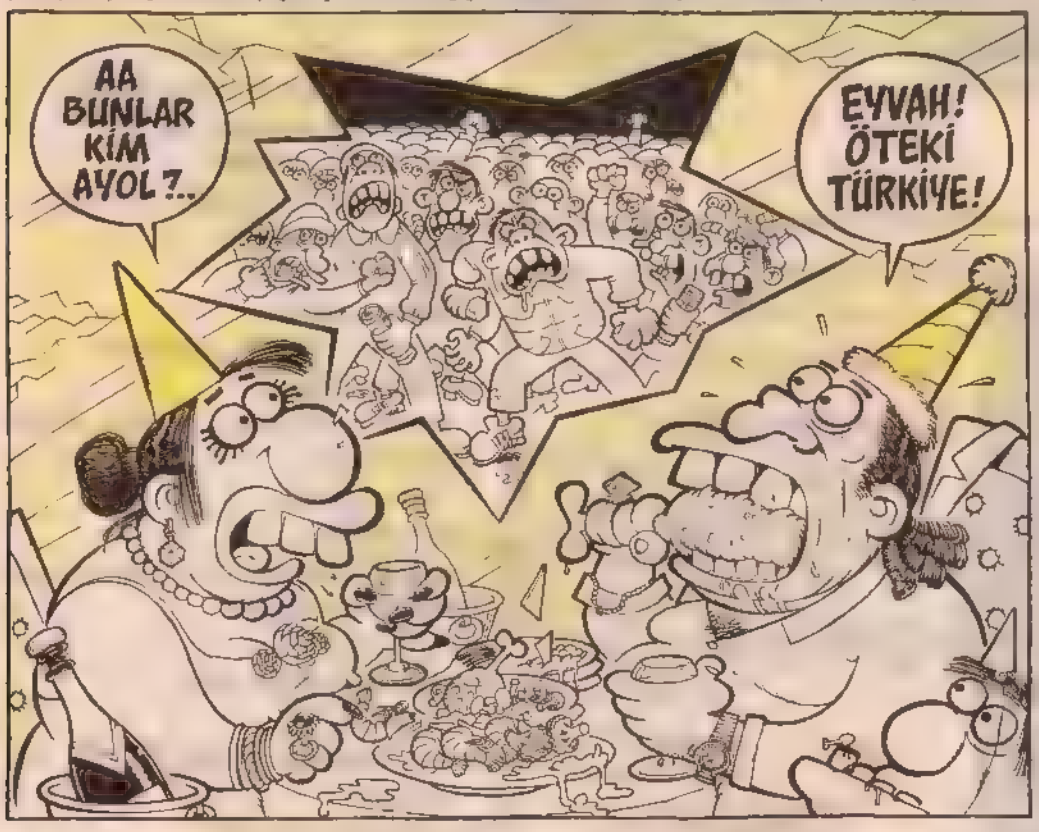

Lüks bir otel gibi tanıtılan F tipi cezaevlerinde ısınma yok

TBMM İnsan Hakları Komisyon Uyesi FP'li Mehmet Bekaroğlu, Sincan F tipi cezaevinde incelemelerde bulunduktan sonra yaptığı açıklamada "Sevk sırasında dayak yemeyen yok. Operasyon başarısız, kötü haber almamız an meselesi" dedi .

MELİH GÖKÇEK o.ç.: ortam çalışkanı CAVİT ÇAĞLAR geç gelen adalet OKAN BAYÜLGEN beyin emen espri vampiri EMRAH DİNÇER tayvan malı ahmet kaya

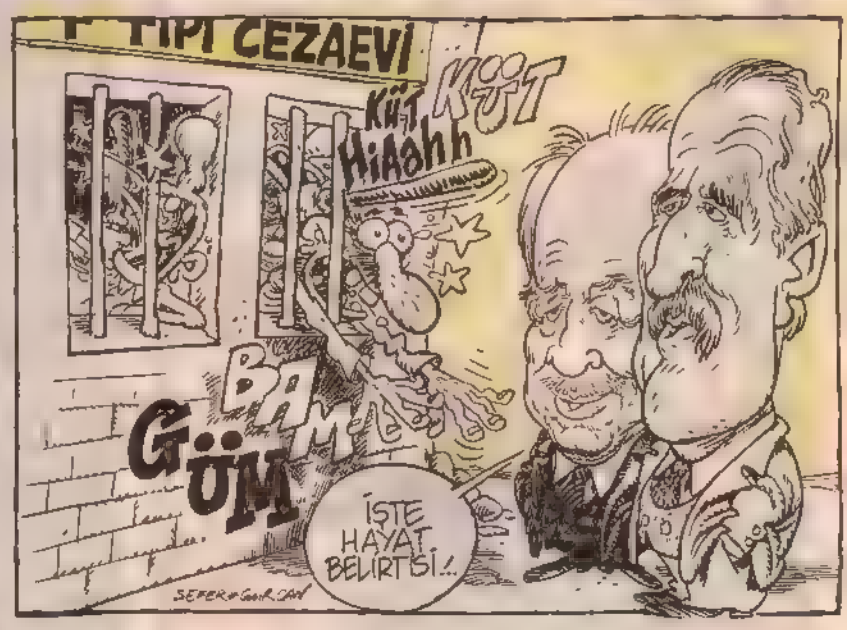

Le Manti MEVA

SAHTE ORUÇ KANLI İFTAR

Milliyet Nereye Koşuyor ve Türk Basının Parlayan Yıldızı Nereyi Aydınlatıyor...

Cezaevi operasyonu resmi kaynaklara göre 40, bazı haber kaynaklarına göreyse çok daha fazla cana mal oldu.. Üstelik vahşet ötesi görüntüler.. Operasyonun bütün hazırlıkları yapılmıştı... Halkı ve kamuyounun vicdanını uyuşturma işi de her zaman olduğu gibi medyamıza düşüyordu... Gerekli bütün açıklamalar, kurgular, görüntüler televizyon kanalları ve gazeteler arasında paylaştırılmıştı... Türk medyası televizyonları, gazeteleriyle tam kadro 40 kişinin öldüğü, yandığı, parçalandığı operasyona şahane desteği verirken Cumhuriyet gazetesinin içinde bile inanılmaz yazılar çıkıyor, hatta basında yer alan bazı karikatürcüler de koroya katılıyordu.. Ama hiç kuşkusuz en berbat ve faşizan tavrı göstermede Milliyet başı çekiyordu. Hem anormalı manşetler çekiyor hem de "ölüm orucu aslında yokmuş" gibi yalan haberler veriyordu. Milliyet'in başına en son Mehmet Y.Yılmaz getirilmişti. Mehmet Y.Yılmaz pek çok dergi, gazete tutturmuş son yıllarda isimlerden en çok söz edilen parlak(!) yayın yönetmenlerindendi. Milliyet'in başına gelmeden önce hayli demokrat(!) ve entellektüel gözüken Radikal'i de o yaratmıştı. O Radikal yazarları değilmiydi ki Mehmet Y.Yılmaz Milliyet'e giderken arkalarından gözyaşı dökmüşlerdi. Perihan Mağden kime telefon edecekti artık o telefon numarasını ne yapacaktı... Donatella'ya bir kahve ikram eder gibi köşe vermişti. Frankafon Mine G. ki kendisi onun keşfi gibidir şükran borçludur ona.., Ama neyse ki ikinci çalıştığı gazetesi Milliyet'te beraber olacaklardı... Mehmet Y.Yılmaz'ın çizgisi, kabesi, şaşkılı neden böylesine kaymıştı... Perihan Mağden ona telefon edip bu konuyu açmalıdır yazmasa bile vefadan, köşesinde... Donatella bir kahve ikram eder gibi sormalıdır, Qua Vadis Mehmet Y.Yılmaz?.. Mine G ki; Türkiye'nin 4 gerçek yazarından birdir kaleminden bu kez kan damlamasın, bal damlasın uyarısın eski yayın yönetmenini..

komikaze

Açık Büfe met üst

çocukça ne, nedir?

erozyon nedir?
- bir çeşit şarkı yarışması!
milenyum nedir?
- çalışkan olma muskası!
tarih nedir?
- dedemin anlattığı palavralar!
metropol nedir?
- metro'nun bol olduğu bir ilimiz!
madde kaç halde bulunur?
- iyi halde, kötü halde, herhalde!
annenin kocası neyin olur?
- harçlık veriyorsa babam!
omdbusman nedir?
- beyaz kadın ticareti yapan biri!
okyanus nedir?
- hepten su ısrafı!
gölet nedir
- kardeşimin yatağı!
nasreddin hoca kimdir?
- eski zaman kemal sunal'ı!
karpuz meyve midir, sebze midir?
- valla, yiyene bağlı!
insanlar niye savaş çıkarır?
- hayatı paylaşmak için!
su ürünleri nedir?
- çay, oralet, nescafe ve ayran!
yerli malı nedir?
- kızılderili giysisi!
yılbaşı nedir?
- içmek, zıçmak, dağıtmak!
sit alanı nedir?
- annem ile babamın yatak odası!
okul nedir?
- f tipi cezaevi!
aile nedir?
- uzaktan kumanda'yı paylaşanlar!
enflasyon nedir?
- para tuzağı!
ay dünyanın nesidir?
- uydu anteni!
insan ölünce ne olur?
- berbat!
toplu konut nedir?
- futbol oynanılan yer!
öğretmen kimdir?
- okulda süpermen, salı pazarında clark kent!
köyü kim yönetir?
- reha muhtar ve şov tivi haber ekibi!
meclis'e kimler girer?
- babasının sözünü dinlemeyenler!
globalleşme nedir?
- şımarmak!

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

ARKADAŞLAR ÜRETEN BİZSEK, TÜKETEN DE BİZ OLMALIYIZ..!.. YİYİN HEPSİNİ..!..

GNAM

GNAM

KIRT

DURUN LAN ALLAHIN SALAKLARI..!.. ANAAA YİYOLAR VALLA..!..

Paranoya

KOMŞU BEN BİR KAÇ GÜN YOKUM DA BENİM ÇİÇEKLERE BAKABİLİR MİSİN SANA ZAHMET ?..!

BAKARIM TAB, KOMŞU..!..

GNAM

GNAM

TAKVİM

AMAN HA SAKIN İÇİNE BOŞALMA

CEZANI MEYDANDA İBRET OLSUN DİYE HALKIN HUZURUNDA ÇEKECEKSİN...GÖTLÜRÜN SUNU..!..

EMREDERSİNİZ..!..

BOŞALACAM GALİBA ÇIKARAYIM...TAKVİM YÖNTEMİYLE KORUNMAK NE PRATİKMİŞ BE..!..

TAM İKİ SENEDİR BU HERİFİ SEYREDİYORUZ ARKADAŞ...DAHA 18 SENE HAPİS CEZASI VARMIŞ, HAYRET BİŞEY YAA..!..

HEEY, HOOP..!..KADIKÖY BELEDİYESİNİN BANA VERDİĞİ YETKİYE DAYANARAK SENİ, SENİ KARI KOCA İLAN EDİYORUM..!..

NİKAH DEFTERİ

EYVAH SIKTIK..! BELEDİYE HER ÖNÜNE GELENE YETKİ VERİRSE OLACAĞI BUDUR İŞTE..!..

Efravunun Tanıtımı

GÜNERİ İÇOĞLU

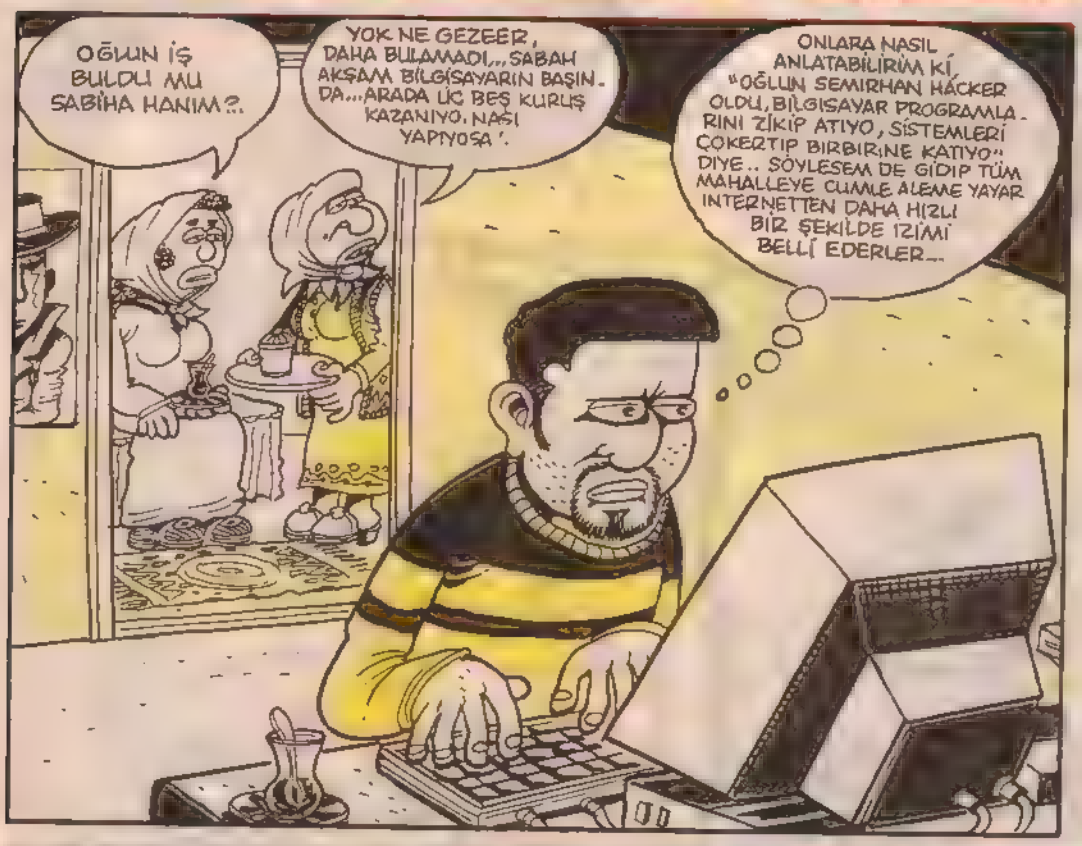

DUMAN!

İstiklal caddesinde ünlü bir markanın içecek tanıtımı yapılıyordu. Bir kaç tezgah kurulmuş bangır bangır müzik eşliğinde görevli promosyon elemanları gelene geçene plastik bardaklarda içecekler dağıtıyorlardı. Bu arada temizliğe ve hijyene de önem verilmiş, görevli elemanlar başlarına şapka, ellerine plastik şeffaf eldivenler giymişler ve ağızlarına da maske takmışlardı. Bütün bu hijyenik donanıma rağmen bu tezgahlardan birinin yanından geçerken görevli elemanlardan birinin o şeffaf eldivenlerle şeyini pervasızca karıştırdığını gördüm. Ben de bu promosyon meşrubatlardan bir bardak içmeye yeltenıyordum ki, bütün susuzluğum o anda geçti..

Kaan Erbem'e teşekkürler.

DETAY!

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Piramit masa takvimi haftaya... Tam 11 çeşit...

AYRINTILAR

METİNE İLİŞKİN

Selam:...Hiç öyle b şıy olmamış gibi davranamam e.bette! En azından, ben de bulaştım bi ucundan, ister istemez! Şu yılbaşı denen durumdan filan bahsediyorum. Bi kere, tatil adı verilen o acayip günnerle başladı herşey! Sokaklarda felan, ööte bi hareketlilik söz konusuydu git gide! Sonra, o akşam geldi çattı ve, annemlere uğradımda; o da biraz, iyiniyetle tabi, bi poşete çerez filan koyup, ayrıca bi tabak da kabak tatlısı verince bana evde yiyiyim diye; bu işten kurtulamıycaamı annadım! Zorla, yılbaşı denen şeyi yaşıycaktım. Halbuki sadece, pazardan, pazartesi'ye geçiyoz! Yine de, yılların önemini inkâr edemem tabi. Yıllar önemlidir! Cengiz Kurdoolu'nun "yıllarım diye bi albümü vardır ve, bana bazı önemli yıllarımı çağrıştırır. Çocukluk yılları vardır! Lise yılları vardır!. Taverna müzii yapan muzisyenlerin çoğu, "liselim" veya, okul arkadaşım, yol arkadaşım şeklinde şarkılar yapmıştır. Bunnarın çoğu duyguludur! Çok hüzünlüdür. Lise'de hiç, ööte bi arkadaşım olmamıştı, durağa beraber yürüdüum! En dandik yıllardı! Sonra, dönem dönem, çeşitli yıllar oldu! Seksenler! Doksanlar! Seksenler nefisti bak. Yani, bazı şeylerden çok etkilend'im dönemlere denk geliyo demek istiyom. Sonra doksanbeşler, seksenikiler, yetmişdokuzlar, onnar da fena dıldi aslında! Yıl, soyut bi şeydir; bi zamaanı belirtir! Ayrıca, su gibi aktıkları veya geçtikleri söylenir. Boza gibi aksa nefis olurdu tabi, yavaş yavaş, aar aar! Yıllar; yılları kovalar! Yıldıray isminde bi arkadaşım vardı seksenni yıllarda!. Bi yıl, dört mevsimden oluşur; ilkbaar kış, sonbaar kış, yaz, kış ve seksenner!

Yılbaşı, yılın başı demektir kısaca! Daa uzuncası yoktur zaten! Bi yılın en başı, 1'inden başlar! Sonra iki'si gelir; üç, dört ve... gunner gunneri kovalamaya başlar. Yıllar da yılları kovalar, onu söylemiştik. Böylece, herkes, herşey; bi şeyi kovalar! Armut pış, ağzıma düş diye beklersek, sonra "yıllarımmm!" diye ağlar sızlarız! Herkesin yılları farklıdır! Herkes kafasına göre takılır. Kafasına süslü külah takannar; veya hiç gereksiz şeyleri takıp canını sıkanlar vardır! Geriye dönüp de bi baktım da; vantilatörü görürüm! Yaz günnerinde kullandım bu aaleti, arkamdaki dolabın üstüne koydum, orda duruyo!

Sandalyede dönmeden, kafamı felan çevirmeden yani, şöyle gerilere bi gidip geçen yılları hatırladımda, yıl diye bişiy gelmez tabi insanın aklına! Ya yüzler, ya sözler; günner ve şarkılar, mekânlar ve, elbiseler felan vardır sadece. 1071, 1453, 1974, 1938, 2000, 1999, 1923 bunnar en çok tanınan yıllardır. Bi de, kişiye özel yıllar vardır tabi; onun doom yılı olan yıllar. Onu hatırlar insan bi de. Benim özel olarak ilgi duyduum bi yıl 1605'tir! Hiç bi kötü anım felan yoktur o yıla ait! Söylenişi ve tonlaması kolay bı yıldır ve, ayrıca, "Donkişot"un birinci kısmını o yıl baskıya vermiştir Cervantes.. Yaklaşık on yıldan oluşan yıllara, "Ler" denir! Elli-ler! Atmış-ler! Yetmiş-ler! felan! İkibin-ler, çok yüksek bi mebtağdır! 1999'dan sıkılınca, onu düz hesap yaptılar; şimdi yine, bi birim arttırdılar!

En başından alırsak, önce "an" vardır! Sonra saat felan! Ve gün gelir! Haftalar geçer! Aylar süren! Mevsimler geçer! Yıllar dürter!. Örnekte görüldüü gibi, herşey, bi anda başlar, ve sonra, ya ipin ucu kaçar, ya da bi ipucu bulursun yavaş yavaş!.. Çok yıl geçirmiş şeylere, yıllanmış denir! Yıllanmış şarap; yıllanmış şarap gibi kadın, yalanlanmış bilgi, yuhlanmış adam, yalanmış parmak, gibi! Bi de yılmak vardır, çok berbattır! Ayılmak, onun tersi gibi bişiy oluyo!. Bayılmak; bu ikisinin arasındaki bi durumdur!. Kayırmak vardır; sadece değişik bi kelime olsun diye söylüyom, yıldan bunaldık! Bunalınca not alırsın; yıllık'lar vardır bunun için! Ajanda'da denir! "Yücel boru, 98" ajandası duruyo halâ çekmecemde! Arasında bazı faturalar, vesıkalık fotoğraflar, bi iki özel mektup felan var! Onnann sayfalarında, bi yıl, daa net görünür! Koca koca rakamlar çizgiler ve... şimdi dikkat ettim; meğersem 98 ajandamın ilk sayfası ne ilginçmiş be!, İmalât programı var!, Ürün çeşitleri herhalde.. Çelik kazık borulan! Kasa borusu! İskele borusu! Kare ve dıktörtgen borular! Apı İme Pipe ve; Hassas Borular!. En arkada da vergi tarihleri var!. Kurumlar Vergisi, Geçici Vergi, Yıllık Gelir Vergisi, Motorlu Taşıtlar Vergisi, Bağ-Kur Sigorta felan diye, elli tane felan vergi var!. Neyse; konuyu daattık; yıllar diyodukı Yıllar, bi yılda hemen annaşılmaz. Sonra sonra farkedilir bişiyler! Zamanna! İlkokul beş yıldır! Lise üç; askerlik bi buçuk, flort iki yıldır! Dünya şampiyonaları, dört yılda bı felan yapılır!

Yılların en güzel tarafı, hepsinin henüz geçmemiş olmasıdır! Baazıları daa gelmemiştir. Önümüzde uzun yıllar vardır. Uzun yıl, sekizyüzyetmişikd gün süren yıllara denir! Kısa yıllar, onbeş gun felan sürer! Bi de mutlu yıllar vardır. Dilekler de kullanılan bi yıl çeşididir! Sene; yıla benzeyen bi şeydir.. Baazen sene kullanılır, zaman ölçüsü olarak! Bi sene, yaklaşık iki yıldır!.

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

1. öykü aha burda

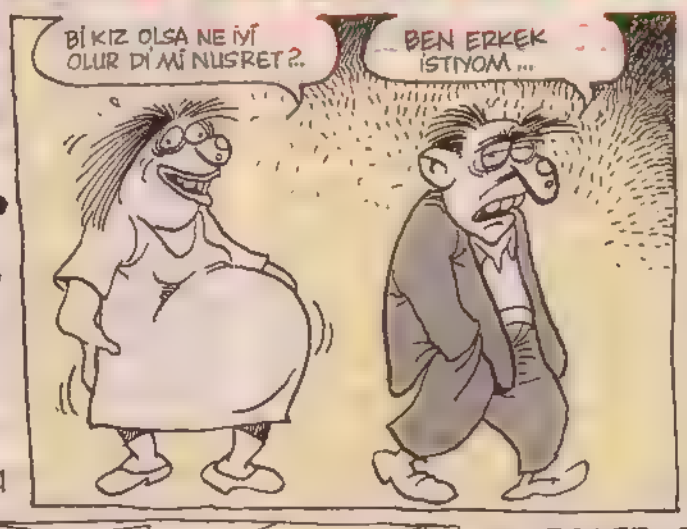

2. öykü tee şorda...

canbarslan@turk.net

Piramit masa takvimi haftaya... Tam 11 çeşit

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

kilservis@leman.com.tr

Kraliçe Elizabeth'e Açık Mektup

02 01.2001

Saygıdeğer Kraliçe,

Sız ben tanımazsınız, ben sızi tanınm. Tanınm da ne kadar tanınm, yıllar yılı adınız geçer, medyada görüntüleriniz yayınlanır, o kadar! Ama ıçımden derdimi size anlatmak geldi.

Kralıçem, bundan üç hafta kadar önce, torununuz **Prens William**'ın sizin saray ortamlannın bir geleneği olarak, 'hayatı öğrenmesi amacıyla' Şili'nin And Dağlan'ndaki Tortel Köyü'nde bulunan kampa 2.5 aylığına gönderildiğini okudum. Kraliçem, ben bır mizah dergisinde yazanm, derginin adı **Leman,** nereden bıleceksınız, işte ben o dergıye her hafta bir yazı yazanm, köşemin adı da **Kıllandırma Servisi!** İşte, Prens William haberini okuduğum hafta, Leman'daki köşeme, **"Küçük Prens İstanbul'da!"** başlıklı bır yazı yazdım. Yazıda Prens William'ı 'hayatı gerçekten öğrensın diye' Şili'den sonra İstanbul'a getirttim, Türkiye'de tuhaflıklara bulaştırdım, sonunda da İstanbul'a geldiğine bin pişman, ilk uçakla, kaçarcasına İngiltere'ye yolladım. Yazıya çevreden olumlu tepkiler aldım, bazı yazılar böyle olur, hani nasıl derler, top tam ayağa oturur. Dahası, fikırlerine çok güvendiğım bir meslektaşım, bu yazıyı oyunlaştırmamı önerdı. 'Olabilir' dıye düşündüm.

Yazının, yayınlandıktan sonra, "Son günlerin en komık esprisı" notuyla sanal alemde dolaştığını önce duydum, sonra gördüm. İnsanlar bırbirlerine yolluyorlardı. Açıkçası hoş bir durumdu, bu dolaşımda ticari bir kurnazlık yoktu, insanlar benim yazdıklanmla keyifleniyorlarsa ne mutlu bana. Bu arada sizin de İnternet'e düşkün olduğunuzu okumadım değil daha önce, konudan ayrı!

Herneyse Kralıçem, bır dergi alışkanlığı olarak, bayram sayısını bırkaç gün önceden hazırladık. 26 Aralık günü salıya denk geliyordu ve Leman'a çakışılmayacak ender salılardan biriydi bu. Erken saatlerde bır dostumun telefonuyla, Prens William yazısının **Sabah** gazetesinde yayınlandığını öğrendım. Sonra gazeteyi görünce, yazımın Sabah logosunun üzerinde, sürmanşetten sunulduğunu gördüm. **"Prens'in İstanbul Kaçamağı"** başlığıyla yazım kullanılmış, spotta da **"Prens William Kumkapı'da garson olup 'Güz Gülleri'ni söyledi... Nasıl mı? Bilgısayar çocukları sayesinde..."** denıyordu. Oysa ben yazıyı tek başıma yazmıştım, bahsedilen 'o çocuklar' yoktu yanımda. Ayrıca haberın (!) açılımı şöyleydi: **"İnternette dolaşan bir mesaj, Prens Charles'in oğlu William'ın hayal eğitimi için İstanbul'a gelişini mizahi uslupla anlatıyor. Yazıda, 10 günde İstanbul'a ayak uyduran William babasına şöyle sesleniyor: "Mekanda kavga çıktı, mafya adamın ayağına sıktı. Bana 'Mermi manyağı yaparız' dediler, ilk uçakla geliyorum."** Ve sürmanşetteki sunum **"4'te"** yazılarak bitiyordu.

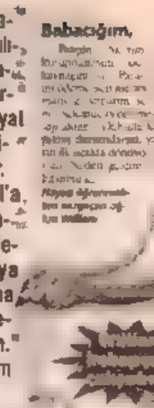

4. sayfaya baktığımda, sayfanın neredeyse tamamında yazımın yeraldığını
ye'de şiş kebaptan başka şeyler de var" 0
William İstanbul'a duştü" başlığı, **"Şu anda T**
rında dolaşan bir mesaj, hayat dersi almak iç
len Prens William'ın başına gelenleri gün
Olayda rol alanlar: Babası Prens Charles, Kon
bapçı Talip, delikanlı garson Talar Hamit" sp
noktasına kadar aynen kullanılmıştı. Hatta Wil
kebapçı bile yapmışlardı. Ve haberin içine **"Gü**
resini yerleştirmişlerdi

Oysa ben şaka yapmamıştım Sevgili Elizabe
mıştım. Bu yazı dergımde, köşemde yayınlanm
ğım gün, kafamı dağıtır diye, oğlumla parka gic
bıldığı kadar, aklımın ışığını kağıda dökmeye uğ
yazımdı. Ne **'internetten indirmiştim'**, ne de ba

Ve açıkçası Kraliçem, yazımı, çok satan bir g
tinde görmek güzeldi. Ama olmayan bilgisayar
ğıl, benım yazımdı o. Adımı, imzamı aramak, b
mek benım hakkımdı. Çünkü sevgili Liz, adın
başka birşeyim yoktu. Malım mülküm yoktu. Ne
ne bankam, ne de evıme para dolu çantalar yo
dostlanm! Gerektiğinde Türkiye'nın kaderini b
konularda fazlasıyla etkili, parti liderleriyle küsü
olan bir azman gazete, dikkatsizce emeğimi yağ
ram Gazetesi" geleneğini kaldıran bu gazete, A
başka yazarın yazısını araştırıp soruşturmadan
muştu. Belki de tatil yapmak istemişlerdi, çünk
indirmek çok da zaman almaz!

Arkamda onlar gibi dev sermaye, patronlar, t
yoktu. Bır paket sıgara, bir demlik de çay var

Kirli Bir Çarşafın Altında …

CEZMİ ERSÖZ

Bütünüyle kuşkuda olmamızı istiyorlar...

Öylesine kurguluyorlar ki hayatı; istıyorlar kı gerçeği ararken tukenelim ve bir daha aramaktan vazgeçelim.

Öylesine zorluyorlar kı duygularımızı, içimizdeki köleyi öylesine korkutuyorlar ki; ıstıyorlar kı hep zorbadan, zorbalıktan yana olalım... Öylesine soluksuz bırakıyorlar kı bizi cellatla kurban arasındaki bu amansız kıyımda, bizden en azından tarafsız olmamızı bekliyorlar...

Oysa tarafsız olmak demek, bu cehennemi ülkeye evet, demektir... Tarafsız olmak cellatların yaptıkları bütun o eziyetleri, o inanılması güç katliamları sonuna dek onaylamaktır...

Tarafsız olmak, sonsuza dek lanetlenmek, sonsuza dek mağdurların, ezilenlerin, yoksulların, üzerine çarpı işareti çekilmişlerin kanıyla lekelenmektir

Günlerdir bu lekelenme korkusuyla yaşıyorum oysa... Günlerdir yoksulların kanını temizlemeye uğraşıyorum üzerimden... Duyduklarım ve gördüklerim öylesine aşağı çekiyor ki beni, ne yazsam kurtulamıyorum bu dibe savruluştan... Günlerdir kımseye anlatamıyorum yaşadığım utancı... Kimseye anlatamıyorum üzerime sıçrayan kanın içimi yakan soğukluğunu...

Her sabah içime saplanan o görüntüyle uyanıyorum... Sincan F tipi cezaevinın önünde, tozlu ve geniş bır arazi üstünde evlatlarını ziyarete gelen çok yoksul insanların başları önde, ellerindeki naylon torbalarla yuruyüşlerini

Dörtlü sıra halinde yurüyuşlerini... Başlarında bır subay. Onlara komut veriyor. Sağ . Sol . Sağ . Sol Naylon torbaların ıçınde evlatlarına getırdıkleri kazaklar, pantolonlar, iç çamaşırları var... Uzerlerinde yıpranmış,solgun paltolar,ceketler... Kadınların başında hüzünle ve acıyla solmuş eşarplar... Evlatlarını bir an önce görebilmek İçin başlarındaki subayın her emirlerine dişlerini sıkarak, başları önde, sabırla, o bin yıllık sabırlarıyla susarak hayat ediyorlar...Yürekleri ertelenmiş isyanlarla terlemiş, kendilerinden çoktan vazgeçmiş, zulmün elindeki evlatları daha fazla acı çekmesin diye, güzelliğin, mutluluğun, hazların değil, kendilerini bıldiklerinden beri eziyet çekmenin ustası olmuş o yoksul babalar, o yoksul analar ellerinde naylon torbalar, arkalarında hayatları gibi acı bir toz bırakarak yürüyorlar cezaevinin önünde ..

Her sabah bu görüntüyle uyanıyorum ve o yoksul annelerin arasında kendi annemi arıyorum... O eğik başların arasında, o başları örten, o hüzünle ve acıyla solmuş eşarpların arasında annemın yüzunü arıyorum...

O yüzde soylu ve sessiz bır direniş gibi gizlice akan gözyaşlarını arıyorum...

Hemen onun yanı başında yıpranmış paltosu ve öfkeden terlemiş kalbiyle yürüyen, dolan gözlerinin utancını saklamak için anneme, **tamam hanım, ağlama artık, birazdan oğlunu göreceksin, yeter, büyütme artık, oğlun ölmedi,** diyen babamı arıyorum...

Nasıl kuşkuda olabilirim... İşte orada, sabahın kirli ayazında, tozlu bir hapishane bahçesinde başları önde yürüyor yoksul kadınlar, yoksul adamlar... Ellerinde naylon torbalar... Başlarında bir subay onlara emrediyor... Dörtlü sıralar halinde ve arkalarında hayat gibi acı bir toz bırakarak, sanki hıç sonu gelmeyecekmiş bir zulmün altında yürüyorlar..

Nasıl kuşkuda olabilirim... Kuşkuda olursam bır daha onlara kavuşamam... Kuşkuda olursam annemın yüzündeki gözyaşlarını silemem... Kuşkuda olursam babamı zulmün altında, o eğik omuzları, o çökmüş yüzüyle, o kimsesiz geçmiş ömrüyle başbaşa bırakırım...

Kuşkuda olursam zulme terk etmiş olurum onları... Ellerinde naylon torbalar... Başları önde...

Kuşkuda olursam kutsal, toprak bir yol olan ömürlerinde tesellisiz bırakırım onları ..

Çünkü gördüm, çünkü duydum... Evlatlarını görebılecek olmalarının sevinciyle F tipi hapishanelere onca bekleyişten sonra giren anaların, babaların, dışarı çıktıktan sonra kiminin bayıldığını, kiminin kuytu bir köşede katıla katıla ağladığını... Bıraz olsun kendine gelenlerinse, **keşke onları bu halde görmeseydik,** dediklerini duydum ve gördüm...

Her şeyin bir sınırı, her şeyin bir sonu vardı, ama bu ülkede zulmün, eziyetin, ve aşağılanmanın bir sınırı ve sonu yoktu...

Zulmün ve eziyetin tarihinde her gün yeni bir sayfa açılıyordu...

Kirli bir çarşafa titreyerek sarılmış, yarı çıplak bedeninde onlarca insafsız yara açılmış ve dehşetin derin karanlığı gözlerine sinmiş evladına bakınca ne hisseder bir anne, ne hisseder bir baba...

Günlerdir bunu düşünüyorum... Günlerdir arkadaşlarının kömür olmuş cesetlerini seyretmiş o gözleri evimde konuk ediyorum... Günlerdir o gözleri içimde hissediyorum... Ne zaman canımdan çok sevdiğim arkadaşlarımın, ağabeylerimin, dostlarımın gözlerine baksam, orada onları görüyorum... O dehşetle, o korkuyla, o öfkeyle büyülenmiş gözleri...

Hayatı ve özgürlüğü delice arzularken ölüme tapınan o derin gözleri...

Evet, ölüme tapınan... Ölümü yücelten...

Hayat adına yaşadıkları öyle amansız ve öyle acımasızdı ki, ölümün kollarında aradılar şefkati, ölümün kollarında aradılar yeni bir hayatı...

Öyle adaletsizdi ki sarıldıkları hayat, öyle kalleştı ki, ölümde aradılar bu hayatta bulamadıkları ve bulamayacakları adaleti ve eşitliği...

İçime kazınmış çıkmıyor, kolları zincirlerle bağlanmış mahkum kızın o sessiz yanıtı .. O kızın bebekliğini düşünüyorum... Evinin bahçesinde kısacık etekliği ve beyaz çoraplarıyla arkadaşlarıyla seksek oynayışını... Annesinden dondurma parası isteyişini...Çizgi film seyrederken düşünüyorum onu... Evlerine gelen misafirlere kolonya ikram edişini... Hoşlandığı bir delikanlıyla kuytu bir yerde heyecanla öpüşmesini... Birine hayat vermek, anne olmak ve doğan çocuğuna kendini adamak isteyişini düşünüyorum...

Bu kız benim sevgilim olabilirdi, belki okul arkadaşım, hatta kız kardeşim olabilirdi... Ben ona hayatımı, o bana bütün düşlerini,bütün umutlarını adayabilirdi... Oysa şimdi her yerine vahşetin çığlıklarını sinmiş bir hapishane koğuşunun kirli ve soğuk kapısına zincirlenerek yakılmayı kabullenmiş...

Oysa yanan sadece onun yorgun, acılarla, işkencelerle, yoksunluklarla örselenmiş bedeni değil... O, kendisiyle beraber bu adaletsiz, bu acımasız, bu çürümüş hayatı da yakıyor...

O kendisiyle beraber, ona hiçbir umut kapısı bırakmayan bu hayatı da yakıyor...

Çünkü o artık, milyonlarca celladına aşık insanın gözünde ne genç bir sevgili, ne bır okul arkadaşı, ne sevgi dolu bir kız kardeş... O artık onca insanın gözünde her türlü eziyete, her türlü işkenceye layık, eli kanlı ve iflah olmaz bır terörist... O artık milyonlarca insanın gözünde bir zamanlar evinin bahçesinde seksek oynayan ve annesinin gözbebeği masum bir kız değil, öldürülmesi gereken bır vatan haini

Evet, ona usul usul öleceği hücrelerden başka bır yer vermeyen hayata değil, ölüme tapınıyor artık o... Hayat ona hep amansız acılar verdi; o şimdi yanarak intihar etmeyi bir erdem olarak görüyor. . Ölümden sonraki yaşama inanır gibi, varlığıyla değiştiremediği bu hayatı o yanık cesediyle değiştireceğine inanıyor... Şimdi milyonlarca insan ona beyninin nasıl yıkandığını soruyor da, hayatın ona ne denli amansız acılar verdiğini, o gencecik yaşında karşılaştığı zulümlerin ne denli korkunç ve dayanılmaz olduğunu sormayı bır türlü akıl edemiyor...

O kızı anlar
den bakabilm
yakması ya c
bır şey .. Ama
dan ve yanık
sonsuza dek
hak ettiklerini

Altı mahkum
koğuşlardan...
lan lav sılahla
ründe, ya tes
diyen zorbala
içen attıkları
sadece bu şe
bilirdi .. Bu kö
sını yakmasıyl
mürleşme zul
suz, o durmak
balarla ve lav
süre seyredip,
ri üzerine yüz

Nereden ge
nefret anlamak

Kaç seçene
dini yakacak,
bunlar olmadı.
ve bınbır onur
dıkları hücreler
ölene dek köm

Onlar yakılır
sonsuza dek
ken, çığlıkları
danlarına ulaşn
rek avındaydı ..
çığlıkları duym
gulanmızı ve vi
çalıştılar... "Ba
güvenli ve dah
yaptırmaya çal
kadaşımız, kız
insanların çığl

Piramit masa takvimi haftaya... Tam 11 çeşit...

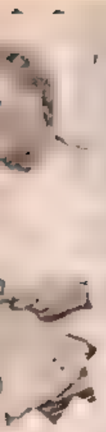

ım. "Türki-
ğı, "Prens
e-postala-
nbul'a ge-
çıkarıyor.
Roger, Ke-
yazım son
tomontajla
kası" iba-

l yazı yaz-
azıyı yazdı-
ıştım. Ola-
um. Benim
r yerden
ın manşe-
dannın de-
yınca üzül-
amzamdan
ngım vardı,
ak ışadamı
en, önemlı
şması olay
nıştı. "Bay-
ğnu'nde bır
epeye koy-
netten yazı

ronlar falan
amda! Yazı

adamlığının bıtmek bilmez çilesini en çok, yine o gazetenin bır üstad yazarından, **Çetin Altan**'dan öğrenmiştik çünkü. Zeka ile kurnazlık arasındaki farkı onun sütunlarından okumuştuk. Ve kendini bır şey sananlardan olmamıştık çok şükür şu 33 yaşıma kadar; yazılarımızdan izin alarak oyun yapan amatör gençlerin hevesini kırmak bir yana memnuniyetimizi belirtmiş, değerli kalemler isim verip alıntı yapınca mutlu olmuş, çıraklığını yaptığımız ustaları bir yandan hayranlıkla izlerken, bır yandan da etkilerden kurtulup kendi ruhumuzu bulabilmek için az kafa patlatmamıştık. Sonuç: İnternette dolaşan bir mesaj! Ölmeden anonim olmak! Yılışık şarkıcılar, yedinci sınıf mankenler, ne idüğü belirsiz playboylar yellense haberi olan 'gazeteciler', beğendikleri yazının sahibi için en küçük bir araştırma zahmetinde bulunmamışlardı.

Bu arada Sabah'ta yazımın altında '**derleyen**' sıfatıyla bir muhabirin imzası vardı. Bu hatada en az payı olan belki de, tanımadığım bu arkadaş. Sanal alemde yazımı görüp beğenmiş, almış, gazetenin birinci sayfasına vermiş büyük olasılıkla. Dikkatli davranabilirdi, ama asıl hata gazeteyi yapan koltuk, makam sahipleri. Unvan sahibi büyükler. Bu yanlışlık yüzünden, o muhabir arkadaşın işine son verilirse, çok üzülürüm. Umarım olmaz, ama olursa, buyursun gelsin; ona, onunla beraber iş aramayan namerttir!

Yazımı Sabah'ta görünce, Sevgili Liz, yetkili birilerine ulaşmaya çalıştım. Yazı işleri müdürü çok üzgün olduklarını, ne yapabileceklerimi sordu. Düzeltme gerektiğini, ama birinci sayfadaki hatanın diyelim ki, gazino ilanlarının yanında düzeltilirse, bır şeye yaramayacağını söyledim. Sonra bır muhabir aradı, "Görüşelim" dedi. Arayan muhabirle gazetede buluştuk. Müdür bey, bır dakika bile ayırmadı bana. Sanki olaya yol açan benmişim gibi davrandılar, nasıl derler, 'sallamaya' çalıştılar. Mazlum gösterilmeye çalışan, hortumcu bır patron gibi değil; kaleminden başka şeyi olmayan, emeği yağmalanmış bır yazar olarak, gerçekten, **'ceketimi alıp çıktım'** oradan!

Ertesi gün (27.12.2000), yani bayramın birinci günü, Sabah'ın dördüncü sayfasında **"William'ın gerçek yazarı bulundu!"** başlıklı bır minik haber çıktı, aynen şöyleydi: **"Prens William'ın İstanbul macerasının yazarı bulundu. Türkiye e-postalarında dolaşan ve yüz binlerce kişiyi kahkahalara boğan "Prens William'ın İstanbul macerası" adlı hikayenin yazarı nihayet ortaya çıktı. Haftalık mizah dergisi Leman'ın yazarlarından Vedat Özdemiroğlu tarafından kaleme alınan hikaye, internet aracılığı ile 10 gün gibi kısa bir süre içinde birçok kişiye ulaştı. Hikaye, hayat dersi almak için İstanbul'a gelen Prens'in İstanbul'da yaşadıklarını esprili bir dille anlatıyor."**

Evet ben bulunmuştum! Ne mutluydu bana. Kaybolmadan bulunan ilk Türk mizah yazarı olmak gurur vericiydi. Güya düzeltilmişti hata. Sabah, bır gün önce alıp bu yazıyı tepeye koyduğunu söylemeye utanıyordu. Bir kuru özrü çok görüyorlardı bana. Çünkü onlar büyüktü, bizim elimiz kolumuz onlar gibi uzun değildi. Bu tepeden bakışa nasıl dayanılır? Başkasının yazısını alıp koyan ben değildim, onlardı. **"Biz bu yazıyı imzasız sandık, logonun üstüne bastık, nerdeyse tam sayfa yayınladık, meğerse seninmiş, hatamız için özür dileriz Vedat Özdemiroğlu"** yazmak zor gelmişti onlara. Üstelik hakkını aramaktan başka bır şey yapmayan beni, başlarından atılması gereken bir sorun gibi görmüşlerdi. Kendi hakkımı aramazsam; öğrencinin, işçinin, yoksulun hakkını nasıl arayabilirdim ki bundan sonra.? Bu arada, yazımın tamamı gazeteyle beraber, Sabah'ın internet sitesinde de yer almıştı ama bir gün sonraki 'bulunma haberim' her nedense aynı siteye alınmamıştı!

Bugün (02.01.2001) Sabah'ın başyazarı **Güngör Mengi**'ye faks yollayıp durumu anlattım; emeğim izinsiz kullanıldığı için mağdur olduğumu, Sabah gazetesinin internette her gördüğünü anonim sanmasını yadırgadığımı, en azından birinci sayfada yapılan hatanın yine birinci sayfada düzeltilmesini beklediğimi yazdım. Gün boyu herhangi bır yanıt alamadım.

Prens'in İstanbul KAÇAMAĞI

İşte böyle sevgili Liz! Ne kadar tuhaf olursa olsun, ülkemin hukukuna güvenmekten başka bır çarem yok. Yazdığımız yazılar yüzünden mahkemeye nasıl çıkıyorsak, bır kere de yağmalanmış yazımız için çıkalım bakalım! Sevgilerimle ..

Vedat ÖZDEMİROĞLU

Sayın Özdemiroğlu,

Torun torba sahibi, Kraliçe bi insanım. Durduk yerde ağrısız başımı ağrıttın. Yazdın da bana mı yazdın, kullandılar da bana mı kullandılar? Hiç işim olmaz! Birazdan polo müsabakaları başlayacak, acayip sıkıcı ama gitmek zorundayım, ilk kim başlattıysa, at sırtında, elinde sopayla felan... Ayrıca, bana hiç basın deme, buradaki tabloit gazetelerden öyle bi tiksinmişim ki yıllar yılı. Burada kesiyorum, vaktim yok, protokol dünyası işte... Sevgilerimle...

Liz!

çin bır kez olsun onun gözlerin-
hayata... Bır insanın kendisini
kılmayı kabullenmesi korkunç
korkuncu bu insanları anlama-
nleri henüz soğumadan, onları
kum etmek ve böyle bır sonu
nmektir...
ın kömürleşmiş bedenleri çıktı
ar kendilerini yakmadılar... On-
gaz bombalarıyla, sabahın kö-
olun, ya da sizi geberteceğiz**,
oğuşlarının tavanlarını delerek
maddelerle yaktılar... Çünkü
bır insanın bedeni kömürleşe-
eşme bır insanın bilerek kendi-
ilecek bir şey değildi... Bu kö-
ve zorbalığın o sınırsız, o son-
eyen nefretiydi... Attıkları bom-
arıyla tutuşan mahkumları bir
tmezmiş gibi yanan bedenle-
nermi boşaltan bir kindi bu...
u bunca acımasızlık, bunca
mkün değildi..
rdı ki içerdeki insanın...Ya ken-
ıda kömürleşecekti... Diyelim
yakla, işkenceyle, yarı çıplak
kufurle götürülüp, içine tıkıl-
tışarken ölene dek yakılacak,
eceklerdi. .
zorbalar tarafından o an ya da
lnamak için kendilerini yakar-
daki insanların kalplerine, vic-
a diye medya durmaksızın sü-
ğuşlardan, hücrelerden taşan o
ım diye, dört bır yandan duy-
nlarımızı kuşatma altına almaya
arının cesetlerine basarak daha
utlu nasıl yaşanır"ın provasını
dılar bize... Sevgilimiz, okul ar-
deşimiz, ağabeyimiz olabilecek
ından hayatımıza nasıl daha

sağlam korunaklar yapabileceğimizi öğretmeye çalıştılar... Bu katliama seyirci kılarak hepimizi birer ölüm profesyoneli yapmaya niyetlendiler...

Sanki bu zavallı hayatımızın ve çözümü bir türlü bulunmayan sorunlarımızın tek kaynağı onların o girilemeyen koğuşlarıymış, bir kez girilirse her şey hallolacakmış gibi sundular oraları bize...

Pankartları, silahları, gaz maskelerini, bez afişleri, daktiloları, fotoğrafları, ilaç kutularını, bildirileri özenle sergilemişlerdi yanmış koğuşların ortasına.

Aklımızı ve dikkatimizi hepten rehin aldıklarını düşünmüş olacaklar ki, günlerce yanan koğuşlarda buldukları pankartların, afişlerin, bildirilerin, silahların, en küçük bir sıcaklıkta bile eriyebilecek olan pet şişeden yapılmış gaz maskelerinin onca şey yaşanmamış gibi sapasağlam, lekesiz ve yanıksız bır şekilde orada öylece gösterilmesinden en ufak bır rahatsızlık duymuyorlardı ..

Zulüm ne denli hoyrat ve güçlüyse, o denli özensiz ve dikkatsiz olabiliyordu....

Senaryo baştan beri hazırdı... Bu senaryoda aydınlar, sanatçılar, insan hakları kuruluşları, tabip odaları, barolar, duyarlı insanlar... Hepsi kullanıldı...

Yakarak, yıkarak girdikleri koğuşlarda sağ kalan mahkumları hücrelere kapattıkları yetmiyormuş gibi, onlar için üzülüp kaygılanmayalım diye, birbirlerini yaktılar, bunlar gözü dönmuş katiller, yalanını uydurup bu senaryoya inanmamızı bekliyorlar bizden...

Hemen her gün aşağılanarak, tıkıldıkları hücrelerde ağır ağır tükenerek ölmektense bir an önce ölmeyi istiyor oysa onlar... Bu yüzden binlercesi girdikleri ölüm orucunda en son günlerini yaşıyorlar... Aralarından her gün birkaç kişi eksiliyor... Hayatın acımasızlığından kaçıp, o yorgun, o örselenmiş bedenleriyle bu hayattan daha şefkatli buldukları ölümün kucağına düşüyorlar...

Sorgulanmalı elbet, ama bu noktada onların örgütsel yapılarını tartışmak, kimden emir aldıklarını sorgulamak, savundukları fikirlerin doğruluğunu tartışmak yanlıştan öte düpedüz acımasızlık olmaz mı?...

Ölen onlar, kendilerini yakan onlar, yakılan onlar, tekme tokat hücrelere tıkılan onlar .. Hücrelerde her gün binlerce kez yeniden ve yeniden ölen onlar ..

Ve ellerinde naylon torbalarla hapishanelerin bahçesinde, evlatlarına bir önce kavuşabilmek için bır subayın olmadık emirlerine uyarak ve dişlerini sıkarak, başları önde ve arkalarında hayat kadar acı bır toz bırakarak yürüyen onların anneleri, onların babaları...

İşte bu yürüyüşü seyrederken ve ilk kez bu denli derinden anladım yoksulların dünyasından uzun zamandır koptuğumu...

Bu yürüyüşü seyrederken, hüzünle acıyla solmuş eşarpların altında anneme benzeyen bır kadın aradım bu yüzden

Bu yüzden anneme benzeyen bır kadına, **yeter hanım, ağlama artık, hiç olmazsa oğlumuz sağ, artık ağlama**, diyerek dolan gözlerinin utancını saklayan, omuzları sıkıntıdan ve dertten çökmüş, çilekeş bır adam aradım, babama benzeyen...

İşte bu yüzden, hücreye atılmış, kirli çarşafın altında ve örselenmiş bedeniyle ölümü özleyen bır mahkumu ebedi kardeşim bildim...

İşte bu yüzden, hiç tanımadığım o yoksul anaların ve o çilekeş babaların arkalarında bıraktığı o acı tozu kendi hayatımdan daha gerçek saydım...

* 13 Ocak Cumartesi günü saat 13:00-19:00 arası **Samsun Dünya Kitabevi**'ndeyim.
* 2 Şubat Cuma günü saat 15:00-19:00 arası **Akşehir**'de. **Akşehir Belediyesi Toplantı Salonu**'ndayım. Söyleşim ve imza günüm var.
* **Ankara.** 3 Şubat Cumartesi günü saat 14:00-19:00 arası **Ankara'da İmge Kitabevi**'ndeyim.
* **Handan Öztürk.** Mor Tecavüz. Gala Yay.
* **Tükenmez Kalem.** Kültür ve edebiyat dergisi **Denizli**'de çıkıyor. Atatürk Bulvarı 762 Sok. No 1,3-4 0258 242 85 30.
* **Medya Kitabevi.** Kürtçe tüm edebi, sosyal ve kültürel kitaplar bulunmaktadır. İstiklal Cad. Elhamra Psj. No 258/6 Tel. 0212 245 66 02 Beyoğlu
* Murtaza Yektaş, Başak, Seda (susmak yetisi, çok güzel). Sabahattin Tayşun, Tuncay Kandemir, Hazal Kahyaoğlu, Annabelle, Ataman Avdan, Deniz Aksoy, Azad, İlr. Murat Ural, Osman Ümver Öncel, Hasan Aziz Ağaoğlu, H.Sunguralp, Turgut, Seda Zor, Önder Çelik, Taylan Özgür, Eylem Yeşilyurt, Diyarbakır'dan Burhan, Merve Çay, Orhan Halis, Mustafa Alatan, Görkem Akgün, Rasim Karayel, Sevgi Emiroğlu. Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

Piramit masa takvimi haftaya... Tam 11 çeşit-

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

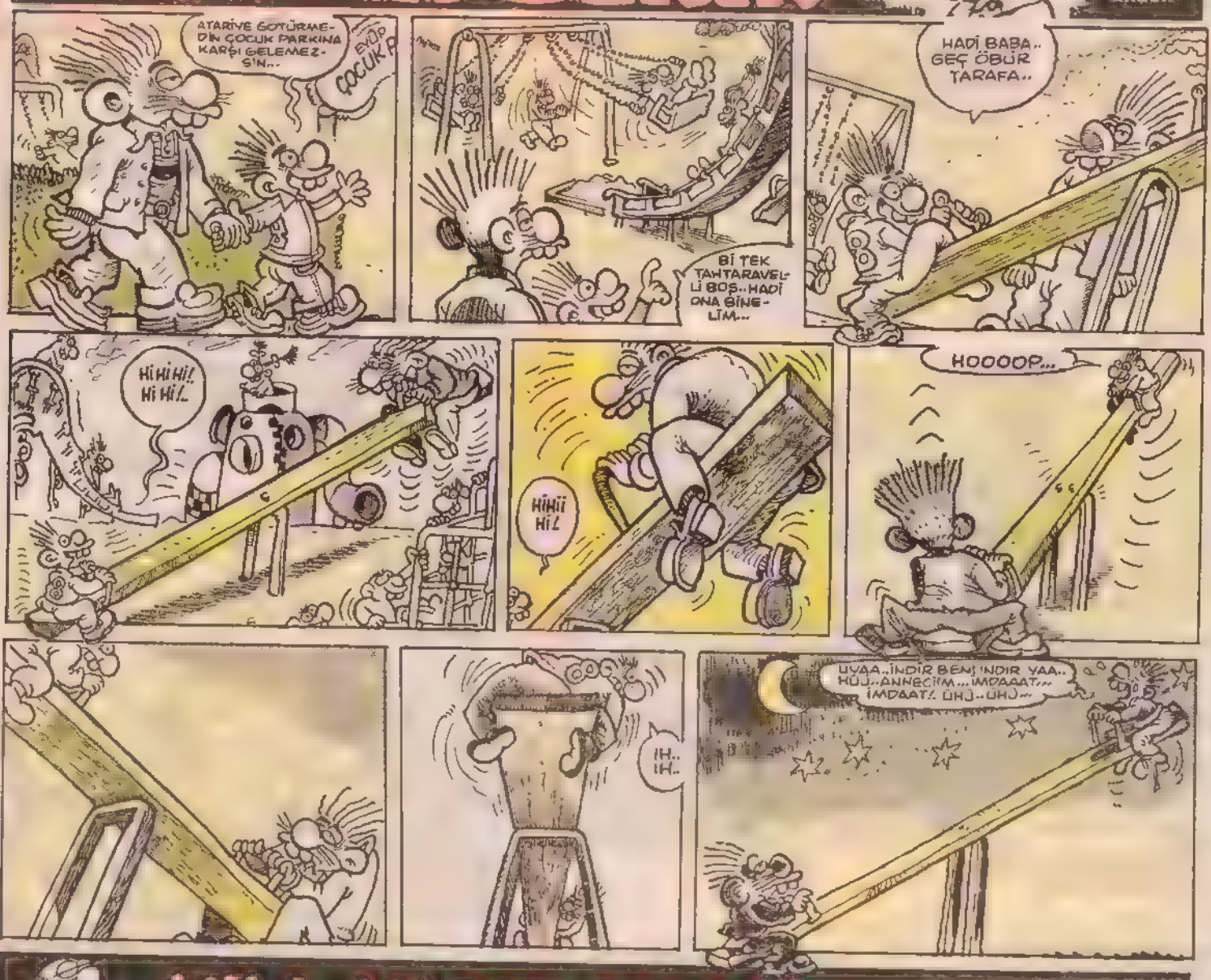

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

bezginbekir.com © Tuncay Akgün

Lütfü Oflaz

Ülke ölüm orucunda!

İçerideki ölüm oruçları da dışarıdaki ölüm oruçları da bitmedi!

Nüfusumuzun dörtte ikisini oluşturan yoksullar, dörtte birini oluşturan açlar bir nevi ölüm orucunda değil mi?

Marifet içerideki ölüm oruçlarını bitirmek değil, dışarıdaki ölüm oruçlarını bitirmek!

Marifet açlığı, yoksulluğu yok etmek.

Bu ülkeyi yönetenler ise yoksulluğu yok etmeye değil, yoksulları yok etmeye çalışıyorlar!

Yoksulluğa isyan eden yoksul halk çocuklarını "siyasi suçlu" sayıyorlar.

Duvarlara yazı yazanları, pankart açanları bile "terörist" ilan ediyorlar

Buna karşılık yoksul halk çocuklarının bir kısmını da polis yapıyorlar.

Ve kırdırıyorlar yoksulu yoksula.

Sonra atıyorlar yoksul halk çocuklarını zindana.

Gömüyorlar onları canlı canlı mezara

Mezarda bile rahat vermiyorlar, yakıyorlar.

Sivas'ta aydınları yaktıkları gibi yakıyorlar.

Ardından da "kendi kendilerini yaktılar" diyorlar.

Pınar Selek için "Mısır Çarşısı'nda bomba patlattı; Mısır Çarşısı'nı yaktı" dedikleri gibi.

Mısır patlatanı bile bomba patlattı diye suçlar onlar!

Zindana atar, hatta asar onlar.

Dini imanı para olan bu düzenin sahiplerinde komplonun da bini bin para!

Ancak bu düzenin sahipleri şunu iyi bilmelidir.

Yoksulluk yok edilemez ise yoksullar yok edilemez!

MARLON

Piramit masa takvimi haftaya... Tam 11 cesit

Zor

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

BABAA!..

ÜZÜLME, ARTIK HADI ÖNÜNE BAK!

HADI BABAA METROYA GEÇ KALIYORUZ!..

YANİ NE KADAR BÜYÜTTÜN BU MESELEYİ!.. ÜFF!..

BABA-CIM?

?

SINIFF

BABA NOLUYORSUN? YAPMA ALLAHAŞKINA!..

E BEN SANA DEMEDİM Mİ?..

...BU ZOR OLUR, ÖTEKİSİN. KULLAN DİYE, DEMEDİM Mİ?

DEDİN KIZIM! DOĞRU SÖYLÜYORSUN, DEDİN!.

BU DURAKTA İNİYORUZ, GEL!..

2.U

BU SEFER HİÇ İTİRAZ İSTEMEM... NORMAL MERDİVENLE ÇIKIYORUZ, TAMAM?..

TRAKT TRAK TRUK TRAKT TRUKT

YÜRÜYEN MERDİVEN HER SEFERİNDE SORUN ÇIKARTIYOR, YA BİNERKEN YA İNERKEN BİŞEY MUTLAKA OLUYOR BABA!..

.....

BABAA.. UNUTMA BANA SÖZ VERMİŞTİN!.

BAK BAK!. YİNE DUYGU SÖMÜRÜSÜNE BAŞLADIN DE Mİ?

BU SEFER YA BAŞARIRSAM?..

BEN NE DİYEYİM SANA ARTIK, İYİ DENE O ZAMAN!.

SAĞOL BENİM ASLAN KIZIM!

HEYECANLANMA!.. DEMİRLER BİRBİRİNE GEÇTİĞİ ANDA AT ADIMINI ÖBÜR TARAFA! ŞİMDİ!.. AT!

DUR! BUNU KAÇIRDIN, HAH! ŞİMDİ!..

DUR DUR! ŞİMDİ!..

ŞİMDİ!..

Fıtrat

NİHAT GENÇ

nihatg@leman.com.tr

Ali İhsan Saner ismini unutmayın, 55 yaşındaki bu korkusuz şövalye, Sayıştay'dan emekli bir bürokrat, 1993 yılından itibaren "Taşınmaz Mallar İnceleme Ekibi"nin şefliğini yapıyor ve hazırladığı devasa rapor hasıraltı edilince, "Devletin Rantı Deniz" adında İletişim yayınlarından tüm pislikleri ortaya döken bir kitap çıkarıyor!

"Devletin Rantı Deniz" yılın kitabı. Kızılay Meydanı'ndan gelip geçen halka yüksek sesle okumak lazım. Televizyondan okunamaz, sahipleri de orada. Bilkent Ü., Vakıflar, Belediyeler, Besim Tıbuk'un Tayyare Evleri'ni, Burhan Çaçan'ın hamamı, Doğramacı'nın devlet arsalarını, spor kulüplerinin ve Tahsin Kaya'nın ve İslamcı derneklerinin İstanbul'un tüm tarihi eserlerini, velhasıl ekranda yüzünü gördüğünüz herkes devletin bir arazisini götürmüş, 224 sayfada, halk da okusun diye özetlemeye çalışmış. Her Türk genci okusun ve Ali İhsan Saner'in ellerinden öpsün!

Ellerinden öpmek istediğim bir devasa raporun kahramanı da Sema Pişkinsüt! Önümde 11 ciltlik, TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Raporu duruyor, büyük boy, ikibin sayfayı aşkın. Yılmaz Güney'in Duvar filmini, ki, Türk sinemasının en iyi filmidir, sert bulanlar, Sema Pişkinsüt'ün, Elazığ, Tunceli, Urfa, Ulucanlar ve çocuk ıslah evlerini gezip, birebir mahkumlarla yüzyüze görüşüp hazırladığı tüm tutanakları okusun. Bu rapor, yüzyılımızın kitabı. Dayanılacak gibi değil. Bırakın siyasi mahkumları, adi mahkumlara yapılmış işkenceler ayrıntılarıyla, sayfalar dolusu.

Ünlü Bilim filozofu Bertrand Russel, Tübitak Yayınları'ndan çıkan "Sorgulayan Denemeler"inde, düşüncelerini geniş kitlelerin anlayacağı basitlikte anlatır, 1920'lerin Amerikası, tıpkı ülkemizin tarihini anlatıyor, sanayileşme, kapitalizm, liberalizmin getirdiği "ahlak" sorunu etrafında, tıpkı bizim sertliğimiz, bizim çaresizliğimizle konuşur

Döner, dolaşır, Marks'ın "bütün savaşları bitirmek için son bir savaş" cümlesini de irdeler. Geçtiğimiz günlerde, sol bir partinin dünya barış günü için hazırladığı afişte görmüş, gülmüştüm. Afişte, dünyada açlıktan şu kadar insan ölüyor, silahlara yatırılan para işte şu kadar dolar, denildikten sonra, son cümle iri harflerle yazılmış: "Tüm bu savaşları sona erdirmek için, son bir savaş!"

Dünya barış gününde yazılan bu cümleyi, sevmemiz mümkün değil. Sağcı-solcu olmadan bir yazarın en yalın hali, her türlü ölüme karşı durmaktır, sağcı, solcu olmadan bir yazarın en yalın siyaseti: Bireyin eğitim, işsizlik, sağlık sigortalarını istemek ve bunların kaliteleştirilmesi için mücadele etmek ve Marks'dan bize kalan, her zaman altta kalanların, her zaman haklı yenilenlerin safında durmak, başka da dinimiz yoktur, özetle, bütün siyasi görüşlerimiz de bu kadardır.

Ne adına olursa olsun, savaşın-öldürmenin ideolojik gerekçeleri II.Dünya savaşının korkunç şokuyla sona erdi. Öfkeden kudurmuş insanlık Avrupa kıtasında elli milyon ölü bıraktı. Ancak, batılı aydınlar, II.Dünya Savaşı sonrası kurtuluş-bağımsızlık savaşlarından ölümden bu denli korkmadılar, savaş sonrası otuz yılda, üçüncü dünyadan milletler ailesine yüzlerce yeni halk bağımsızlığına kavuşarak geldi. Bağımsızlık savaşları çok geçmeden, karmaşık bir sürece sürüklendi, mikro bölümler, etnik kültürlerin, kültürel özerklik siyasetiyle, birlikte savaş verdikleri hükümetlerin başını ağrıtmaya başladı...

Ölümü ne zaman güzel, ne zaman çirkin buluyoruz ya da İsrail'in silah gücüyle Filistin topraklarında kendine yer açması "bağımsızlık" savaşı mı? Ya da, hem özgürlük savaşı veren, hem de silahtan-ölümden iğrenen Mahatma Gandhi, Nelson Mandale, Martin Luther King'in yüzyılımızın en büyük siyasi isimleri olmasının sebebi neydi ve neden Türk solu'nun afişlerinde barış adıyla peygamberleşmiş bu siyasi isimleri göremiyoruz!

Ölüm, bizden olursa çirkin, başkasından olursa güzel mi görüyoruz, yoksa hepimiz birer alçak yalancı mıyız? Batılı birçok aydının üçüncü dünya savaşlarını ahlaki olarak kışkırtmasının sebebi, ölümün kendi kıtalarına uzaklığıdır. Zarif bir sarhoşluk duyarlar gerillaların silahından. Romantik cümlelerle esnemiş kafaları uzak dağlardaki militanlara methiyeler düzer!

İşte bu aydınlar, hergün genç tabutların kalktığı, her günü 30 Ağustos meydan muharebesi gibi geçen ülkemize geldiklerinde hepimizin kafası karışıyor! Bizim derdimiz bize yeter. PKK, Hizbullah, TİKKO, Dev-Sol savaşlarının biteceğini de sanmayın, her derin haksızlık, orada derin kanlı bir uçurum açar, gizlilik teknolojilerini geliştirip, profesyonel yeraltı örgütleri olmaya aday, inanılmaz bir intikam kanıyla, işte ekranlarda boyandılar! Üstelik ülkemiz sütliman, hepimiz birer masum kuzu olsak, kuvvetlerimiz Konya ve Kırşehir'e hiç sebep yokken saldırıya geçip, kendi şehrini yüzlerce şehit verip yeniden fetheder, hızını alamaz Adana'ya, ordan kameralar arkada, ordu önde, Amip ovasına inerizl

F Tipi'ne geçince sorun bitecek diyen devletin hesaplarına karşı koyacak hiçkimse yok. Olaf Palme bunların biriydi, Russel, Tolstoy, Roman Rolland, Gandhi, Martin Luther bunlardan biriydi, bu ölüm makinelerine karşı dünyada karşı koyacak güç yok. Ne uygarlık, ne bilim, ne iletişim, tarihin bu kanlı tekerleğinin önüne geçemiyor. Oysa yüzyılın başında insanlık ne kadar umutluydu, bilim gelişiyor, psikoloji ilmi gelişiyor, insanı ve toplumu öğrenmek için bu bilimi kullanacağız, insan davranışlarının kökenine indikçe bilim, barış büyüyecek. Bayrampaşa'da bilimin büyüttüğü sadece dozerler vardı!

Tüm dünyayı II. Dünya Savaşı sonrası, Amerikan kovboy filmleri sarmıştı. Posta arabasını soyan kovboylar, üstün varlıklar gibi algılanıyor, kahramanlar, soyguncular, hangi güdülerimizi okşuyordu.

Küçücük ve şirin evini kurmuş yüzlerce bağımsız devletin halkı artık posta arabasını soyan kovboyların filmlerini seyretmiyor. Yine Amerikan filmlerine koşuyorlar ama, bu sefer, posta arabasına değil, kurumlara karşı, Brubaker'de (Hapishaneye), Ölü Ozanlar Derneği'nde (okula, eğitim sistemine), Guguk Kuşu'nda (hastaneye), Akbaba'nın Son Günü'nde (Devletin gizli teşkilatına) karşı verilen insancıl kavgaları seyrediyor!

Posta arabası soygunu, devlete karşı savaşan örgütlerin hala çok hoşuna gidebilir, ancak, bazılarımız "çağ atladı", yeni kitaplar okuduk, ideolojik kopuş yaşadık ve artık "kurumlara" karşı savaşıyoruz.

Türkiye'nin ödünü kopartan ve Avrupa Birliği'ne girmesi de bir savaş sebebi haline gelen siyaseti, batılı aydınlar, acaba PKK'yı posta arabası soyduğu için mi seviyor, yoksa, maliye, vergi sistemi, sendikalaşma, polis teşkilatı, medya gibi, olup biteni bir "insan hakları kurumu" ve bu kurumların yeniden yapılanması çerçevesinde mi görüyor!

Bir mantık filozofu olan Russel, kitabında, okullarda mantık öğretmeye karşıyım diyor, çünkü hep yanlış çıkarım yapıyorlar. Mantığı, tarih boyu yanlış çıkarım yapan siyasilere ve öğretilere karşı kullanacaksın!

Devletimiz, PKK bize karşı savaşıyor, Avrupa'da insan hakları istiyor, o halde Avrupa'da PKK'yla birlikte bize karşı savaşıyor, diyor.

Sağ siyasetin çamuruyla devletin tekerleği tam da buraya saplandı. Batı bizden, "kurumsal" iyileşmeler mi istiyor, siyasi ödünler mi? Basitçe Apo'yu mu seviyor, idam kurumuna mı karşı..

Buraya kadar sorun yok, hepimiz olup biteni anlıyoruz, mantık sorusu burdan sonra çerteli teşip aydınlarımızı zora sokuyor, şöyle: Batı bizden kuşkusuz "kurumsal" iyileşme istiyor, ancak, "kurumsal" tavizler bizim için aynı zamanda siyasi ödün demek. Çünkü, terör, ceza yasaları, işkenceler, milli siyasetimizin ta kendisi. İşte meclisimizin hazırladığı İnsan Hakları raporu, II cilt, okuyun.

Bu mantık problemi, zihinsel delilik yaşayan devleti yiyip bitirmekte, tüm sorunların en başında, beyninden oyulmakta. Bu yüzyılların kültür birikimi kuşku tuzağı, yüzyılların yığdığı bir pislik, bir zihin kilitlenmesi. Düşman kuşkusu, milli siyasetimizin aşkı, tutkusu olmuştur. Kuşku üretmek, milli yazarlarımız için av sahasıdır. Kim, ne kadar bölüneceğiz şüphesi yayarsa o kadar iktidarca seviliyor. Bu milli siyasetimiz kuşkudan kendini kurtaramayan paranoya, tüm devlet-medya kadrolarında kredilerle, ödüllerle yaşatılıyor!

Ve böylelikle, Türkiye, AB'yle içli-dışlı enine boyuna asla masaya oturup konuşamayacak, çünkü, bu milli siyaset "bunlar işkence değil münferit bir olaydır" diyecek, Avrupa'nın kurumsal iyileştirmeler isteyen birçok parlamento üyesinin PKK sempatizanlığı bizleri çıldırtmaya yetecek!

Karagözlerimiz yalnız bizi aldatıyor ve yalnız bizi ağlatıyor. Yazar Murat Belge, Avrupa Birliği'ne karşı mısınız anketinin neticeleri karşısında kafayı yemiş, çünkü, AB'ye karşı olanların hepsi hangi ülkede yaşamak istersiniz sorusuna, Almanya'da, Fransa'da cevabını veriyor. Hepimiz nevrotik şebeğiz, kuşku siyasetiyle büyütülen kitleler de kafayı yemiş. Çözümü zor, kalabalık sağcı kitleler, bölünme, parçalanmayla ilgili kuşku üretirlerse mi, devlet ve sağcı partiler tarafından kabul göreceklerini düşünüyorlar, yoksa, ülkemizin sevmenin tek yolu, düşman üretmek, bu kuşkuyla büyüyen siyasetlere inanmak mı, oldu...

Roller değişti, 68 tatin devrimcilerinin heyecanını Dinç Bilgin, Murat Demirel, Engin Civanlar yaşatmakta, onlar, devleti soyup, kendi şahıslarında süsledikleri Robinhood kimlikleriyle liberalizmi şaha kaldırıp, dolayısıyla halkı kalkındırtmak istemekteler. Bu kadar para tek başına yenmez, bu yüzden, bankadan sadece para çalınmaz, odacıyı, kapıcıyı, sekreteri, genel müdürü de çalmak zorundasın, bizimkiler fazladan Can Dündar, Zülfü Livaneli, Orhan Pamuk'u da çalıp, alın ulan yirmibindolar maaş, zıkkımlanın, diyor. Tabii teorik bir eksiklik sonucu, halkı tanımadıkları için, paraları yandaşlarına hortumluyorlar

Devletin çöküşünü hızlandıran bu soygunlara biz vatan hainlerinin imrenmesi, kıskanması, sevinmesi gerekmez mi? Aksine canımız yanıyor, can havliyle, puştlar, yetimin, öksüzün parasını niye çaldınız diye üstlerine çullanıyoruz. Oysa, milli düşman kuşkuları üreten milli yazarlar-ekranlar, soyguncuları gizliyor, yataklığını yapıyor, işbirliği içinde şirketler kuruyor. Yani, devletin vatan haini listesindeki yazarlar "hazinenin" koruyuculuğunu yapıyor, dost, yandaş, bizden dediğimi yazarlar, hazineyi soyuyor!

Bu, apansız ortaya çıkan bir çelişki değil. Devleti, her türlü vahşi sertliğe sürükleyen, soyguncuların ideolojisidir. İktidara bir deli çocuğu getirip, şahsi serveti yüzlerce hana sığmayan Kösem Sultan'la iktidara bir şamaroğlanı sağcı partiyi getirip, dünyanın en zengin patronları olan Dinç Bilgin, Aydın Doğan, Karamehmetle arasında fark yoktur.

Sorun şurda. Hepimiz Şekspir'in Hamlet'i okumuş ve Hamlet'in macerasına kaptırmışızdır kendimizi. Oysa, oyunun başında, bir küçük replik vardır: Birinci Denizci: Tanrı Sizi Kutsasın! der, hepsi bu. Birinci Denizci bizi hiç ilgilendirmez. Bu cehenneme dönmüş siyasi cangılın içinde, adı sanı duyulmayan, yanımızdan "tanrı sizi kutsasın" deyip geçiveren, ölüveren, kodese tıkılan, maaşı verilmeyen, işten kovulan milyonlarca Birinci Deniz'in hayatlarına gözlerimiz hiçbir zaman çevrilmez. Danimarka Prensi'nin ve "prenslerin" hayatı tüm değerleriyle ülkemizi, ruhumuzu kemirip, bitirir!

Basit şeyler öğrenelim, Türk edebiyatçısı elli yıl, "eser milli mi, evrensel mi olmalı" gibi aptalca soruları elli yıl tartıştı, sırf bu sorular etrafında yüzlerce sayı dergi çıktı, toplasak onbine yakın yazar bu soruya cevap verdi, bu zeka geriliği hepimizi korkudan sapsarı yapıveriyor, gözünü sevdiğimin Bangladeş'i sen ne güzel ülkesin, yoksulsun ama, aptalların yok. Şüphesiz her eser, yerel bir coğrafyada, o kültürün içinde doğar ve her eserin "felsefesi" evrenseldir. diyelim bir kemençe türküsü, sazı, söylenişi yereldir, ancak, coşkun ritmi, hızlı temposu evrenseldir. Diyelim, en modern eser, Godot'u Beklerken, bu sıkıcı eser, Batı'da II.Dünya Savaşı sonrası oluşmuş büyük umutsuzluğun ruh halini 'sıkıcı' oluşuyla tasvir eder. Evrenseldir, çünkü, bu umutsuz bekleyişin hiçliğini hepimiz bölüşürüz. Türkiye yıkılırken, edebiyatçılarımızın sessiz, silik bir kenar tünemelerinin sebebi, basit tuzaklara düşecek kadar zihinlerinin etten kilitlerle kapalı oluşudur.

Basit sorularla devam edelim, aptal yazarlarımıza. Mizaç, fıtrat, yaradılışla getirdiğimiz "huylar"ın genel adıdır. Mesela, alçakgönüllülük yaradılışımızda yoktur. Bebeklik, sonsuz isteklerle doluşmuş egomuzun sonsuz serbest halidir, herşeyi ister. Daha çok para, daha çok kadın, daha çok oyuncak. Kapitalizmin büyük keşfi, insan fıtratını çözmesidir. Egomuzun sonsuz eğilimlerini şımartıp, köpürtüp, şartlandırıp, sonsuz ürünlerini şaha kaldırır. 5-6 yaşında çocukların izlediği çizgi filmlerde sonsuz sayıda düşman öldürülür, güçlü olan en güçlüdür, düşmanı bağışlamak, af yoktur. Kötü, mutlaka öldürülecektir. Bu filmlerin tümü, henüz eğitilmemiş, çocuğun mizacına yüzdeyüz uygundur. Her çocuk, oyuncağını kimseye vermez, herkesin de oyuncağına sahip olmak ister, biz de eğitim-öğretimle, aman çocuğum ver, o da oynasın, diye eğitiriz..

İşte, liberalizm, piyasanın canlı kalması için, bu mizaçta işadamlarından yüzlercesine ihtiyaç duyar. Çok yükselmek ister, çok kazanmak ister, hepsini, herşeyi ister, bir bebek gibidir işadamı ve insan fıtratına-doğasına en uygun şekilde "serbest" halde bırakılmasını ister...

İşadamı için bu doğrudur. Ancak, politikacı-yazar için iş değişir, bizler fıtratımıza uygun davranamayız. Diyelim, Emin Çölaşan, Altemur Kılıç, Fatih Altaylı gibi yazarların bu yüzden hiç kitap okumaları gerekmez. "Bu bana ters geliyor arkadaş" diyerek yazıya başlarlar. Olup biten herşeyi, karakterlerine uygun mu, değil mi diye tartarak hergün sayfalar doldururlar. Ne diyelim, Afyonun kaymağı, Konya'nın manyağı meşhurdur. Çünkü, milli siyaset, milliyetçilik de, "mizacımıza" uygun bir ideolojidir. Onu sevmiyoruz atın, onu istemiyoruz kovun, ondan hoşlanmadım belasını bulsun, gibi, bir oda içinde oynayan yalnız bir bebeğin sevinç ve korku tepkilerinden oluşmuştur. Tanımadığı insandan korkar, ele geçiremediğinden nefret eder.

Ancak, bu yazarlarla, arkadaşlararası her türlü çılgınlığı yapacağımız bir pikniğe gitsek, işte orada, ağırkanlı, sorumlu, tavır alırlar, oraya işeme, oraya çöp atma, yandakiler rahatsız oluyor, gibi tepkiler verirler!

Bu yüzden, tarihin en vahşi, en sadist politikacıları mizaçlarına uygun davranan politikacılardır.

Fıtratına değil, hukuğa uygun davranan Ahmet Necdet Sezer, halkın en sevdiği siyasi isim oluverdi, Çölaşan, Sezer'in köşke çıktığı ilk gün, daha bismillah, "Yahu bu adamı PKK'lılar da destekliyor, bu bana gelmez arkadaş, burdan çürük yumurta kokusu alıyorum" diye karşı çıkmıştı. İslamcılar da karşı gelmişti, şimdi hepimiz, "bizden" olmayan, tek tek hiçbirimizin ideolojisine uymayan Necdet ismini sevmeyi öğreniyoruz. Ve Özal, Demirel gibi fıtratlarından (halk arasında, s.kinin keyfine göre) siyaset yapanlardan politika öğrenmiş halkımızın politik kültürün ne olduğunu anlaması için büyük bir fırsat, Ahmed Necdet ismi

Türk sinemasının bütün zamanlarda en iyi filmi Duvar, "yav arkadaş bu kadar sertlik yok cezaevlerinde" diye, yerin dibine batırılıp, vatan hainliğiyle suçlanmıştı, şimdi Bayrampaşa'da olanlar, yüzyıl düşünse Yılmaz Güney'in de aklına gelmezdi

Ve kardeşlerim, fıtratımıza uygun ceza yasaları yaparız. Slogan mı attı, verin 18 yıl, pankart mı açtı, verin 19 yıl! Kırk televizyonun naklen yayın yaptığı cezaevi katliamında terörist diye gaz bombalarıyla yakılan gençlerin yüzde doksan dokuzunun suçları, ya pankart açmak, ya slogan atmak. Mecliste pankart açan gençlerden hatırlayın, davanın kritik noktası, polisin evlerinde bulduğumuz dediği molotof kokteyli, gençler sonuna kadar reddetti, bu molotof yüzünden gizli örgütten yargılanıp 19 yıl ceza aldılar. Gizli örgüt cezası almak için nelerin delil olduğunu ancak birileri bilir. Amcanızın oğlu örgüttense, örgütün dergisine uğramışsanız, artık kimse bilemez. Hadi diyelim hiçbir delil bulunamadı, bu sefer sadece slogan attınız, bu slogan için de yasadışı örgüte sempatizanlıktan 3 yıl dokuz ay ceza. İşte koğuşlardaki kalabalıklar bunlar! Bir slogandan 19 yıl ceza verilen çocuğa, bizler, siz ölün, geberin, demiyor muyuz. Kendilerini öldürmekten başka şansları kalıyor mu? Sizler yarım saat asansörde kalsanız, devletin yedi sülalesine küfredersiniz, bir slogandan içeri düşen çocuklara 18 yıl hapis cezası neler yapar. Üstelik slogandan içeri düşen çocukların bir yüzde doksanı daha, anayasal bir hak olan basın açıklaması yaparken alınmışlardır. Örgütün karargahı, 12 yıl cezanın kendisidir. Türkiye'nin en büyük sorunu budur, enflasyondan, işsizlikten daha büyük derttir, kitlelere, geniş yığınlara bu 12 yıl ceza anlatılmamıştır. İşte Prag'da altını üstüne getirdiler şehrin, hangi biri aldı ceza. Slogan atan çocuğa iki gün gözaltı bile fazla, en ağırı bilemedin bir hafta, üç yıl, 12 yıl ne oluyor, kimse sormuyor. İçerisini doldurmak birilerinin hoşuna gidiyor. On yıldır da girilmiyormuş o koğuşlara, hepsi yalan, bir koğuşun üç gün elektrik suyunu verme, bok kokusundan o mahkumlar orda duramaz, çocuk mu kandırıyorsunuz.. Üç tane silah bulmuşlar onları gösteriyorlar döne döne, o Bayrampaşa'da, sadece adi bir sokak kabadayısının belinde var o üç silah, beraber gezelim sokak kabadayılarının koğuşlarını kaç tane silah bulacağız. Birileri büyük bir film çekti, cezaevi duvarları delinmesi, bacaların kırılması, büyük bir gösteri, bu gösteriyle "banka soygunları" unutturuldu, ortam bir savaş haline sokularak, işte bir nebze iktidarın banka soygunları perdelendi!

Adalet bakanı, yüzbin kez aydınlar örgütün oyununa gelmesin diye çağrı yapıyor, oyuna gelen ve zamanı gelince bir film sahnesi gibi öldürülmek için kullanılan ceza yasaları, terör yasalarıdır. Neden oyuna gelecekmişiz, birazcık istihbaratı olsa, ne örgütün bize ne bizim örgüte inanmadığımızı bilir, biliyor da. Ölüme, şiddete karşı olduğumuzu her defasında açıklamaktan fenalık geldi, paranoyak semptomlar oluştu bizde... Biz örgütün oyununa değil, ölüme kanıyoruz.. Ölümler olmasın diye imza atıyoruz, bir yazar başka da işe yaramaz. Ölüme giden insanlara psikoterapistin söyleyeceği son söz gibi, nasılsa bir gün öleceğiz bu acele neden, durun tartışalım, demek, yazarın hakkı, sizler, nasılsa hepsini topyekün yokederek sorunları çözme rahatlığına sahipsiniz!

F tipini yaptınız, inşaat bitti, sonra, hadi konuşalım diyorsunuz. Nesini konuşacaksın, artık. O koğuşun elektriği, suyu, kapı kilidi, idarenin-gardiyanın elinde. Ne zaman açacak, ne zaman kapatacak, istediğinde, mahkumu, beş dakika elektriği geç açmakla çıldırtacak, işte hoparlör elinizde, doya doya çalın sabaha kadar mehteri, artık kim durduracak sizi. Sizin kapınızı beş dakika geç açtılar mı, sizin ışığınızı oyun olsun diye açıp kapattılar mı. Sivil kurumlar denetlesin gibi bir cümle lafın arasında hızla geçip kayboluyor. Sema Pişkinsüt'ten ala sivil mi olur, kadını görevden aldınız. Devletin hangi kurumunu bugüne kadar bir sivil kurum denetlemiş. Bir idare olarak, yoksul, çaresiz hastaların hastanelerde nasıl idare edildiği ortada, cezaevlerinin hiç şansı var mı? Batıda sendika, batıda işsizlik sigortası, batıda bireysel haklar, batıda işte bu tartışmaların hepsi, hayır bunlar vatan hainliği getirmeyin, batıda "cezaevi" böyleymiş getirin ve sadece "duvarları" şekil olarak getirin...

Bravo devletimize, kapalı koğuşlarda elli kişi yatıp, ki kişi başına serçe yuvası yer düşmez, yangın bombalarıyla girip, buldozerlerle çiğneyip, Türk bayrağını diktiniz, bir meydan muharebesi daha kazanıp, kameralar eşliğinde, rap rap, rap; Herşey Vatan İçin diye bağırarak alkışlar arasında kışlalara döndünüz. Sabahın seherinde kuşlar öterken, bir koğuş dolusu genci, ki, on yıl tek bir gün odadan çıkmamış, nasıl öldürdünüz?

Tavada kavurur gibi, zindan odalarını kavurup öldürdünüz. Ne olurdu onlara da bir racon indirimi yapıp, sadece topuklarına sıksaydınız. Öldürdüğünüz o çocukların kişisel tarihlerine bakın, onların dedelerini de jandarmalar vurdu! Bacaları kırıp dal gibi yavruları yıktınız. Güngörmemiş, gün yüzü hiç görmemiş karanlık odalara istif edilmiş karayüzlü yavruları öldürmeyi kahramanlık, vatanseverlik sandınız. Zindanlara tıkmak da doyurmadı. Zindanlar da öldürmek de yetmedi. Kimsesizler mezarlığına fırlattınız cesedleri. Kapıda çocuklarının yanmış cesedlerini bekleyen anaların ağıtlarını çok görüp, onları da tutukladınız. Karagözlü o çocuklar nasıl yandı, bir göreniniz vardır içinizde, anlatın... Önce alevle pişip şişti mi yüzleri, o karagözler ısınıp bomba gibi patladı mı? Pankartları teşhir ettiniz, o patlayan karagözler nerelere sakladınız. İçerde afiş yapıyorlarmış, ne yapacaklar, mendil mi işleyeceklerdi. Mazgallar, kilitlenmiş demir kapılar ızgara gibi yanıp yapıştı derilere. Sırtını verip büzüştüğü, kaçıp sığındığı duvar, yanar mı, yandı. Ah karaleylekler, biliyorum, rüzgarla çok yarıştınız, ama ateşin neresinden geçeceksiniz. Söyleyin, karaleylekler kemiğinize dayanan, bıçak değil, kurşun değil, neydi kanatlarınızı yakan. Doğduğunuza pişman oldunuz mu? Ananızdan emdiğiniz süt burnunuzdan geldi mi? Izgarada pişmiş bıldırcın lezzetinde ettiniz, banka soyguncularının dişinin koğuğuna sığmadı, daha yedi sülaleniz var sırada yakılacak.

Yazarlar, koşun, gelin, bir imza atın, dediniz, bir yazar bir imza atar ancak, attık imzayı. Ne oldu.. Hamlet'i olsaydım bu oyunun, gelip alırdım sizi ordan, zindanda kavrulmuş karaleylekler, bizler, birinci denizcisi, ikinci denizcisiyiz, bu hayatın!.. Giderken yanmış cesedleriniz battaniyelerle örtülü, ardından söyleyeceğimiz, ancak bu kadar: Tanrı Sizi Kutsasın.

Dengeli Beslenme Lazım Lotem

ŞİPŞAKÇI (Mini öykü)

GERÇİ SEN İLE YENİ TANIŞTIK AMA, İSTERSEN ŞU ŞOMİNENİN KEYFİNE BERABERCE VARAB, LİRİZ.. NE DERSİN, ŞU KAZAĞINI DA ÇIKART İSTERSEN..

HAYIR -DUR.., KAZAK ÖNEMLİ.. YAPMA..BİR DAKKA..!

1

DEMEK KAZAĞINI ÇI-KARTMAK İSTE-MİYORSUN HA?.. BEN O KAZAĞI ÇIKARTMASINI BİLİRİM..ÖFF ÇOK SICAK OLDU..!

DUR YAAA YAPMASANA YAA!..KAZAK KALSIN..

2

AY AYAAA?.. BU NE AYOL?..

EVET ROBOT ADAM'IM BEN.. İKİ SAATTİR BİR RAHAT DURA-MADIN BE!..AĞITTIRDIN KUTUYU SÖYLETTİN KÖTÜYÜ!

3

HAMDİ ABİ, YILBAŞI BİTELİ ONBEŞ GÜN OLDU ABİ...SEN ONBEŞ GÜNDÜR UYANMAYINCA BİZ DE SERUM FİLAN TAKTIRDIK ABİ..ŞİMDİ NASILSIN ABİ?..

NE? NOLDU BE? NOLDU LAN BANA? ULAN YILBAŞI GECESİ AMMA IÇMİŞİZ BE! NASIL GELDİM NASIL YATTIM HATIRLIYOR-SAM NAMER DİM!

AYOL USTAYA BANYODA YILAN BESLEDİĞİMİZİ SÖYLEDİN Mİ,? ADAM ŞAŞIRMASIN ÖNÜ GÖRÜNCE..

YOK CANIM,NE ŞAŞIRACAK? HEM BIZMAKI EVCİL BİR YILAN ZARAR VERMEZ AMA DUR BİR SESLENEYİM, USTA! BANYODAKİ YILAN BİŞEY YAPMAZ MERAK ETME...SEN RAHAT RAHAT İŞİNE BAK!

ULAN ŞURDAN BİR KURTULAYIM, BU YILANI SİZİN DÖTÜNÜZE SOK-MAZSAM BANA DA SIHHİ TESİSATÇI MAHİR USTA DEMESİNLER!

kaanertem@leman.com.tr

ZİFTLİ SÜTLAÇ

GÖKHAN DABAK

TUHMP

Piramit masa takvimi haftaya... Tam 11 çeşit... cemaahmet@leman.com.tr AHMET YILMAZ 2001

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Yaklaşsana Ciğerim...

Lise yıllarında gelmedi aklıma se sevmek. Canım aklına gelmek ne de mek? İnsan aklına gelince mi sever deme. Hakkatten öyle. O zamanlar b kadını sevmenin "sıradan" insanları "sıradan" hayatlarının bir parçası o duğunu zannederdik. Issız bir dağba şında ölümü yakıştırırdık en çok kendimize ve sevdiklerimize. Sıcak kanımı la sulamak tek arzumuzdu üç çiçekli yoncaları ve kırmızı gelincikleri.. Derken; he Toros'u sivil polis arabası zannettiğimiz, şehir kaldırımlarına her akşam faili bel olan "meçhul" ölülerin serildiği günlerden birinde evlendiğin haberini aldım. O gü bir türlü uyuyamadığımı iyi hatırlıyorum. Nedendir bilmem sabaha kadar sağa-sc la dönmüştüm yatağımda. Bir iki gün sonra üzerimden attım evliliğinin şokunu, b ölümü kabullenir gibi. Derken üniversiteye başladım. Gereksiz bir üniversitenin ge reksiz bir bölümünü bitirdim. İyi-kötü bir işte çalışırken yine seninle karşılaştım Tekrar alt üst oldu hayatım. tam seni sevmeye başlarken bu sefer de askere aldı lar. Yine bir ayrılık başladı. "Hayat" bu sefer İstanbul'a savurmuştu beni. Doğu'y bakan otuz kişilik koğuşumuzun sarılaşmış perdelerinin arasından sızan sabah gü neşi sensizliği yayıyordu daha çok. Gün içinde eğitimden arta kalan zamanlarda bahçedeki tek ağacın altına sırt üstü uzanır seni düşünürdüm. Bir gün askerde baş layan sıradan bayılmalarımdan birinin sonunda ölümümün yaklaştığını söyledi hastanenin benim gibi askerliğini yapan gözlüklü, sevecen yedeksubay doktoru.

Bir an hiçbir şey düşünemediğimi iyi hatırlıyorum. Fakat hemen sonra içimi bü yük bir hırs kapladı ve önümde iki gün bile kalsa dolu dolu geçireceğimi söyledim kendi kendime. Ve içimi yine hasretin kapladı. Gülüşün doldurdu İstanbul'un dağ başındaki bu ıssız köşesini. Keşke ben de yedeksubay olsaydım da hafta sonlar yanına gelebilseydim diye düşündüm. Şoka uğramış, ne olduğunu anlayamamış- tım. Sanki yakında öleceğini öğrenen ben değilmişim gibi müthiş bir yaşama hırs dolmuştu içime.

Seni sevme cesareti daha da kapladı içimi. Güzel gözlerini düşündüm bir an Öpülesi dudaklarını. Yalnız olduğumuz anlarda hep dudaklarına ulaşmak isterdim. Oradan göğüslerine... Oysa en çok ağzına ulaşmaktan korkuyordum. Şimdi ise sevişirken bana söyleyebileceğin güzel sözleri hayal ediyorum, kefene benzeyen bembeyaz yorganıma sarılıp yatağımı ısıtmaya çalışırken. Beni hayata ve sana bağlayanın Veronika misali ölümün yaklaşıyor olması ise işin en ilginci. Fazla uzun olabileceği telaşıyla bu seferlik kısa kesiyorum ve sözlerime şairin şu sözleriyle son veriyorum: "Ey hayat, şavkı sularda bir dolunaysın / aslında hiç olmadım ben bu oyunda / ömrüm beni yok saysın..." Gözlerinden öpüyorum.

Fırat

Yaklaşsana Ciğerim...

Lise yıllarında gelmedi aklıma seni sevmek. Canım aklına gelmek ne demek? İnsan aklına gelince mi sever? deme. Hakkatten öyle. O zamanlar bir kadını sevmenin "sıradan" insanların "sıradan" hayatlarının bir parçası olduğunu zannederdik. Issız bir dağbaşında ölümü yakıştırırdık en çok kendimize ve sevdiklerimize. Sıcak kanımızla sulamak tek arzumuzdu üç çiçekli yoncaları ve kırmızı gelincikleri.. Derken; her Toros'u sivil polis arabası zannettiğimiz, şehir kaldırımlarına her akşam faili belli olan "meçhul" ölülerin serildiği günlerden birinde evlendiğin haberini aldım. O gün bir türlü uyuyamadığımı iyi hatırlıyorum. Nedendir bilmem sabaha kadar sağa-sola dönmüştüm yatağımda. Bir iki gün sonra üzerimden attım evliliğinin şokunu, bir ölümü kabullenir gibi. Derken üniversiteye başladım Gereksiz bir üniversitenin gereksiz bir bölümünü bitirdim. İyi-kötü bir işte çalışırken yine seninle karşılaştım. Tekrar alt üst oldu hayatım. tam seni sevmeye başlarken bu sefer de askere aldılar. Yine bir ayrılık başladı "Hayat" bu sefer İstanbul'a savurmuştu beni. Doğu'ya bakan otuz kişilik koğuşumuzun sarılaşmış perdelerinin arasından sızan sabah güneşi sensizliği yayıyordu daha çok. Gün içinde eğitimden arta kalan zamanlarda bahçedeki tek ağacın altına sırt üstü uzanır seni düşünürdüm. Bir gün askerde başlayan sıradan bayılmalarımdan birinin sonunda ölümümün yaklaştığını söyledi, hastanenin benim gibi askerliğini yapan gözlüklü, sevecen yedeksubay doktoru.

Bir an hiçbir şey düşünemediğimi iyi hatırlıyorum. Fakat hemen sonra içimi büyük bir hırs kapladı ve önümde iki gün bile kalsa dolu dolu geçireceğimi söyledim kendi kendime. Ve içimi yine hasretin kapladı. Gülüşün doldurdu İstanbul'un dağ başındaki bu ıssız köşesini. Keşke ben de yedeksubay olsaydım da hafta sonları yanına gelebilseydim diye düşündüm. Şoka uğramış, ne olduğunu anlayamamıştım. Sanki yakında öleceğini öğrenen ben değilmişim gibi müthiş bir yaşama hırsı dolmuştu içime

Seni sevme cesareti daha da kapladı içimi. Güzel gözlerini düşündüm bir an. Öpülesi dudaklarını. Yalnız olduğumuz anlarda hep dudaklarına ulaşmak isterdim. Oradan göğüslerine... Oysa en çok ağzına ulaşmaktan korkuyordum. Şimdi ise sevişirken bana söyleyebileceğin güzel sözleri hayal ediyorum, kefene benzeyen bembeyaz yorganıma sarılıp yatağımı ısıtmaya çalışırken. Beni hayata ve sana bağlayanın Veronika misali ölümün yaklaşıyor olması ise işin en ilginci. Fazla uzun olabileceği telaşıyla bu seferlik kısa kesiyorum ve sözlerime şairin şu sözleriyle son veriyorum: "Ey hayat, şavkı sularda bir dolunaysın / aslında hiç olmadım ben bu oyunda / ömrüm beni yok saysın..." Gözlerinden öpüyorum.

Fırat

Merhaba "LeMan" Okuyucuları

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte uyanıp kahvaltı, dershane, sonra ev, akşam faslı; aynı, aynı, aynı... Pencereden aşağı baktığımda belki yerleri süpüren belediyeci, hep aynı istikamette giden memur, uykusundan uyandırılmanın isyanıyla okulun yolunu tutan öğrenci de hep aynılıktan şikayetçi

Aslında hayatımızda kaçımız kaç farklı hayat yaşıyoruz ki. Kaçımız hep gittiğimiz yolu değiştirebiliyoruz. Hayatın bu değişmezliği beni çok sıkıyor. Bir de yapılan iş sıkıcı oldu mu çekilmiyor. (İmdaaaat!) Ders çalış, biraz daha, olmalı, ha gayret... Bu saçmalıklara daha ne kadar dayanabileceğimi bilemiyorum. ÖSYM Kurulu benim gibi binlerce üniversite hazırlık öğrencisini ne hale getirdiğini, kaç bunalımlı, kaç iletişimden kopuk bir gençlik yığını oluşturduğunun farkında değil. İnanıyorum ki bizim bu çektiklerimizin birazını çekseler, "LeMan"dan daha manyak olan bu sistemi bir an önce düzeltirler. Bu 1 yıllık işkence kaçımızın sevdalarını tutkularını tut-

LeMan
Sayı: 478
6 Ocak 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti
İmtiyaz Sahibi: Tuncay AKGÜN
● Genel Müdür: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar
(zaferak@leman.com.tr)

sak etmedi. Bizim kendimizi yaşamdan soyutlamamamız kaçımızın aşklarını başka aşklara ertelemek zorunda bırakmadı. Bu böyleyken nasıl bizlerden bir şeyler bekliyorlar, pek anlayamıyorum. Yani baş belası bir şey! Bunları yazıp ne kadar etkili olacağımı bilemiyorum. Bildiğim tek şey yazdıkça rahatlıyorum.

Derya Oyun

Yaşadığımız "Aynı"lar...

Ellerimize kuru vaadler verip kandırdılar... Yüreğimizi aldılar bizden değiş-tokuş kederlerle... Anlamadık, çocuktuk... Anamızdan, babamızdan ve o tadını hep özleyerek çığnediğimiz sakızdan başka sevgimiz, sevenimiz, sevgilimiz olmaz zannettik... Oysa yüreklerimizi alan yine onlardı .. Çok geç anladık...

15 yaşın sevinciyle tutulduğun ilk bakış, ilk tokadı da getirdi beraberinde... Yüreğin ilk uçuşunda, çakıldı yalnızlığa... Çünkü böyle olmasını isteyen birileri vardı hep Hep birileri engelledi sarılmaya, öpmeye... Doya doya, sıcacık kollarda gamsız kedersiz ölmeye .. Hep özgürlüğün suçlu, suçun özgürlük! Yaşamak acı verir ya insana, tek o muydu acı veren acaba? Geçmişin özlemi, hasreti çekilen sevgili, özlenen gelecek acı vermedi mi sana? Gözlerin dolmadı mı ilk defa, sevginin kollarında .. "Olmuyor... Zorundayız buna..." demedin mi? Ağlamadın mı 30 yaşında bile yaşanmamış ilk aşkına, ilk zorunlu acına?.. Aramadı mı gözlerin, tıkım tıkım meydanda, o tanıdık yüzü her attığın adımda? Bulamadın ama .. Onu, gençliğinle senden alanlar, geri veremezdi gençliğinle birlikte onu. . "Ağlamak şimdi çaresiz! Keşke o zaman elini hiç bırakmasaydım..." demedin mi hiç?.. Özlemedin mi o kaygısız, endişesiz, şüphesiz, hayal dolu gecelerini, ruyalarını?.. Aynıyız dostum... Hepimiz aynıyız .. Aynı acılara ağlarız... Aynı mutluluklara, aynı anda koşarız hiç karşılaşmasak da... Ve aynı gün anlayacağız bu hayatı, aynı gün öleceğiz

Merve

Merhaba Leman Dünyası

Bu dünyada gerçekten farklı, mutluluğa giden bir sisteme ihtiyacı olan herkes burarada. Bir arayagelebilmiş bu düşünceler umut veriyor insana. Ve ilk yazmak istediğim Eşber Yağmurdereli. Bizim için önemlisin Eşber Abi. Varlığında başlı başına yeri doldurulamayacak bir kıymetsin. İkinci sayfada bu Cumartesi beni üzen bu haberden sonra yazmaya karar verdim. Ben ve çevremdekiler istemiyoruz sevdiklerimizi kaybetmeyi artık. Haksızlıklarla dolu yaşamlarımız da onu kaybetmemizin de bir haksızlık olduğuna inanıyorum. Yazar değeri yerine magazin (çıkı çıkmış magazin) saçmalığına gönül vermiş bir kalabalık var dört yanda. Tüm sözde TV'ler yarışıyor bu konuda. Onlar başka bir dünyadalar gerçeklerin dünyasında değil. Halbuki birkaç ayda bir -sırf solcu diye- yazarlar öldürülüyor, gerçek suçlular affa uğruyor. Yüzlerce lüks araba satılırken, binlerce insan hergün daha da fakirleşiyor. Ülkenin yaşadığı bu adaletsiz, acılı dönemin faturasını kimler ve nasıl ödeyecek? Ödeyebilecekler mi? Ne haksızlıklar yaşanıyor hergün. Bunlar birer öfke yumruğuna dönüşüp tıkıyor içimi. Hep büyüyerek..

Şimdilim Magazin'e inat TV'yi yok sayıyor, tanımıyorum. Civıtmış, saçmalamış Radyo'lara isyan ediyor, dinlemiyorum. Yanlış ve çarpıtılmış haber ve yazılarla dolu kimi gazeteleri ise artık tanımıyorum ve reddediyorum. Dini sömürenlerle yürüyenleri, Amerika'nın sömürücü düzenine hayran olanların birgün son durumuna bu kez tarafsız haberlerde seyredeceğiz. Bugünü bekliyor bu ülke, çok insan gibi. Beni en çok etkileyen ne biliyor musunuz? Bu özenti dünyasına bilmeden kapılanlar değil. Yeterince düşünme kabiliyeti olup da, körü körüne sağ düzen-sız-lığı seçenler. Yarınlı sistemden destekleyenler umudu taşısın içinde!!

Sıyah

Merhaba LeMancılar

LeMan'ı alıp, her okuyuşumda ilk olarak okuyucu mektupları kısmını inceliyorum. O köşe, gerçekten çok hoşuma gidiyor. Ve bu nedenle düşündüm de ben neden yazmayayım.

Ben şu anda Diyarbakır'ın bir ilçesindeyim. Ama aslen Malatyalı'yım. Beni buraya, halamın yanına (Halam öğretmen) boktan bir yaşam, daha doğrusu aile içi sorunlar getirdi. Açıkçası evden kaçtım. Sonuç mu? Sonuçta Cadı bir annelikten, duyarsız bir babadan kurtuldum bir ölçüde. Başka bir ölçüde ise ablamdan, düzenlerimden ve birçok dostlarımdan ayrıldım. Neyse LeMan arkadaş bunlara başını ağrıtmayayım. Asıl söylemek istediklerime geçeyim

Sonuç itibariyle halamın bir öğretmenin yanında kalıyorum. Ve ben 16 yaşında bir çocuk olarak öğretmenlerin çilesinin bitmesini istiyorum. Tabi birçok kişi daha bunu isterken, devlet IMF'in sözünden çıkmıyor. Memura %10 gibi komik bir zam veriyor. Peki devlet 220 milyon maaş alan, toplum yapısı, gelişimi için en önemli varlığımız olan öğretmenlerin nasıl geçinmesini bekliyor Nasıl öğrenciye iyi bir eğitim vermesini bekliyor

İşte! Ben ve benim gibi düşünen öğrenciler bunu anladı, fakat devlet bunu anlamadı. Söyleyecek daha çok şey var aslında, ama şimdilik yeter

Hadi kendine iyi bak LeMan

Emrah Emre - Diyarbekir

Duyarlı Azınlığa

Biz, ÇEAŞ Seyhan Anadolu Lisesi son sınıfta okuyan bir grup öğrenciyiz. Bu yazıyı yazmamızın nedeni, görüntüsü bile ürkütücü olan Telsim'in baz istasyonunun yanıbaşımıza dikilmiş olmasıdır.

Bahsettiğimiz baz istasyonu, 6-7 katlı bir apartman boyutunda. Bunun okulumuzun öğrencilerine ne kadar zarar vereceğini bilmiyoruz. Ayrıca, okulumuzdaki 000 kişiyle birlikte yanımızda da bir ilköğretim okulu var Henüz gelişimini tamamlayamamış ve sağlıklarının tehdit edildiğinden habersiz olan bu çocuklar en az 1500 kişi kadarlar. Biz, dört-beş ay içinde buraları terkedeceğiz fakat bizden sonra kimbilir kaç öğrenci daha burada öğrenim görecek. Bu düşünceyle ürküyoruz. Tüm bu kaygılarımızla insanları uyarmaya çalıştık. Bu yüzden anarşist konumuna düşüp "Allahsız" ilan edildik. Kimisi telefonun daha iyi çekeceğini bile düşündü Tabi ki bize katılanlar da mevcut ve şu anda imza topluyorlar Bu tepkilere rağmen, görüşlerimize katılanlar halde susmayı tercih edenler de çok sayıda

Herşeye rağmen bize katılan duyarlı bir azınlığın olduğunu biliyoruz. Bunun için de LeMan ve LeMan okurlarının da olduğunun farkındayız. Desteklerinizi bekliyoruz.

Goncagül, Özge, Ceren, Ceyhun, Tülay... Seyhan/Adana

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 42 44 ● Abonelik İçin Tel: 292 95 65 (112) Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80050 Beyoğlu/İst. ● LeMan da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karalelerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇILGIN BİR YILBAŞI GECESİ!..(veya ER KİŞİ HAMAMDA GÖRÜLE)

Arkadaşlar, ben şahsen Bahadır Boysal olarak son 2 aydır bu gece için çalışıyorum ve işte yılbaşı geldi çattı.. İstiyorum ki artık dananın kuyruğu kopsun.. Tam iki aydır chat olsun, cut olsun türlü zahmetli iletişimlerle siz sosyetik dostlarımı, siz şahane apartman çocuklarını ikna ederek bu geceye hazırladık.. Birazdan Avrupa'dakilerin yaptığı gibi bizde bir grup sex gerçekleştireceğiz o.k.?.. Kafalar kıyak, kartlarımız açık.. Eteğimizdeki taşları dökücez artık... Buyurun, içerde, bir daha hiç karşılaşamayacağınız pırıl pırıl oğlanlar var.. Hepsini Anadolu'nun çorak topraklarından topladım.. Çoban onlar!... Getirdim, yedirdim, içirdim, yıkadım!

Hadi bakalım, hadi bebeklerime, ince ince... İçerde loş ışık, kırmızı saten pardeler ve Bethoovert'ın 9. senfonisi de var... Gelin bakalım..

Takriben birbuçuk saat sonra...

Vay vay vay... Çalsın sazlar oynasın kızlar.. Yahu ne coşuldu ha! Işıkları da açtım, bana mısın demiyorlar.. Hey gidi... Yurdumun hep mutsuz insanları, sıktınız, sıktınız kendinizi, yılbaşında mutlaka eğlenmeliyim diye abartıp Rio karnavalına çevirdiniz balaoğlunun yazlığını... Oh.. Oh.. Oh!.. Arkadaş, o hep bastırdığınız haşarı çocukluğunuz, o gözünü sevdiğim

alt-benliğiniz nasıl da su yüzüne çıktı be... Enerjiye bak! Lan bunlara vatan teslim edilir mi! Yarın işbaşı yapılacak, Alooo!!

DING DONG

HAH! KAPI ÇALIYOR GALİBA!

BUYRUN MEMUR BEY... ADRES DOĞRU.. İÇERDE KORKUNÇ BİR SOSYAL PATLAMA YAŞANIYOR.. BİR EL ATIN ALLAAŞKINA!..

Delirdiler!... İşçinin, memurun bir yılda harcadığı enerjiyi, bir günde harcadı kahpeler!.. Biz bu hasretle, biz bu kudretle yüce dağları aşıp, Avrupa'daki toplu sexleri bırak, Avrupa Topluluğu'na girer idik!...

PLOP!

Sonrası mı.. Sonra Bahadırcan hemen aldı sazı eline!... Pardon, TV kumandasını eline aldı.. Hemen tuşlara bastı ve tüm ordaki tüm kalabalığı yok etti!.. (Benim TV kumandamın böyle bir özelliği var, carttı, curttu derken iki de bir tuşlarına basmaktan aletin zapping modu, ışınsal yokedici bir reflexe döndüydü... O yüzden bu aleti bir tabanca gibi cebimde taşır oldum..) (Ayrıca da, o evdeki içoğlanları çoban değil, tinerciydi.. Anamızı, bacımızı kesen tinercileri, serserileri sokaktan toplayıp getirdiydim.. hepsi yok oldu iyi oldu..)

Özür dileyerek belirtiyorum, çizgim kifayetsiz kaldı, çünkü yukardaki öykü büyük ölçüde gerçek.. bu yılbaşında sosyeteden bir grup arasına tinercileri alıp gizlice eğlenmiş.. ikinci elden duyduğum son gizli havadis bu..

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT ÜRET

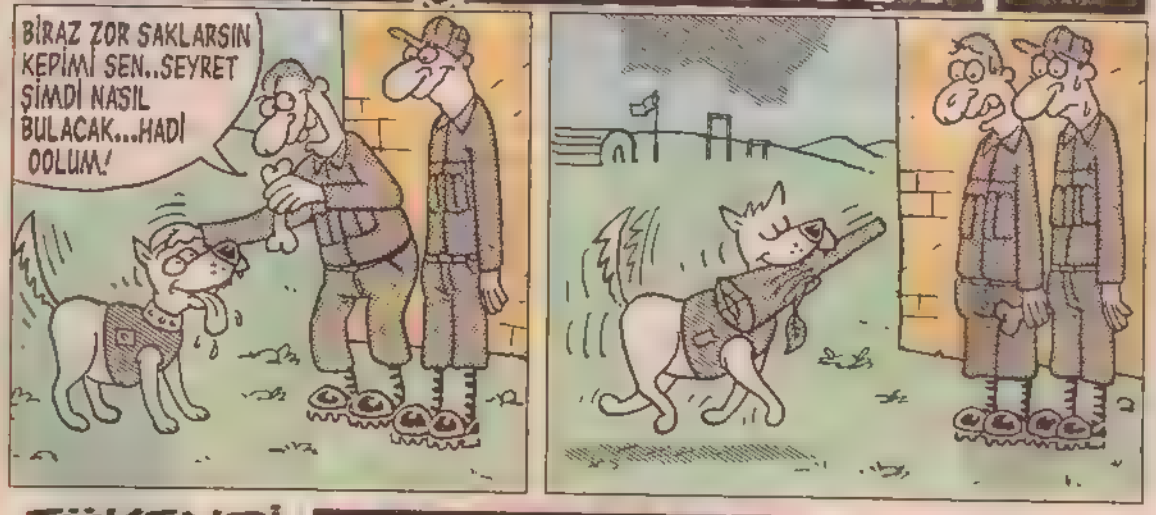

TÜKENDİ

Kitap baskılarının 1000'e 500'e düştüğü günümüzde birinci baskısını tam 10.000 adet yaptığımız yazarımız Nihat Genç'in "Memleket Hikayeleri"ni birbuçuk ayda tüketen okur-

13 ... artesi-Sayı:2001/02 - 400.000.TL. (KDV Dahil)

TİMSAH, BEZGİN, GÖNÜL ADAMI, ÖKKEŞ, ERDENER, KOMİKAZE, DEDELER, ŞELÇUK, LOMBAK, HAMDİ YÜZBAŞI, PİRAMİT MASA ÜSTÜ TAKVİMLERİNDEN BİRİSİ İÇERDE..

LeMan

KRONİK HA...
leman.co...

TAKVİMİNİ UNUTM...

ISSN 1300 4867-4
9 770130 048678

Medya Tekeli: Kesintisiz Güç Kaymağı

Etibank'ın batmasıyla Sabah gazetesinde yaşanan kriz, Dinç Bilgin'in ceketini alıp gitmesi, gazetenin Türkiye'nin en zengini Karamehmet grubuna geçmesinin ardından Dinç Bilgin geri döndü. Bu dönüşün arkasında Karamehmet grubunun medyadaki yeni etkin güç olmasından ürken Aydın Doğan ve ilk bakışta çözülmesi zor ilişkiler var. Aydın Doğan, eski en büyük rakibi Dinç Bilgin'in yeni ortağı ve belki başka bir deyişle hamisi gibi gözüküyor. Böylece halen yayınını sürdürmekte olan bütün büyük gazeteler ve en büyük 2 TV kanalı yegane dağıtım şirketi Aydın Doğan'ın yüzde yüz kontrolüne girmiş bulunuyor. 'Tekel' denilen şey de tam bu olsa gerek. Şöyle ya da böyle ülkenin enformasyon, haber, yorum ihtiyaçlarının yalnızca bir grubun kontrolüne girmesinin sonuçlarını ise düşünmek bile ürpertici... Yeni Telekom şebekesi, futbol maçlarının naklen yayınıyla ilgili ihale, derin güçlerin de operasyonda etkili olabileceği tahmin ediliyor...

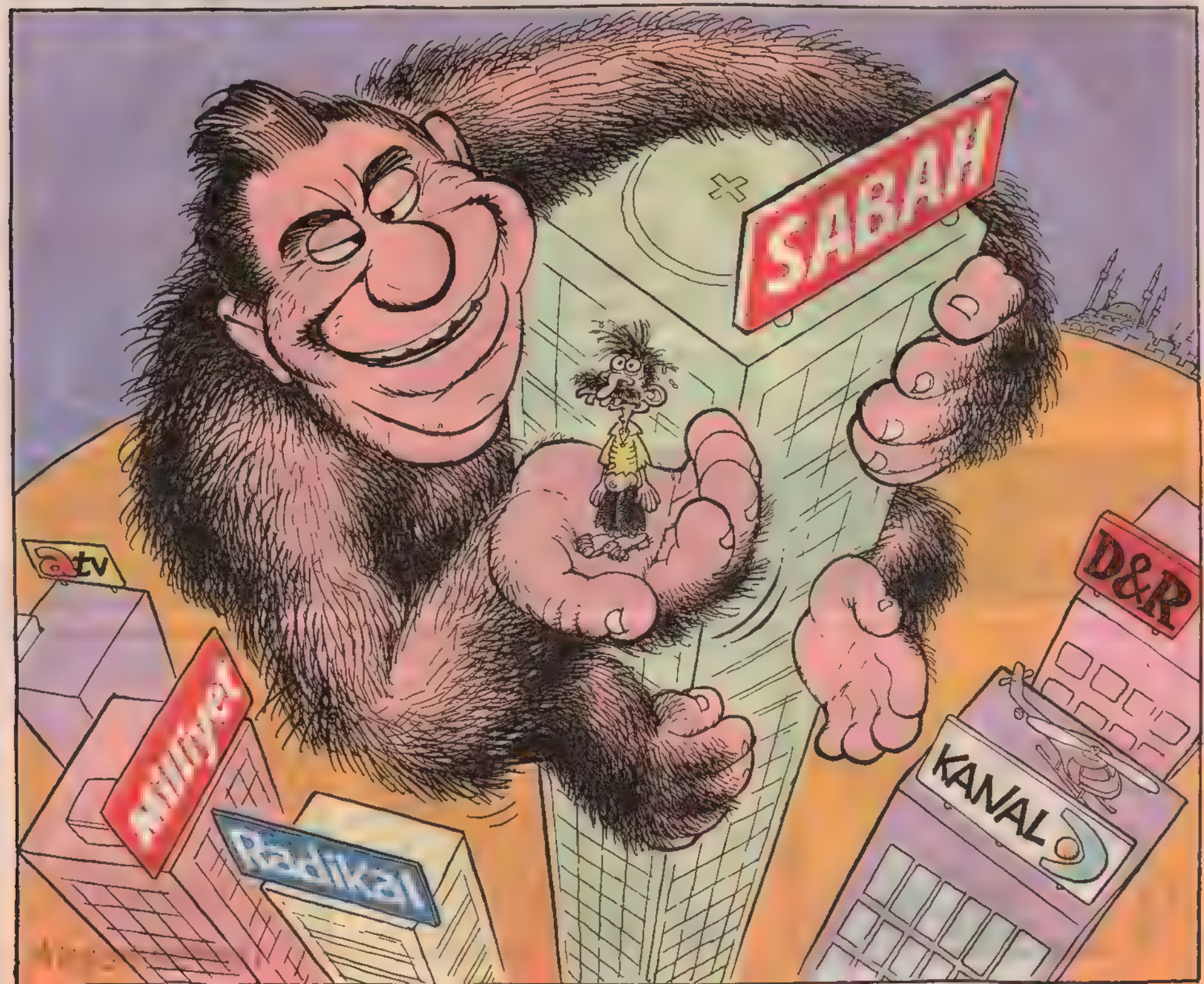

LeMan 2001

PRATİK PİRAMİT MASA TAKVİMLERİ

BEZGİN BEKİR, DARAL & TİMSAH, KOMİKAZE, SELÇUK ERDEM, GÖNÜL ADAMI, DEDELER, HAMDİ YÜZBAŞI, ERDENER ABİ, ÖKKEŞ VE LOMBAK

Her dergide farklı bir karakter, şansınıza hangisi çıkarsa.

Uygulaması çok basit ama yinede hafife almayalım. Lütfen yandaki resimleri dikkatlice izleyelim. Bu arada unutmadan söyleyelim için sırrı sağlam bir konsantrasyondur.

Malzemelerimizi hazırladıktan sonra önce derin bir nefes alıp içinizde sabır, sebat, sükut üçgeni oluşturun. Bu üçgen piramidin oluşumundaki sırrın ta kendisi olacaktır.

Önce dergimizden çıkarı takvimi kat yerlerinden bir defa katlayıp alıştırıyoruz. Sonra tekrar açıp yapıştırma çıkıntılarına uhu, ibu ya da muadili bir yapıştırıcıyı bir güzel taşırmadan sıvazlayarak sürüyoruz.

Sonrasında takviminizin yüzeyini katlayıp yapıştırıyoruz. Yapıştırdığımız yüzeyin kuruması için iki fırtlık çay ya da kahve molası veriyoruz ve sükunetimizi koruyarak devam ediyoruz.

Tutkalı sürülmüş ikinci katlama payını nazikçe kıvırdıktan sonra onun karşılığı takvim yüzeyini de hassas bir biçimde katlayıp sonra bu yüzeyin yapıştırılma aşamasına geçiyoruz.Bu arada çayınızdan bir fırt daha almanız sabır, sebat ve sükut üçgeninize faideli olacaktır. ve.. ve.. ve!

İşte sonunda masamızı süsleyecek pratik piramidimizin alacağı son şekil bu olacaktır. Hata yaparsanız tek yapacağınız şey bayinizden yeni bir dergi alıp tekrar başlamak olacaktır. (ki tavsiye ederiz) küfürü basıp elinizdeki yapıştırıcıyı temizleyip pes etmek tabi ki için kolay yolu, nice yıllara ve güzel günlere.

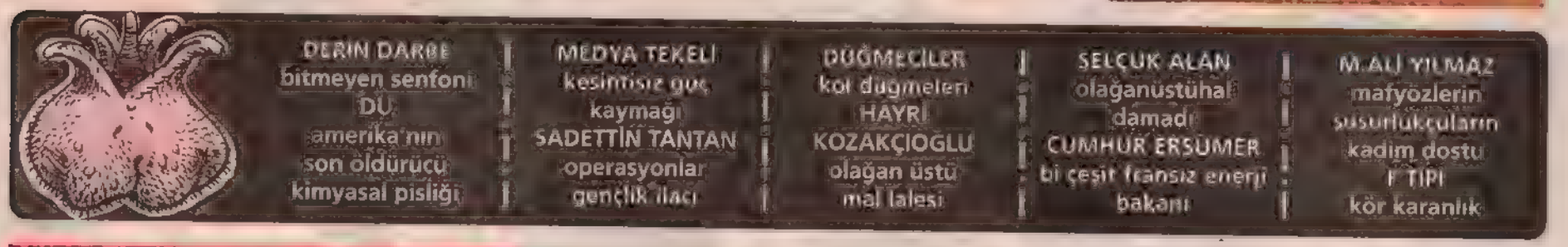

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

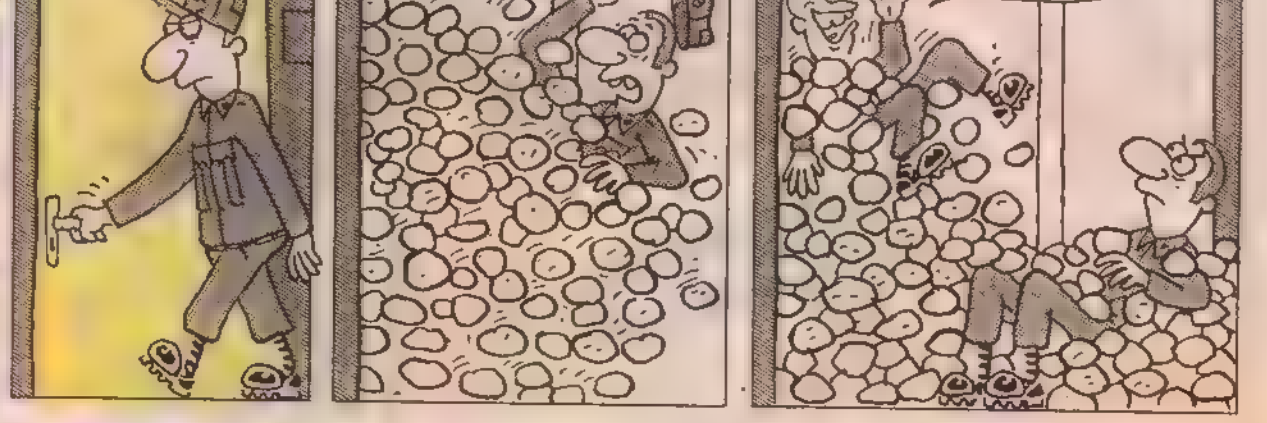

LeMan

Dinç Bilgin Sabah'a geri döndü. Giderken arkasından yazı yazanı, yazmayanı çalışanlarını sevindirdi.

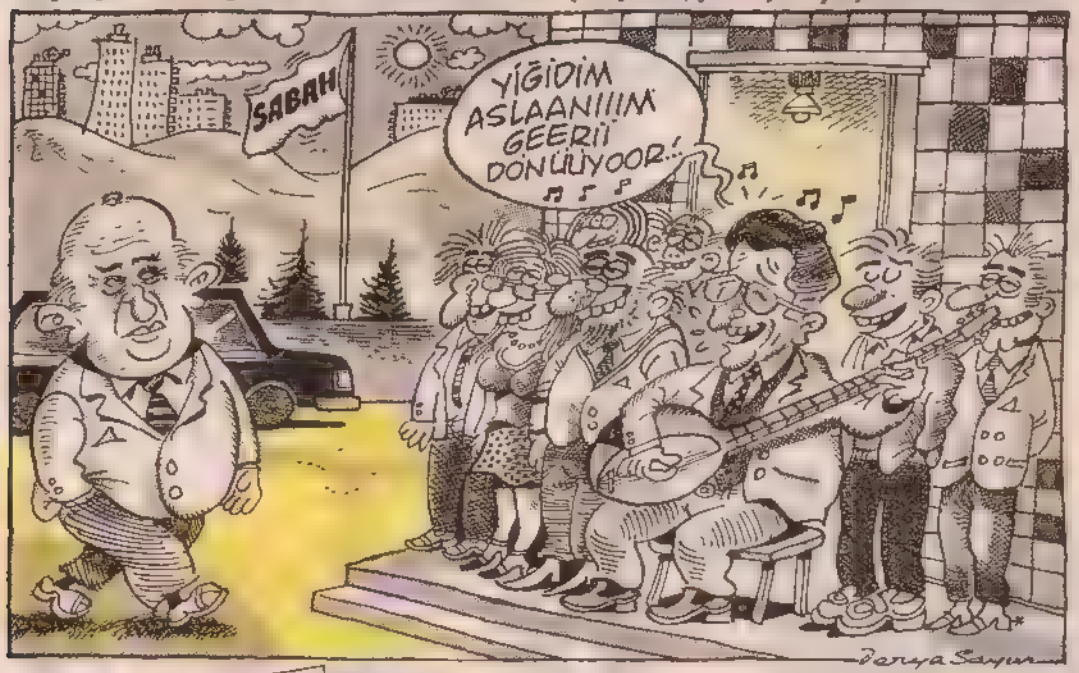

DGM, İsviçre'de bulunan işadamı-eski bakan Cavit Çağlar hakkında dolandırıcılık suçundan giyabi tutuklama kararı çıkardı... Çağlar da artık İnterpol tarafından aranan kırmızı bültenli bir suçlu.

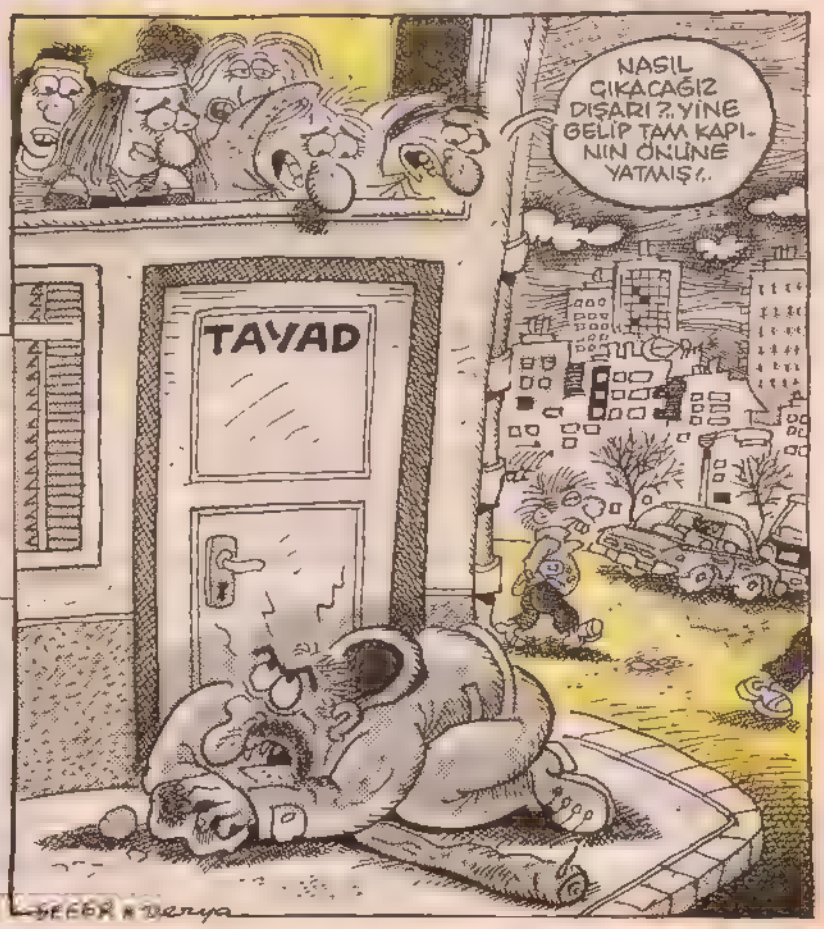

Fındıkzade'de TAYAD'da bulunan hükümlü ve tutuklu ailelerine ülkücüler taşlı sopalı saldırı düzenledi...

Umraniye Cezaevindeki operasyonda ağır yaralanan Rıza Poyraz, yaralandıktan iki hafta sonra hastaneye kaldırıldı ve tedavisine geç başlandığı için yaşamını yitirdi...

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu
kilanvis@lemon.com.tr

Düğme Gündemi!

08:30: Enerji Bakanı Cumhur Ersümer, gazetecileri tek tek arayarak uyandırdı ve 'Beyaz Enerji Operasyonu'nda düğmeye bastığını açıkladı... Ersümer'in çok keyifli olduğu ve bir gazeteciye ıslıkla "Dam üstünde un eler / Tombul tombul memeler / Memeler başkaldırmış / Kavuşmuyor düğmeler"i çaldığı belirtildi!..

08:50: Adını açıklamayan üst düzey bir komntan, gazete patronlarını aradı ve "Düğmeye gerçek basan biziz, operasyonumuzu yedirmeyız... Ersümer'in üstünü çizin, Tantan'ı yuvarlak içine alın, Mesut Yılmaz'a fotoşopla ince bıyık çizin" dedi!...

09:30: "Evin Ana" adıyla bilinen Gönül Çil "Düğmeye basan benim... Bu yüzden garanlık odakların içine sızdım... Çeteye bazlama yidirip, ayran içirdim, iyicene gonuşturup herşeyi çözdüm" şeklinde konuştu... Evin Ana, ayrıca "Reklam dünyasına boşuna girmedim... Dikkat edin, Bonusgiller bi dümen çeviriyolaa... Takibe alın şişkolar" açıklamasını da yaptı...

10:15: Mesut Yılmaz, üst düzey komutana cevaben "Eğer bız iktidarsak düğmeye biz basalım... Yok eğer siz iktidarsanız, yapın darbeyi, durumumuzu bilelim... Fatih Terim nasıl Fiorentina'ya gittiyse, ben de açılırım dışarı, giderim Muhafazakar Parti'ye veyahut Hıristiyan Demokratlar'a kardeşim" şeklinde konuştu!..

10:40: Bır jandarma uzman çavuş "Mesut Yılmaz'ın muhattabı olarak ben seçildim... Söylememi istediler, resmi kişinin düğmesini koparmak 6 aydan başlar, gidip o resmi kişinin düğmesine basarsan, gerisini sen düşün" biçiminde konuşma yaptı!..

11:05: Hayri Kozakçıoğlu'nun damadı Selçuk Alan "Manken R.Y.'yi Silivri'deki villama götürürken kötü bir niyetim yoktu, amacım sadece düğmeye basmaktı" şeklinde konuştu!..

11:35: Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, bir sonrakı günün yazısında "Biz gazeteciler kimseye yaranamayız... Kim düğmeye bastım derse bizim için haberdir... Sayın Yılmaz, bize baskı yapacağına, zamanında bassaydı düğmeye... Ayrıca 'başkaldıran memeler' kimlerdir?.. Koalisyon ortakları mı?.. Ama meme iki tanedir... Acaba Bahçeli çekimser mi?" görüşlenne yer verdi!..

11:55: Başbakan Ecevit, operasyonda jandarmanın ilgilendiğinin hatırlatılması üzerine "Evet, bunu ben de duydum, sebebini merak ediyorum... Zaten ben MGK'larda da hep şaşırıyorum, aklımda Kara, Hava, Deniz Komutanlıkları kalmış, Jandarma'yı hep unutuyorum... Bır tür dördüncü büyük gibi birşey bu... Araştırma yaptıracağım, zaten bizım Hüsamettin Özkan, askerliğini jandarma olarak yapmış, mevzuya yakın bi insan" açıklamasını yaptı...

12:15: Dinç Bılgın, bir süre önce ceketini alıp çıktığı Sabah'a geri döndü ve "Bu ceketin bi düğmesi kopup burda kalmış... Basan oldu mu lan o düğmeye" diye bağırdı!... Mehmet Emin Karamehmet'in "Durduk yerde anza için bahane aramayın Dinç Bey... Nedir derdiniz?" diye sorması üzerine, Dinç Bılgin "Ecevit'le Demirel bile zamanla kanka oldu, Aydın Doğan'la ben neden olmayacakmışım!.. Gasteni geri ver bana Karamelek" diye bağırdı... Sabah'ın yazışlerinde "Bize ne abi patron kimse kim, biz internetten bişeyler indirip gasteyi yapmaya bakalım" görüşü ağır bastı!..

12:45: Mesut Yılmaz, eşi Berna Yılmaz'a "Kız ben sana demedim mi, karşıki dağlar candarma, candarma!" şeklinde bir cep mesajı gönderdi!..

13:00: Üst düzey bir bürokrat "Düğmeye basan Taffarel'in oğlu Dodo'dur!... Çocuk işte, yanlışlıkla basmış" açıklamasını yaptı... Dodo, Brezılya'da olduğundan dolayı görüşü alınamadı... Aynı zamanda yazar olan ANAP milletvekili Yılmaz Karakoyunlu, gelişmeler üzerine "Dodo'yu Beklerken" adlı bir oyuna başladığını belirtti...

13:20: Akit Gazetesi'nden yapılan açıklamada "Beyaz Operasyonu'nda düğmeye basan bizizl" denildi... Bahsedilen operasyonun, Beyaz Enerji değil, Zekeriya Beyaz Operasyonu olduğu anlaşıldı...

13:55: Bülent Ecevit ve Mesut Yılmaz, Gençlik Parkı'nda müzikli bir basın toplantısı düzenleyerek "Jandarma, biz sosyalistiz"i söylediler... Toplantıya soluk soluğa yetişen Devlet Bahçeli "Arkadaşlar, bu kadar da coşmayın... Yarın bugün MGK'da yüzyüze bakıcaz, yakmayın beni de durduk yerde" diye müdahale ettil..

14:10: Çok üst düzey bir askeri yetkili "Düğmeye kesınlıkle asker basmıştır... Çünkü her Türk asker doğar... Bu, bilimsel bir gerçektir" şeklinde konuştu...

14:30: "Fıller ve Çimen" adlı filmi 82. kez seyretmek üzere sinemaya giden Mehmet Ağar ve arkadaşları, fuayede açıklama yaptılar.. Ağar "Benden habersiz düğmeye basana da, kendine basılmasına izin veren o işbirlikçi, şerefsiz düğmeye de kırgınım" dedi!.. İbrahım Şahin ise "Bişeyimi kaybettiğim için hiçbi şey hatırlamıyorum... Neydi o?.. Hah, hafızamı kaybetmiştim ben... Bak şu hınzır hafızaya, nereye kayboldu acaba?" şeklinde konuşup koşarak uzaklaştı..

14:45: Fazılet Partisi'nde Gelenekçiler ve Yenilikçiler, birbirlerini düğmeye basmakla suçladı... Recai Kutan "Bizim ne işimiz olur düğmeye basmakla... O, genç işi... Manyeto çevrilmiş olsa, hadi neyse" şeklinde konuştu!..

17:00: Hükümet sözcüsü Şükrü Sina Gürel "Düğmeye basanın, atv'nin sabah kabusları Melike Öcalan + Vatan Şaşmaz ikilisinden birinin olduğunu düşünüyoruz" dedi!..

17:17: Üst düzey bır askeri yetkili tarafından "Vatan bir bütündür, şaşırtılamaz" açıklaması yapıldı!..

Akşam Sefası

LOMBAK

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

BESSAMEEE MUCHOOO..!.

BEN DE YAPICAM BE'

EHE EHE EHE

YAV SRAR ETMEYİN, BEN ANLA-MAM... EHE EHE !.

HADİ BE MUHSİN ABİ GEL ALLAH AŞKINA... BIZ BİLİYOZ DA MI, AMELİYAT EDİYOZ SANKİ ?!.

Paranoya

HIMM... RÖNTGENE GÖRE, KÖTÜNÜZDE ENFEK-SİYON VAR. AMA MERAK ETMEYİN, İLAÇ TEDA-VİSİYLE BİR AYDA GEÇER..!.

HEEY MÜJDEE!.. RÖNTGENLER KARIŞ-MIŞ!... DOTÜNÜZDE ENFEKSİYON YOKMUUŞ..!.

AAAHH! AAHHH!

VAY BE!.. İKİZLERİN AYNI ANDA ACI HİSSET-TİKLERİ DOĞ-RUYMUŞ KA!.

İSKİ

GEÇEN AYKİ İSKİ FATURANIZI ÖDEMEMİŞSİNİZ KURUMUMUZ BOKLARINIZI GERİ İADE EDİYOR... GİR İÇERİ BOŞALT OĞLUM..!

HEY SELAM! BEN YAKIŞIKLI PRENS... PAMUK PRENSESİ ÖPMEYE GELDİM..!.

PAMUK UYANINCA BAYAA ŞAŞIRA-CAK' EHE EHE..!.

lombak@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

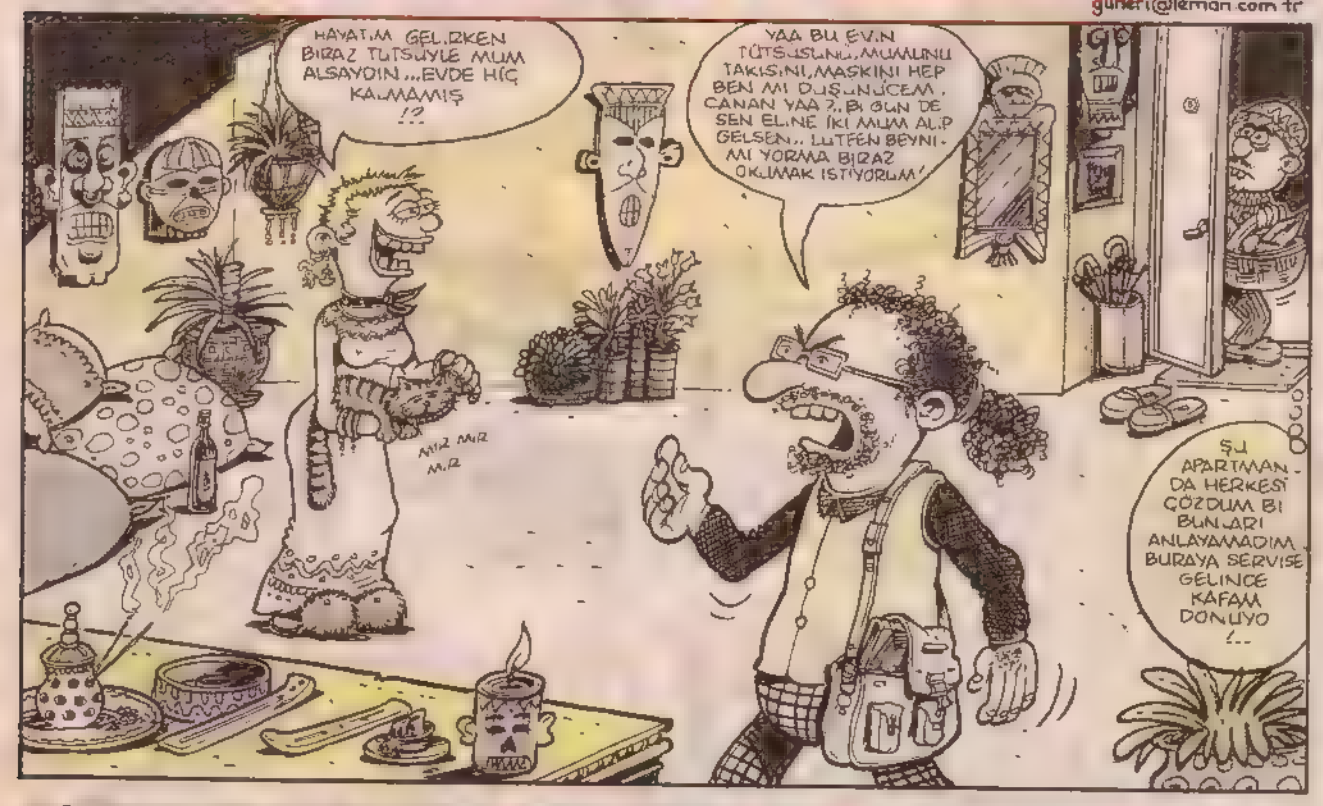

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Akyumsefası

Açık Büfe

met üst

bir tahayyülün savunusu

bildiğiniz gibi yayın yönetmenliğini altı yıla yakındır sürdürdüğüm aylık kültür-fizik dergisi **Öküz**'de, çizer arkadaşım **rewhat arslan**'a beraber bir süredir **İncelikler** üst başlıklı bir sayfa hazırlıyoruz.

her sayıda **ece ayhan, fazıl hüsnü dağlarca, eşber yağmurdereli, can yücel, neyzen tevfik, mehmet akif ersoy** gibi bu ülkenin özel insanları üzerine yarı gerçek, yarı fantezi hikayeler anlattık bu sayfalarda. bugüne dek konu edindiğimiz hiçbir kişiden aleyhte bir tepki almadık, aksine hep övüldük.

Öküz'ün 2001 ocak sayısında da şair **Attila İlhan**'ın **"pia"** isimli şiiri ve bu şiirin ismini şairin nasıl, nereden bulabileceği üzerine bir fantezi kurduk. bu fanteziyi kurarkenki dayanağımız elbette yine şairin kendi anlattıklarıydı. **"pia"** şiirinin de içinde bulunduğu **Sisler Bulvarı** adlı kitabın arka sayfalarında yer alan **"meraklısı için notlar"** bölümünde şair bu şiirleri yazmasına neden olan ruh hali ve gerekçelerini bir bir anlatmış zaten. biz de bu notlar'dan yola çıkarak bu fanteziyi kurmuştuk. işte **"meraklısı için notlar"** bölümünde şairin **Attila İlhan**'ın **"pia"** şiiri için yazdıkları: **"mecidiyeköyü'ndeki evde başlanmış, otobüste sürdürülmüş, taksim'e geldiğimde bitirilmiş bir şiir. vatan'ın sanat yaprağı'nda yayımlandığını düşünüyorum. inanılmaz yaygınlıkta bir şiirdir. pia adı sandallara, dolmuşlara, ağır kamyonlara konulmuştur. radyoda reklam programlarına girmiştir. şimdi düşünüyorum da, yıllarca sonra 'böyle bir sevmek'te tekrar döneceğim, bir türlü elde edilemeyen hayaldeki sevgili theme'nin, şiiri bu derece etkili kıldığını daha iyi görüyorum. başı bereli, yağmurluklu genç kız tipini 'moda' eden de, bu şiir olmuştur ya!"**

bütün bu verilerden sonra sayın **Attila İlhan**'ın da **elmadağ**'daki divan pastanesine düzenli olarak gittiğini bilen herkesin, hemen bu şiir ile pastanenin yakınındaki kocaman **PİA** tabelası arasında bağlantı kurması ve bir fantezi üretmesi kadar doğal ne olabilirdi ki! zaten yazılan metin de tamamen şairin anlattığı şeylerdi

ve dergi yayınlanır yayınlanmaz çeşitli çevrelerden pek olumlu tepkiler aldık. herkes bu masum, keyifli ve yaratıcı fanteziden hoşlanmıştı. daha sonra 3 Ocak 2001 tarihli **hürriyet gazetesi**'nde sayın **Doğan Hızlan**'ın köşesinin yanında bir haber çıktı. bu haberde zerrece bir hakaret hissetmedik, yalnızca sayın **Attila İlhan** adına **"ancak bir öküz bu şiiri böyle yorumlayabilir"** gibi bir yorum vardı biz de zaten dergimize gururla **Öküz** adını koyduğumuzdan hiç alınmadık buna, aksine sevindik. çünkü **"pia"** şiirinin de içinde bulunduğu Sisler Bulvarı kitabında sayın **Attila İlhan, Öküz** için de bir şiir yazmıştı. tüm bunların ötesinde hele hele üst başlığı zaten **"İncelikler"** olan bir sayfada kurulan bu fantezide hakaret unsuru aramak kötü niyetten başka ne olabilirki?

işte bu kötü niyet 8 ocak 2001 tarihli **radikal** gazetesinde **Arda Uskan**'ın köşesinde kendini açığa vurdu.

Arda Uskan bu olayı vesile sayarak **Leman-Öküz** dergisi ve çalışanlarına saldırıyor, **Gırgır** dergisiyle, **Oğuz Aral**'la kıyaslıyor, bizlerin dünyanın parasını kazanan sonradan görmeler olduğumuzu iddia ediyor ve haddimizi bilmemizi istiyordu. masum bir şiir fantezisinin bu noktalara neden ve nasıl sirayet ettiğini doğrusu biz çözemedik. bu kinin nereden kaynaklandığı konusunda da hiçbir fikir yürütemedik. **Arda Uskan** nedense öfkeyle yazdığı bu yazıda öncelikle teknik ve maddi bir hata yapıyor. eğer yazısını yazmadan önce biraz zaman ayırıp **Leman** ve **Öküz** Dergilerinin künyelerine bir baksaydı **melin üstündağ**'ın orada **"sahip"** değil de, sadece **"bir çalışan"** olduğunu görürdü. ayrıca **Öküz Dergisi** hakkında biraz önyargısız bilgi sahibi olsaydı **Öküz Dergisi**'nin adeta bir vakıf işlevi gördüğünü de bilirdi. dolayısıyla da ben ve arkadaşlarım için bahsettiği **"dünyanın parasını kazanan, sonradan görmeler"** sıfatı için de herhalde utanırdı. ayrıca karikatürcüler **Gırgır Dergisi**'nden itibaren her zaman dünyanın parasını kazanmışlardır. bu parayı da hırsızların, banka hortumlayanların, gazete ve dergilerinde değil, tıraş bu dergilerden kat kat fazla satan kendi dergilerinden kazanmışlardır. yani analarının ak sütü gibi helaldir bu para. **Leman** ve **Öküz** sokak çocuklarının dergisidir. **Öküz** hayatın ve sanatın özetlikle kenarına itilen insanlara, sanatçılara sahip çıkmıştır. **Öküz**'ün para kazanmak gibi bir derdi yoktur. kadrosunun çeşitliliğine ve sayısına bakılırsa vaktiyle dergi yöneticiliği yapan **Arda Uskan** bunu net olarak görebilir. ancak insanın bir kuyruk acısı varsa bu masum olayı bahane edip **Leman-Öküz** dergilerine ve çalışanlarına saldırabilir. açıkçası bu durum karşısında söyleyecek hiçbir şey bulamıyoruz. kötü söz söyleyene aittir demekten başka. **Arda** bey, 'Arda boylarına biz kendimiz geldik, dalgalar vurdukça biz şaha kalkık', sizin gibi hem küçük **ceylan**'a, küçük **onur a**, büyük **İbrahim erkal**'a **'sonradan görme senaryolar yazıp'** hem **'dünyanın parasını kazanıp'** hem de halkın bilinçaltını felç edip sonra da **radikal**'daki köşesinde entel yazılar yazıp bu bilinçaltını eleştiren birileri değiliz.

bu vesileyle gereksiz ve uygunsuz bir şekilde karşı karşıya kaldığımız sayın **Attila İlhan**'dan özür diler ve bu ülkede bir fantezinin savunusunun da yapılması gerektiğini bize öğreten bütün **"özgür kafalara"** teşekkür ederiz! saygılarımızla.

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

Barut ülkesinde hiçbir gün sıradan değildir... Gökyüzüne doğru bilinmez uzaklardan yankılanan ilahi ve tok bir ses, yine sıradan olmayan bir günün habercisiydi sanki.

OOOOOOOOO

PORTAKALIIIIIII SOYDUUUUUM... BAŞUCUMAAAA KOYDUUUUUUUM!..

BEEN BIIIR YAALAAN UYY... DUUR... DUUM!..

DUMAAA DUMAAA!

DUUUUM!..

HISSSS

SEÇİLDİ..

O SEÇİLDİ

AMA NE İÇİN?..

EEEY SEÇİLMİŞ İNSAAN... IŞIĞA GİİT... GÖREVİİİN ORADAAAA..!

IŞIK! ORADA İŞTE..

HIŞŞŞ...

ULU BİLGE DANDOLDEN-YUS'UN EVİ ORASI

EE... ULU BİLGE... ÖNCE GÖKTEN Bİ SES GELDİ VE SONRA ÜZERİME IŞIK ŞEYİ..

TAMAM TAMAM... BİLİYOZ... SEN SEÇİLDİN VE GÖREVİNİ BENDEN ÖĞRENECEKSİN..

SENİN GÖREVİN BIRADER... BAHÇEMDEKİ DOMATESLERE DADANAN ZARARLI TIRTILLARI YİYEREK YOKETMEKTİR... YÜZLÜNÜ EKŞİTME, İLAHİ GÖREVİN İYİSİ KÖTÜSÜ OLMAZ. HADİ GİT ŞİMDİ...

Seçilmiş insan domatesler arasına yerleşir ve tırtılları tek tek yiyerek yoketmeye koyulur...

İYİ OLDU BU, İYİ... ŞİMDİ ADAM TUT, TARIM İLACI AL, BOK PUSUR... BİR SÜRÜ MASRAF... BÖYLE KAZMA Bİ HALK VARKEN KAFAYI ÇALIŞTIRICAN, YARARLANACAN HE HE...

NESKAYFENİZ ULU BİLGE..

OOLUM, GÖMLEĞİNİN ÜST DÜĞMESİNİ KAPATMAMIŞSIN, DEKOLTEN MEYDANDA.. TAHRİK OLDUM BAK ŞİMDİ...

GEL BAKIM... BİR SEÇİLMİŞ İNSAN DAHA BULALIM..

OOOOOOOOO!..

YINE MI?

YAA ŞUNDADIIR YAA BUNDAA! HELVACİİNİN KII... ZIIN... DAA...

BEN!..

AY PARDON! O DİİL.. BU, BUU... ŞU BAYAN...

A BEN

HIŞŞŞŞ

SALAK!.. SALAK... IŞIĞI DOĞRU TUTSANA...

PARDON ULU BİLGE YA..

SEÇİLMİŞ YAVRU, AY İNSAAN. ŞİMDİ ŞU SEÇİLMİŞ DÜKKANA GİİR... ORDAN DANTELLİ ÇAMAŞIR VE JARTİYER AAAL!..

HIŞŞŞŞ...

ÇAMAŞIR TUHAFİ

HIŞŞŞŞŞ...

SONRA DA IŞIĞA GEEL!..

BEN SEÇİLDİM DE... BUNLARI GİYDİM GELDİM.

TAMAM KIZIM... GEEL GEEL! SENİN GÖREVİN BURDA...

ÇOK ADİ YAA BU ULU BİLGE..

canbarslan@turk.net

barslan@kirman.com.tr

Komikaze

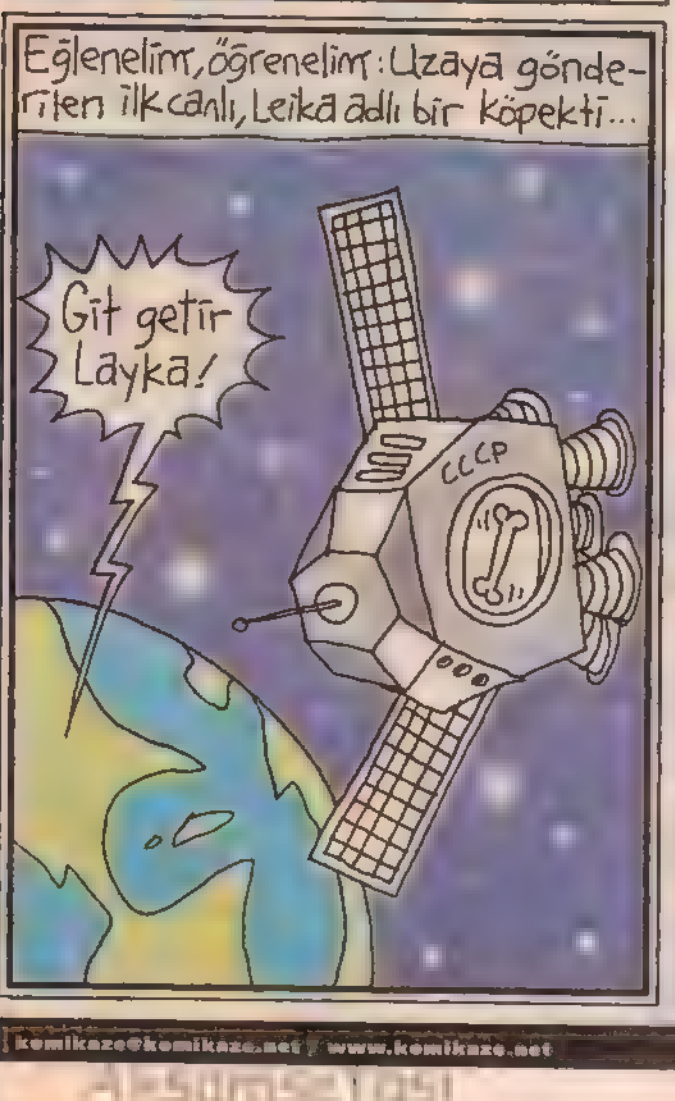

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Özlemin eskitad yok

ARDA USKAN

Metin Üstündağ, Öküz Dergisi'nde, Attila İlhan'ın "Pıa" şiiri için, esprili bir dille, şairin "Pıa" ismini yolda giderken gördüğü Pakistan Hava Yolları tabelasından aldığını, anlatmış. Her neyse, olup biteni önümüzdeki ay, Öküz Dergisi'nde anlatacak. İşte Arda Uskan, "bir şaire bu haksızlık yapılır mı" diye lafa başlayıp, Metin Üstündağ'ın üstünden de atlayıp, bakın lafı nerelere getiriyor: "Mizahın nerede durup, nerede durmayacağını, eleştirinin dozunu, dalga geçmenin erdemini bilmeyen bu insanlar artık canıma tak etti... Bu resmen saygısızlık. Leman, Öküz filan derken, bu işlerden dünyanın parasını kazanıp, ustalarıyla dalga geçmek hakkını kendinde bulan sonradan görmeler bunlar. Gün gelir Nazım'ın şiirleri ile de dalga geçerlerse hiç şaşmam" diyor.

Ortada bir dalga geçme asla yok. Ayrıca

Ökü
yapı
rın e
yaz
doru
zete
hın
zent
şek
olsa
mele

Bı
acab
hangi k
yorduk.
dalga g
Ya da d
"ayar ö
rım, kim
ve ayar
nız bası
ce belle
ayarları
Tabii biz
ayarımız
mahken
ğımsız b
hastalığ

Çok p
miş kişi

Kötülüğü Var Eden İçimizdek

Tutunmak istiyoruz hayata...Giden trenlerin peşinden el sallamak istemiyoruz, o trenlerin içinde olmak istiyoruz...Havalanan uçaklar bizi burada bırakıp nereye gidiyor, bilmek istiyoruz....Kalan değil, giden olmak istiyoruz...Ölümden sonra bir hayat yok, diye inandırdılar bizi. İnandık...Şimdi gitmeyip burada kaldıkça, gitmeyip olduğumuz yerde durdukça ömrümüzün kısalığı geliyor aklımıza.. Bu kısalık yüzünden ömrümüzün geride kalan saniyelerini sayıyoruz delice bir hırsla...

Hep yaşamak, hiç ölmemek istiyoruz...

Oysa bizi kalmak istemediğimiz yerde tutuyorlar. Birileri bir duvar ötede buralardan gitme hazırlığı yapıyor...Yarın gün başlayınca onları görmeyebiliriz. Daha dün yanıbaşımızda olanlar, yarın bizden çok uzaklara, bizim asla gidip göremeyeceğimiz, yaşamaya hak kazanamayacağımız yerlere gidebilirler...İşte en büyük korkumuz bu Yanı başımızda olduğunu sandığımız insanların bizi buralarda bırakıp, hayatın olduğu yere gitmeleri .Bizi burada, bu kurak, bu imkânsızlıklar,bu zavallılıklar ülkesinde bırakıp mutluluğa, zenginliğe, sevince, sonsuz ve sınırsız yaşamaya gitmeleri...

Giden burada kafanı kısırlaştırıp, hareketsiz bırakıyor sanki...Uzaklardaki hayat sonsuz bir akışkanlık içinde...Kalanlar ise donmuş bir özlem halinde, hep hayalkırıklığının pencerelerinden bakıyorlar uzaklara...

Uzaktakilere yetişme arzusu yeni korkular, yeni saptantılar yaratıyor.

Hayır, ürkmek istemiyorum yaşamaktan.Gücüm yerinde, bildiklerim var, kavrayış gücüm var...Yaşamak için kendime, kendi gücüme inanmak zorundayım...İşte her sabah, kendimi her hatırladığımda bunları söylüyorum içimden...Topla kendini, bırakma, sen aslında daha iyi şeyler yaşamaya layıksın, diyorum...Ama ben kendimle konuşurken trenler gitmiş oluyor...Uçaklar uzaklara havalanmış...Uzaklara, hayatın daha mükemmel, daha mutlu, daha zengin, daha güzel olduğu yerlere...

Ne yapsam, ne düşünsem mesafeler biraz daha açılıyor .Açılan mesafeler ömrümü sonsuz parçalara bölüyor .Açılan mesafeler kalbimi sonsuz parçalara bölüyor...Bir yanım burada kaybetmişlerle, tutunamayanlarla, dışlanmışlarla, çaresizliğimle kalıyor , bir başka yanım buraları unutmaya çalışıp uzaklara, mutluluğa, zenginliğe, daha güzel olduğunu sandığım yerlere arzulanıp,oralara yetişmeye çalışıyor...

Nasıl bir şizofrendir ki, bu hem burada, bütün kaybetmişlerle, tutunamayan, dışlanmış insanlarla birlikte aynı ortak kaderi paylaşıp bir başka yere gitmek isterken, bir yanım buradan uzaklara; daha zengin, zengin olduğu için mutlu ve korunaklı bir hayata gidenlerle birlikte olmak istiyor...

Ben en çok hangısıyım?.. İşte bu soruyu sorar sormaz o derin korku başlıyor...Sistemi değiştirmeye kalkışmadan önce bu derin korkumu anlamalı, bu parçalanmışlığımı gidermeliyim, biliyorum...

Gazeteler, televizyonlar çocuğu ikinci sınıf bir insan olmasın diye **Amerika'** da doğum yapan bir anneden söz ediyor...Anne,**çocuğum vizelerle, engellerle karşılaşmayacak, kendisini kanıtlamak için çok fazla uğraşmaya**

Bu anne
Ülkemi sevd
ni cehenner
da değilim b
san yerine
rum...Ama
sınıf insan
dünyanın ge
sında, paras
düşünüyor.
Uzakları,
yatlan özley
damganın a

Sadece A
de bile bana
okulu b irdi
şında eğitim
de, ülkenin
lıkla boğuşu
doğrulmaya
mamlayan i
lerine açılan

Geçen yıl
sinin **Ameri**
dan, **Ameri**
için **Aydın D**
kızlarına, **Şe**
hitap edildiği
Türkler... Ge
oluyor; geric
yanlar zavall

Biz burad
çalışırken, o
bir anda, **bo**
bize yetişem
kinleştikçe,
dan kaybede

Onlar bizi
başardıkların
nacaklar...Biz
zım gende
aşamadığımı
cak...Tamam
yacak varlıkla
yüzden işte
çırpındıkça k
damgalanmız

Bizler bizl
mik çarkları
günlerini kut
kemli güzelliğ
ler, hayalleri
kuyu, bu sus
tesi gün bir
York'a havala
yaşlanmayac
nın hakimi gi

...gisi ustaların saygı geçidi, merasim dergi, bu yüzden, tüm zamanla- satan edebiyat dergisi. Yazılan bir ız anlamını bile anlayamayan bu ü niyetlinin ismini, onbeşyıldır ga- ilerden tanımış olmalısınız. Mıza- durup nerde durmayacağını, ge- hanı gelmiş medya turşusu, yeni -artız, racon 68'in 69 kanadı, ne iş nım abi gazeteci bu zatı-muhte- ğreneceğiz artık.

ne çok uzun zamandır, bu hafta ninle dalga geçeceğimizi, acaba azarlarımıza soralım diye düşünü- ela, önümüzdeki hafta kimlerle tınız, bir liste gönderebilir misiniz? uzu ne kadarcık ayarlayabiliriz, bir en şeması" verebilir misiniz? Sanı- kında yazabilir, yazamaz, ölçütleri eleri, bunca yıl sadakatla çalıştığı- nasında kafanıza vurula vurula iyi- tir, hala yazmaya çalıştığınıza göre, te ezberlemiş, unutmamışsınızdır bağımsız bir dergi olduğumuz için, n yok, kafamıza göre ayar yapıyor, de sürünüyoruz. Medyamızda ba- rgi de olmadığı için bir "ayarsızlık" yoruz.

azanmaya gelince, biz burada yet- vana geliyoruz yine de çıkarttığımız derginin yüzde otuzbeşini patronunuzun dağıtım şirketi alıyor. Diğer yandan, kredi, reklam almadan, banka soymadan dergi çıkartmaya kalkmayın. Çıkarttığınız dergilerde üç-beş milyon dolar reklam almaya pek alışıktınız. Ve bir de vergilerinizi düzenli öderseniz, aldığınız paralar rüyalarınızı sarsabilir, "böyle ticaret, pardon, basın emeği olmaz canım" deyip, başka bir iş arayabilirsiniz. Bizler bu ülkenin en çok satan dergisini çıkarttığımız halde, ne de olsa acar bir gazeteci olursunuz, muhasebemizi size açıyoruz, bir şartla, sizler de genel yayın yönetmenlerinizin maaşını söyleyeceksiniz. Epeyce zor duruma düşersiniz. İşte hasbelkader fırıldağı döndürüp, bugüne kadar köşenizden kovulmamışsanız. Bizim gibi hodri meydan çekip, değil nara atmak, şakımak için birazcık harbi, birazcık da "içtenlikli" bir insan olmanız gerekir. İçtenlik ve dürüstlüğe karşı dozunuzu ayarladığınız gün, okuyucularımızın bizi eleştirdiği gibi "neden yumuşak" yazıyorsunuz, daha sert, daha muhalif olun diye, siz de yırtınacaksınız...

Ama en önemlisi, biz, bize alenen, yüzümüze karşı küfretmeye kalkanlara, işte bu karşı yazıda olduğu gibi, duymazlık, görmezlikten gelmiyor, nacizane ciddiye alıyoruz. Peki, sizler, alenen yüzünüze karşı kufredildiği halde hergün, neden, kaleminizi, yüzünüzü "ben yapmadım, görmedim, kimmiş söyleyin, haa onlar mı?" diye köşe bucak saklanıyorsunuz"... **N.G**

CEZMİ ERSÖZ

...diyor...

...bu genç kadın gibi düşünmüyorum. ...inandırıyorum kendimi. Vizelerin ca- ...ımselere kişiliğimi kanıtlamak zorun- ...iyorum...Beni kabul etmeyen, beni in- ...nayan yerlere asla gitmem, diyo- ...derin bir şüphe düşüyor o an...İkinci ...n anlamını düşünüyorum...Kendimi ...ü kelerinde, o ülkenin insanları ara- ...ılksüz, kimsesiz bir Türkiyeli olarak ...ızgın bir damga gibi...

...güzel, daha zengin, daha mutlu ha- ...'ediğim an, alnıma vurulmuş bu kızgın ...ı ssed yorum

...'da, **Amerika**'da değil, kendi ülkem- ...ızgın damga vuruluyor...Hangi seçkin ...ruluyor....Kaç dil bildiğ m...Yurt dı- ... görmediğim soruluyor ..Ben ülkem- ...arında,bin bir sorunla, bin bir aksak- ...'am ayaklarımın üzerinde biraz olsun ...alarken bana eğitimini yurtdışında ta- ...arın kazandığı ayrıcalıklar, onların ön- ...uz olanaklar hayranlıkla anlatılıyor.

...**rt Koleji**'ni bitiren 132 kişiden elli iki- ...'üniversite okumaya hak kazandığın- ...ı en seçkin üniversiteleri bitirdikleri ...'in, **Ayşe Komili**'nin , **İsmail Cem**'in ...**geli**'nin oğluna "Genç Türkler" diye ...r söz ediliyor...Genç Türkler...Yani asıl ...calanlar eski ve işe yaramaz Türkler ...anlar, bu imkanların uzağında yaşa- ...ranşı kaybetmiş Türkler oluyorlar!..

...u ülkede olmadık sıkıntıları aşmaya ...ger defasında ve hiç beklemediğimiz ...**uğraşmayın, biz çok uzaklardayız, ...niz, bizim gibi olamazsınız; biz seç- ...kazandıkça siz dışlanacak, durma- ...sınız,** diyecekler bize...

...hayatta durağan ve donmuş kıldıkça ...uzun bir yol aldıklarına daha çok ina- ...aybedişimizle varolacaklar onlar...Bi- ...a korkularımız, çektiğimiz ıstıraplar, ...runlar onların hayatlarını doğrulaya- ...ok edeb lecek olsalar, anlamı kalma- ...ı...Bizi bu halde tutmak istemeleri bu ... durmadan bizim gecikmişliğimizle, ...dişimizle, alınlarımıza basılmış kızgın ...lay edecekler...

...madan aşağı çeken bu ülkenin ekono- ...ında savrulup dururken ,onlar özel ...dan **Çırağan Palace**'da **Boğaz**'ın gör- ...seyredip, **New York**'u hayal edecek- ...ın bir tutkuya dönüşecek...Bu tut- ...gu bir an önce yatıştırabilmek için er- ...**corde** uçağıyla kâbeleri olan **New** ...aklar...Ve **New York**'u hiçbir kentle kı- ...kadar farklı bulacaklar...Orada dünya- ...ssedecekler kendilerini. Bir gökdele- nin çok özel döşenmiş suit bir dairesinde ışıklarla kaplanmış **New York** gecelerinden birini seyrederken **Paris** ve **Londra** bile onlara köyden farksız görünecek, büyülendikleri bu görkemli, bu muhteşem görüntüyle kıyasladıklarında İstanbul' un ancak bir mezra olabileceğini düşünecekler...

Elde ettikleri bu ayrıcalık, bu hakimiyet bir süre sonra onlara yetmeyecek, bunu biraz daha pekiştirebilmek için New York' un en yüksek binalarından biri olan **Donald J. Trump** kulesinde bir milyon dolara satışa sunulan muhteşem dairelerden birini almak isteyecekler...

Paranın peşinden amansızca ve durup dinlenmeden koşturulup, bu koşuşturma sırasında hayatımızla birlikte onurumuzu kurtarmaya çabalarken,ama ne tuhaf ki her ikisini de kaybetmeye doğru sürüklenirken onlar sınırlı sayıda üretilen kimi ürünleri elde etmenin yollarını arayacaklar...

Biz biraz olsun paraya sahip olup o parayla hayatımızı ve onurumuzu kurtarmaya çalışırken onlar tüm dünyada sadece dört bin adet üretilen ve sadece seksen beş adedi **Türkiye'ye** ithal edilen ve seri numaralı, tanesi beş yüz dolardan satışa sunulan **Jean Paul Gaultier** markalı gözlüklere, tüm dünyada bin, **Türkiye'de** ise yalnızca on iki kişinin 1999 dolara sahip olabileceği kronometreli **Seiko** kol saatlerine sahip olmak için birbirleriyle yarışacaklar...(*)

Dolmakalemler, zeytinyağları, takım elbiseler, vazolar, akla gelen her şey kendilerini biraz daha özel ve ayrıcalıklı hissetsinler diye sınırlı sayıda üretiliyor çünkü...Girtiklen sinemada ithal malı şampanya ikram ediliyor, kartlarına sahip oldukları mağazalara uğrayıp üzerlerine bir şeyler bakmak istediklerinde firmaya ait araba özel şoförüyle birlikte evlerine kadar gönderiliyor...

Elli bin dolarlık 4x4 jeeplerinde dolaşırken yollarda yürüyen, duraklarda bekleşen insanlara küçümseyerek bakıyorlar...

Biz ülkemizde kitabın pahalı olup olmadığını tartışırken, onlar **Pera Palas Oteli**'nde yapılan bir kokteylde 3500 marka satışa sunulan **"Anılarda İstanbul"**, adlı kitaba sahip olabilmek için özel çaba gösteriyorlar...

İstanbul'da hava kapalı ya da soğuksa farklı bir iklim yaşamak için jet uçaklarıyla **Antalya**'ya akşam yemeği yemeğe gidiyorlar....

Televizyonlar onların eğlence dünyalarını gösteriyor, gazeteler onların yeni yılı hangi ülkede geçireceklerini yazıyor...

Tiksinti ve nefret dolu bir büyülenme ile seyrediyorum onların hayatlarını...Can sıkıntısı ve hasetle...Hayatı bir kanser gibi saran bu adaletsizlik herkes gibi beni de zehirliyor...

Tutunmaya, hayatımı ve onurumu kurtarmaya çalıştığımda karşıma hep onlar çıkıyor...

Ve onlar karşıma ne zaman çıksalar, içimden yoksulluğa batmış bu ülkede böylesine zengin, böylesine ayrıcalıklı olmak büyük bir suçtur, denn kötülüktür diye bağırmak, taşıdıkları bu suçu hatırlatmak için onları kıyasıya sarsmak, sarsmak geliyor içimden onları... Onları öfkeyle sarsarken içimdeki zehirden, içimdeki nefret ve tiksinti dolu büyülenmeden kurtulmak istiyorum.

Çünkü hayatlarından, o ayrıcalıklı, özel dünyalarından sızan imkanlar, hazlar ve o vaatler derinleştiriyor bu büyülenmeyi...

Bu büyülenış bölüyor ömrümü sonsuz parçalara...Bu büyülenış bölüyor kalbimi sonsuz parçalara. Bu büyülenış benliğimi kompartımanlara ayırıyor. Bir yanım eşitlikçi,demokrat, adaletten yana; öbür yanım tiksinti ve nefret dolu büyülenmeyle hep uzaklara yetişmeye çabalıyor...

Uzaklardaki o zenginlik düşleri, o hazlar, o vaatler, bir gün yaşamayı umduğumuz o ayrıcalıklar yüzünden kim bilir ne çok baskıya, itilmişliğe, ne çok zorbalığa boyun eğmişizdir...

İşte asıl bu parçalanma onların suçlu ve kötücül hayatlarını haklı ve meşru kılıyor...

İşte bu yüzden yılbaşı gecesi **Taksim Meydanı**' ndaki o lüks otelde eğlenenlere bağırıp çağıran, otelin camlarına taş atan o öfkeli, o kara kalabalıkta kendimi aradım...

İçimde yıllardır taşıdığım ikiyüzlü nefret ve tiksinti dolu büyülenme onlarda da vardı çünkü ...Camlara taş atıp, içerdekileri yuhalarken, **sizin yüzünüzden bu hale geldik,** diyorlardı...Otelin içinde eğlenenleri doğruluyordu bu öfke dolu yakanşlar,çığlıklar...

Dışardakiler içerdekilerin o suçlu ve kötü dunyasına karşı değillerdi; sadece dışarda olduklarına isyan ediyorlar, içeri alınmak istiyorlardı...İçeri alınsalar belki de bütün öfkeleri bitecekti...İşte asıl sorun buydu...İçeri alındığımızda ansızın sönen öfkemizdi asıl sorun...İçeri alındığımızda karşı çıktığımız şeyle bir anda uzlaşıp barışmamızdı...

Kim bilir...O otele bir gün, girebilme adına kim bilir aramızdaki kaç kişi anında vazgeçerdi öfkesinden... Ama yakındır... Şehrin kalbine doğru öfkeli ve sıcak bir kanın akmaya başlaması yakındır...

Ama bu kan lüks otellere ne olursa olsun alınmak isted ğinde, suç ve kötülük dolu hayatlara karşı çıkmayıp onlardan pay istemeye kalktığında, dünya bugün olduğundan daha kötü olur...

Suç ve kötülük kurşun geçirmez camların ardında eğlenen insanlarda değil sadece...Suç ve kötülük tek tek hepimizde...Çünkü hepimiz aynı zincirin halkalarıyız...

O öfkeli ve sıcak kan şehrin kalbine doğru akadursun. O kanda, o kalabalıkta kaç kişi hazır önce kendini yıkmaya...

Bu suçu ve kötülüğü içimizdeki o şey var etti: O tiksinti ve nefret dolu büyülenme...

(*) Rıfat. N. Bali. Birikim Dergisi: Sayı 13

* **Samsun...** 13 Ocak Cumartesi günü saat 13:00-19:00 arası **Samsun Dünya Kitabevi**'ndeyim.
* **Balıkesir...** 20 Ocak Cumartesi günü Balıkesir'de saat 13.30, 17.00 arası Üniversal Kitapevi'ndeyim..
* **Bakırköy...** 27 Ocak Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası **Bakırköy Carusel'de, Net Kitabevi**'ndeyim.
* **Akşehir...** 2 Şubat Cuma günü saat 15:00-19:00 arası **Akşehir'de, Akşehir Belediyesi Toplantı Salonu**'ndayım. Söyleşim ve imza günüm var.
* **Ankara...** 3 Şubat Cumartesi günü saat 14:00-19:00 arası **Ankara, Yüksel'de İmge Kitabevi**'ndeyim...
* Zeynep Murat, Sabri Özdemir, Şirin Yılmaz, Özge Evcin,Esra Şahin, Adem Yıldırım,Ali Erdal, Murat Ural ,Başak,Murtaza Yektaş Küpra Paçarız, Özgür Tarakçı, I. Doruk, Tuncay Kandemir, Nazırhan Turan, Damla Toğlu, Derya Duman, Dilek ve Filiz Kocal, Senem Dalay. Gülçin Keskin, Fulya, Emel, Tuğba Gencer. Saliha Yayla... Mektuplarınızı aldım sevgiyle
* Zeynep Akkuş, Başak Köse, Alper Tan, Doğan Akhanlı, Emre Ütenler, Gülçin, Görkem Akgün, Rasim Karayel,Nurcan Bozkurt, Mürvet Tellaş,Bora Baysal, Devrim Akcan,Ali Bir,Şengül Bozkurt, Neslihan,Filiz Özgül, Damla Toğlu. Evrim Kaya,Serhan İşsever Asım,Siyasi,Gülşah, Özge Özgüvenç,Meltem Işık, Birgül Işık, Demet Arı, Ali Cem Seber Aylin Güler, Abdullah Köktürk, Senem Tezar, Yılmaz Ergül, Elvan Dödkaya, Uğur Korkmaz, Ulkan Akbaş, Orhan Göte, Çiler, Murat Dilmentaş Alev Çetinkaya, e-maillerinizi aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

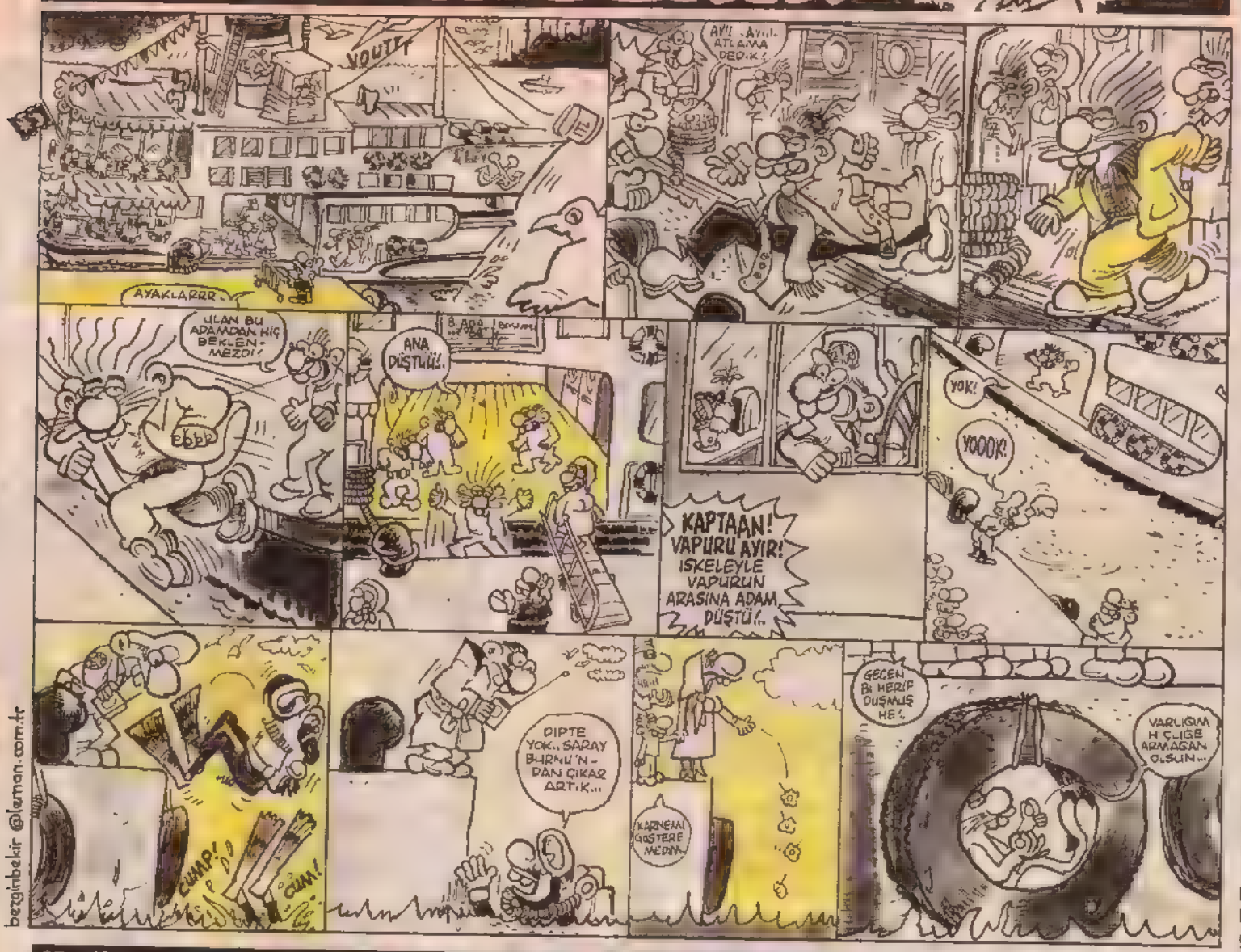

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Vicdanlar tatilde!

Türkiye Katilya ve de Tatilya!

Türkiye katil ve de tatil cenneti!

Katil cenneti olmasa katillikten yargılananlar milletvekili, hatta bakan olur mu?

Tatil cenneti olmasa yılın neredeyse üçte biri tatil olur mu?

Türkiye'de tatil yapmayanlar sadece katiller!

Onlar yılın her günü, günün her saati mesaideler!

Derin devletin katilleri, "trafik canavarı" denilen yolların katilleri, "kader kurbanı" denilen binlerce katil ve de onbinlerce potansiyel katil...

Onlara yok tatil!

Ancak bundan daha da önemlisi Türkiye'de **vicdanlar tatilde!**

Büyük bir postanemizde olanları TV'lerde gördünüz herhalde?

Bir insan aniden ölüyor, ama postanedeki kalabalık sanki hiçbir şey olmamış gibi adamın üstünden atlayarak kendi işini bitirmeye çalışıyor.

Gözünüzün önünde ölen bir insan bile vicdanınızı harekete geçirmiyor, çalıştırmıyor ise demek ki vicdanlar tatilde!

Cezaevlerindeki siyasi mahkumların yakılışını TV'den naklen seyredenlerin buna tepki göstermemesi vicdanların tatilde oluşunun bir başka kanıtı değil mi?

Vicdanı tatilde,planlar polisteki en acımasız işkenceler naklen yayınlansa en ufak bir tepki gösterirler mi?

Ne insana yapılan zulme karşı harekete geçiyor vicdanlar ne de doğaya yapılan zulme karşı.

Doğayı zehirleyip kirletip öldürüyorlar, duyarsızız.

İnsanları yakarak, işkence ederek yok ediyorlar, duyarsızız.

İnsanlık mı bu?

Bu ülkede 70 milyon insan yaşıyor, ama insanlık yaşıyor mu?

İnsanlığın öldüğü bir ülke insanlar için yaşanılır bir ülke olamaz.

Yaşanılır bir ülkede **insanlar ölümlü olsa da insanlık ölümsüz olmalı!**

Sudan Ucuz Kutsal Emanet

1840'lı, 50'li yıllarda sarayda muzik dersleri veren Hacı Arif Bey "şarkı formunu" (sözlü müziği) moda etti, sarayın en güzel kadınlarına aşık oldu, İstanbul dedikodularıyla sallandı, birgün Abdülhamit tahta çıkınca, Hacı Arif, bir zamanlar kucağına alıp sevdiği bu genç delikanlı için "Onun çocukluğunu bilirim" gibi, küçümseyici, olgunluğa yakışmayan, saray için çok şımarık bir cümle kullanınca, saraydan kovuldu, sonu oldu

Tanzimat dediğimiz yenileşme-batılılaşma hareketleri çoktan başlamış, gayrimüslimlere verilen sosyal haklar, ticaret hukuku gibi birçok batılı kurum toplumda birşeyleri değiştirmeye başlamıştı. Muzığın geleneksel kurumları saray ve Galata, Yenikapı Mevlevihanesi'nden Hacı Arif'ın sanatkar tavrına eleştiriler başladı. Muzığın geleneksel kurumları, saray ve mevlevihaneler, yuksek kültürü temsil ediyordu, aşağı tabakaların kültürüne, ya da yozlaşmaya karşı ahlakı korunma yöntemlerine sıkı sıkıya bağlıydılar

Diyelim Hacı Arif Bey'in akşam aklına gelen besteyi daha soğumadan dinlendirmeden sabah söylemesi, bir bestenin oluşumu için kafi değildi. Ya da bir bestenin, heryerde okunması, herkese okunmasının, (edep, erkan) usulleri vardı, veya bir beste (sanat eseri) sanatçının dudağında-kalbinde mevsimler yaşamalıydı ve bir şarkıyı herkes söyleyemezdi, bu yüzden sanatçılar eserlerini bilmedikleri-güvenmedikleri hiç kimseye vermez, kıskançlıkla saklardı, sırf bu yüzden kaybolmuş binlerce eser vardır Aynı eseri, baharın coşkunluğunda söylemek başka, annenin ölümünde, hüzünlü bir günde söylemek başka, şarkıların da bedenin iklimiyle ilişkisi vardı, çünkü nota yoktu, hangi haleti ruhiye içinde söyleniyorsa o şarkı, oydu. Ne sahne vardı, ne seyirci, sahne-seyirci ilişkisi yoktu.

Geleneksel kurumların anlık heyecanlara tepki duyması, değerler sisteminin (ahlak kurallarının) tartışılmaya başlanması demekti, çunku fantastik söz ve heyecanlar, iğrenilecek basitlikte sayılıyordu. Saraya yabancı müzisyenlere gelen hafif marş ve şarkıları dinleyen Dede Efendi, ne var bunda deyip, biraz da gösteri olsun diye, tuvalete gidip gelene kadar, beş-on dakika içinde "Yine bir Gulnihal, aldı bu gönlümü" parçasını besteledi. Şarkının söylendiği mekanla da ilişkisi vardı. Tekkede ilahi bir bayram yeri gibi derin bir sarhoşlukla toplu bir vecd (kendinden geçme) içinde herkesin ruhunda cümbüş eden bir zafer şenliğiyle söyleniyor. Dergahtan yetişen sanatçı, konakta, yalıda, sokakta, paşanın, beyin, Mısır sultanının ayağında ya da sokak kahvesinde şarkı söyleyebilir miydi? Tanrı'nın özünün (manaların) saklı olduğu inanılan o melodilerin parlaklığı, ölümcul bir hastalığa, uğursuz bir müziğe doğru dönüşmeye mi başlamıştı?

Diyelim, Mısır sultanı keyfince alem yapıyor, akılalmaz binaltın gibi ücretler verip, sanatçıları kapısına getiriyor Sanatçıları ayağına kadar getiren gucunu gördükçe, kendi de sarhoş oluyor, Mısır sultanının binaltınını, övgüsünü, sofrasını, şaşaasını gören sanatçılar da henüz şarkı söylemeden bu yüksek "itibarla" sarhoş oluyordu

Hatta, bir zengin ya da Mısır sultanı, kendi uydurduğu (bestelediği) bir şarkıyı ihsanlarıyla okutabiliyor. Şarkıların kalitesi düşüp, ayağa düştükçe, aşağı kültürler (geniş kitleler) de, doya doya bu ucuz şarkıların üstüne atılmaya başladı Artık "haz" şarkının içimizi döken ezgisinde değil, şöhretin imtiyazıyla toplumsal merdivenden yükseldiğini sanmak, sanat eserinin tamamen dışında, gözalıcı, yakıcı bir sosyal kuvvet hissetmek. Bugün bile, fukarasından zenginine, iyi bir şarkıcı değil şöhretli bir şarkıcıyı düğüne getirmek, sosyal iktidarın ölçüsüz görgüsüzlüğünun en buyuk göstergesi.

Tanburi Cemil, her yerde söyleyebiliyordu ve herkesi şaşırtıyordu, söyleyemediği tek yer "stüdyo", kayıt alınırken o suni ortama bir türlü giremiyor, iğreniyordu, bu yüzden bugün elimizde Tanburi Cemil'in yeterince kaydı yoktur.

Gelenek için sanat, ahlaki alışkanlıkların ta kendisiydi, tehlikeli iç derinliklerdeki şeytani kovalamacayı manevi bir soğukkanlılıkla, (sükunetle) gidermenin sanatıydı, kötü zevklerden kurtulmanın aşırı haykırışları dizginlemenin tek yolu. Bir Rus atasözüydü; şarkı söylemeyen insan ölur. Kendine eziyetten hoşlananlar, varsın söylemesin Hergun ucuz tat veren sözlerden kaçıp son derece uzak ve son derece derin suların şarkılarına atılmamızın sebebi, popüler huzursuzluğun artık hepimizi yıkmakta oluşudur.

20 yüzyılın başında gramafon gibi modern kultür endustrisinin teknolojisi topluma girdiğinde, artık sanatsal beğeni, sanatın ahlakı, geleneksel kurum ve hocaların elinden çıkmış, piyasanın (kapitalizmin) otoritesine girmişti. Eserler kaydedilebiliyor, notaya da yazılabiliyor, canı çeken herkes, ruhunu kaybetmiş bu eserleri sunileştirip eski asil ruhunu unutmakta olduğunu anlayamadı.

Aslında, 1850'lilerden 1920'lere sanat muziği populeşirken altın bir çağ yaşamıştır, en sıkı eserler bu dönemde bestelendi, toplumsal kötuluk ve çürüme büyüdukçe, beyinleri tel tel söken melankoli en aşırı imkanlarını kullanıp, tamamiyle insan ruhunu kızdırıp vereme, ince hastalıklara surukleyecek güçteydi. Tanburi Cemil'den, bu zehirli melodileri bir akşam vakti dinlemek demek, sabaha çıkmamak demekti. Zehri içen halkın kendisiydi, Tanburi Cemil de artık her yerde söyleyebiliyordu. Canı istediğinde bir kahve önünde, canı istediğinde sokak ortasında. "Popülerleşen" zehrin kendisiydi, Balkan bozgunundan sonra cepheden cepheye koşan halk, yurdunu saran tehlikeyi kalbinin derinliklerindeki en acımasız tele dokunarak, bu telin nağmeleriyle unutmak (uyuşmak) istiyordu.

Bugün yere göğe koyamadığımız bu şarkılar, koskoca bir imparatorluğun çöküş anında insanımızın yere göğe sığmayan vaveylasından (ahh'larından) acı yüzlü tatlı bir ay ışığı gibi dilden dile dolaşmış, asla boş ve anlamsız bir söz, asla saçma bir melodi taşımadan dudaklardan İstanbul semalarına dalgalanmıştır.

Popülerleşmesinin diyeti olarak da, tam techizatlı dediğimiz incesaz takımı gitmiş, yerine ucuzundan, her toplantıda, her meyhanede rahatlık ve kolaylıkla fasıl

Devamı 13.Sayfada

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

YALAN DÜNYA- KABRE SIĞMAZ! (Yalan da banamı yalan)

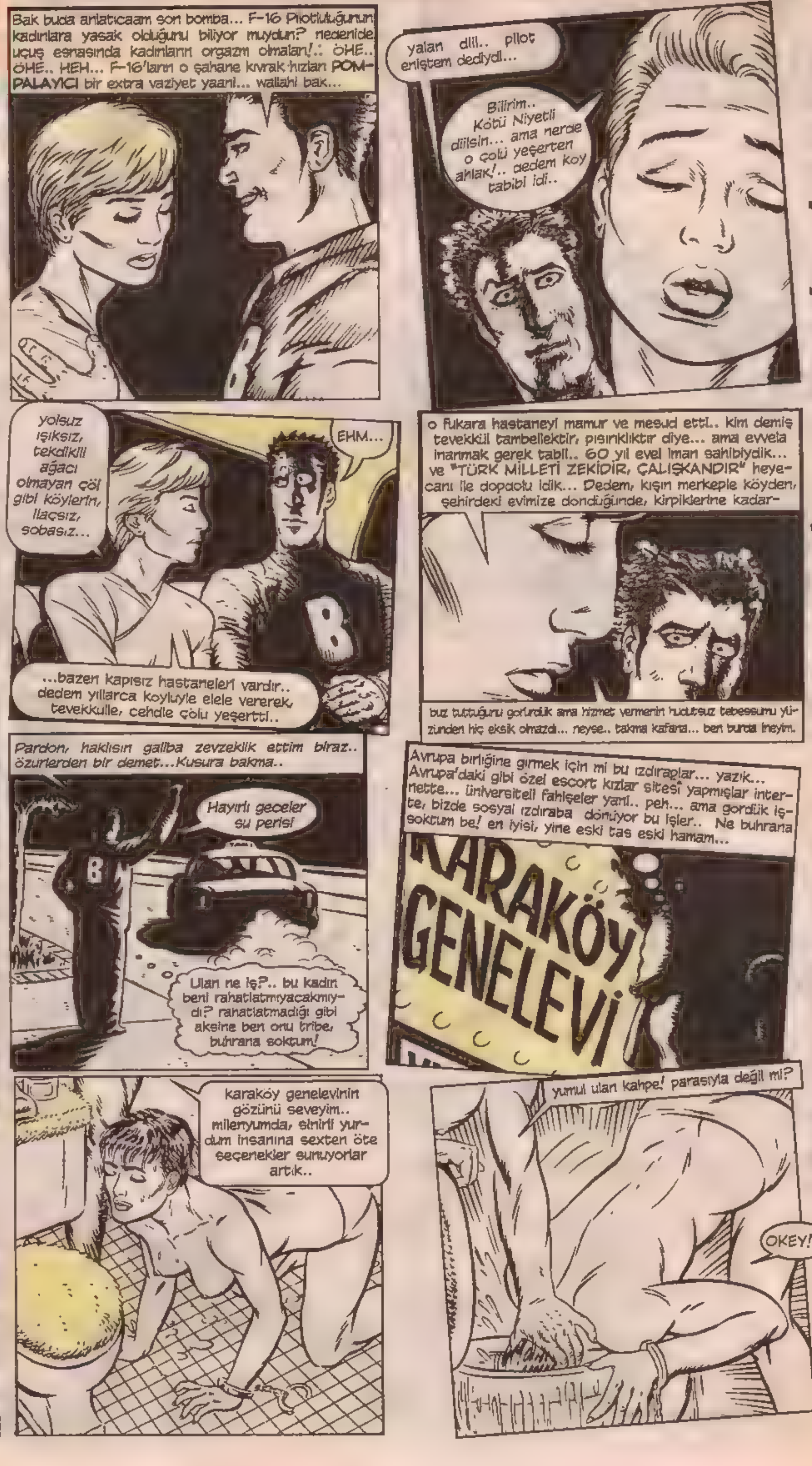

ATOM! Ocak sayısı alınır... almazsanızda alınmam.

feyhan@leman.com.tr

BAYIK GÜLÜŞ

FEYHAN GÜVER

YATAKTA BIRAZ AÇILIP SAÇILMAK İSTİYOM... CİLVE YAPMAK İSTİYOM AMA BİŞEY SANKİ BENİ TUTUYO..!

BU İSİMLE OLMAZ **SAKİNE** ABLA... OLMAAZ...İSMİNİ ALEV YAP... FETTAN YAP... ÖYLE ATEŞLİ HAREKETLİ Bİ İSİM BUL KENDİNE...

HATIRLIYON MU İSMAİL... ESKİDEN BENİ EL ÜSTÜNDE TUTARDIN...

ŞİMDİ ELİNİN ALTINDA OLAYIM YETER Dİ Mİ..? Dİ Mİİİ..?!

PONK...

ŞU HALİNE BAK.. RASTGELE YAŞIYORSUN.. HAYATINA BİRAZ ÇEKİ DÜZEN VER.. PLAN PROGRAM YAP... YAPACAKLARINI ÖLÇ... BİLÇ.. TART...

HAYATIMI CETVELLE, PERGELLE YAŞAYAMAM... HEM NE YAŞAYACAĞIMI BİLİRSEM SIKILIRIM... NE ÇIKARSA BAHTIMA..

GEÇEN GÜN BANKADA KADIN ADIMI SORDU, AY Bİ TÜRLÜ HATIRLAYAMI.. YORUM... DÜN NERMİN'LE BULUŞACAKMIŞ.Z, UNUTMUŞ GİTMİŞİM..

AKŞAM BÜTÜN MUSLUKLARI AÇIK UNUTMUŞUM SABAH KALKTIĞIM DA DIŞ KAPI ARDINA KADAR AÇIKTI.. KAPAMAYI UNUTMUŞUM

SİNAN BENİ TERKETTİĞİN DEN BERİ ÇOK UNUTKAN OLDUM.

O ADIYI NASIL UNUTUCAM BİLMEM...

DİLİNE YAZIP NOT ALAN Bİ DANGALAK BU HERİFİ GÖRDÜM!

DENGELİ BESLENME KAAN ERTEM kaanertem@leman.com.tr

ULAN SELAMİ', BANA SAFARİYE GİDİ'. CEZ DEDİN, DUNYANIN PARASINI VERDİR DİN, GELDİK BURALARA, NE BİR ASLAN GÖR - DÜK NE BİR TİMSAH.. BARI OLDU OLACAK, KAZIR GELMİŞKEN O ÜSTSÜZ KABİLE KIZLARINDAN YİYELİM BİR İK TANE, ZENCİ HESABI

PARA DA KABUL ETMEZ ONLAR.. BİR İKİ BONCUK VERDİNMİ İŞ HALLOLUR.

SİZ KIZLARI YEMEDEN BEN SİZİ YİYEYİM DE AKLINIZ BAŞINIZA GELSİN!.. ULAN NE PİS BİR İKİLİYMİŞ - SİNİZ BİZ BE?.. NERDEN ÇIKTINIZ KARŞIMA?

YAHU HIRSIZLIĞIN DA BİR ADABI VARDIR KARDEŞİM!. HIRSIZ DEDİĞİN ADAM ÇALAR GİDER.. ŞU HALE BAK... BU NASIL KAKADIR? BU NE BİÇİM ÇİŞTİR? ANLAYAMADIM Bİ TURLU!

ZABIT TUTU .... AH!.. AMAN

ULAN MAKOSEN AYAKKABI İLE YÜRÜ - MEKTEN ANAM AĞLA - DI ARKADAŞ YAA!. ÜNİVERSİTE HARCIRAHİY - LA ANCAK BU KADAR ŞEKİL YAPABİLDİM. NAPİM? HERİF - LER DE SPONSORLU, MİPON - SORLU Bİ DONANIM YAP - MIŞLARKİ GÖREN MARS'I FETHEDİYO - LAR SANIR!

ARKADAŞLAR AZ SONRA KÜÇÜK BİR MOLA VERECE - GİZ - BEN DE CİPİESİ KULLANARAK YÖNÜ - MÜZÜ BELİRLEYECE - ĞİM MAĞARANIN ALT KESİMLERİNE MOLADAN SONRA İNECEĞİZ!.

Arşivistan

Baştarafı 11. Sayfada

Sudan Ucuz Kutsal Emanet

Nihat Genç

yapabilecek "kabasaz" takımı denilen üçlü, kanun, tanbur bir de darbuka, salgın gibi moda oluverdi...

1940'lı yıllarda, devletin sanat müziğine karşı koyduğu yirmi yıla yakın yasak kalkmış, radyoların anadolu kasabalarında yaygınlaşmasıyla ikinci bir altın çağ yakalamıştır Bu uzun süren yasak döneminde halk, Mısır filmlerindeki şarkılara koşmuş, birçok ünlü bestekarımız da bu filmlerin müziklerini yapmıştır. Münir Nurettin ve Tanburi Cemil'in oğlu Mesut Cemil ve Saadettin Arel gibi teorisyenlerin büyük katkılarıyla İstanbul ve Ankara radyosu yeniden müziği "kurumsallaştırdı". Ancak, bu kurumların elinde yalnız notalar ve öğretmenler vardı. Eski, usta-çırak ilişkisi, meşk geleneği sürdürülürse de, (eleştirmen) teori eksikliği bu yeni dönemi yanlış değerlendirmiş, bu kurumsal çalışmaların adına topyekün Türk Sanat Müziği demişlerdir.

Oysa, müziğin yeniden kurumsallaşmasında ağır basan taraf nostaljiydi, klasik, (doğal kurumlarıyla) tümüyle ilişkisi kesilmiş sanat müziği tam da bu dönemde, arşivlenmiş, notalaştırma ve modern fizikçi, sesçilerle yeni baştan toparlanmaya başlamıştı. Adına sanat müziği değil "nostalji" müziği denilmiş olsaydı, daha çok rahat edecekti. Radyo sanatçıları işi sıkı tuttu, uzun süren yasağa karşı gizli bir itiraz, başkaldırı siyasetinin kuvvetiyle, devrimci cumhuriyete (faşizme karşı omuz omuza) inad ve hırsla ve asıl müziğimizin sanat müziği olduğu iddiasını pekiştirmek, yaygınlaştırmak için yola koyuldular.

Menderes ekonomisinin şehirlere sürüklediği türedi kasabalı zenginler, gazinolar, pavyonlarda işte bu muziğe koştu Türk sineması ve Türk müziğinin piyasası da bu dönemde coştu. İstanbul ve Ankara radyosundaki sanatçılar, sanat piyasaya düşüyor, diye can havliyle bağırdılar, piyasadaki Gönül Yazar gibi şarkıcılara "orospu" diye yerden yere vurdular, sonunda birinci sınıf üstad, kanuni, tanburiler, Gönül Yazar gibi piyasa sanatçılarının arkasında ekmek parası uğruna sıraya dizildiler Çünkü piyasa sanatçılarının arkasında medya vardı, bu sanatçıların aşk dedikoduları binlerce boş sayfayı zahmetsizce, ucuzundan dolduracaktı ve bu boş kafalar üzerinden kültürü ve sanatı yönetmiş olacaklardı

İlahi yatağı, Tanrısal sistemi çoktan iflas etmiş, olur olmaz bayağı bestelerle boğdurulmuş sanat müziği otuzyıl o gazino senin bu gazino benim piyasada süründükten sonra, hafif, kabasaz takımı, bir kanun, bir tanbur, bir de darbukadan oluşan üçlünün yeniden büyük bir bollukta tüm meyhaneleri istila etmesi, Özallı döneme rastlar!

III.Selim, Mustafa Kemal, Özal gibi tüm yenilikçilerimiz haklıydılar, geçmişten hızla kopmak istiyorlardı, ancak hepsinin zaafı, çok hızlıydılar. Özal'ın hızı gözünü kararttmıştı, koruma polisinden hayali ihracatçı, hayali ithacaatcıdan bir ekonomi, sonunda sıradan bir şeyh, bir hela bekçisi, tarihte eşi görülmemiş zenginlikte medya patronu, holding sahibi oluverdi. Geçenlerde tüm gazetelerin manşetindeydi, bir hela bekçisinin oğlu. Paris'in ünlü bir lokantasında düğün yaptı, Fatih Ürek, İbrahim Tatlıses, götürüldü. Cihana bir daha gelmeyi kimse hayal etmiyor, nezaketle konuşan tek bir insan kalmadı, gürültü heryeri kapladı.

Geleneksel kurumları, yoksulluk, cehaletin temeli gören Mustafa Kemal, dil, tarih, bilim, üniversite devrimlerinde çelik iradesiyle son derece haklı ve o derece hüzünlüydü, makasla kesttiği eski kurumların şarkılarını geceleri kafayı bulunca dinliyordu. Opera, tiyatro, çok sesli müziği on yıl gibi kısa zamanda Anadolu kasabalarına getirtmeyi düşündü. Bugünden baktığımızda, Mustafa Kemal üst kültür değerleri taşıyacak, yaşatacak, üst kültür alışkanlıkları edinecek bir zenginler sınıfı olmadan, bu batılı ve fazla abartılı klasik kurumların yaşatılamayacağını bilemezdi. Elli yıldır cumhuriyetin kurumları, yankısız dinleyicisiz boş sandalyelere, sivri, tiz seslerle yankılanır durur, halk da dalgasını geçer, İstanbul festivali ve Sevda Cenap And Muzik Vakfı gibi kurumlar üçbeş kişinin "hobisi", dört yüz-beş yüz kişilik bir hale içinde eğlenmekteler. Her mahalleden bir milyoner yetiştirmek isteyen cumhuriyet devrimcileri, 1940'lı yılların başında bir türlü yürümeyen ekonomik devrimin suçlusu olarak zenginlere meclis kürsüsünden bugüne kadar görülmemiş en ağır hakaretlerle, tehditlerle saldırıp, sonunda zenginleri, Erzurum'da taş kırmaya gönderdiler

Cumhuriyetin sertliği, onun ıstırabıydı. Bugünden bakalım. Mustafa Kemal gizli bir sosyalist gibiydi, kasabalıyı, köylüyü korumak için, demiryolu, buğdayı, şekeri, pancarı, bezi-basmayı koruma altına aldı, halkevleri, halk kültürü, okulu, en ücra köylere taşıdı Eşitlikçiydi, tabandan kalkınmanın yollarını aradı. Oysa, bu imkanları tümüyle liberallere verseydi, kapımıza kadar gelmiş Fordlara, zenginlere imkanlar uçsuz bucaksız serbestlikle açsaydı, ülkemiz zengin bir sınıf yaratabilir miydi, (Koç ve Sabancı, iki köylüden bu kadar olur) bu zengin sınıf, kendi kültürünü geliştirebilir miydi, tiyatroları, operaları doldurabilir miydi?

Hayır, çünkü kuvacılarda da "halk" nostaljisi vardı ve Osmanlı'nın cehalet içinde süründürdüğü bu halkın değerleri için Osmanlı'ya -geçmişe karşı itiraz noktaları vardı Hem halkı korumak hem üst kültür kurumlarını getirmek komik ve acımasız bir çelişkiydi, oysa, bugün teori bize diyor ki, kasabalıyı, köylüyü modernize eden bir takım üst kultur kurumları getirtmek değil, vahşi kapitalizmi ortalığa salın, kasabalıya, köylüye tarihsel tokatını atıp, onu şehrin varoşlarında tutsak ederken, kendi kültürünü de biçimleyecektir!

Cumhuriyetin gizli bir sosyalist proje olduğunu bize en iyi elli yıl tartışılan toprak reformu anlatır. Köylümüz, sanayiinin getirdiği makineleşme yüzünden şehre göçmedi, tarlasını-bahçesini, geçimi kadar üretim alanına sokacak bilgisiz-cehaletten şehre göçtü. Köyde kaybettiği cemaati, köyde kaybettiği geleneksel kurumları şehirde aramaya başladı, bir iş, bir imkan, bir fırsat değil, şehirde, bir hemşeri, bir hoca aradı

Her yenilik, eskiyle kopuş demek. Her kopuş, nostaljisini büyüttü. Medreseyi kaldır, üniversiteyi getir, medreseye nostalji, sanat müziğini kaldır eski müziğe nostalji, dili kesip at, eski dile nostalji. Bu yüzden yenilikçi hareketler kendisine tepki olarak doğan "nostalji" hareketleri tarafından boğdurulmuştur. En uyuşuk, en rehavet içinde olan sanat müzikçilerinde dahi son derece sarsılmaz "itiraz" birliği vardı! Öncü devrimcilerde de Osmanlı'nın hiç umursamadığı halk türkülerine, kültürüne derin bir nostalji vardı.

1950'den sonra büyüyen Türkçü, İslamcı, Osmanlıcı hareketlerin tümü bu nostaljiden doğmuştur. Menderes'in kışkırtıcı fanatizmi, hastalıklı bir taşkınlığa dönüştü, varoşlara dökülen kitleler, eski cemaat değerlerini arayıp, bu nostalji

Devamı 14.Sayfada

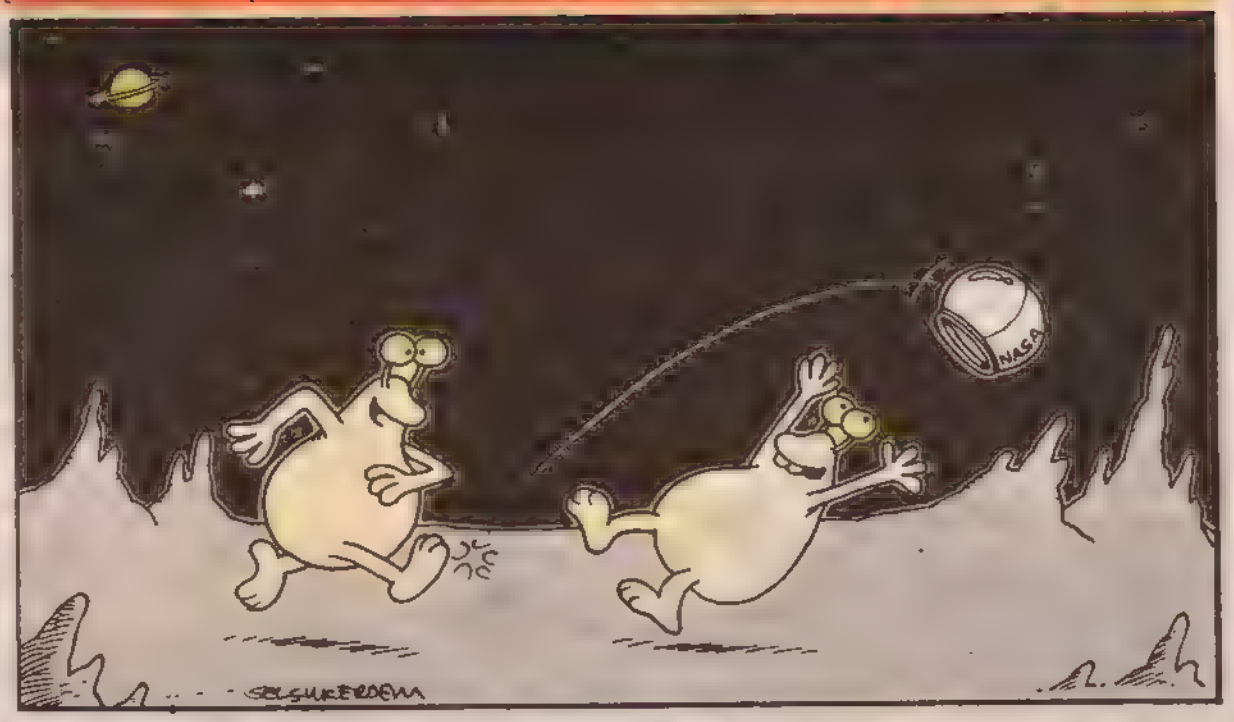

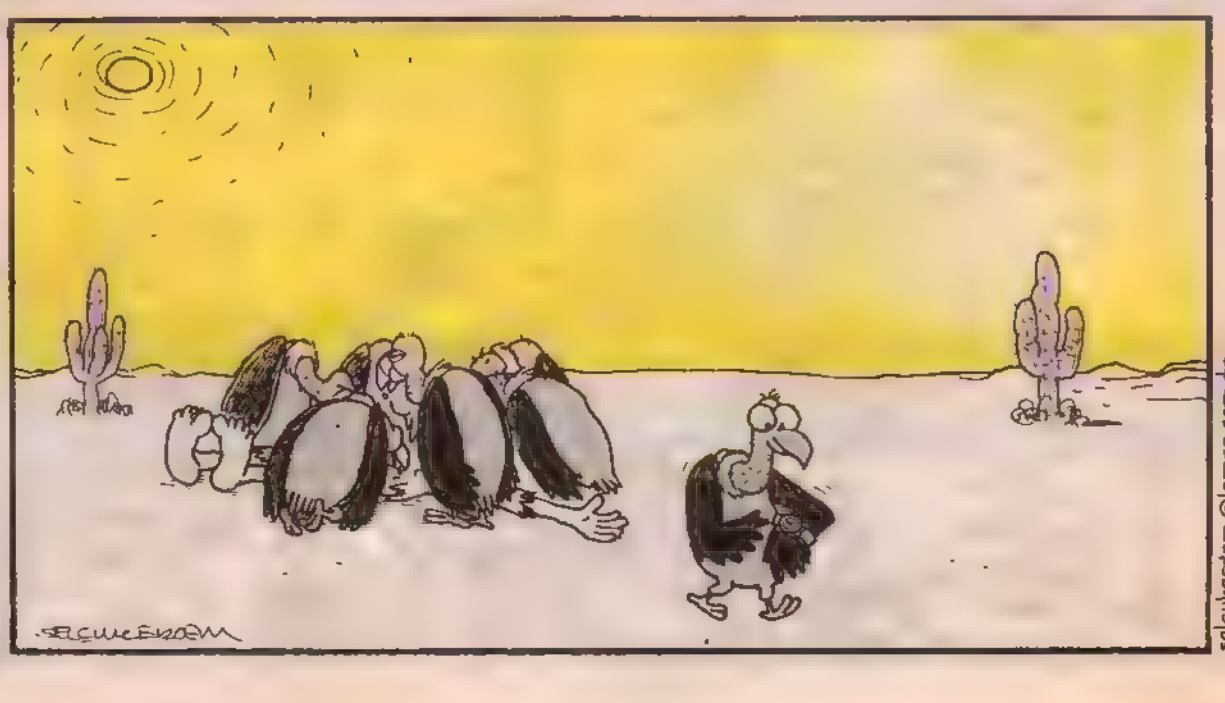

harala gürele

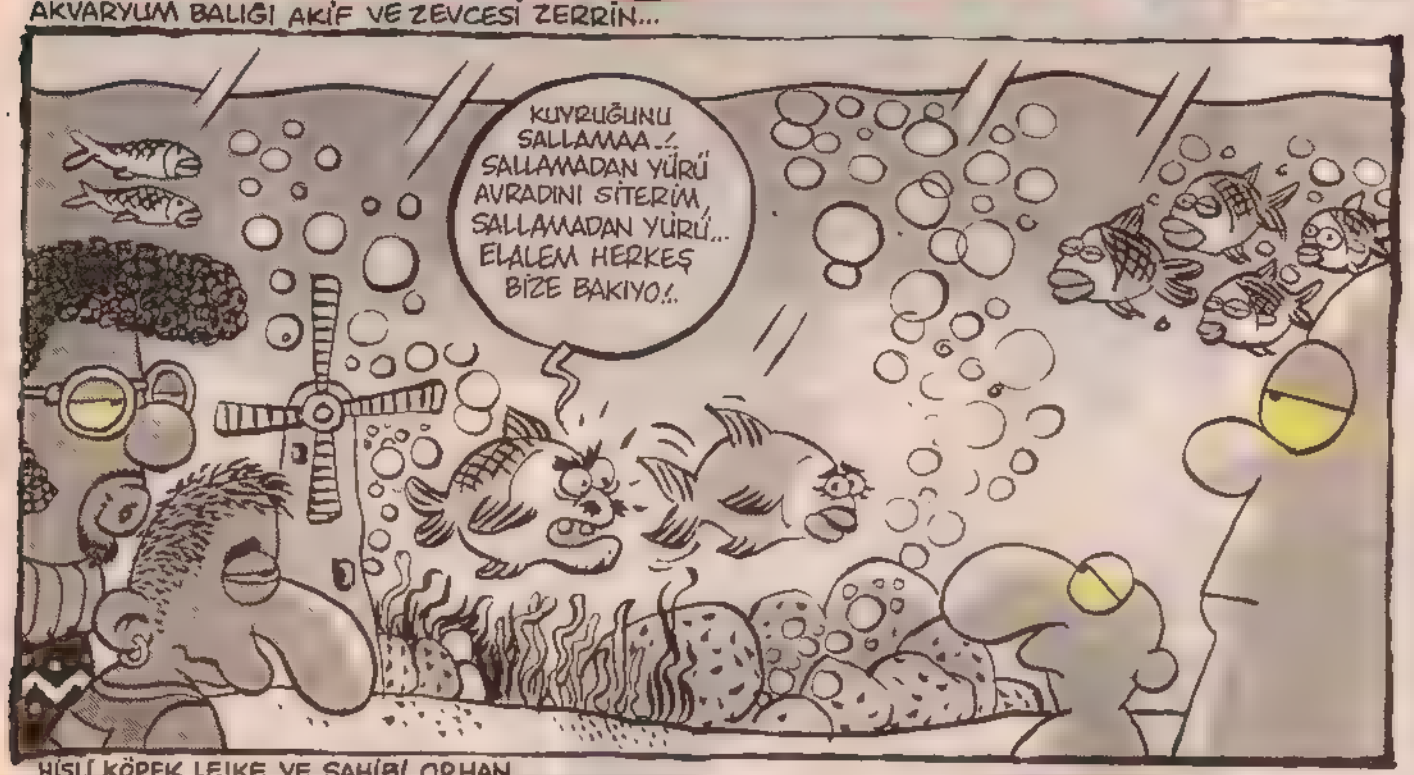

HAREKET MENZİL İÇİNDE DURMAYINIZ !! "AKSİ HALDE" YAPTIKLARINDAN VE YAPACAKLARINDAN SORUMLU DEĞİLDİR!

BAMBAŞKA BİR ŞEY..PEK YAKINDA

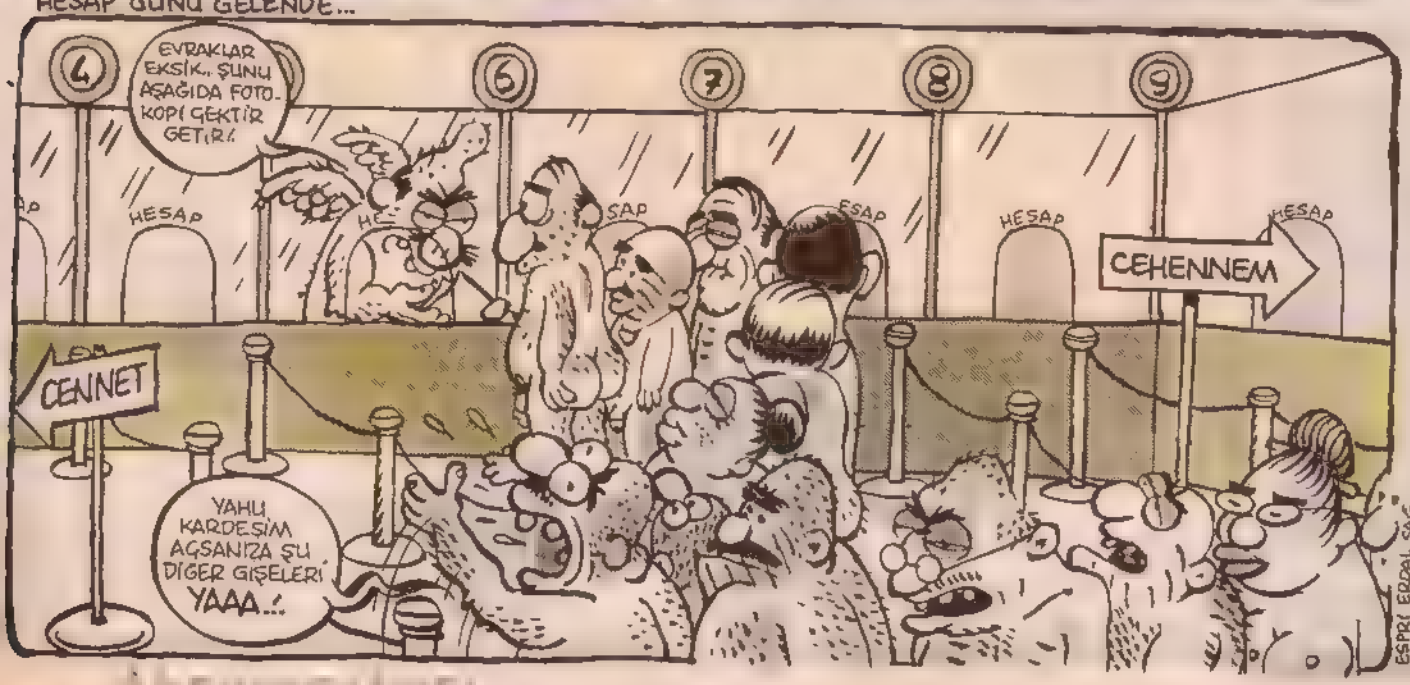

Başta sayfa 13. Sayfada

Sudan Ucuz Kutsal Emanet

Nihat Genç

ideolojisinin koynunda büyümüş nostaljik partilerin sloganıyla büyüdüler. Bugün tüm sağcı aydınlar, elli yıldır siyasi eyleme dökülen bu taşkınlığı, halkın büyük gücü diye övüp ve zaman zaman "ıtıraz" noktalarını "savaş" haline sokmaktan çekinmezler. Halkın cehalet içindeki taşkınlığı, onun hayalkırıklıkları-yanılsamalar içinde ölüme koşmasıydı, sağcı aydınlar, bu ölüme, zafer şarkıları, mehter marşlarıyla eşlik ettiler, bundan da gurur duydular. Sağcı, solcu, dinci, liberal ya iktidar olmak için ya da iktidardaki keyfini perçinlemek için işine göre kullandığı bu eşsiz hazineyi tereddütsüz her ideoloji ırzına geçmekten çekinmedi, bu kutsal emanetin Halk türkülerı ve sonra Alevi türkülerı de aynı iktidar tarafından peşkeş çekilmekten çöp eştirilmekten kurtulamadı

Muhafazakar hareket yavaş yavaş yuvarlanmıştır tepeden, çünkü nostalji, tutunamayanların hastalığıdır Gelenek sürekliliği olan kurumlar demekti, bu kurumlar da, asırların rüzgarı, bilgeliği, tecrübesiyle oluşmuş ahlaki hareketler yönlendiriyordu Bu değerlerin tümü "tanrısallık" taşıyordu, yenileşme hareketlerimiz bu "tanrıları" öldürmeyi denedi, aydınlanma projesinin adı, batıda da buydu, eski yasa ve kurumlarda yaşayan tanrıları öldürmek, Niçe'nin de savaşı buydu

Sağcı aydınlar, her yenilığı, muazzam bir haksızlık diye gösterdiler, her yenilik, "iç savaş gerekçesi sayıldı, bu yüzden her yenilik girişimi, bize pırıl pırıl bir korku hediye etti, çünkü, yenilik demek, tapınılan muhteşem geçmişi "yıkmak" suçlamasını getirdi. Halıç'in seyrinde çubuğunu üfleyip gurbatının sonsuz doyumuyla sarhoş olmuş geçmişi yenilikçiler "atalet, tembellikle" suçlarken, muhafazakarlar bu sonsuz doyumun yeni kalıbını çıkartmayı düşündüler. Eski değerleri yaşatmak, ölü derisiyle kaplanmış kuflu odalarda ucuz destanlar, bayatlamış mısbık medhiyelerden şiirler yazdılar. Acilen ele geçirdikleri televizyon, matbaa gibi teknolojinin gücüyle eskinin "zorla öldürüldüğünü" ve bu ölümün henüz "ölüm olgunluğuna" erişmediğine karar verip, halkın damarlarına pespaye, işe yaramaz, kötü zevkli ve kötü ruhlu biçim, şekil, slogan, şiir ve ideolojilerle doldurdular. Irza geçtikleri yer medya ve basının gücüydü Böylelikle, eski değerleri, ölmüşlerin sırnaşık ilahi bir tutkuyla arayanlar "sunî" bir takım şekillerin tuzağına düştüler. Bu sunileşme, artık zenginleşen tarikat, kasabalı köylü zenginlerin eliyle cıvığı çıkartılıp, Osmanlı'nın bağırsaklarında ucuzlaştırılıp, aşırı kurnazlıklarla eski heyecanlar karmaşıklaştırılıp, vahşi çığlıklarla geçmişin samimi ruhsal ışığı "yağma" edildi.. Çok geçmeden halk, eski değerlerden iğrenmeye başladı, Gülü, Kibariye Fatih Ürek gibi isimler, Kafkancı gibi seks manyağı şeyhler aynı televizyon ve dergilerin açtığı ekranlarda şöhret oldu

Şüphesiz sanat eseri, çırçıplak hakikate içimizde en yakın duran şeydir, insanüstü aşınıklar en güzel onun arabasına biner uçsuz bucaksız semanın sonsuz güzelliğinden içimize sızan kederi akılımızla, düşüncemizle değil, onun muazzam azap ve neşe veren dokunuşlarıyla hissederiz. Asırların bu muhteşem mirasını Fatih Ürek'lere, bu kutsal türküleri orospu sanatçılara söyletenlerin kafatasları bugün mutlaka paramparça olacaktı, oldu...

İkibinbir yılının yılbaşı ve aynı güne rastlayan bayramında, kırk televizyonun kırkında, bu halkın, bu tarihin şarkılarını, türkülerini tıka-basa durmaksızın söyledi. Tek bir kanalda yabancı şarkıcı yoktu. Üstelik kitle kulturünü olumlayan eleştirmenlerin utopyası da çoktan gerçekleşmiş, Sabancı da, Cumhurbaşkanı'nın eşi Semra hanım da sıradan bir insan da aynı şarkıcı güruhundan Fatih Ürek'in etrafında duygulanıp, el çırpıp, göbek attılar

Aitkulturu, ustkulturu yok artık, gavurun yabancısı hiç yok, bizden olmayan hiç yok, üstelik sazlar çoğaldı, ekranlar renklendi, şenlendi, coştu, üstelik içe kapalı, melankolik öğeler azaldı, yine de ekranlardan meyhanelerden, lüks otellerden bir tek kışı eğlenemedi! Hepsi ve herşey bizim öz kulturumuzdu yine de mutlu değildik

Nedir mutsuzluğumuzun kökenleri! Yoksulluk ise, elli yıl önce, yüz yıl önce de yoksuldukı İşte binyıldır haykırdığımız yaralı yüreklerimizin şarkıları, işte yoksulluğumuzu avuttuğumuz türkülerimiz, nedir bizi huzursuzlaştırıp, pasifleştiren!

Biliyorum mutsuzluğumun kökenini! O kara tatlı yay gibi gergin kemikli yüzlü celaller gitti! Yirmi yıl önce dopdolu bir heyecanla çevirip çevirip okumuştuk kitle kulturü, iletişim kuramcılarının kitaplarını, "tüm değerlerin parçalanması, yıkılması" diyorlardı! Bu ekonomik yaygaranın gelişinden belliydi ama, "değerlerin parçalanması" ne anlama geliyor, işte şimdi öğreniyoruz!

Hergün herkes öfkeyle birbiriyle düzüşüyor ve hiçbirimiz artık bir küçük duyguya gebe kalmıyoruz! İstila edilip parçalanmış bir ülkeden geçiyorsunuz! Banka soyanlar, yalnız ülkenin ekonomik gardını düşürmekle kalmadılar, şarkıları, türkücüleri, sanatçıları, sanat kurumlarını istila edip, yağmaladılar! İşte tam da böyle bir durumda son bir savaş çığlığı atacak, ruhumuzu yeniden allak bullak edecek kara tatlı yüzlü bir celalinin felsefi iksirine ihtiyacımız var! Ekonomik ve medya vampirlerinden kanımız orospulaştı, beynimiz sindirim organlarımızın en rezili, körfezdeki dalgın suda geçmiş gecelerden hiçbir şey görünmüyor! Ve canımızı yakan adilik, medyada aynı yollarla, aynı kucakta şöhret bulan akademisyenlerimiz de kültür tartışmalarını, (pop kültür, kitle kültürü, iletişim gibi) bu çürümüş eser ve sanatçılar üzerinde işledi. Gözümle görsem inanmam dediğim şeyler oluyor, Ünsal Oskay gibi çok değerli iletişim yazarları, bu çürümüş kültür üzerinden şöhret olmuş Sinan Çetin gibi pespayelere övgüler düzebiliyor! Oysa, çok basit, bir eleştirmen,

Abgunsel'asi

itiraz noktalarından tartışırsa çözümleyebilir, pop ya da popüler kültürü ya da ne boksa. Bir akademisyen ancak "yeni" bir şey üzerine konuşabilir, "yeni" bir şey üretilemiyor diye çöplüğü didiklemek akla ziyandır, bir teori çıkmaz. Akademisyenlerin dokularından da artık yavşaklık, vıcıklık fışkırıyor.

Ucuz şarkıcı, ucuz sanat, ucuz politikacı, ucuz basın, buraya kadar! Mehmet Yılmaz, Radikal yönetmeniyken solcu başlıklar atıyordu, Milliyet'e yönetmen oldu, sağcı manşetler çekiyor, hiç değilse yılışık değil, köle ahlakı ve köle disiplininden haberdar, ancak, şarkıcılarımız öyle değil, efendilerinin televizyonunda imkanları yiyebilmek için, diyelim Mustafa Keser adlı şarkıcı ekranda maymun taklitleri yapıyor. Duygu Asena, Murat Birsel, Fatih Ürek, Reha Muhtar ve beleşten şöhret olmuş yüzlerce isim, aynı balgam kavanozu içinde hayat sürüyor, artık, gazeteler, dergiler ve ekranlar, Karacaahmet büyüklüğünde bir mezarlıktan balgam havuzu. Hiçbirinde "ruh" yok, hiçbirinde "zevk" yok, hiçbiri hissetmiyor. İşte İhlas Holding tüm dizileri kaldırdı, iflas etti, artık, beşyıl bir kasabayı doyuracak kadar parayı bir orospu sanatçıya veremeyecek, işte Yenibinyıl kapandı, işte Sabah Gazetesi tüm dergilerini iptal etti, işte, Gülay hanımlar, Duygu hanımlar, yirmibindolar artık alamayacak, işte Dinç Bilginler, Aydın Doğanlar, bu yıl yüzde sıfır zam yaptı ve maaşları ödeyemedi, kapılarını bekleyen bekçiye, bu ülkenin en yüksek yargıcının maaşından üç kat fazlasını artık veremeyecekler. Çünkü dayanak noktaları, yirmi yıldır yaygaralaştırdıkları "ekonomik kalkınmaydı", adı topyekün, tarihin en büyük soygunu çıktı! Artık bir şekilde normale dönmemiz lazım ve beleş para bulamayan basınımız mutlak normale dönecektir. Sahipsiz köy muldunuz, bir yazarın, bir sanatçının şeyhle, işadamıyla, devletle ne ilişkisi olabilir, hadi anlatın, ormanları, şarkıları, sahilleri, okulları yağmalattınız, işte şimdi, unutulmaz tarihsel bir zamanda yaşıyoruz ya bu vicdan krizinden dobra dobra çıkarsınız, ya da artık eğlenmek, bir şarkı söylemek için dahi bir avuç dolusu prozacla hayatınıza devam edersiniz!

Tesadüf mü bilmiyorum, geçtiğimiz hafta, dörtgün üst üste, dört ayrı genç, ikisi Anadolu'dan öğretmen, ikisi yurt dışına çıkmakta olan araştırma görevlisi, benimle, "son bir kez" konuşmaya geldiler, Anadolu'dan gelen öğretmenler, hayallerinin yıkıldığı, gördükleri manzara karşısında çaresizleştikleri, sarhoş öğretmenler, ayakkabısız ve bütün dersleri boş geçen kuş yüzlü öğrenciler, dalevaracı, iftiracı kasabalı karşısında şaşırdıkları, gün geçtikçe krize girip, ağladıkları, krizlerin çoğaldığını, bütün hayatı boyunca böyle "umutsuz" olmadıkları, çocukluğundan beri büyük bir ideal uğruna çalıştığı halde, işte şimdi, mesleği bırakmak zorunda kaldıklarını söylediler, ağlayarak, ağlayarak, ağlayarak...

Yurtdışına giden çocuklar, artık bir daha asla dönmeyeceklerini, bu ülkede son bir söz, bir allahaısmarladık diyecekleri bir kimsenin dahi kalmadığını, üniversitede pis rektörler, iğrenç dekanların kucağında çırpınıp hiçbir söz anlatamayıp, hiçbir iş de yapamadıklarını, hergünlerinin binbir fırıldak ve bir boka gelmez kavgalarla geçirdiklerini, kandırıldıklarını ağlayarak, ağlayarak, ağlayarak, veda etmeye geldiklerini, söylediler...

Öğretmen ve araştırma görevlilerine dedim ki, peki, arkada bıraktığınız o talebeler ne olacak, birbirlerini tanımadıkları halde anlaşmış gibi hepsi, "onların çaresizliğine acıyoruz", "sadece acıyorum çocuklara", "hiç şansları yok", "onları görünce insan dayanamıyor, ama yapacak birşeyimiz de yok" dediler...

Ağlamamı tutamayarak ve ben de sendeleyerek, hepsine şunu söyledim: "Belki de bir zamanlar bizler, yoksul ve küçük bir çocukken, bizim öğretmenlerimiz de bize acımıştı!"...

Biz, acıyarak büyütülmüş çocuklarız, kendimizi, maneviyatımızı tanıyalım, biz, hangi şarkıyı söylesek, kursağımızda kalır! Burada, karşımıza alıp küfrettiğimiz o medyadaki zavallı yazarlar, zavallı sanatçılar da, bir zamanlar gül yaprağı kadar narin bu ülkenin en güzel kasabalarında mahzun büyüdüler. Eziyetle ve ezilmişlikle geçen günlerinde ağlayıp, hıçkıracak tenefüsleri dahi yoktu, okul helalarına kapanarak büyüdüler, acıyarak bakılan bakışlar gözlere vurulan iğneler gibiydi, hergün o iğneleri yiyerek büyüdüler, gözağrıları, kalp ağrıları dayanılmazdı, acılarından kurtulmak için domuz gibi sağlam patronlar aradılar, sonunda holdinglerin, puştu, pezevengi olarak, kurban ettiler kendilerini...

Onlara ve hepimizin mezarını kazan bu umutsuzluğa karşı söyle dedim, okullarınızı bırakmayın ve beni de güçlü bir yazar sanmayın, giderseniz, iskelet gibi yığılır kalırım. Bizim annemiz, bizim Tanrımız, herşeye ve herkese rağmen o yoksul çocuklara "şarkı söylemeyi" öğretebilmektir! Ama, gerçekten "başkalarına acıyacak hale gelmişsiniz" sizden daha tehlikeli canavarlar yoktur, gitmeyin o okullara...

Hastayız ve hastalıktan ürkup kaçmak değil, "hastalığımızı savunmak" zorundayız, o minik dudaklara asil bir cesaret, kutsal bir kahramanlık, alçakgönüllü ve inançlı ve saf türküler öğretmek zorundayız. O minik ellere, itiraz eden, başkaldıran, soru soran, yenilmeyen, her türlü düşkünlüğüne hazır, düşünsel bağımsızlığı uğruna dindar gibi kendi kendine yeten hayat içinde yaşayacak kadar isteyen ve düşgücümüzle büyütüp çoğaltbğımız idealizmin ateşiyle anlatın, anlatın!

Bin yıldır çaldığımız, onların, o çocukların dedelerinden yürüttüğümüz türkülerdi... Gidin ve iade edin bu kutsal emaneti; gerçek sahiplerine...

Dünyanın en güzel ıssızlığına sahip o dağlarda o çocuklara söyleyin: İncecikten bir kar yağar, tozar elif elif diye... elif kaşlarını çatar, deyin... Deli gönül aptal olmuş, tozar elif elif diye, deyin... Sonra, be, deyin, sonra çee, deyin...

nihatg@leman.com.tr

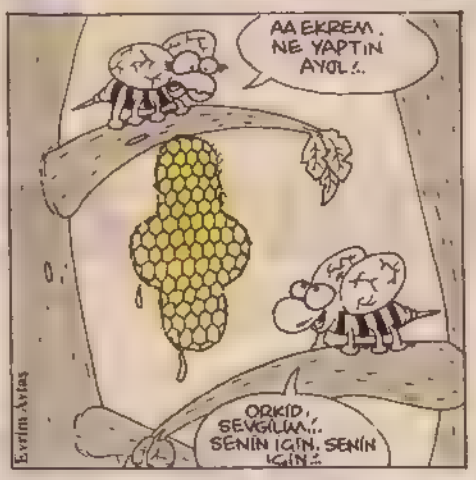

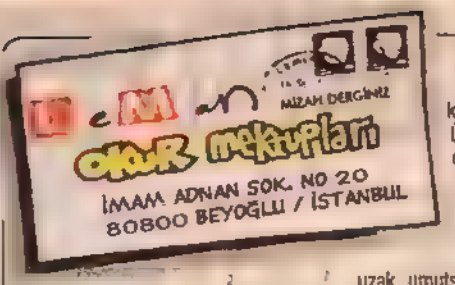

Onurlu Yaşam

Merhaba Leman dostları; bu kaç günlük dünyanın ne kadar boş olduğunu birkez daha anladık. Biz Uludağ Üniversitesi'nde okuyan 3 dostuz. Şu anda öğrenci evimizde oturmuş, hayata dair konuşuyoruz. Şu son bir saat aslında bize dünyanın çok boş olduğunun yanısıra çok önemli olan başka bir ayrıntıyı daha öğretti. Önyargılı olmamayı.

Hayat okuluna ilk adımını attığı günde ailesinden uzak, umutsuz aşkından uzak... Ve okula gitmek için bindiği otobüste kalbini aralayan aşk... Onu ilk gördüğünde kabinin atışlarındaki hızlanmanın nedenini sordu kendine ve cevabı verdi hemen. Tamam, en sonunda aşk. Ve artık kız otobüse her binişinde gözleri platonik aşkını arar olmuştu. Otobüste hep yan yana gelmeye dikkat ediyordu. Bu böyle birkaç ay sürdü. Sonra bir arkadaşının vasıtasıyla ismini öğrendi. İsmi Onur'du.

Onur'du Onur olmasına ama... Onur kızın en yakın arkadaşları tarafından onaylanmıyordu. Çünkü çocuğun yürüyüşü farklıydı ve söylenildiğine bakılırsa Onur ukalaydı. Oysa Onur'un iç dünyasını hiçbiri bilmiyordu. Bu söylentilerden sonra kız kalbine söz geçirebilmeyi başarmıştı. Artık o da Onur'la dalga geçiyordu. Bu önyargılar sene boyunca sürdü gitti. Ta ki bir hafta öncesine kadar. Artık herkes çok pişmandı. Neden onca söz sarfedilmişti hiçbir şey bilinmemesine rağmen, yağmurlu bir Bursa gecesinde trafik canavarıyla tanışıncaya kadar. Onur ağır yaralanmıştı. Bir hafta boyunca yaşamla ölüm arasında gitti geldi. Hep bir umut vardı kızın içinde. Son gece Onur'u rüyasında görmüştü. Onur iyileşmişti. Bu rüya onun güne iyi başlamasına neden olmasına rağmen günün kötü bitişine engel olamadı. Evet, Onur'u kaybetmiştik. Ve bu kaybediş hikayesi bize çok önemli birşeyi öğretti. Hayat önyargı penceresinden bakmamayı...

Ve şunu belirtmeden geçemicez. Biz de bütün insanlık onurunu kalplerinde taşıyan insanlar gibi F tipi cezaevlerine hayır diyoruz.

Gön: 3 dost

Özelde Bana, Genelde Topluma Sahip Çıkın!?

Kimimizin yakın tanığı olduğu ve kimimizin de fiilen maruz kaldığı çirkeflik bütününü vatandaşlık ve Din'den çıkmakla ve bu paralelde her ay 10 gün süreli açlık grevini periyodik olarak 3 seneden bu yana tekrarlayarak devam etmekte olduğumdan dolayı tepeden verilen referansla akla gelebilecek tüm yöntemlerin(!) tüm kurumlarca eşgüdümlü olarak uygulanmasına rağmen halen yılmadım ve yılmayacağım da...Çünkü; yaşamanın bir başka ifadesi direnmektir. Biz kazanacağız...

Geçmiş irdelendiğinde görülecektir ki; tasarlanmışlıktan kurtulup özgür olanlar kazanmıştır, kazanacaktır. İnsanlık güzelliklere aşkını yitirmedikçe bu hep böyle olacaktır. Ve biliyorum ki, vazgeçilmediği gibi vazgeçilmeyecektir bundan sonrası için de; özgürlükten, emeğin en büyük değer oluşundan barış ve tüm evrensel değerlerden... Satırlarımda çok daha fazla bir şeylere değinmek ve sizlerin benimle bir şeyler paylaşmasını daha ayrıntılı bir şekilde yazmak isterim ama bakmakla görmenin ayrı iki eylem olduğunu bilen sizlerin bu içeriği bakarken aslında sayfalara sığmayan çok şeyin sığdırılmış olduğunu göreceğinizi düşünüyor ve dolayısı ile sonuç olarak şunları belirtmek istiyorum:

Düşünceyi ifade edenlerin dört duvar arasına konulduğu bir ülkenin, bu vücut bulamaz geleneğinin cezaevleri gerçeğinde de aynı katı kurallarla muhafaza edilmesinden dolayı 2 seneden beridir her defasında engellenen sayısız mektuplarımın imha edilmiş olması durumuna karşın insan olmak ve doğaya müdahale edebilen tek canlı olduğumun farkındalığından hareket ederek geliştirdiğim bir yöntemle, insan olmasını başarmış ve gerçek anlamda insan olarak kendini gerçekleştirmiş insanlara nihayet ulaşmış bulunmuşken haykırmak istiyorum: Bana sahip çıkmalısınız!!! Af'tan yararlanmak istemediğime ilişkin olarak ilgili mercilere yapmış olduğum başvurumun, vatandaşlıktan ve dinden çıkmak isteyişimin bir an evvel gerçekleşmesi doğrultusunda 3 seneden beridir periyodik ve zaman zaman da 26 gün bile sürdürdüğüm süreli ve süresiz açlık grevlerim ve bundan sonrası için T.C K'nın 450nci maddesini göze alarak gerçekleştireceğim eylem ve eylemlerimin çirkefliğin tumüne karşı haklı bir tepki olduğunu ve şahsımın maruz bırakıldığı çirkeflik her ne kadar özelde beni ilgilendiriyor görünse de toplumsal boyutu ön plana çıkan bu durumumun başkalarının keyfi olarak mağdur edilmesini önlemek açısından kamuoyunda teşhir edilmesinde bir şekilde katkı sağlamak suretiyle bana, benden de öteye kendinize, topluma sahip çıkmalısınız. İnsanım diyen, hayata dair olan her şeyi özgür benlikte yargılamasını bilen ve geleceğe özgürlük, barış, dostluk ve evrensel değerlerle donatılmış bir dünya devretmenin mücadelesini verenler ivedilikle bana sahip çıkması gerekiyor. İnsanlardan tecrit edilerek konulduğum hücremde iken bile yılmadığım mücadelemde yalnız olmadığımı, evrensel değerler için benden başka milyonların da yüreğinin çarptığını yakın olarak hissetmek istiyorum. Başta Çağdaş Hukukçular olmak üzere, devrimci, yurtsever, aydın insanların duyarlılık göstereceklerini bekliyorum. "Değeri soframdaki sarı öküzden sonra gelen"ler de dahil olmak üzere, özgürleşen her bireyle beraberce hayatı gerçek anlamda paylaşmak ve en azından şimdilik mektuplarda da olsa yazmak, yazışmak, herkesin benim için bir şeyler yaptığını görmek istiyorum bu dünyada... Öbür dünyaya gönderilmemin referansı verilmeden?!? İnsanların insanca yaşamaları umutlarımla ..

Doğan Gündüz

Özel Tip Kapalı Cezaevi İnebolu-Kastamonu

Yaşamdan Öğrendiklerim

Sakallarım yer yer çıkmış ve göğsümdeki kıllar henüz sıklaşmamış. Ellerim bir adamın ellen kadar büyük değil, ama bilincim ve iradem olabildiğince güçlü. 18'imdeyim henüz ve yaşamımda ders çıkardığım bir çok şey oldu. Özellikle; çok basit ve sıradan bir deyişle son zamanlarda yaşadığım bir aşk vardı, bana çok şey öğretti, yaşama ve olaylara bakış açımı değiştirdi. Beni çok farklı bir dünyaya götürdü, gelin bir kaç dakikalığına sizi de beraber götüreyim hadi..

Çok seviyordum. Çok sevdiğime inanıyordu. Çok mükemmel bir insan olduğunu düşünüyordu. Ben ise onu hep sorguluyor ve eleştiriyordum. Seviyor ve sevişiyorduk sürekli. Beni red etmediği tek bir yer vardı, o da yataktı. Bir tek yatakta bana hayır demiyordu ve bu benim hiç ama hiç hoşuma gitmiyordu. Onun küçük burjuva yönleri ve lümpen yaşam tarzı tüm yaşantımıza sızıyor ve bizimle beraber yaşadığımız ilişkiyi de yozlaştırıyordu. Ben de ne zaman bu duruma "dur" desem, aramız açılıyor ve şiddetli laf kavgaları yapıyorduk. Bu o günlerden itibaren bizim aşka ve sevgiye sınıfsal bakamadığımızın bir göstergesiydi. Bir kaç yıl boyunca birbirimizi sürekli dürtükleyip durduk ama hiçbir şey kurtaramadı bizi ayrılıktan başka.

Ayrıldık şimdi. O mutlu olduğunu zannediyor. Ben mutluyum. O yozlaştığının farkında değil, ben ise sevmenin bir insanı sahiplenmek ve sahip olduğun için sevmenin, gerçek sevgi olmadığının daha yeni öğrendiğimin.

"Bu günlerde; böyle bir düzende birine aşık olup, mutlu olmayı istiyorsanız, önce aşka sınıfsal bakmayı öğrenin lütfen, çünkü; burjuvalar sevmez biz yaramaz komünistleri!..."

R.Bedran - Bursa

Nasrin Hariri Baydar - Arzu Şener - Ayşe Can Özen
Resim Sergisi 13 - 27 Ocak saat 3-6 arası Beşiktaş Deniz Müzesi Sergi Salonunda

LeM
Sayı: 479
13 Ocak 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Akmar
(zaferakmar@leman.com.tr)

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: İlkcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. ● LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

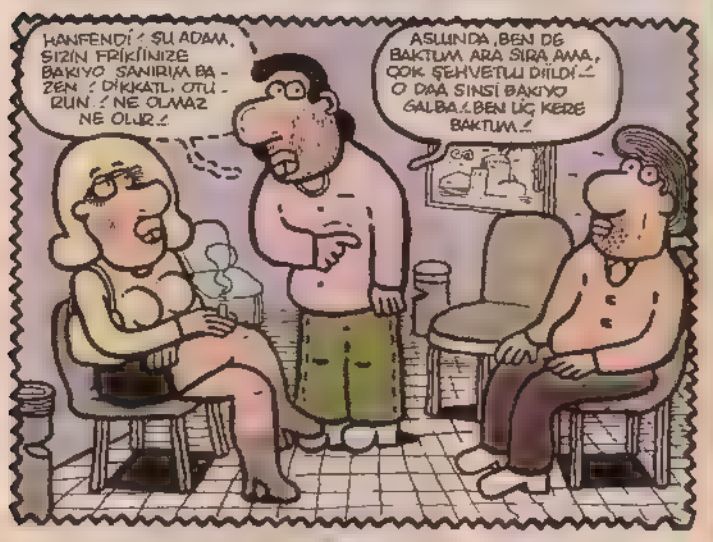

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

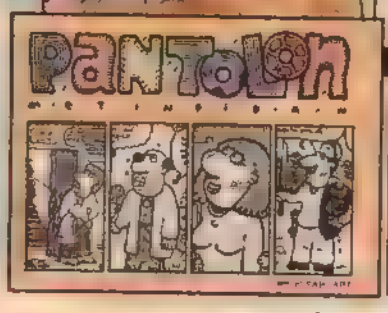

20 Ocak 2001 Cumartesi-Sayı:2001/03 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Beyaz Elektriklenme

Genç bir avukat iken uluslararası enerji firmalarının danışmanlığını yapan Cumhur Ersümer, zamanla alemde isim yaptı, kendini geliştirdi. Enerji Bakanlığı'na kadar boyunu uzattı, ihaleleri dağıtmaya doymadı, nükleer santraller kesin yapılacak deyip masaya yumruğunu vurdu, Türk halkına "elektriklerini keserim" şantajını "resmi" olarak televizyonlardan yaptı. Şimdi, sap döndü, keser döndü, Cumhur Ersümer ismi etrafında kıyametler kopuyor. Olmayanlar, oluyor. Medya, birlikte omuz omuza iktidara geldiği en yakın dostu ANAP'la ipleri kopardı. Medya, Aydın Doğan, ANAP'a deli danalar gibi saldırıyor. Turgut Yılmaz ismi, Mehmet Kutman ismi ortalığa dökülüdü. Bu "isimlere" vur emri verilince de, köşeyazarlarımız nihayet, muhalefetçilik yapmaya, hayatlarında ilk defa bu isimleri köşelerine taşımaya başladı. Yıllardır bu isimlerin namusunu itinayla koruyorlardı. Oysa medya, enerji ihalelerini hatırlatmasın diye, enerji haberlerini, olup-bitenleri takip edecek, bize de anlatacak tek bir uzman gazeteci yok. Dünyanın en beleş parasını, (yani dağıtım şebekesi denen; tahsildar koyup bir vezneden para toplamak) usul usul götürürken, hiçbirinin sesi çıkmıyordu. Ne olduysa, darbe mi oldu, kimse anlayamadı, asker, siyasi iktidara rağmen, bakana ve başbakana rağmen, enerji bakanlığındaki üst düzey bürokratların koluna kelepçe taktı. Oysa ne güzel yağma Hasan'ın böreğini aralarında bölüşmüşlerdi. Neler oluyor, kim hangi tarafta, kim ihaleyi kaptırdı, Türkiye bütçesini ve Türk halkını bu kadar derinden ilgilendiren konu hakkında "dedikodudan" başka bilgi yok gazetelerde. Demek ki, çok derinden kapışma yaralarında bir bölüşme... Ve olan yine halka olacak. Çünkü, enerji piyasasını düzenleyen yasalar yalnız "ihalelerde" kaçak vermiyor, enerjiye ne zaman hangi gerekçeyle zam yapılacağı konusunda beleşçileri mutlu ediyor. Her eve elektrik lazım ve her evden canları istedikleri kadar zam istedikleri kadar

feyhan@leman.com.tr

BAYIK GİNÇ

FEYHAN GÜVER

KİLİTLENDİRME SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

kilitle@leman.com.tr

Güncellektüel

● Postmodern Darbe Ne Demektir?..

Bir damla bile kan akıtmadan yapılan darbeye postmodern darbe diyoruz... Bu darbenin "belirleyici sıvısı" kan değil, portakal suyudur!.. MGK toplantılarında, masanın üstündeki sürahilerde bol bol bulunan portakal suları, önceden lalk kesme yakınlığıyla bilinen hocalar tarafından okunup üflenir... Bunlardan içenin basıreti bağlanır, şaşkınlık yaşanır, asker ne rica ederse yaparlar .. Böylece postmodern darbe gerçekleşir!..

● Mor Üniforma Var Mıdır?..

Vardır!.. Lüksemburg ordusunun generalleri hep mor ümiforma giyerler... Ülke küçük ve sorunsuz olduğu için, bu generallerin en büyük özelliği, bir kısım gazeteci ile sohbet etmek, diyalog kurmak, arasıra da polemik yaşamaktır!.

● Askerler AB'ye Karşı Mı?..

Hayır!.. Sadece diğer 27 harfe haksızlık etmek istemiyorlar!.. Ayrıca, AB'nin kolay ezberlenir, ritmik bir marşının olmamasını da esefle karşılıyorlar!..

● Demirel Nerelerde, Niye Gözükmüyor?..

Şu sıralar memleketi İslamkoy'de bulunan Demirel, aktif siyasete dönme hazırlıkları yapıyor... Formunu kaybetmemek için de, koyun İhtiyar Meclisi ile düzenli olarak antrenmanlara çıkıyor!..

● Ecevit'in Sağlık Problemi Var Mı?..

Yok!.. Ecevit'in kökünde 'sağ' bulunan hiçbir kavramla problemi bulunmuyor... Bütün derdi sol'la!

● İkinci Polis Yürüyüşü Niçin Olacak?..

"Moral etkinliği" kapsamında toplu halde operaya götürülen çevik kuvvet polislerinin sabrı tamamen taşmış durumda!.. "Bu kadarına da dayanamayız" diyerek yürüyüş hazırlıkları yapıyorlar!..

● "DD" Nedir?..

Deli dana da olur, derin devlet de olur.. Böyle soru mu olur ?!

● İkinci Bahar Devam Edecek Mi?..

Evet!.. Halktan gelen istekler doğrultusunda, dizi "Üçüncü Bahar" adıyla devam edecek... Fakat Türkan Şoray ve Şener Şen çok yorulduu için dizinin başrollerini Nazan Şoray ile Ali Şen paylaşacak!..

● Şükrü Sina Gürel, Aşkını Niye Açıkladı?..

Açıklamasaydı, acilen "Eros Operasyonu" başlayacaktı!..

● Büyük İcat "Ginger" Nedir?..

Ginger, ne motorlu kay-kay, ne de uçan bişey... Yüzyıllardır geyikçi insanların malzemesi olan 'çıplak gösteren' gözlüğün adı!.. Mucit Dean Kamen, bu gözlüğü ilk kez balkonda biber kurutan komşu kızı Ginger üzerinde deneyip başarıya ulaştığı için, buluşuna bu ismi vermiş!.. Silikon Vadisi yatırımcıları, bu icatla birlikte silikon göğüslere talebin artacağı için konuyla yakından ilgililer!..

● Devlet Tiyatroları Ne Olacak?..

Ortaya çıkanlan kirli ilişkiler ve yolsuzluklardan sonra, adı "Derin Devlet Tiyatroları" olarak değiştirilecek!.

● "Evin Ana" Nasıl Ele Geçirildi?..

Yumoş'un ihbarıyla alarm verildi! Mıstır Masıl ve Balenna Cif de olaya tanıklık edince "Margarin Operasyonu" tamamlandı!..

● Kongo'da Niye Darbe Oldu?..

"Üçüncü dünya" dünyası işte, başka n'olacak? Darbe olmasa, deprem olurdu... Veyahut iç savaş çıkardı... Gariplik işte!..

● Fatih Terim Niye Bu Kadar Başarılı?..

Yıllar yılı San Remo Müzik Festivalleri'ni büyük bir dikkatle izledi ve bu sayede İtalyan insanının duygusal yapısını çözmeyi başardı..Ayrıca danışmanı da Al Bano!..

● Fazilet'teki Gelenekçi-Yenilikçi Farkı Ne?.

Bunun yanıtını benden değil, Abdullah Gül'den okuyun.

"Bizim Fazilet Partisi'ndeki gelenekçilerden farkımız daha modern olmamız. Merkez sağdan hiçbir farkımız yok aslında. Sadece paralelimizdeki partilere oranla bizim hareketimiz yeni ve inşallah bu güzel tezlerimizi halk da benimseyecek. Umarız güzergahımız tutar! Dini duyguları sömürmek yanlıştır, buna karşıyız. İnançlara karışmamak her zaman sonuç veren bir tutumdur, laik-şeriatçı ayrımı bıtsın artık. Bizler, hilecilığe asla sıcak bakmayız!"

(Abdullah Gul'un demecini ılk satırdan başlayıp, satır atlayarak tekrar okuyunuz!..)

* YÖSYM-2 yolda... Meraklısına duyurulur!

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

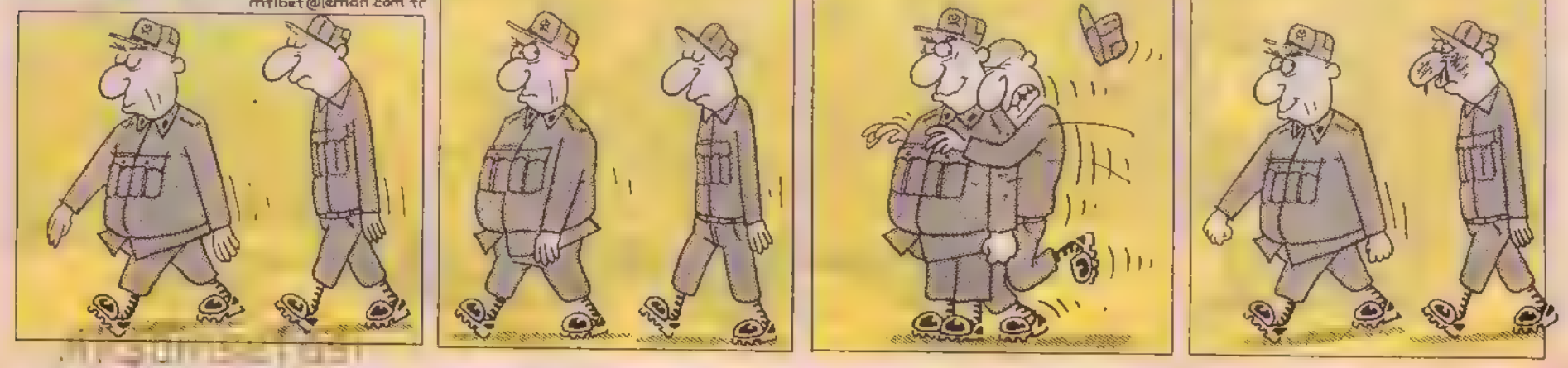

YILLARIN DEĞİŞMEYEN AYIBI
uzaya gönderdiği uyduyla övünen Türkiye kafede barda çalışan bayan garsonlarını da yakaladığı gibi doğruca zührevi - hastalıklar hastanesine gönderiyor. .

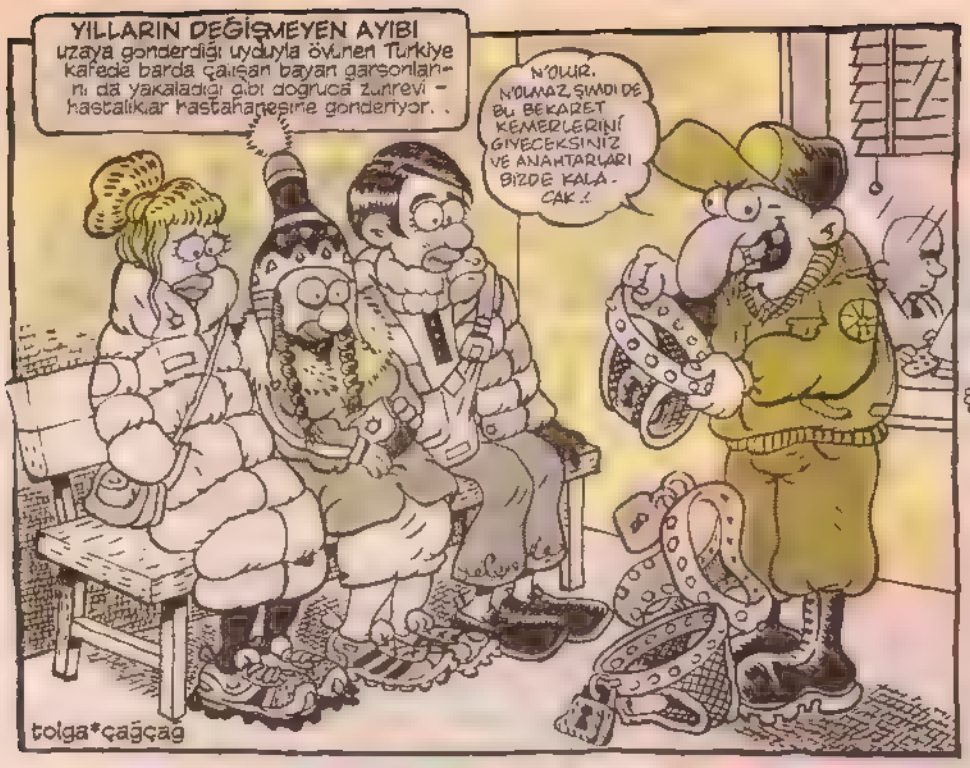

Kızılcahamam'da kampa giren MHP'li milletvekilleri ormanda silah sıkıp, hasret giderdiler...

LeMan

Türk-İş Sendikasının raporlarına göre OECD ülkeleri içinde gelir dağılımı en adaletsiz ülke Türkiye Ülkemizde bir zengine 234 yoksul düşüyor

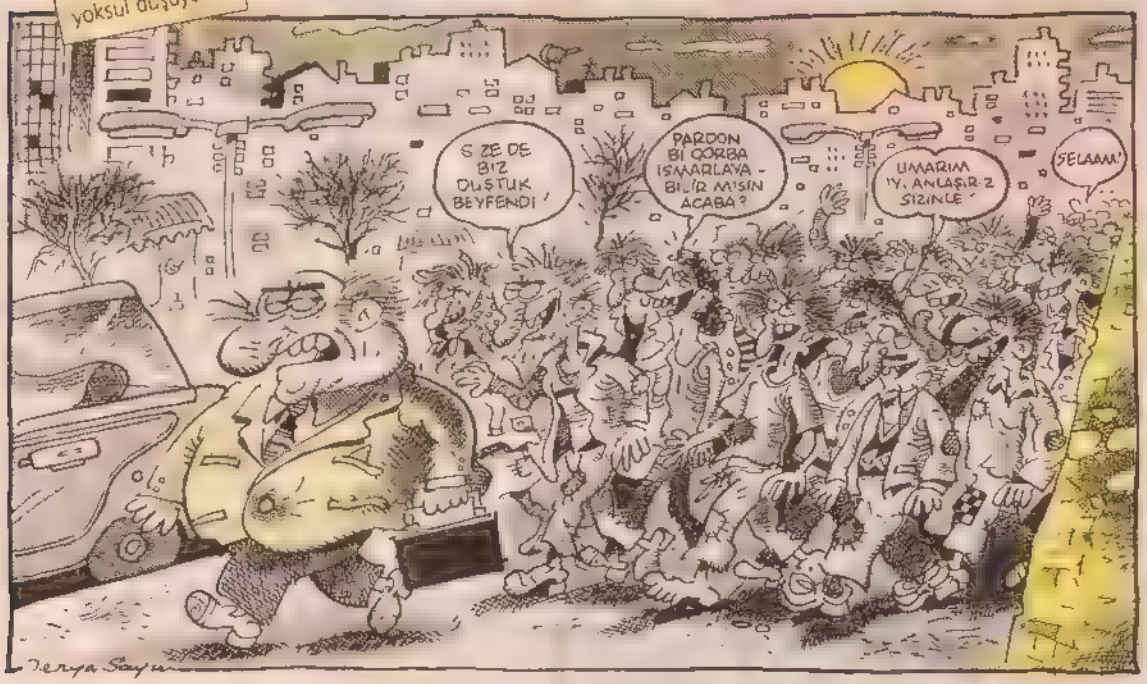

MHP lideri Devlet Bahçeli, ülkücülere "Taşlansanız dahi doğru bildiğiniz yoldan vazgeçmeyin" dedi...

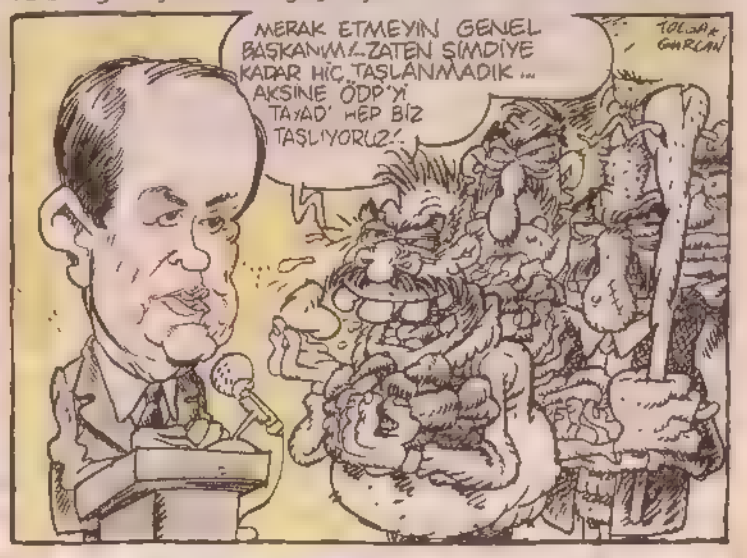

"İmranlı" turkusunu "İmralı" olarak anlayan RTÜK, Çağdaş Radyo'ya 180 günlük kapatma cezası verdi

Ali Bakaner bazı gazetecileri maaşa bağlamış

İnsan Hakları Derneği "Hayata Dönüş" operasyonundan sonra cesetleri tamamen yanmış şekilde kimsesizler mezarlığına gömülen iki kişinin adlarının açıklanması için Adalet Bakanlığı'na mektup gönderdi.

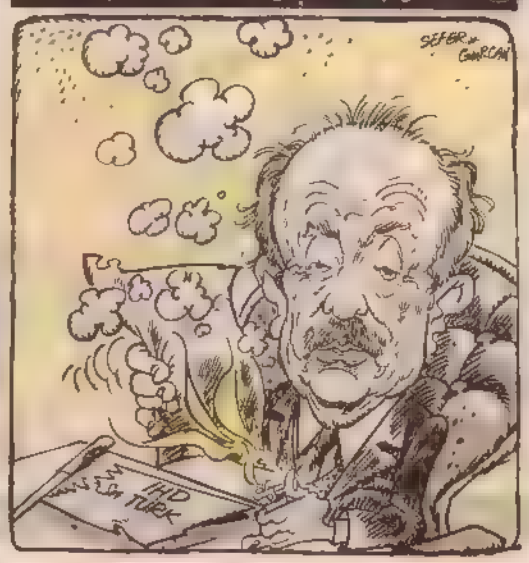

Trafik Tescil Büro Amiri Mehmet Göçer, Şişli Emniyet Müdürlüğü'ne yeni atanan Yaşar Güngör Şahin'e "Bugünkü hasılattan payınızı düşen" diyerek, masasına bir torba bırakıtı. Torbada 2 milyar 300 milyon TL vardı.

Komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Açık Büfe
met üst

daha önce yaşamıştık daha önce yazmıştım

burada, bu ülkede her zaman
şehirlerarası bir otobüste gibiyiz
siz uyusanız da uyumasanız da
her şey şöföre, otobüse, yola,
havaya ve yolun üzerindekilere bağlı

- daha önce yaşamıştık!
- daha önce yazmıştım!

efsanesi ve mucizesi olan
insanları seviyoruz hep
yani burada ve şimdi olmayanları

- daha önce yaşamıştık!
- daha önce yazmıştım!

memleketteki durum vaziyeti
benzetme sanatı yaparsak şu:
'arzu film sunar',
'erler film döver'

- daha önce yaşamıştık!
- daha önce yazmıştım!

sosyalizm: anlatılan senin hikayendir!
kapitalizm: anlatığın senin hikayendir!
existanyalizm: varsan hikayende vardır!
anarşizm: bunların hepsi hikayedir!
özalizm: benim memurum işini bilir!

- daha önce yaşamıştık!
- daha önce yazmıştım!

problem ne kadın ne erkek
bakış açısı ve algılama biçimi
hiç kimse hiçbir şey hissetmiyorsa
içlenmenin manası ne

- daha önce yaşamıştık!
- daha önce yazmıştım!

'sen yanmazsan ben yanmazsan
nasıl çıkar karanlıklar aydınlıklara'
tamam iyi hoş da **nâzım** amca
sizin zamanınızdan beri hep yanmak
hep yanmak hani nerede aydınlanmak
ben var artık bu işten çok sıkılmak

- daha önce yaşamıştık!
- daha önce yazmıştım!

'adalet mülkün temelidir'
'mülküyet hırsızlıktır'

- daha önce yaşamıştık
- daha önce yazmıştım

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

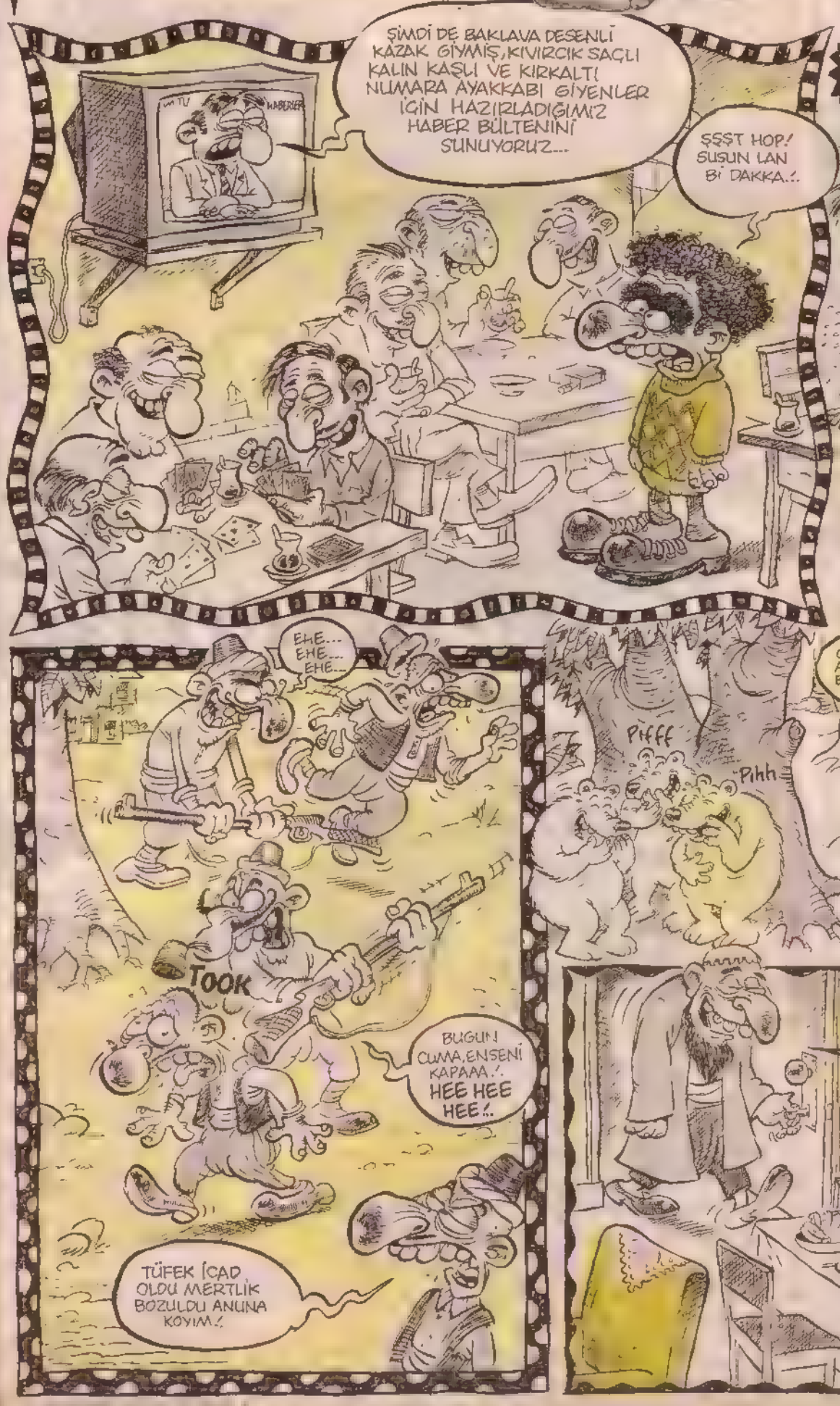

lombak@yaman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

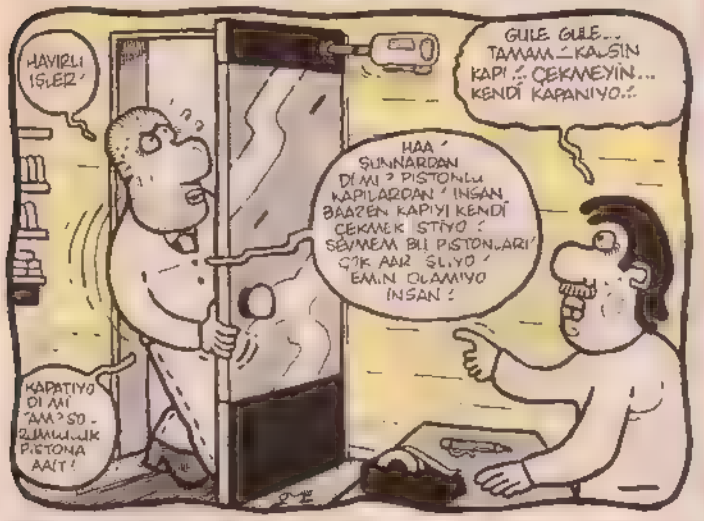

HAİN EVLAT ÖRKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

AYRINTILAR

Selam:.. Uykulu konuşmak kadar berbat bişiy yok!.. Diğer zamannarda da zaten, pek iyi konuşmayı beceremem, sıkılırım, hattaa bazı durumlarda kasılıp kalırım; fekat bi de uykuluysa insan, inanılmaz bi enerji sarfediyo, konuşmayı sürdürebilmek için!.. öbür taraf nerden bilsin, sabaha karşı yatmışım, anca öğleden sonra ikide üçte uyanıyorum; gerçi bu da pıs birşey, arasıra değiştirmek lazım bu rıtmi; herneyse, üç kere zırr! latınca, açıyorum haaliylen; önemli bişey olabilir. "Halıt orda mı?" diye soruyo meselâ! Bu önemli dıil! Yani, en salak halimle bile, Halıt'ın burda yaşamadığını inandırıcı bi şekilde annatıp, kapatırım telefonu! Alt tarafı, uykudan uyanmış olurum! Bı arkadaş aramışsa eğer, daa fenaa gibi sankı! Karşındaki, bi şekilde, bütün algılarıyla konuşmayı sürdürürken, ben ise henüz dış dünyaya kapılarımı yeni açmışım ve, en net algıladım şeyler sadece, arayanın kım olduu; ahızenin üstteki raftan uzanarak gerilen kordonu ve, az önce orayı kaşıdım için, eşofmanımın sıyrılmış kısmındaki, açılan ve üşüyen bacaam!.., Gerçi, hemen annaşılıyo yeni uyandım! Jurasık parktaki, bi kaç hayvan sesinin karışımından yaratılan ilginç dınazor sesleri gibi; boğürtü, homurtu ve diğer bazı ağız içi refleksleriden meydana gelen, zoraki bir konuşma şeklı!.. İnsan, acayıp bi varlık!.. "Huaaarh!" veya "Ouaaiynk!" gıbı sesler çıkarmam gerekırken, ulan daa yeni uyanmışım, hattaa uyanamamışım; buna raamen, düzgün cümleler kurmam gerekıyo, karşılık olarak!.. Ve en can alıcı soru da şu: "Uyandırmadım di mi?"!.. En kibar karşılık da şu oluyo: "Yok! Zaaten kalkcaktım!".. Evet, bazen iyi oluyo; uyandırılmış oluyosun yanı kalkıcaan saat geçerken.. Yine de, çok berbat! Herşey birbirine karışıyo; o ne diyo!.. Sen ne diyosun, bu kim, ne, haa, annadım, yalan!.. Çoğu zaman ne dedıimi bilmıyorum! Abuk sabuk karşılıklar vermişimdir eminim! İnsan, kendını kasmamalı! Hiç yeni uyanmamışım, on saattir ayaktaymışım gibi düzgün cevaplar vermeye kalkarsan, kelimeler birbirine giriyo; soba oluyo bardak! Halıya floresan diyosun! Bı de en komii, sindı burda yazarken komık gıbı oluyo ama, o an bı ışkence; bi şey soruluyo mesela çok basit; beş dakka düşünüyosun! Algılayamıyosun kı hemen. Bazen, kaba da davranabılıyo insan. İstemeden yani: O bişiyden bahsediyo; sen, az öncekı sorunun cevabını yeni mı buldun, yoksa g.tünden mı uyduruyosun nooluyo, hiç ılgısız, saçmasapan bi karşılık verıyon delirmiş gibi!.. O kadarcık algıyla, aklına ne gelirse işte, üç beş kelimeyi anca öğrenmiş bi çocuk gibi, binbir zaarnetle bi şeyler bulup sürdüyosun konuşmayı!

Akşama dooru açılıyo tabi insan!.. Zaten bunnarı da, teknık bi sorun olarak annatmadım. Yani, bi telesekreter felan alırım belkı; ya da, bi düğme yapar telefona, gece yatarken, istiyosam kapatırım; sorun dıil. Ilgimi çeken, konuşma durumları ve hallen... Ruya ve duşlerde felan, ne düzgün bi cümleye gerek var, ne de, en az o kadar plânlı ve gayretli bır, içsel konuşmaya! Öğlen, akşamüstü felan, eğer bırıleriyle de pek vakıt geçırmemışsenız, genel veya günnük takıntılarla ılgılı olağan kendı-kendınıze konuşmalarınızı, içınizden yapıp, akşamı edıyosunuz.. ve gece!.. Bütün bu, içsel mıçsel şeylerın, doruğa çıktı, zırveya tırmandı, en yoğun gerılımlerın, en nefıs saçmalıkların, en kendı-kendıne konuşmaların yaşandıı saatler!.. Bi de, bi tartışma programı felan varsa, tam denk geliyo öyle bi geceye!..

Bişii... Derya; Emel; dınnedım; hemen iyi günner dılıyorum!.

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

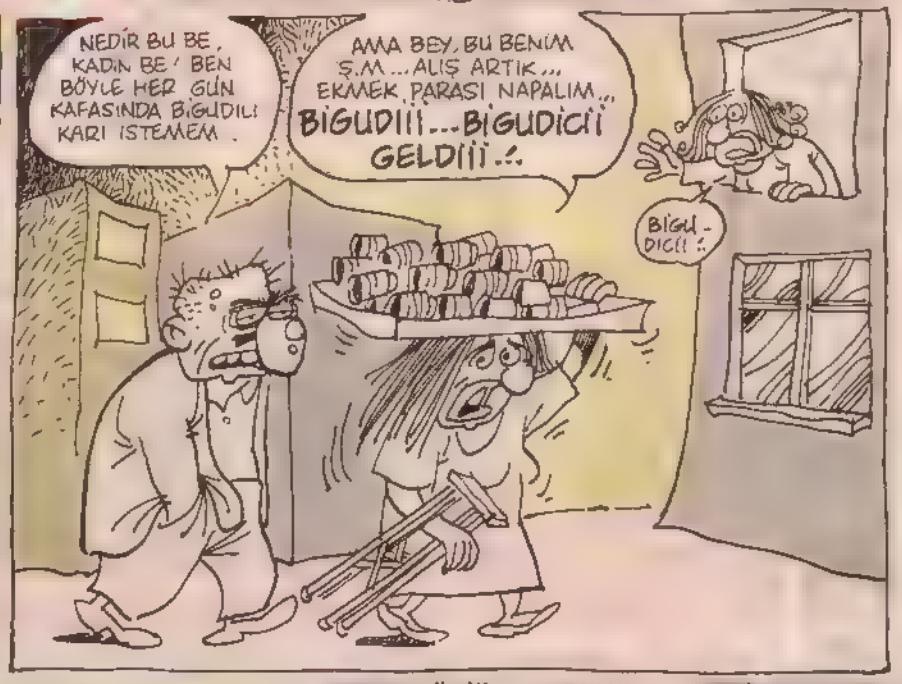

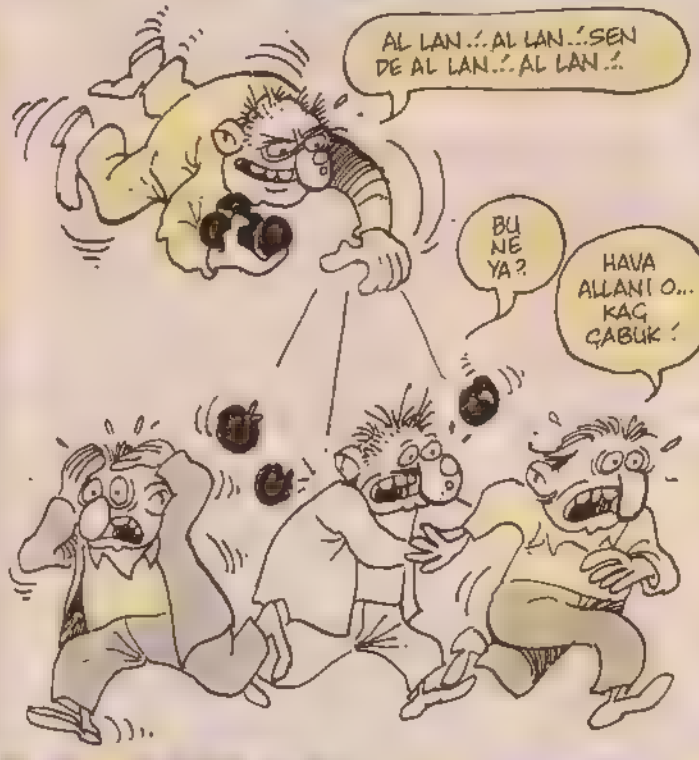

canbarslan @ turk net

Lale 2000

Geleneksel "Yılın Laleleri" yine Leman okurlarının oylarıyla belirlenecek. Zaten bu adaylarda da okuyucu önerilerinin payı büyük. Önerilerin yanısıra, yıl boyu Leman'da "Haftanın Lalesi" olanlar da listelerdeki yerlerini aldı. Tercihlerinizi kupona yazıp kısa sürede gönderin. Dergiyi kesmeye kıyamıyorsanız, bir kağıda yazıp mektupla yollayın ya da fakslayın. Elektronik posta da olurmuş...

POLİTİKA

HÜSEYİN AKGÜL ("Devlet yüzünce gören çocuklardan niye özür dileyecekmiş?" diyen Meclis İnsan Hakları Komisyon Başkanı)
MERAL AKŞENER (Sonsuz enboşlu trajedi)
OĞUZHAN ASİLTÜRK (Tadoye Forever)
BEYHAN ASLAN ("Mesut Yılmaz, askeri yönetim yolsuzluk eşkisi için Sağcan yönetimini kaşıyor" diyen ANAP Grup Başkanvekili)
[redacted] ARSLAN (Ölüm orucundaki mahkumlar için "Geberisinler" diyen MHP'li vekil)
DEVLET BAHÇELİ (Milenyum Başbuğu)
DENİZ BAYKAL (Başarısızlığa devamamı)
RIDVAN BUDAK (Milliyetçi sosyalist Kaba fakiri)
NAİL BÜYÜKERMAN (Mekam hakkını bağımsız kıldı)
TANSU ÇİLLER ("Okaban Erkmeni'yi Türkiye'den atalım" diyen büyük tekke)
SÜLEYMAN DEMİREL (Ada kıyısında fotoğraf ender)
AYNİ DOĞAN (Açlık grevleri için "Benden bu kadar, gerisi imamlara kalmış" diyen FP'li vekil)
OSMAN DURMUŞ (PPA maddeli ilaçları ve baz istasyonlarını zararsız bulan Sağlık Bakanı)
BÜLENT ECEVİT (Demokratik Sağ Parti)
CEMAL ENGİNYURT (Meclis ejderi!)
BÜLENT ERSANOĞLU (İş Gözpçesi PSP milletvekili)
CUMHUR ERSÜMER (Sürmeneli Negatif Enver)
...Bakanı)
KENAN EVREN (Denizin dibinde demirden çiviler)
KAMER GENÇ (Yıllar yılı)
MELİH GÖKÇEK (D.Ç. Ortam Çalışkanı)
MEHMET GÜL (Kuka gelir)
ALİ GÜNGÖR (El kantı ihanet ölçer)
NAZLI ILICAK (Oradan oraya)
MEHMET KEÇECİLER (Dövülen gururudan savunucusu devlet bakanı)
HAYRİ KOZAKÇIOĞLU (Dürrüt Yas-Helikopter üçgeni)
RECAİ KUTAN (Kutsal emanetçi)
YAŞAR OKUYAN (SSK'yı batırmayan bakan)
ENİS ÖKSÜZ (İdam yanlısı baz istasyonu bakanı)
BURHAN ÖZFATURA (İzmir müftüsü)
HÜSAMETTİN ÖZKAN (Üst dubey ofis boy)
İSTEMİHAN TALAY (Sabancı hayranı Kültür Bakanı)
YAŞAR TOPÇU (Şabeler avukatı)
HİKMET SAMİ TÜRK (F tipi kâhyası)
MESUT YILMAZ (Kısa dönem anti-mafyacı)

BASIN

STAR (İngiliz holiganların öldürülmesinden sonra, bu işe yakmadığı kaldı)
AKİT (Provokasyonen zirvesi "Her türlü hedef itinayla gösterilir")
SABAH (Şanal horlum)
MİLLİ GAZETE (Sahibinin sesi)
HÜRRİYET (Başçıl komutanlar hırcılığı)
HÜLYA MAGAZİN (Prof. Arsal'ın resmi yayın organı)
ALEM ("Kim kimi nerde" dergisi)
HAFTA SONU (Şandı şahbaz oldu)
RANDEVU (Et doğal)
FATİH ALTAYLI (Ali loran baş kesen)
RAUF TAMER (Sermayenin çantacıbaşısı)
İLKER SARIER (Kıl)
MEHMET YILMAZ (Gadiderikta radikal)
YAVUZ DONAT (Yakın çevre)
AHMET BERKAN (Pazar zekası)
OKTAY EKŞİ (Eşber Yağmurdereli'yi tavır alan demokrat başyazar)
MEHMET BARLAS (Kaplanımı vafladı)
HASAN KARAKAYA (Cezaevlerine silah sokanların HLS olduğunu ima eden Akit yazarı)
ABDURRAHMAN DİLİPAK (Yüksek gerilim hattı)
DENİZ GÖKÇE (Polemikte dibe vurup ukalığı)
FEHMİ KORU (Demogojide uzman)
MURAT BİRSEL (Şarlatoğlan)
ERCAN KUMCU
MAHFİ EĞİLMEZ
DENİZ GÖKÇE (Zenginin ekonomi yazarları)
UFUK GÜLDEMİR

İŞ DÜNYASI

HAYRİ YAZICI-HASAN ŞER (Para toki sızdı düğünün dünür leri)
ALİNUR VELİDEDEOĞLU (Sivaronan orensi)
NAİL KEÇİLİ (Reklam Arası)
MURAT DEMİREL (Horlum dili arazısı)
ŞEVKET DEMİREL (Big Brother)
METE HAS (Adalı)
RÜŞDÜ SARAÇOĞLU (Komisyoner)
ERCAN VURALHAN (Hayali deprem evlerinden 1,5 trilyon vurdu)
EROL AKSOY (Show mora go on, güzelli kral, ressamsaray Sümerbank horlumcusu)
ÖZER ÇİLLER (Reenkarnasyon Üsyeksyon Teorisyen'i)
TURGAT CİNER (Cin oldu Sabah'ı çarptı)
YAVUZ ZEYTİNOĞLU (Usulsüz kredici)
CAVİT ÇAĞLAR (Sümerbank horlumcuları kaç Cavit kaç)
AHMET ÖZAL (Baba yadigarı)
ORHAN ASLITÜRK (Naylon fatura Sümerbank horlumcusu)
ALİ BALKANER (Aile horlumu)
AYDOĞAN SEMİZER (Demirel'i Egebank'ı aktaran yardım eden şabab avukatı)
DOĞAN HOLDİNG (Tekel)
RAHMİ KOÇ (Arka plan)
SARIK TARA (Yüksek değer)
AYHAN ŞAHENK (Parakör)
SABANCI AİLESİ (Parakoma)
ATİK BERBEROĞLU (Marbank'ları usulsüz kredici)
ETİBANK-DİNÇ BİLGİN (Cebinde akı ve gitti. Dönüşü muhteşem oldu)
BANK KAPİTAL
MAHMUT CEYLAN (Her taşın altında)
SAMİ ERDEM (Batan bankalardan üçünde yöneticisi yapmış meşhur yüzde on "Sami")
İTO Başkanı MEHMET YILDIRIM (MGK'yı ekonomiye el koymaya çağırdı, içtimaiye lazım)
MUSTAFA KEFELİ (Mafia cinayetinde azmettirici Seçilivat)
HÜSEYİN BAYRAKTAR (Egebank'ın eski sahibi Baba başları kokar)
NEVZET AK (Arsa parası)
HALİT ÇINGILLIOĞLU (Bank Demirbank'ın sessiz sahibi)
KAMURAN ÇÖRTÜK (Hem Naylonu hem balıkçı)
EUROGOLD (Altına hücum)
SELÇUK ALAN (Kozakçıoğlu'nun damadı, tecavüz girişimcisi kaçak fabrika)
TÜSİAD (Para jonturları)
İHLAS HOLDİNG (İflas Holding)
BANKACILIK DÜZENLEME ve DENETLEME KURULU (Uzun zamandır pasif kurul)
ENVER ÖREN (Badem bıyık, sarsız ense)
KORKMAZ YİĞİT (Fizik paketi kimya bozuk)
CEM UZAN - HAKAN UZAN (Para cambazları)
MEHMET EMİN KARAMEHMET (Kartaş Kene)
FADİL AKGÜNDÜZ - JETPA (İmzasız)
KOMBASSAN (Sessiz ve derinden)
TİMPAŞ (Yeşil saha yeşil para)
MEHMET ALİ ILICAK (Küçük Can)
HALİL BEZMEN (Amerikan rüyası)
Emin Cankurtaran (Naytoncan)

BÜROKRASİ KURUM

IMF (Global yoksulun anı)
DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ (Sermaye dayanışması)
SSK
BAĞKUR
DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI
İSTANBUL MENKUL KIYMETLER BORSASI
İSTANBUL İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ (Kirli su satanları koruma müdürlüğü)
Eski Batman Valisi SALİH ŞARMAN (Güneydoğu'da birçok silah onun elinden geçti)
Ümraniye Belediye Başk. MEHMET BİNGÖL (Vandaşlarına kadro yaratmak için Akil'le iftirak)
PTT (Müşavir) AYDIN TOMAKIN (Meşakli magazin dergisinde "yaşam" doğa gerektirmeni kılamasını kullanan personeli işten çıkaran ortaçağlı)
DEVLET İSTATİSTİK ENS. (Nüfus sayımında torunlu sorunlar)
RTÜK (En son İsrailler Emniyet'in düzenlediği bir rapora göre radyo kapattılar)
ZAKİR AVŞAR (RTÜK'çü kuhirbaz)
Balıkesir Valisi UTKU ACUN ("Seyrim günü düşen çıkan ayın bir" diyen tebarcık)
ADALET BAKANLIĞI (Kadı seven Selçuk Sarıcan hakkında dava açan deyarsular)
ÇOCUK ESİRGEME KURUMU (Diyakuplar çocuklara adiyet kurumu, komple canavarlar)
RAHMİ DİLLİGİL (Devlet Tiyatroları Genel Müdürü, Paralar Yar'a gitmiş)
DİSK (MHP'ye son tango)
F TİPİ (Yurdumun karanlık köşeleri)
İBRAHİM ŞAHİN (Halktaki hale zayıf, hiçbir şey hatırlamıyor)
REKABET KURULU (Ortam fevdu, üretim yok, rekabet var)
MEHMET EYMUR (Washington dosd)
TEAŞ Genel Müdürü (Evinden 350 bin dolar çıktı)
* Karayolları Genel Müdürü DİNÇER YİĞİT (Köprü ücretlerini dolara endeksledi)
MAVİ AKIM PROJESİ (Akmıyor damlıyor)
DEVLET TİYATROLARI (Necati Cumalı'nın telefon durumundan bir gün önce ödediler Bursa'da naylon fatura düzenlediler)
TELEKOM (Ve özelleştirin ya güzelleştirin)
Prof. FERMAN DEMİRKOL (Azerbaycan'daki darbe darbeci ajan-Prof. İst. Üni. Huk. Fak.'ne atandı, ortalık karıştı)
Mersin Valisi FİKRET GÜVEN (Depremzedeler çadırda yaşarken 150 milyarlık ... konukevi savunan mülki idareci)
Eğlence yerlerinde çalışan kadınları vesikalandıran zihniyet
ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANLIĞI
MERKEZ BANKASI
TÜM NÜKLEER SANTRALLER
SELÇUK DEMİRALP (Londra'da "En İyi Borçlanan Jike Ödülü"nü bir komedyenin elinden aldı)
DİYANET VAKFI (İçinde "Kadın dövülebilir" ve açıklamaları olan kitap yayınladılar)
İstanbul eski DGM Başsavcısı OKTAR ÇAKIR (Küçük Susurluk. Bir trafik kazasında ölünen bir işadamının arabasından çıkıtlarıyla Ankara'ya gidiyorlardı)
KIZILAY
YÖK Başkanı KEMAL GÜRÜZ
ÖSYM
İst. Üniv. Rektörü KEMAL ALEMDAROĞLU

TV

OKAN BAYÜLGEN
AĞIRLIĞINCA ALTIN
CAN TÜRK UN
1. YIL KUTLAMALARI
HAZİNE ADASI
ŞAHANE PAZAR
FIRSAT BU FIRSAT
NE ŞEKER ŞEY
AYDIN HAVASI
YILAN HİKAYESİ
ZOR HEDEF
YARIŞMA 21
TELEVOLE
CAN TANRIYAR
REHA MUHTAR'LA ATEŞ HATTI
EVİTA GÜLDENCE
ENGİN NOYAN
MAHALLELER YARIŞIYOR
DERMAN BEY
KİM 500 MİLYAR İSTER?
FİLM GİBİ
KAYA ÇILINGIROĞLU
PAZAR KEYFİ
TELEGOL
SAVUNMA
CİNLERLE PERİLER
DELİ YÜREK
RADYO TELEVİZYON GAZETECİLERİ DERNEĞİ ÖDÜLLERİ
HÜLYA AVŞAR SHOW
MAZİ KALBİMDE YARADIR FİLMLERİ (Cine 5'in eski Türk filmlerini para ve çevirme girişimi)
MAÇO SHOW
BİRİ BİZİ GÖZETLİYOR
AŞKIMA EŞKIYA
İKİNCİ HAYAT
ÇOK ÖZEL FİSKOS
ŞANS KAPIYI ÇALINCA
Cem Ozer'in eskiden Kırkmerde parodileri yaptığı programları
TELEGOLE
FUTBOL MAHKEMESİ
STV
MESAJ TV
BEYAZ
TÜRÜT SHOW

MÜZİK

KADİR TAPUCU
***
OZAN ORHON (Çalıntı şarkı besteleyip altına kendi imzasını atmış)
ÖZCAN DENİZ
***
ADNAN ŞENSES (Evinde dedi ve kip çekti. Sonra sahneye devam kararı aldı)
EROL KÖSE
FARUK TINAZ
MUSTAFA SANDAL
SERDAR ORTAÇ
ÖZLEM TEKİN (Pitbull marka köpeğiyle komşuya taciz)
YILMAZ MORGÜL (Şuluşözü, sırçaköşk şarkıcısı)
İBRAHİM TATLISES
MUAZZEZ ERSOY
HANDE YENER (Eller barlarının ağızlara sakız şarkıları)
İSMAİL TÜRÜT
NADİDE SULTAN
SEDA SAYAN
EBRU YAŞAR
AHMET SELÇUK İLKAN (Yalnızların şairi)
ERCAN SAATÇİ (Ecevit ve Reha Muhtar'a şiir kabedi düşman yaratıcı beyin)
ÇILGIN SEDAT
İBRAHİM ERKAL
EMRAH (Naylon Emrah, defolu kopya)
AJDA PEKKAN (Diva Lale)
AYDIN
EMRAH DİNÇER

KLİP

ÇILGIN SEDAT ("Sen beni Ataköy'de bir kafa, Tarabya'da bir yafa, beşpara almaz bir telefona sattın gülüm")
OĞUZ YILMAZ ("Baş Baş Paraları Leylaya")
PEHLİVANLAR KOROSU (Haydi Haydi Pehlivan)
OSMAN ÖZTEKİN ("Zilli Awrat" Erkek kadının ayaklarını yalıyor. Güya erkek eğiliyormuş filan)
BANU ALKAN ("Haydi Kaldır")
HAKAN TAŞIYAN ("Güz Gülleri Gibi")
HÜLYA AVŞAR ("Sevdim" Orijinal sözlerle hiç alakası olmayan "Dost" adlı Yunanca şarkıdan...)
SERDAR ORTAÇ ("Amcadan Zamanında Halay mı Vardı")
PASAPORTE LATINO ("Lebdoyi Koydum Pınar Kız Aşkım")
SARP ("Siyahın Matemi")
MUSTAFA SANDAL ("Tek Geçerim")

İŞ DÜNYASI

OSMAN URANER
Voleybol Antrenörü (Kulturluz ... maç anında bayan sporculara hakaret ve tartaklama)
ALİ SAMİ ALKIŞ (Konuşma özürlü ... Lucescu için" Galatasaray bugüne kadar sarıbaşı antrenörler seçerdi, artık çarıbaşı seçmeye başladı.")
İLHAN CAVCAV ("Bizim takımda bazı kaledan sakal futbolcular var")
AHMET ÇAKAR (Dürdüra-oynata dedem de karar verir)

KUPON

POLİTİKA
1) ....
2) ....
3) ....

Bu Dağların Karı Erimez

ZİHAT ...

Hüseyni faslı başladı. Pıramalarıyla Mesut Yılmaz'ı kapıda karşılayan, Yılmazlar'ın kankası Aydın Doğan, ANAP'a savaş açtı. Global Menkul Değerler'in patronu Mehmet Kutman (Mesut Yılmaz'ın kuzeni) ve kardeşi Turgut Yılmaz ismi yine ortalığa fırladı. Aydın Doğan'ın yedeğinde MHP olduğu için, birbirlerini afiyetle yemenin iştahına doyamıyorlar. Enerji ihaleleri çok can alacak, Türkiye işte buradan kopacak. Ve bu dramatik zamanlar hergün bir operasyon, insan yeter, diyor, bu kadarını kimse tahmin etmiyordu. 15 yılda Türk hazinesinden 10 milyar doların üstünde kredi yiyen basınımıza sorma zamanı! Yüzlerce operasyon, bok, hırsızlık götürüyor ülkeyi. Tek birini görmedin. Hiçbirinden haberdar değilsin, Allahaşkına on beş yıldır ne yaptın sen! Sabah Gazetesi küçülüp, Deniz Akkaya'yla yeni bir küçük dünya kurmanın peşinde. Çok geçmeden Dinç Bilgin ve Ali Kırca, Deniz Akkaya, "bankamızı geri istiyoruz" kampanyasını, üstelik demokratik liberalizm sloganlarıyla başlatırlarsa, şaşmayalım.

Bir Hüseyni faslı da askerlerle medya arasında. Ertuğrul Özkök, haber kaynağını açıklamama diyor, Asker, yalakalar, dün korkudan donunuza işiyordunuz, gibi sert cümlelerle basına taşakoğlanı muamelesi yapıyor. "Askere yaranmak için dün olmadık etten püften şeyleri haber yaptılar, şimdi kalkmış konuşuyorlar" gibi, şamaroğlanları hangi sözlerle dövülürse, böyle haşlıyorlar başyazarları, gazetecileri! Daha beter olun!

Bir Hüseyni faslı da İhlas Holding'te, Enver Ören'in sadık kulları, bilindiği üzere, üçbin aile, Marmara Evlerinde "huzur" sitelerinde oturuyor. Mücahit Ören, mercedes konvoyuyla hergün sitenin garajlarından şaşayla yola koyuluyor, yollar kesiliyor, yollar tutuluyor, sanki, Fatih Topkapı'dan şehre giriyor. İnternet sitesinde bir haber: "Holding zor günlerde, altınlarımızı, bileziklerimizi bozup, yardımcı olmalıyız! Doğru holding batarsa halimiz nicolur, sendika, işsizlik sigortası, sosyal hak da bilmezsiniz, yüzlerce sadık kul mühendis, Amerika'da okumuş doçent, nerelere sığınır. İşte şimdiden götümle gülmeye başladım. Holdingin batma korkusuyla cemaat kafayı yemiş durumda. Zaten maaşlarıyla holdingin ürettiği her türlü mangal ve elektrikli ızgara aletlerini mecburen almak zorunda olanlar, Kia motoru, şu Kore kaplanını da sattı.

Genç bir çocuk, internette soruyor, koca holding nasıl battı. Diyorlar ki, "Enver Ören'in yardımcısı ihanet etti, 25 trilyon çalıp İsviçre'ye kaçtı. Yalan. Enver Ören başaramadı, kim diyebilir. Genç çocuk diyor ki, hadi, yediniz içtiniz dolar havuzları kurdunuz, geçin bunları... Enver Ören doğum gününü neden Bülent Ersoy'la kutladı Cevap veriyor, Amerika'da okumuş holdingin doçentleri: "Asker öyle istedi!". Yani, askerin işi yok, Enver Ören doğum gününü Bülent Ersoy'la kutlasın diye haber yolluyor. Bu dupedüz akılötesi manyaklıklara tüm holding cemaati de inanıyor!

Bir Hüseyni faslı da F tipi Sincan'da, Çankırı cezaevi'nden getirilen Bahadır Ahıskalı, mecliste pankart açan gençlerdendi, 15 gün yattı, Sincan F Tipi'ni yaşayıp, çıktı. Basın toplantısına kimse, gelmedi. Oysa işte ne güzel, F Tipi nedir, ne değildir, canlı bir örnek, sorup, araştırıp, öğrenmek gerekmez mi? Tüm basın manşetlerde F Tipi'ni merak etmiyor muydu, aydınlar, Amerika'dan gelmiş uzmanlar konuşmuyor muydu?

Bahadır, anlatıyor. Milliyet'in manşete çektiği gibi, TRT-FM değil adını bilmedikleri bir arabesk radyodan yayın yapıyorlar ve birçok koğuşta mahkum hoparlörleri söküp kırdı. Tüm cezaevleri büfesini Nazar Market adında firma almış. Büfenin listesi Ülker Haylayf, Eti Çizi, Bonbon, Balık Kraker, dolu. Cezaevi müdürü elinde Nazar market malları, "almaz mısınız" diye koğuş koğuş dolaşıyor. Bahadır diyor ki: "açlık grevindeyim, almıyorum!", müdür, elindeki çikolatayı gösterip; "Ama, bak Albella!"...

Her taraf yeşil ve yeşilin tonlarına boyanmış. Koğuşlarda hiçkimse değil yemek yapmak, bir domates bile doğramak hakkına sahip değil. Televizyonda gösterilen bir karış uzunluğundaki mutfak, sadece, sefertaslarını yıkamak için. Günde iki kere, koğuşundan zorla çıkartılıp (içtimaya) hazır bekletmeye çağırılıyorsun, gitmek zorunlu. Gardiyanlar kapıları istediğinde açar, istediği saat açar, elektriği, radyoyu, istediğinde kapar, bunu önleyecek ne yasa, ne insan... Volta yeri, dar ve düz duvar. İki volta atınca, duvarlar üstünüze üstünüze geliyor. Yani, volta tarihe karşıyor, mahkûm nasıl yoracak adımlarını, yürüyemeden bir mahkûm nasıl düzenleyecek zihnini.

Bir de haber getirdi Eşber Yağmurdereli'den. Koğuşa gaz bombası atılıyor. Merdiven altında besledikleri onlarca güvercin, kafalarını koğuşun duvarından duvarına vurarak ölüyorlar. Eşber Yağmurdereli ranzasında gaz bombasından kımıldayamıyor, nefes alamıyor, sendeleyerek, ölüyorum, diye bağırmaya başlıyor. İşte tam da o sırada, kameralar arkada, askerler önde gelip çıkarıyor... Ekranlar herşeyi gösteriyor da, cezaevi çöplüğünde bidon dolusu güvercin ölüsü, görünmüyor!..

Ateşin icadından sonra, yeryüzü tarihinin en büyük devrimi, "Biyoteknoloji Yüzyılı" başlıyor! Jeremy Rifkin, "Biyoteknoloji Yüzyılı" adlı (Evrim Yayınları) kitabında, genlerle insanoğlunun son savaşlarını ayrıntılarıyla anlatıyor! Kalp kapakçıkları, göğüsler, karaciğerler, kıkırdak, burunlar ve öteki beden parçaları, organ nakli için "fabrikasyon" aşamaya çoktan geldi. Başsız insanlar, ana rahmi dışında oluşturulan çocukların tüm dokuları, şimdiden, herbiri için "patent" alındı. Karaciğer nakli yapanlar, sonsuza dek bu şirketlere "telif" ödemek zorunda. Yeryüzünün tüm kıtalarından, Okyanus derinliklerinden tüm bitkilerin tüm doku örneklerinin DNA'ları çözülüyor ve çözüldükçe "patentleri" alınıyor! Hangi çağda hangi bitkiyi yetiştirip, geliştirip, sofranıza, eczanenize taşıyacaksanız, "telif" ödemek zorundasınız! Bizler banka soygunlarıyla uğraşırken, dünyada yaşamış, yaşayacak tüm canlıların elleri, kolları, sinir hücreleri, bir takım uluslararası şirketler tarafından yasal izinlerle hakları alınıyor! Binlerce, milyonlarca çağı değiştirecek ve önümüzdeki binlerce çağı şekillendirecek, akılalmaz bir devrimin hikayesini anlatıyor, kitap! Hepsinden öte, herkesin istediği an, istediği organını, defalarca değiştirebileceği bir çağın eşiğinde, yeniden yaratılan bu insanlık kabusunu kimse tartışmıyor! Şimdi labaratuvarda değiştiriyorlar farenin bir ayağını defalarca, yanılarda, genç bir çocuk, sırf şaka olsun diye, kesiverse elini, nasılsa yenisi var deyip, çıkartıverse gözlerini sofrada, nasılsa parayı basıp en kral markasından alırız diye, önümüzde bıçağı takıp bağırsaklarını çıkartıverse! İnsan bedenindeki bu denge, milyonlarca yüzyılda zor kuruldu! Şimdi, bambaşka bir denge! Terbiye, ahlak, psikoloji, yaşamın tadı, bedenin adı, umut, gelecek, beklemek, yaşlanmak, idareli kullanmak, bağışlamak, vefakarlık, aklımıza gelebilecek tüm değerleri topyekün kökünden değiştiren inanılmaz bir devrim, çoktan başladı: Biyoteknoloji Yüzyılı! Ya da, tüm tarih, tarihin tüm kralları, atlıları, köylüleri, yeniden canlanıp dirilecek mi? Ya da, hiç ölmeyecek gibi yaşamak hangi dinlerin kapısını aralayacak! Üçyüzyıl, dört yüz yıllık bir yaşam önümüzde aralanıyor işte! İnsanlık hiç akıl etmediği bambaşka bir uzay-kurgu filminde yeniden dinliyor! Ve bu bambaşka yepyeni dünyanın tüm yaşam, organ, denetim hakları, uluslararası birkaç Amerikan şirketinin elinde! Ya da yüzyıl sonra, "doktor bey, doya doya ağlayamıyorum, gözpınarcıklarımdaki enzimleri değiştirir misiniz?", Ya da, ağladığında birileri yanımızda: "Henfe bak, çeşme gibi ağlıyor, enzimleri, salgılarının markası nedir acaba?"... Ya da, "akıl yerine geçen" bir bilgisayar kartı, zihninize yerleştirilip, sizi yönetebilir!

Kapitalizmin ahlakı, yeryüzü imparatorluğu ve dünyanın en ücra ülkelerine milyonlarca malı, milyonlarca defa satmakla, sömürmekle kalmadı! Milyonlarca çağın kurduğu tüm doğayı, tüm Tanrıları yeniden inşa ediyor labaratuvarlarda!

Yenilik tanrılarına tapınarak büyümüş bizler, çok geçmedi, bir ömrü daha tüketmedik, tarihin en gaddak muhafazakarları olduk. Bırakın dağları, taşları, bırakın, bir daha kimse birşey düşünmesin diye bağırmaya başladık. Bahar bahar, yazı yaz gibi yaşayalım, ihtiyarlayalım ve günü geldi mi ölelim, diye yırtınıyoruz. Bu yepyeni tarihin, geçmişe saplanmış ilginç bir tarikatı oluveriyoruz. Bilimsel gelişmelerin şaşkınlığıyla her büyüyüşte aklımızın ucundan birazcık yiyip bugünlere zor geldik. Bundan sonrası toz-duman, bunu Allah, bayrak, vatan sloganlarıyla büyütülmüş zihinlerimiz asla kaldırmaz, henüz bu yeni dünya üzerine tek bir tartışmamız yok. Çünkü yüzyıl sonra, bu fabrikasyon olan karaciğerler, bugün patenti alınan böbrekler, yarın, ilave, yepyeni organlar üretmeye başlayıp, diyelim ayaklarımızı lastik, ya da kaykay, kollarımızın altına da denizde aynı organdan kanat takacak, istediğimiz organımıza ek flave bambaşka uzuvlar takacak, fabrikalar konuşulmaya başlandı. Yani, şimdi gençler yalnız dövme yaptırıyor, yarın dövmedeki şeklin kendisi olmak isterse, bu hiçbir engel tanımayan kapitalizm, bu muhteşem pazarı da değerlendirecek. Ne ürperbici. Bu söylediklerim gerçek üniversitelerde, gerçek labaratuvarlarda bilim adamlarının sıradan konuşmaları, artık!

Çankırı Karşılaması (Müzikal)

Bazen tozdan ince, ama, çok çok şakır şakır soğuk yağmurların mezhebindendim, bir zaman. Anadolu'nun orta yerine geldim geleli, güftesiz, sessiz, büyüleyici dökülüşü bu yumuşak tınılı karın, ne din bıraktı bende, ne mezhep! Bildiğini bana da söylemiyor! İşte tam da burda içime vahiy gibi bir sevda düşüyor! En güzel nereye döküldür bu kar, telgraf tellerine, karavagonlara, bacalara, çam ağaçlarına, yollara! Kar yağdı başıma diye ağlar mı şimdi, içinde odun sobası, teneke kulubeler! Son ve kesin biçimini alıncaya dek ruhumdaki bu dümdüz ovayı seyretmeliyim doya doya. Böyle baskına uğramadım, böyle dopdolu vurulmadım. Engellenemez serpilişi artık tüm sahneyi doldurur sabah olmadan! İnsan kalbini kuşatmak için bu denli yalın ve ne derin Tanrı'nın dokunuşları. Uçan tül, uçan pen, uçan notalar, pırıl pırıl bir tuval, şeytani bir çılgınlığın renklenyle dolup duruyor, işte üç aylık yoldan gelmiş kar taneleri! Vay dağlar, vay dağlar diye bağırasım gelir, hani karaydı kaşın diye, eşeleyesim gelir.

Gökler allak bullak, ölümsüz ve tükenmez bir müzik! Ses vermeyen tek heceli milyonlarca beyaz nokta! Nerden biliyorlar nereye düşeceklerini! İncecik pırıltılar batıyor toprağa, sım sım yükseliyor pırıltısı yeniden tepelere! Ne olur, yolcu yabancı sanmayın beni, bu kuru can da artık sizin bir kulunuz!

Yağmur, rüzgar, kar, ya da kazma ağzı gibi sivri tepeler, yalnız onlar, gülünç ve saçmalık taşımayan asil temeli ruhumuzun. Soylu yaşamın ilahi tadı, hızla yaygınlaşıyor her bir zerreciği. Bu bembeyaz Tanrı'nın gölgesinde hangi felsefe kurulur! Sarhoş edici küme küme yığınları, soylu tahtları süsleyen evrenin en güzel süsleri. Yeryüzü korosu! Evrenin en yüksek orkestrası!

Rüzgarıyla savurup canlandırdığı hareket, matematik, klavye ve Tanrı, kusursuz üstanın bu en ünlü parçası, çok soğuk! Dağlara arkadan vurulmuş kelepçe! Hangi kelepçe üşütmez! Tanrı'nın dağı taşı tutsak edip yarattığı bu en büyük tören! Sessizlik, ürpertiyle kucaklayıp öpüyor! Buralarda durmak da zordur artık, bu beyaz hırkanın neresinden öpeceksin!

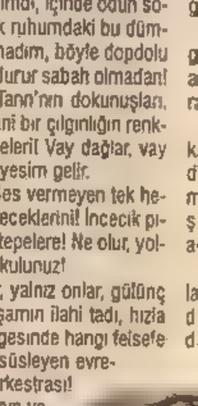

Dağlara, ovalara, zamana gömülen şarkı! Şarkıların tepeleri, şarkıların çam ağaçları! Bütün çağların en büyüğü, bütün hakları açık bu en büyük opera! Bu denli hızlı, bu denli ağırbaşlı, gökten inen şarkı! Alıp götürsem sizi eve! Tanrı'nın bizler için dansı. Göklerden düşen sonsuz eğlence! Elinden çıktı şüphesiz, dağlar, tepeler, ama fırtınanın bu en mutlu tonu, ruhundan patlayıp yükseldi Tanrı'nın, bu sır henüz tamamlanmadı! Öfkelenip coşunca dökülür kabukları, işte geceyarıları böyle şahlanır!

Gökkubbenin ak kanatları tel tel düşüverdi toprağa! Ebedi sırlı doğmamış çiçeklerin kokusunu getirdi kavak ağaçlarına! Kayboldu tepelerde birkaç titrek ışık, dert, dert, dertten mi heykel gibi, mutluluktan mı sessizce kalakaldı, kupkuru dallarına düşüncenin en ağır ışığı yağdı!

Yüzü parladı, gözleri sessizleşti, nefesi tıkandı, yükü çok pahalı artık, kuru dalların! Hazla, kırların, bayırların üstüne indi bembeyaz sarhoşluk, dikenl gibi saplanıyor her bir tanesi, göçebe rüyalarına! Pılını pırtısını toplatıp, kirli yırtık yorganlarla, çuvallarla gurbete fırlatıyor. Bu çıplak bağımsızlık yalnız benim diyor, bu mızrak gibi keskin uçlu kar taneleri. Çoluk çocuğu diyar diyar kovuyor, koskocaman muzaffer dağbaşlarını dere-tepe koyun sürüleri gibi bu beyaz derviş asasıyla güdüp, önüne katıyor? Çok geçmeden tepelerin başında birer birer istinbiyeden şapka, coşkulu bir bağımsızlık ilanı yayılıyor! Sırtımda küfe küfe taşıyıp köylüleri evime mi götürsem!

Yatsıya kalmaz, tabiatın tüm kırlarını temize çekeceğiz. Sanki hiç yaşanmamış bomboş bir tarih, sıfırdan bir daha başlayacak. İnsan da böyle dinlenmeli bazen. Bir daha şafak da sökmez! Melekler de inse, sabahlar boğar bizi artık. Bu oynaşarak ağır ağır inen tantanalı merasim, kar tanelerinin taşıdığı taşları buken bu ışık, neden gidip gelip, bu çorak arazilere yapışır! Ve neden geceleri görür bu bembeyaz rüyayı. Ayın doğuşunu bu gece, işte bu en güzel, dupduru neşeli dağların kâbus dolu rüyası seyreder! İnsan hayatında en çok bu kutsal ciddiyete söz veriyor. Söyleyin bozkırda büyümüş, bu sivri tepelerde yıkılmış köylü kardeşlerim, bu buzdan beyaz bezi kim saracak artık bu alçak dağların başına! Bu yüksek tepelere gizlenmiş yaylaların alnından bu ateşi hangi atılar alacak!

Kelebekler, kelebekler, kelebekler, sessizce yığılıyorlar yerlere! Yerle gök bir oldu. Hareketsiz, kapalı perdelerden bir tekl açılmıyor! Bir tek yırtıcı kuş, ağırlı-

AN TANBURACI
... gösterdiği özen
... gösterse ya)
... ZIM KANAT
...
ÇAVUŞOĞLU
...
AN TOROĞLU
...
LUK ULUSOY
...
KRET ÜNLÜ
...
MET ALİ YILMAZ
...
L MAGANDALARI
...
ARUN KAYA
...
ALİ ŞEN
...
BÜLENT YAVUZ
...
OL AMIGOLARI
...

kaldıranlar)
ALTUĞ ATALAY
(Erdoğan Arıca'yı basın toplantısında ağlatan Trabzonlu gazeteci)
STAR DİGİTAL
(Üç sporda maç anlatımı)
PROFESYONEL FUTBOL DİSİPLİN KURULU
(Galatasaray'a ayrı Fener'e ayrı)
TELEFON
(Bence şifre)
MEHMET AĞAR
(Deniz Fiorentina... Fatih Terim'e verilen ödül vekili)
FOTOMAÇ
(Holigan azdıran)
FANATİK
(Taraftar gazetesi)
CEMAL POLAT
(Hakemleri MGK'ya şikayet edecekmiş)
TÜRKİYE OLİMPİYAT DÜZENLEME KOMİTESİ
(Hani çaba hava bağış)
YILMAZ VURAL
(Denizde göz atamaz)

REKLAM

DEMİRBANK-Tabiye Kredi Kartı
("Bla Bla Bla Wowww")

AL BARAKA TÜRK
(Arabanın arkasından koşturan reklam)
IKEA
(Banu Alkan'ın kestaneci)
(Konser, Bach... Bach...)
MAJÖR AVANTAJLAR DÜNYASI
(Zayıflama aletleri, ilaçlar ve bilmem kaç kilo verdirir vs.)
MERİNOS HALI
(İbrahim Tatlıses "... Yeni Sevgimiz ...")
ŞEKERBANK VİSA KART
(Yasemin Yalçın "Bizimle Çok mu Kart?")
İŞ BANKASI
("İyi Akşamlar İş Bankası")
BİNGO DETERJAN
("Bundan Sonra Köşede Sadece Bingo Kullanılacak")
AKŞAM GAZETESİ Reklamları
("Son Kararın mı?")
TURKCELL
(Sinan Çetin "0532... Gülendi Söyle")
TELSİM
(İbrahim Kutluay "Antrenmandayım")
TURKCELL Hazır Kart
("Ben Özgürüm")
BOMBA AİLESİ
KENT ŞEKERLERİ

(Bayramda gelmeyen çocuklar)
AKBANK
(Camın üzerinden geçen Emre ve saklar ailesi)
TÜRK PETROL
(Müşteri tasarımı... İçteki pozisyonunda istasyon personeli... "Merhaba Arkadaşlar" "Sağol" sesleri)
HÜRRİYET
(Yeni Türkiye'nin Can Yücel'in şiirini okuduğu reklam)
YAPI KREDİ-Tabeli Kart
("Yaşasın Bateyim")
FISTIK
(Mehmet Ali Alabora'nın çıtır gazelecileri kovaladığı internet reklamı)
TA.NET
(Mehmet Ali Erbil internet reklamı)
TARIFLI KNORR ÇORBA REKLAMI
BEYAZ'IN RİNSO REKLAMI
SÜTAŞ
("İnek olmayan süt içer")

MAGAZİN

KADIR İNANIR
(Motivatör Yerli Çarli)
ARTO

HÜLYA AVŞAR
GÜLBEN ERGEN
DEMET ŞENER
DEMET AKALIN
(O da anlamanda)
TÜM PAPARAZİLER
DİLEM YILDIZ
KUŞE HAFTA SONU EKLERİ
ALDO
SİNAN ÇETİN
("Güzel yemek, güzel striptiz, güzel dans ve güzel seks. Bu dört şeyi yapan kadının artık yere gelmez" diyen zevk adamı)
TÜLİN ŞAHİN
(Sivaslı Cindy)
OYA AYDOĞAN
MEHMET ALİ ERBİL
NEFİSE KARATAY
İBRAHİM TATLISES
DERYA TUNA
ECE ERKEN - ALİŞAN
(Çocuk bahçesi)
EBRU GÜNDEŞ
STELYO PİPİS
ELİF KRAMER
OKAN KARACAN
(Medyatik taciz olayı sanığı)
HARİKA AVCI - FEDON
HANDE ATAİZİ - DİDİ
SEVDA DEMİREL

(Silikon Vadisi)
SİBEL CAN - SULHİ AKSÜT
SEMRA ÖZAL - FATİH ÜREK
(VİP diskoteri)
NELİN GÜLBEN
(Derman Bey'in yönetmeni yardımcı motivatör)
SERPEN SERENGİL
OZAN KAÇMAZ
EBRU ŞALLI
("Diyarbekirlileri kokuyor" diyen partinin kadını)
SEDA SAYAN
TUNCAY KURATLI
BÜLENT ERSOY
SUHA ÖZGERMİ
EROL ATAR
LEVENT KIRCA - OYA BAŞAR
(Basın toplantılı ayrılık gösterisi)
DENİZ AKKAYA
ERDAL ACAR
TUĞBA ÖZAY
(Komünist kız, özgür manken)
ŞEVTAP PARMAN
HAKAN KUYUMCU

KLASMAN DIŞI

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK
(İt sanki bugün sonra eşi deneyecekmiş)
KARİYER 2000 İŞ ZİRVESİ

(İş Dünyası'nın ... yöneticilerinin ... cambazlıklar... yürüyen müdürler vs.)
Doç. Prof. SULHİ DÖNMEZER
("İşkence Doping" dedi)
TURKCELL VE TELSİM BAZ İSTASYONLARI
AHMET KARCILILAR
(... romanda ...)
ZONGULDAK'TAKİ KAÇAK MADEN OCAKLARI
YATAĞAN TERMİK SANTRALİ
SOKAK DEFİLELERİ VE AÇILIŞLAR
BEDAVA DAĞITILAN YİYECEKLER
SAKIP SABANCI'NIN HAYATIN-DAN AKTARILAN "PATRON" ADLI OYUN
Avukat CAN ÖZBAY
(Orucu gibiden bozdu)
HASAN MEZARCI
MEHMET ALİ AĞCA
(Mesih Kardeşler)
OSMAN YAĞMURDERELİ
SİLİNEN OPERASYONLAR
ALTIN KELEBEK ÖDÜLLERİ
KEDİ-KÖPEK DÜŞMANLARI
HAYVAN İTLAFÇILARI

POKEMON YASAKÇILARI
McDONALD'S
(Mudurnu ... bir kız çocuğunu soğutucuya kapattı)
DİZİ VE FİLMLERİ SAHNE BULMA ŞAŞKINLIĞI
SİLAHLI-SİLAHSIZ İNSAN DÜŞMANI ŞEHİR MAGANDALARI
40 ÇOCUKLU, 3 EŞLİ AĞA
KEBAP TİPİ CEZAEVLERİ
NORTON SÜLEYMAN
SALİH GÜNGÖR
(Eski ... yeni ...)
İNTERNET MANYAKI
GÖNÜLŞEN ÇİL (Even Ana ... kaçakçılığından ...)
AHMET GÜNDÜZ
(... babasının hayatını canlandıracakmış)
BAĞDAT CADDESİ'NİN TRAFİK TERÖRİSTLERİ
ABDÜLER KADAYIF-Film
UFO'cular
(Türkiye'de başını Haldun Akdoğan'ın çektiği ... uyanıklar ...)
HEMŞO-Film
HAVAİ FİŞEK GÖRGÜSÜZLERİ
GÜLAY ASLITÜRK

BASIN	İŞ DÜNYASI	BÜROKRASİ KURUM	TV	MÜZİK	KLİP	SPOR	REKLAM	MAGAZİN	KLASMAN DIŞI
	1)...........	1)...	1)	1)	1)	1)	1)...........	1)...........	1)...........
	2)	2)	2)	2)	2)	2)	2)...........	2)...........	2)
	3)	3)	3)	3)	3)	3)	3)	3)...........	3)...........

Adı
Soyadı
Adresi

Ankete katılan 100 okurumuz her yıl olduğu gibi yine yazar-çizerlerimizden imzalı kitap kazanacaklar.

...nlığından kaldıramıyor başını! Bana mısın demiyor! Mum alevi kadar bir ...buralardan gitmek de çok zor artık!

...zel hangi ağaçta süslenmiş, dönüp bakanı yok. Çam ağacı mı, erik mi, ...ı. Soğuk soylu tavrına en güzel yollar mı yakışır! Tinerci çocukların kö...miş elleri mi, çürümüş tahtalı tek odalı, mutfağı, helası perdeyle ayrılmış ...ndu evleri mi? Kar tanelerinin bu hızlı hızlı düşüşüne hangi yolcular da...ank yanık morararak patlamış sıkılı yumruklar boğazımızda düğümlenmiş ...ybet dolu bu deli dağların ağırhavasına en çok o eski kışlar mı yakışır! ...ırlardaki keyifli ve şen ve ince ve parlak ve duygusal örtü! Tepelerde yay...gın bunalımlı kasvetli örtü! Acımasız bir cinayet gibi çatlayarak sarılma... keskin yiğit kayalarına. Bu kaskatı somurtkanlık çocukluğumda koşa...neyip, delireştiğim karlara benzemiyor!

...ver bu demirden soğukluğu. Hazla, ezgiyle, çayırların buzdan tabakasını ...Dramatik yükseklikte ve hep uzaklıktaki şu kayaların koynundaki ağırlıkları, ...şunla çökert! Dev kayaları yelken bezi gibi yumuşat! Sık dokunmuş or...denizleştir. Zırh gibi, kabuk gibi sert olmasın çocukların yüzü, küçük, ne...kli balıkların sessizce akıvereceği bir göl yapıver. İki gözü iki çeşme hep ...ş bu dağların ürkütücü kucağında unutulup gitsin katillerle dolu o tarih! ...erin en güzel örtüsü! Dağların demirden sertliğini, gümüş ışığında tatlı...oyunu, çiçeklere bırakıp gitsin, bu tepelerden! Doğmamış çiçeklerin du... yapraklarından öpüversin! Cemrelerden sonra kuşlar geldiğinde, turfan...ekciklerin kapsülü patladığında... Uzun sürmüş bir kış masalı anlatıver...sin. Bir çığ gibi büyüsün kuşun hayali, gagası kartal! Tüyleri diken diken yeniden saplansın kanatlarına. Boynuna, yeşil çimenlerde saklanmış eski cıvıltılar dolansın... Çimenlerin çamuru, yazın tozuna dönüşmeden, derelerin kahraman şırıltısı, en güzel düşlerin şefkatiyle beslensin.

Her sessizlik ıstırap taşır! Ay ışığı gibi. Korku ve hüzün dolu haykırışı doğanın, bir türbe gibi, bu gece dağlar sandukalara gömülecek!

Her bir zerresi, türbelerden de geniş kutsallık kütüphanesi. Kartanelerinin tütsüsü sisli dumanıyla örtüverecek! Mermer bir tapınak gibi yükselecek içimizde türbe! Önce bir dağ gibi büyüyecek, sonra, sonsuz ufuklara ağır ağır bakıverecek! Yoksul köylüler ve dilencilerin sadaka çığlıklarıyla karınca sürüleri gibi doluşacak etekleri. Tek kişiyi bile doyurmayan karasabanların yırttığı bu topraktan göçmen leylekler bile gagasına bir tek solucan alamadı! Avını iyi tanıyor rüzgar, tarihin bağırsaklarına gömdüğü bu milyonlarca zavallı hiçbir şeye özlem duymadan yaşayacak! Karlı ...falar üstünde rüzgar, ne zalim sıyırıyor pençeleri, dün geceden kalma ay...n sürtündüğü toz parçacıklarını. Rüzgar ne zalim kovalıyor, dün gece ay... sevişmiş telgraf direklerini. Rüzgar ne zalim oynuyor, kanatları yorulun...adar, ruhlarımızın yıldızlarını söndürüyor, nefesi. Kar yağıyor. Akıl sır er... Buzdan bıçak gibi keskin bu gecede, gözler saydamlıktan uykuda deliri...evdalıktan çatlayıveriyor! Her birinin düşüşü, birgün sizi de öldürecek, bu ...k kar tanelerinin! Odun kömür dayanmaz, bu bitkin savaşa! Dizlerin bağı ...r, yüzükoyun düşer, ancak deli bir hayalperest perdeleri sonuna kadar ...çar!

...n çiçek, ne bir kuş bembeyaz saçlarına karışmış. Sigortasız çalıştırılıp kovulmuş telgraf direkleri! Neşeli bir yolcu görse de artık, ihtiyar bir yal... dönüşüyor! Hal hatır sormaktan boylu boyunca yarık gövdesi! İkiye bö..., bölünecek bir poğaca kadar hamur telgraf direkleri! Bir küçük fırtına ça...arak yıkıverecek! Bir dilekçe versek, yıkmak zorunda değiliz, içlerinde, yı...erisi gibi kavlanmış olanları var hala. Hiç değilse, dayasak birkaç tanesini ...ş gibi özgür kavak ağaçlarının yanına. Yeşil çimenler döndüğünde tarlala...vla oynarlar belki. Uçsuz bucaksız yumuşak bir uyku istiyoruz. Geçmiş ...larda kafa kemiklerine inen pala sesleri gibi, çatırdıyor kayalar! Ranza..., üst üste dağlar. Haline uzun havalar gibi yanıyor yollar. Sıskacık ürkek ...köpeklerinin leşleri. Yoldan fırlamış tel tel parçalanmış lastiklerin, fare ve ... oracıkta soyulmuş tilki ölüleri, hastane ve hapishane çöpleri üstüne dö...bembeyaz rengiyle usul usul örtüverse. Örtüverse buz gibi esen bu yel, ...zi! Belki yolunu şaşırmış bir yolcu okşayıverir sırtını. Eliyle karlara ismi...ar. Belki, niyeti güzel biri sorar dağların karşısına çekip, bu sular hangi ku... dökülecek! Sonsuza doğru geniş ve bütün bünyemiz aynı renk. İstese de ... gizlenemez. Vagonlar ısıl, yağı, kömür taşıyor. Bir zamanlar göğsü gururla kabarmış dağlar, eğilmiş, diz çöküp, ne olur yağma, yağma diye can havliyle salya-sümük ağlıyor!

Deste deste, küme küme yığılmış, sap, saman. Unutuluvermiş yazdan, tarlaların ortasında çürüyüvermiş. İncecik bir ışık hüzmesi uzuyor. Uzuyor her bir noktası kristalin. Gülümsüyor gümüşü berraklık. Dünyanın görüşü artık bu grafik curcuna! Derede usul usul şırıldayan suyun içinde dilekler hala şenlenerek akıyor. Yoncalar büyüyecek yeniden. Mısır'da, Güney Afrika'da ve burda, yeniden patlayacak buğday tohumları. Hayatın ölüm gibi derdi var, bu yıl çok mahsül verecek mi tarlalar! Günbegün her fakiri avuç avuç avutacak mı tarlalar! Bu anlatılmaz, dupduru beyazlık, kıkırka yarıp, toprağın her bir gözeneğinden, her bir kristalinden bir saç telini uzatıp, boyverecek tohumlar! İncecik yapraklı yemyeşil ayrık otları gezinmeyi öğrenecek, uç uç böceklerinin sırtına sarılmak isteyecek. Sarı, sapsarı çiğdemleri hangi yüreğin ışığıyla umutlandıracak. Bu buzdan suların ruhları, başı bozuk mu dolaşıyordu vadilerde! Kolalı bir gömlek gibi uzak ve saygılı bir yalnızlık giymiş tepeler! Yedikat mintan giymiş, aynı yatağa on kardeş büzülüp karışmış tepeler! Büyüleyici, çağıldayan seslerin öldürücü havasında ne çok şey gün doğmadan kımıldayacak! Tanrı'nın hangi şarkısı, her bir çimen yaprağını yeniden dansederek kışkırtacak. Tanrı'nın milyon çağdır güzellikle sürükleyip, güzelliğiyle kandırıp bize içirdiği bu acı suyu, hangi gececik ağaçlar kudurmuşçasına, bir daha yeniden bir dikişte içecek!

Bu soğuk rüzgarların acı nefesi, neden, kırılmış camları çaputla tıkanmış evlerde, kelepçe gibi üşümüş gencecik çocukların nehir gibi uzayan gözlerine sızar, önce! Sızarak en derin tabakalara, derin kayaların yüreğinde, kitlenip, demiri yalayıp, kovulup, kumla, kille, çakılla, şıp şıp, ya da yağmur gibi küçücük gözeneklerinden girip, yeraltı mağaralarına gizlice akıverecek. Bir denizci halatı kadar iri ve sağlam ağaç köklerine kim taşıyacak! İçimizdeki aşırı tadlı, aşırı taşkın bu karları artık hangi söz dinlemez asi çocuklar çiğneyecek, avuç avuç sıyırıp kayaların kabuğundan, liseli kızları memelerinden kim vuracak!

Yol uzun, inip, dinlenmeli. Bir de uzak, dilsiz kayaların yamacından bakıvermeli, dünyaya. Yaylaları atmış bir karyolada uyuyor gibi şehirler! Vay, vay, diyesim geliyor dağlar, açmış okuyorlar yıldızları, kutsal kitaplar gibi ellerinde en eski masallar. Akşam ışığında morlu, eflatunlu, lacili yıldızlar. Kandiller gibi semaları önümüzde ilahi bir bulvar yapıyor! Toprak yalan söylemez, eski uzun havalardan bir ağıt dolanıyor dağbaşlarına. Aklımdan önce günahlarım, gizlediklerim geçiyor. Doğrultup bin yıldır ağrıyan belimi dağlar gibi, memleketten yorgunluk taşıyan kamyonların kasalarına dalsam. Yüzümde acı bir tokat gibi patlıyor rüzgar! Bütün meydanlarda aynı kanlı tokattan bu nara! Ne kadar övünse artık çok geç bu yemin etmiş dağlar! Kelimelere dürtükleyip dürtükleyip patlatıyorum işte ateşten bu çekirdeği. Rüzgarların delik deşik deldiği yelkenler gibi, bembeyaz değil artık toprağın kanından bu bayrak!

Bir sevgili gibi sarılmak için artık sana bayrak, ne pul ne para! Dört duvar içinde üşümüş olmak, kırkbeş yıldır! Bu bembeyaz incecik yapraklar, ruhumuzun el yazmaları. Saygımın sanatı! Zayıf yüzlü bir besteci işte dışarda. Yolcu, yabancı sanmayın! Bu kurucan da sizin bir küçük notanız! Kurban olsun, dağbaşlarını dilim dilim, satır satır kesip, her hafta haykırdığım bu sesler size. Soralım şu dağlara bir daha, nedir bu atmosferdeki bitmeyen Waterloo! Her bir uygarlığın üst üste yığdığı, heyecanlı resimlerle dolu vazolar gibi küpler. Binmiş üst üste binlerce küp, devriliyor rüzgarla! Tören borusu çalınıyor. Uyruğuna, iklimine geçirmeye geliyor kardan atlılar! Yepyeni bir mevsimin göğüslerini yırtarak açmaya geliyor. İnce ince yüzlü kar geliyor. Karların buzdan kumaşında, yüzü gözü gaz bombalarıyla, baltalarla parçalanmış, ateş renginde aydınlık çocuklar geliyor. İşte yine memleketin ta ortasında, Çankırı yolunda, enine boyuna eşeleyip toprağı, Aşık Veysel'in boynu bükük mor sümbülleri gibi ağlıyor toprak!

Ey küçücük, rüyadan güzel incecik sis! Hiç düşünmezsin, koyverir, erirsin, o minik taneler gibi şimdi. Bu çividen ve çakıldan bedeni o sıskacık dere kaldırmaz. Geniş yaprakların, ağır kasvetli hüznü altında kurumuş ölüleri, bu tarih artık taşımaz. İşte yine Timur'un filleri yürüyor Çubuk ovasına. Kardeş kardeşe bir imha savaşı daha ordularıyla aynı mevsim, işte yine Çankırı'dan geçiyor! Volta vuranı kalmadı! Ucu kesilmiş bu halat, Moskova'da düzülmüş. Bir ucu Deniz'de bir ucu memleketin ta orta yerinde, kimseciklere derdini anlatamadan, kör bir düğüm olmuş, uyuyor ranzasında, saçları ağarmış, koptu kopacak!

Seni almaya geldik, Eşber Yağmurdereli! Tahliyen hayırlı olsun! Hakiki bir mevsim gibiydin! Kar gibi, kış gibi, soğuk gibi, buz gibi! Şöyle ağarmış yüzünü görüp, "vay, vay, vay" diye dağlara, taşlara haykırasım geliyor...

nihatg@leman.com.tr

MÜZİKLE TERAPİ

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Semiz patroncular!

Medyayı oku, ama tersinden oku!

Ne diyorsa, ne yazıyorsa tersidir doğrusu!

Çünkü sayfaları yalanlarla, ekranları yanlışlarla dolu.

Güya medya temiz toplumcu.

Ama beyin yıkamakla temiz toplumcu olunmuyor!

Kirli kalemler beyin yıkıyor, kafa ütülüyor!

Beyin yıkama, kirli kalemini yıka!

Bak patronuna

Bankanın içini boşaltmış.

Devletin, milletın parasını çalmış.

Sen de kalkmış bunları yapan patronuna toz kondurmuyorsun.

Ondan sonra da temiz toplumculuktan bahsediyorsun.

Kim inanır sana?

Hadi tüm medya patronlarının kirlilikte birbirlerinden farkı olmadığını söyleyip yazsana.

Hadi tüm medya patronlarının devlet işletmelerini, devlet ihalelerini nasıl beleşine aldıklarını söyleyip yazsana.

Hadi tüm medya patronlarının devletten aldıkları teşvikleri, kredileri nasıl yiyip yuttuklarını söyleyip yazsana.

Hadi tüm medya patronlarının bankaları vasıtasıyla devleti, milleti nasıl soyduklarını söyleyip yazsana.

Murat Demirel'den ne farkı var senin patronlarının?

Ama sen kendi patronunun kirliliğini söyleyip yazmazsın.

Senin yaptığın temiz toplumculuk değil semiz patronculuk!

Ey semiz patroncu kirli kalem!

Kendi patronunun kirliliğini yazamıyorsan aklanamazsın başkalarının kirliliğini yazmakla.

En iyisi sen o kirli kalemini al da sok kınına!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Candostum

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Bir şeyh...

...Diyarbakır Ulu Camii'nin önündeki büyük kapıdan içeri giriyormuş.

Tam o sırada; kapının üstünde bulunan bir yılan, ıslık çalarak, şeyhin üstüne atlamaya hazırlanmış;

HISS

Şeyh hızla dönüp, yılana şöyle bir bakmış;

Yılan, o anda demire dönüşüp orada donup kalmış...

Bu demir, Ulu Camii'nin kapısının üstünde uzun bir süre kalmış...

taa ki uzun boylu bir başka şeyhin camiiden çıkışta dikkat etmeyip...

başını demire çarptığı ana değin...

ŞRAAK

Şeyh başın, ellerinin arasına alıp demire bisürü beddua okumuş...

Demir, bu sefer tekrar yılana dönüşmüş ve oradan uzaklaşmaya çalışmış...

Fakat, en az bir önceki şeyh kadar kudretli olan bu adamda kaçmaya çalışan yılana öyle bir bakış atmış ki!..

Yılan bu sefer de olduğu yerde demire dönüşüp çakılı kalmış!..

...ve herkes, camii avlusuna girmeden önce bu demire ayağının çamurunu, pisliğini silmeye başlamış. Uzun yıllar böyle geçmiş, ve...

Gözleri iyi görmeyen bir diğer şeyh, ayağıyla demire takılıp düşmüş! Onun da beddualarıyla tekrar eski haline dönen yılan bu kez şeyhe yalvarmış;

ŞEYHİM SİZE YALVARIYORUM! BU SEFER İŞE YARAR BİR ŞEKİLE DÖNÜŞTÜRÜN BENİ!..

Ve o günden sonra bu şeyhin elinde gezdirdiği "sopa" ile konuştuğu rivayet edilir olmuş!..

İLERDEKİ ÇALILIKLARA DİKKAT EDİN ŞEYHİM HA!.. BİR SÜRÜ YILAN VAR ORADA!..

SAĞOL BENİM CANDOSTUM!..

Binaviumun Lanetı

GÜNERİ İÇOĞLU

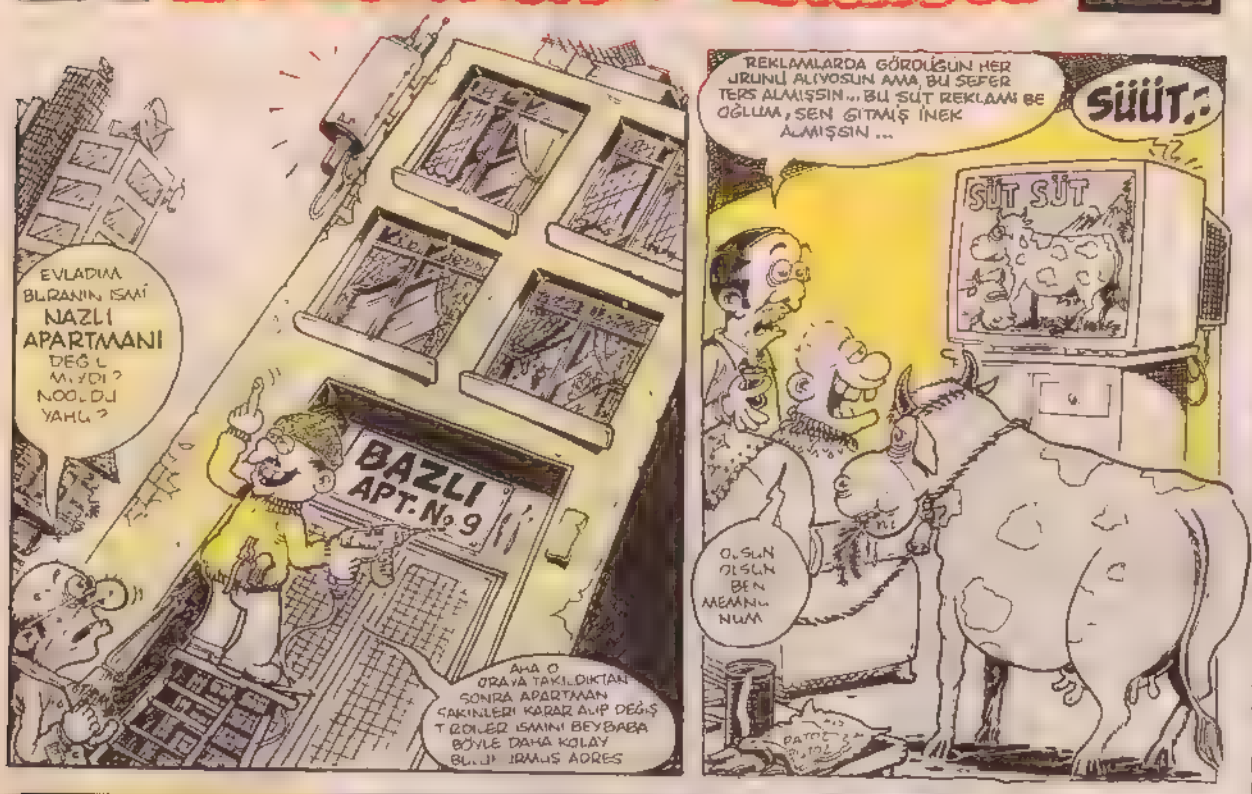

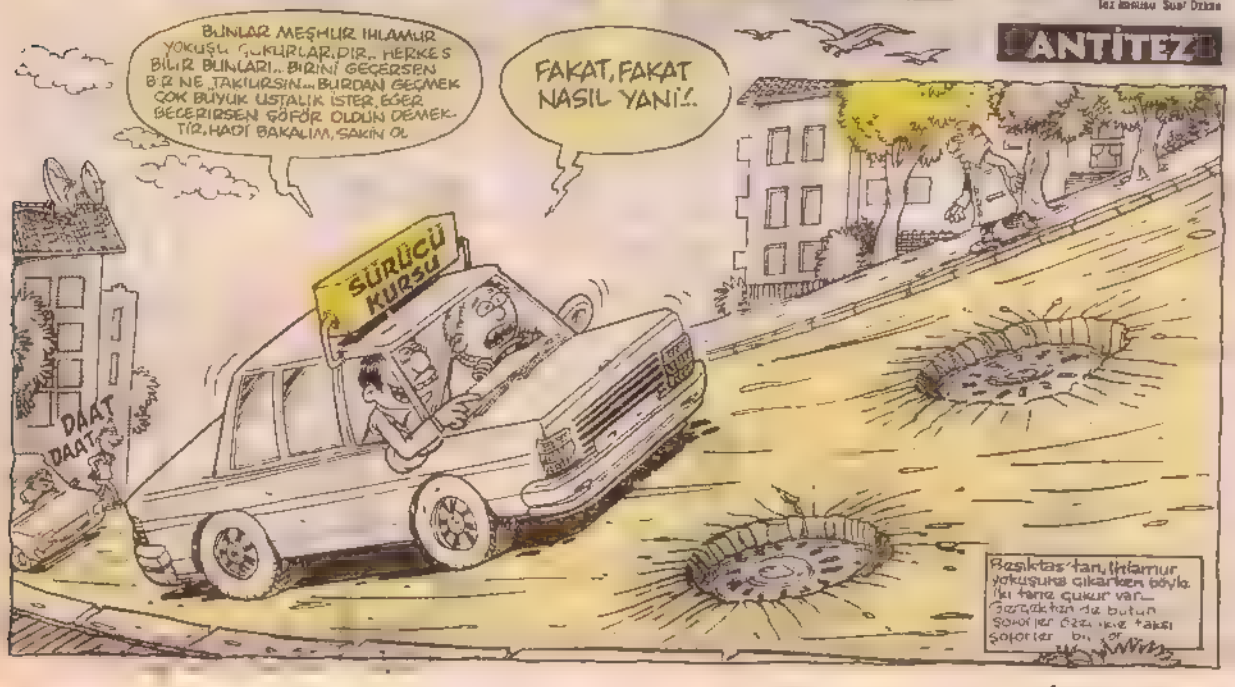

TEZ Bir sohbet esnasında, konuşurken sürekli birilerine dönerek **"Ektem yanlıyorsam beni düzelt"** ya da **"Samu öyle değil mi, sen daha iyi bilirsin"** gibi şeyler söyleyen insanların kendine güveneri azdır. Bunlar tashihe yönelik adamlardır. Bir başka deyişle sürekli düzeltilmeye muhtaçdırlar. Buna rağmen herşeye karışırlar, her konuda fikir yürütürler. Hayattaki başarı grafiklerinde de istikrarlı bir yükseliş göstermez. Babadan, dededen mal mülk kalmışsa yanlış işlere atılıp bunları hemen tüketirler. Kendine güvensiz karakterleri bunların ticarette uğraşmalarına engeldir. Bu yüzden sorumluluğu az olan küçük işlerle uğraşırlar. Asla lider konumda ön plana çıkmazlar. Değil birinci planda daha gerilerde altıncı, yedinci planda yan eleman olarak görevlerini sürdürürler. Herşeyden vazgeçebilirler ancak emin olmadıkları halde her muhabbete girme huylarından asla vazgeçmezler. Son bir hususta televizyonda yarışma programlarını seyrederken ısrarla hep yanlış cevapları verirler.

Tez Antitez Suat Özkan

ANTİTEZ

İnsanın Bir Başkasına Muhtaç Olduğu Yerdeyim

CEZMİ ERSÖZ

"Başkalarına muhtaç olmak ayıp bir şeydir ."

Bu sözünü hiç unutmadım onun... Unutmam da..

Kim tarafından ve ne zaman yaralandığını bilmiyordum, ama güzel ve çekici bir kadındı... Güzelliği en çok kendisini umutsuzca özlemesinden geliyordu... Güzelliği yüzündeki yitik seslerden, can çekişen anılardan, yüreğindeki umutsuz kanayıştan geliyordu en çok...

Kalbinde kirli bir kan bırakmıştı ve onu bir türlü dışarı atamıyordu... Birisi onu ondan kötü ayırmıştı... Kalbiyle arasında mesafeler vardı. Sevgisiyle arasında mesafeler... Kendisini ona hatırlatacak birini arıyordu aslında... Ama karşısına kim çıksa o eski korkusu aklına geliyor, kalbindeki o kirli kan aklına geliyor, tam kendisini anlatacakken birden duvarlarını hiç olmadığı kadar kapatıyor, sonra yine kalbiyle kendisi arasındaki o derin, o sonsuz, o ıssız boşluğa geri dönüyordu

O boşluğa geri dönünce ise herkesten, her şeyden nefret eden ve sonsuz acımasız birine dönüyordu... O boşluğa geri dönünce ise karşısına çıkan herkes kendi güzelliğini doğrulayacak bir ayna gibi görüyordu. O aynaya büyülü güzelliğini ve çekiciliğini anlattırıyor, ona kendisinin ne denli vazgeçilmez ve unutulmaz biri olduğunu söylettiriyor, sonra en az kendisine duyduğu o derin öfkeye benzer bir öfkeyle aynayı hiç düşünmeden sonsuz bir kinle ayaklar altında kınıyordu

Karşılıksız acılarla tozlanıyordu kimsesiz kalbi... Dağılıp gitmemek için tüm kapılarını kapatmıştı hayata... Duvarlarının gerisinde hem içindeki kötülüğü susturuyor, hem de dışardaki kötülüklerin içine girmesine engel oluyordu... Ama kötülüklerden saklanırken iyi rastlantılara, aşklardan, onu uzun yollara çıkartacak olan doğurgan acılara da kendisini kapatıyordu ..

Ve ne zamandır kalbine "iyilik yağmurları" yağmıyordu...

Adımı duymuş bir yerlerden. Sonra yazdıklarımı okumaya başlamış, bir yazımda da kendisini bulmuş .. Günlerce ısrarla aradı durdu. Mektuplar yazdı, fakslar çekti... Mektubunun bir yerinde, **durmadan dibe batıyorum, ne olur kurtarın beni, çürüyorum, çürümekten kurtarın beni,** diyordu..

İçimdeki bir ses önce, uzak dur, dedi... Sesindeki o kirli kanama kalbimdeki çok eski bir korkuya gelip dokunmuştu... Ama ne kadar bekleyebilirdim ki.. Ben kendimi biliyorum... Nerede kimsesiz bir aşk varsa, nerede çırpınan bir hayat varsa kalkıp giderim... Öyle az şey yaşadım ki hayat adına, öyle az şey yaşadım ki kalbim adına, bir de baktım telefonda sesim onun sesinde kanıyor, sesim onun sesinde beni küçümsüyor, yargılıyor...

Karşılaştığımız anda hayal kırıklığına uğradı... Gözlerinden anladım. Beni beklediği gibi bulmamıştı. Aslında onun hayalkırıklığı, ona, **tamam, görüşelim,** dediğim anda başlamıştı... Benimle buluşmak için yola çıktığı anda... Çünkü yolda eski bir üşüme gibi hatırlamıştı kendisini... Çünkü bana gelirken kendisini eski ve sonsuz bir yenilgi gibi hatırlamıştı ..

Her şeyi, ama her şeyi ezberlemişti... Sevgiyi, aşkı, aynlığı... Onu bu hale getiren insanın duyarsızlığını bile ezbere söylüyordu... Ve mümkün olduğu kadar etkileyici konuşuyordu... Bense sadece ağzının kenarındaki o güzel çukura bakıyordum... O çukurda saklıydı sanki özleyip de yaşayamadıklarım... O çukurda gizliydi sanki bütün masumiyeti...

Hayat iğrenç, diyordu, **insanlar acımasız... Dünya bize ne kadar uzak,** diyordu; ama ben onu çoğu kez dinlemiyor, yanağının kenarındaki o çocuksu derinliğe bakıyordum...

Ezbere de konuşsa öyle güzel ve öyle önemli şeyler söylüyordu ki... Gözlerim sık sık o çocuksu derinliğinden yüzüne, yüzünden yayılan öksüz ışığa ve o savruk, yaban varlığına yöneliyordu.

Bir yerde takılıp kalmıştı sanki... Öylesine aynıydı ki insanlar, öylesine benzerdi ki karşılaşmalar, sonunda bir yerde kendisini anlatırken donup kalmıştı Ayırdetmez olmuştu karşısına çıkanları..

O en dipte, o en büyük yenilgisinde, o amansız korkusunda donup kalmıştı... İçinde sonsuz gelgitler, içinde dünyanın ilk zamanları, içinde insanın en eski, en saçma, en tutarsız halleri varken, yaşadığı çağ yüzüne, kalbine ve bütün özleyişlerine buzul bir dokunulmazlık hediye etmişti... Buzul bir kimsesizlik, buzul bir güvensizlik...

İçindekini yaşamaya kalktığında hep kaybediyordu... Bu kaybediş bir süre sonra çoğu zaman kendisinin bile inanmakta güçlük çektiği bir korkusuzluk kazandırmıştı ona... Hayatı umursamadığı, hiçbir beklentisi kalmadığı, kalbinin öldüğüne inandığı için en zor kararları hiç düşünmeden, anında veriyordu

Öylesine umutsuzdu ki, öylesine çaresizdi ki, hep kazanıyordu... Kazandıkları ona kalbinin biraz daha öldüğünü, duvarlarının biraz daha yükseldiğini hatırlatıyordu

Kazandıkça kendisine, düşlerine, aşklarına olan mesafe biraz daha artıyor, kazandıkça ömrünü kaybediyordu...

Ve bu açığın hiçbir zaman kapanmayacağını sanıyordu... Bu büyük boşluğun... İşte bu yüzden geride kalmış kendisinden daha çok, bu çağa uygun görünen halini küçümsüyordu...

Beni de küçümsedi... Beni de daha öncekilerden saydı...Öylesine yaralı sanıyordu ki kendisini beni de o nefret ettiği buzul çağdan saydı...

Beni gördü ve duvarlarının ardına saklandı hemen...Ve hemen güzelliğine büyülenmiş aynasını elime verdi... O yorgun güzelliğiyle ve o bitkin nefesiyle ezbere bildiği ne varsa kendisini anlattıktan sonra sustu, ve yüzyıllık duvarlarının arkasından beni seyretmeye başladı... Konuşmamı istiyordu benden, hata yapmamı... O umutsuz çekiciliğinden etkilenmemi bekliyordu, herkes gibi olmamı, zaaflara düşmemi istiyordu... Duvarlarının ardındaki yaşamını benim eksik kişiliğimde bir kez daha doğrulayıp evine, odasına, yalnızlığının mağarasına dönmek istiyordu...

Bunu hissettiğim anda çok eski bir keder kanamaya başladı içimde... Sevebileceğim bir insandı o, ama umutsuzluğunu, imkansızlığını doğrulamak için gelmişti yanıma... Onu bu denli iyi anlayabildiğim için, son umudunu yıkmamı istiyordu benden... Onu sonsuza kadar sevebileceğimi bildiği için, son kapısını son kez benim kapatmamı istiyordu

Bana neler yapacağını biliyordum... Ama ona kapılmıştım bir kere... Çünkü içimdeki acıyı harekete geçirmişti... Bu acı onu ve kendimi daha iyi hissetmeme yol açıyordu... Bu acı sayesinde kalbime iyi rastlantılar, kimsesiz aşklar, başka insanların acıları, yoksulların, çaresizlerin çığlıkları doluyordu... Bu acıyla içime insanlığın o umutsuz güzelliği doluyordu...

Birkaç kez daha buluştuk...O yine aynasını elime tutuşturup ona kendisini anlatmamı istedi... Ona kendisini anlatmaya başladığım zaman her zaman olduğu gibi aynayı kırıp gidecekti çünkü... Bu yüzden her defasında aynasını ona geri veriyordum..

Ve o her defasında daha öncekilere ne yapmışsa bana da aynısını yapıyordu.

Aslında sen de parçalanmış birisin, diyordu... **Sen gerçek değilsin, sen oynuyorsun**, diyordu...

Hiç kırılmıyordum bu sözlerinden... Anlamak istiyordum çünkü onu... Anlamak istemek, sevmek istemenin bir başka yoluydu çünkü... Onun da beni anlamasını istiyordum...

İnsanlardan bahsediyordum ona... Yoksullardan, acı çekenlerden, sesi kısılmışlardan...

O ise, **hata yapan bedelini öder, herkes kendisinden sorumlu**, diyordu...

Ardından, **başkalarına muhtaç olmak ayıp bir şeydir**,diyordu

Bu sözlerine katılmıyordum elbette... Kıyasıya tartışıyorduk...

Ona kendisini duvarlarının ardına kapattığını, bu yüzden hayatını dondurduğunu, kalbini insanlara, onları anlamaya, iyi rastlantılara, aşklara, kimsesizlerin çığlıklarına kapattığını söylüyordum...

Ama ne söylersem söyleyim sevmiştim onu. Ölüm gibi, her şeyi bırakmak gibi, umutsuzluğum gibi, umutsuzluğumun ardındaki o derince yaşamak özlemim gibi sevmiştim onu.

Anladım, böyle olmayacaktı... Tamam, o duvarlarının ardından çıkmak istemiyordu, ama ben de eğer oradan çıkacaksa ilk beni sevsin istiyordum. . Oysa bu da sevginin bencilliğiydi... Ona duyduğum derin sevgiyi kendimi hiç düşünmeden, zamanın o zehir zıkkım akışına hiç aldırmadan onun duvarları kırıp parçalaması için feda edebilirdim ..

Sonunda hayatımda aşk adına, koşulsuz sevmek adına bende kalan her şeyimi ona adamaya karar verdim... Geriye dönebilirsem, hala gücüm kalmışsa,Tanrı'dan onu anlamak ve bütün çıplaklığıyla, bütün savunmasızlığıyla onu anlatabilmek gücü istedim... Başka bir şey değil ..

Ve tutup nefesimi en derine battım... Küçük ihanetlere el sallayıp, küçük hayatlara veda edip, onun kendisinden bile gizlediği sırların en derinliğine daldım..

Okuduğum okullara, eksik babalara, tarifelere, bana bu hayatta doğru olarak öğretilmiş her şeye, randevulara, küçük teselilere, o avutucu, o kabullenmiş akşam saatlerine veda edip battım... O arkasını ısrarla görmek istemediğim sarılışlara ve koşullu sevgilere veda edip battım...

Bu kadarını beklemiyordu .. O hep yarım itiraflara alışıktı .. O hep bir başına boğulmaya alışıktı...

O en dipte gördüm yalvarır gibi bakan gözlerini... **Bırak beni, benden hiç umut yok**, diyen gözlerini...

Sonra dipte dolaştım bir süre, orada yıkık gençliğimi aradım... Orada boğulmuş öğretmenlerimi, orada yaşadığı her yerde izi kalacağını sanmış o saf, o çocuk ömrümü aradım...

Ben kimi umutsuzca ve çok sevdimse artık yapamayacağım her şeyi orada, o en dipte, onun gözlerinde öğrendim...

Boşluğuna benim gözlerim girmişti... Alışık değildi boşluğunda ona koşulsuz bir sevgiyle bakan gözlere...

Seni görmek istiyorum, dedi... Sesi başkaydı bu sefer İçindeki donmuş acı harekete geçmişti... Hayatı ve beni daha iyi hissettiği belliydi.

Şimdi ben ne yapacağım, dedi... Cevap vermedim... **Acı çekiyorum**, dedi, cevap vermedim... **Peki şimdi ben kimi seveyim**, dedi .

Her yerde seni arıyorum... Bütün insanlarda, hayvanlarda, ağaçlarda seni arıyorum... Beni öldür, ama bunu yapma... Hiç uyumadan gökyüzünde bile seni arıyorum, ama yoksun, neredesin, dedi, bir çok kez ..

Hiç duymamış gibi yaptım... Evimde, onun aşkıyla tırnaklarımla halıları parçalarken, ama ona bunları asla belli etmeksizin, **beni sevme, acı çekenleri, yoksulları, kimsesizleri, başkasına muhtaç olanları sev**, dedim...

Alışık değildi acı çekenleri, kimsesizleri, başkasına muhtaç olanları sevmeye.

Bu yüzden ne yapsa yetmedi ona. Ne yapsa içindeki susuzluğu gideremedi. Bir ara başını örtmeye kalktı. Sonra birden açıldı, **beden kutsaldır**, deyip hoşlandığı adamlarla sevmeden yatmaya başladı. Sonra içkiye verdi kendisini

Geceleri sessiz telefonlar açardı bana. Hiçbir şey konuşmadan dakikalarca kırgın nefeslerimizi dinlerdik. Ruhlarımız nefeslerimizden akıp birbirine karışırdı.

Ve bir gün geldi, bir daha hiç aramadı beni... Çünkü o da anlamıştı: Benzerler arasındaki aşk bu hayatın kurallarına çarpınca ışığı gören filmler gibi solar...

Sonra duvarlarını yıkıp sokağa çıktı... Kalbini iyilik yağmurlarına açtı... Kalbini iyi rastlantılara, aşklara,kimsesiz ve yoksul insanların çığlıklarına açtı... Sonra kalbini başka hayatlara açtı... Odalara sığamıyordu artık...

Bir daha hiç aramadı beni, ama ne zaman istesek birbirimizi bulup hasret giderdik... Ne zaman istesek birbirimize sarılıp seviştik... Ne zaman istesek en dibe inip orada birbirimizin gözlerine korkusuzca baktık...

Bu yüzden yıllardır aramızda hiç durmadan çoğalan bir aşk gidip gelir....

Aslında o beni herkesten iyi bilir... Çünkü ben insanın bir başkasına muhtaç olduğu yerdeyim... Ben onun aşkıyım.

Yoksulları,çaresizleri, kimsesizleri sevdiği yerdeyim...

* **Balıkesir**... 20 Ocak Cumartesi günü Balıkesir de saat 13:30. 17:00 arası Üniversal Kitapevi'ndeyim.
* **Bakırköy**... 27 Ocak Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası **Bakırköy Carusel'de, Net Kitabevi**'ndeyim..
* **Akşehir**... 2 Şubat Cuma günü saat 15:00-19:00 arası **Akşehir de, Akşehir Belediyesi** Dıplada Salonu'ndayım. Söyleşim ve imza günüm var.
* **Ankara**... 3 Şubat Cumartesi günü saat 14:00-19:00 arası **Ankara, Yüksel'de İmge Kitabevi**'ndeyim...
* 23 Şubat'ta **Manisa Cumhuriyet Kitap Kulübü**, 24 Şubat'ta ise **Adana Karanfil Kitabevi**'ndeyim...
* 12 Eylül günlerini aratmayan bir dönemden geçiyoruz, önce **TAYAD** ardından **Nazım Kültür Evi** ve peşisıra **İnsan Hakları Derneği**'nin **Bursa** ve **İzmir** şubeleri kapatıldı.
* Polis tarafından öldürülen **Serkan Eroğlu**'nun ardından yapılan yürüyüşte **Ege Üniversitesi**'li 8 öğrencinin önce gözaltına alınıp ardından tutuklandıktan sonra **Buca Kapalı Merkez Cezaevi**'ne götürülmesini protesto ediyorum.
* **Halide Meryem**. Sırtlalı. Öyküler. Varlık Yay
* **Öteki-biz**. Aylık kültür, sanat ve şiir "dergi" P.K.458 80224 Şişli/İst.
* Ali Yaşar, Mehmet Ali Başaran, Şule Şahin, Ahmet Çuhacı, Burak Örkün, Bahar Alkan, Derya Duman, Elçin, Vahit Bilicik, Ekin Velioğlu, Nazlıcan, Deniz Deryol, Bahar Özbay, Gülşen Yıldırım, Bal... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.
* Emran Ulutaş, Bora Baysal, Barcın Balaban, Gaye Korkmaz, Murat Yavuz, Levent Akkaya, Umut Yavuz, Göksel Kılıç, Burak, İbrahim Arıkan, Bengu, Aslıcan, Ebru Çelik, Asuman Sevim, Murat Yeşar, Asi Mavi, Fidel Çay, Aslı Kırımlı. E-mail'lerinizi aldım sevgiyle.

Cumhur Cemaat

Ahmet Yılmaz

YAYIN YÖNETMENİ BURÇ ..

KAVRAMLARIN ÇOCUĞU SARI FİKRET ..

TEST

- İyi bir insan mısınız ?.
- Hayır ..!.
- Teşekkür ederim..!..

TARZAN, ORMANIN PİCİ ..!.

EKRAN KORUYUCUSU SEMA ve DİSİPLİNİN ÇOCUĞU BORA ..

cemaahmet@leman.com.tr

DUYURULAR DUYURULAR DUYURU

Cezai Ehliyet Yoktur...

46

Yapacaklarından Sorumlu tutulamaz...

Çizer arkadaşımız
Fatoş'un
Grafiler Sergisi
Leman Kültür'de
görülmesi tasiye olunur...

grafiler..
sergisi..

Leman KÜLTÜR

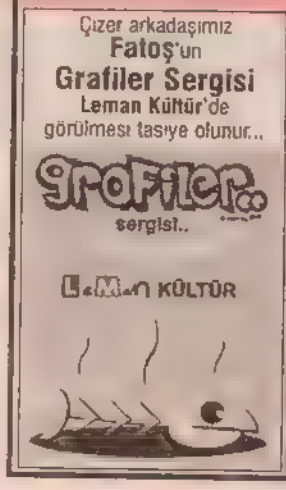

MİHAT GENÇ

MEMLEKET HİKAYELERİ

Son Mektup

Tanrı bir an için paçavradan bebek olduğumu unutup can vererek beni ödüllendirse, aklımdan geçen hiç şeyi dile getiremeyebilirdim, ama en azından dile getirdiklerimi ayrıntısıyla akımdan geçirir ve düşünürdüm. Eşyaların maddi yönlerine değil anlamlarına değer verirdim. Az uyur, çok rüya görür, gözümü yumduğum her dakikada, 60 saniye boyunca ışığı yitirdiğimi düşünürdüm. İnsan aşktan vazgeçerse yaşlanır. Başkaları durduğu zaman yürümeye devam ederdim. Başkaları uyurken uyanık kalmaya gayret ederdim. Başkaları konuşurken dinler, çikolatalı dondurmanın tadından zevk almaya bakardım. Eğer Tanrı bana bir parça daha k can verse, basit giyinir, yüzümü güneşe çevirir, sadece vücudumu değil, ruhumu da tüm çıplaklığıyla açardım. Tanrım, eğer bir kalbim olsaydı nefretimi buzun üzerine kazır ve güneşin göstermesini beklerdim. Gökyüzündeki aya, yıldızlar boyunca Van Gogh resimleri çizer, Benedetti şiirden okur ve serenatlar söylerdim. Gözyaşlarımla gülleri sular, vücuduma batan dikenlerinin acısını hissederek dudak kırmızısı taç yapraklarından öpmek isterdim. Tanrım bir yudumluk yaşamım olsaydı... Gün geçmesin ki, karşılaştığım tüm insanlara onları sevdiğimi söylemeyeyim. Tüm kadın ve erkekleri, en sevdiğim insanlar olduklarını konusunda birer birer ikna ederdim. Ve aşk içinde yaşardım. Erkeklere, yaşlandıkları zaman aşkı bırakmalarının ne kadar yanlış olduğunu anlatırdım. Çünkü insan aşkı bırakınca yaşlanır. Çocuklara kanat verirdim. Ama uçmayı kendi başlarına öğrenmelerine olanak sağlardım. Yaşlılara ise ölümün yaşlanma ile değil unutma ile geldiğini öğretirdim. Ey insanlar! Sizlerden ne kadar da çok şey öğrenmişim. Tüm insanların, mutluluğun gerçekleri görmekte sakın olduğunu bilmeden, dağların zirvesinde yaşamak istediğini öğrendim. Yeni doğan küçük bir bebeğin, babasının parmağını sıkarken aslında onu kendisine sonsuza dek kelepçeyle mahkum ettiğini öğrendim. Sizlerden çok şey öğrendim. Ama bu öğrendiklerim pek işe yaramayacak. Çünkü hepsini bir çantaya kilitledim. Mutsuz bir şekilde... Artık ölebilir miyim?

Gabriel Garcia Marquez

Not: Lenf kanseri olan Marquez'in okuyucularına son mektubudur...

Sevgisiz Hayat Çekilmez

ömrümün sonuna dek beklemem gerekse de bekleyeceğim o gül kokulu sevdiğimi... İçimdeki yangınların büyüklüğünü bilmese de, içimdeki öztemin onda birini dahi çekmiyor olsa da bekleyeceğim yanık buğday tenli sevgilimi... Beni bugüne kadar anlamayanlar devam etseler de beni anlamamaya, bir gün o yumuşacık ve sıcacık bakan gözleriyle karşıma çıkacak sevdiğim... Bugüne kadar hep yasaklandı sevmelerimiz, hep yasaklandı dokunuşlarımız .. Bu sefer boyun eğmeyeceğim onlara... Bu sefer izin vermeyeceğim hayatıma karışmalarına. Bu benim hayatım... Bu benim bahanım... Bu benim gençliğim... Gençliğimi yok etmelerine izin vermeyeceğim.. Bugüne kadar yaşadığım sıradanlıktan kurtulup, hayatın anlamı olan aşkı keşfetmişken izin vermeyeceğim günden güne büyüyen sevgimi örselemelerine, yağmalamalarına... Gül kokulu sevdi-

Leman
SAYI: 480 - 20 OCAK 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar
(zaferak@leman.com.tr)

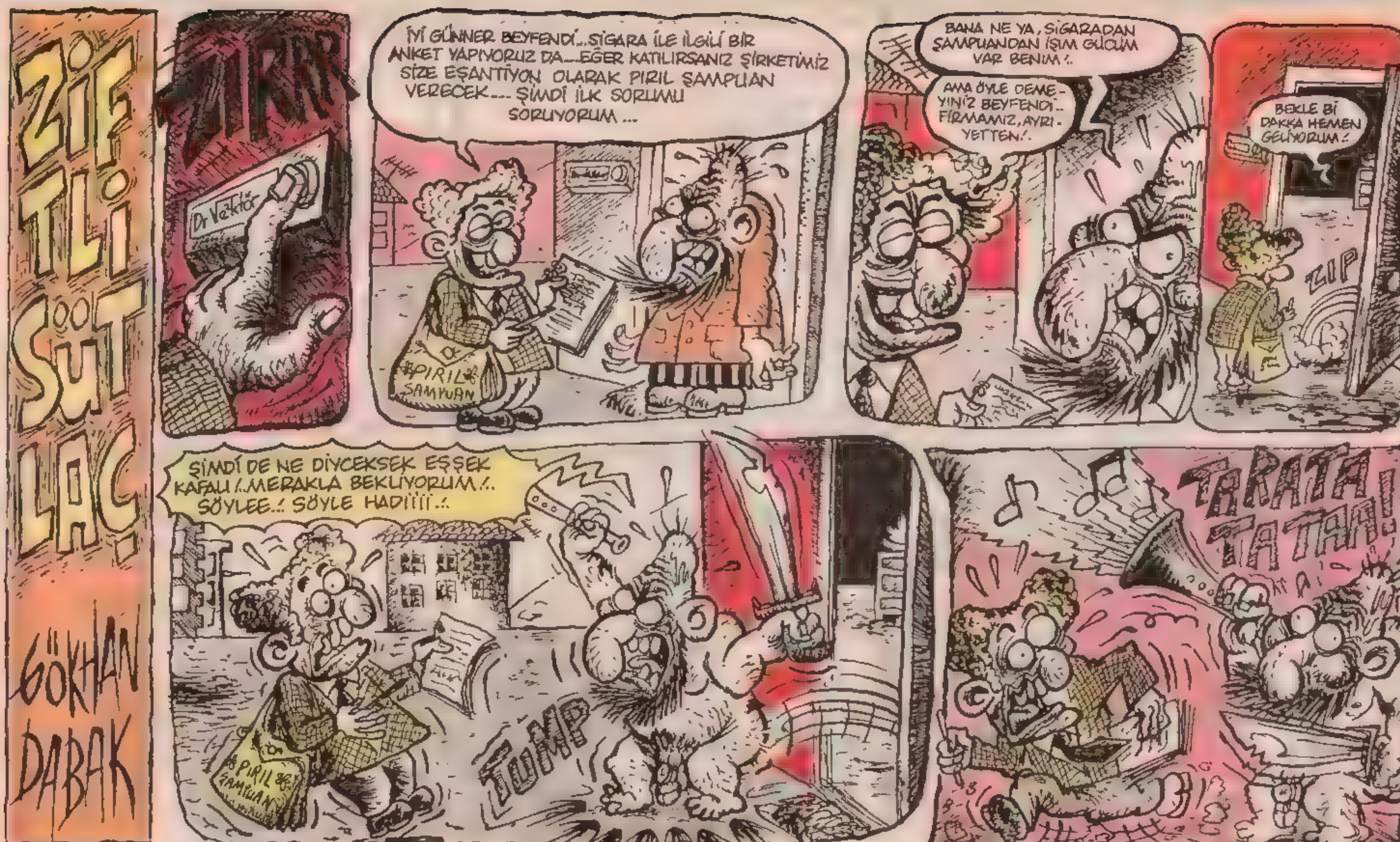

ğım gelecek bırgun... Gelecek ve karşıma dikilecek... İşte hayatımın en mutlu günü olduğunu kanıtlayacak gözlerimdeki gülücükler... umutluyum çünkü gencim. Umutluyum çünku beynimi yıkamaya çalışan insanlara boyun eğmiyorum ve eğmeyeceğim... Hadı günümün gençliği!!! Şöyle bir silkinin ve üzerinizdeki bezginliğ atın bır an önce. Boyun eğmeyin bu sıradan yaşama. Sevgisiz yaşamaktan vazgeçin. Hayata en kopmayan bağlarla bağlanın ve sevmekten ve sevilmekten ve sevdiğinizi söylemekten asla korkmayın, çekinmeyın, geç kalmayın.

Ferda Kara - Ankara

Sevgili Leman Ailesi

Biz Ankara'dan yazıyoruz, yaklaşık bir saat önce yaşadığımız acı gerçeği sizlerle paylaşalım istedik. Ev ortamında çalışmak uygun olmadığı için kutüphanede çalışmayı tercih ettik. Henüz lise öğrencileri olduğumuzdan dolayı hafta içi okulda olmak durumundayız. Yanı sadece hafta sonu çalışma imkanımız var. Kaynaklarından yararlanabilmemiz için gittiğimiz, kutüphanenin kapalı olduğunu görünce dumura uğradık. Üstelik bu kutuphane Ankara'nın merkezinde, Kızılay da bulunan tek kutuphaneydi. (Adnan Ötuken Kutüphanesi) Bizimle birlikte 10'a yakın arkadaş kütuphanenin kapısında bekliyor ve neden açık olmadığı konusunda konuşuyorlardı.

Meğer tadilat sebebiyle kapalıymış. Şimdi sıkı durun. Kutuphane yaklaşık bir buçuk senedir bu şekilde kapalı!! Gittik görevli aradık. Görevli sıfatıyla yanımıza yaklaşan kişi (memur) buranın 1999 yılının Kasım ayından beri tadilatta olduğunu ve bu tadilatın bir-bir buçuk sene kadar daha devam edeceğini vurguladı. Bizce bir kutuphanenin, 3 sene boyunca tadilat nedeniyle kapalı tutulması normal değil! Peki bir kütuphaneyi 3 sene boyunca -tadilat nedeniyle- kapalı tutan NORMAL insanlar(!) gençleri kafelere ve tembelliğe itiklerinin farkındalar mı?!!! (Şu anda bize yaptıkları gibi)

Derya-Ekin / Ankara

Ne Zaman?!..

Ne zamandır bu dergiye bir yazı yazıp göndermek ve bunu Leman okurlarıyla paylaşmak istiyordum. Ama bir türlü beceremiyordum işte. Yazmaya başladığım zaman düşüncelerim birbirine karışıyordu. İşte yine nereden başlayacağımı düşüncelerimi en iyi nasıl ifade edeceğimi düşünüp durduğum şu günlerde bu yazıyı göndermeye karar verdim. Ne zaman isimli bu yazım insanların belki de birbirlerine sürekli olarak sorduğu ama bir türlü cevap veremedikleri, benim kendime sürekli olarak sorduğum ama bir türlü cevabını bulamadığım soruyu içermektedir. Ve yine soruyorum nereye ve ne zamana kadar boyun eğeceğiz bu sisteme.

Yaşamak her geçen gun biraz daha fazla güçleşiyor ve bu ülkede yaşanan her gun bir önceki günü aratıyor. Peki ne olacak bunun sonu, bu sistem nereye kadar devam edecek nereye kadar bu sisteme boyun eğeceğiz!

Başımızda bulunan büyüklerimiz bizi yönetenler (sözde) ne olacak bu insanların hali? Bunu hiç düşündunüz mü? Her birimizi teker teker öldürdüğünüzün farkında değil misiniz? Bunu anlayabilmeniz için ne yapmamız gerekiyor? Sorunlarımızı sözlü olarak dile getirdik olmadı, bir günlük iş bırakma eylemi yaptık olmadı, yollarda yürüduk, haykırdık sonuç yine aynı. Bu vurdum duymazlığınız ne zaman son bulacak? Ne zaman kalplerinizde cüzdan yerine vicdan taşıyacaksınız? Ne zaman o körelmiş ruhlarınızdan kurtulacaksınız ve bu insanlar için bir şeyler yapacaksınız? Sizler gözleri kapalı, kulakları işitmeyen kişiler olmasaydınız eminim ki bu ülke daha demokrat, daha çağdaş ve özgur bir ülke olurdu. Sizler bizlere değer verseydiniz bizleri anlasaydınız, bizleri F tipi kafeslere tıkmazdınız, her gün yeni bir zaman çıkarmazdınız, bizlerin geleceğini üç saatlik bir sınava tabi tutmazdınız. sizler bizleri koyun olarak gormeye devam edin. Bir gün bu ülkede bir çığlık kopacak. Ezilmişlerin, sömürülenlerin, koyun olmaktan kurtulmak isteyenlerin çığlığı. Yarasaların karanlıkta attıkları çığlık kadar kuvvetli bir çığlık kopacak bu ülkede ve yer yerinden oynayacak.

Burcu-Adana

Sevgili Taner Öngür'e...

MOĞOLLAR'dan Taner Öngür'ün heavy metal ile ilgili saçmalamalarını büyuk bir şaşkınlıkla ve ibretle okudum gazetede ve ÖKÜZ Dergisi'nde. Kendisi heavy metal'in "aptal müziği" olduğunu, aşırı "sağ" bir olay olduğunu, satanizm'in de heavy metal'in bir uzantısı olduğunu söylüyordu. O halde, dunyadaki en büyük antifaşist metal grubu olan Rumble Militia nasıl oluyor da faşizmle suçlanabiliyor? Diğer buyük trash metal grupları da (Megadeth, Anthrax, "eski" Metallica... vs.) "faşist" ve "sağ" öyle mi? Black Sabbath, Iron Maiden, Sepultura, Kreator,... vs... "satanist" öyle mi? Sayın Taner Öngur, birkaç tane akıl fakiri dallamanın karıştırdığı halt tum heavy metal topluluklarına genelleyemezsiniz! Heavy metal'in içinde kısmen satanizm vardır ama onlar azınlıktadır ve black metal gruplarıdır. (King Diamond, Burzum, Bathory, Mayhem... vs..) Bir black metal grubu olan Rotting Christ bile Türkiye'deki depremzedeler yararına konser vermiştir, üstelik de Yunanistanlı dır. Öyleyse siz neyin faşizminden bahsediyorsunuz? Faşizmin ne bok olduğunu geçen yıl sevgili(!) medyamız bize göstermişti. (Hani şu Ortaköy'deki satanizm olayında...) Duşünmeden, bilmeden konuşup yorum yaptığınızda bu boş kafalı, cahil, faşist medyadan bir farkınız kaldı mı Taner Öngür?

Heavy metal geniş bir yelpazedir ve birbiriyle ilgili, ya da ilgisiz birçok akımı ve felsefeyi içinde barındırır. Ama bunu, önyargılı ve cahil insanlar anlayamaz. "Aptal müziği" konusuna gelince.. Sizin kuşağınız olan uyuşturucu bağımlısı beyinsiz hippiler, heavy metal'i hep kıskandı. Çünkü heavy metal, sizin yerinizi aldı. Senin gibi rocker geçinip, işine gelmediğinde "globalleşip" ona buna bok atanlar bizi asla anlayamaz! Gazetede yayınlanan röportajınız, MOĞOLLAR'ı bir magazin malzemesi haline getirmiş ama bundan şikayetçi olamazsınız. Çunkü bunu da siz istediniz. Rocker geçiniyorsunuz ama "popçust" damarınız sizi rezil ediyor. Sizin de Ayna, Athena gibi popçulardan hiç farkınız yok aslında! (Burada Cahit Berkay'ı kastedmiyorum çünkü o başka..)

Ben de sizin belirttiğiniz gibi, öfke duyduğunuz "fanatik" ve "metalci sürüsü"nden biriyim. Ben de size ve sizin gibilere öfke duyuyorum. Çünkü biz, düzülmüş düzene isyan ediyoruz. Siz bizi asla anlayamazsınız! Sevgili Taner Öngür, heavy metal'e bok atacağına git de rock müziğin felsefesini öğren! Bu felsefe gerçekleri gösterir sana! Yaşınız benden çok çok büyük olabilir ama akıl yaşta değil baştadır. Aslında size teşekkür etmeliyim Taner Öngür. Çünkü maskenizin arkasında gizlediğiniz yüzünüzü gördüm. İki yüzlü, faşist, cahil medyanın yüzünü gördum. Sen ve senin gibiler ile bu cahil medya, birbirinin yüzüne bakan aynalar gibisiniz. Sonuç olarak; "aptal müziği" ve "faşizm"i biz "fanatik metalci sürüsü" çok iyi biliyoruz. Satanizm'in ve sizin paranoyalarınızın da canı cehenneme! Herşeye rağmen sevgilerle Taner Öngur.. Size ve sizin gibilere rağmen; Long Live Heavy Metal!!!

Not: Benim gibi duşunenler ya da duşunmeyenler benimle bağlantıya geçebilir

pentagram_hades@hotmail.com - Onur Hıd

Roşda;

Sana kapalı ve pulu olan zarflarla ulaşmak... Yokluğunun ve yoksunluğunun acı veren taraflarını dize dize anlatıp sana alışmanın yarattığı bağımlılıktan bahsetmek sonra... Sonra bir masal uydurup asırlarca uyuya kalmış olan kişi uyandırmak ve saçını taramak taraklaşmış parmaklarımla.. Ve usulca kulağına fısıldayıp "nereye, nasıl kayboldun, bi uyandıran olmadı mı seni?" diye sormak. İstemekle bir şeylerin duzelmediğini ve duzelmeyenin hep eksik kaldığını haykırmak isterdim uçurumuna ve uçurumunda yankılansın diye bir olum şarkısı mırıldanmak gokyuzune. Seni sana anlatırken kendimi gizlerdim sözcuk aralarına, bi de uçuncu kişilerin yaşadıkları hayatları ikimize aynalaştırmak.

Sonra unutmanın zayıflığımıza zayıflık kattığını anlatmak isterdim. Direnceye en çok ihtiyaç duyulan bu mekanlarda kanın ve olumun nasıl göründuğunu ve olmek duygusunun korkunçluğunu yıkılmış duvarlarla birlikte resmedip sana gostermek isterdim. Yokluğundan ben acı birer hazine gibi duran -ki her hazine acı bir hatıradır- mektuplarını, her gece nasıl tekrar tekrar okuduğumu ve hepsini ezberime aldığımı; ama onlara dokunmamın bile bana buyuk bir haz verdiğini bilmeni isterdim. Senin istemeni istediğim o kadar çok şey var ki; ama açık bir mektup ancak bu kadarına izin veriyor... Tıpkı sınırsızlığın sınırı gibi, işte yaşam

Yolcu

Bazı Şeyleri Artık Anlıyorum...

Bizim bilmediğimiz bir yanı vardı hayatın. Ki, bu kadar sorgulamamız, isyanımız, bazı şeylerin yanlış gittiğini duşünmemiz ondandı. Belki elimizden birşey gelebilirdi. İnsanların acılarına ortak olabilir, hayatı daha yaşanılası kılabilirdik. Bu umut yaşattı bizi belki senelerdir. Yıgınluğumızı unutup; direnmek, herşeye herkese karşı direnmek demenin umudu yaşattı bizi. Evet, yaşayamazdık bu olmasa. Çünkü bizim diğer insanlar gibi ne para hırsımız vardı, ne de seviyesiz ilişkileri yaşama hevesimiz. Bizi hayata bağlayan bu onurlu mücadeleydi. Kalbimizin her atışı ve her soluk alışımız bu uğurdaydı. Böyle olmayan bir hayatı duşünemezdik, duşünmedik de.. Her doğan gune "merhaba" derken bunları geçirdik beynimizden. Ve her batan günde tanrı için değil "insanlık için bir şey yaptık mı?" diye sorduk kendimize. Bir gunumuz diğer bir günumuze eşit olmasın istedik. Hep bir adım daha önce olalım diye butun varlığımızla sarıldık hayata. Kopmaz bağlarla bağlandık ona. Ki; ölüm bile şaşırdı yaşama gucümuze. Belki hoşumuza gidiyordu bu. Alay ediyorduk onunla. Bir çok insanın yüreğine saldığı korkuyu, veremedi bize. Çünkü bizim için ölüm; dostum düşüncesindeki yerimizin silinmesi ve direnmeye, emek vermeye değmeyecek bir hayatın olmasıydı. Ve biz sorgulanmayan bir hayatı yaşamaya değer bulmazken ve damarlarımızda dolaşan her bir kan damlasını bu uğurda dökmeyi göze alamazken, zaten varlığımızın bir önemi olmazdı

Özlem Akın - İstanbul

● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Soner GUNDAY ● Gunen IÇOĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Sudi ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilicak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst
● LeMan da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır

Sevişenler Mahallesi

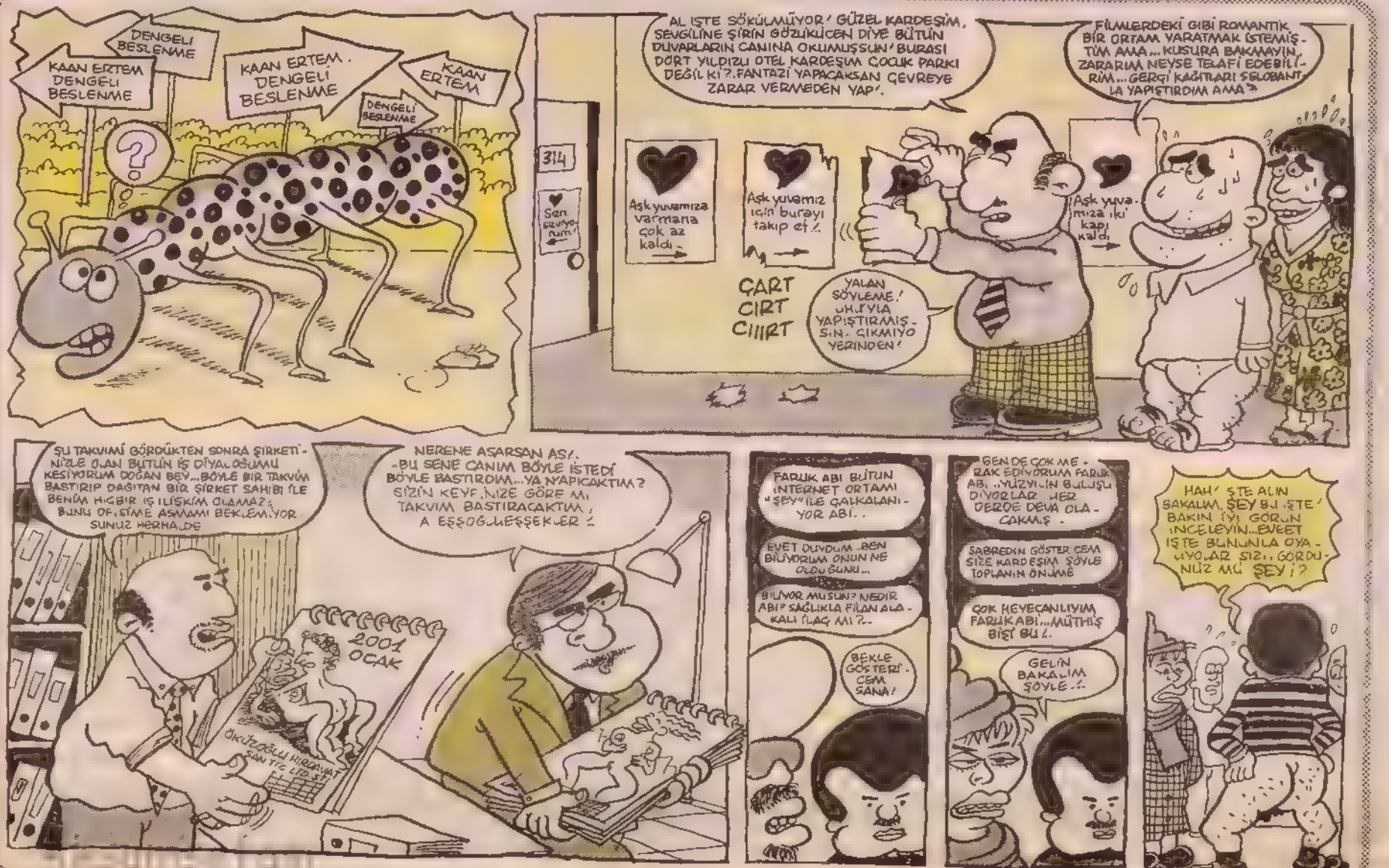

481

27 Ocak 2001 Cumartesi-Sayı:2001/04 • 400.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Yurdum İnsanı, Yurdum Naifi, Yurdum Lümperi Fransa'ya Karşı Tarih Yazıyor..

Fransa Ulusal Meclisi'nde Ermeni tasarısının kabul edilmesi yine infiale yol açtı. Yurdum insanının ne kadar orijinal bir varlık olduğunun da bütün dünyaya kanıtlanmasına bir kez daha vesile oldu.. Fransız elmalarının ayaklar altında ezim ezim ezilmesi mi dersiniz, Fransızların taksiciler tarafından taşınmaması mı dersiniz, okullardan üniversitelerden Fransızca mufredatlarının kaldırılması mı dersiniz türlü turlü protestolara sahne oluyor memleketimiz.. Ajda Pekkan Olimpya konserini iptal etti. Hulya Avşar Alain Delon'un birlikte oynama teklifini reddetti.. Erzurumspor sozleşme imzaladığı Fransız futbolcuyu geri postaladı.. Ecevit, Reno Safrane arabasından indi. Apo'nun İtalya macerasında İtalya'ya nasıl hangi yontemlerle gününu gosterdiysek kı Fatih'ın fedaısı Terim onları şimdi nasıl tnim inim inletmektedır; şart olsun Fransızları da onlardan beter edeceğimiz kımsenin şüphesi olmasın. Gerekırse sattığmız salyangozları da onların mıdesinden çekip almasını bılınz . Bize mı laaaynn kahpe Avrupa, galleş Fransız. Gucunüz yeter mi laaaynn!..

feyhan@leman.com.tr

Bayır Bucu

FEYHAN GÜVER

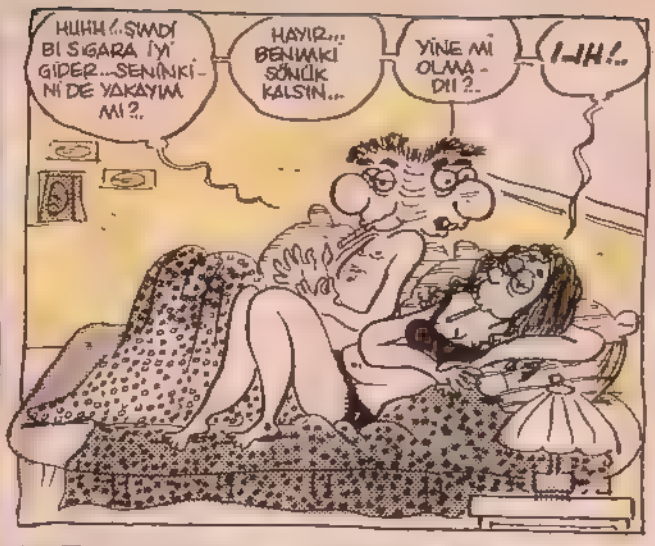

Sözde Mini Öykü...

Alp Tamer

LeMan

KOÇ HOLDING'in kurucusu 1982 Anayasası'nın fikir babası Vehbi Koç'un oğlu Rahmi Koç "askerler ekonomiden en az siyasiler ve bizim kadar anlar" dedi.

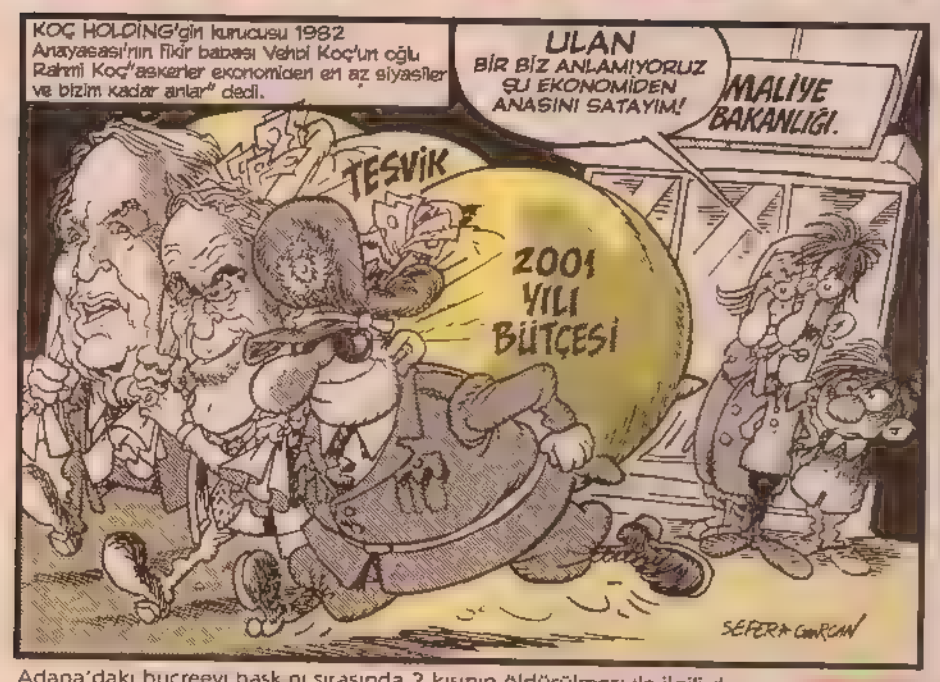

Adana'daki hücreevi baskını sırasında 2 kışının öldürülmesi ile ilgili davada tutuksuz yargılanan 6 polis hakkındaki karar, Kandilli rasathanesinden "Ayın hal" durumunu gösteren rapordan sonra verilecek .

VURAL SAVAŞ ağzı olan da konuşuyo.. **SELİM EDES** duayen hortumcu at hırsatçısı [redacted] ne drav yapıldı be arkadaş KOÇ arkadaşıma dokunma

İşadamları ve milletvekilleri, hortumcu-hayali ihraacatçı işadamlarına kelepçe vurulmasından rahatsız. Bazı işadamları "işadamlarına kelepçe vurulması Türk ekonomisine zarar verir" dedi...

Ustamız **Oğuz Aral**'ın yazıp yönettiği
Müşfik Kenter'in oynadığı
HUYSUZ İHTİYAR sahnede.
Görmenizi hararetle tavsiye ederiz...
Kent Oyuncuları (0212) 246 35 89

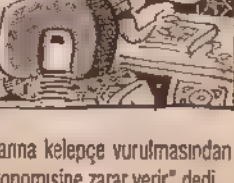

Bayrampaşa Cezaevi'ndeki operasyon sırasında çıkan yangına itfaiyenin müdahalesi cezaevi yetkililerince engellendi.

Danıştay, Batman'da cadde ve sokaklara konulan Gandi, Yılmaz Güney, Munzur gibi isimleri "bölücü", "isyancı", "Kürtçe" gibi gerekçelerle reddetti..

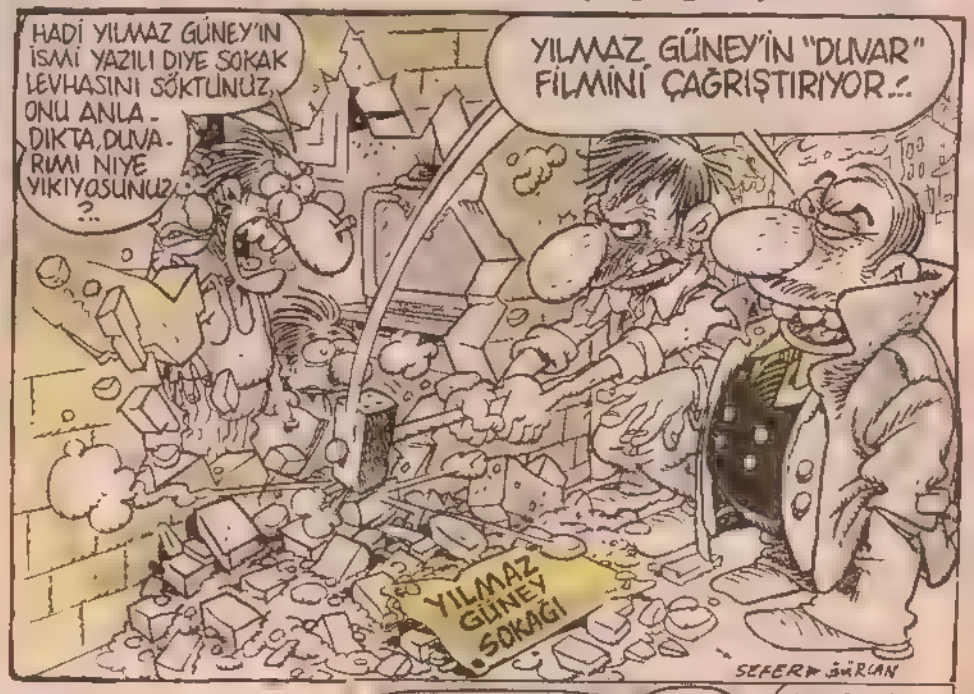

1995 yılında kızımın diploma törenine katılıp hemen döneceğim diyen Civan skandalının baş aktörü Selim Edes, af çıkar çıkmaz yurda kesin dönüş yaptı..

MİT'in Kürtçe yayınları tercüme eden elemanlarını çekmesi üzerine RTÜK, Kürtçe şarkı yayınlayan tüm radyolara uyarı göndermiş. Batman Radyo'yu 90 gün susturdu!

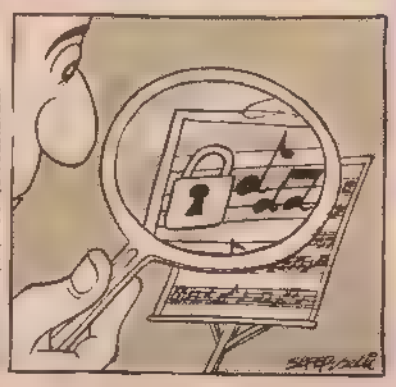

komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Açık Büfe

met üst

sonra bunlar toplanıyor hayat oluyor

herkes birbirine stand up malzemesi
ve dedikodu donesi gibi bakıyor
sabah saat beşte uyanıyor
karamsarlık

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

nesneler seyrediyor biz
şey'ler sarkıyor uzun uzun
ömrümüzden aşağı
hayat üzerimizde
doğaçlama yapıyor

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

noter huzurunda tanışıyoruz
noter huzurunda konuşuyoruz
noter huzurunda çalışıyoruz
noter huzurunda sevişiyoruz
-huzursuzluğumuz noter huzurunda-

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

durgun göle fırlatılan bir taşın
yüzeye çizdiği her daire
elin mi kolun mu taşın mı
gölün mü gözün mü hayal gücünün mü
kimin dilıyle kimden kime
sarfedilmiş bir cümle

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

herkes birinin ömründe
deniyor öğreniyor hayatı
beyaz bir dosya kağıdı oluyor sonra
herkes başka biriymiş gibi yaşıyor

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

o kadar yorulduk
o kadar caydık ki hayattan
yarın aniden devrim olsa
kimsenin kılı kıpırdamaz

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

türkiye ne kullanıyor
bilmiyorum ama
kafası her zaman iyi

sonra bunlar toplanıyor
hayat oluyor

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK

İMDAAT

Eha eha

eha eha

heh' neh'

ne he ne

ORMANDA TECAVÜZ ETTİLER BANA'

YAA PEKİ GÖRSENİZ TANIR MISINIZ ONLARI?

BAZILARINI TANIRIM... GÜLHANE'DE GÖRMÜŞ-TÜM Ç.

Paranoya

DÜBÜR BAR

PARDON ACABA BAR'A BENİMLE GİRER MİSİNİZ? SONRA ÇIKARSINIZ Ç...

DUUM TISS TIS

TABİ'

DÜBÜR BAR

HOP, BİR DAKKA Ç. NE MALUM ÜÇKAĞIT YAPMADIĞINIZI? YA SEN KIZIN MEMELERİNİ OKŞA, YA DA O SENİN ALETİ OKŞASIN BAKALIM'

TIST DUM TIST TIST

DAMSIZ GİRMEZ

BODY GUARD

Miyav

Miyaav

Miyavv

Mauuv

Mir

Mauv

İTFAİYE

ALO MERKEZ, BIKAÇ İTFAİYE ARACI DAHA GÖNDERİN, DURUM O KADAR DA BASİT DEĞİLMİŞ Ç.

ÖMER'İ BENİ YÜRAN

ÇA...ÇA... ÇABUK OLUN. DAYA...NAMIY.. CAM...AR... TIK'

YİNE Mİ DİYET YEMEĞİ YAPTIN KADIN?. SANA ARTIK YAPMA DEME DIM Mİ BEN?

NE BİLEYİM, DİYET YEMEĞİYLE ZAYIFLARIZ DİYE YAPIYOM BEY..Ç

lombak@leman.com.tr

Bir Avuntun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

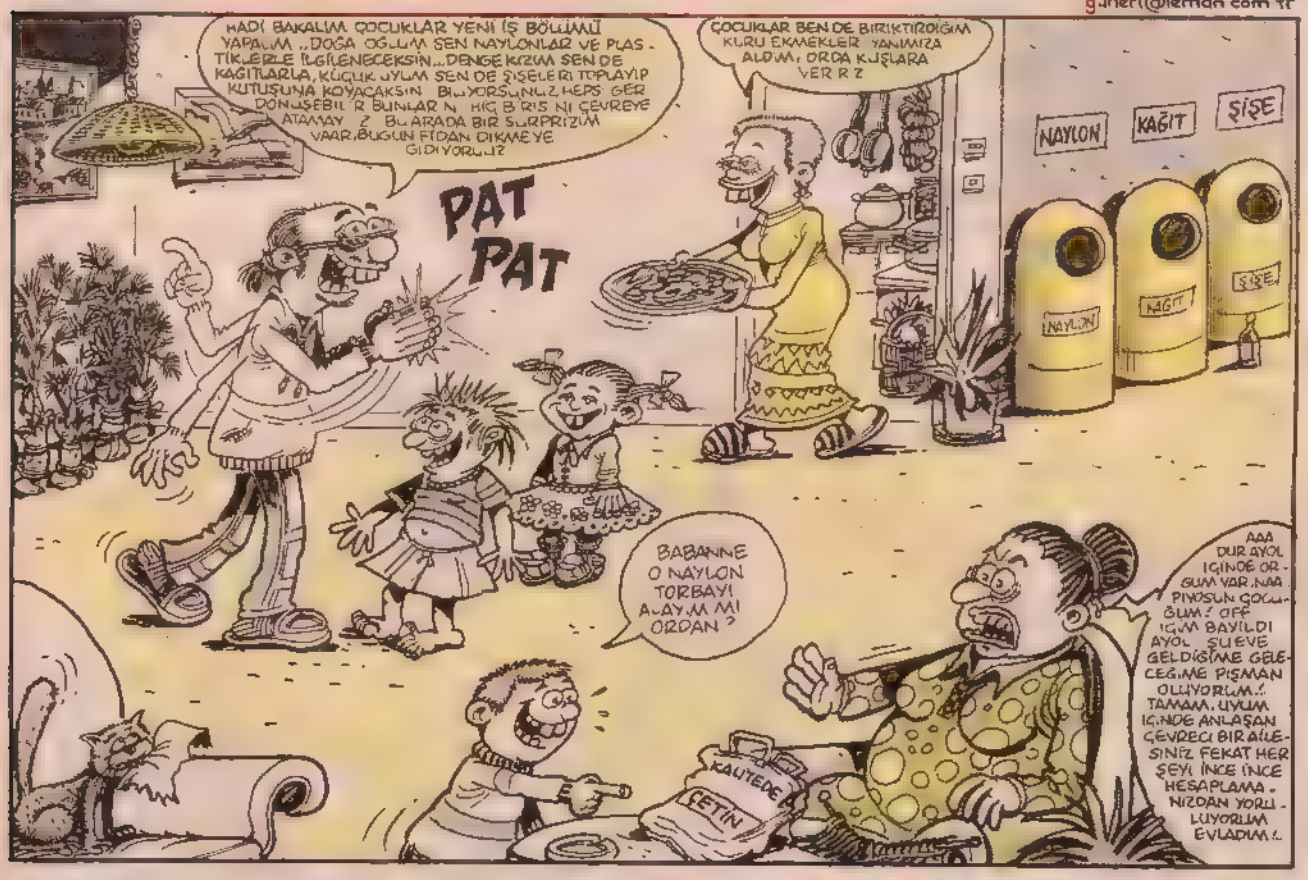

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

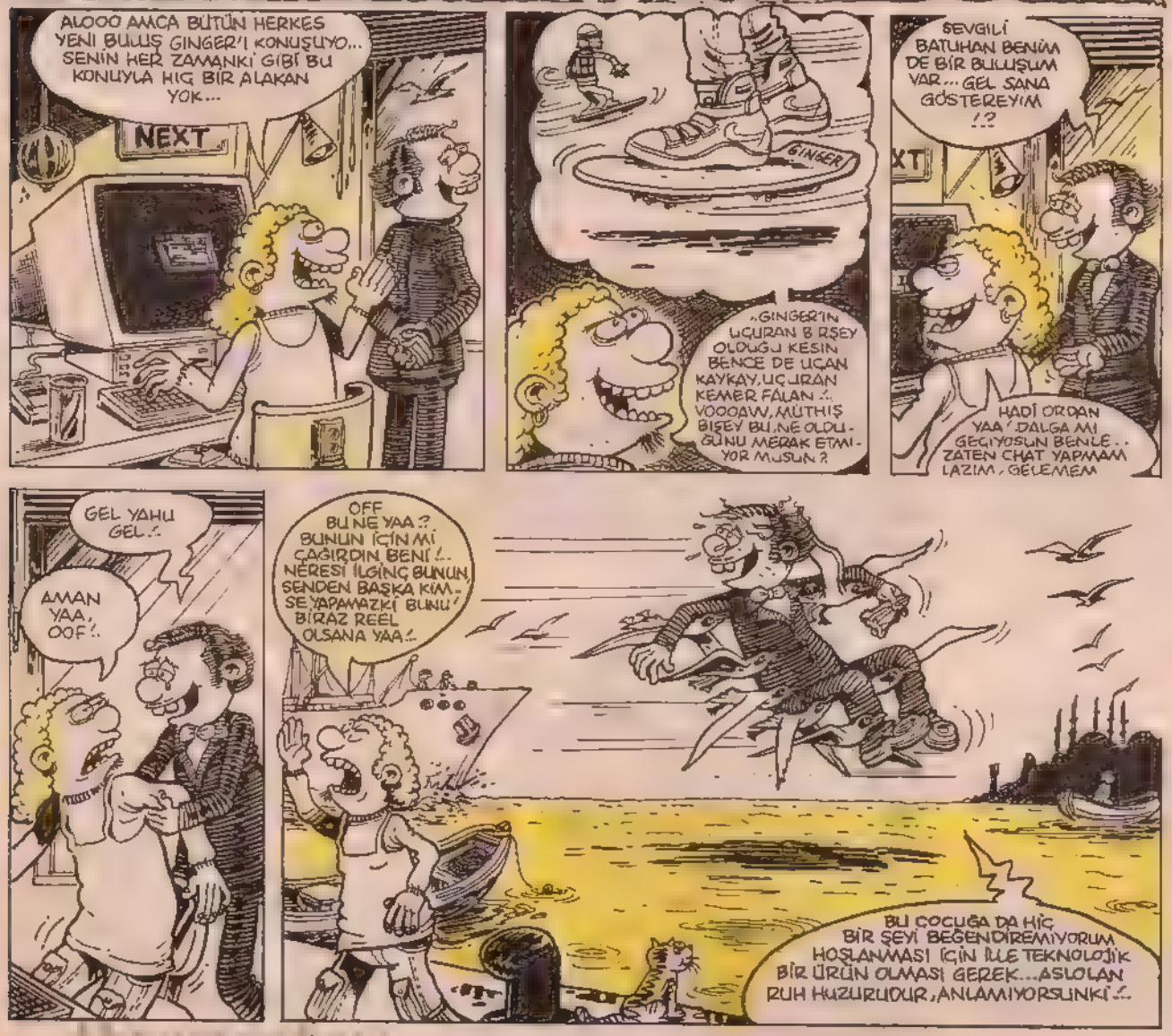

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

killandir@leman.com.tr

Yeni Protesto Önerileri

● Fransızca tamamen yasaklansın.. Kendi aralarında Fransızca konuşanlara kelime başına 3 gün hapis cezası verilsin.. Fransızca TV'ye izin verilmesin!.

● Galatasaray, Monaco'da kazandığı Süper Kupa'yı hemen iade etsin!..

● Fransız elması yiyenler gözaltına alınsın, toplu halde Amasya'ya sürülsün!..

● Hiçbir Türk uydusu Fransız Guyanası'ndan fırlatılmasın, daha önce fırlatılanlar yörüngeden çıkarılsın, aşağı indirilsin!

● Kanuni Sultan Süleyman döneminde Fransızlar'a verilen Kapütülasyonlar kaldırılsın!..

● Fransız Frangı olanlar paralarını yaksın ya da kısa süre içinde, hülle yaparak önce Avusturya Şilin'ine, sonra Türk Lirası'na çevirsin!.. Döviz bürolarında Frank satanlara beddua edilsin!..

● Edith Piaf'ın şarkısından uyarlanan "Karam, Karam, Karam, Karam yağların güzelidir!" şeklindeki reklam şarkısının radyolarda çalınması yasaklansın!

● Türk Hava Yolları'na Fransız yolcu alınmasın, yanlışlıkla alınırsa paraşüt verilip uçaktan atılsın!.. Gerekirse paraşüt de verilmesin!

● Tarih kitaplarında Fransız İhtilali'nin adı Orta Avrupa İsyanı olarak değiştirilsin.. Ayrıca Fransız İhtilali'yle Yeniçağ'ın bitip Yakınçağ'ın başlaması reddedilsin, Türkiye için Yeniçağ'ın henüz bitmemiş olduğu gıcıklığına vurgulansın!..

● Fransız şarabı tutkunları için Yeşilay seri biçimde devreye girsin!..

● TRT-4'teki Fransızca dil dersinde rol alanlar hakkında soruşturma başlatılsın, aynı kanalda acilen "Fransızcayı Unutturma Seansları" yayına konsun!.. *(Bu arada, sözkonusu derslerden birinde, mizansen gereği Fransızca kahve falı bakıldığını da, dostum Murat Toklucu'dan duymuş bulunuyorum.. İster inan ister inanma!..)*

● Beşiktaş'ın Fransız futbolcusu Pascal Nouma, Türk vatandaşlığına geçirilsin, adı da Pars Numan yapılsın!..

● Türk erkeklerinin, Fransız manken Letişya Kasta'dan tahrik olmaları kanun hükmünde bir kararnameyle yasaklansın!..

● "Muhabbete Fransız kalmak" şeklinde anonim geyik son bulsun, konuya uzak olanlar için geçici olarak "İskandinav" lafı kullanılsın!..

● Bütün Lui'ler sıfırlansın!.. "Nedir lan 13. Lui, 15. Lui, numara koyacağınıza başka isim koysaydınız ya lavuklar!" cümlesi sık sık ve yüksek sesle tekrar edilsin!.

● Pasaportlardaki eski Fransız vizelerinin üstüne ütü basılsın, Fransa'da çekilen fotoğraflar yakılsın, balayını Paris'te geçiren çiftler boşansın!..

● Taksiler Fransız müşteri almasın, yanlışlıkla alırsa hemen gece tarifesini açsınlar, zaten geceyse müşteri çok dolaştırılsın, en az beş şehir turu attırılsın, gerekirse bi Keşan'a da gidi sin-gelinsin!..

● Boğazdan Fransız bandıralı gemilerin geçmesi yasaklansın.. Fakat bu gemiler "kuru yük" taşıyorlarsa izin verilsin, kı iyice kafaları karıştırılsın, anlayamasınlar!..

● Kendini Napolyon sanan delilere, süper şok bir tedavi uygulansın ve kendilerini Cengiz Han sanmaları sağlansın!.

● Fatih Terim, önce Bordo'yu çalıştırmak istediğini açıklasın, sonra da görüşmeye gelen Bordo yöneticilerini evinden kovsun!..

● Galatasaray, ŞampiyonlarLigi'ndeki Paris Saint Germain maçına siyah formayla çıksın, ayrıca çifte vatandaş Didier Six (Dündar Sız) yurda çağrılıp acilen askere alınsın!..

● Paris'te yapılan sosyete düğünü geçersiz sayılsın, aynı düğün yetkililerin gözetimi altında İnebolu'da tekrarlansın!..

● Türkiye"ye gelen Fransız turistler için, Şahane Pazar'ı kesintisiz izleme mecburiyeti getirilsin ve kısa sürede hiçbir Fransız gelmek istemez olsun!..

● Fıkraların sonunda Laz tipi, Fransız tipinin ağzını burnunu kırsın!.

● Evlilikte, eşi tarafından "Fransız Öpücüğü"ne ya da teşebbüsüne maruz kalmak, net boşanma sebebi sayılsın!

● Lavaşkıri peynir yemek, "yüz kızartıcı suç" ilan edilsin!

● Reno-Safranlar toplansın, sahiplerine ikişer tane Murat 124 verilsin!..

● Zidan'ın gollerinin ağır çekimde tekrarlanması şiddetle ayıplansın!..

● "En-de-tura, davul zurna, bir-iki-üç" şeklindeki çocuk oyunu yasaklansın, oynamakta ısrar eden çocuklar düzenli olarak korkutulsun!..

● Horozun eşcinselliğe en yatkın hayvan olduğu, bilimsel olarak ispat edilsin! .

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kerman.com.tr

HALAYA MI GIRMEK İSTİYOSUN?- NORMAL YERLER 50 MİLYON...İKİ BAYAN ARASI 100 MİLYON... HALAYBAŞI OLMAK İSTİYOSAN 200 MİLYON HAVA PARASI ---

TEEY TEY TEEY!..

BUNU DA GÖRDÜM YA . BU MEMLEKETTE HER YER SUSURLUK OLMUŞ ANASINI SATIYIM...İKİ BAYAN ARASI OLSUN BARI..

GÖRDÜM!. EVDEN ADAM ÇIKTI!. KİMDİ O HA?. SÖYLE YATTIN MI ONUNLA?. YATTIN MII?.

EE, DUR NASILDI? O YATIYODU DA... BEN YATMADIM, LİSTTEYDİM ---EVET KUCAANDA OTURDUM.. BİR DE AYRILIRKEN AYAKTA YAPTIK BU DURUMDA YATMADIM YANİ...

ALİ KIRCA'YLA MI GÖRÜŞÜYORUM? BURADA BI ADAM İKİNCİ BAHAR DIZİSİ HAKKINDA İLERİ GERİ KONUŞUYO... BIR DOST--

OLAMAZ !. HEMEN ADRESİ VER !.. BEN GEREKENİ YAPACAĞIM... HAYATI PAYLAŞMAK İÇİN !.

YAVRUUM!..YAVRUM YOOK! DÜŞMÜŞ!..

AYRI YÖNLERE DAĞILIP ARAYALIM.. SEN CEBİNİ AÇIK TUT!

FERAT ABİ YAA... HANİ KADINLARIN ÖNÜNDE BÖYLE İKİ TANE YUVARLAK YUVARLAK ŞEY OLUYODU, ONLARIN ADI NEYDİ YA... AKLIMA GELMEDİ BİR TÜRLÜ!..

AY DUR! DİLİMİN UCUNDA.. ŞİMDİ SÖYLİYCEM!

DOĞRU MU HA?. SENİ BİR KADINLA UYGUNSUZ DURUMDA GÖRMÜŞLER .

SUS BE SUS! BİLİYOZ ,,MINA KOYIM !.. BOŞLUĞUMA DENK GELDİ IŞTE.. PIŞMANIM..

ŞİMDİ...BİRİ "EMİN MİSİNİZ, SON KARARINIZ MI?" DİYO.. ÖBÜRÜ "MI ACABA, MU ACABA"LARLA AKLA DA KALMAYI BAŞARDI BİR BAŞKASI FIRSAT BU FIRSAT MI" DİYOR BİZİM KANALDAKİ YARIŞMA İÇİN DE BÖYLE BİR LAF BULMALIYIZ BEYLER..! DÜŞÜNÜN..!

HAKKATEN M' NASIL?

SADECE HI OLSA M.?

BULABİLECEK MİSİNİZ ACEP? YOK MI ACABAYA BENZEDİ BU!

NEDİR Kİ? KESTANE KEBAP ACELE CEVAP!

canbarslan@turk.net

Lale@leman.com.tr

Lale 2000

Geleneksel "Yılın Laleleri" yine Leman okurlarının oylarıyla belirlenecek. Hafızalarınız zorlanmaktan isinıyorsa geçen haftaki Leman da yayınladığ m.z Leman'a goz at.n leman.com.tr internet sitemizde de liste var. Tercihlerinizi kupona yazıp kısa sürede gönderin. Dergiyi kesmeye kıyamıyorsan z, bir kağ da yazıp mektupla yo layın ya da fakslayın. Elektron k posta da olurmuş

KUPON...KUPO

POLİTİKA

1) . . .
2)
3)

BASIN

1) .. ..
2) .. ..
3) .. ..

İŞ DÜNYAS

1) . . ..
2) ... . .
3) . .

BÜROKRASİ-KU

1) . . . .
2) . .. .
3) ..

Adı'... ....
Adresi: ... .
... .
Ankete katılan 100 okur

Sevgi Anne Müşkül İnsanlar

Songul Anne, bu hayattan hiçbir şey beklem yordu
O sadece an aş lmak stiyordu Farklı bir idd ası farklı bir sözü olduğundan değil, ona kimse dokunmasın, kimse rahats.z etmesin diye istiyordu anlaşılmayı .

Kimse onu düşlerinden ayırmasın diye istiyordu.

Songul Anne son zamanlarda hep çocukluğunu düşünuyordu Öyle zor sıkıntı ve öyle acı dolu bir hayatı o-muştu kl, çocukluğu hep sısler içinde kalmıştı...

Çocukluğu mutlu mu, yoksa kötü mü geçmişti henüz bir turlü ayırdına varamıyordu...

Hatırladığı sadece, bir yaz akşamı evlerinin önünde oynarken ansızın başlayan yağmurla beraber gelen koyu deniz kokusu... Ardından yağmurlarla yıkanmış, arınmış sokakların içinden birdenbire çıkan beyaz, çıplak bir atın önünden hızla geçip gidivermesiydi...

O beyaz, çıplak at, yağmurlarla yıkanmış, arınmış yolları, o koyu deniz kokusunu, o büyülü yaz akşamını peşinden sürükleyip gitmişti...

Başka bir şey hatırlamıyordu... O büyümek istmese de mecburen büyümek zorunda kalmış, istemese de anne olmuştu... Biri kız, üç çocuğu vardı... Bir oğlu hastalıktan iki yaşındayken ölmüş; oğullarından diğeri 12 Eylül'den sonra yurtdışına kaçmış, hala gelemiyordu... Kızı evlenip ayrılmış, çocuğunu yanına alıp annesine sığınmıştı... Uzunca bir süredir konfeksiyon atölyelerinde overlokçu olarak çalışıp, eve katkıda bulunuyordu... Kocası ise büyük şehre geldiklerinden beri süreklı hastaydı... Durmadan zayıflıyordu... Doktorlar hastalığının nedenini bulamamış; sadece bir doktor, **bu adam sıla hasreti çekiyor alın memleketine götürün, yoksa buralarda ölüp gider,** demişti... Kocası, kimsenin onu göturmesini beklemeden, bir sabaha karşı kimseye tek söz etmeden evi terk edip sılasına gitmişti...

Öbür oğlu ise yıllardır içerdeydi... O hapishaneden, bu hapishaneye az dolaşmamıştı peşinden... Birkaç ay önce oğlundan daha önceklere hiç benzemeyen bir mektup almıştı... **Anne, bizi hücrelere alacaklar, bu hücrelerden sağ çıkamayabiliriz, bir şeyler yapın, bizi hücrelere atmalarına izin vermeyin,** yazıyordu bu mektupta...

O an çok sıcak, çok boğucu bir acı yapışmıştı göğsüne Songül Anne'nin... O koyu deniz kokusunu, yıkanmış, arınmış toprak bir yolda koşan, o çıplak beyaz atın görüntüsünü, Songül Anne'nin çocukluğundan kalan o en güzel kokuyu ve eşsiz görüntüyü bile silen bir acıydı bu...

Bu acıyı biraz olsun soğutmak, biraz olsun nefes alabilmek için, oğlu gibi hücrelere tıkılacak evlatları olan annelerin gittiği derneğe gidip gelmeye başlamıştı...

Evlere neredeyse her gün temizliğe gidiyordu... Bunu haftada ikiye indirmişti. Göğsüne saplanan acı, yoksulluktan daha ağırdı çünkü...

Dernekte kendi gibi bir çok anneyle tanışmıştı... Öylesine çoğa mıştı ki içe atılan çığlıklar, onu ve diğer anneleri istedikleri her yere götürmüştü dernek yöneticileri...Şehrin merkezindeki meydanlara, pazar yerlerine, başka derneklerin binalarına, postane önlerine, kapılarında çamurlu ayakkabıların bırktığı yoksulluk kokan evlere....

Evlatlarının durumunu anlatmak için gittikleri her yerde, ya yoksulluğun o keskin, o sın acımas zlığıyla karşılaşı

Ne zaman yoksul bir eve aşıp boynunu eğmişti Çu daha da ağırlaştırıyordu E coplar yediği kufürler yoksu

Yanızca beden n, yakan kalan o acıyı biraz olsun az

Polisin copları baş na ine

Solgun eşarbının altında ya yaşayamadığı çocukluk aslında yaşlı, çilekeş bir anı bahçesinde oynarken, bum koyu kokusunun ardından a yıp arındırdığı o toprak yol lak atı özleyen küçük bir kız

Oysa Songül Anne ne ın evinde, ne gittiği görültülü gözaltına alındığı yerlerde nü görebiliyordu... Ömrü s kalabalık yaşanıyordu

Yine bir akşamüstü içerd ne üzerinde kızıl yıldız olan rup, şehrin sokaklarına gön

O akşam şehrin sokakla sakin ve daha sessizdi...

Songül Anne dernekteki tahmin ettiği bir kahveye gi nun sesi geliyordu. İnsanla televizyon seyrediyorlardı.. düğunu unutup, görüntülere iyi görmediği için biraz da odasında yatmaya hazırlana leri söyleyen o iki insanı h dar'dı... O iri, güzel gözlü daha yaklaştı. Nasıl da unu bölümüydü... Onca koşuştu ği diziyi izlemeye çalışmıştı. du bu diziyi... Pek düşünme

Göğsündeki o yapışkan şeyi seviyordu o... Polisin rüklenerek götürüldükleri daki, bedenindeki morluklar nın bir çığlık olarak göğsü dindirebilsindi...

Ama ne yapsa, ne yaşa yüzeyde kalıyordu... Bu hay hiçbir söz, içindeki, o en d alamıyor, hatta o sızıyı biraz

Tam kendisini kaptırmış sahnesiyle karşılaştı... Alev insanlar can havliyle dışarı bu görüntü Songül Anne'yi

Elindeki o ıslanmış ve bu vaya kaldırarak: **Evlatlarım lahlarıyla yaktılar.. Hayat**

Akşamsefası

KUPON..KUPON..KUPON..KUPON..KUPON..KUPON..

TV

1) ..
2) ..
3) ..

REKLAM

1) ..
2) ..
3) ..

MÜZİK

1) ..
2) ..
3) ..

MAGAZİN

1) ..
2) ..
3) ..

KLİP

1) ..
2) ..
3) ..

TERİMSEL

1) ..
2) ..
3) ..

SPOR

1) ..
2) ..
3) ..

KLASMAN DIŞI

1) ..
2) ..
3) ..

Soyadı:.....

...uz her yıl olduğu gibi yine yazar-çizerlerimizden imzalı kitap kazanacaklar. .

Çizer arkadaşımız **Fatoş**'un **Grafiler sergisi** 15 Şubat'a kadar **Leman Kültür**'de... Hala görmemiş olanlara tavsiye ederiz..

kirklikdelibi@kirmen.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

...dik darbesiyle, ya da poli-...ardı...

...seler, Songül Anne suskun-...yoksulluk göğsündeki acıyı ...ın acımasızlığı, başına inen ...kadar koymuyordu ona. ...i acının, göğsünde yapışıp ...ını hissetmişti... ...ı yanındaydım onun... ...şına inen o coplar, doyasıy-...şune inmiyordu aslında... O ...en çok, yıllar önce evlenmin ...uzaklardan gelen, denizin ...zın yağan yağmurun yıka-...koşarak geçen beyaz, çıp-...

...anın durmadan girip çıktığı ...eklerde, ne de toplu olarak ...k özlediği çocukluk düşü-...ıran o derin yoksulluk hep ...

...vlatlan olan anneleri, elleri-...rgileri ve bildirileri tutuştu-...diler...

...ir zaman olduğundan daha ...

...adaşlarının içinde olduğunu ... içerden sadece televizyo-...eredeyse hiç konuşmadan ...r an için orada niye bulun-...ıbırdı kendini... Gözleri çok ...yaklaştı. Sessiz bir yatak ...e birbirlerine sevgi sözcük-...an tanıdı... Adam **Ali Hay-...dınsa Türkan Şoray... Biraz ...ıştı, bu akşam dizinin son ...a çinde bile bu çok sevdi-...diği sevdiğini bile bilmiyor-...ştü.

...yduraz olsun dindiren her ...um bile... Küfürlerle ve sü-...babalarını bile... Kafasın-... Yeter ki içerdeki evladı-...eşmiş acısını biraz olsun ...

...er şey hep yukarda, hep ...alu hiçbir acı, hiçbir avuntu, ...ndeki acıyı oradan söküp ...sun bile dindiremiyordu... ...i, dizide birden bir yangın ...n ve dumanların arasından ...ıkmaya çalışıyorlardı... İşte ...anda kendine getirdi. ...

...şmış dergilerden birini ha-**gaz bombalarıyla, tav si-...rtarma operasyonu dedi-**ler, 28 canımıza kıydılar!.. Onları tek kişilik hücrelere tıktılar!...

İkinci Bahar'ı izleyen insanlar bir anda ne olduklarını şaşırdılar... Geriye dönüp baktılar... Solgun eşarbı, çamurlu paltosu, parçalanmaya hazırlanmış fiyonklu ayakkabısıyla, titrek sesiyle bağıran, yaşlı ve yoksul bir kadın gördüler...

Ve seyrederken kapılıp gittikleri bu dizideki onları bir anda koparttan bu yaşlı kadını hiç sevmediler... Kahvede herkes gibi diziyi izleyen bir de sivil polis vardı .. Sivil polis, bir canavara benzeyen ve durmadan büyüyen o sayısız kollarından birini kullanıp telsiziyle en yakındaki bir ekibe kahvenin adresini verdi...

Songul Anne sivil polisi anında tanıdı ve yaptıklarını gördü, ama pek de telaşlanmadı. Göğsündeki acı öylesine yoğundu ki, ne zamandır telaşlanmayı, dahası korkup canını sakınmayı unutmuş gibiydi... Kendisi gibi kahveleri gezip cezaevlerindeki durumu anlatan diğer anneler buradaki sivili görmüş, bu yüzden o kahveye girmemişlerdi.

Çok sürmedi... Birkaç dakika sonra polisler kahveye girip Songül Anne'yi yaka paça sürükleyip götürüyorlardı...

Ölüm oruçları bitmedi, sürüyor!.. Basın gerçekleri yazmıyor!.. Evlatlarımıza içerde işkence yapılıyor... Ne olur bir şeyler yapalım!..

Bu son cümlesi yarım kalmıştı Songül Anne'nin. Polisin biri ağzını sıkıca kapatmıştı. O götürülünce kahvedekiler rahat bir soluk alıp diziyi yeniden seyretmeye başladılar

Ekip otosuna bindirip karakola götürdükleri Songül Anne'ye bu defa hiç olmadık bir şey için vurup küfrediyorlardı polisler: **İkinci Bahar**'ın son bölümünü onun yüzünden doğru dürüst seyredemedikleri için.

Hiçbir şey söylemedi Songül Anne... Sustu. Korktuğundan değil, konuştuğunda ne olacağını bildiğinden sustu.

Onun koşullarında yaşamasam da suskunluğunu nedenini biliyordum az çok... Konuşsa, göğsüne yapışıp kalmış o acıyı anlatmaya çalışsa, anlayabilecekler miydi onu? Çünkü anlamak tehdit ederdi insanı... Anlamak için insanın varlığını ortaya koyması gerekirdi... Çok derin bir acı yaşamıyorsa kaç kişi ortaya koyabilirdi ki bu korku toplumunda varlığını?

Songül Anne'nin ekip otosunun penceresinden karanlık caddelere, sokaklara baktığı yerden baktım ben de... O büyük karanlıkta şehrin korkunç ve doyumsuz ağzını gördüm. Gökyüzünden yağan çocuk ölülerine doymayan o korkunç ağzını... Onunla gördüm... Şehrin insansan, bu korkunç ağzı görmemek için kendilerini sahte hüzünlere, kurgulanmış duygusallıklara, varlıklarını asla tehdit etmeyecek ve sonunu önceden bildikleri kolay acılara atıyorlardı. Bu yüzden dünyanın kaybolduğu yerde, insanlar ve sevgiler de kayboluyordu...

Karakolda bu defa öncekilerden daha az itip kaktılar onu... Çünkü polislerin neredeyse hepsi kendilerini **İkinci Bahar**'a kaptırmışlardı... Songül Anne'nin kimliğini karakol defterine kaydeden polis, **yarı alaylı, şu dizi bitsin, seninle sonra hesaplaşacağız**, dedi.

Nezarethane karanlık ve boştu. Bu hoşuna gitti Songül Anne'nin... En dibe doğru yürüdü. Orada küçük bir pencere vardı... Gün doğunca o pencereden biraz olsun ışık sızabilirdi...

Usulca duvara yaslandı. Yorulmuş olduğunu hissetti o an. Bunu hissedince kendisine sarıldı... Hoşnut oldu yorulmuş bedeninden... Ayakkabılarını çıkarttı, ayaklarından birini öbürünün üzerine koydu...Yan ıslak bir sıcaklık yayıldı her yerine... Üşümekten, donup ölmekten daha beter, daha acımasız bir yan ıslaklıktı bu...

Tam bunları hissederken genç bir çocuğu getirip attılar nezarethaneye... Çocuğun saçları jöleliydi ve kendinden çok emin görünüyordu... Nezarethanenin başından sonuna doğru sınırlı sınırlı yürüdü birkaç kez...

Songül Anne ona hiç bakmıyor, duvarın üstünde duran pencereye bakıyordu...

Genç çocuk, sen neden buradasın, diye sordu kibirli bir sesle... Songül Anne cevap vermedi... Çocuk bu duruma daha çok sinirlendi...

Biliyor musun, senin yaşında bir kadını ezdim ben... Ansızın önüme çıktı... Eve gidiyordum, ne olduğunu anlayamadım... Frene bastım ama, arabam durmadı... Üst geçitten geç, değil mi; ya da o yaşta ve gecenin o saatinde dışarıda işin ne, değil mi .

Songul Anne hep susuyordu... Bu sırada nezarethanenin kapısında bir polis memuru belirdi.

Ne konuşuyorsun sen orada, diye bağırdı genç çocuğa.

Genç çocuk gayet pişkin, **bu kadın niye burada, ne yapmış,** diye sordu...

Polis, gözeten bir ses tonuyla, **bırak onu, sen geç söyle, onunla konuşma, başına dert alırsın, hem biraz önce avukatın aradı, buraya geliyormuş,** dedi...

Genç çocuk bu defa tiksinti dolu bir korkuyla Songül Anne'ye baktı ve artık ona soru sormayı bıraktı...

Kısa bir sessizlik oldu. Şehrin korkunç ağzı bir kez daha açılıp kapandı... **İkinci Bahar,** devam ediyordu... Genç çocuk polislere adeta yalvardı: **Son bölüm değil mi? Abi izin verin, ben de seyredeyim...**

Çok sürmedi, nezarethanenin kapısı açıldı ve genç çocuk dışarı çıkartıldı...

Nezarethane Songül Anne'ye kaldı... O küçücük, ama sonsuz boşluk... İçerisi çok soğuktu. Bir an içi ürperdi. Isınabilmek için sıkıca sarıldı kendisine... O an bu dünyada kendisinden başka kimsesi olmadığını hissetti. Ve ansızın yağmurların yıkayıp arındırdığı o toprak yolun kokusu çalındı burnuna... Sonra uzaklardan beyaz ve çıplak bir atın sesleri geldi kulağına... Denizin o koyu kokusunu derin derin içine çekti... O an ne hapisteki oğlu, ne dul kızı, ne yoksulluğu, ne yaşamak diye katlandığı onca eziyet, hepsi silindi gitti aklından...

Songül Anne yıllardır ilk kez anlaşılmak istemiyordu...

---

* **Bakırköy.** 27 Ocak Cumartesi günü saat 13:00/16:00 arası **Bakırköy Cumhuriyet Kitaplığı**'ndeyim.
* **Kadıköy.** 28 Ocak Pazar günü saat 14:00-18:00 arası, **Zeyne Cafe**deyim. İzzettin Sok., 18/1 Tel: 0216 345 7520.
* **Akşehir.** 2 Şubat Cuma günü **Konya Akşehir**de, **Akşehir Belediyesi Toplantı Salonu**'ndayım.
* **Ankara.** 3 Şubat Cumartesi günü **Ankara, Yüksel Caddesi**'nde, saat 14:00-19:00 arasında **İmge Kitabevi**'ndeyim.
* **Mersin.** 23 Şubat Cuma günü saat 14:00-19:00 arası, **Mersin Cumhuriyet Kitap Kulübü**'ndeyim.
* **Adana.** 24 Şubat Cumartesi günü saat 14:00-19:00 arası **Adana, Karahan Kitabevi**'ndeyim
* **Şehir Uykuda.** Yönetan: **Özgür Erkekli.** 30 Ocak 2001, 18:30 ve 20:30'da **Babylon**'da sahneleniyor.
* **Erdal Parlaklı resim sergisi.** 17 Ocak-30 Ocak 2001, **Atatürk Kitaplığı Sanat Galerisi**.
* Nurdan Gencel, Başak, Okan ve Evrim, Orhan Halis, Hatice Özkan, Murat Dilek Deha, Derya Mustu, Elçin, Recai Demirsöz, Nesli, Ekin Göler, Burak Örrün, Hande mektuplarınızı alırım, sevgiyle...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

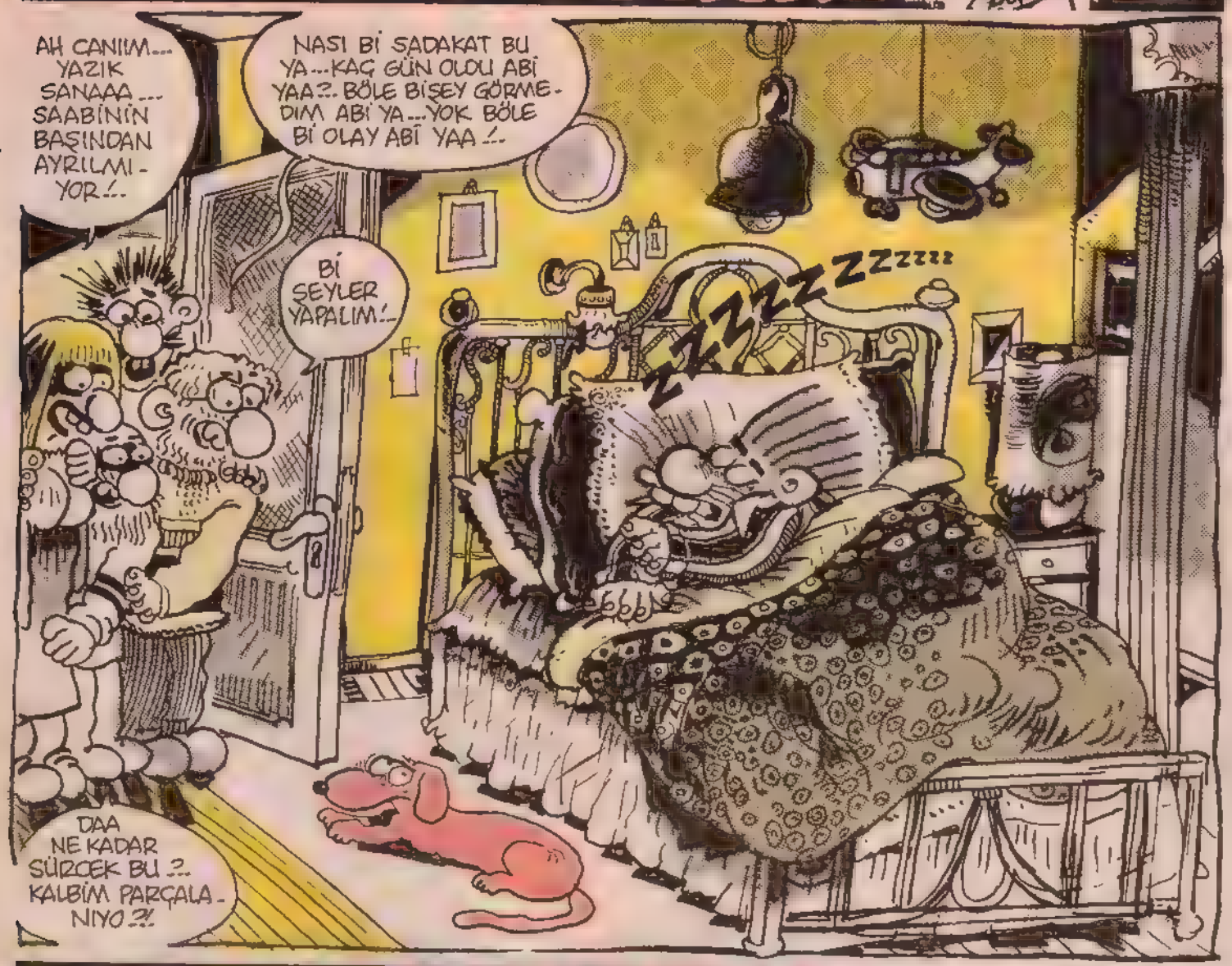

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

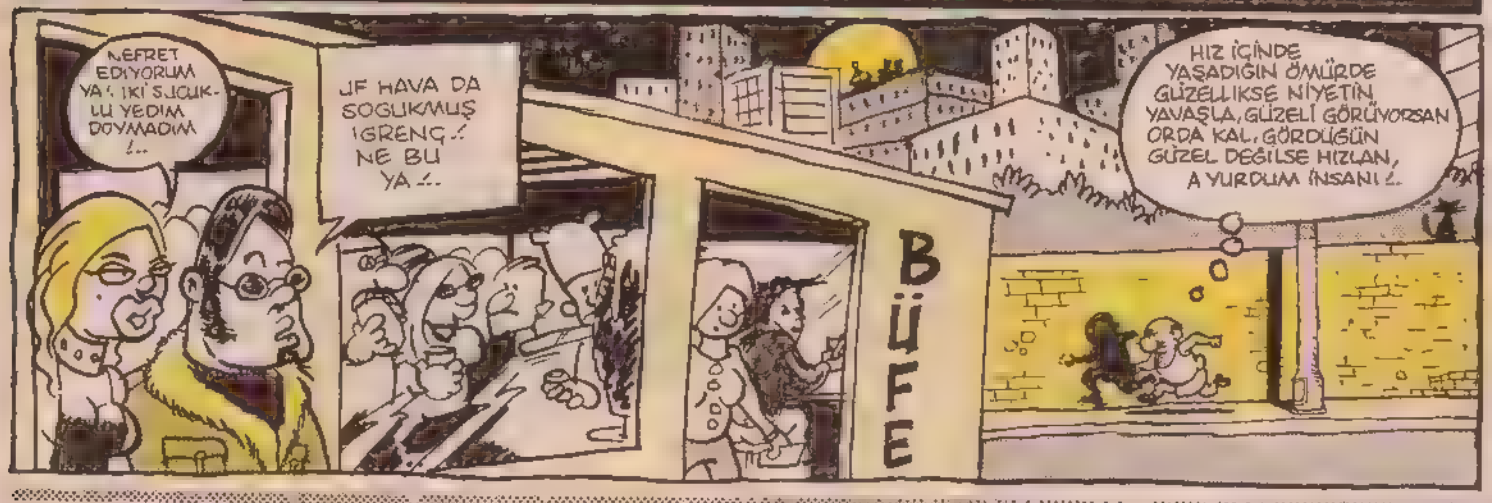

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Lütfü Oflaz

CumhuriyetSA!

Güle güle TÜSİAD; hoşgeldin TÜSİAD-**ML!**

Maoist, Leninist TÜSİAD hoşgeldın!

Yakında TÜSİAD (Türkiye Solcu İş Adamları Derneği) olarak okunursa hayret edilmesin!

Çünkü dünün hızlı solcusu Nuri Çolakoğlu'nun TÜSİAD yönetim kuruluna seçilişini başka solcular da izleyecek gibi.

"Zenginler kulübü TÜSİAD'ın yönetim kuruluna seçilen ilk komünist" diye verdi medya bu haberi.

Ve geçen haftanın bu flaş haberi 12 Eylül öncesine götürdü beni.

Derin devlet çetelerinin hedefi olduğum günlerdi.

İşte o günlerde Nuri Çolakoğlu ve eşi arabalarıyla her sabah beni almaya gelirlerdi

Arabayı şoför kullanırdı.

Nuri ve eşi arka koltuğa aralarına beni alarak otururlardı

Her ikisi de sırtlarını cama dayarlardı.

"Arabaya ateş açılırsa vücutlarımızla bir kalkan gibi seni koruyacağız" derlerdi.

Nuri ve eşi kendilerini devrime ve devrimcilere böylesine adamış kişilerdi.

12 Eylül darbesi olduktan birkaç saat sonra kaldığım eve koşup gelen de yine Nuri'ydi.

Sonra duydum ki Nuri İngiltere'ye kaçmış.

Ve onu Türkiye'nin en zenginlerinin kulübü TÜSİAD'ın yönetim kuruluna sokacak uzun yürüyüşe başlamış.

Kim derdi ki Nuri devrim için başlattığımız uzun yürüyüşü bırakıp, TÜSİAD'ın zirvesine çıkmak için bir başka uzun yürüyüşe girişecek?

Ve kim derdi ki Cumhuriyet gazetesi TÜSİAD'çıların, Sabancılar'ın eline geçecek?

"Cumhuriyet satıldı" diye başlık atmışlardı geçen hafta kimi gazeteler

Son bağımsız Türk devleti gibi **son bağımsız Türk gazetesi(!)** Cumhuriyet de bağımsızlığını yitirmiş meğer.

Güle güle Cumhuriyet; hoşgeldın CumhuriyetSA!

Bıyık!...

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkan Raman

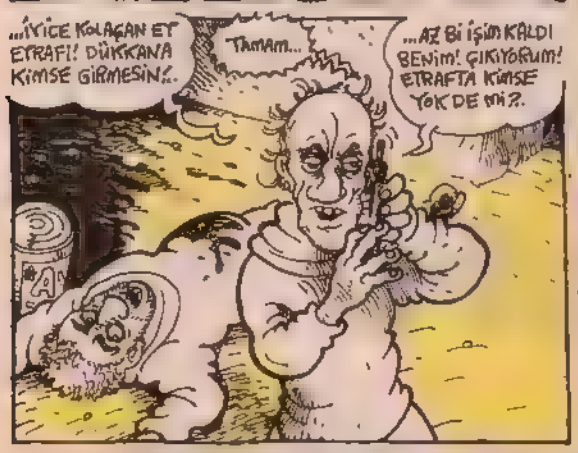

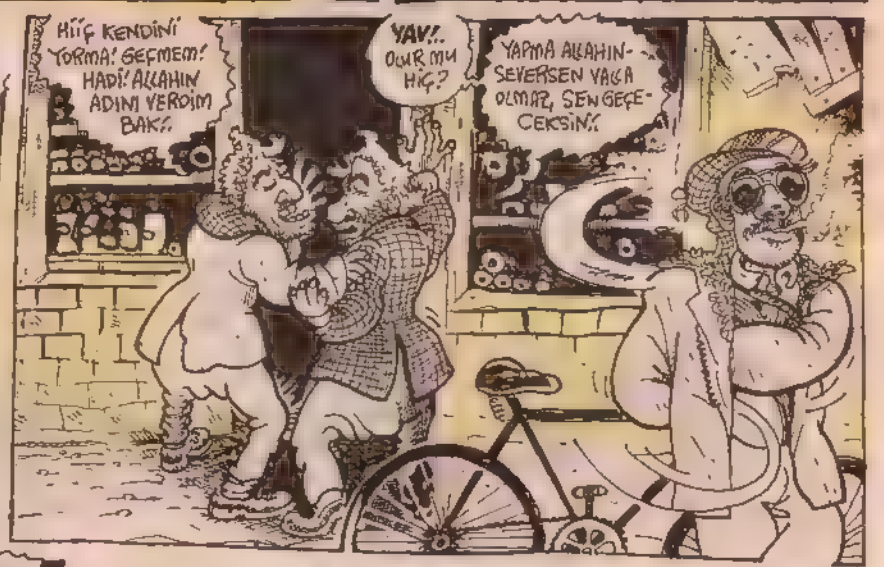

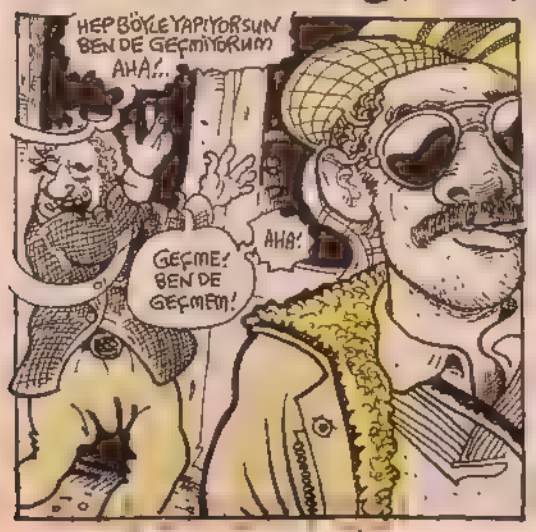

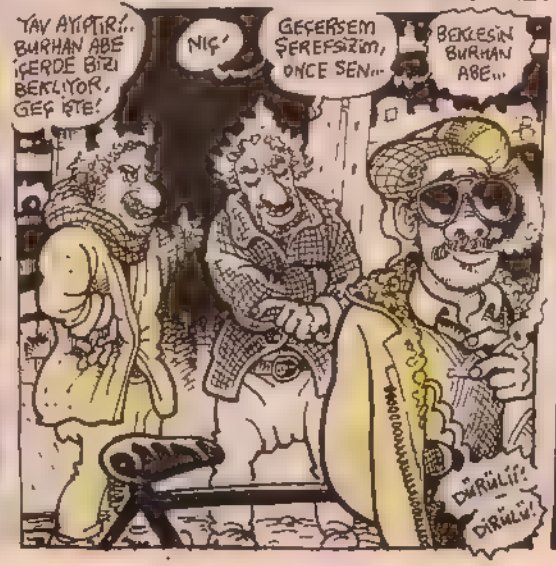

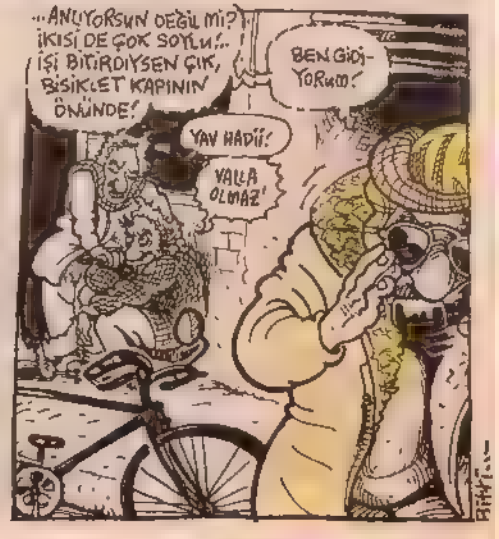

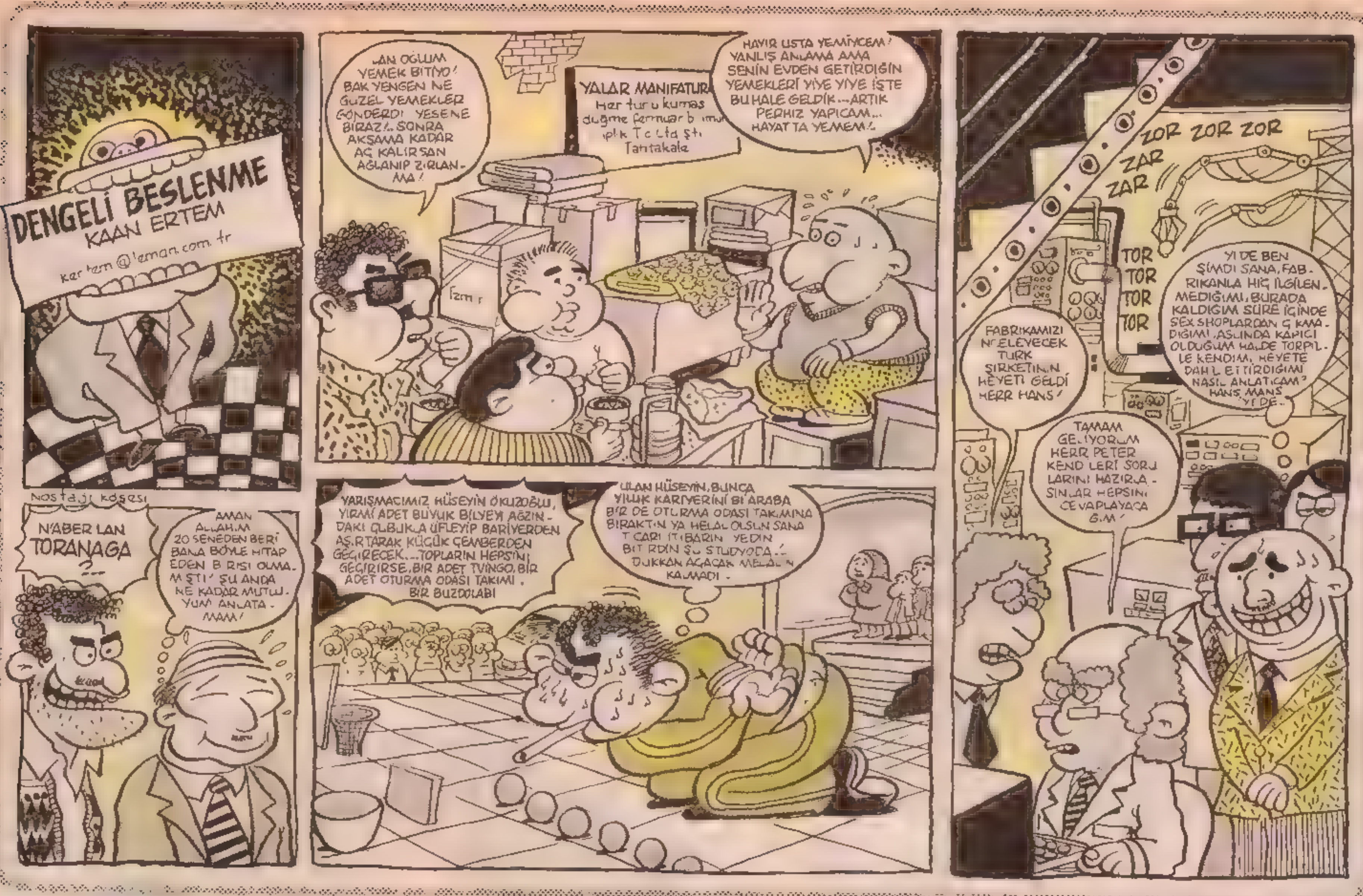
DENGELİ BESLENME
KAAN ERTEM
kertem@leman.com.tr
LAN OĞLUM YEMEK BİTİYO! BAK YENGEN NE GÜZEL YEMEKLER GÖNDERDİ YESENE BİRAZ!.. SONRA AKŞAMA KADAR AÇ KALIRSAN AĞLANIP ZIRLANMA!
YALAR MANİFATURA
Her türlü kumaş düğme fermuar b.. iplik Tic Ltd Şti
Tahtakale
İzmir
HAYIR USTA YEMİYCEM! YANLIŞ ANLAMA AMA SENİN EVDEN GETİRDİĞİN YEMEKLERİ YİYE YİYE İŞTE BU HALE GELDİK...ARTIK PERHİZ YAPICAM... HAYATTA YEMEM!
ZOR ZOR ZOR
ZAR
ZAR
TOR
TOR
TOR
TOR
FABRİKAMIZI İNCELEYECEK TÜRK ŞİRKETİNİN HEYETİ GELDİ HERR HANS!
...Yİ DE BEN ŞİMDİ SANA, FABRİKANLA HİÇ İLGİLENMEDİĞİMİ, BURADA KALDIĞIM SÜRE İÇİNDE SEX SHOPLARDAN ÇIKMADIĞIMI, ASLINDA KAPICI OLDUĞUM HALDE TORPİLLE KENDİMİ HEYETE DAHİL ETTİRDİĞİMİ NASIL ANLATICAM? HANS, MANS...YİDE..
TAMAM GELİYORUM HERR PETER KENDİLERİ SORULARINI HAZIRLASINLAR HEPSİNİ CEVAPLAYACAĞIM!
Nostalji köşesi
N'ABER LAN TORANAGA
AMAN ALLAH'IM 20 SENEDEN BERİ BANA BÖYLE HİTAP EDEN BİRİSİ OLMAMIŞTI! ŞU ANDA NE KADAR MUTLUYUM ANLATAMAM!
YARIŞMACIMIZ HÜSEYİN ÖKÜZOĞLU, YİRMİ ADET BÜYÜK BİLYEYİ AĞZINDAKİ ÇUBUKLA ÜFLEYİP BARİYERDEN AŞIRTARAK KÜÇÜK ÇEMBERDEN GEÇİRECEK....TOPLARIN HEPSİNİ GEÇİRİRSE, BİR ADET TWINGO, BİR ADET OTURMA ODASI TAKIMI, BİR BUZDOLABI
ULAN HÜSEYİN, BUNCA YILLIK KARİYERİNİ Bİ ARABA BİR DE OTURMA ODASI TAKIMINA BIRAKTIN YA HELAL OLSUN SANA TİCARİ İTİBARIN YEDİN BİTİRDİN ŞU STÜDYODA!.. DÜKKAN AÇACAK MECALİN KALMADI.

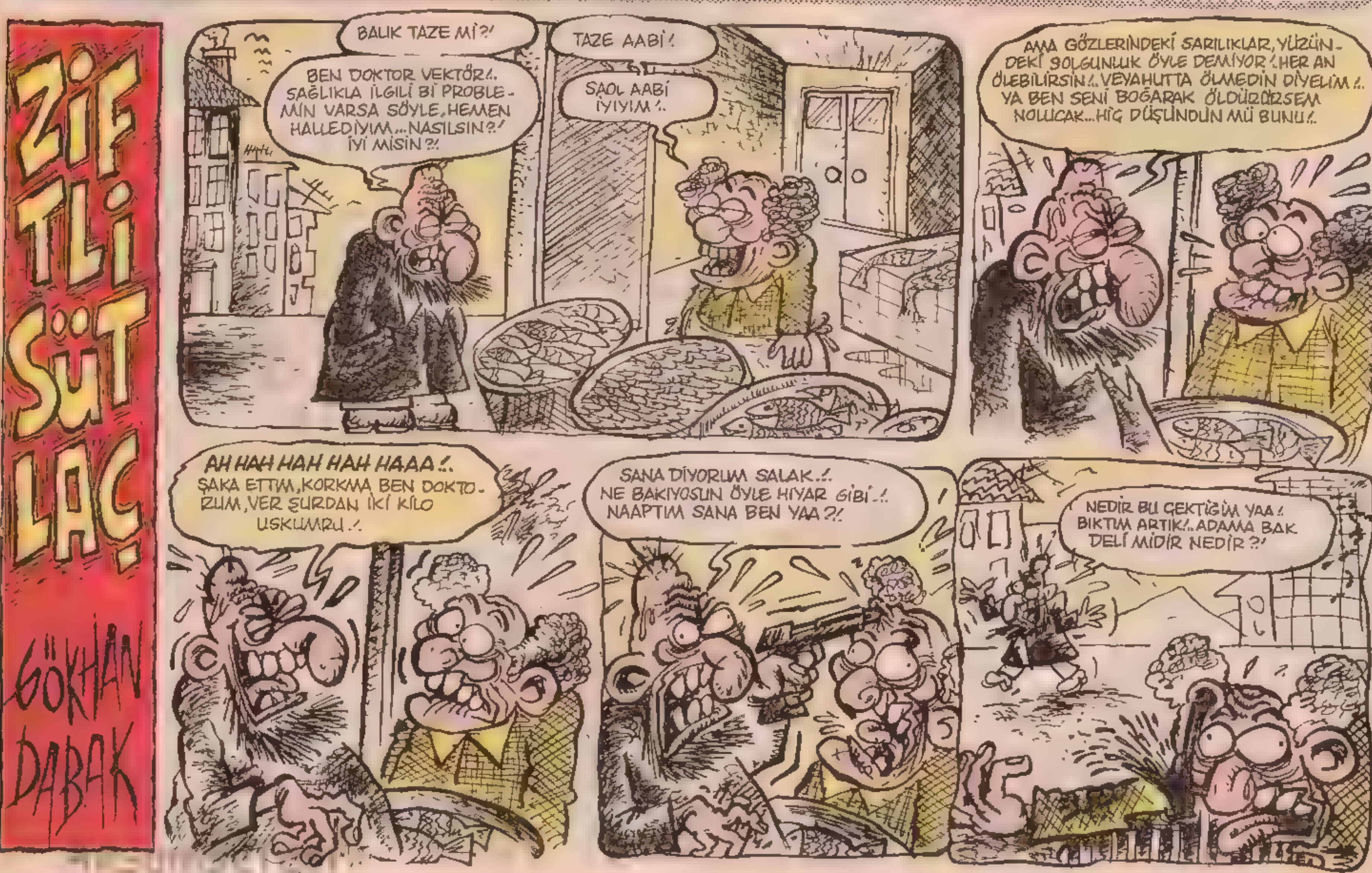
ZİFTLİ SÜTLAÇ
GÖKHAN DABAK
BALIK TAZE Mİ?!
TAZE AABİ!
BEN DOKTOR VEKTÖR!.. SAĞLIKLA İLGİLİ Bİ PROBLEMİN VARSA SÖYLE, HEMEN HALLEDİYİM...NASILSIN?! İYİ MİSİN?!
SAOL AABİ İYİYİM!.
AMA GÖZLERİNDEKİ SARILIKLAR, YÜZÜNDEKİ SOLGUNLUK ÖYLE DEMİYOR!. HER AN ÖLEBİLİRSİN!.. VEYAHUTTA ÖLMEDİN DİYELİM!.. YA BEN SENİ BOĞARAK ÖLDÜRÜRSEM NOLUCAK...HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ BUNU!.
AH HAH HAH HAH HAAA!.. ŞAKA ETTİM, KORKMA BEN DOKTORUM, VER ŞURDAN İKİ KİLO USKUMRU!.
SANA DİYORUM SALAK!.. NE BAKIYOSUN ÖYLE HIYAR GİBİ!. NAAPTIM SANA BEN YAA?!
NEDİR BU ÇEKTİĞİM YAA! BIKTIM ARTIK!.. ADAMA BAK DELİ MİDİR NEDİR?!

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@kraan.com.tr

SAHNE ARKASININ ÇOCUĞU EVORE ASIM...

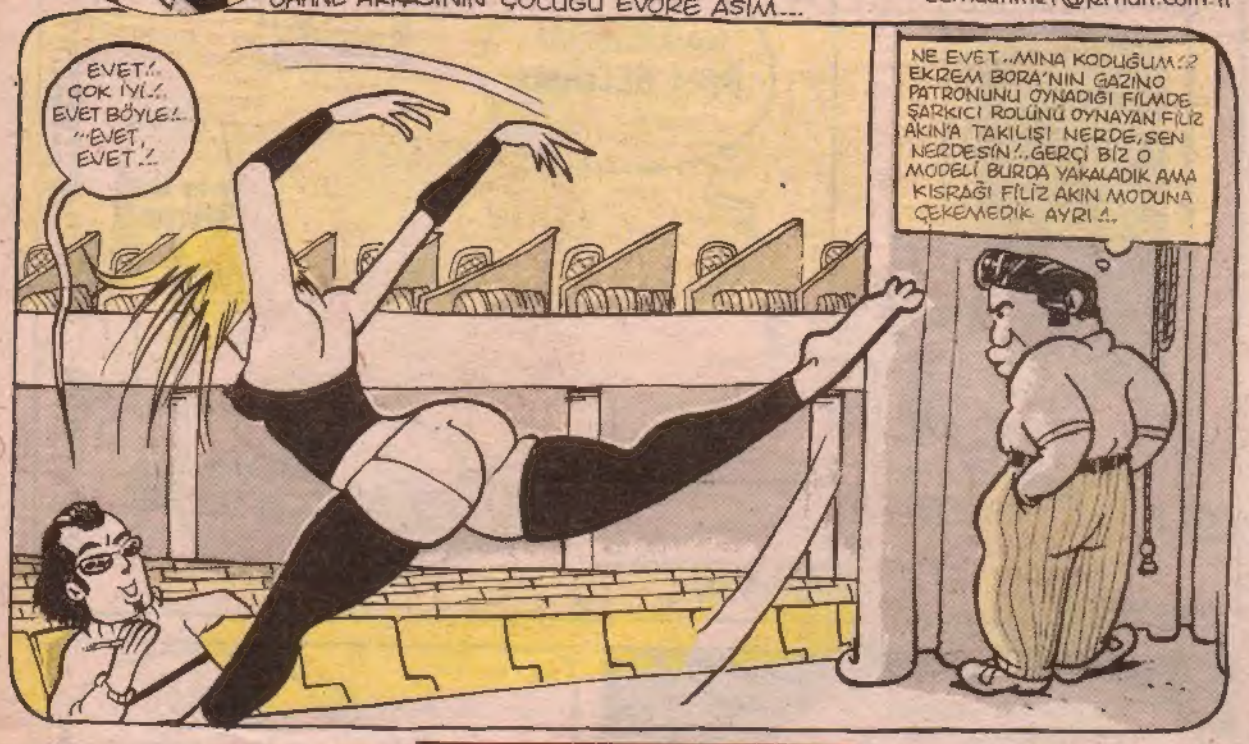

CÜMBÜR ARTMART CEMAAT

PEK YAKINDA!

AHMET YILMAZ 2001

ANGORA'NIN TAŞINA BAK

Ankara- Beyaz enerji operasyonu kapsamında gözaltına alınan ve daha sonra serbest bırakılan Barmek Holding sahibi ve Dünya Enerji Konseyi Türkiye Milli Komitesi Başkanı Hüseyin Arabul'un, Ankara'da inşa ettiği Angora Evleri lüks toplu konut projesinde devlet arazilerini birçok bürokrat ve politikacıyla birlikte yağmaladığı, yine çok sayıda bakan, milletvekili, bürokrat ve gazeteciyi, ya bedava ya da çok uygun koşullarda konut sahibi yaptığı ortaya çıktı. Angora Evleri'nde konut sahibi olanlar arasında, rüşvet aldığı iddiası ile geçen hafta tutuklanan eski Enerji Bakanı Birsel Sönmez ve halen görevdeki Bakan Cumhur Ersümer de bulunuyor.

Sayıştay raporlarıyla belgelenen, 18.dönem milletvekillerinden birçoğunun katıldığı kamu toprağı üzerine kurulan "Angora Evleri" konutlarını paylaşanlar arasında, ANAP lideri Mesut Yılmaz, DYP Lideri Tansu Çiller, CHP Lideri Deniz Baykal, İSKİ skandalının başaktörü Ergun Göknel, TBMM restarasyonu yolsuzluğunun kahramanı Mustafa Kalemli, halen görevini kötüye kullanmak ve zimmet suçlamasıyla cezaevinde bulunan dönemin Arsa Ofisi Genel Müdürü Özal Baysal, 1996 yılında öldürülen babalardan Behçet Cantürk, dönemin Milli Emlak Genel Müdürü Şafak Kaynak, Eski Kızılay Başkanı Kemal Demir, Maliye Bakanlığı bürokratlarından Kemal Kabataş, dönemin Sayıştay Başkanı Servet Şamlıoğlu, dönemin Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı CHP'li Murat Karayalçın'ın eşi Neşe Karayalçın, Hikmet Çetin, Cumhuriyet'ten Alev Coşkun, Sabah Gazetesi'nden Mehmet Altan ve Ahmet Tan, Hürriyet Gazetesi'nden Şefik Kahramankaptan, Milliyet'ten Oktay Pirim, Radikal parlemanto muhabiri Canan Gedik ve Ankara Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreteri Ümit Gürtuna, eski Parlamento Muhabirleri Derneği Başkanı Ercan San da bulunuyor. Öte yandan bir parti lideriyle, bir belediye başkanının da "prestij üyeliği" sayesinde Barmek tarafından bedava konut sahibi olduğu ileri sürülüyor.

Barmek Holding patronu Arabul'un yakın ilişki içinde bulunduğu ve geçen yıl bir konferansta "Bay Enerji" olarak takdim ettiği 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in aile fotoğrafından Ali Çetin Şener, yeğenleri, akrabaları Yahya Kemal Demirel, Şefika Demirel, Semih Demirel, Mehmet Demirel, ve manevi oğlu kaçak işadamı Cavit Çağlar da Angora Evleri'nden konut sahibi olanlar arasında.

Sayıştay görevlilerinin 1996 yılında yaptıkları denetimlerde, Ankara belediyesinin arazi kamulaştırmasında yasalara aykırı davrandığı, yasal olmayan işlemlerde bulunulduğu, çoğu görevinin görevini kötüye kullandığı ortaya çıkarıldı. Ancak rapor yıllarca işleme konmadı.

Jandarma Genel Komutanlığı tarafından enerji ihalelerindeki rüşvet çarkını ortaya çıkarmaya yönelik operasyonunun zanlılarından Barmek Holding sahibi Arabul'un, birçok ünlü isimle karışığı devlet arazisi yağması, 1994 yılında Sayıştay' da kurulan "Kamu Taşınmaz Malları İnceleme Ekibi" tarafından ortaya çıkartıldı. Sayıştay Denetleme ekibi şefi Ali İhsan Saner'in "Devletin Rantı Deniz" kitabında da yer alan, kabarık bir dosya halinde bulunan "Angora Evleri" vurgunu, devletin resmi raporlarına göre şöyle gerçekleşti:

KÖYLÜLERİN TARLALARI GASPEDİLDİ

Ankara'da 18. dönem milletvekillerinden bir gurup politikacı, "Sınırlı Sorumlu Konut Yapı Kooperatifi-18"i kurdular. Kooperatif merkezinin yeri de hazırdı. Hayır, ne Kızılay'da, ne Çankaya'da bir ofiste değildi bu merkez... Milletvekillerinin kooperatif merkezi, 69061 ticaret sicil numarasıyla TBMM- Halkla İlişkiler Binası olarak gösterilmişti.

Vekiller hemen işe koyulup arsa aramaya başladı. Bilkent ile Ümitköy arasında, kenti tepeden gören bir alanda, Arsa Ofisi'ne ait 216 dönümlük bir arsa bulduular ve çok beğendiler. Ancak bu arsa, vekillerimiz ile avanilerine alan büyüklüğü olarak yetersiz geldi. Bu arsanın çevresindeki tarlaları da köylülerden satın almak gerekiyordu. Sayıştay denetçisi Ali İhsan Saner, bu problemin nasıl çözüldüğünü şöyle anlatıyor:

"Tahmin edilebileceği üzere köylülerden tarlaları satın almak astarı yüzünden pahalıya gelebilecek bir işti. Bir kere köylü satışa yanaşmayabilirdi, ikincisi artık çok kıymetlenen burası için çok para istemeleri normaldi. Başka bir çözüm yolu gerekiyordu ve çözüm bulundu. Ankara Büyükşehir Belediyesi devreye sokulacak, tarlalar belediyece kamulaştırılacaktı."

Dönemin CHP'li Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Murat Karayalçın, (ki eşi Neşe Karayalçın bu kooperatifin üyesidir) 4.7.1989 günü kooperatifin başkanı DYP Milletvekili Ahmet Karaevli ve kooperatifin başkan yardımcısı ANAP Milletvekili Nafiz Kurt ile çok enteresan bir protokol imzaladı.

Daha önce eşi ve benzeri görülmemiş bu protokol, belediyenin söz konusu bölgeyi toplu konut alanı ilan ederek kamulaştırmaya gitmesini ve arsanın altyapısını tamamlamasının ardından kooperatife devretmesi koşulunu içeriyordu. Ayrıca halka büyük bir karla götürülen bu altyapı hizmetleri, anlaşmaya göre koperatife birebir maliyetle yani imalatına teslim edilecekti. Elimizde bulunan protokolün 4. sayfasında "Özel koşullar" başlığıyla yer alan 3 madde başlığı, yeri geldiği ve olası bir problemin çözümünün anlaşmaya yansıtılması için boş bırakılmış.

Milletvekilleri, protokolün imzalanmasından iki yıl sonra, 12.8.1991'de, Arsa Ofisi'ne ait 216 dönüm araziyi 6 milyar 608 milyon liraya satın aldı. Ankara Büyükşehir Belediyesi, protokoldeki taahhütüne uyarak bölgeyi toplu konut alanı ilan etti, köylülerin tarlalarını kamulaştırdı. Sosyal demokratların potansiyel lider adayı Karayalçın, bölgede o dönemde ortalama metrekaresi 332 bin 500 lira olan tarım topraklarını, köylülerin feryat figanlarına aldırış etmeden metrekaresi 30 bin 500 liradan kamulaştırdı. 5.8.1991 günü de, 617 dönüm kamulaştırılmış tarlayı kooperatife 61milyar 730 milyon liraya satıı.

Milletvekilleri, taahhütlerin belediye tarfından 2 yıl içinde tek tek yerine getirilmesinin ardından ilk beğendikleri 216 dönümlük alanı da Arsa Ofisi'nden (Ki Arsa Ofisi Genel Müdürü Özal Baysal kooperatifin üyesidir) 6 milyar 608 milyona kapatarak kooperatife dahil etti ve Ankara'nın en gözde semtinde 834 dönümlük imarlı alanın üstüne kondu. Kooperatifin aralarında laik, antilaik, sağcı, solcu, bürokrat, sabıkalı, gazeteci, popcu 790 elit üyesi, bedava denebilecek bir fiyata, kişi başına 86 milyon lira ödeyerek biner metrekareden fazla arsaya sahip olmuşlardı.Bu arada kooperatifle ilgili, belediyedeki diğer birçok işlemin altında dönemin encümen başkan vekili Yücel Artantaş'ın imzaları dikkat çekiyordu.(Ki kendisi kooperatif üyesidir.)

BARMEK HOLDİNG İŞBAŞINDA

Kooperatif, kat karşılığı bu değerli arsayı pazarlamayı düşünüyordu. "İhtiyaç fazlası" arsa bir inşaat şirketine verilecek, inşaat şirketinin kooperatife bıraktığı konutlar da üyelere dağıtılacaktı.

Milletvekilleri, birkaç firmayla görüşmüş ama bir türlü anlaşma sağlanamamıştı. Talepleri neydi, bilinmiyordu...

Kooperatif alanı gün geçtikçe prim yapıyordu. 1996 yılına gelindi. Türkiye'nin gündeminde TEDAŞ ve TEAŞ'in özelleştirilmesi, diğer yandan yapımı planlanan yeni santrallerin ihaleleri vardı. Milyarlarca dolarlık bu özelleştirme ve enerji ihaleleriyle ilgilenen Barmek Holding'in yan kuruluşu Barmek İnşaat Sanayi Ve Ticaret A.Ş, nihayet milletvekilleriyle anlaşma sağlayarak bu alandaki inşaat yapımını üstüne aldı.

Kooperatifin rüyalarını süsleyen Barmek İnşaat, anlaşmaya göre 5 tip konut inşa edecekti. Birinci gurupta çok katlı binalar ve 166 metrekarelik daireler ve 310 metrekarelik dubleksler, İkinci gurupta sıra evler. Üçüncü gurup ise 389 metrekarelik tripleksler. Dev bir orman içinde, içinde yapay bir göl de bulunacak, her türlü lüks ve konforun sağlanacağı semtte kooperatif üyeleri, 166 metrekarelik "münik" daireleri tercih ederlerse bir ödeme yapmaları bile gerekmiyecekti. Çünkü devletin rantı, Barmek Holding'in estetiğiyle birleşmişti ve bedava denecek bir fiyata yani sadece arsa payı olarak ödedikleri 86 milyon liraya evsahibi olabileceklerdi. Üyeler diğer konutlardan isterse, villaların tipine göre ödeme yapması gerekecekti.

Şirket inşaatla birlikte, Ankara'nın bu en kapsamlı uydukent projesine Angora Evleri (Angora; Ankara keçisinden elde edilen uzun ve yumuşak yün cinsinin adıdır ve dünyaca tanınır) adını koydu ve "Yaşamayı bilenlerin buluştuğu kent" sloganıyla büyük bir kampanya başlattı. Kooperatif üyelerinin sahip olduğu villalar dışındaki konutlar da 200 bin ile 800 bin mark değerle pazarlandı.

SAYIŞTAY'DA BUHARLAŞTI

Sayıştay denetçilerinin konuyla ilgili raporu 1996 yılında tamamlandı. Ancak yıllarca bir türlü işleme konmadı. (Ki Sayıştay Başkanı Servet Şamlıoğlu, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Vecdi Gönül ile Milli

LeMan
Sayı: 481
27 Ocak 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar
(zaferak@leman.com.tr)

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, eşpri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

Selam:... İş bitince, raatlıyo tabi insan. Çok güzel olmadı ama, bitti en azından, diye düşündüm! Önce, yakamı felan düzelttim kapının önünde; ellerimi cebime soktum; anahtarlık, sigara pakedi filan vardı, kalabalıktı orası! Çıkardım, alttaki daa boş ceplere soktum; yürüdüm sonra, derginin karşısındaki sokaa girip... Bi yüz metre sonra filan, geri dönmeyi düşündüm aniden!. Yazdım bişiyle ilgili aklıma bi cümle takılmıştı ve, orasını şöyle mi yapsam, böyle mi deseydim diyerek, gidip değiştirmeyi düşündüm ama, bunnarı düşünürken bayaa da yürümüşüm artık! Tamam, bitti, siktiret! Olcaa neyse o olmuştur. Ne demekse?! Aslında güzel bişiy demek ama, açıklayamam şindi!. Neyse, iş konuşmak istemiyorum! Sokağı dönüp, caddeye çıktım aradan, tünele dooru yürümeye başladım. Keşke dergide yapsaydım; acele ettim hemen çıktım, işemeyi unuttum! Oramda bi kaşıntı varken yürümeyi sevmiyorum. Kurduu şeylere, hayallere, bazı plânlara felan, yoğunlaşamıyo insan!.

Meydandaki altgeçitte bulunan umuumi tuvalete girdim. Herifler, turnike koymuşlar kapının önüne! "Parayı önce mi veriyoruz?" dedim. "Farketmez" dedi, yürüdüm, boş bi pisuara doğru; birisiyle çarpıştım geçerken. Ben, gereken kadar indirip pantolonu, işimi halletmeye başlarken, "Pardon!" diye bağırdı çarpıştım adam, öteden! "Önemli diil!" diye baardım ben de geriden; orda önüme bakarken... Elimle hiç dokunmadan hallettiim için, lavaboya gitmeme gerek yoktu ama, yine de, ordan birisi görüp, ne pis felan diye düşünmesin diye, biraz suya tuttum ellerimi, muslu açıp! Eh; bu bahaneyle, biraz da saçıma bişiy yapıyım. Ne yapıyım?. Ne biliyim; herkes bişey yapıyo işte; elini alıyo, alnına felan götürüyo, kenarlara sürüyo! Hiç bi fikrim yoktu bu konuda! Ortalama bi hareket yapıp, elimi ıslatıp, şöyle, saçımın ön taraflarına filan biraz dokundum, çok gerekliymiş gibi! Sonra parayı ödeyip, çıktım dışarı, vapura yürüdüm...Midyeciler, simitçiler filan vardı iskelenin önünde. Bi çatal aldım simitçiden. Taazeymiş! Jetonu atıp, girdim salona. Herşey yolundaydı! Vapur gelene dek, içerde bi sergi odası vardı, orda vakit geçirdim biraz. Kumaş üzerine akrilik bilmem ne, abuk subuk şeyler ama, bakılıyo en azından. Az kalsın vapuru da kaçırıyodum bu arada!. Dalmışım resimlere! Hiç, sigara felan içemem şindi dışarda. Hava soğuk; götüm donuyo! bi gaste aldım; alt kattaki kısma girip, oturdum bi yere. Kalabalıkta pek rahat diilim aslında. O yüzden gaste aldım. Okurum bari; ona bakarım. Karşıdaki koltuğa, bi kadın geldi oturdu, öbür yaşlı kadının yanına! Bişiy yiyiyodu. Bu saatte, herkes bişiy yiyiyo! Abur cubur! iş dönüşü. Eve kadar sabredilemiyo tabi..

Aslında, kafamı kaldırıp kadına bakmak istiyodum, fakat, mesafe çok yakın. Gasteyi, şöyle bi kaldırdım, ve en üst satırları okurken, bi ara, aniden, öylesineymiş gibi, bakabildim bi an... Dışarı çıkmalıyım. Sıkıldım! Ama inat ettim, ilgimi çeken çekmeyen, bi sürü şey okudum, orda öyle oturup! Gasteyi, değişik açılarda tutuyodum hep!. Tam böyle, karşına alınca, kimseyi görmüyosun, iyi oluyo!. En fenaası da, katlamasıl. Tam orta sayfalarda bi yerde, açıp, öbür sayfaya geçmem, ve sonra katlamam gerekiyodu ama; öyle bi haale geldi ki, salonun sessizlinde, haşır! hoşur! derken, güç belâ, bi şekilde, anca katlayabildim! Yamuk olmuştu yine de... Haydarpaşa'ya dooru, dışarı çıkıp, bi sigara içiyim dedim! Kalkarken de, gastenin yamukluunu düzeltiyim derken, yine saçmaladım! Bayaa bi haşır huşur! yaptım yine ve, daha da aptalcası, sanki olabilcekmiş gibi, gasteyi düz tutup, alttan dizlerime vurmaya başladım, sayfaların uzunluu eşitlensin diye!.. Oğlum olur mu öyle ya? Karton mu lan bu? Ne biliyim yaa! Bi ihtimal işte! Siktiret; yamuk dursun.. Çıktım dışarı, gezindim biraz koridorda. Ve her zamanki gibi, geçerken ordan, makina daayiresinin içine baktım yine! Şu kol ne işe yarıyo acaba?! Ve şu demir?! İki adam vardı kenarda, oturuyolar, makinelerin orda bi yerde! Ayıp olmasın diye, bakmadım fazla! Makine daayiresinde çalışıyolar heralde. Gelip de benim penceremden, birisi içeri baksa aval aval, hoşuma gitmez! "Ne bakıyon!" derim. Neyse; hem kimseyi raatsız etmeden bakabilcek, hem de bakarken düşünecek bişiy bulmalıyım.

Vapurun kenarına, zincirlerin yanına yaklaştım, orda durdum; denizin karanlına, karşı kıyılardaki ışıklara, bi kaç yıldıza filan bakmaya başladım.. Romantizm ihtiyacını da bi süre böyle giderdikten sonra, kıpırdayıp yine döndüm ve, zaten yanaşmıştık; kalabalık inene kadar, biraz daa dolandım. Sonra bastım karaya ayaamı... Çıkış kapısının önünde, ışıklı pokemon, kalem pil, vergi iaade zarfı, çiçek filan satan adamlar vardı! Ne sattıklarına göz ucuyla bi baktım kalabalık yavaş yavaş, dağılmaya başladı, önce, iki üç kol, sonra küçük gruplar, ve derken tek tek, herkes yoluna yürüdü.. Ben de çarşıdan geçiyim! Permatik, skoçbrayt, ve kediye biraz ciğer almam lâzım!. Aslında başka şeylerde gerekli ama, biraraya gelince tuhaf gözüken üç tanesinden bahsettim sadece!. Meselâ, ekmek de almam gerekiyo; en önemlisi o!.. Ama, ay çöree alcam dersem, o daa ilginç oluyo. Aaa, ay çöree! ne hoş! skoçbrayttan felan daa annamlı sanki!. Yiyiyosun, bitiyo ama işte; olcaa o! Hemen iyi günner diliyorum!..

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Emlak Genel Müdürü Şafak Kaynak kooperatifin üyesidir) Denetciler Ali İhsan Saner ve Muzaffer Akkaya, Angora Evleri'ndeki usülsüzlükleri bir rapor haline getirdiler. Sayıştay Taşınmaz Mallar Ekibi Şefi Saner, sadece kendi alanlarına giren usülsüzlükleri şöyle sıralıyor:

"Büyükşehir belediyelerinin tek başlarına toplu konut projelerine girişmeleri 3030 sa..lı yasaya aykırıdır. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'na göre kamulaştırma, kamu ya..rı ve kamu hizmetlerinin yürütülmesi için yapılabilir. Bir kooperatife arsa sağlamak için ..mulaştırma yapılamaz. Kooperatifin arsaları kat karşılığı şirkete vermesi, arsaların bir ..sminin satılması anlamına gelir. Oysa Belediye ve Arsa Ofisi Kanunu'na göre,arsaların ..tışını, kiralanmasını ve devrini yasaklıyor ve böyle durumlarda arsaların geri alınması..öngörüyor. Söz konusu hükümlerin amacı gayet açık. Vatandaşa ev yapması için sağ..an arsalar amacına uygun kullanılsın, rant amacı olarak kullanılmasın. Çünkü amaç bir ..sım vatandaşı zengin etmek veya zenginliklerine zenginlik katmak değil, evsiz vatandaş..ı ev sahibi yapmak."

BARMEK BÜYÜYOR

Kooperatife bir gurup milletvekilinin daha sonra parasını ödeyerek girdiğini ve kooperatif üyeleri dışında, bölgede yapılan villaların Barmek İnşaat tarafından pazarlandığını da ..nutmamak gerek. Bu arada konuyla ilgili olarak Barmek İnşaat'ın kooperatifle olan ekonomik ilişkilerinin, enerji sektöründeki ihalelerin başlangıcına rastlaması da dikkat çekiyor. Beyaz enerji rüşvet operasyonunun zanlılarından Barmek Holding'in sahibi Arabul, ..ynı dönemde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın elektrik dağıtım şirketleri ihalesinde ..nkara ve Kırıkkale bölgesini kapsayan A gurubu 13 nolu şebeke ihalesine girdi. Barmek, ..ski Yapı Kredi Bankası Genel Müdürü Hüsnü Özyeğin'in yönetim kurulu başkanlığını ..ptığı FİBA Holding ortaklığı ile kurulan Ankara Kırıkkale Elektrik Dağıtım Şirketi A.Ş ..KEDA) bu ihaleyi 175 milyon dolarak vererek kazandı. Enerji çevreleri AKEDA'nın ihale 30 yıl süreyle devrini aldığı Ankara-Kırıkkale şebekesinin yıllık karlılık oranının 58 mil..n 400 dolar olduğunun altını çiziyorlar.

Arabul'un ANAP Ankara Milletvekili ve KİT Komisyonu Başkanı Birkan Erdal ile yakın ..ki içinde bulunduğu, beyaz enerji operasyonunda tutuklanıp cezaevine konan sanıkları Karadeniz Enerji Yatırımları A.Ş'nin sahibi Doğan Karadeniz'in akrabaları Osman ve ..man Karadeniz ile işortaklığı bulunduğu ifade ediliyor. Öte yandan Dünya Enerji Konse.. Türk Milli Komitesi Başkanı olan Arabul'un, geçen yıla dek, rüşvet çarkının ortaya çıkmasını sağlayan eski TEAŞ Genel Müdürü Zeki Köseoğlu ile aynı komitede görev yaptığı ..renildi. Komitenin geçen yıl yapılan kongresinde Zeki Köseoğlu yönetimden çekilirken, ..mite Başkanı Arabul ve komitedeki başkan yardımcısı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakan..ı bürokratlarından Emine Aybar bu görevini sürdürmeye devam etti.

Barmek İnşaat ile milletvekillerinin ekonomik ilişkilerinin ancak kapsamlı bir soruşturmayla ortaya çıkarılabileceğinin altı çiziliyor. Eski Enerji Bakanı ve kooperatif üyesi Birsel Sönmez'in rüşvet alma suçuyla cezaevinde olduğuna dikkat çekiliyor.

BÖYLE MAHALLE GÖRÜLMEDİ

Hiç aklınıza gelir mi hergün Türkiye'nin gözleri önünde didişen Çiller'in, akşam eve döndüğünde salata yaparken, buzdolabında limon kalmadığını görüp, yanı başındaki villa komşusu Mesut Yılmazlara gidip Berna Hanım'dan limon isteyeceği. Ya da dipdibe villalarda oturan Ali Şener, Şefika, Mehmet, Semih, Aysel, Yahya Demireller'in Kurban Bayramı'nda ortak danaya girdikten sonra, Güniz sokaktaki amcalarının elini öpüp Ulucanlar Cezaevi'ne açık görüşe gideceği... Deniz Baykal ile Melih Gökçek'in gizlice bir olup ortak Cine 5 alacağı... Mahmut Alınak ile eski general Kemal Yamak'ın sitede tavla atacağı, Mehmet Altan, Emin Çölaşan'ın yayımcısı Ümit Gürtuna ile RTÜK'ten Fatih Karaca'nın ..skilerini yudumlarken bahçelerinde üç beş sekiz oynayacağı, orman yürüyüşünde Er..n Göknel'in Özal Baysal'a cezaevi muhabbetine gireceği. Eski DEP'li Ahmet Türk'ün ..cuklarının, Osman Yağmurdereli'nin villasına gidip hafiyesi Memoli ve Zeyno'dan imza ..eyeceği... Olmaz olmaz demeyin, belki de Türkiye kısa sürede bunları da görecek.

İşte "Angora Evleri"nin semt sakinlerinden bazıları daha: Gazeteci Mehmet Altan, Onural ..eref Bozkurt, F-16 ihalelerinde yolsuzluk yapmakla suçlanan Ercan Vuralhan, eski sendikacı Ömer Çiftçi, milletvekilliği döneminden önce gazeteci Ahmet Tan, Yüce Divan'da yargılanmış eski Bakan Cengiz Altınkaya, Kamran İnan, Demirel'in manevi evladı, kaçak işadamı Cavit Çağlar,eski sendikacı Fehmi Işıklar, Apdülkadir Aksu, Hikmet Çetin, radyasyonlu çay döneminden kalma Cahit Aral, Oltan Sungurlu, Vehbi Dinçerler, eski sendikacı Cevdet Selvi, Cavit Kavak, CHP'nin sol yanı Fikri Sağlar, her yanı Deniz Baykal, rüşvet iddiasıyla cezaevinde bulunan eski bakan Birsel Sönmez, Dışişleri Bakanı İsmail Cem, Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül, eski DEP'li Mahmut Alınak, Ali Talip Özdemir, Apdülkadir Demirel, Galip Demirel, Aysel Demirel, Mehmet Demirel, Semih Demirel, Şefika Demirel, Yahya Kemal Demirel, DEP'li aşiret reisi Ahmet Türk, emekli general Kemal Yamak, Esat Kıratlıoğlu, gazeteci Canan Gedik, ANAP Lideri Mesut Yılmaz, eski bakan Kemal Akkaya, Eski ..yındırlık Bakanı, Çağlar'ın hamisi Yaşar Topçu, Hürriyet'ten Şefik Kahramankaptan, Eyüp ..ık, Lütfullah Kayalar, Kanal 6'cı M. Turan Akköprülü, bürokratlar Şafak Kaynak, Mehmet ..min Alanyalı, Kemal Kabataş, Erman Yerdelen, Vahit Erdem, İnal Batu, Kızılay'ın afet ..nemindeki alet ötesi Genel Başkanı Kemal Demir, Orhan Apaydın, Ferruh Bozbeyli, ..samettin Cindoruk, Prof. Dr. Yüksel Bozer'in eşi Serpil Bozer, Gaziantep Büyükşehir ..elediye Başkanı Celal Doğan ve iki akrabası, Neşe Karayalçın, Ankara ilçe belediye başkanları Doğan Taşdelen, Hamza Kırmızı, Apturrahman Oğultürk, Selahattin Öcal, Ertuğrul Günay, Ankara Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreteri Ümit Gürtuna, Şeyma Haznedar,Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, gazeteci Oktay Pirim, Ertoz Vahit Suiçmez, 12 Mart.. Faruk Sükan, Gençlik ve Spor Bakanı Fikret Ünlü, Enerji Bakanı Cumhur Ersümer, Meh..t Akarca, Çiğdem Akbulut, Alev Coşkun, TBMM restorasyonuyla meşhur Mustafa ..emli, DYP lideri Çiller, RTÜK'ten Fatih Karaca, Şevki Göğüsker, eski Parlemanto Muhabirleri Derneği Başkanı Ercan Sarı, İSKİ batakçısı Ergun Göknel, Ünal Korukçu, tiyatro dün..sından Tomris Giritlioğlu, pop dünyasından Osman Yağmurdereli ve daha adını sanını bil..ediğimiz onlarca, belediye ve kamu görevlisi, bürokrat ve politikacı...

..ORULAR...

Sayıştay, kendi görev alanındaki raporda usulsüzlük ve yolsuzlukları tek tek sıralamış. ..nların görev alanı dışındaki bazı soruları da biz soruyoruz:

1. Devletin büyük ihalelerine giren Barmek Holding ile politika ve bürokratların böylesi ..r ilişkiye girmesi etik olarak doğru mudur? 2. Milletvekilleri, Sayıştay raporuyla bel..enen kamu arazisi yağmasında haksız kazanç elde etmişler ve görevlerini kötüye kul..nmışlar mıdır? 3. Hangi milletvekilleri kooperatife ne kadar para ödemiştir? 4. Sadece ..5 milyon lira ödeyerek, 166 metrekarelik villa sahibi olan milletvekili ve bürokratlar kim..erdir? 5. Kooperatife üye olan gazeteciler, hangi ilişkiler ağıyla burada yeralmışlardır? 6. ..irsel Sönmez ve Bakan Ersümer'in ve diğer hükümet üyelerinin Barmek Holding ile baş..a ekonomik ilişkileri var mıdır? 7. Kooperatif üyelerinin tümü, malvarlıklarını açıklarlar ..? 8. Dönemin Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Murat Karayalçın kendisine ve çev..sine belediye kaynaklarından haksız rant sağlamamış mıdır? 9. Karayalçın, belediye ..şkanlığı döneminde bu holding ile başka bir iş yapmış mıdır? 10. Behçet Can..'ün kooperatif ile ilişkisi nedir? 11. Barmek Holding, Sayıştay'ın raporlarına rağ.. inşaata devam etmiştir. Bu holding, böylesi büyük bir uydukent projesi için ..den ve ne kadar kredi kullanmıştır? 12. Holding, prestij üyeliği sistemini kullan..ş mıdır? Kullandıysa kim, ne şekilde yararlanmıştır? 13. DYP Lideri Çiller ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Gökçek, bu kooperatife hangi koşullarda üye ol..uştur? 14. Kooperatifin hangi üyesinin Barmek Holding'e ne kadar borcu vardır?

(Yanıtlar, tepkiler ve ihbarlar için: ruzgare@hotmail. com)

Haftaya: Belgelerle, raporlarla: İhsan Doğramacı İmparatorluğu düğmesine ..asacağız.

Kutlu Esendemir

..el: 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** ..92 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İs..klal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

..irsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

ATOMALTI NÜKLEER FİZİĞİ VE GÜNÜMÜZ GENÇLİĞİNİN ACIKLI HALİNE DAİR SON BİLİMSEL VERİLER AYLIK CİNS DERGİ ATOM'DA... LeMan Yayıncılık

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Hain evlat Ökkeş 3 - Annemin yelkeni olsa - Bir ayakucu kitabı, alın tekmeleyin...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mrtibet@leman.com.tr

Akşamsefası